ព្រះ
ត្រៃបិដកឋាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ភិក្ខុនីវិភង្គ បច្ចេកភាគ

៥

ពោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

៣.ស ២៤៥៨

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកស្កានេះ
ត្រូវទាបថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដប៉ុន ។

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០
គឺជាទបស់ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា,
ធ្វើជូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត-សាវង្ស ។ និងទុកក្នុង
គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ សម្រាប់ជាធម្មទាន ។

កែសម្រួលតាមកុំព្យូទ័រ តម្រូវឲ្យបកវណ៌អានអេឡិត្រូនិច
ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ។

www.5000-years.org

ព្រះ
វិន្ដែបិដកហាវ៉ាយ
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
ខន្ធយបិដក
និកាយទីមជ្ឈិម បេយ្យកាគ
៥

ពោះពុម្ពលើកទី ២

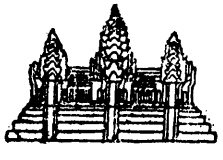

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

៣. ស. ២៤៩៨

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះការឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វែងរកចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវរន្ធត់រាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើយោរយៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងចិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを怨し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年７月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表	無着　成恭	世話人	松永　然道	有馬　実成
事務局長	篠原　鋭一		伊藤　佳通	渡井　奎一
			杉谷　義純	茂田　真澄
			前田　利勝	中島　教之
			永　六輔	

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence.
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager : The Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General : The Rev. Eiitsu Shinohara
Management Team :
The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

វិនយបិដក កង្ខាវិតរណី

បច្ចេកភាក

៥

៣. ស. ២៤៩៨

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បឋមបារាជិកំ[1]

(១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សាឡ្ហោ មិគារនត្តា កិង្កុនីសង្ឃស្ស វិហារំ កត្តុកាមោ ហោតិ ។ អថខោ សាឡ្ហោ មិគារនត្តា កិង្កុនិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោច ឥច្ឆាមហំ អយ្យេ កិង្កុនីសង្ឃស្ស វិហារំ កាតុំ ទេថ មេ ឋានកម្មិកំ កិង្កុនិន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចតស្សោ ភគិនិយោ កិង្កុនីសុ បព្វជិតា ហោន្តិ ឧត្តា ឧត្តវតី សុន្ទរីនន្ទា

---

១ អយំ សិក្ខាបទគណនា កិង្កុហិ អសាធារណាបត្តិវសេន វេទិតព្វា ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ។

បារាជិកទី ១

(១) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្រេចឥរិយាបថនៅក្នុងដែនវេនាពមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះសាឡ្ហៈជាចៅនៃមិគារមាតា[1]មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទុំងសាងវិហារ (ប្រគេន) ភិក្ខុនីសង្ឃ ។ ទើបសាឡ្ហៈជាចៅមិគារមាតា (នោះ) ចូលទៅរកភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយនិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំជ្រះថ្លាទុំងសាងវិហារ (ប្រគេន) ភិក្ខុនីសង្ឃ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចាត់ភិក្ខុនីដែលជាអ្នកចេះត្រួតត្រានាវកម្មឲ្យខ្ញុំ ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីជាបងប្អូនគ្នា ៤ នាក់ ឈ្មោះនន្ទា ១ នន្ទវតី ១ សុន្ទរីនន្ទា ១ ឧប្បលវណ្ណា ១ បានមកបួសក្នុង

---

១ ជាឈ្មោះនាងវិសាខា ។ ក្នុងអដ្ឋកថា ធម្មបទថា ឪពុកក្មេកនាងវិសាខាឈ្មោះមិគារសេដ្ឋី ។ កាលដំបូងឡើយដោយមិញ្ញាទិដ្ឋិ ដល់មកថ្ងៃក្រោយបានស្តាប់ធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏មានសេចក្តីជ្រះថ្លាបានសុំនាងវិសាខាធ្វើជាម្តាយ ហេតុនេះ ទើបគេហៅនាងវិសាខានោះថា មិគារមាតា ។ ។

ជុល្លនជ្ជាតំ ។ តាសុ សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី តរុណាបព្វជិតា អភិរូបា ហោតិ ទស្សនីយា បាសាទិកា បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនី ទក្ខា អនលសា តត្រុបាយាយ វីមំសាយ សមន្នាគតា អលំ តាតុំ អលំ សំវិធាតុំ ។ អថខោ ភិក្ខុនីសង្ឃោ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ សម្មន្តេត្វា សាធ្ឈស្សុ មិតានន្តិយោ ឧវាកម្មិកំ អបាសិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី សាធ្ឈស្សុ មិតានន្តិយោ ឧំវេសនំ អភិក្ខណំ កច្ឆតិ ភសឹ ទេថ ផរសុំ ទេថ កុហរឹ ទេថ កុទ្ទាលំ ទេថ និខាទនំ ទេថាតិ ។ សាធ្ឈោ មិ មិតានន្តិ ភិក្ខុច្ឆបស្សយំ អភិក្ខណំ កច្ឆតិ កតាកតំ ជានិតុំ ។ តេ អភិណ្ហំ ទស្សនេន បដិពទ្ធចិត្តា អហេសុំ ។ អថខោ សាធ្ឈោ មិ មិតានន្តិ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោចុំ អលកមាយោ ឥតោ អត្តាយ ភិក្ខុនីសង្ឃស្សុ កត្តុំ អការិ ។ អថខោ សាធ្ឈោ មិ មិតានន្តិ កត្តព្ពេ អាសនំ បញ្ញាបេត្តោ ឥត្តកា ភិក្ខុនិយោ អយ្យាយ សុន្ទរីនន្ទាយ វុឌ្ឍតរាតិ ឥកមន្តំ អាសនំ បញ្ញាបេសិ ឥត្តកា ឧវាកតរាតិ ឥកមន្តំ

សំណាក់ពួកកិក្ខុនី ។ បណ្តាកិក្ខុនីទាំងនោះ សុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនី ឃួសតាំង
អំពីក្មេង ជាកិក្ខុនីមានរូបល្អល្អះ គួរគេយកគន់មើល គួរជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នក
ច្រើជ្រ ជាអ្នកវាងវៃ មានច្រើជ្រាជ្ញ ឆ្លៀវឆ្លាស ឥតមានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស
ច្រកបដោយយោបល់ជាគ្រឿងយល់កុងកិច្ចនោះ ។ អាចធ្វើ នឹងអាចចាត់
ចែង (នូវនវកម្ម) បាន ។ ទើបកិក្ខុនីសង្ឃសន្មតសុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យជាអ្នកត្រួត
ត្រានវកម្ម ដល់សាឡហជាចៅមិគារមាតា ។ សម័យនោះឯង សុន្ទរីនន្ទា
កិក្ខុនីតែងដើរទៅកាន់លំនៅរបស់សាឡហជាចៅមិគារមាតាញយ ។ តែង
ន័យយថា ចូរអ្នកឲ្យកាំបិត ឲ្យពូថៅ ឲ្យដងឹ ឲ្យចប ឲ្យពន្លាក (ដល់
អាគ្នា) ។ ឯសាឡហជាចៅមិគារមាតាក៏តែងទៅកាន់លំនៅរបស់កិក្ខុនី
ជាញឹកញយ ដើម្បីដងឹការជារដែលធ្វើរួចហើយនឹងមិនទាន់ធ្វើ ។ ជន
ទាំងពីរនោះ ជាមនុស្សមានចិត្តច្រតិព័ទ្ធ (នឹងគ្នា) ដោយសាឃើញ
គ្នារឿយ ។ ។ ឯសាឡហជាចៅមិគារមាតា មិនមានឱកាសដើម្បីធ្វើសេវន-
កិច្ចនឹងសុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីបាន ហើយក៏ធ្វើកត្ត (ច្របូគេន) កិក្ខុនីសង្ឃ ដើម្បី
ត្រួតការសុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីនុ៎ះឯង ។ កុងវេលាដែលសាឡហជាចៅមិគារមាតា
រៀបនឹងច្រកាលអាសនៈកុងភេនធាន់ក៏ច្រកាលអាសនៈខាងមួង ដើម្បីកិក្ខុនី
ចាស់ ។) ដោយគិតថា ពួកកិក្ខុនីប៉ុណ្ណេះរូបចាស់ជាងសុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់
ហើយក៏ច្រកាលអាសនៈខាងមួង (ទៀតដើម្បីកិក្ខុនីក្មេង ។) ដោយគិតថា

អាសនំ បញ្ញាបេសិ បដិច្ឆន្នេ ឋិកាសេ និក្កុទ្ធេ សុទ្ធ-
រីនភ្ជាយ កិក្ខុនិយា អាសនំ បញ្ញាបេសិ យថា ថេរា
កិក្ខុនិយោ ជានេយ្យុំ នវកានំ កិក្ខុនីនំ សន្តិកេ
និសិន្នាតិ នវកាបិ កិក្ខុនិយោ ជានេយ្យុំ ថេរានំ
កិក្ខុនីនំ សន្តិកេ និសិន្នាតិ ។ អថខោ សាន្តេ្ឋ មិការ-
ឆត្តា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស កាលំ អារោចាបេសិ កាលា
អយ្យេ និដ្ឋិតំ ភត្តន្តិ ។ សុទ្ធរីនភ្ជា កិក្ខុនី សល្ហក្ខេត្តា
ន ពហុកតោ សាន្តេ្ឋ មិការឆត្តា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស ភត្តំ
អកាសិ មំ សោ ទ្វិសេតុកាមោ សចាហំ កមិស្សាមិ
វិស្សរោ មេ ភវិស្សតីតិ អន្តេវាសិនិំ កិក្ខុនិំ(១)
អាណាបេសិ គច្ឆ មេ បិណ្ឌចាតំ និហរ យោ ច មំ
បុច្ឆតិ តិលាឆាតិ បដិវេទេហីតិ ។ ឃរំ អយ្យេតិ ខោ សា
កិក្ខុនិ សុទ្ធរីនភ្ជាយ កិក្ខុនិយា បច្ចស្សោសិ ។ តេន ខោ
បន សមយេន សាន្តេ្ឋ មិការឆត្តា ពហិទ្វារកោដ្ឋកេ
ឋិតោ ហោតិ សុទ្ធរីនភ្ជំ កិក្ខុនិំ បរិបុច្ឆន្តោ កហំ អយ្យេ
អយ្យា សុទ្ធរីនភ្ជា កហំ អយ្យេ អយ្យា សុទ្ធរីនភ្ជាតិ ។

---

๑ ឱ អន្តេវាសិកិក្ខុនិំ ។ ម. អន្តេវាសិំ កិក្ខុនិំ ។

ពួកភិក្ខុនីប៉ុណ្ណោះរួបក្នេងជាងសុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់ ទើបគ្រាលអាសន:សម្រាប់
សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីកន្ទុកាសកំបាំងក្អែក ត្រង់កៀនជញ្ជាំង ធ្វើឲ្យពួកភិក្ខុនី
ចាស់ៗដឹងថា សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីអង្គុយដិតពួកភិក្ខុនីក្មេងៗ ធ្វើឲ្យពួកភិក្ខុនី
ក្មេងៗដឹងថា សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីអង្គុយដិតភិក្ខុនីចាស់ៗ ។ ទើបសាឡ្ហជា
ហៅមិគារមាតាប្រែមនុស្សឲ្យទៅទូលកត្តកាលដល់ភិក្ខុនីសង្ឃថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ កាលគួរហើយ កត្តសម្រេចហើយ ។ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី
កំណត់ (ក្នុងចិត្ត) ថា សាឡ្ហជាហៅមិគារមាតាធ្វើកត្តដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ មិន
មែនធ្វើដោយការពាក់អានច្រើនប៉ុន្មានទេ គាត់ច្បាស្ថាតែនឹងប្រទុស្តដល់
អញ បើប្រសិនជាអញទៅ សំឡេងធោឡោ (រំពាវ) មុខជានឹងមាន
ដល់អញ (មិនខាន) គិតហើយក៏បង្គាប់ភិក្ខុនីជាសិស្សថា លោកចូរ
ទៅបុះ ចូរនាំយកចង្ហាន់ (មកឲ្យ) ខ្ញុំផង ម្យ៉ាងទៀតបើមានអ្នកណា
សួរកខ្ញុំ ចូរច្បាប់គេថាខ្ញុំឈឺ ។ ឯភិក្ខុនីនោះបានស្តាប់ពាក្យសុន្ទរីនន្ទា
ភិក្ខុនីហើយ ក៏ទទួលពាក្យថា ករុណាលោកម្ចាស់ ។ សម័យនោះឯង
សាឡ្ហជាហៅមិគារមាតាឈរនៅខាងក្រៅខ្នងផ្ទះ ហើយសួរកសុន្ទរី-
នន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ឈ្មោះសុន្ទរីនន្ទាទៅឯ
ណា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ឈ្មោះសុន្ទរីនន្ទាទៅឯណា ។

ឯវំ វុត្តេ សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនិយោ អនេកសតំ ភិក្ខុនី សាឡ្ហំ មិតវនត្តារំ ឯតទវោច តិលាឆាវុសោ បិណ្ឌចារំ ឯហិវំសុភគិនី ។ អថខោ សាឡ្ហោ មិតវនត្តា យំចាហំ(๑) ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស ភត្តំ អកាសឹ អយ្យាយ សុទ្ធវិនយោ ការណាតិ មនុស្សេ អាណាបេត្វា ភិក្ខុនីសង្ឃំ កត្តេន បវារេសថាតិ វត្វា យេន ភិក្ខុនូបស្សយោ តេនុបសង្កមិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនី ពហាកមកោដ្ឋកេ បិតា ហោតិ សាឡ្ហំ មិតវនត្តារំ បដិមានេន្តី ។ អទ្ទសា ខោ សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនី សាឡ្ហំ មិតវនត្តារំ ទូរតោ វ អាគច្ឆន្តំ ទិស្វាន ឧបស្សយំ បវិសិត្វា សសីសំ ចារុបិត្វា មញ្ចកេ និបជ្ជិ ។ អថខោ សាឡ្ហោ មិតវនត្តា យេន សុទ្ធវិនយោ ភិក្ខុនី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា សុទ្ធវិនយំ ភិក្ខុនិំ ឯតទវោច កិន្តេ អយ្យេ អជាសុ កិស្ស និបន្នាសីតិ ។ ឯវំ ហោតំ អាវុសោ ហោតិ យោ អនិច្ចន្តំ ឥច្ចតីតិ ។ ភាសាហន្តំ អយ្យេ ន ឥច្ឆិស្សាមិ

---

๑ ឯវមេ បរំ អត្ថាយាតិ តេសុ ចោត្តរេសុ ទិស្សតិ ។

ភាសសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតានិយាយយ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុនីជាសិស្សរបស់
សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីក៏និយាយពាក្យនេះនឹងសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតាថា ម្នាល
អ្នកដ៏មានអាយុ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីឈឺ អាត្មាឯងនឹងទាំយកបង្ហាន់ទៅ(ប្រ-
គេនលោក)។ លំដាប់នោះ សាឡ្ហជាចៅមិគារមាតាគិតថា អញបានធ្វើកត្ត
ណា (ប្រគេន) ភិក្ខុនីសង្ឃ កត្តនោះអញធ្វើព្រោះហេតុតែសុន្ទរីនន្ទាជា
ម្ចាស់ (ទេតើ) គិតហើយក៏បង្គាប់ពួកមនុស្សថា អ្នកទាំងឡាយចូរអង្គាស
កត្ត (ប្រគេន) ភិក្ខុនីសង្ឃចុះ ថាហើយក៏ដើរទៅកាន់លំនៅរបស់ភិក្ខុនី ។
លំដាប់នោះឯង សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីឈរខាងក្រៅខ្វាងទ្វារអោកម គយគន់
មើលសាឡ្ហជាចៅមិគារមាតា ។ សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីបានឃើញសាឡ្ហជាចៅ
មិគារមាតា ដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ស្ទុះចូលទៅកាន់លំនៅ
ហើយដេកលើគ្រែទទូរសម្ពត់រហូតដល់ក្បាល ។ លំដាប់នោះ សាឡ្ហជាចៅ
មិគារមាតា ក៏ចូលសំដៅទៅរកសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី លុះចូលទៅដល់ហើយ
បាននិយាយពាក្យនេះនឹងសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោក
ម្ចាស់មិនសូវសប្បាយឬ ហេតុដូចម្តេចបានជាសិង ។ ឯសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី
ឆ្លើយតបថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ ស្រីណាក្រាបថ្វាយគេ ។ មិនក្រាបថ្វាយវិញ
ហេតុនេះបានជាយ៉ាងនុ៎ះឯង ។ សាឡ្ហជាចៅមិគារមាតាជាបុរសមាន
តម្រិះក៏និយាយតបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមែនមិនក្រាបថ្វាយលោក

អបិចាហំ ឱកាសំ ន លភាមិ តំ ទ្វាសេតុន្តិ អាវុសោ
អាវុសោយ សុទ្ធរីនច្ចាយ កិក្ខុនិយោ ការយសំសគ្គំ
សមាបជ្ជិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា កិក្ខុនី
ជារទុព្ភលា ចរណាក្តិលាជា សុទ្ធរីនច្ចាយ កិក្ខុនិយោ
អារិទ្ធរេ និបច្ចា ហោតិ ។ អទ្ធសា ខោ សា កិក្ខុនី
សាទ្ធំ មិតារនត្តារំ អាវុសោតំ អាវុសោយ សុទ្ធរីនច្ចាយ
កិក្ខុនិយោ ការយសំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តំ និស្ថាន ឧជ្ឈាយតិ
ខីយតិ វិចាចេតិ កថំ ហិ នាម អយ្យា សុទ្ធរីនច្ចា
អាវុសោ អាវុសោសច្ច បុរិសបុក្តលសច្ច ការយសំសគ្គំ
សាធិយិស្សតីតិ ។ អថខោ សា កិក្ខុនី កិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ
អារោចេសិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា
លជ្ជិនិយោ កុក្កុច្ចិកា សិក្ខាការមា តា ឧជ្ឈាយន្តិ
ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា សុទ្ធរីនច្ចា
អាវុសោ អាវុសោសច្ច បុរិសបុក្តលសច្ច ការយសំសគ្គំ
សាធិយិស្សតីតិ ។ អថខោ តា កិក្ខុនិយោ កិក្ខុនំ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ សេ[1]កិក្ខុ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ

---

๑ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆាតិបិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ម្ចាស់ទេ តែថាខ្ញុំមិនបានឧកាសនឹងធ្វើសេវនកិច្ចនឹងលោកម្ចាស់ (ទេតើ) ថាហើយក៏លូកចាប់ពាល់កាយសុន្ទរីនន្ទាកិកុន្តី ដែលជាស្រីមានតម្រេកដែរ ។ សម័យនោះឯង មានកិកុន្តីមួយរូបជាកិកុន្តីមានកំឡាំងថយព្រោះជរា ឈឺដើងសង្កិតសុន្ទរីនន្ទាកិកុន្តី ។ ឯកិកុន្តីចាស់នោះ បានឃើញពិតន្ទវិសាឡជាចៅមិគារមាតាដែលមានតម្រេក កំពុងតែលូកចាប់ពាល់កាយសុន្ទរីនន្ទាកិកុន្តីដែលមានតម្រេកដែរ លុះឃើញហើយក៏ពោលពោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់មានតម្រេក មិនគួរនឹងត្រេកអរឲ្យបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកមកចាប់ពាល់កាយខ្លួនសោះ ។ ទើបកិកុន្តីចាស់នោះដំណាលរឿងនុ៎ះដល់កិកុន្តីទាំងឡាយ ។ ពួកកិកុន្តីណា ដែលមានសេចក្តីជ្រាជ្រាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជ្រាជ្រាកន់សិក្ខា ពួកកិកុន្តីអម្បាលនោះក៏ពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សុន្ទរីនន្ទាជាម្ចាស់មានតម្រេក មិនគួរនឹងត្រេកអរឲ្យបុរសបុគ្គល ដែលមានតម្រេក មកស្អុបអង្អែលកាយខ្លួនទេ ។ ទើបកិកុន្តីអម្បាលនោះដំណាលរឿងនុ៎ះជល់កិកុទាំងឡាយ ។ ឯកិកុទាំងនោះ ក៏ពោលពោស តិះដៀល

កេចិ ហិ ឯកេ សុទ្ធវិនយា តិក្ខុណេ អាសុត្តា អាសុត្តេសុ បុរិសបុគ្គលេសុ កាយសំសគ្គំ សាទិយិស្សតីតិ។ អថខោ តេ តិក្ខុ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បការណេ តិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា តិក្ខុ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ សុទ្ធវិនយា តិក្ខុនិ អាសុត្តា អាសុត្តេសុ បុរិសបុគ្គលេសុ កាយសំសគ្គំ សាទិយតីតិ(๑) ។ សច្ចំ ភគាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគា អនេកបរិយាយេន(๒) តិក្ខវេ សុទ្ធវិនយាយ តិក្ខុនិយា អនេកាលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អការណីយំ កេចិ ហិ នាម តិក្ខវេ សុទ្ធវិនយា តិក្ខុនិ អាសុត្តា អាសុត្តេសុ បុរិសបុគ្គលេសុ កាយសំសគ្គំ សាទិយិស្សតិ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ អថខ្វេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានញ្ចេវ អប្បសាទាយ បសន្នានញ្ច ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។ អថខោ ភគា សុទ្ធវិនយំ តិក្ខុនិ

---

๑ ម. ម. សាទិយីតិ ។ ๒ ម. អនេកប្បរិយំ ។

ปฐมปาราชิกา ๑ สุทินนภาณวาร

ปฐมปาราชิกสิกขาปทวณฺณนา

ปฐมปาราชิกสิกขาปทวณฺณนา

ปฐมปาราชิกสิกขาปทวณฺณนา

អនេកបរិយាយេន វិតរហិតាឲ្យ ឧព្ភវតាយ ឧប្បាសតាយ
មហិច្ឆតាយ អសន្តុដ្ឋតាយ សង្គណិកាយ កោសជ្ជស្ស
អវណ្ណំ ភាសិតា អនេកបរិយាយេន សុភរតាយ
សុខោសតាយ អប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស
ធូតស្ស ចាសាធិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណំ
ភាសិតា កិត្តិំ តនឧប្បវិកំ តនឧលោមិកំ ឆម្មឹ កថំ
កត្វា កិត្តិ អាមន្តេសិ តេនហិ កិត្តវោ កិត្តិនំ សិក្ខា-
បទំ បញ្ញាបេស្សាមិ ទស អត្ថវសេ បដិច្ច សង្ឃសុដ្ឋ-
តាយ សង្ឃផាសុតាយ ទុម្មង្កូនំ កិត្តិនំ និក្កមាយ
បេសលានំ កិត្តិនំ ផាសុវិហារាយ និដ្ឋធម្មិកានំ
អាសវានំ សំវរាយ សម្បរាយិកានំ អាសវានំ បដិឃា-
តាយ អប្បសន្នានំ បសាទាយ បសន្នានំ ភិយ្យោភាវាយ
សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា វិនយានុគ្គហាយ ឯវញ្ហិ បន កិត្តវោ

ឧភាដិកទី ๑ និទានសុត្តវិនង្គភិក្ខុនី

សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងទោសនៃបុគ្គល
មានសភាពដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ រក្សាដោយកម្រ មានសេចក្តី
ប្រាថ្នាច្រើន មិនសន្តោស ច្រឡូកច្រឡំដោយពួកគណៈ នឹងសេចក្តី
ខ្ជិលច្រអូស ហើយទ្រង់សំដែងសរសើរគុណនៃបុគ្គលមានសភាពដែល
គេចិញ្ចឹមងាយ រក្សាងាយ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស តែង
ដុសខាត់ចិត្ត កំចាត់បង់នូវកិលេស មានសេចក្តីដុះថ្នា មិនសន្សំនូវកិលេស-
វដ្ត នឹងមានសេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់
សំដែងធម្មីកថាដ៏ល្អមសមគួរ ដល់ការបញ្ញត្តិសិក្ខាបទនោះ។ ចំពោះ
ពួកភិក្ខុ ហើយទើបត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទដល់ពួកភិក្ខុនី ព្រោះអាស្រ័យ
អំណាចប្រយោជន៍ ๑๐ យ៉ាង គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ๑ ដើម្បី
ការស្នួលដល់សង្ឃ ๑ ដើម្បីញាំញីពួកភិក្ខុនីដែលទ្រុស្តសីល ๑ ដើម្បី
នៅជាសុខដល់ពួកភិក្ខុនីដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ๑ ដើម្បីឃាត់នូវ
អាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ๑ ដើម្បីឃាត់នូវអាសវធម៌ទាំងឡាយ
ក្នុងបរលោក ๑ ដើម្បីញុំាងពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លា ๑
ដើម្បីញុំាងពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យតែតែជ្រះថ្លាឡើង ๑ ដើម្បី
ញុំាងព្រះសទ្ធម្មឲ្យស្ថិតស្ថេរ ๑ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ព្រះវិន័យ(បួនយ៉ាង

ภิกฺขุนิโย ๙ มํ สงฺฆาทิเสสา ยา ปน ภิกฺขุนี
อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส อนฺตกฺกสฺ ขุฏฺ-
ฐาธุมณฺฑลํ อาทิสนฺ ฐ ปกาทิสนฺ ฐ คหาณึ ฐ
ธุปนึ ฐ ปฏิปีฬนึ ฐ สาธิเยยฺย อยมฺปิ ทาฐ-
ฐิกา เหเตฺถ อสงฺฆาสา ขุฏฺฐาธุมณฺฑลิกาเตฺถ ๆ

(๒) โย ปนาเตฺถ โย โยธิสา ยถายุตฺตา
ยถาฐกฺขา ยถาธมฺมา ยถาโกตฺถา ยถาสีลา
ยถาวิหาริโน ยถาโคจร เชฏฺ ฐ ภาว ฐ ปฏิฆา ฐ
ฬิสา ปุคฺคเตา โย ปนาเตฺถ ๆ ภิกฺขุนิเตา ภิกฺขาจาเตา ภิกฺขุนี
ภิกฺขาจริยํ อชฺฌุปคตาเตา ภิกฺขุนี ภิกฺขุปฏิฐาทิกาเตา ภิกฺขุนี
สมญฺญาย ภิกฺขุนี ปฏิญฺญาย ภิกฺขุนี ฬหา ภิกฺขุนิเตา
ภิกฺขุนี ตีหา สรณาคมเนหา อุปสมฺปนฺนาเตา ภิกฺขุนี

មានសំវរវិនៃយជាដើម)១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីត្រូវសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមានតម្រេកហើយត្រេកអរនឹងការស្អុបក្តី អង្អែលក្តី កាន់ក្តី ពាល់ក្តី ខុបរឹតក្តី ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំបិតចុះមក ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលដង្គង់ឡើងទៅ នៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេក កិក្ខុនីនេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ឈ្មោះទុព្ភជាទុម្មណ្ឌលិក (ព្រោះឲ្យបុរសស្អុបសរីរៈប្រមេសខាងលើតាំងពីមណ្ឌលដង្គង់ឡើងទៅ) ជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(២) ត្រង់ពាក្យថា ណាមួយ អធិប្បាយថា (កិក្ខុនី)ណាមួយ ទោះចាស់ក្តី ក្មេងក្តី កណ្តាលក្តី ដែលប្រកបកម្មយ៉ាងណា មានជាតិយ៉ាងណា មានឈ្មោះយ៉ាងណា មានគោត្រយ៉ាងណា មានសីលយ៉ាងណា មានធម៌ជាគ្រឿងនៅយ៉ាងណា មានគោចរយ៉ាងណា កិក្ខុនីនោះហៅថា ណាមួយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនី សេចក្តីថា ដែលហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាអ្នកសូម ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាអ្នកចូលទៅអាស្រ័យនឹងការត្រេចទៅដើម្បីសូម ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះទ្រទ្រង់នូវសំពត់ដែលកាត់ជាប់ ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះមានសភាពជាសមណី ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះបានប្តេជ្ញាខ្លួន (ថាជាអ្នកបួស) ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះសម្រេចជាឯហិកិក្ខុនី ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះឧបសម្បទាដោយត្រៃសរណគមន៍

ភគ្គាតំ កិក្ខនីយ(๑) សាវតំ កិក្ខនីយ(๒) សេក្ខាតំ កិក្ខនីយ(๓) អសេក្ខាតំ កិក្ខនីយ(๔) សមក្ខេន ឧភតោសង្ឃេន ញត្តិ-ចតុត្ថេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឧបសម្បន្នាតំ កិក្ខនីយ តត្រ យាយំ កិក្ខនីយ សមក្ខេន ឧភតោសង្ឃេន ញត្តិចតុត្ថេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឧប-សម្បន្នា អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខនីតិ ។ អវស្សុតា នាម សារត្តា អបេក្ខវតី(๕) បដិពទ្ធចិត្តា ។ អវស្សុតោ នាម សារត្តោ អបេក្ខវា បដិពទ្ធចិត្តោ ។ បុរិសបុគ្គលោ នាម មនុស្សបុរិសោ ន យក្ខោ ន បេតោ ន តិរច្ឆានគតោ វិញ្ញូ បដិពលោ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជិតុំ ។ អន្ធកត្តំ ហោតុកាមតា ។ ឧព្ភជាតុ-មណ្ឌលត្តំ ឧបរិជាតុមណ្ឌលំ ។ អាមសនំ នាម អាមដ្ឋមត្តំ ។ បរាមសនំ នាម ឥតោ ចិតោ ច សញ្ចោ-បនំ ។ គហណំ នាម គហិតមត្តំ ។ ឆុបនំ. នាម

---

๑ ឧ. ម. ភក្ខ្រា ភិក្ខុនី ។ ๒ ឧ. ម. សាវ ភិក្ខុនី ។ ๓ សេក្ខ ភិក្ខុនី ។ ๔ អសេក្ខ ភិក្ខុនី ។ ๕ ឧ. ម. អបេក្ខវា ។

ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាស្រីបំរើន ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះមានធម៌ជាខ្មឹម ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះជាអ្នកសិក្សា ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះមិនប្រាប់សិក្សា ហៅថា កិក្ខុនី ព្រោះឧភតោសង្ឃ[1]ដ៏ព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាចាដ៏សមគួរដល់ហេតុឥតមានកម្រើក (អន្តរាយ) បណ្តាកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ កិក្ខុនីណាដែលឧភតោសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាចាសមគួរដល់ហេតុឥតមានកម្រើក (អន្តរាយ) កិក្ខុនីនេះ តថាគតហៅថា កិក្ខុនីកន្លងសេចក្តីនេះ ។ កិក្ខុនីមានសេចក្តីត្រេកអរព្រម លះបង់ឡើងមើល មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ហៅថា មានតម្រេក ។ បុរសមានសេចក្តីត្រេកអរព្រម លះបង់ឡើងមើល មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ហៅថា បុរសមានតម្រេក ។ មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចដើម្បីលូកស្ទាបអង្អែលកាយបាន មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនតិរច្ឆាន ហៅថា បុរសបុគ្គល ។ ពាក្យថា ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំបិតចុះមក គឺអាយវៈជាខាងក្រោមនៃដងកាំបិត ។ ពាក្យថា ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលដង្កត់ឡើងទៅ គឺអាយវៈជាខាងលើមណ្ឌលនៃដង្កត់ ។ ដែលហៅថា ស្ទាប គឺគ្រាន់តែប៉ះពាល់ ។ ដែលហៅថា អង្អែល គឺបង្ខាំសអង្អែលខាងនេះផងខាងនោះផង ។ ដែលហៅថា កាន់ គឺគ្រាន់តែចាប់ ។ ដែលហៅថា ពាល់

---

១ សង្ឃទាំងពីរពួក គឺភិក្ខុសង្ឃ នឹងភិក្ខុនីសង្ឃ ។

ฐุฏฺฐมตฺถุ ฯ ปฏิปีฬนํ ฯ สาธิเยยฺยาติ อฏฺฐ กเหฬา ปฏิปีฬนํ สาธิยติ ฯ อยมฺปิ ปุริมาเยว อุปาทาย วุจฺจติ ฯ ชาตปฏิกา เหาติปิ เสยฺยถาปิ ตาม ปุริเสา สีสจฺฉินฺโน อภพฺโพ เตน สรีรพนฺธเนน ชีวิตุ ปวตฺตยิ ภิกฺขุนิ อาสนฺนา อาสนฺนสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส องฺคชาตานิ อุปฺปชฺชนฺติ อาทิสนฺ ฯ ปทาทิสนฺ ฯ ปฏิปีฬนฺ ฯ สาธิยนฺติ อสฺสมณี เหาติ อสกฺยธีตา เตน วุจฺจติ ชาตปฏิกา เหาติปิ ฯ อสีปฏิสาติ สีปฏิเสา ตาม ฯ ปกฺกปฺปุเสา ปกฺกุนฺเนสา สมสีกฺขาตา ปเสา สีปฏิเสา ตาม เสา ตาย สทฺธึ นตฺถิ เตน วุจฺจติ อสีปฏิสาติ ฯ

គឺគ្រាន់តែប៉ះត្រូវ ។ ពាក្យថា ត្រែកអរនឹងការនុបរតឹត គឺកិក្ខុនីត្រែកអរនឹងការចាប់ខ្លួនឧបរតឹត ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី គឺតថាគតប្រៀបផ្ទឹមគ្នានឹងភ្លុកកិក្ខុនីមានហើយក្នុងកាលមុន ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ អធិប្បាយថា បុរសដែលដាច់ក្បាលមិនអាចដើម្បីរស់នៅ ដោយការតភ្ជាប់សរីរៈនោះវិញ យ៉ាងណាមិញ កិក្ខុនីដែលមានដម្រែកកាលបើចូលចិត្តនឹងស្អុបក្តី អង្អែលក្តី កាន់ក្តី ពាល់ក្តី នុបរតឹក្តី ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំបិតចុះមក ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលនៃដង្គងខ្នើងទៅ នៃបុរសបុគ្គលដែលមានត្រែកដែរ ក៏មិនមែនជាសមណី មិនមែនជាសក្យធីតាឡើយ កិក្ខុនីនោះ តថាគតហៅថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ ដោយហេតុនោះឯង ។ ពាក្យថា ជាស្រីមិនមានសំវាស សេចក្តីថា ដែលហៅថា សំវាស (នោះ) គឺសង្ឃវាសជាមួយគ្នា ទ្វេសជាមួយគ្នា សភាពជាបុគ្គលមានសិក្ខាស្មើគ្នា នេះហៅថា សំវាស សំវាសនោះមិនមានមួយអន្លើដោយកិក្ខុនីនោះទេ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបតថាគតហៅថា ជាស្រីមិនមានសំវាស (គឺមិនមានកិរិយារបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ) ។

[๓] ឧភតោ អាសុរតោ អនក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ
កាយេន កាយំ អាមសតិ អាមត្តំ ថោរដិកាសុរ ។
កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាមត្តំ ថុល្លច្ច-
យសុរ ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាមត្តំ
ថុល្លច្ចយសុរ ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ
អាមសតិ អាមត្តំ ទុក្កដសុរ ។ និស្សគ្គិយេន កាយំ
អាមសតិ អាមត្តំ ទុក្កដសុរ ។ និស្សគ្គិយេន កាយ-
ប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាមត្តំ ទុក្កដសុរ ។ និស្សគ្គិយេន
និស្សគ្គិយំ អាមសតិ អាមត្តំ ទុក្កដសុរ ។

[៤] ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុមណ្ឌលំ កាយេន
កាយំ អាមសតិ អាមត្តំ ថុល្លច្ចយសុរ ។ កាយេន
កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាមត្តំ ទុក្កដសុរ ។

(๓) កាលបើជនពាំងពីរ[๑] (គឺកិក្ខុនីនឹងបុរស) មានតម្រេកដូចគ្នា ហើយកិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបកាយ ដោយកាយ ខាងក្រោមតាំងពីដងកាំចិតចុះមក ខាងលើតាំងពីមណ្ឌលនៃដង្គងខ្នើងទៅ (កិក្ខុនី) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយដោយកាយ (កិក្ខុនី) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបកាយដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប៉ះសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប៉ះសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប៉ះសម្រាប់ចោល ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប៉ះសម្រាប់ចោល (កិក្ខុនី) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔) កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបកាយដោយកាយ ខាងលើតាំងពីដងកាំចិតខ្នើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីមណ្ឌលនៃដង្គងចុះមក (កិក្ខុនី) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ[๒] ។ កិក្ខុនីប៉ះបុរសស្អាបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយដោយកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

---

๑ តាំងពីបាឡេ ๓ ដល់លេខ ๔ និយាយអំពីដងពាំងពីរ គឺភិក្ខុនី នឹងបុរសត្រែកអរដូចគ្នា។

๒ ចាន់ជាត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ព្រោះត្រែកអរទាំងពីរខាង គឺទាំងភិក្ខុនី ទាំងបុរស ។

កាយប្បដិពទ្ធេ កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន ឯសុក្កិយំ
អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៩) ឯកតោ អាសុរតេ អនក្ខកតំ ទុព្ភជាតុមណ្ឌលំ
កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។
កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ

ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๕) กาลปริจฺเฉทวเสน เอกมาสนฺติ (๑) เอกมาสปริจฺเฉทวเสน ปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ภิกขุนีปุพฺพปุริสสาทกาย ฉาทยมานาย ฉาทิตปุพฺพปุริสสาทกาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

---

๑ ตั้งต้นบรรทัดที่ ๕ ถึงบรรทัดที่ ๖ ข้อความเพิ่มเติมว่า เอกมาสนฺติ เป็นต้น ฯ

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯស្សក្កិយេន ឯស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦) ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯស្សក្កិយេន ឯស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៧) ឧភតោ អាសុត្តេ យក្ខស្ស វា បេតស្ស វា បណ្ឌកស្ស វា តិរច្ឆានគតមនុស្សវិគ្គហស្ស វា អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ

ภาคผนวกที่ ๑ บทภาชนีย

วัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กัลปนีบุรุษสั่งวัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ด้วยวัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๖) กัลปนีบุรุษสั่งกายด้วยกาย ท่านเรียกว่าสั่งในที่ตั้งแต่ฝ่าเท้าขึ้นไป ท่านเรียกตั้งแต่ปลายผมลงมาถึงคาง (กัลปนี) ต้องอาบัติทุกกฏ(๑) ฯ กัลปนีบุรุษสั่งวัตถุที่ติดกับกาย ด้วยกาย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กัลปนีบุรุษสั่งกาย ด้วยวัตถุที่ติดกับกาย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กัลปนีบุรุษสั่งวัตถุที่ติดกับกาย ด้วยวัตถุที่ติดกับกาย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กัลปนีบุรุษสั่งกาย ด้วยวัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กัลปนีบุรุษสั่งวัตถุที่ติดกับกาย ด้วยวัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กัลปนีบุรุษสั่งวัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ด้วยวัตถุที่ล่วงเขตบ่อน้ำล่วงเขตบ้าน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๗) ถ้าเมื่อท่านตำหนิโทษ (คือกัลปนีนั้นยกย่องเดิม) มีนัยดังนี้ว่า ดูก่อนท่าน เหตุไรกัลปนีสั่งกายด้วยกาย ท่านเรียกตั้งแต่ปลายผมลงมาถึงคาง ตั้งแต่ฝ่าเท้าขึ้นไป ของสงฆ์ก็ดี ของบุคคลก็ดี ของเจดีย์ก็ดี

---

๑ ท่านว่าต้องอาบัติทุกกฏ เพราะเว้นอวัยวะอย่างหนึ่ง ที่ไม่ใช่กัลปนี ฯ

អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន និស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៨] ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន និស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

ខ្លើយក្តី តិរច្ឆានដែលមានកាយដូចមនុស្សក្តី [ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។ កិក្ខុនីស្អប់វត្តុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្តុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់វត្តុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្តុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្តុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់វត្តុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្តុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់ប្រុសសម្រាប់ចោល ដោយវត្តុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๘) កិក្ខុនីស្អប់កាយដោយកាយ ខាងលើតាំងពីដងតាំបិតឡើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីមណ្ឌលនៃជង្គង់ចុះមក [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់វត្តុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់កាយ ដោយវត្តុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់វត្តុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្តុដែលជាប់នឹងកាយ [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់កាយដោយវត្តុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់វត្តុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្តុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីស្អប់ប្រុសសម្រាប់ចោល ដោយវត្តុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសសម្រាប់ចោល [ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๙) ឯកតោ អាសុត្តេ អធក្ខកំ ទុព្ភជានុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន និស្សក្កិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๑๐) ទុព្ភក្ខកំ អដោជានុមណ្ឌលំ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ និស្សក្កិយេន កាយំ អាមសតិ

(๘) กาลเปียมานตเรกโตมูลกัณ (คือกัณฑกิกขุนีโตมูลกัณ) เหย กิกขุนี สูปกาย (ประสงค์ภิกษุเป็นเบื้อง) ด้วยกายของตน กัณในเบื้องต่ำแต่ที่ตั้งแห่งเท้าขึ้นไป กัณในเบื้องบนแต่ปลายผมลงมา (กิกขุนี) ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ด้วยกาย ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปกาย ด้วยวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ด้วยวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปกาย ด้วยวัตถุเป็นที่สำหรับโปะหรือสำหรับเจาะ ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ด้วยวัตถุเป็นที่สำหรับโปะหรือสำหรับเจาะ ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปวัตถุเป็นที่สำหรับโปะหรือสำหรับเจาะ ด้วยวัตถุเป็นที่สำหรับโปะหรือสำหรับเจาะ ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ

(๑๐) กิกขุนี สูปกายด้วยกายกัณในเบื้องต่ำแต่ที่ตั้งแห่งเท้าขึ้นไป กัณในเบื้องบนแต่ปลายผมลงมา ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ด้วยกาย ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปกาย ด้วยวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูปวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ด้วยวัตถุเป็นที่ตั้งแห่งกาย ต้องอาปัตติทุกกฎ ฯ กิกขุนี สูป

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯសុក្កវិយេន ឯសុក្កវិយំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๑๑) អជាបត្តិ អសញ្ចិច្ច អសតិយា អជានន្តិយា អសាទិយន្តិយា ទុម្មត្តិការ័យ ខិត្តចិត្តាយ វេទនដ្ដាយ អាទិកម្មិការ័យាតិ ។

กาย ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។
ភិក្ខុនីស្មូបវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់
ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្មូបវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់
ចោល ដោយវត្ថុដែលសម្រាប់ចោះប្រុសម្រាប់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๑๑] ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๘ យ៉ាង) គឺ
ភិក្ខុនីមិនក្រែង ๑ មិនមានស្មារតី ๑ មិនដឹងខ្លួន ๑ មិនត្រេកអរ ๑ ឆ្កួត ๑
មានចិត្តរើរាយ ๑ វេទនាគ្របសង្កត់ ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ទុតិយបារាជិកំ

(១២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុទ្ធវនិយោ កិក្ខុនី សាឧទ្បន មិតារនត្តុនា(១) កត្ថិនី ហោតិ ។ យាវ តញ្ច តរុណោ អហោសិ តាវ ឆានេសិ ។ បរិមុច្ចិ តញ្ច វិញ្ញាបេសិ វិជាយិ ។ កិក្ខុនិយោ ថុល្លនន្ទំ កិក្ខុនឹ ឯតទវោចុំ សុទ្ធវនិយោ ខោ អយ្យេ អចិរវិញ្ញាតា វិជាតា កច្ចិ នោ សា កិក្ខុនីយេវ សមានា កត្ថិនីតិ ។ ឯវំ អយ្យេតិ ។ កិស្ស បន តុំ អយ្យេ ជានំ ចាតវិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នំ កិក្ខុនឹ នេវ អត្តនា បដិចោទេសិ ន គណាស្ស អារោចេសីតិ ។ យោ ឯតិស្សា អវណ្ណោ មយ្ហេសោ អវណ្ណោ យា ឯតិស្សា អកិត្តិ មយ្ហេសា អកិត្តិ យោ ឯតិស្សា អយសោ មយ្ហេសោ អយសោ យោ

---

១ មិតារនត្តុនា សទ្ទិន្តរំបិ កត្តុបិ ភោត្តុភេ ទិស្សតិ ។

បារាជិកទី ២

(១២) សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានជាគគន៏នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង សុន្ទរីនន្ទាកិក្ខុនីមានគតិដោយសាឡជាភៅមិគារមាតា ។ កាលគតិខ្លីនៅឡើយ ក៏អាចបិទបាំងទុកបាន ។ លុះគតិ(នោះ)ចាស់ (ជិតគ្រប់ខែ) កិក្ខុនីនោះក៏សឹកទៅហើយសម្រាលកូន ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សុន្ទរីនន្ទា សឹកទៅមិនទាន់បានយូរប៉ុន្មានក៏សម្រាល (កូនភ្លាម) សុន្ទរីនន្ទានោះ មានគតិតាំងអំពីនៅជាកិក្ខុនីនៅឡើយទេឬ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឆ្លើយតបថា យ៉ាងហ្នឹងហើយ លោកម្ចាស់ ។ ពួកកិក្ខុនីអម្ចាលនោះ ក៏និយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ (បើ) លោកម្ចាស់ដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាលោកម្ចាស់មិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈ ។ ឯថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីក៏និយាយថា ទោសណាដែលកើតឡើងដល់សុន្ទរីនន្ទានុ៎ះ ទោសនោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ ក្តីអាក្រក់ណាដែលកើតឡើងដល់សុន្ទរីនន្ទានុ៎ះ ក្តីអាក្រក់នោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ សេចក្តីអាប់យស[1]ណាដែលកើតឡើងដល់សុន្ទរីនន្ទានុ៎ះ សេចក្តីអាប់យសនោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ សេចក្តីសូន្យលោក

---

១ អដ្ឋកថា ថា សេចក្តីវិបត្តិចាកបរិវារ ឬជំនៀលក្នុងទីកំបាំងមុខ ។

ฬตสฺส อฬาเภ มญฺญเสา อฬาเภ ภควาหำ อญฺญ
อตฺถาย อาฬฺหำ อตฺถาย อภิกฺกมิ อตฺถาย อยเสา อตฺถ-
าย อฬาหำ ปเรสำ อาเภเตพฺพมีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุ-
นิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปา-
เตนฺติ กถำ หิ นาม อญฺญา ถุลฺลนนฺทา ชานำ ชาตกิ-
กำ ฉมฺหำ อชฺฌาปชฺชิสฺสติ ภิกฺขุนิ เอว อตฺตนา ปฏิโลเตสฺสติ
น ตณฺหาสฺส อาเภเตสฺสตีติ ฯ อถโข ตา ภิกฺขุ-
นิโย ภิกฺขูนำ ฬตมตฺถำ อาโรเจสุำ ฯ ภิกฺขู ภควโต
ฬตมตฺถำ อาโรเจสุำ ฯ อถโข ภควา ฬตสฺมึ นิทาเน
ฬตสฺมึ ปกรณเ ภิกฺขุสงฺฆำ สนฺนิปาตาเปตฺวา ธมฺมึ
กถำ กตฺวา ภิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สจฺจำ กิร ภิกฺขเว ถุลฺลนนฺทา
ภิกฺขุนี ชานำ ชาตกิกำ ฉมฺหำ อชฺฌาปชฺชิ ภิกฺขุนิ เอว
อตฺตนา ปฏิโลเตติ[๑] น ตณฺหาสฺส อาเภเตติติ[๒] ฯ
สจฺจำ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถำ หิ นาม
ภิกฺขเว ถุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี ชานำ ชาตกิกำ ฉมฺหำ
อชฺฌาปชฺชิสฺสติ ภิกฺขุนิ เอว อตฺตนา ปฏิโลเตสฺสติ น

---

๑ ฉ. ม. ปฏิโลเตเสติ ฯ ๒ ฉ. ม. อาเภเตสีติ ฯ

ณาដែលកើតឡើងដល់សុទ្ធនីនន្ទានុ៎ះ សេចក្តីសូន្យលោកនោះនឹងមានដល់ខ្ញុំ(មិនខាន) បពិត្រលោកម្ចាស់ (បើដូច្នេះ) ខ្ញុំនឹងធ្វើបាបទោសរបស់ខ្លួន កេរ្តិ៍អាក្រក់របស់ខ្លួន សេចក្តីអាប់យសរបស់ខ្លួន សេចក្តីសូន្យលោករបស់ខ្លួន ដល់ពួកជនដទៃដូចម្តេចបាន ។ ពួកភិក្ខុនីណាដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីអម្បាលនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ឋុល្លនន្ទាជាម្ចាស់ដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ មិនគួរនឹងមិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈសោះ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុនីអម្បាលនោះ ដំណាលរឿងនុ៎ះដល់កិក្ខុទាំងឡាយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះរឿងនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ត្រាស់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃទ្រង់សំដែងធម្មីកថា ហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ឋុល្លនន្ទាកិក្ខុនីដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ មិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈ: ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឋុល្លនន្ទាកិក្ខុនីដឹងថា កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ មិនគួរនឹងមិនចោទដោយខ្លួនឯង នឹងមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈ:ទេ

กณาสฺส อาเวเธสฺสติ เนตํ กิกฺขาย อปฺปสนฺนานํ วา
ปสาทาย ปสนฺนานํ วา ภิเยฺยาภาวาย อเถวฺหตํ
กิกฺขาย อปฺปสนฺนาเนวฺหาย อปฺปสาทาย ปสนฺนาเนวฺหา ฆ-
กปฺปานํ อญฺเญฺญวฺหายาติ ฯเปฯ ฆาเวฺหา ปน กิกฺขาย
กิกฺขนิเยา สมํ สิกฺขาปทํ ทุทฺทิสนฺเวฺหา ยา ปน กิกฺขนี
ชานํ ชาวชิกํ ธมฺมํ อชฺฌาปชฺชนฺติ เนว อตฺตชา
ปฏิโเวเธยฺย น กณาสฺส อาเวเธยฺย ยถา จ สา
ปิตา วา อสฺส ปุตฺตา วา ชาสิตา วา อาสชา วา สา
ปชฺชา ฆาตุ วเธยฺย ปุเตฺวา วาหา อเยฺย อญฺเญสุ ฆาตุ
กิกฺขนี ฆาเวฺหา จ ฆาเวฺหา จ สา ภกินีติ เนา จ เนา อตฺต-
ชา ปฏิโเวเธสฺสนฺติ น กณาสฺส อาเวเธสฺสนฺติ อยมฺปี
ชาวชิกา เหาติ อสมฺปสา วชฺชปฏิจฺฉาทิกาติ ฯ

(๑๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ
กิกฺขนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุ อตฺเถ อธิเปฺปตา
กิกฺขนีติ ฯ ชานาติ ชาน สามํ วา ชานาติ

នៃកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានឹងមិនមែននាំឲ្យតែតែជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយនោះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះច្បាស់ជានាំបណ្តាលឲ្យមនុស្សពួកខ្លះដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យទានជ្រះថ្លា នឹងនាំបណ្តាលពួកមនុស្សខ្លះដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យតែឡប់ជាទាស់ចិត្តបាត់ជ្រះថ្លាទៅវិញ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយដឹងថា កិក្ខុនីផងគ្នាត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈហើយមិនចេះដោយខ្លួនឯង នឹងមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈ កាលណាបើកិក្ខុនីនោះស្ថិតនៅក្តី ច្យុតហើយក្តី វិនាសហើយក្តី ចៀសទៅកាន់លទ្ធិដទៃហើយក្តី នោះកិក្ខុនីដែលដឹងរឿងនោះ និយាយយ៉ាងនេះត្រង់កាលជាខាងក្រោយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំបានដឹង(រឿង)កិក្ខុនីនោះថា នាងនោះមានសភាពយ៉ាងនេះមួយ យ៉ាងនេះមួយ កាលកាលមុនដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានចេះចំពោះខ្លួនឯង នឹងមិនបានប្រាប់ដល់ពួកគណៈទេ ដូច្នេះកិក្ខុនីនេះ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ឈ្មោះវុដ្ឋបដិច្ឆាទិក (ព្រោះដួយបិទបាំងទោសគេ) ជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(๑๓) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយៈនេះ ។ ដែលហៅថា ដឹង គឺកិក្ខុនីដឹងខ្លួនឯងក្តី

អញ្ញេ ក តស្សា អាភេចន្តំ សា ក អាភេចតំ ។ ចាភជិតំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នន្តំ អជ្ជន្តំ ចាភជិតាន អញ្ញតរំ ចាភជិតំ អជ្ឈាបន្នំ ។ នេវ អត្តនា បដិចោទេយ្យាតំ ន សយំ ចោទេយ្យ ។ ន តណាស្ស អាភេចេយ្យាតំ ន អញ្ញាសំ តិក្ខត្តុំ អាភេចេយ្យ ។

(១៤) យតា ច សា បិតា ក អស្សាតំ បិតា ជាម សលិង្គេ បិតា វុច្ចតំ ។ ចុតា ជាម តាលក-តា[1] វុច្ចតំ ។ ជាសិតា ជាម សយំ ក វិញ្ញត្តា មោចតំ អញ្ញេហិ[2] ក ជាសិតា ។ អវសជា ជាម តិត្តាយតនំ សញ្ញត្តា វុច្ចតំ ។

(១៥) សា បច្ឆា ឯវំ វាចេយ្យ ចុព្ភេ ភន្តេ អយ្យេ· អញ្ញាសី ឯតំ តិក្ខត្តុំ ឯវន្តា ច ឯវន្តា ច សា តិតិ-តំតំ នោ ច ខោ អត្តនា បដិចោទេស្សន្តំ ន សយំ ចោទេស្សំ ។ ន តណាស្ស អាភេចេស្សន្តំ ន អញ្ញាសំ តិក្ខត្តុំ អាភេចេស្សំ ។

---

๑ ម. ម. ក.លំ ៣៣ ។ ๒ អញ្ញាបរិតំ រស្សាតំ វិនិ ។

มានពួកអ្នកដទៃមកច្រាប់ដល់កិក្ខុនីនោះក្តី កិក្ខុនីដែលត្រូវបាក់ជិកនោះច្រាប់ក្តី ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាក់ជិក អធិប្បាយថា បណ្តាបាក់ជិកទាំង ៨ (ដំណថា) ត្រូវបាក់ជិកណាមួយ ។ ពាក្យថា មិនចោទដោយខ្លួនឯង គឺមិនប្តឹង (ដំនុំសង្ឃ) ទំាងខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនច្រាប់ដល់ពួកគណៈ គឺមិនច្រាប់ដល់ពួកកិក្ខុនីឯទៀត ។

(๑๘) ត្រង់ពាក្យថា កាលណាបើកិក្ខុនីនោះស្ថិតនៅក្តី គឺដែលហៅថា ស្ថិតនៅ បានដល់កិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងកេរនៃខ្លួនដដែល ។ ដែលហៅថា ច្យុត គឺធ្លាក់កាលកិរិយាស្លាប់ទៅហើយ ។ សឹក្ខាខ្លួនឯងក្តី ពួកកិក្ខុនីឯទៀតឲ្យវិនាសក្តី ហៅថា វិនាសហើយ ។ ចៀសទៅកាន់លទ្ធិតិរ្ថិយ ហៅថា ចៀសទៅកាន់លទ្ធិដទៃ ។

(๑๙) ត្រង់ពាក្យថា នោះកិក្ខុនីដែលដំណរឿងនោះនិយាយយ៉ាងនេះកង្វល់ថា នាងនោះមានសភាពយ៉ាងនេះមួយ យ៉ាងនេះមួយ កន្លងកាលមុនដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានចោទចំពោះខ្លួនឯង សេចក្តីថា ខ្ញុំមិនបានប្តឹង (ដំនុំសង្ឃ) ទំាងខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ខ្ញុំមិនបានច្រាប់ដល់ពួកគណៈ អធិប្បាយថា ខ្ញុំមិនច្រាប់ដល់ពួកកិក្ខុនីដទៃទេ ។

(๑๖) អយម្បិ បុរិមាយោ ឧទានាយ វុច្ចតិ ។ ចាតុជ្ជកោ ហោតីតិ សេយ្យថាបិ នាម បណ្ឌុបលាសោ ពន្ធនា បវុត្តោ[๑] អភព្ពោ បាដិឥត្ថាយ ឯវមេវ កិញ្ចាបិ ចាតុជ្ជកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នំ កិញ្ចិ នេវ អត្តនា បដិចោទេស្សាមិ ន កណាស្ស អារោចេស្សាមីតិ ចុរំ និក្ខិត្តមត្តេន អស្សមណោ ហោតិ អសក្យធីតា តេន វុច្ចតិ ចាតុជ្ជកោ ហោតីតិ ។ អសំវាសាតិ សំវាសោ នាម ឯកកម្មំ ឯកុទ្ទេសោ សមសិក្ខាតា ឯសោ សំវាសោ នាម សោ តាយ សទ្ធិំ នត្ថិ តេន វុច្ចតិ អសំវាសាតិ ។

(๑๗) អនាបត្តិ សង្ឃស្ស កម្មំ ឯ កាលេ ហោតិ ឯ វិក្ខិត្តេ ហោ ឯ វិកានេ ហោ ឯ ភរិស្សតីតិ ន ហោតេតិ សង្ឃភេទោ ឯ សង្ឃរាជិ ឯ ភរិស្សតីតិ ន ហោតេតិ

---

๑ បមុញ្ចតីតិបិ ។

(๑๖) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងពួកភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ជាកមុន ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ អធិប្បាយថា ធម្មតាស្នឹកឈើខ្ចីដែលជ្រុះផុតអំពីទងហើយ មិនគួរលូតលាស់ឡើងវិញបាន មានគួរនាយ៉ាងណាមិញ កិក្ខុនីដែលដឹងថា កិក្ខុនីផងគ្នាត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ គ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញមិនចោទចំពោះខ្លួនឯង អញមិនប្រាប់ដល់ពួកគណៈដូច្នេះ ក៏មិនមែនជាសមណី មិនមែនជាធីតារបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យត្រកូលឡើយ ព្រោះហេតុនោះ កិក្ខុនីនោះ បានជាតថាគតហៅថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ ។ ពាក្យថា មិនមានសំវាស អធិប្បាយថា ដែលហៅថា សំវាស (នោះ) គឺសង្ឃកម្មជាមួយគ្នា ឧទ្ទេសជាមួយគ្នា សភាពជាបុគ្គលមានសិក្ខាស្មើគ្នា នេះហៅថា សំវាស សំវាសនុ៎ះមិនមានជាមួយនឹងកិក្ខុនីនោះ ព្រោះហេតុដូច្នោះ បានជាតថាគត ហៅថា ជាកិក្ខុនីមិនមានសំវាស ។

(๑๗) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๘ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីមិនប្រាប់ព្រោះគិតថា សេចក្តីកហេតុក្តី សេចក្តីឈ្លោះប្រកែកក្តី សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងគ្នាក្តី សេចក្តីវិវាទក្តី ទំនើតមានដល់សង្ឃ១ មិនប្រាប់ព្រោះគិតថា សង្ឃបែកបាក់គ្នា ឬសេចក្តីប្រែធានៃសង្ឃទំនើតមាន ๑

อยํ กกฺกฬา ชีวิตกฺขยกรา ปาณาติปาตา วิรมิตพฺพนฺติ อยญฺหิ ปฏิญฺญา กิตฺตนา. โย อปสฺสติ นาเทเสติ น นาเสตุกาโม นาเทเสติ ปญฺญายิสฺสติ สเกน กมฺเมนาติ นาเทเสติ ธมฺมสฺสวนาย อาธิกมฺมิกาโยติ ฯ

មិនគ្រាប់ព្រោះគិតថា កិក្ខុនីនេះកោងកាចអាក្រក់ក្រៃឆន្ទៈធ្លាប់អន្តរាយដល់ជីវិត ឬអន្តរាយដល់ព្រហ្មចរិយធម៌ ๑ កិក្ខុនីនោះមិនទាន់ឃើញពួកកិក្ខុនីឯទៀតដ៏សមគួរទើបមិនគ្រាប់ ๑ កិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីជ្រាបច្បាស់ដឹងច្បាស់មិនគ្រាប់ ๑ កិក្ខុនីមិនគ្រាប់ព្រោះគិតថា កិក្ខុនីនោះនឹងជ្រាបដោយកម្មជារបស់ខ្លួន (មិនខាន) ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

តតិយបារាជិកំ

[១៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ ភិក្ខុំ កន្ធកានំ បុព្ពំ អនុវត្តតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទ្វិយន្តិ តិចាបេន្តិ ភេជ្ជំ មាំ ជាម អយ្យា ឆុល្លនន្ធា សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ ភិក្ខុំ កន្ធកានំ បុព្ពំ អនុវត្តិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ កន្ធកានំ បុព្ពំ អនុវត្តតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភេជ្ជំ មាំ ជាម ភិក្ខវេ ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្ខិតំ អវិដ្ឋំ កន្ធកានំ បុព្ពំ អនុវត្តិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ

បារាជិកទី ៣

(១៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនី ប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏បោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋកិក្ខុ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋកិក្ខុ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋកិក្ខុ ជាអ្នកកើតក្នុងត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាហើយទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយ

สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตา ยา ปน ภิกฺขุนี สมฺภเณ สงฺฆเณ อุกฺกุฏฺฐึ กโรนฺตี ชนฺเตน วินเยน สตฺถุสาสเนน อชานนาย อปฺปฏิการาย อกตสหายาย ตถนฺตุลฺลเปยฺย สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา เอวมสฺส วจนีโย เอเสา เภ อายฺเย ภิกฺขุ สมฺภเณ สงฺฆเณ อุกฺกุฏฺฐึ กโรนฺตี ชนฺเตน วินเยน สตฺถุสาสเนน อชานเกเ อปฺปฏิการเกเ อกตสหายเกา มายฺเย เอตํ ภิกฺขุ อนุวตฺตติ เอวญฺหิ สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา วุจฺจมานา ตเถว ปคฺคณฺเหยฺย สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา ยาวตติยํ สมนุภาสิตพฺพา ตสฺสา ปฏินิสฺสคฺคาย ยาวตติยเญฺจ สมนุภาสนาย มาชา ตํ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย เอตฺเจตํ กุสลํ โน เจ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย อยมฺปิ ชานิปิกา เหเตน อสนฺถสา อุกฺขิตฺตานุวตฺติกาเตน ฯ

(๑๙) ยา ปเนตา ยา ยาธิสา ฯ เป ฯ อยเมตฺถ อาทิ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ สมฺภโณ นาม

ចូរសំដែងឧទ្ទាននូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិក្ខុមិនអើពើ ជាកិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ កិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិក្ខុមិនអើពើ ជាកិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ នែលោកម្ចាស់ លោកកុំប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុនេះឡើយ កិក្ខុនីនោះកាលកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយឲ្យយ៉ាងនេះ នៅតែប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ បើកិក្ខុនីនោះកាលត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគំរប់បីដង លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះបង់បាននោះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិក្ខុនីនេះក៏ត្រូវបាកដិក ឈ្មោះទុក្កដាបត្តិក (ព្រោះប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត) ជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(๑๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ๑ នៃបាកដិកកណ្ឌនេះរួចហើយ ។ សង្ឃដែលមានសំវាសស្មើគ្នា

សង្ឃោ សមានសំវាសកោ សមានសីមាយំ ឋិតោ ។ ទុក្កដំ្ហ ជាម អាបត្តិយា អនុស្សរណេ(๑) វា អប្បដិកម្មេ(๒) វា អប្បដិនិស្សគ្គេ(๓) វា ទុក្កដំ្ហ ។ ឆន្នេន វិនយោ ជាតិ យេន ឆន្នេន យេន វិនយោ ។ សត្ថុសាសនេ ជាតិ ជិនសាសនេន ពុទ្ធសាសនេន ។ អនាទរេ ជាម សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា តាម្ភំ វា ជានិយតិ ។ អប្បដិកាវេ ជាម ទុក្កដំ្ហ អនោសារិតោ ។ អកតសមាយោ ជាម សមានសំវាសកោ កិំ្ច វុច្ចតិ អកតសមាយោ សោ តេហិ សទ្ធិ ឧត្តរេន វុច្ចតិ អកតសមាយោតិ ។ តមត្ថំ វត្តុយ្យាតិ យំ ឯដ្ឋោ សោ(๔) ឧភោតិ យំ ទ្វិន្នោ យំ ទ្រុបិតោ សាបិ តំ ឯដ្ឋោ ឧភោតិ តំ ទ្វិន្នោ តំ ទ្រុបិតោ ។

๑-๒-๓ ឧភោបិយមត្ថំយោគ្គកេសុ ឥមេ បាឋា តតិយាវិភត្តិវសេន កតា ។ ๔ សោ ឃំ ឯដ្ឋោតិ ឯវំ កមេន ភវិតព្ពំ ។

ภาคผนวกที่ ๓ สังฆบริหาร

ស្ថិតនៅក្នុងសីមាស្មើគ្នា ឈ្មោះថា ព្រមព្រៀងគ្នា ។ ភិក្ខុដែលឈ្មោះថា សង្ឃលើកវត្តហើយ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនធ្លើតបអាបត្តិក្តី[1] ព្រោះមិនលះបង់ (ទិដ្ឋិអាក្រក់) ក្តី ។ ពាក្យថា តាមធម៌ តាមវិន័យ គឺតាមធម៌ឯណា តាមវិន័យឯណា ។ ពាក្យថា តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា គឺតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះជិនស្រី គឺតាមពុទ្ធសាសនា ។ ដែលហៅថា មិនអើពើ គឺភិក្ខុមិនអើពើនឹងសង្ឃក្តី គណក្តី បុគ្គលក្តី កម្មក្តី ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយ មិនហៅចូលពួក ឈ្មោះថា ជាភិក្ខុដែលសង្ឃដួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ។ ដែលហៅថា មិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ គឺភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសំវាសស្មើគ្នា តថាគតហៅថាមានការរួបរួមជាមួយគ្នា ការរួបរួមជាមួយគ្នានោះមិនមានមួយអន្លើដោយភិក្ខុទាំងឡាយនោះទេ ហេតុនោះ ភិក្ខុនោះទើបតថាគតហៅថា ជាភិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ។ ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុនោះ គឺភិក្ខុនោះមានទិដ្ឋិយ៉ាងណា មានសេចក្តីចូលចិត្តយ៉ាងណា មានសេចក្តីគាប់ចិត្តយ៉ាងណា ភិក្ខុនីនោះក៏មានទិដ្ឋិយ៉ាងនោះ មានសេចក្តីចូលចិត្តយ៉ាងនោះ មានសេចក្តីគាប់ចិត្តយ៉ាងនោះដែរ ។

---

๑ ដឹងថាត្រូវអាបត្តិហើយ ។ មិនសំដែងអាបត្តិនោះ ។

(๒๐) สา กังขาธาตุ ยา สา อุกฺกณฺฐนา อุกฺกณฺฐิตตฺตํ กังขา กังขายนา กังขาวิตรณา กังขาวิตรณีภาโว กังขาวิตรณีหิ ฯ กังขาธาตุยา ปสฺสทฺธิ ยา สุขนฺติ ตาหิ วณฺณา ฯเปฯ โส อายสฺมา กังขาสมงฺคี สเจฺจน อุกฺกณฺฐาย ธมฺเมน วินเยน สตฺถุสาสเนน อลนฺธเก อปฺปฏิกาเร อกตสมเย มายสฺมา ฯเปฯ กังขาวิตรณา ฯ ทุติยมฺปิ วณฺณา ตติยมฺปิ วณฺณา ฯ สเจ ปฏิญฺญาตาย ปฏิญฺญาตกรณีเยน กุสลา โหติ เจตาปตฺติกุสลา อาปตฺติยา อุกฺกฺขิตฺตกุสลา ฯ สุตฺตา น วิตฺถาริตา อาปตฺติยา อุกฺกฺขิตฺตกุสลา ฯ สา กังขาวิตรณา สงฺฆมชฺฌมฺปิ อาคจฺฉติ วณฺณา ฯเปฯ โส อายสฺมา กังขาสมงฺคี สเจฺจน อุกฺกณฺฐาย ธมฺเมน วินเยน สตฺถุสาสเนน อลนฺธเก อปฺปฏิกาเร อกตสมเย มายสฺมา ฯเปฯ กังขาวิตรณา ฯ ทุติยมฺปิ วณฺณา

(๒๐) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះ គឺកិក្ខុនីដែលប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយនោះ ។ ពាក្យថា ដែលកិក្ខុនីទាំងឡាយ គឺកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយឯណា ឃើញកិក្ខុនីឯណាឮ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះត្រូវនិយាយនឹងកិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ កិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា គឺជាកិក្ខុមិនអើពើ ជាកិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ នែលោកម្ចាស់ លោកកុំប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុនេះឡើយ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយអស់វារគំរប់ពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់វារគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ (ឯទៀត) ឮហើយមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវសង្ឃទាញកិក្ខុនីនោះមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃ ហើយនិយាយថា នែនាងកិក្ខុនី កិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិក្ខុមិនអើពើ ជាកិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាកិក្ខុមិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ នែនាងកិក្ខុនី នាងកុំប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុនេះឡើយ ។ ត្រូវសង្ឃនិយាយឲ្យកិក្ខុនីនោះ

តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๒๑) សា កិក្ខុនី សមនុភាសិតព្ពា ។ ឃវញ្ហិ បន កិក្ខវេ សមនុភាសិតព្ពា ។ ព្យត្តាយ កិក្ខុនិយា បដិពលាយ សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្កិត្តំ កិក្ខុំ ឆម្នេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនាទរំ អប្បដិការំ អកតសមាយំ តមនុវត្តតិ សា តំ វត្ថុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ កិក្ខុនិំ សមនុភាសេយ្យ តិស្សោ វត្តុស្សោ បដិនិស្សក្កាយ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី សមក្ខេន សង្ឃេន ទុក្កិត្តំ កិក្ខុំ ឆម្នេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនាទរំ អប្បដិការំ អកតសមាយំ តមនុវត្តតិ សា តំ វត្ថុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ កិក្ខុនិំ សមនុភាសតិ តិស្សោ វត្តុស្សោ

អស់ពាក្យជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់ពាក្យជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិច្ចនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๑) កិច្ចនីនោះត្រូវកិច្ចនីធាវ ឆ្លាយសូត្រសមនុភាសនវិធី ។ ម្នាលកិច្ចធាវ ឆ្លាយ សង្ឃត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធី (ចំពោះកិច្ចនីឈ្មោះនោះ) យ៉ាងនេះ ។ កិច្ចនីដែលធ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តែងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិច្ចនីនេះឈ្មោះនេះប្រព្រឹត្តតាមកិច្ចនោះដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ត តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិច្ចមិនអើពើ សង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន មិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ កិច្ចនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះទេ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិច្ចនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះកិច្ចនីសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិច្ចនីនេះឈ្មោះនេះប្រព្រឹត្តតាមកិច្ចដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាកិច្ចមិនអើពើ សង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន មិនមានការរួបរួមជាមួយនឹងសង្ឃ កិច្ចនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះ ។ ឥឡូវនេះ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិច្ចនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ

ปฏิสนฺธิกฺขณาย ฯ ยสฺมา อยญฺจาย ๑ฯมตฺโต ๙ฯตฺตภาวาย ภิกฺขุนิยา สมนฺตภาสาย ตสฺมา วุตฺตสฺส ปฏิสนฺธิกฺขณาย สา ตุณฺหีภาวสฺส ยสฺมา น กฺวจิมตฺเต สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ ฯตมตฺตํ วาจาย ฯ เปฯ ตติยมฺปิ ฯตมตฺตํ วาจาย ฯ เปฯ สมนฺตภทฺทา สเญฺญน ๙ฯตฺตภาวา ภิกฺขุนิ ตสฺส วุตฺตสฺส ปฏิสนฺธิกฺขณาย ฯ ๑ฯมตฺโต สทฺทสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ ฯาเยน ภาวยามีติ ฯ

(๒๒) ฉฏฺฐิยา ทุกฺกฏนฺติ กมฺมภาวาปาทิกาย ปุลฺลิงฺคิยา กมฺมภาวปริโยสาเน อาปตฺติ ถาวรสฺสาติ ฯ

(๒๓) อยมฺปิ ปุริมาโย อุภาภาย วุจฺจติ ฯ ถาวรา ปาติโมกฺขา ภิกฺขุนิโย สเยฺยถาปิ นาม ปุปฺผสิลา ทฺวิภา ภิชฺชา อปฺปฏิสนฺธิกา ฯาเยว ภิกฺขุนิยา ตติยมฺปิ สมนฺตภาสาย สา ภิกฺขุนี อสฺสมณี ฯาเยน อสกฺยธีตา ตาย วุจฺจติ

ចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈបីដងផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនីឈ្មោះនេះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๒๒) ភិក្ខុនីនោះត្រូវទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវថុល្លច្ច័យ ៣ ឯង ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចា ៣ ឯង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ក្នុងខណៈពេលចប់កម្មវាចា ។

(๒๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី តថាគតពោលប្រៀបធៀបនឹងភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍មុន ។ ។ ពាក្យថា ត្រូវបាចិត្តិយ៍ សេចក្តីថា ថ្នូរដ៏ក្រាស់ដែលបែកជាពីរចំណែកហើយជាធម្មជាតិតផ្សាប់វិញមិនបាន មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីអស់វារៈបីដងហើយនៅមិនលះបង់ ក៏មិនមែនជាសមណី(๑) មិនមែនជាធីតារបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យត្រកូល ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះដែរ

๑ សមណស្រី ហៅថា សមណី ។

ចារដីកា ហោតីតិ ។ អសំវាសាតិ សំវាសោ នាម ឯកកម្មំ ឯកុទ្ទេសោ សមសិក្ខាតា ឯសោ សំវាសោ នាម សោ តាយ សទ្ធឹ នត្ថិ តេន វុច្ចតិ អសំវាសាតិ ។

(២៤) ឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា ឧប្បដិឯិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ចារដីកស្ស ។ ឧម្មត្តកេ វេមតិកា ឧប្បដិ-ឯិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ចារដីកស្ស ។ ឧម្មត្តកេ អឧម្ម-ត្តកសញ្ញា ឧប្បដិឯិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ចារដីកស្ស ។ អឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អ-ឧម្មត្តកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មត្តកេ អឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(២៥) អនាបត្តិ អសមនុភាសន្តិយា បដិឯិស្ស-ជ្ជន្តិយា ខុទ្ទត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

តតិយចារដីកា និដ្ឋិតា ។

เหตุนั้น ท่านจึงกล่าวภิกษุณีนั้นว่า ต้องปาราชิก ฯ คำว่า ไม่มีสังวาส ที่กล่าวว่า สังวาส คือกรรมร่วมกัน ๑ ความเสมอกันร่วมกัน ๑ การศึกษาร่วมกัน ๑ นี้เรียกว่า สังวาส สังวาสนั้นไม่มีร่วมกันกับภิกษุณีนั้น เหตุนั้น ท่านจึงกล่าวภิกษุณีนั้นว่า ไม่มีสังวาส ฯ

(๒๔) กรรมที่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมที่ทำด้วยธรรม แล้วไม่ละ ต้องอาบัติปาราชิก ฯ กรรมที่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสงสัย แล้วไม่ละ ต้องอาบัติปาราชิก ฯ กรรมที่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมไม่ทำด้วยธรรม แล้วไม่ละ ต้องอาบัติปาราชิก ฯ กรรมไม่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมที่ทำด้วยธรรม ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสงสัย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ทำด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่า กรรมไม่ทำด้วยธรรม ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๒๕) ภาวะที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ อย่าง) คือ ภิกษุณี (ที่สงฆ์) ไม่สวดสมนุภาสนวิธี ๑ ภิกษุณีที่ลาสิกขา ๑ ภิกษุณีตาย ๑ ภิกษุณีเป็นเบื้องต้นบัญญัติ ๑ ฯ

ปาราชิกที่ ๓ จบ ฯ

បត្តុត្តបារាជិកំ

(២៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ អាសុត្តា អាសុត្តស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគ្គហណំបិ សាទិយន្តិ សង្ឃាដិកណ្ណគ្គហណំបិ សាទិយន្តិ សន្និដ្ឋន្តិបិ សល្លបន្តិបិ សង្កេតំបិ កច្ឆន្តិ បុរិសស្សបិ អញ្ញាតមគំ សាទិយន្តិ ឆន្ទំបិ អនុបវិសន្តិ កាយំបិ តនុត្តាយ ឧបសំហរន្តិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ អាសុត្តា អាសុត្តស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគ្គហណំបិ សាទិយិស្សន្តិ សង្ឃាដិកណ្ណគ្គហណំបិ សាទិយិស្សន្តិ សន្និដ្ឋិស្សន្តិបិ សល្លបិស្សន្តិបិ សង្កេតំបិ កច្ឆិស្សន្តិ បុរិសស្សបិ អញ្ញាតមគំ សាទិយិស្សន្តិ ឆន្ទំបិ អនុបវិសិស្សន្តិ កាយំបិ តនុត្តាយ ឧបសំហរិស្សន្តិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ភិក្ខូ

បារាជិកទី ៤

(៦៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏សម័យនោះឯង ធម្មគុយ្ហកិក្ខុនីពាំងឡាយ (កិក្ខុនីពួក ៦ នាក់) មានសេចក្តីត្រេកអរនឹងការចាប់ដៃខ្លះ នឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីខ្លះ របស់បុរសដែលមានតម្រេកឈរជាមួយខ្លះ ចរចាជាមួយខ្លះ ទៅកាន់ទីសង្កេតខ្លះ ត្រេកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតខ្លះ ចូលទៅកាន់ទីចំទ្រុងខ្លះ ពិចារណាកាយដើម្បីអសទ្ធម្មនោះខ្លះ ដើម្បីនឹងសេពអសទ្ធម្មនុ៎ះ ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីពាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មគុយ្ហកិក្ខុនីពាំងឡាយមានតម្រេក មិនគួរនឹងត្រេកអរនឹងការចាប់ដៃខ្លះ ត្រេកអរនឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីខ្លះ របស់បុរសបុគ្គលដែលត្រេកត្រអាល ឈរជាមួយខ្លះ ចរចាជាមួយខ្លះ ទៅកាន់ទីសង្កេតខ្លះ ត្រេកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតខ្លះ ចូលទៅកាន់ទីកំបាំងខ្លះ ពិចារណាកាយដើម្បីអសទ្ធម្មនោះខ្លះ ដើម្បីសេពអសទ្ធម្មនុ៎ះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឡាយ ឮថាធម្មគុយ្ហកិក្ខុនីមាន

กิกฺขนิยา อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส หตฺถคฺคหณาทีนิ สาทิยนฺติ สงฺฆาฏิกณฺณคฺคหณาทีนิ สาทิยนฺติ สนฺติฏฺฐนฺติ สลฺลปนฺติ สงฺเกตํ คจฺฉนฺติ ปุริสสฺส อภิกฺกมนํ สาทิยนฺติ ฉนฺทํ อนุปทาสนฺติ กายํ อุปสหรนฺติ ตทตฺถาย อุปสหรนฺติ เอตสฺส อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถายาติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ ตาหิ ภิกฺขูหิ กิกฺขนิยา กิญฺจิ ปิ ตาม กิกฺขาย ธมฺมิกฺกิยา กิกฺขนิยา อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส หตฺถคฺคหณาทีนิ สาทิยิสฺสนฺติ สงฺฆาฏิกณฺณคฺคหณาทีนิ สาทิยิสฺสนฺติ สนฺติฏฺฐิสฺสนฺติ สลฺลปิสฺสนฺติ สงฺเกตํ คจฺฉิสฺสนฺติ ปุริสสฺส อภิกฺกมนํ สาทิยิสฺสนฺติ ฉนฺทํ อนุปทาสิสฺสนฺติ กายํ อุปสหิสฺสนฺติ ตทตฺถาย อุปสหิสฺสนฺติ เอตสฺส อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย เนตํ กิกฺขาย อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเป ฯ เอวญฺจิ ปน กิกฺขาย กิกฺขนิยา ปมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน กิกฺขนี อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส ปุริสปุคฺคลสฺส หตฺถคฺคหณาทีนิ วา สาทิยेय्य สงฺฆาฏิกณฺณคฺคหณาทีนิ วา สาทิยेय्य

ภาคผนวกที่ ๔ สรุปท้ายเรื่อง

ตเมฺกเตฺกอนีฆาจปฺปเฏฺฐ เตฺกอนีฆาจปฺปาทีหิ ปุริสปุคฺคลสฺส เตฺกเตฺกอาลเยน สทฺธึ จรตา สทฺธึ เอกจฺเจน เอกจฺจตฺถาย เอกจฺจสฺมึ เอกจฺจฏฺฐาเน เอกจฺจกาลสฺมึ เอกจฺจกิจฺเจ เอกจฺจกรณีเย เอกจฺจกมฺมนฺเต เอกจฺจกมฺมายตเน เอกจฺจกมฺมปเถ เอกจฺจกมฺมสมาทาเน เอกจฺจกมฺมนิยาเม เอกจฺจกมฺมสมาปตฺติยา เอกจฺจกมฺมวิปากปฏิสนฺธิยา เอกจฺจกมฺมวิปากปวตฺติยา เอกจฺจกมฺมวิปากปฏิสนฺธิ

สนฺติฏฺฐยา ๓ สลฺเลขยา ๓ สงฺเกตํ ๓ กเตฺวยฺย ปุริสสฺส ๓ อภิกฺกมนํ สาทิยเนยฺย ฉนฺนํ ๓ อนุปวิเสยฺย กายํ ๓ ตนฺตาย อุปสเมหเนยฺย ฯเตสฺส อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย อยมฺปิ ตาทิโส โหตีติ อสีหสา อฏฺฐกถาสุ ฯ

(๒๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุติ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อาสนฺนา นาม สารตฺตา อเปกฺขาติ[1] ปฏิพทฺธจิตฺตา ฯ อาสนฺนาโต นาม สารตฺตา อเปกฺขา ปฏิพทฺธจิตฺตา ฯ ปุริสปุคฺคลา นาม มนุสฺสปุริสา ฯ ยกฺขา ฯ เปตา ฯ ติรจฺฉานคตา วิญฺญู ปฏิพลา กายสมฺสคฺคํ สมาปชฺชิตุํ ฯ หตฺถคฺคหณาทีสุ ๓ สาทิยเนยฺยาติ หตฺถา นาม กปฺปรุโต ปฏฺฐาย ยาว อคฺคนขา ฯ ฯเตสฺส อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย อุพฺภกฺขกํ อโธชาณุมณฺฑลา คหณาทีสุ สาทิยติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ สงฺฆาฏิกณฺณาทีสุ ๓ สาทิยเนยฺยาติ ฯเตสฺส

---

๑ ฉ. ม. อเปกฺขาติ ฯ

ឈរជាមួយក្តី ចរចាជាមួយក្តី ទៅកាន់ទីសង្កេតក្តី ត្រែតអានិសង្ឃប្រុស ដើរចូលមកជិតក្តី ចូលទៅកាន់ទីកំបាំងក្តី ពិចារណាកាយដើម្បីអសទ្ធម្មនោះក្តី ដើម្បីនឹងសេពអសទ្ធម្មនុះ ភិក្ខុនីនេះក្តី ត្រូវបាចិត្តិយ ឈ្មោះអដ្ឋវត្ថុកា (ព្រោះប្រកបដោយវត្ថុ ៨ (១)) រកសំវាសគ្មាន ។

(៦៧) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតិកណ្ឌនេះរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីដែលត្រែតអារមានសេចក្តីគយគន់រំពៃ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ឈ្មោះថាមានតម្រែក ។ បុរសដែលត្រែតអារគយគន់រំពៃ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ឈ្មោះថាមានតម្រែក ។ មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចស្អុបអង្អែលកាយបាន ឈ្មោះថា បុរសបុគ្គល មិនមែនយក្សប្រុសប្រែតប្រុស តិរច្ឆានឈ្មោលទេ ។ ពាក្យថា ត្រែតអានិសង្ឃការចាប់ដៃក្តី សេចក្តីថា ដែលហៅថា ដៃ គឺរាស់តាំងពីដុំដៃរហូតដល់ចុងក្រចក ។ ភិក្ខុនីត្រែតអានិសង្ឃការចាប់ ខាងលើតាំងពីដងកាំបិតឡើងទៅ ខាងក្រោមតាំងពីមណ្ឌលដង្កងចុះមក ប្រយោជន៍សេពអសទ្ធម្មនុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ត្រែតអានិសង្ឃការចាប់ដោយសង្ឃាដីក្តី គឺភិក្ខុនីត្រែតអារ

---

១ ភិក្ខុនីធ្វើឲ្យកន្លងត្រប់ទាំង ៨ ទើបត្រូវបាចិត្តិយ បើកន្លងតែ ១ ណាមួយ ហើយដាក់ធុរៈថា លែងឲ្យត្រូវទៀតហើយ ក៏សំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ថ្ងៃក្រោយត្រូវទៀតដល់ទៅ ៧ ដងក្តី ក៏មិនដាច់ចាបាចិត្តិយឡើយ ។

อสทฺธมฺมสฺส បដិសេវនត្ថាយ ធម្មំ ភ ទេសេតិ ភ កមាណំ
សាធិយតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ សន្តិដ្ឋេយ្យ ភតិ
ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយ បុរិសស្ស ហត្ថ
ទាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ សល្លបេយ្យ
ភតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេវនត្ថាយ បុរិសស្ស
ហត្ថទាសេ បិតា សល្លបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។
សង្កេតំ ភ កច្ចេយ្យាតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស បដិសេ-
វនត្ថាយ បុរិសេន ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថិំ អាគច្ឆាតិ វុត្ត
កច្ចតិ បទេ បទេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បុរិសស្ស ហត្ថ-
ទាសំ ឱក្កន្តមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ បុរិសស្ស
ភ អញ្ញតមំ សាធិយេយ្យាតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស
បដិសេវនត្ថាយ បុរិសស្ស អញ្ញតមំ សាធិយតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ហត្ថទាសំ ឱក្កន្តមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-
យស្ស ។ ឆន្នំ ភ អនុបវិសេយ្យាតិ ឯតស្ស អសទ្ធម្មស្ស
បដិសេវនត្ថាយ យេន កេនចិ បដិច្ឆន្នំ ឱកាសំ ប-
វិដ្ឋមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ កាយំ ភ តថត្ថាយ

ន័ឆ៌ការចាប់សំពត់ដែលស្ងៀកក្តី ដែលដណ្តប់ក្តី ប្រយោជន៍នឹងសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ឈរជាមួយក្តី គឺកិរិយាឈរកន្លងហត្ថបាសប្រុស ប្រយោជន៍នឹងសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ចរចាជាមួយក្តី គឺកិរិយាឈរកន្លងហត្ថបាសប្រុសហើយចរចាជាមួយ ប្រយោជន៍នឹងសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ទៅកាន់ទីសង្កេតក្តី គឺកិរិយាដែលប្រុសនិយាយថា លោកចូរមកកាន់ទីនុ៎ះសិន ឈ្មោះនេះដូច្នេះ ប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ហើយក៏ទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ គ្រប់ ។ ដំហាន លុះចូលទៅដល់ហត្ថបាសប្រុសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ត្រែកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិតក្តី គឺកិរិយាត្រែកអរនឹងប្រុសដើរចូលមកជិត ប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះដើរចូលមកដល់ហត្ថបាសកាលណា ក៏ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ចូលទៅកាន់ទីកំបាំងក្តី គឺកិរិយាគ្រាន់តែចូលទៅកាន់ទីនុ៎ះសិន ដ៏បិទបាំងដោយរបស់ណាមួយ ប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសន្ធម្មន្ទុះ ក៏ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ពាក្យថា ពិចារណាកាយប្រយោជន៍

อุปสมฺปาเทยฺยาถ ฯเปฯ อสทฺธมฺมสฺส ปฏิเสวนตฺถาย
ปุริสสฺส หตฺถคาเส ปิตา ตาย อุปสมฺปาเรติ
อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

(๒๘) อยมฺปิ ปุริมาเยว อุทฺธาย วุฏฺฐาติ ฯ
ชาวฏิกา นาม ตีสุ สเยฺยสุ ปิ ตาลเมตฺต-
กปฺปาสา อกฺโข ปุนวิวุฏฺฐิยา ฯเปฯ ภิกฺขุนี อฏฺฐมึ
วุฏฺฐาติ ปริปุณฺณา อสฺสมณี โหติ อสกฺยธีตา เตน
วุฏฺฐาติ ชาวฏิกา นาม ตีสุ ฯ อสิกาสาติ สิกาสา
ปิ ตาลเมตฺต ปกฺกปฺปมาณา สมสิกฺขาตา ฯเปฯ
สิกาสา ปิ สา ตาย สทฺธึ ภุตฺตา เตน วุฏฺฐาติ
อสิกาสาติ ฯ

(๒๙) อุปาหนาติ อสญฺจิจฺจ อสติยา อชานนฺติยา
อสาทิยนฺติยา อุทฺธาตกาย ขิตฺตจิตฺตาย เวทนาย
อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

จตุตฺถภาณวารกถา นิฏฺฐิตา ฯ

ដល់អសទ្ធម្មនោះក្តី គឺភិក្ខុនីឈរក្នុងហត្ថបាសប្រុសហើយពិចារណាកាយប្រយោជន៍ដល់ការសេពអសទ្ធម្មនុ៎ះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។

(๒๘) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី គឺភិក្ខុនីនេះឯង តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីមុនៗ ។ ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ សេចក្តីថា ដើមភ្នែតដែលកំបុតចុងមិនគួរដុះឡើងទៀតបាន មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ភិក្ខុនីដែលញុំាងវត្ថុជាគំរប់ ๘ ឲ្យពេញ ក៏មិនមែនជាសមណី មិនមែនជាធីតារបស់ព្រះពុទ្ធជាសក្យត្រកូល ក៏មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ហេតុនោះបានជាតថាគតហៅថា ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (ជាអ្នកចាលចាញ់) ។ ពាក្យថា រកសំវាសគ្មាន គឺដែលហៅថា សំវាស បានដល់កម្មជាមួយគ្នា ឧទ្ទេសជាមួយគ្នា សេចក្តីសិក្សាស្មើគ្នា នេះឈ្មោះថា សំវាស សំវាសនោះមិនមានជាមួយនឹងភិក្ខុនីនោះទេ ហេតុនោះបានជាតថាគតហៅថា ភិក្ខុនីនោះជាស្រីមិនមានសំវាស ។

(๒๙) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๘ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមិនភ្លេចឲ្យកន្លង ๑ ភិក្ខុនីមិនមានសតិ ๑ ភិក្ខុនីមិនដឹងខ្លួន ๑ ភិក្ខុនីមិនត្រេកអរ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីមានចិត្តរវើរវាយ ๑ ភិក្ខុនីដែលវេទនាគ្របសង្កត ๑ ភិក្ខុនីជាដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

[๓๐] ทุฏฺฐจิตฺตา ขลุ อยฺยาโย อฏฺฐ ปาราชิกา ธมฺมา ยเทว ภิกฺขุนี อญฺญตรา อญฺญตรา อาปชฺชิตฺวา น ลภติ ภิกฺขุนีหิ สทฺธึ สวาสํ ยถา ปุเร ตถา ปจฺฉา ปาราชิกา เหติ อสวาสา ฯ ตตฺรยฺยาโย ปุจฺฉามิ กจฺจิตฺถ ปริสุทฺธา ฯ ทุติยมฺปิ ปุจฺฉามิ กจฺจิตฺถ ปริสุทฺธา ฯ ตติยมฺปิ ปุจฺฉามิ กจฺจิตฺถ ปริสุทฺธา ฯ ปริสุทฺธิตฺถยฺยาโย ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตं ธารยามีติ ฯ

ปาราชิกกณฺฑ ปฐมปฏิ ฯ

(៣០) បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ អាបត្តិប្រាកដតាំងឡាយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ឯណាអាបត្តិប្រាកដតាំងឡាយ ៨ នុ៎ះ កិក្ខុនីណាត្រូវអាបត្តិប្រាកដណាមួយ កិក្ខុនីនោះមិនបាននៅរួមជាមួយនឹងភិក្ខុនីតាំងឡាយឡើយ (ព្រោះ)ខ្លួនត្រូវអាបត្តិប្រាកដ រកសំវាសគ្មាន កាលអំពីមុនគឺកាលដែលខ្លួននៅជាគ្រហស្ថមានសភាពយ៉ាងណា កាលខាងក្រោយដែលខ្លួនត្រូវប្រាកដហើយ ក៏មានសភាពដូច្នោះដែរ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់តាំងឡាយក្នុងរឿងនោះ លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារគំរប់ពីរដងផង លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារគំរប់បីដងផង លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់តាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងរឿងនុ៎ះហើយ ហេតុនោះបានជានៅស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកទូរវៀងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

សត្តរសកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ សត្តរស សង្ឃាទិសេសា

ឧទ្ទានំ អាគច្ឆន្តិ ។

បឋមសង្ឃាទិសេសំ

[៣១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ឧបាសកោ កិក្កិន-សង្ឃស្ស ឧទ្ទោសិតំ ឧត្វា ការេសិ[1] ។ តស្ស ទ្វេ បុត្តា ហោន្តិ ឯកោ អស្សទ្ធោ អប្បស្សន្នោ ឯកោ សទ្ធោ បសន្នោ ។ តេ ភេត្តិកំ សាបត្តេយ្យំ វិភជិំសុ ។ អថខោ សោ អស្សទ្ធោ អប្បស្សន្នោ តំ សទ្ធំ បសន្នំ ឯតទវោច អម្ហាកំ ឧទ្ទោសិតោ តំ ការេមាតិ[1] ។ ឯវំ ប្បវត្តេ សោ សទ្ធោ បសន្នោ តំ អស្សទ្ធំ អប្បស្សន្នំ ឯតទវោច មាយ្យោ ឯវំ អាថ អម្ហាកំ បិតុជា កិក្កិន-សង្ឃស្ស ឧទ្ទោសិតា ។ ទុតិយម្បិ ខោ អស្សទ្ធោ

---

១ ឆ ម. ភាវាមាតិ ។

សត្តវសេកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំង ១៧ នេះឯង តែងមកកាន់ខ្លួន ។

សង្ឃាទិសេសទី ១

(៣១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧបាសកម្នាក់ប្រគេនឃ្លាំង (ពោងដាក់របស់) ដល់កិកូនីសង្ឃ ហើយធ្វើមរណកាលទៅ ។ ឧបាសកនោះមានកូនពីរនាក់ ម្នាក់មិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លា ម្នាក់មានសទ្ធាជ្រះថ្លា ។ កូនទាំងពីរនាក់នោះយកសម្បត្តិដែលជារបស់បិតាមកចែកគ្នា ។ ឯបុរសដែលគ្មានសទ្ធាគ្មានជ្រះថ្លានោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះថា ឃ្លាំងរបស់យើងមាន យើងនឹងចែកនូវឃ្លាំងនោះ ។ កាលបើបុរសដែលឥតសទ្ធាឥតជ្រះថ្លានោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ បុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះថា អ្នកម្ចាស់កុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ ឃ្លាំងនោះបិតាយើងប្រគេនដល់កិកូនីសង្ឃទៅហើយ ។ បុរសដែលមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានិយាយពាក្យនេះ

អប្បសន្នោ តំ សង្ឃំ បសន្នំ ឯតទវោច អម្ហាកំ ពុទ្ធោសិតោ តំ ភាវេមាតិ ។ អថខោ សោ សង្ឃោ បសន្នោ តំ អស្សទ្ធំ អប្បសន្នំ ឯតទវោច អាយ្យោ ឃំ អវច អម្ហាកំ ពិតុជា តិក្ខត្តិំ សង្ឃស្ស ទិន្នោតិ ។ តត្តិយម្បិ ខោ សោ អស្សទ្ធោ អប្បសន្នោ តំ សង្ឃំ បសន្នំ ឯតទវោច អម្ហាកំ ពុទ្ធោសិតោ តំ ភាវេមាតិ ។ អថខោ សោ សង្ឃោ បសន្នោ សរេ មយ្ហំ ភវិស្សតិ អបាំបិ តិក្ខត្តិំ សង្ឃស្ស ទស្សាមីតិ តំ អស្សទ្ធំ អប្ប-សន្នំ ឯតទវោច ភាវេមាតិ ។ អថខោ សោ ពុទ្ធោសិតោ តេមាសំ ភាជិយមានោ តស្ស អស្សទ្ធស្ស អប្បសន្នស្ស ចាបុណិ[1] ។ អថខោ សោ អស្សទ្ធោ អប្បសន្នោ តិក្ខត្តិំយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោច ឯក្ខមថយ្យ អម្ហាកំ ពុទ្ធោសិតោតិ ។ ឃំ ពុត្តេ ជុល្លនន្ធា តិក្ខត្តិំ តំ បុរិសំ ឯតទវោច អាយ្យោ ឃំ អវច តុម្ហាកំ ពិតុជា តិក្ខត្តិំ សង្ឃស្ស ទិន្នោតិ ។ ទិន្នោ ន ទិន្នោតិ ភោមាវិតោ

---

๑ ម. ម. ចាបុណាតិ ។

នឹងបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះអស់ពាក្យថា ឃ្មាំងរបស់យើងមាន យើងនឹងចែកនូវឃ្មាំងនោះ ។ ឯបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលគ្មានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះថា អ្នកម្ចាស់កុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ ឃ្មាំងនោះបិតាយើងប្រគេនដល់កិក្ខុសង្ឃហើយ ។ បុរសដែលគ្មានសទ្ធាឥតជ្រះថ្លានោះ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លានោះអស់ពាក្យគំរប់ដដងផងថា ឃ្មាំងរបស់យើងមាន យើងនឹងចែកនូវឃ្មាំងនោះ ។ លំដាប់នោះ បុរសដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាក៏គិតថា បើឃ្មាំងនឹងបានមកអញ អញនឹងប្រគេនកិក្ខុនីសង្ឃ ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះថា យើងចែកគ្នាចុះ ។ ឯឃ្មាំងនោះកាលដែលអ្នកទាំងពីរនាក់នោះចែកគ្នា ក៏បានទៅលើកូនដែលមិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លានោះ ។ ទើបកូនដែលឥតសទ្ធាឥតជ្រះថ្លានោះចូលទៅរកកិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកទាំងឡាយចូរចេញទៅ ឃ្មាំងជារបស់យើងទេ ។ កាលបើបុរសដែលគ្មានសទ្ធាគ្មានជ្រះថ្លានោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងបុរសនោះថា នែអ្នកម្ចាស់ អ្នកកុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ ឃ្មាំងនេះបិតារបស់អ្នកប្រគេនដល់កិក្ខុសង្ឃហើយតើ ។ ជនទាំងពីរនោះសូរមហាមាត្យជាចៅក្រមថា ឃ្មាំងនោះគេបានប្រគេនកិក្ខុនី

เอหาเวตฺเต ปุจฺฉิสุ ฯ มหามตฺตา ฯเปฯ เตหิ อยฺยา ชานาตุ ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส นิทฺโทสตฺตํ ฯ ฯเปฯ ปุตฺเต ปุจฺฉนฺตา ภิกฺขุนี เต มหามตฺเต ฯเปฯ อนิจฺฉยา(๑) สุทฺเธหิ นิทฺโทสตฺตา สุตฺวา ฯเปฯ ธาเรนฺติ ฯ อถโข เต มหามตฺตา สญฺญิ เหตุ อยฺยา อาปาทิตา ตํ ขุทฺทาสิตํ ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส อกาสุ ฯ อถโข สา ปุริสา ปรภิเต ขุชฺชายิตฺถิยา วิหาเรตฺวา อสฺสมณิเย ฯเปฯ ขุทฺทาสิตํ อจฺฉินฺนา ฯเปฯ ภิกฺขุนี มหามตฺตานํ ฯเปฯ อาโรเจสิ ฯ มหามตฺตา ตา ปุริสา ฆาฬาเปสุ ฯ อถโข สา ปุริสา ฆฏิตา(๒) ภิกฺขูปสฺสยสฺส อวิทูเร อาฬิวเกสยฺหา ฯเปฯ อาฬิวเก ขุยฺยาเปสิ ฯเปฯ ภิกฺขุนิโย อุชฺฌาปนฺติ ฯ ปุจฺฉนฺตา ภิกฺขุนี มหามตฺตานํ ฯเปฯ อาโรเจสิ ฯ มหามตฺตา ตา ปุริสา ฆาฬาเปสุ ฯ มนุสฺสา ขุชฺชายิตฺถิ วิหาเรตฺวา อสฺสมณิเย ฯเปฯ ขุทฺทาสิตา(๓) ฯเปฯ ภิกฺขุนิโย ขุทฺทาสิตา

---

๑ ฉ. ม อนิจฺฉยา ฯ ๒ ฉ. ม. ฆณฺฑิเกา ฯ ๓ ฉ. ม. กตา ฯ

សង្ឃហើយបុមិនបានប្រែគេន (ទេ) ។ មហាមាត្យទាំងឡាយបាននិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ មានអ្នកណាដឹងថា ឃ្មាំងនោះគេប្រែគេនភិក្ខុនីសង្ឃហើយ (ខ្លះដែរ) ។ កាលបើមហាមាត្យទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងមហាមាត្យទាំងឡាយនោះថា កាលដែលគេឲ្យទាន (នោះ) សឹងមានសមអាងសាក្សីអ្នកទាំងឡាយក៏បានឃើញ បានឮខ្លះដែរ ។ ទើបមហាមាត្យទាំងឡាយនោះនិយាយថា លោកម្ចាស់និយាយពាក្យនេះពិតមែន ហើយក៏វិនិច្ឆ័យឲ្យឃ្មាំងនោះដល់ភិក្ខុនីសង្ឃវិញ ។ ឯបុរសនោះលុះចាញ់គេហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ស្រីផ្ការាសត្រដោលទាំងនេះមិនមែនជាសមណីទេ មិនសមបើនឹងឲ្យគេដណ្តើមយកឃ្មាំងរបស់យើងសោះ ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មហាមាត្យទាំងឡាយ ។ មហាមាត្យទាំងឡាយក៏ពិន័យបុរសនោះ ។ ឯបុរសនោះលុះត្រូវពិន័យហើយ ក៏ឲ្យគេសាងលំនៅអាជីវកទាំងទីដិតលំនៅភិក្ខុនី ហើយបញ្ជូនភ្ជួរអាជីវក៧ ដោយពាក្យថា អ្នកទាំងឡាយចូរដេរភិក្ខុនីទាំងឡាយនុ៎ះ ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មហាមាត្យទាំងឡាយ ។ មហាមាត្យទាំងឡាយក៏ចាប់ចងបុរសនោះធ្វើទោស (ដាក់គុក) ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរនឹង (ប្រព្រឹត្តល្មើសដោយ

អដ្ឋង្គាបេសុំ ទុតិយម្បិ ទណ្ឌកាបេសុំ តតិយម្បិ ពន្ធ-
បេសុំ ឥទានិ ឃាតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សាសុំ ខោ
កិក្ខនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ
វិចារេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។
តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា
ឧប្បលវណ្ណា ទុសុយ្យកាធិកា វិហារវិស្សតីតិ ។ អថខោ
តា កិក្ខុនិយោ កិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។
សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឧប្បលវណ្ណា កិក្ខុនី ទុសុយ្យកាធិកា
វិហារតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
តវ ហិ នាម កិក្ខវេ ឧប្បលវណ្ណា កិក្ខុនី ទុសុយ្យកាធិកា
វិហារិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វ បសាទាយ
។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី ទុសុយ្យកាធិកា វិហារេយ្យ
តហាបតានា វ តហាបតានិយា វ ធាសេន វ កម្ម-
ការេន វ[1] អន្តមសោ សមណេនាបិ វិញ្ញាបេតាបិ អយំ
កិក្ខុនី បរិហារបត្តិកា ឥច្ចំ អាបន្នា និស្សារណីយំ
សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

---

๑ ម. កម្មការេន ។

ស្តាន ៣ យ៉ាង) គឺ ១ ឲ្យមហាមាត្យដណ្តើមយកឃ្លាំងរបស់គេ ២ ឲ្យមហា-
មាត្យពិន័យលក់គេ ៣ ឲ្យមហាមាត្យដេញចោសជាក់គុកគេ ឥឡូវនេះមុខ
ជានឹងឲ្យមហាមាត្យសម្លាប់គេ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយបានឮពាក្យមនុស្សតាំង
ឡាយនោះពោលចោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយ
ឯណាមានសេចក្តីចាប្ញាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយនោះពោលចោស តិះ-
ដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងពោលពាក្យដោយ
សេចក្តីច្រណែន(ប្តឹងប្តល់)សោះ ។ ទើបកិក្ខុនីតាំងឡាយនោះប្រាប់ដំណើរ
+ ន្ទុះដល់កិក្ខុតាំងឡាយ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ
ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីជាអ្នកប្តឹងប្តល់ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា
បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា
ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនគួរនឹងជាអ្នកប្តឹងប្តល់គេទេ ម្នាល
កិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឡាយដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ កិក្ខុនីតាំងឡាយចូរសំដែង
ទៀងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយជាអ្នកប្តឹងប្តល់ពីគហបតិ
ក្តី កូនគហបតិក្តី ខ្ញុំគេក្តី អ្នកធ្វើការងារក្តី ដោយហោចទៅសូម្បីតែសម-
ណៈបរិព្វាជក កិក្ខុនីនេះក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរ
បណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

[๓๒] ยา ปนายํ ยา เวทนาสงฺขาเรสุ ๆ เปฯ ๆ อิทมสฺส ลกฺขณาทิ ๆ เปฯ ๆ อยํ ตาวเสฺส อตฺถโต อนูนาทิกา วิภาวนา ๆ ทุวิธสฺสาปิ ปเนตสฺส ยสฺมา อฏฺฐกถาโต ปาฬิโต จ ปมาณโต ปุพฺพงฺคมโต ๆ ตสฺมา ยถา เนวาติ อาทีสุ ๆ ตถาติ ยถา เนวาติ อาทีสุ ๆ ตถาปิ ปุพฺพภาคโต ๆ นานาสา นาม อญฺญมญฺญาสา ฉฬงฺคิโต กามคุณิโต ๆ กมฺมตฺตโย[๒] นาม กุสโล อกุสโล ๆ สมณพฺราหฺมณาสา นาม อิทฺธิมนฺโต ทิพฺพจกฺขุกา ๆ สมณพฺราหฺมณานญฺเจว สมณานญฺจ พฺราหฺมณานญฺจ ปเรสญฺจ จิตฺตปริยายญาณโต ๆ อฏฺฐ กิร สปฺปิมณฺฑา ทุติยโต ๆ ปริยายสทฺทสฺส ตนฺตินฺติ อตฺถโต ๆ อาคมสฺส ทุกฺกรตฺตา ปฐมสฺส อาคเมตพฺพตฺตา อาคมสฺส ทุกฺกรตฺตา ทุติยสฺส อาคเมตพฺพตฺตา อาคมสฺส ปุลฺลิงฺคนิทฺเทสาเน อาคมสฺส สงฺขลิกนิเสสสฺส ๆ

[๓๓] ปมาทปทฏฺฐานา สพฺเพปิ สงฺขารา อาปชฺชติ อสมฺมุสาสทฺทาย ๆ นิสฺสารลทฺธิยา สงฺขมฺมา นิสฺสริยติ ๆ สงฺขลิกนิเสสาติ สงฺขลา ๆ ตนฺตา

---

๑ ฉ. ม. โยเกจิ ๆ ๒ ฉ. ม. กมฺมกาเร ๆ

(៣៦) ត្រង់បទថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីរំលឹងប្បាយក្នុងឋានដ៏ក
ខ្ពើ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ប្តឹងប្តល់ គឺសំដៅយកភិក្ខុនីជាអកតិ្តយ ជន
ណាមួយនោះ គ្រប់គ្រងផ្ទះ ជននោះឈ្មោះថា គហបតិ ។ ដែលហៅថា កូន
គហបតិ គឺជនទាំងឡាយណាមួយជាកូនទើបឆ្លងប្អូនប្រុស (របស់គហបតិ
នោះ) ។ ដែលហៅថា ខ្ញុំ គឺខ្ញុំដែលកើតខាងក្នុង ឬខ្ញុំដែលលោះដោយទ្រព្យ
ឬមនុស្សឈ្លើយ ដែលគេចាប់បានក្នុងទ័ព ។ ដែលហៅថា អ្នកធ្វើការ
ងារ គឺអ្នកធ្វើការងារស៊ីឈ្នួល អ្នកធ្វើការដឹកនាំគ្រឿងឧបករណ៍ ។
ជនណាមួយដែលបួសក្នុងសំណាក់បរិព្វាជក លើកទុកតែកិកិកិកិនីសិក្ខមា-
នាសាមណេរនីងសាមណេរីចេញ ហៅថា សមណបរិព្វាជក ។ ភិក្ខុនី
គឺតថា អញនឹងធ្វើគឺកើតក្តី ហើយស្វែងរក (គ្នា) ជាគំរប់ពីរក្តី ដើរទៅក្តី
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ប្តឹងចៅក្រមម្តង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ប្តឹងចៅក្រមពីរ
ដង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ សម្រេចក្តី ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៣៧) ត្រង់ពាក្យថា ជាបឋមាបត្តិក គឺភិក្ខុនីត្រូវ(អាបត្តិ)មួយ
អន្លើដោយការប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ (ជាដម្បង) មិនមែនដោយសូត្រសមនុភា-
សន្នកម្មទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវ
ភិក្ខុនីឯទៀតនាំចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស គឺសង្ឃពិត

អាបត្តិយា មានត្តំ នេតិ ម្ហុលាយ បដិកស្សតិ អរព្ភតិ ន សម្ពហុលា កិក្ខុនិយោ ន ឯកា កិក្ខុនី តេន វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ តស្សេវ អាបត្តិនិកាយស្ស នាមកម្មំ អធិវចនំ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(៣៤) អនាបត្តិ មនុស្សហិ អាកឌ្ឍិយមានា កច្ឆតិ អារក្ខំ យាចតិ អនោទិស្ស អាចិក្ខតិ ទុក្ខត្តិកាយ អានិកម្មិកាយាតិ ។

ទុតិយសង្ឃាទិសេសំ

(៣៥) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន វេសាលិយំ អញ្ញតរស្ស លិច្ឆវិស្ស បដាបតី អតិចារិនី ហោតិ ។ អថខោ សោ លិច្ឆវី តំ ឥត្ថិំ ឯតទវោច សាធុ វិមាហិ អនត្តំ ខោ តេ ករិស្សាមីតិ(1) ។ ឯវំបិ សា វុច្ចមានា ន អាទិយិ ។ តេន

---

๑ ឱ. ម. ករិស្សាមាតិ ។

អាចឲ្យមានគ្នា ដើម្បីអាបត្តិនោះ នឹងតាំងអន្តរាបត្តិមកជាក់កង់មួលាបត្តិឲ្យ អញ្ជានបាន កំកុនីតាំងឡាយប្រែនប្រមាណ (២-៣រូប) ឲ្យមិនបាន កំកុនី១ រូបក៏ឲ្យមិនបាន ហេតុនោះ ឬានជាតថាគតហៅពួកអាបត្តិនោះថា សង្ឃាទិសេស ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេសជានាមកម្មតីថាជាឈ្មោះនៃអាបត្តិ និកាយនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ឬានជាតថាគតហៅអាបត្តិនិកាយនោះ ថា សង្ឃាទិសេស ។

(៣៤) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ កិកុនីដែលមនុស្សតាំងឡាយកេរៈនាំទៅ ១ កំកុនីសួមអារក្ខា គឺ (សួម ឲ្យពួជការជួយរក្សាការពារ ១ កិកុនីប្តឹងមិនចំពោះឈ្មោះ ១ កិកុនីឆ្កួត ១ កិកុនីធ្វើកន្ទួងមុនបញ្ជាត្តិ ១ ។

សង្ឃាទិសេសទី ២

(៣៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កង្វេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភរិយា របស់ស្តេចលិច្ឆវី១ អង្គ្រប់ព្រឹត្តកន្ទួងចិត្ត (ប្តី) ។ ទើបស្តេចលិច្ឆវីនោះបាន និយាយពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា អញសុំលែកនាងឯង ចូរនាងឯងលះ (អំពើនោះ) ចេញ ចំអញនឹងធ្វើសេចក្តីនាសដល់នាងឯង ។ ស្រីនោះខ្លាច ជាស្តេចលិច្ឆវីនោះនិយាយយ៉ាងនេះក៏មិនអើពើឡើយ ។ សម័យនោះឯង

ขา ปน สมเยน เวสาลิยํ[๑] ลิจฺฉวิกณา สญฺ-
ปตาคาเร เภรึ จรเณ ฐปิตา โหติ ๆ อถ ขา
สา ลิจฺฉวี เต ลิจฺฉวิเน ฯกตนเภ ฯกกึ เม อยฺยา[๒]
ฯกตฺตึ อนุปขชฺชาปยึ ๆ ตา ขาย สาตึ ๆ มยฺหึ
ปขาปตึ อติจรติ ตึ ยาเตสฺสามีติ ๆ ขาขาหึ ๆ
อเสฺสสึ ขา สา ฯกตฺตึ สามีเก ภิร ทึ ยาเตตุ-
กาเมติ วิกณฺหึ อาขาย สาวตฺถึ คนฺตา ตึตฺเถ ขุป-
สงฺกมิตฺวา ปฏิชคฺคึ ยาจิ ๆ ตึตฺเถ ขา ฯกจฺเจสุ ปฏิเวเสสุ ๆ
ภิกฺขุนิเย ขุปสงฺกมิตฺวา ปฏิชคฺคึ ยาจิ ๆ ภิกฺขุนิเยปิ
ฯ ฯกจฺเจสุ ปฏิเวเสสุ ๆ ปุลฺวนฺเน ภิกฺขุนึ ขุปสงฺกมิตฺวา
ภณฺฑภึ ธาเรตฺวา ปฏิชคฺคึ ยาจิ ๆ ปุลฺวนฺเน ภิกฺขุนึ
ภณฺฑภึ ภเหตฺวา ปฏิเวเสสิ ๆ อถ ขา สา ลิจฺฉวี
ตึ ฯกตฺตึ ภเวสนฺเต สาวตฺถึ คนฺตา ภิกฺขุนีสุ ปฏิปาฏึ
ทิสฺวา เยน ภกฺขา ปเสนทิ โกสโล เตนุปสงฺกมิ
ขุปสงฺกมิตฺวา ภกฺขานึ ปเสนทึ โกสลึ ฯกตนเภ
ปขาปตึ เม เทว วิกณฺหึ อาขาย สาวตฺถึ อนุปฺปตฺตา

๑ ฉ. ม. เวสาลิยา ๆ ๒ ฉ. ม. อยฺยา ๆ

ដួនជាមានការប្រជុំពួកស្តេចលិច្ឆវីក្នុងក្រុងវេសាលីដោយកិច្ចនិមួយ ។ ទើបស្តេចលិច្ឆវីនោះបានទ័យាយពាក្យនេះ នឹងស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយនោះថា នែព្រះអង្គទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គទាំងឡាយអនុញ្ញាតស្រីម្នាក់ដល់ខ្ញុំ ។ ស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយនោះសួរថា ស្រីនោះជាអ្វី ។ ស្តេចលិច្ឆវីនោះឆ្លើយថា ជាប្រពន្ធខ្ញុំ ពាក្យត់ចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងសម្លាប់ក៏នោះចោល ។ ស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយនិយាយថា ព្រះអង្គប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះក៏បានឮពាណីដ៏មានថា ប្តីចង់សម្លាប់អញ ហើយក៏យកវបស់ដែលមានដំឡៃទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ចូលទៅរកពួកគ្រីយហើយក៏សូមបព្វជ្ជា ។ គ្រីយទាំងឡាយមិនបួលចិត្តឲ្យស្រីនោះបួសឡើយ ។ ស្រីនោះចូលទៅរកពួកភិក្ខុនី ហើយសូមបព្វជ្ជា (ទៀត) ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយក៏មិនបួលចិត្តឲ្យនាងនោះបួសដែរ ។ ស្រីនោះបួលទៅរកចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បង្ហាញបង្កិចរបស់ហើយសូមបព្វជ្ជា ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីទទួលយកបង្កើចរបស់ហើយឲ្យស្រីនោះបួស ។ ឯស្តេចលិច្ឆវីនោះកាលស្វែងរកស្រីនោះ បានទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីឃើញស្រីនោះបួសក្នុងសំណាក់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយក៏ចូលទៅគាល់ស្តេចបសេនទិកោសល លុះចូលទៅដល់ហើយក្រាបទូលពាក្យនេះនឹងព្រះបាទបសេនទិកោសលថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ភរិយារបស់ខ្ញុំ នាំយកវបស់មានដំឡៃហើយមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីនេះ (ឥឡូវនេះ) សូមព្រះអង្គ

តំ នេវ អនុជានាមិ តំ ។ តេនហិ ភគវា វិចិនិត្វា អាចិក្ខាតំ ។ និដ្ឋា នេវ កិក្ខនីសុ បញ្ញត្តាតំ ។ សចេ ភគវា កិក្ខនីសុ បញ្ញត្តា ន សា លព្ភា កិញ្ចិ ភោត្តុំ ស្វាក្ខាតោ ធម្មោ ចរតុ ព្រហ្មចរិយំ សម្មា ទុក្ខស្ស អន្តកិរិយាយាតំ ។ អថខោ សោ លិច្ឆវី ទុដ្ឋាយតំ ទិយតំ វិចារេតំ ភគវំ ហិ ឆាម កិក្ខនិយោ ចោរិំ បញ្ញាបេស្សន្តីតំ ។ អស្សាសុំ ខោ កិក្ខនិយោ តស្ស លិច្ឆវិស្ស ទុដ្ឋាយន្តស្ស ទិយន្តស្ស វិចារេន្តស្ស ។ យោ តា កិក្ខនិយោ អបុរិត្ថា ។ បេ ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ ភគវំ ហិ ឆាម អយ្យា ចុល្លនន្ទា ចោរិំ បញ្ញាបេស្សតីតិ ។ អថខោ តា កិក្ខនិយោ កិក្ខុំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆល្ល-នន្ទា កិក្ខុនី ចោរិំ បញ្ញាបេតីតំ(១) ។ សច្ចំ ភគវាតំ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ ឆាម កិក្ខវេ

---

๑ ម. បញ្ញាបេសីតំ ។

សង្ឃទីសេសទី ២ រឿងភរិយាស្តេចលិច្ឆវីដាស្រីប្រែព្រឹត្តក្បត់ចិត្ត

អនុញ្ញាតស្រីនោះឲ្យទាន ។ ស្តេចមានព្រះពាដនុង្ការថា នែនាយ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកពិនិត្យរក ហើយមកប្រាប់យើងចុះ ។ ស្តេចលិច្ឆវីនោះទូលថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ខ្ញុំព្រះអង្គបានឃើញស្រីនោះបួសក្នុងសំណាក់កិកុនីចាំងឡាយហើយ ។ ស្តេចមានព្រះនុង្ការថា នែនាយ បើស្រីនោះបួសក្នុងសំណាក់កិកុនីចាំងឡាយហើយ អ្នកធ្វើអ្វីតិចតួចដល់កិកុនីនោះមិនបានទេ ព្រោះថា ធម៌គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរកិកុនីនោះប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យ ដើម្បីធ្វើទីបំផុតទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ។ ទើបស្តេចលិច្ឆវីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីចាំងឡាយមិនសមនឹងបំបួសស្រីជាចោរនោះសោះ ។ កិកុនីចាំងឡាយបានឮពាក្យស្តេចលិច្ឆវីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីចាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីចាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ចុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងបំបួសស្រីចោរសោះ ។ ទើបកិកុនីចាំងឡាយនោះប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិកុចាំងឡាយ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុចាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាកិកុនីបំបួសស្រីជាចោរ ពិតមែនឬ ។ កិកុចាំងឡាយទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុចាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាកិកុនីមិនគួរបើនឹងបំបួសស្រីចោរទេ ម្នាលកិកុចាំងឡាយ

ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี ถเวรี ปญฺาเปสฺสตี เนตํ ภิกฺขเว อปฺป-
สนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเป ฯ ฯาตฺวา ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี
ชานนฺ ถเวรึ วฬฺหิตนฺ อนุปสมฺปาเทตฺวา ภชานนฺ วา สงฺฆํ
วา คณนฺ วา ปุคฺคลนฺ วา สมฺมนฺ วา อญฺตฺร ภิกฺขุนี-
ปเยฺย อยมฺปี ภิกฺขุนี ปฐมาปตฺติกนฺ ธมฺมนฺ อาปชฺชา
ติ สฺาวาจายนฺ สงฺฆาทิเสสนฺติ ฯ

(๓๖) ยา ปนาติ ยา ยาติ วา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ
ฯเป ฯ อยนฺ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ชานาติ ชาน สามนฺ วา ชานาติ อญฺ วา ตสฺสา
อาโรเจนฺติ สา วา อาโรเจติ ฯ ถเวรี ชาน ยา
ปญฺจมาสกนฺ วา อติเรกปญฺจมาสกนฺ วา อกฺขนฺ
อติกฺกนฺ ปเยฺยสมฺปาตนฺ อาทิยติ ฯสา ถเวรี ชาน ฯ
วฬฺหา ชาน ยนฺ ภาตฺวา วฬฺหปฺปตฺตา ฮোতি ฯ ทิฏฺา
ชาน อญฺเหิ มนุสฺเสหิ ญาตา ฮোতি วฬฺหา ฯสา-
ติ ฯ อนุปสมฺปาเทตฺวาติ อนาปุจฺฉา ฯ ภชา ชาน
ยตฺถ ภชา อนุสาสติ ภชา อุปสมฺปาเทตฺวา ฯ

អំពើនេះមិនគាំទ្រដែះថ្លាដល់ជនគាំងឡាយដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុគាំងឡាយ ភិក្ខុនីគាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយដឹងថាស្រីជាចោរដែលគេដឹងច្បាស់ថាត្រូវសម្លាប់ ហើយមិនបានច្រាប់ស្តេចក្តី សង្ឃក្តី គណៈក្តី ប្រជុំជនក្តី សេនាក្តី ហើយបំបួស (ស្រីនោះ) រៀវតែកប្ប (គឺមានសំបុត្រច្បាប់) ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៣៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលឈ្មោះថា ដឹង គឺភិក្ខុនីដឹងខ្លួនឯងក្តី ជនគាំងឡាយដទៃប្រាប់ភិក្ខុនីនោះក្តី ស្រីចោរនោះប្រាប់ក្តី ។ ដែលហៅថា ស្រីចោរ គឺស្រីណា មានចេតនាចិត្តលួចយកទ្រព្យមានដម្លៃប្រាំមាសកក្តី លើសពីប្រាំមាសកក្តី ដែលគេមិនបានឲ្យ ស្រីនេះឈ្មោះថា ស្រីចោរ ។ ស្រីដល់នូវទោសត្រូវសម្លាប់ ព្រោះធ្វើអំពើឯណា អំពើនេះឈ្មោះថា ទោសត្រូវសម្លាប់ ។ ដែលហៅថា គេដឹងច្បាស់ គឺស្រីដែលមនុស្សគាំងឡាយដទៃដឹងថា ស្រីនេះមានទោសត្រូវសម្លាប់ ។ ពាក្យថា មិនបានច្រាប់ គឺមិនបានដំរាប ។ ដែលហៅថា ស្តេច គឺស្តេចត្រួតត្រាក្នុងទីណា ត្រូវភិក្ខុនីថ្វាយដំណឹងស្តេច (ក្នុងទីនោះ) ។

សង្ឃោ ជាម កិក្ខុនីសង្ឃោ វុច្ចតិ កិក្ខុនីសង្ឃោ អប-
លោកេតព្ពោ ។ តណោ ជាម យត្ថ តណោ អនុស្សាសតិ
តណោ អបលោកេតព្ពោ ។ បូគោ ជាម យត្ថ បូគោ
អនុស្សាសតិ បូគោ អបលោកេតព្ពោ ។ សេណិ ជាម
យត្ថ សេណិ អនុស្សាសតិ សេណិ អបលោកេតព្ពោ ។
អញ្ញត្រ កប្បាតិ ឋបេត្វា កប្បំ ។ កប្បំ ជាម ទ្វេ
កប្បានិ តិត្ថិយេសុ ឯ បញ្ចវិតា ហោតិ អញ្ញេសុ ឯ
កិក្ខុនីសុ បញ្ចវិតា ។ អញ្ញត្រ កប្បា វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ
កណំ ឯ អាចរិនិ ឯ បត្តំ ឯ ចីវរំ ឯ បរិយេសតិ
សីមំ ឯ សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ
ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ឋុលច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ
ឧបជ្ឈាយាយ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស តណាស្ស
ច អាចរិនិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៣៧) អយម្បីតិ បុរិមំ ឧទាទាយ វុច្ចតិ ។ បម-
ាបត្តិកន្តិ សហ វត្ថុជ្ឈាចារ អាបជ្ជតិ អសមនុភា-

ដែលហៅថា សង្ឃ សំដៅយកកិច្ចនីសង្ឃ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំគ្នាកិច្ចនីសង្ឃ (នោះឯង) ។ ដែលហៅថា គណៈ គឺគណៈកិច្ចនីតែពីរនាក់ឡើងទៅ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំគណកិច្ចនី (ក្នុងទីនោះដែរ) ។ ដែលហៅថា ប្រជុំជន គឺចំណោមមនុស្សតែពីរនាក់ឡើងទៅ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំចំណោមមនុស្ស (ក្នុងទីនោះ) ។ ដែលហៅថា សេនា គឺសេនាតែពីរនាក់ឡើងទៅ កិច្ចនីត្រូវប្រជុំសេនា (ក្នុងទីនោះ) ។ ពាក្យថា វៀរលែងតែកប្ប គឺមានសំបុត្រចប្បសេចក្តីថា លើកទុកតែមានសំបុត្រចប្បប់ ។ ដែលហៅថា កប្ប បានដល់កប្បពីរយ៉ាង (ថាដូច្នេះ) ស្រីនេះបានបួសក្នុងសំណាក់តិរ្ថិយទាំងឡាយក្តី ស្រីនេះបានបួសក្នុងសំណាក់កិច្ចនីទាំងឡាយដទៃក្តី ។ កិច្ចនីគិតថា អញនឹងបំបួស (ស្រីនោះ) ហើយស្វែងរកគណៈក្តី កិច្ចនីជាអាចារ្យក្តី ជាត្តិក្តី ចីវរក្តី សម្មតិសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ វៀរលែងតែមានសំបុត្រចប្បកិច្ចនីជាឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក ចប់កម្មវាចាស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ចំណែកគណៈនឹងកិច្ចនីជាអាចារ្យ ត្រូវត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៧) ពាក្យថា កិច្ចនីនេះក្តី តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិច្ចនីដែលត្រូវអាបត្តិមុន ។ ។ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺកិច្ចនីត្រូវអាបត្តិ

สฆายฯ ฉิสฺสาณิยนฺติ สงฺฆมฺหา ฉิสฺสาวิยาติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯเปฯ เตนวิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๓๘) จารียา จารีสญฺญา อญฺญตฺร ภิกฺขา วุฏฺ-ฐาปิตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ จารียา เวมติกา อญฺญตฺร ภิกฺขา วุฏฺฐาปิตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ จารียา อจารีสญฺญา อญฺญตฺร ภิกฺขา วุฏฺฐาปิตา อนาปตฺติ ฯ อจารียา จารีสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อจารียา เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อจารียา อจารี-สญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๓๙) อนาปตฺติ อชานนฺตี วุฏฺฐาปิตา อปเลา-เกตฺวา วุฏฺฐาปิตา ภิกฺขุภิกฺขาย วุฏฺฐาปิตา ฉมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

มุยอาจารย์ด้วยกิริยาประพฤติกรรมนั้นๆ มิใช่เพราะสูตรสมุฏฐานเป็นต้น ๆ คำว่า ควรบรรพาชนีย์ ได้แก่ ภิกษุนี ๆ คำว่า สงฆ์ ได้แก่ ภิกษุณีสงฆ์ ๆ คำว่า สงฆาทิเสส มีเนื้อความพิสดารดังกล่าวแล้วในสงฆาทิเสสที่ ๑ นั่นแล ๆ

(๓๘) สตรี ภิกษุณีสำคัญว่าสตรี ลักอวัยวะ (สตรีนั้น) ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ต้องอาบัติเพียงเท่านี้เท่านั้น ๆ สตรี ภิกษุณีสงสัย ลักอวัยวะ (สตรีนั้น) ต้องอาบัติทุกกฏ ต้องอาบัติเพียงเท่านี้เท่านั้น ๆ สตรี ภิกษุณีสำคัญว่ามิใช่สตรี ลักอวัยวะ (สตรีนั้น) ไม่ต้องอาบัติ ต้องอาบัติเพียงเท่านี้เท่านั้น ๆ มิใช่สตรี ภิกษุณีสำคัญว่าสตรี ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ มิใช่สตรี ภิกษุณีสงสัย ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ มิใช่สตรี ภิกษุณีสำคัญว่ามิใช่สตรี ไม่ต้องอาบัติ ๆ

(๓๙) บุคคลที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ จำพวก) คือ ภิกษุณีไม่ฉลาด ลักอวัยวะ ๑ ภิกษุณีเข้าใจผิดว่าบุรุษเป็นมาตุคาม ลักอวัยวะ ๑ ภิกษุณีลักอวัยวะสตรีที่ตายแล้วเกินกาลนานไป ๑ (คือสตรีที่ตายแล้วเกินกว่าสามวันไปแล้ว ภิกษุณีนั้นไม่ต้องอาบัติ) ๑ ภิกษุณีบ้า ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ต้นบัญญัติ ๑ ๆ

តតិយសង្ឃាទិសេសំ

(៤០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគ្គាយ គាមិលានិយា អន្តេវាសិនី[1] កិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ កណ្ហិត្វា តាមកេ[2] ញាតិកុលំ អគមាសិ ។ ភគ្គា គាមិលានី តំ កិក្ខុនឹ អបស្សន្តី កិក្ខុនិយោ បុច្ឆិ កហំ អយ្យា គច្ឆតីតិ ។ កិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ អយ្យេ កណ្ហិត្វា ន ទិស្សតីតិ ។ អម្ហា អមុកស្មឹ តាមកេ ឱតិស្សា ញាតិកុលំ តត្ថ តត្ថា វិចិនថាតិ ។ កិក្ខុនិយោ តត្ថ តត្ថា តំ កិក្ខុនឹ បស្សិត្វា ឯតទវោចុំ កិស្ស តុំ អយ្យេ ឯកិកា អាគតា កច្ចិ សិ អប្បដិសំវិតាតិ ។ អប្បដិសំវិតម្ហិ អយ្យេតិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនី ឯកា តាមន្តំ

---

១ ឱ. ម. អន្តេវាសិកា ។ ២ ឱ. ម. តាមកំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៣

(៤០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិកុនីជាសិស្សរបស់កន្ធាកាបិលានីថេរីឈ្មោះនន្ទិកិកុនីតាំងផ្សាយហើយក៏បានទៅកាន់គ្រកូលញាតិកុលស្រុក ។ កន្ធាកាបិលានីថេរីកាលមិនឃើញកិកុនីនោះ ក៏សួរកិកុនីតាំងផ្សាយថា កិកុនីឈ្មោះនេះទៅណា មិនឃើញ ។ កិកុនីតាំងផ្សាយប្រាប់ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ កិកុនីនោះឈ្មោះនន្ទិកិកុនីតាំងផ្សាយហើយ (ស្រាប់តែ) មិនឃើញ ។ កន្ធាកាបិលានីថេរីនិយាយថា នែនាងតាំងផ្សាយ គ្រកូលញាតិរបស់កិកុនីនេះមានទៅក្នុងស្រុកឈ្មោះឯណោះ ចូរនាងតាំងផ្សាយទៅពិនិត្យរកក្នុងគ្រកូលនោះមើល ។ កិកុនីតាំងផ្សាយទៅក្នុងទីនោះឃើញកិកុនីនោះ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏លោកមកតែម្នាក់ឯង មិនមានគេបៀតបៀនលោកទេឬ ។ កិកុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមានអ្នកណា បៀតបៀនទេ ។ កិកុនីតាំងផ្សាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីតាំងផ្សាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីមិនសមនឹងទៅ

สงฺฆสฺสาติ ฯ เป ฯ สงฺฆํ หิ ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ปกา
ตามนฺตา ปฏิสาติ ฯ สงฺฆ ภคฺคาติ ฯ วิสาขา ตุณฺหี
ภคฺคา หิ ตสฺมา ตาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ปกา ตามนฺตา
สงฺฆสฺสาติ เนตา ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานา วา ปสาทาย
ฯ เป ฯ ปญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย สมา สิกฺขาปทา
อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ปกา ตามนฺตา ปฏิยฺย
อยมฺปิ ภิกฺขุนี ปฐมาปตฺติกา ธมฺมา อาปชฺชา ลิสฺสา-
ลิกายา สงฺฆาทิเสสสฺสา ฯ ปญฺจนฺนา ภควตา ภิกฺขุ-
นีนา สิกฺขาปทา ปญฺญตฺตา ปกาติ ฯ

(๒๑) เตน โข ปน สมเยน เอกา ภิกฺขุนิโย
สาเกตา สาวตฺถึ อทฺธานมคฺคปฺปฏิปนฺนา โหนฺติ ฯ อทฺธา-
นมคฺเค นทึ ตริตพฺพา โหติ ฯ อถ โข ตา ภิกฺขุนิโย
ตารเก อุปสงฺกมิตฺวา เอตทโวจุ สาธุ โน อาวุโสเร
ตาเรถาติ ฯ ตายฺเย สกฺกา อุโภ สกึ ตาเรตุนฺติ ฯ

កាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទៅកាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។
ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះ
ពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនគួរបើន៏ឯ
ទៅកាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែន
នាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុនីណាមួយទៅកាន់បន្ទោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ភិក្ខុនីនេះក្តី ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសឈ្មោះបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។ ឯសិក្ខាបទ
នេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(៤១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយពីរូបចេញអំពីក្រុងសា-
កេតហើយដើរផ្លូវឆ្ងាយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងបន្ទោះផ្លូវមានស្ទឹងដែល
ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះត្រូវឆ្លង ។ ទើបភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះចូលទៅកាន់ពួក
អ្នកទូកហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ សូមឲ្យអ្នក
ទាំងឡាយអាណិតចំឡងយើងម៏ (បន្តិច) ។ ពួកអ្នកទូកនិយាយថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនអាចចំឡងលោកម្ចាស់ទាំងពីរូបតែម្តងបានទេ ។

ឯកោ ឯកំ ឧត្តារេសិ ។ ឧត្តិណ្ណោ ឧត្តិណ្ណំ ទ្វេសេសិ ។
អនុត្តិណ្ណោ អនុត្តិណ្ណំ ទ្វេសេសិ ។ តា បច្ចា សមាគន្ត្វា
បុច្ឆិំសុ កច្ចិំសិ អយ្យេ អប្បដិសិតាតិ ។ បដិសិតម្ហិ
អយ្យេ ភុំ បនយ្យេ អប្បដិសិតាតិ ។ បដិសិតម្ហិ
អយ្យេតិ ។ អថខោ តា កិក្ខុនិយោ សាវត្ថិំ គន្ត្វា
កិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ
ហិ នាម កិក្ខុនី ឯកា ឧទិចារំ កច្ឆិស្សតីតិ ។ អថខោ
តា កិក្ខុនិយោ កិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ កិក្ខូ ភគវ-
តោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនី
ឯកា ឧទិចារំ កច្ឆតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ
ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី ឯកា
ឧទិចារំ កច្ឆិស្សតិ ឧត្តំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា

អកតូកម្មាក់ចំឡងកិក្ខុនី ១ រូប ។ អកតូកដែលឆ្លងរួចទៅហើយក៏ទ្រស្ត
(សេពសន្តវ) នឹងកិក្ខុនីដែលឆ្លងរួចទៅហើយ ។ អកតូកដែលមិនទាន់ឆ្លង
ក៏ទ្រស្តនឹងកិក្ខុនីដែលមិនទាន់ឆ្លង ។ កិក្ខុនីទាំងពីរនោះមកប្រជុំគាកង់ពេល
ក្រោយហើយសួរគ្នាថា នែលោកម្ចាស់ អកតូកមិនបៀតបៀនលោកទេឬ ។
កិក្ខុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំអកតូកវាបៀតបៀនទៅហើយ
ប៉ុះចំណែកខាងលោកម្ចាស់ អកតូកវាមិនបៀតបៀនលោកទេឬ ។ កិក្ខុនី
នោះក៏និយាយថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំអកតូកបៀតបៀនហើយដែរ ។ លំដាប់
នោះកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់
កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។
កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីមិនសម
នឹងទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងសោះ ។ ទើបកិក្ខុនីទាំងឡាយ
នោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិក្ខុទាំងឡាយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយទូលដំណើរនុ៎ះ
ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
ឮថាកិក្ខុនីទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុ
ទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ
ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីមិនគួរបើនឹង
ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ

ปสาทาย ฯเปฯ ฝาฏิ ปน กังขาวิ กังขานิยา
สมึ สิกฺขาปทึ อุทฺทิสนฺเต ยา ปน กังขนี ฝกา ภ
ควนฺตึ กเถยฺย ฝกา ภ ธมฺมึ กเถยฺย อยมฺปิ
กังขนี ปฐมาปตฺติกา อนฺตา อาปตฺติ สงฺฆา-
ทิเสสสฺส ฯ ฝาฏิทึ ภควตา กังขนีนึ สิกฺขาปทึ
ปญฺญตฺตึ โหติ ฯ

(๖๒) เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา กังขา-
นิยา โกสลเรสุ อนุปเขสุ สาวตฺถึ คจฺฉนฺตา[๑]สายึ
อญฺญตรึ ตามึ อุปคจฺฉึสุ[๒] ฯ ตตฺร อญฺญตรา กังขนี
อกิญฺจิ โหติ อสฺสทฺธิยา จาสาธิกา ฯ อญฺญตเร
ปุริเส ตสฺสา กังขนิยา สทา อสฺสเนน ปฏิพทฺ-
ธจิตฺตา โหติ ฯ อถโข เส ปุริเส ตาสึ กังขนึ
เสยฺยึ ปญฺญาเปตฺวา ตสฺสา กังขนิยา เสยฺยึ ฝกา-
มนฺตึ ปญฺญาเปสิ ฯ อถโข สา กังขนี สลฺเลกฺขา
ปริยุฏฺฐิตา อยึ ปุริเส สเจ ตฺวึ อาคจฺฉิสฺสติ วิสฺสเร
เม กาวิสฺสตีติ กังขนิยา อนาปุจฺฉา อญฺญตึ กุลึ คนฺ

๑ ส. ม. คนฺตฺวา ฯ ๒ ๒กาส์ ยาจิสฺสตีปิ กตฺถจิ โอตฺถเร ทิสฺสติ ฯ

មិនមែនទាំងឲ្យដែះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅកាន់ចន្ទោស្រុកតែម្នាក់ឯងក្តី ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងក្តី ភិក្ខុនីនេះឯង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឈ្មោះបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទនេះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះឯង ។

(៤២) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយច្រើនរូបទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីកាលជនបទកោសល ទើបចូលទៅកាន់ស្រុក ១ ក្នុងពេលល្ងាច ។ បណ្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ភិក្ខុនី ១ មានរូបល្អ គួរពិតពិលរមិលមើលនាំមកនូវសេចក្តីដែះថ្លា ។ បុរសម្នាក់មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធតាំងពីឃើញភិក្ខុនីនោះ ។ ឯបុរសនោះបានគ្រាលទីសឹងដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏គ្រាលទីសឹងដើម្បីភិក្ខុនីនោះក្នុងទីខ្ជិងដោយឡែក ។ ទើបឯភិក្ខុនីនោះកំណត់យល់ឃើញហើយក៏គិតថា បុរសនេះមានភាគគ្រប់សង្កត់ហើយ មើគាត់ទឹងមកក្នុងវេលាយប់ អញមុខជានឹងមានសម្លែកខុសប្រក្រតី ហើយក៏មិនបាននាភិក្ខុនីទាំងឡាយ ស្រាប់តែទៅកាន់គ្រកូលមួយហើយក៏សម្រួច

សេយ្យំ កាយេ្យសិ ។ អថខោ សោ បុរិសោ វត្តុំ អា-
កង្ខា តំ ភិក្ខុនិំ តវេសន្តោ ភិក្ខុនិយោ ឃដ្តេសិ ។
ភិក្ខុនិយោ តំ ភិក្ខុនិំ អបស្សន្តិយោ ឱវាទាហំសុ និសីទ-
សយំ ខោ សា ភិក្ខុនី បុរិសេន សទ្ធិំ និក្ខន្តាតិ ។
អថខោ សា ភិក្ខុនី តស្សា រត្តិយា អច្ចយេន យេន តា
ភិក្ខុនិយោ តេនុបសង្កមិ ។ ភិក្ខុនិយោ តំ ភិក្ខុនិំ ឯត-
ទវោចុំ កិស្ស តុំ អយ្យេ បុរិសេន សទ្ធិំ និក្ខន្តាតិ ។
ជាហំ អយ្យេ បុរិសេន សទ្ធិំ និក្ខន្តាតិ ភិក្ខុនិំ
ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ
នាម ភិក្ខុនី ឯកា រត្តិំ វិប្បវសិស្សតីតិ ។បេ។ សុត្វំ
ភិក្ខូ ភិក្ខូ ភិក្ខុនី ឯកា រត្តិំ វិប្បវសតីតិ ។ សុត្វំ
ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខូ
ភិក្ខុនី ឯកា រត្តិំ វិប្បវសិស្សតិ នេតំ ភិក្ខូ អប្ប-
សន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ

ឥរិយាបថដេក ។ លំដាប់នោះ បុរសនោះមកកាន់លោកគ្រីស្ណៈកកិន្ទី នោះក៏បៀតបៀនកិន្ទីតាំងពាយ ។ កិន្ទីតាំងពាយកាលបើមិនឃើញកិន្ទីនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះថា កិន្ទីនោះចេញទៅជាមួយនឹងប្រុសជាប្រាកដហើយ ។ ឯកិន្ទីនោះលុះកន្លងកគ្រីនោះទៅបានចូលទៅកកិន្ទីតាំងពាយ ។ កិន្ទីតាំងពាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិន្ទីនោះថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វី បានជាលោកចេញទៅជាមួយនឹងប្រុស ។ កិន្ទីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនបានចេញទៅជាមួយនឹងប្រុសទេ ហើយប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិន្ទីតាំងពាយ ។ កិន្ទីតាំងពាយឯណាមានសេចក្តីជ្រាបតិច ។ បេ ។ កិន្ទីតាំងពាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិន្ទីមិនសមបើនឹងនៅជាសចាកគ្នាកន្លងកគ្រីតែម្នាក់ឯងសោះ ។ បេ ។ ទើបសួរថា ម្នាលកិន្ទីតាំងពាយ ឮថាកិន្ទីនៅជាសចាក (គ្នា) កន្លងកគ្រីតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ កិន្ទីតាំងពាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទើបត្រាស់សួរថា ម្នាលកិន្ទីតាំងពាយ កិន្ទីមិនគួរនៅជាសចាក (គ្នា) កន្លងកគ្រីតែម្នាក់ឯងទេ ម្នាលកិន្ទីតាំងពាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងពាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងដល់ជនតាំងពាយ ដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយទេ

។ បេ ។ ឯវញ្ហិ បន កង្ខាវេ កង្ខានិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យោ បន កង្ខនី ឯកោ វ តាមន្តរំ តញ្ចេយ្យ ឯកោ វ ឧទ្ទិសាបេតុំ តញ្ចេយ្យ ឯកោ វ វត្តុំ វិញ្ញាបេយ្យ អយម្បិ កង្ខនី បឋមាបត្តិកំ ឆម្មំ អាបជ្ជតិ ឧស្សាវនាយំ សន្តេ ឧទ្ទិសិយមានេ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា កង្ខនីនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(๒๓) តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា កង្ខានិយោ កោសលេសុ ជនបទេសុ សារត្តា អង្កាន-មក្កប្បដិបន្នា ហោន្តិ ។ តត្ថ អញ្ញតរា កង្ខនី វញ្ចេន បីឋិតា ឯកំ កាំ ឯវមាហ តិហាយិត្វា បជ្ជ អកមាសិ ។ មនុស្សា តំ កង្ខនី បស្សិត្វា ឥសេសុំ ។ អថ ខោ សា កង្ខនី យេន តា កង្ខានិយោ តេនុបសង្កមិ ។ កង្ខានិយោ តំ កង្ខនី ឯតទវោចុំ កិស្ស ត្វំ អយ្យេ ឯកំ កាំ ឯវមាហ តិហាសិ កច្ចិ សា អប្បជំសិតាតិ ។ បជំសិ-តម្ហិ អយ្យេតិ ។ យា តា កង្ខានិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កង្ខនី

។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯងក្តី ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯងក្តី ធ្វើសចាកគាកងវេលាពត្រីតែម្នាក់ឯងក្តី ភិក្ខុនីនេះឯង ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ឈ្មោះបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយហើយយ៉ាងនេះ ។

(៤៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយច្រើនរូបដើរផ្លូវឆ្ងាយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីក្នុងកោសលជនបទ ។ បណ្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ភិក្ខុនីមួយរូបមានឧច្ចារៈបៀតបៀន (ឈឺដោះទុក្ខសត្វ) បង្អង់នៅតែម្នាក់ឯង ហើយបានទៅក្នុងកាលជាខាងក្រោយ ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញភិក្ខុនីនោះហើយទ្រុស្ត ។ ទើបភិក្ខុនីនោះចូលទៅរកភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានពោលពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏លោកបង្អង់ឈប់នៅតែម្នាក់ឯង ហើយលោកមិនមានអ្នកណាបៀតបៀនខ្លះទេឬ ។ ភិក្ខុនីនោះប្រាប់ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំប្រុសបៀតបៀនទៅហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឈប់បង្អង់ឲ្យយឺតយូរ

ฯเปฯ กณฺหาย ทิยฑฺฒิสฺสาติ ฯเปฯ สพฺพํ ตเถว ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ฯเปฯ กณฺหาย ทิยฑฺฒิสฺสาติ[1] ฯ สพฺพํ ตถาคตสฺส ฯ ภิกฺขเว พุทฺธา ภควนฺโต ภควนฺตญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ฯเปฯ กณฺหาย ทิยฑฺฒิสฺสาติ เอตฺถ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ ฯ ปสนฺนานญฺจ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ๙ม สิกฺขาปทญฺจ ทุฏฺฐสฺส ยาว ภิกฺขุนี ฯเปฯ กณฺหาย ทิยฑฺฒิสฺสาติ ตาย ตาย ตนฺติยา ตาย ตาย ลทฺธิยา ตาย ตาย รุจิยา ตาย ตาย กณฺหาย ทิยฑฺฒิยา อยญฺหิ ภิกฺขเว ปฐมาปตฺติ ภิกฺขุ อาปชฺช ลหุกาย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๔๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ๙มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ตาย ตาย ตนฺติยา ตาย ตาย ลทฺธิยา ตาย ตาย รุจิยา ตาย ตาย กณฺหาย ทิยฑฺฒิยาติ ปริกฺขิตฺตสฺส ตาสฺส ปริกฺเขปสฺส ปฐมสฺส ฐานสฺส อสีตฺยา เมตฺติยา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ทุติยสฺส ฐานสฺส อสีตฺยา เมตฺติยา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อปริกฺขิตฺตสฺส ตาสฺส ฉปฐานสฺส ปฐมสฺส ฐานสฺส อสีตฺยา เมตฺติยา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ทุติยสฺส ฐานสฺส

---

๑ ฉ. ม. ฉหิยีติ ฯ

ជាឯពួកតែម្នាក់ឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំង
ឮថាភិក្ខុនីបង្អន់ឲ្យយឺតយូរជាឯពួកតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំង
ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគ
ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឮ ភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងបង្អន់ឲ្យយឺតយូរ
ជាឯពួកតែម្នាក់ឯងសោះ ម្នាលភិក្ខុពាំងឮ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លា
ដល់ជនពាំងឮយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឮ
ចូរភិក្ខុនីពាំងឮសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ
ទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯងក្តី ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយម្នាក់ឯងក្តី
នៅក្នុងសាសចាកគ្នាកងវៀលពាក់តែម្នាក់ឯងក្តី ឈប់ឲ្យឃ្លាតអំពីពួកតែម្នាក់
ឯងក្តី ភិក្ខុនីនេះឯង ក៏ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក
គួរបណ្តេញចេញ ។

(៤៤) ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទទី ១ នៃចាតជិតកណ្តាលចប់ហើយ ។ ពាក្យថា ទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែ
ម្នាក់ឯងក្តី គឺភិក្ខុនីឈានដំហានដម្បងចូលទៅកាន់របងនៃស្រុកដែលមាន
របង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឈានដំហានទី ២ ទៅ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុនីឈានដំហានដម្បងចូលទៅកាន់ខណ្ឌវស្រុកដែល
មិនមានរបង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឈានដំហានទី ២ ត្រូវអាបត្តិ

อตีตกฺกาเมฐิยา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฯเปฯ ภ
ณฑิตาวี คเจฺฉยฺยาตี ณฑี ตาม ตีมณฺฑลี ปฏิจฺฉาเทฺว
ยฺย กตฺตจิ ทุตฺตรฏฺฐิยา ภิกฺขุนิยา อนฺตรฆาสเกา
เตมิยติ ฯ ปฐมี ตาทิ ทุตฺตาเรฏฺฐิยา(๑) อาปตฺติ
ถุลฺลจฺจยสฺส ทุติยี ตาทิ ทุตฺตาเรฏฺฐิยา(๒) อาปตฺติ
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฯเปฯ ภ รตฺตึ วิปฺปวเสยฺยาติ
สปา อรุณุคฺคมนา ทุติยิกาย ภิกฺขุนิยา หตฺถ-
ปาสี วิชหิตฺเว อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส วิชหิเต อาปตฺติ
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฯเปฯ ภ คณาหิ ปิหิเยยฺยาติ
อคามเก อรญฺเญ ทุติยิกาย ภิกฺขุนิยา ทสฺสนูปจารา
ภ สวนูปจารา ภ วิชหิตฺเว อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส
วิชหิเต อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๔๕) อยมฺปิ ปุริมาเยว ทุจฺจริตาย วุจฺจติ ฯ
ปฐมาปตฺติกฺขเณ สปา รตฺตฺยาทิกา อาปชฺชติ อสมนุ-
ภาสนาย ฯ ทิสฺสมานาย สงฺฆาย ทิสฺสมานาย ฯ
สงฺฆาทิเสโส ฯ เปฯ เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเส-
โสติ ฯ

๑-๒ ฉ. ม. ทุตฺตรฏฺฐิยาติ ฯ

สงฺฆาทิเสส ฯ ពាក្យថា ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងខាងនាយតែម្នាក់ឯង គឺភិក្ខុនី បំទប់ឆ៉ាំងមណ្ឌល ៣ ហើយឆ្លងទៅកាន់ត្រើយស្ទឹងនាយតែម្នាក់ឯង ស្ទឹងនៃភិក្ខុនីនោះក៏ទឹកបាន ទឹកនោះហៅថាស្ទឹង ฯ ភិក្ខុនីឆ្លងផុតដំហានដម្បង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ឆ្លងផុតដំហានទី ๒ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ฯ ពាក្យថា នៅប្រាសចាកគ្នាក្នុងវេលាពាក្យតែម្នាក់ឯង គឺភិក្ខុនីកំពុងលះហត្ថប្បាសនៃភិក្ខុនីទី ๒ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ព្រមគ្នានឹងអរុណរះទៀង លុះលះហត្ថប្បាសស្រឡះហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ฯ ពាក្យថា ឈប់ឲ្យឃ្លាតអំពីពួកតែម្នាក់ឯង គឺភិក្ខុនីកំពុងលះទេសនុបចារ (កន្លែងដែលមើលគ្នាឃើញ) ក្តី សនុបចារ (កន្លែងដែលស្តាប់ឮ) ក្តី របស់ភិក្ខុនីទី ๒ ក្នុងព្រៃមិនមែនជាស្រុក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ លុះលះបង់ជាប់ស្រឡះហើយ ត្រូវសង្ឃាទិសេស ฯ

(๔๙) ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះឯង តថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិមុន ๆ ฯ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងពេលដែលប្រព្រឹត្តកន្ទុះវត្ថុ មិនមែនដោយសូត្រសមុដ្ឋានវិធីទេ ฯ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីចាំឆ្ការបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ฯ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ๑ រួចហើយ ฯ

[៤៦] អនាបត្តិ ទុតិយិកា ភិក្ខុនី បក្កន្តា វា ហោតិ វិព្ភន្តា វា កាលកតា វា បក្ខសង្កន្តា វា អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បត្តុត្តសង្ឃាទិសេសំ

[៤៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌាកាលី ភិក្ខុនី កណ្ឌកាវិកា ហោតិ កលហការិកា ភណ្ឌនការិកា វិវាទការិកា ភស្សុការិកា សង្ឃេ អធិករណការិកា ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តស្សា សម្មុ កយិរមានេ បដិក្កោសតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តាមកំ អកមាសិ កោធចិនេវ ការណា-យេន ។ អថខោ ភិក្ខុនីសង្ឃេ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី បក្កន្តាតិ ចណ្ឌាកាលី ភិក្ខុនី អាបត្តិយា អទស្សនេ[1] ឧក្ខិបិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តាមកេ តំ ការណាយំ

---

1 ម. ម. អទស្សនេន ។

(៤៦) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីទី ២ ចៀសចេញទៅក្តី សឹកទៅក្តី ស្លាប់ទៅក្តី ចូលទៅកាន់ពួកតិរ្ថិយក្តី ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីផ្តើមនបញ្ញត្តិ ១ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤

(៤៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីពាំងពន្លូវតម្ងាំងឡាយ ដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនោះឆ្លង ។ ឧបួលសម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបានទៅកាន់ស្រុកតូច ដោយកិច្ចអ្វីម្យ៉ាង ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុនីសង្ឃដឹងថា ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចៀសចេញទៅហើយ ។ លើកវត្តុចំពោះចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ព្រោះសេចក្តីមិនយើញអាបត្តិ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីពិចារណាកិច្ចដែល

ตีหงฺคา ปุนเทว สาวตฺถึ ปจฺจาคจฺฉิ ฯ ตณฺหากาลี ภิกฺขุนี ถุลฺลนนฺทาย ภิกฺขุนิยา อาคจฺฉนฺติยา เทว อาสนํ ปญฺญาเปสิ น ปาเทนกํ ปาทปีฐํ ปาทกถลิกํ อุปนิกฺขิปิ น ปจฺจุคฺคนฺตฺวา ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหสิ น ปาทีเยน อาปุจฺฉิ ฯ ถุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี ตณฺหากาลึ ภิกฺขุนึ เอตทเวจ กิสฺส ตุวํ อยฺเย มยิ อาคจฺฉนฺติยา เนว อาสนํ ปญฺญาเปสิ น ปาเทนกํ ปาทปีฐํ ปาทกถลิกํ อุปนิกฺขิปิ น ปจฺจุคฺคนฺตฺวา ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหสิ น ปาทีเยน อาปุจฺฉิตฺถ ฯ ฌายิตุกามา อยฺเย โหตา ยถาตํ อลาภายาติ ฯ กิสฺส ปน ตุวํ อยฺเย อลาภาติ ฯ เอหิ มํ อยฺเย ภิกฺขุนิโย อยํ อลาภา อปฺปญฺญาตา ลทฺธิ เอเมสฺสา กาจิ ปตฺถนา ปตฺเถตุ อปตฺถิยา อเนสฺสเน อุกฺกิปีสฺสตีติ ฯ ถุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี ยาวา เอตา อญฺญตฺรา เอตา ชานนฺติ กมฺมํ วา กมฺมโทสํ วา กมฺมวิปตฺตึ วา กมฺมสมฺปตฺตึ วา มยมฺปิ ขฺวา ชานาม กมฺมมฺปิ กมฺมโทสมฺปิ กมฺมวิปตฺติมฺปิ กมฺมสมฺปตฺติมฺปิ มยมฺปิ ขฺวา อกตํ วา กมฺมํ กเรยฺยาม

ខ្លួនត្រូវធ្វើក្នុងស្រុកនោះហើយក៏វិលមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីកាលបើបុល្លនន្ទាកិកុនីមកដល់ ក៏មិនគ្រាលអាសនៈឲ្យ មិនចូលទៅដម្កល់ទឹកលាងដើង តាំងវងដើង ទងឈើគ្រាប់ដើងឡើយ មិនគ្រោកទទួលយកចាត្រចីវរ មិនអើពើដោយទឹកផឹក ។ បុល្លនន្ទាកិកុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចណ្ឌកាលីកិកុនីថា នែលោកម្ចាស់ កាលមើយើងមកដល់ហេតុអ្វីក៏លោកមិនគ្រាលអាសនៈឲ្យ មិនចូលមកដម្កល់ទឹកលាងដើង តាំងវងដើង ទងឈើគ្រាប់ដើងឲ្យ មិនគ្រោកទទួលយកចាត្រចីវរ មិនអើពើដោយទឹកផឹក ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ការនេះបានជាយ៉ាងហ្នឹង ព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សអនាថា ។ បុល្លនន្ទាកិកុនីសួរថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏លោកជាមនុស្សអនាថា ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ កិកុនីទាំងឡាយនេះគិតគ្នាថា កិកុនីនេះជាមនុស្សអនាថាមិនមានអ្នកណាស្គាល់ គ្មានកិកុនីណាមួយជាអ្នកប្រតិបត្តិកិកុនីនេះទេ ដូច្នេះហើយក៏លើកវត្តចំពោះខ្ញុំព្រោះសេចក្តីមិនឃើញអាបត្តិ ។ បុល្លនន្ទាកិកុនីនិយាយថា កិកុនីទាំងឡាយនេះល្ងង់ កិកុនីអស់នេះមិនឆ្លាស កិកុនីទាំងឡាយនេះមិនស្គាល់កម្មគឺ ទោសរបស់កម្មគឺ កម្មវិបត្តិគឺ កម្មសម្បត្តិគឺ ឯយើងទើបដឹងកម្មផង ទោសរបស់កម្មផង កម្មវិបត្តិផង កម្មសម្បត្តិផង យើងហ្នឹងឯងត្រូវធ្វើកម្មដែលសង្ឃមិនបានធ្វើផង ត្រូវញុំាងកម្មដែលសង្ឃ

ចតុត្ថសង្ឃាទិសេសេ បញ្ញត្តិ

កតំ ភា កម្មំ តោបេយ្យាមាតិ លហុំ លហុំ កិក្ខនីសង្ឃំ សន្និចាតេត្វា ចណ្ឌាលិ កិក្ខុនិំ ឱសារេសិ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចុល្លនន្ទា សមក្ខេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ កិក្ខនិំ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ កណាស្សុ ឆន្ទំ ឱសារេស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ចុល្លនន្ទា កិក្ខនិំ សមក្ខេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ កិក្ខនិំ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ កណាស្សុ ឆន្ទំ ឱសារេតីតិ[1] ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តថំ ហិ នាម កិក្ខវេ ចុល្លនន្ទា កិក្ខនី សមក្ខេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ កិក្ខនិំ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ កណាស្សុ ឆន្ទំ ឱសារេស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខនី

---

១ ម. ឱសារេតីតិ ។

ឆ្នើរហើយទ្បូកម្រើកដង ដូច្នេះហើយប្រជុំភិក្ខុនីសង្ឃភ្លាម ។ ហើយសូត្រ (ដកកម្ម) បញ្ចូលបណ្ដាភាលីភិក្ខុនីមកវិញ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្មាយណាមាន សេចក្ដីជ្រាថ្នាតិប ។ បេ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្មាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងមិនជ្រាប់ការភេសង្ឃ មិនដឹងសេចក្ដីជ្រាថ្នារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអ្នកឆ្នើ ហើយសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅព្រះសាស្ដាទេ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្ចាលភិក្ខុចាំឆ្មាយ ពួកថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនជ្រាប់ការភេសង្ឃ មិនដឹងសេចក្ដីជ្រាថ្នារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអ្នកឆ្នើសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅព្រះសាស្ដា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំឆ្មាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាលភិក្ខុចាំឆ្មាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងមិនជ្រាប់ការភេសង្ឃ មិនដឹងសេចក្ដីជ្រាថ្នារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអ្នកឆ្នើ ហើយសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅព្រះសាស្ដាទេ ម្ចាលភិក្ខុចាំឆ្មាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំឆ្មាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្ចាលភិក្ខុចាំឆ្មាយ ចូរភិក្ខុនីចាំឆ្មាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា

សមក្ខេន សង្ឃេន ឧក្កិដ្ឋំ ភិក្ខុនិំ ឆម្ពេ វិនយេ
សត្ថុសាសនេ អនបលោកេតូ ការកេសង្ឃំ អនញ្ញា-
យ កណាសុ ឆន្ទំ ទិសាវេយ្យ អយម្បិ ភិក្ខុនី បឋមា-
បត្តិកំ ឆម្មំ អាបជ្ជា និស្សារណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៤៨) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ
។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។
សមក្ខោ នាម សង្ឃោ សមានសំវាសកោ សមាន-
សីមាយំ ឋិតោ ។ ឧក្កិដ្ឋោ នាម អាបត្តិយា អទស្សនេ
វា អប្បដិកម្មេ វា អប្បដិនិស្សគ្គេ វា ឧក្កិដ្ឋោ ។
ឆម្ពេ វិនយេនាតិ យេន ឆម្ពេ យេន វិនយេន ។
សត្ថុសាសនេនាតិ ជិនសាសនេន ពុទ្ធសាសនេន ។
អនបលោកេតូ ការកេសង្ឃន្តិ កម្មការកេសង្ឃំ
អនាបុច្ឆា ។ អនញ្ញាយ កណាសុ ឆន្ទន្តិ កណាសុ
ឆន្ទំ អជានិត្វា ។ ទិសាវេស្សាមីតិ កលំ វា បរិយេសតិ
សីមំ វា សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ
ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា តិកម្មវាចាបរិយោសានេ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ភិក្ខុនីណាមួយមិនបានធ្វើឆន្ទៈ មិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គណៈ ហើយសូត្របញ្ចូលភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(๔๘) ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទ ๑ នៃឱវាទបដិកណ្ឌរួចហើយ ។ សង្ឃដែលមានសំវាសស្មើគាបតនៅកន្លងសីមាស្មើគ្នា ឈ្មោះថា ព្រមព្រៀងគ្នា ។ ភិក្ខុនីដែលឈ្មោះថា សង្ឃលើកវត្ត គឺភិក្ខុនីដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី មិនសំដែងអាបត្តិក្តី មិនលះបង់(ទិដ្ឋិអាក្រក់)ក្តី ។ ពាក្យថា តាមធម៌ តាមវិន័យ គឺតាមធម៌យ៉ាងណា តាមវិន័យយ៉ាងណា ។ ពាក្យថា តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា គឺតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះជិនស្រី គឺតាមពុទ្ធសាសនា ។ ពាក្យថា មិនធ្វើឆន្ទៈ គឺមិនធ្វើសង្ឃជាអ្នកធ្វើកម្ម ។ ពាក្យថា មិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គណៈ គឺមិនដឹងសេចក្តីពេញចិត្តរបស់ពួក ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងសូត្របញ្ចូលពួក ហើយស្វែងរកពួកក្តី សម្មតិសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চយ៍ចាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក្នុងខណៈសូត្រចប់កម្មវាចាស្រេច ។

(๔๘) อยมฺปีติ ปุริมายเมว อาการาย วุตฺตา ฯ ปมาปตฺติกฺขเณ สมา วิสฺสฏฺฐาจาร อาปชฺชติ อสมฺภาสนาย ฯ ติสฺสวาจาย อนุสฺสาวนาย สงฺฆมฺหา ติสฺสวาจาย ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯเปฯ เตนาห วุตฺตา สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๕๐) ชนฺตุกมฺหา ชนฺตุกมฺหสญฺญา วิสารเท อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ชนฺตุกมฺหา วิมติกา วิสารเท อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ชนฺตุกมฺหา อชนฺตุกมฺหสญฺญา วิสารเท อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อชนฺตุกมฺหา ชนฺตุกมฺหสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อชนฺตุกมฺหา วิมติกา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อชนฺตุกมฺหา อชนฺตุกมฺหสญฺญา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

สงฺฆาทิเสสที่ ๔ สิกฺขาปทวิภงฺค

[๔๙] พากฺยว่า กิกฺขุนีเนะกฺขี ตถาคตเพ่งเลปิฏกธัมมนีฮกิกฺขุนี ผู้ลปฏิบัติเลี้ยงมุน ๆ ฯ พากฺยว่า ปฐมาปตฺติก คือกิกฺขุนีตฺรูวอาปตฺติตฺรมคฺคานีฮปฏิบัติกนฺฮวัตฺถุ มินมีเนนเดยสูตฺรสมนฺตปาสนาวิธีเด ฯ พากฺยว่า คูรปณฺเฑญเจญจากสงฺฆ คือกิกฺขุนีโนะ ตฺรูวกิกฺขุนีอีกเอเกตปณฺเฑญเจญ อาไพสงฺฆ ฯ พากฺยว่า สงฺฆาทิเสส มีนอธิบายกฺนฮสิกฺขาปทที่ ๑ แหฺงสตฺถุสาสนปิฏกจบเหี้ยแล้ว ฯ

[๕๐] กมฺปฺรกปเดยธัมมิ กิกฺขุนีสำคัลว่า กมฺปฺรกปเดยธัมมิ เหี้ยสูตฺรปญฺจปตฺติ ตฺรูวอาปตฺติสงฺฆาทิเสส ฯ กมฺปฺรกปเดยธัมมิ กิกฺขุนีสงฺฆ์ย เหี้ยสูตฺรปญฺจปตฺติ ตฺรูวอาปตฺติสงฺฆาทิเสส ฯ กมฺปฺรกปเดยธัมมิ กิกฺขุนีสำคัลว่ากมฺมินปฺรกปเดยธัมมิ เหี้ยสูตฺรปญฺจปตฺติ ตฺรูวอาปตฺติสงฺฆาทิเสส ฯ กมฺมินปฺรกปเดยธัมมิ กิกฺขุนีสำคัลว่ากมฺปฺรกปเดยธัมมิ ตฺรูวอาปตฺติทุกฺกฏ ฯ กมฺมินปฺรกปเดยธัมมิ กิกฺขุนีสงฺฆ์ย ตฺรูวอาปตฺติทุกฺกฏ ฯ กมฺมินปฺรกปเดยธัมมิ กิกฺขุนีสำคัลว่ากมฺมินปฺรกปเดยธัมมิ ตฺรูวอาปตฺติทุกฺกฏ ฯ

[๙๑] อถาปรตฺถ กมฺมการเกสงฺฆ์ อปโลเกตฺวา ฉิสาเรติ กณาสฺส ฉนฺท์ ถาเทตฺวา ฉิสาเรติ ปตฺเต ปฏิคฺคณฺหิ ฉิสาเรติ อสนฺเต กมฺมการเกสเช ฉิสาเรติ อุมฺมตฺต-กาย อาทิกมฺมิกาย ติ ฯ

ปญฺจมสงฺฆาทิเสสํ

[๙๒] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิย์ วิหรติ เชตวเน อถาปณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สุนฺทรีนนฺทา ภิกฺขุนี อภิรูปา โหติ ทสฺสนีย์ ปาสาทิกา ฯ มนุสฺสา ภตฺตคฺเค สุนฺทรีนนฺท์ ภิกฺขุนี ปสฺสิตฺวา อาสฺสุตา อาสฺสุตาย สุนฺทรีนนฺทาย ภิกฺขุนิยา อกฺขมกฺขนิ เภชฺชนานิ เทนฺติ ฯ สุนฺทรีนนฺทา ภิกฺขุนี ยาวเทว์ กุญฺชติ ฯ อญฺญา ภิกฺขุนิโย น จิตฺตรูปิ์ ลภนฺติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถ์ หิ นาม อยฺยา สุนฺทรีนนฺทา อาสฺสุตา อาสฺสุตสฺส

[๕๑] ภาระที่ลมิได้ถือเอาแล้ว (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือ ภิกษุณีถือเอาบริขารของสงฆ์ที่เป็นของสงฆ์ ของคณะ ของบุคคลอื่น ของเจดีย์ ของสิ่งที่เป็นของตน ต้องปาจิตตีย์ ๑ ตัว

បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ ភោជនីយំ សហត្ថា
បដិគ្គហោត្វា ខាទិស្សតិ ភុញ្ជិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ
តេរ កិត្តិវេ សុទ្ធរីនជ្ជា តិត្តិនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស
បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ ភោជនីយំ សហត្ថា
បដិគ្គហោត្វា ខាធតិ ភុញ្ជតីតិ ។ សចេ ភតភតិ ។
វិតរហិ តុន្ធោ ភតភ តេជំ ហិ ជាម តិត្តិវេ សុទ្ធរីនជ្ជា
តិត្តិនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ
ខាធនីយំ ភោជនីយំ សហត្ថា បដិគ្គហោត្វា ខាទិស្សតិ
ភុញ្ជិស្សតិ នេតំ តិត្តិវេ អបស្សន្ធាំ ភ បសធាយ
។បេ។ ឃវញ្ច បន តិត្តិវេ តិត្តិនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសន្តុ យោ បន តិត្តិនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស
បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថគោ ខាធនីយំ ភ ភោជនីយំ ភ
សហត្ថា បដិគ្គហោត្វា ខាទេយ្យ ភ ភុញ្ជេយ្យ ភ
អយម្បិ តិត្តិនី បឋមាបត្តិកំ ធម្មំ អាបជ្ជា និស្សា-
រណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៥ សេចក្តីបញ្ញត្តិ

តម្រែកទទួលខាទនីយភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរ ដោយដៃខ្លួនហើយទំពាស៊ីឆ្អានសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុខាំងឆ្ងាយ ឮថាសុន្ទរីនន្ទាកិកុនីមានតម្រែកទទួលខាទនីយភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរ ដោយដៃបេសខ្លួនហើយទំពាស៊ីឆ្អានពិតមែនឬ ។ កិកុខាំងឆ្ងាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុខាំងឆ្ងាយ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនី មិនគួរបើនឹងមានតម្រែកហើយទទួលខាទនីយភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរដោយដៃរបស់ខ្លួនហើយទំពាស៊ីឆ្អានទេ ម្នាលកិកុខាំងឆ្ងាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនខាំងឆ្ងាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុខាំងឆ្ងាយ ចូរកិកុនីខាំងឆ្ងាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមានតម្រែកទទួលយកខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី អំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រែកដែរ ដោយដៃនៃខ្លួនហើយទំពាស៊ីក្តី បរិភោគក្តី កិកុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(๕๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ สมฺมุติ อตฺเถ อธิเปฺปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อาสฺสุตา นาม สาวิตฺถิ อเปกฺขาติ ปฏิพนฺธจิตฺตา ฯ อาสฺสุโต นาม สาวโก อเปกฺขติ ปฏิพนฺธจิตฺโต ฯ ปุริสปุคฺคลา นาม มนุสฺสปุริสา น ยกฺขา น เปตา น ติรจฺฉานคตา วิญฺญู ปฏิพลา สาวชฺชานุ ฯ ขาทนียนฺติ นาม ปญฺจ ภোชนานิ ขุทภกนฺตโภชนญฺจ ปูเปตฺวา อาเสสนฺติ ขาทนียนฺติ นาม ฯ ภোชนียนฺติ นาม ปญฺจ ภোชนานิ ขีรโภ กุมฺมาสา สตฺตุ มจฺโฉ มํสนฺติ ฯ ขาทิสฺสามิ ภุญฺชิสฺสามีติ ปฏิกฺขิปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อาเลฺปหาเร อาเลฺปนาเร อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๕๔) อยมฺปีติ ปุริมาโย อุปมายา วุตฺตา ฯ ยถามาปตฺติกฺขนฺธา สหา วตฺถุชฺฌาจาร อาปชฺชติ อสมฺภินฺนาสยาย ฯ อิสฺสาวนิยนฺติ สงฺฆมฺหา อิสฺสายติ ฯ สงฺฆาทิเสสาสาติ ฯ เปฯ เสยฺยถาปิ วุตฺตา สงฺฆาทิเสสาสาติ ฯ ขุทภกนฺตโภชนญฺจ ปฏิกฺขิปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ

វិនយបិដក កិកុនីវិភង្គ

(๕๓) ពាក្យថា កិកុនី ណាមួយ មានអធិប្បាយកើតសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ កិកុនីដែលឈ្មោះថា មានតម្រេក គឺកិកុនីដែលត្រេកអរ អាឡោះអាល័យ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ។ បុរសដែលឈ្មោះថា មានតម្រេក គឺប្រុសដែលត្រេកត្រអាលសំឡឹងគយគន់ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ។ ដែលហៅថា បុរសបុគ្គល សំដៅយកមនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីអាចត្រេកអរបាន មិនមែនយក្សប្រុស ប្រេតប្រុស តិរច្ឆានឈ្មោលទេ ។ ដែលហៅថា ខាទនីយ គឺលើកលែងតែភោជន ៥ យ៉ាងចេញ នឹងទឹក នឹងឈើសូន្យ ក្រៅពីនោះឈ្មោះថា ខាទនីយទាំងអស់ ។ ភោជន ៥ យ៉ាង គឺបាយ ១ នំស្រស់ ១ នំក្រៀម ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ឈ្មោះថា ភោជនីយ ។ កិកុនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូរនឹងបរិភោគហើយទទួលយក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ។ ភារៈដែលលេបចូលផៅ ។

(๕๔) ពាក្យថា កិកុនីនេះក្តី គឺតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិកុនីទាំងឡាយមុន ។ ។ ពាក្យថា បឋមាបត្តិក គឺកិកុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ មិនមែនដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺកិកុនីនោះត្រូវកិកុនីទាំងឡាយបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយកើតសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ កិកុនីទទួលទឹកនឹងឈើសូន្យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๕๕) ឯកតោ អាសុរតេ ខាធិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ឧភតោឧទ្ធចោឡំ បដិក្ខណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ទុតិយតោ អាសុរតេ យក្ខស្ស វា បេតស្ស វា បណ្ឌកស្ស វា តិរច្ឆានគតមនុស្សវិក្ខិត្តកស្ស វា ហត្ថតោ ខាធិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ឧភតោឧទ្ធចោឡំ បដិក្ខណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯកតោ អាសុរតេ ខាធិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឧភតោឧទ្ធចោឡំ បដិក្ខណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๕๖) អនាបត្តិ ទុតិយតោ អនាសុរតា ហោន្តិ អនាសុរតោតិ ជានន្តិ បដិក្ខណ្ហាតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៥ ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ

(៥៥) កាលបើមានតម្រេកតែម្ខាង ហើយកិកូនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូនឹងបរិភោគ ក៏ទទួលយក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីនោះត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យគ្រប ។ ភាវៈដែលលេចចូលទៅ ។ កិកូនីទទួលទឹកនឹងឈើសួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលបើបុគ្គលមានតម្រេកចាំងពីខាង ហើយកិកូនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូនឹងបរិភោគដូច្នេះ ក៏ទទួលយកអំពីដៃយក្ស ប្រេតប្រុសក្តី ប្រេតប្រុសក្តី បណ្ឌក (ខ្ទើយ)ក្តី តិរច្ឆានដែលមានរូបពងដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យគ្រប់ ។ ភាវៈដែលលេចចូលទៅ ។ កិកូនីទទួលទឹកនឹងឈើសួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលបើមានតម្រេកតែម្ខាង ហើយកិកូនីគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូនឹងបរិភោគដូច្នេះ ក៏ទទួលយក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដគ្រប់ ។ ភាវៈដែលលេចចូលទៅ ។ កិកូនីទទួលយកទឹកនឹងឈើសួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៥៦) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺជនពាំងឡាយ (កិកូនីនឹងប្រុស) មិនមានតម្រេកចាំងពីខាង ១ កិកូនីដឹងថាប្រុសនោះមិនមានតម្រេកទើបទទួលយក ១ កិកូនីឆ្កួត ១ កិកូនីធ្លើខ្ទុសមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆដ្ឋសង្ឃាទិសេសំ

(៥៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី អភិរូបា ហោតិ ទស្សនីយា បាសាទិកា ។ មនុស្សា ភត្តគ្គេ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនិំ បស្សិត្វា អាស្សុតា សុន្ទរីនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា អត្តមត្តានិ ភោជនានិ ទេន្តិ ។ សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី ភុញ្ជិត្វាយន្តី ឧប្បដិក្កុឡ្ហាតិ ។ អនន្តរិកា ភិក្ខុនី សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនិំ ឯតទវោច តិស្ស ត្វំ អយ្យេ ឧប្ប-ដិក្កុឡ្ហាសីតិ ។ អាស្សុតោ អយ្យេ អយំ បុរិសោតិ[1] ។ ត្វំ បន អយ្យេ អាស្សុតាតិ ។ ជាមាំ អយ្យេ[2] អាស្សុ-តាតិ ។ កិន្តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អាស្សុតោ វា អនាស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនាស្សុតា ឥច្ឆយ្យេ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ សមាគ្គា បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។

---

1 ឩ. ម. អយំ បុរិសោតិ ឥត្ថំ ។ 2 ឩ. ម. ឧភយត្ថាបិ អយំ ជាមាំ ឥត្ថំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៦

(៥៧) សម័យនោះ ព្រះភគវន្តដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឡុវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង សុន្ទរីនន្ទាកិកុនី មានរូបល្អ គួរពិតពិលរមិលមើល នាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សពាល ឃ្លាយបានឃើញសុន្ទរីនន្ទាកិកុនីកំពង់ភេងតត្តក៏មានតម្រេក ហើយឲ្យភោជនពាល ឃ្លាយដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមដល់សុន្ទរីនន្ទាកិកុនី ដែលមានតម្រេកដែរ ។ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីវង្កៀសក៏មិនទទួលយក ។ កិកុនីដែលអង្គុយលើអាសនៈបន្តាប់បានពោលពាក្យនេះនឹងសុន្ទរីនន្ទាកិកុនីថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏នាងមិនទទួលយក ។ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ បុរសនេះមានតម្រេក ។ កិកុនីពាល ឃ្លាយនោះសួរថា នែលោកម្ចាស់ ចំណែកខាងលោកមានតម្រេកឬទេ ។ សុន្ទរីនន្ទាកិកុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមានតម្រេកទេ ។ កិកុនីនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់នាងបាន នែលោកម្ចាស់ ល្អើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកហើយ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី ជាភោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ។ កិកុនីពាល ឃ្លាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។

តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខ-
ត្តុំ ឃរំ វក្ខតិ កិន្តេ អាយ្យេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ
ករិស្សតិ អាសន្នោ វា អនាសន្នោ វា យតោ តុំ
អនាសន្នា ឥជ្ឈាយ្យេ យន្តេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ
ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ តុំ សហត្ថា បដិក្ខបេ-
ត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ។បេ។ សង្ឃំ ករ តិក្ខត្តុំ
តិក្ខត្តុំ ឃរំ វទេតិ កិន្តេ អាយ្យេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ
ករិស្សតិ អាសន្នោ វា អនាសន្នោ វា យតោ តុំ
អនាសន្នា ឥជ្ឈាយ្យេ យន្តេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ
ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ តុំ សហត្ថា
បដិក្ខបេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។
វិករហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តុំ តិក្ខត្តុំ
ឃរំ វក្ខតិ កិន្តេ អាយ្យេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ
អាសន្នោ វា អនាសន្នោ វា យតោ តុំ អនាសន្នា
ឥជ្ឈាយ្យេ យន្តេ ឃសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ

កិក្ខុនីតាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ធម្មតាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនោះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី កោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី កោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ធម្មតាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណាជាខាទនីយក្តី

ก กោដ្ឋនិយំ ก តំ តុំ សហត្ថា បដិក្ខហេត្វា ខាទ ក
ភុញ្ជ ភតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ ក បសាទាយ
។បេ។ ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខា-
បទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី ឯវំ វទេយ្យ កិន្តេ
អយ្យ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ភវិស្សតិ អវស្សុតោ ក
អនវស្សុតោ ក យតោ តុំ អនវស្សុតា ឥច្ឆយ្យ យន្តេ
ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ នេតិ ខាទនីយំ ក កោដ្ឋនីយំ ក
តំ តុំ សហត្ថា បដិក្ខហេត្វា ខាទ ក ភុញ្ជ ភតិ
អយម្បិ ភិក្ខុនី បឋមាបត្តិកំ ធម្មំ អាបន្នា និស្សារ-
ណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៥៨) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុ-
នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។
ឯវំ វទេយ្យាតិ កិន្តេ អយ្យ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ
ភវិស្សតិ អវស្សុតោ ក អនវស្សុតោ ក យតោ តុំ
អនវស្សុតា ឥច្ឆយ្យ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ
នេតិ ខាទនីយំ ក កោដ្ឋនីយំ ក តំ តុំ សហត្ថា

ជាគោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយ
ទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះទៅ ម្នាលភិក្ខុពាល ម្នាលភិក្ខុពាល អំពើរបស់ភិក្ខុនីនេះ
មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុពាល ម្នាលភិក្ខុពាល ចូរភិក្ខុនីពាល ម្នាលដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះ
ថា ភិក្ខុនីណាមួយពោលយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះ
ពុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោក
ម្ចាស់ ល្អើយចុះ កាលណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុស
នេះឲ្យវត្ថុឯណា ជាខាទនីយក្តី ជាគោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួល
យកវត្ថុនោះដោយដៃខ្លួន ហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ភិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាបឋមាបត្តិក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៥៨) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទខាងដើមរួចហើយ ។ ពាក្យថា ពោលយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុនីនិយាយបញ្ជូន
ដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ បុគ្គលប្រុសនេះពុកជាមានតម្រេកក្តីមិន
មានតម្រេកក្តីនឹងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នែលោកម្ចាស់ ល្អើយចុះ កាល
ណាបើលោកមិនមានតម្រេកទេ បើបុគ្គលប្រុសនេះឲ្យវត្ថុឯណា ជាខាទ-
នីយក្តី គោជនីយក្តីដល់លោក លោកចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃ

បដិក្កហេត្វា ខាទ ឯ កុញ្ជ ឯតំ ខុយ្យោជេតំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តស្សា វចនេន ខាទិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្កណ្ហាតំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈាហារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ភោជនបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អយម្បិតិ បុរិមាយោ ឧទានាយ វុច្ចតិ ។ បឋមាបត្តិកន្តិ សហ វត្ថុជ្ឈាចារ អាបជ្ជតិ អសមនុភាសនាយ ។ ឆិន្នារណីយន្តិ សង្ឃដ្ឋា ឆិន្នារិយតិ ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ បេ ។ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ ខុទកេ ខុទកចោលំ បដិក្កណ្ហាតំ ខុយ្យោជេតំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តស្សា វចនេន ខាទិស្សាមិ កុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្កណ្ហាតំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៥៩) ឯកតោ អាសុត្តេ យក្ខស្ស ឯ បេតស្ស ឯ បណ្ឌកស្ស ឯ តិរច្ឆានគតមនុស្សវិក្ខិបាស្ស ឯ បាត្តេ ខាទនីយំ ឯ ភោជនីយំ ឯ ខាទ ឯ កុញ្ជ ឯតំ ខុយ្យោជេតំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តស្សា

ខ្លួន ហើយទំពាស៊ីប្តូរបរិភោគចុះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទទួលយកដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូរនឹងបរិភោគតាមពាក្យកិក្ខុនីដែលពោលបញ្ជូននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិឆ្លងថ្ងៃ គប់ៗវារៈដែលលេបចូលទៅ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសកន្លងពេលដែលឆាន់រួចហើយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនេះក្តី គឺថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងកិក្ខុនីខាងក្បាយមុន ។ ។ ពាក្យថា ជាបឋមាបត្តិក គឺកិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុ មិនមែនដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺកិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីខាងក្បាយបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ កិក្ខុនីបញ្ជូនដោយពាក្យថា លោកប្អូនទទួលយកទឹកនឹងឈើស្តន់ចុះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះទទួលដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ីប្តូរនឹងបរិភោគតាមពាក្យកិក្ខុនីដែលពោលបញ្ជូននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៥៩) កាលបើមានតម្រេកតែម្នាង កិក្ខុនីបញ្ជូនដោយពាក្យថា លោកប្អូរ (ទទួល) ខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី អំពីដៃយក្ស ប្រេតក្តី បណ្ដាកក្តី តិរច្ឆានមានរូបពាងដូចមនុស្សក្តី ហើយទំពាស៊ីប្តូរបរិភោគត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះទទួលដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ី

វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កោដនបរិយោសានេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ឧទក-ន្តចោឡំ បដិក្ខិត្តាតិ ឧយ្យោជេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តស្សា វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិក្ខិត្តាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦០) អនាបត្តិ អនវស្សុតោតិ ជានន្តិ ឧយ្យោជេតិ ភិក្ខុបិតា ឧប្បដិក្ខិត្តាតីតិ ឧយ្យោជេតិ ភិក្ខុលាភុច្ចយ-តាយ ឧប្បដិក្ខិត្តាតីតិ ឧយ្យោជេតិ ឧម្មត្តកាយ អាទិ-កម្មិកាយាតិ ។

សត្តមសង្ឃាទិសេសំ

(៦១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

ប្តូនឆ័បរិភោគតាមពាក្យភិក្ខុនីដែលពោលបញ្ជូននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដគ្រប់ខណៈដែលលេបចូល ។ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យក្នុងពេលដែលឆាន់រួចហើយ ។ ភិក្ខុនីពោលបញ្ជូនថា លោកចូរទទួលយកទឹកនឹងឈើស្ងួនចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងធ្វើពាក្យប្តូនឆ័បរិភោគតាមពាក្យភិក្ខុនីជាអ្នកពោលបញ្ជូននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦០) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីដឹងថា បុរសនោះមិនមានតម្រេកទើបបញ្ជូន ១ ភិក្ខុនីបញ្ជូនដោយគិតថា ភិក្ខុនីនេះក្រោធហើយគង់មិនទទួលយក ១ ភិក្ខុនីបញ្ជូនដោយគិតថា ភិក្ខុនីនេះគង់មិនទទួលយកព្រោះខ្លួនមានសេចក្តីអន្ទុគ្រោះក្រៃលែង ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៧

(៦១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ចណ្ឌកាលី

ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីហិ
សទ្ធឹ ភណ្ឌិត្វា ក្បុបតា អនត្តមនា ឃវំ វាទេតិ ពុទ្ធំ
បច្ចាចក្ខាមិ ធម្មំ បច្ចាចក្ខាមិ សង្ឃំ បច្ចាចក្ខាមិ
សិក្ខំ បច្ចាចក្ខាមិ កិន្នុមា វ សមណិយោ យា សម-
ណិយោ សក្យធីតរោ សន្តញ្ញាមិ សមណិយោ លជ្ជិ-
និយោ ក្បុក្បុច្ចកា សិក្ខាការមា តាសាហំ សន្តិកេ
ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ
ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌកាលី ក្បុបតា អនត្តមនា ឃវំ
វក្ខតិ ពុទ្ធំ បច្ចាចក្ខាមិ ។បេ។ សិក្ខំ បច្ចាចក្ខាមិ
កិន្នុមា វ សមណិយោ យា សមណិយោ សក្យធីតរោ
សន្តញ្ញាមិ សមណិយោ លជ្ជិនិយោ ក្បុក្បុច្ចកា សិក្ខា-
ការមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ
។បេ។ សចេ ភិក្ខវេ ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី ក្បុបតា
អនត្តមនា ឃវំ វាទេតិ ពុទ្ធំ បច្ចាចក្ខាមិ ។បេ។ សិក្ខំ
បច្ចាចក្ខាមិ កិន្នុមា វ សមណិយោ យា សមណិយោ

សង្ឃាទិសេសទី ៧ និទានបណ្ណាកាលីភិក្ខុនី

ភិក្ខុនីឈ្មោះខិឝ៌អាក់អន់ចិត្តនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាជាសមណី[1] ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហោចថាសមណីដូចម្តេចបាន សមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាការសិក្សាក៏មានខ្លះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យក្នុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ចណ្ឌកាលីខិឝ៌អាក់អន់ចិត្តមិនសមបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។បេ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីអម្បាលនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស មានសេចក្តីប្រាថ្នាការសិក្សាក៏មានដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យក្នុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកថាចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីខិឝ៌អាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីអម្បាលនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន

---

១ សមណៈស្រី ។ ហៅថា សមណី ឱ្យដូចភិក្ខុស្រី ។ ហៅថា ភិក្ខុនីដែរ ។

สักยราชาโน สันตัญจายัง สมณิโย ลัชชินิโย กุกกุจจิกา สิกขาการามา ติสสามัง สันติเก [พยัญชน-วิธิง จริสสามีติ ฯ สัจจัง ภควาติ ฯ ภิกขโว ตุมเหหิ ภควา กถัง หิ นาม กัมมัง จักขาการณา กัมมัสสะ กุปิตา อนัตตมนา ภิกขุนิโย ตุมเห ปัจจักขิสสามิ ฯ เป ฯ สิกขัง ปัจจักขามิ กิมัตถิยา ฯ สมณิโย ยา สมณิโย สักยราชาโน สันตัญจายัง สมณิโย ลัชชินิโย กุกกุจจิกา สิกขาการามา ติสสามัง สันติเก [พยัญชนวิธิง จริสสามีติ เนตัง กัมมัง อปปสันนานัง วา ปสาทายะ ฯ เป ฯ ภิกขุ นาม กัมมัง กัมมัสสะ ลักขณัง สัมปัตติ ยา นาม กัมมัสสะ กุปิตา อนัตตมนา ภิกขุนิโย ตุมเห ปัจจักขิสสามิ ฯ เป ฯ สิกขัง ปัจจักขามิ กิมัตถิยา ฯ สมณิโย ยา สมณิโย สักยราชาโน สันตัญจายัง สมณิโย ลัชชินิโย กุกกุจจิกา สิกขาการามา ติสสามัง สันติเก

ហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃជាអ្នកមានសេចក្តីខ្វាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សាក៏មានខ្វះដែរ អញ្ញទឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្តាលភិក្ខុនីខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយ មិនគួរបើនឹងពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។បេ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្វាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ អញ្ញទឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះដូច្នេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្លែកភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណី ជាធីតាព្រះពុទ្ធជាសក្យ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្វាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ

ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ សា កិត្តិនី កិត្តិនីហិ ឱវាទសฺสาจนียา ชาเยฺย กุปิตา อนตฺตมนา ฯลฯ อาจ ตุมฺเห ปฏิจฺจ กิตฺติ ฯ เป ฯ สงฺเฆ ปฏิจฺจ กิตฺติ กิตฺตุมฺหา สมณิเยา ยา สมณิเยา สกฺยธีตเร สตฺถุญาติ สมณิเยา ลฏฺฐิเยา กุกฺกุจฺจกา สงฺฆาฏิกาย តាសរិ សង្គតេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សាមីតិ ។ អភิរมเยฺย สฺวากฺขาโต ธมฺโม จร ព្រហ្មចរិយំ សมฺมา ទុក្ខสฺส អន្ត-ករិยាយาតิ ។ ឱវาทฺ สา កិត្តិនី កិត្តិនីហิ ปุจฺฉมานา តថេវ បฏิณฺเฑยฺย สา កิត្តិនី កិត្តិនីហิ យาวតเกยฺ សมฺพุกาสิตพฺพ តสฺส បฏินิสฺสฏฺฐาย ។ យาวតเก-ยเญฺ សมฺพุกาสิยมานา តំ បฏินิสฺสาเชยฺย ส่วนที่ กุสลំ นោ เจ បฏินิสฺสาเชยฺย អยมฺปิ กิตฺติ យาว-តเกยกំ ธมฺมំ អาปชฺชา นิสฺสารณียំ สงฺฆาทิเสสนฺติ ។

(๖๒) យา បนาតิ យา យาทิสา ฯ เป ฯ กิตฺติនីតิ ฯ เป ฯ អយំ ឥមสฺมึ អត្ថេ អធิปฺเป-តา กิตฺติនីតิ ฯ กุปิตา อนตฺตมนาតิ อនភิรទ្ធา

អញ្ញទ័ណ្ឌ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណៈដ៏ទាំងឡាយនោះ ។ កិក្ខុនី នោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ លោកកុំទ័ណ្ឌអាក់អន់ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំសូមសិក្ខាកិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណៈ ជាសក្យធីតា កិក្ខុនីទាំងឡាយនេះទ័ណ្ឌ ហៅថាសមណៈដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណៈទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរអៀស ក្រែងថាការសិក្សាគង់មានខ្វះដែរ អញ្ញទ័ណ្ឌ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់សមណៈទាំងឡាយនោះដូច្នេះឡើយ ។ នែលោកម្ចាស់ ចូរលោកត្រែកអរ (ព្រោះ) ធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យដើម្បីធ្វើនូវទីបំផុតទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ឯកិក្ខុនីនោះកាលបើត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះ នៅក្រែនយ៉ាងនោះដដែល ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីបំពោះកិក្ខុនីនោះអស់វារៈជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ បើកិក្ខុនីនោះកាលត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីគំរប់បីដង (ហើយ) លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះបង់បាននោះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ កិក្ខុនីនេះក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាយ៉ាងតិចក៏គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(៦២) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។ ពាក្យថា ទ័ណ្ឌអាក់អន់ចិត្ត គឺកិក្ខុនីមានចិត្តមិនត្រែកអរ

អាហរតฺถา ទิลฺลาតา ฯ ฃ้ំ ภควนฺตญฺหิ ពុទฺธំ បជาปติ ฯเป ฯ សิกฺขំ បជาปតិ ភิกฺขุមา ๓ សមณิโย យา សมณิโย សกฺยธีตโร សន្តញฺหิ សមณิโย លជฺชินิโย กุกฺกุจฺจิกา សิกฺขากามา តាសាหំ សន្តិកេ ព្រហฺมចរิยំ จរิสฺสามីតិ ฯ

(๖๓) សา ภิกฺขុនីតិ យា សា ฃ้ំ ภនฺทนี ภิกฺขុនี ฯ ภิกฺขុនីហีតិ អញฺญาหิ ภิกฺขុនีหิ ฯ យา បสฺสទฺธิ យา សុณาสิ តาหิ ภគฺគา មายฺยา กุปิตา អនត្តមនา ฃ้ំ ภควนฺตំ ពุទฺธំ បជาปតិ ฯเป ฯ សิกฺขំ បជาปតិ ភิกฺขุมา ๓ សมณิโย យา សมณิโย សกฺยธีตโร សន្តញฺหิ សมณิโย លជฺชินิโย กุกฺกุจฺจิกา សิกฺขากามา តាសាหំ សន្តិកេ ព្រហฺมចរិយំ จរិสฺสามីតិ ฯ អភិរมយฺยา ស្វាក្ខាតោ ឆម្មោ จរ ព្រហฺมចរิยំ សម្មา ទុกฺขสฺส អន្តกิริยាយาតិ ฯ

มานจิตฺตฺเลเสาสฺขาสฺขาสฺปหีนาสฺยา มานจิตฺตาสฺสา ฯ ภาคฺยาว่า กิกฺขุนี
เพาะยาสฺนี้ กิกฺขุนีเพาะว่า ขฺญุลาพฺระพุทฺธ ฯ เป ฯ ขฺญุลาสิกฺขา
กิกฺขุนีสาสฺนาฺยณา ชาสมณี ชาสกฺยธีตา กิกฺขุนีสาสฺนาฺยนี้นี้
เหาว่าสมณีชูจเมฺดจบาน สูมฺปีสมณีสาสฺนาฺยชาติเฺลมานเสจ-
กฺดีขฺาส มานเสจกฺดีเรงฺสี ปฺรชฺญาการสิกฺขาคสฺมานขฺเรา อฺญนี้ส
ปฺรพฺฤตฺติพฺรหฺมจารฺยกฺขสฺสำณาคฺสมณีสาสฺนาฺยนาเราชูเจ ฯ

(๖๓) ภาคฺยาว่า กิกฺขุนีนาเร คือกิกฺขุนีเฺลเพาะยาสฺนี้นี้เชาปฺรเภทนี
นาเราเอสฺ ฯ ภาคฺยาว่า ตฺรีกิกฺขุนีสาสฺนาฺย คือตฺรีกิกฺขุนีสาสฺนาฺย
ชาติ ฯ กิกฺขุนีสาสฺนาฺยเอณาเยงฺญ เอณาฑฺ กิกฺขุนีสาสฺนาฺยนาเร
ตฺรีเพาะยาหามกิกฺขุนีนาเรว่า นีโลกมฺหาสฺ โลกกุงฺขสฺมาคฺอนฺจิตฺต
เหายนิยายยาสฺนี้นีว่า ขฺญุลาพฺระพุทฺธ ฯ เป ฯ ขฺญุลาสิกฺขา กิกฺขุนี
สาสฺนาฺยณา ชาสมณี ชาสกฺยธีตา กิกฺขุนีสาสฺนาฺยนาเรนี้นีเหาว่า
สมณีชูจเมฺดจบาน สูมฺปีสมณีสาสฺนาฺยชาติเฺลมานเสจกฺดีขฺาส
มานเสจกฺดีเรงฺสี ปฺรชฺญาการสิกฺขาคสฺมานขฺเรา อฺญนี้สปฺรพฺฤตฺติ
พฺรหฺมจารฺยกฺขสฺสำณาคฺสมณีสาสฺนาฺยนาเรชูเจเหฺย นีโลกมฺหาสฺ
โลกชูรเตฺรกอาจุ (เพฺรา) ธมฺ คือพฺระสฺมานพฺระกาคสำเชสฺนี้ลฺ
เหาย โลกชูรปฺรพฺฤตฺติพฺรหฺมจารฺยเชสฺมฺปีเฺรสฺนีจำผุตทุกฺขเดายปฺรเพาจุ ฯ

ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ ฯเปฯ กุสลํ เจ เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สุตฺวา น วนฺทติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สา ภิกฺขุนี สงฺฆปฏฺฐิตา อาคจฺฉติ วตฺตพฺพา มายฺเย กุปิตา อนตฺตมนา ฯปฯ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เอวญฺหิ ปฏิกฺขิตฺตา ฯเปฯ ปฏิกฺขิตฺตา ฯเปฯ ปฏิกฺขิตฺตา ฯเปฯ

កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយអស់ពារៈពីរដងផង ត្រូវនិយាយអស់ពារៈបីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយភ្លេចមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយទាញកិក្ខុនីនោះមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃហើយនិយាយហាមថា នែលោកម្ចាស់ លោកកុំខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ខ្ញុំសូមសិក្ខា កិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណី ជាសក្យធីតា កិក្ខុនីទាំងឡាយនេះទើបហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីទាំងឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរអ៊ែស ប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្លះដែរ អញទើបប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌សំណាក់សមណីទាំងឡាយនោះដូច្នេះ ។ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរត្រេកអរចុះ (ត្រោះ) ធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយដើម្បីផ្តើទុក្ខដ៏បំផុតទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយហាមអស់ពារៈពីរដងផង ត្រូវនិយាយហាមអស់ពារៈបីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๖๔) สา กิญฺจาปิ สมนฺตปาสาทิกา ฯ ปาฬิยา ปน กงฺขาวิ สมนฺตปาสาทิกา ฯ ปฏฺฐาเย กิญฺจาปิยา ปฏิพาหเน สเงฺฆา ภควาติอาทิ สุณาหาวุโส เมติ อยฺเย สเงฺฆา อยํ สตฺถาปิ กิญฺจาปิ ครุปิตา อนาทรา ปาฬิยา วาเจติ ปุจฺฉาปิ ปุจฺฉาติ ปิ สทฺโท ปุจฺฉาติ สทฺโท สกฺกาปิ ปุจฺฉาติ กิญฺจาปิ ปาฬิยา สมณาโย ยา สมณาโย สกฺยธีตาโร สญฺญาปิ สมณาโย ลชฺชินิโย กุกฺกุจฺจกา สิกฺขากามา ตาสาหิ สทฺธิ-วิหาริเกหิ ปริยาปุณิตพฺพา ปริปุจฺฉิตพฺพา ฯ สา ตาหิ วุตฺตา อปฺปฏิ-กฺขิปิตฺวา ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สเงฺฆา สตฺถาปิ กิญฺจาปิ สมนฺตปาสาทิกายา ตสฺสา วุตฺตสฺส ปฏิกฺขิปนตฺถาย ฯ ปาฬิยา ปน ฯ สุณาหาวุโส เมติ อยฺเย สเงฺฆา อยํ สตฺถาปิ กิญฺจาปิ ครุปิตา อนาทรา ปาฬิยา วาเจติ ปุจฺฉาปิ ปุจฺฉาติ ปิ สทฺโท ปุจฺฉาติ สทฺโท สกฺกาปิ ปุจฺฉาติ กิญฺจาปิ ปาฬิยา สมณาโย ยา สมณาโย สกฺยธีตาโร สญฺญาปิ สมณาโย ลชฺชินิโย กุกฺกุจฺจกา สิกฺขากามา ตาสาหิ

(៦៤) កិកុនីនោះត្រូវកិកុនីចាំងឲ្យសូត្រសមនកាសនវិធី ។ ម្នាលកិកុចាំងឲ្យ ឯកិកុនីនោះត្រូវកិកុនីចាំងឲ្យសូត្រសមនុកាសនវិធីយ៉ាងនេះ ។ កិកុនីដែលឆ្នាសប្រតិពលត្រូវផ្តឿងសង្ឃឲ្យដឹងហើយ បពិត្រព្រះសង្ឃម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិកុនីនេះមានឈ្មោះនេះ ឆឹងអាត់អន់ចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខា **កិកុនីចាំងឲ្យណា ជាសមណី ជាសក្យធីតា** កិកុនីចាំងឲ្យនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីចាំងឲ្យដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សាគង់មានខ្លះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យក្នុងសំណាក់សមណីចាំងឲ្យនោះដូច្នេះ ។ កិកុនីនោះមិនលះបង់វត្តុនោះទេ ។ បើសមនុកាសនកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃសូត្រសមនុកាសនវិធី ចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិកុនីនេះមានឈ្មោះនេះ ឆឹងអាត់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខា **កិកុនីចាំងឲ្យណា ជាសមណី ជាសក្យធីតា** កិកុនីចាំងឲ្យនេះនឹងហៅថាសមណីដូចម្តេចបាន សូម្បីសមណីចាំងឲ្យដទៃដែលមានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ប្រាថ្នាការសិក្សា

สนฺติเก [ตโยฺหจริยนฺติ จริสฺสามีติ ฯ สา ตสฺสา อนฺตรา-
ยิกสฺสาติ ฯ สเจฺจ สตฺตาหนฺติ สเจ สตฺตาหมฺ ตสฺสา สมนฺตปาสาทิ-
กาย สฺวาสฺส ปฏิกฺขิตฺตา โหติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย
อิมสฺมิ สตฺตาหมฺหิ ตสฺสา สมนฺตปาสาทิกาย สฺวาสฺส
ปฏิกฺขิตฺตา สา ตุณฺหีภูตสฺส ยสฺสา อนฺตรา-
ยิกา สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ ปฏิเสเธตพฺพนฺติ ฯ เป ฯ
ตติยมฺปิ ปฏิเสเธตพฺพนฺติ ฯ เป ฯ สมนฺตปาสาทิกา สเจฺจน
สตฺตาหมฺหิ ตสฺสา สฺวาสฺส ปฏิกฺขิตฺตา โหติ ฯ อิมสฺมิ
สเจฺจสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ ปาเรมนฺ ติ ฯ

(๖๙) ญาตฺติยา ทุกฺกฏนฺ ติ ปาฬิยา ปกาสนียกมฺมาทีนิ
ปุเรภตฺตาทีสุ ปฏิกฺขิปนฺตสฺส ทุกฺกฏนฺ ติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ
สงฺฆาทิเสสนฺ ติ อฏฺฐารสนฺนมฺปิ ญาตฺติยา ทุกฺกฏนฺ ติ
ปกาสนียกมฺมาทีนิ ปุเรภตฺตาทีสุ ปฏิกฺขิปนฺตสฺส ฯ

តំមានខ្លះដែរ អញនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដូច្នេះ ។ កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះទេ ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀមនៅ មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីឈ្មោះនេះហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(៦៥) កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យទាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះចប់កម្មវាចាស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើកិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ អាបត្តិទុក្កដដែលត្រូវក្នុងខណៈចប់ញត្តិក្តី អាបត្តិថុល្លច្চ័យទាំងឡាយដែលត្រូវក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើកក្តី រមែងវិនាសទៅឯង ។

(๖๖) อยมฺปิ ปุริมาเยว อุปาทาย วุจฺจติ ฯ ยาวตติยกาติ ยาวตติยํ สมนุภาสนาย อาปชฺชติ น สหา วุฏฺฐาตาย ฯ นิสฺสารณีเยติ สงฺฆมฺหา นิสฺสารียติ ฯ สงฺฆาทิเสโสติ ฯเป ฯ เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสโสติ ฯ

(๖๗) ภิกฺขุกาย ภิกฺขุกาสญฺญา อนุปสมฺปนฺนสฺส อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ภิกฺขุกาย เวมติกา อนุปสมฺปนฺนสฺส อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ภิกฺขุกาย อภิกฺขุกาสญฺญา อนุปสมฺปนฺนสฺส อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อภิกฺขุกาย ภิกฺขุกาสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภิกฺขุกาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อภิกฺขุกาย อภิกฺขุกาสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๖๘) อาปตฺติ อสมนุภาสนฺติยา ปฐมสมนุภาสนฺติยา อุตฺตริกรณิยาติ ฯ

(๖๖) ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី (គឺភិក្ខុនីនេះឯង) ដែលតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីដែលត្រូវសង្ឃាទិសេសមុន ។ ពាក្យថា ជាយាវតតិយក គឺភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិដោយ (សង្ឃ) សូត្រសមនុភាសនវិធីអស់វារៈគំរប់បីដង មិនមែនត្រូវព្រមគ្នាដោយការប្រែព្រឹត្តល្មើសវត្តទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយបណ្តេញចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយខាងដើមរួចហើយ ។

(๖๗) កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๖๘) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ๑ ភិក្ខុនីលះបង់ឯង ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

អដ្ឋមសង្ឃាទិសេសំ

(៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី កិត្តិនី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណោ បច្ចា កតា[1] កុបិតា អនត្តមនា ឣវំ វាទេតិ ឆន្ទគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ទោសគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ មោហគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ភយ-គាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោតំ ។ យា តា កិត្តិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌកាលី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណោ បច្ចា កតា កុបិតា អនត្តមនា ឣវំ វក្ខតិ ឆន្ទ-គាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ។បេ។ ភយគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោតំ ។ សច្ចំ កិរ កិត្តវៃ ចណ្ឌកាលី កិត្តិនី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណោ បច្ចា កតា កុបិតា អនត្តមនា ឣវំ វាទេតិ ឆន្ទគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោ ។បេ។ ភយគាមិនិយោ ច កិត្តិនិយោតំ ។ សច្ចំ

---

១ ឱ. ម. បច្ចាកតា ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញ្ញាតព្ពំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៨

(៦៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីកិក្ខុនី ដែលកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍អ្វីនីមួយ ហើយខឹងតូចចិត្ត ពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្អប់ផង កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីល្ងង់ផង កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីច្រឡាំងច្រឡែង ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះគំរោលទោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ចណ្ឌកាលីជាម្ចាស់ដែលកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយហើយ មិនគួរនឹងខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះសោះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចណ្ឌកាលីកិក្ខុនីដែលកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងតូចចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា

ภควตา ฯ วิภาหิ พุทฺธา ภควนฺโต มาตุ นาม ภิกฺขเว จณฺฑกาลี ภิกฺขุนี กิสฺมิญฺเจว อธิกรณา ปฏฺฐาย ภควา ภิกฺขุ อนตฺตมนา ฯเปฯ ภยตาเทนิยา จ ภิกฺขุนิยา ฯเปฯ ภยตาเทนิยา จ ภิกฺขุนิยาตเทตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยา ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา เอวมสฺส ยนฺนูนาหํ สงฺฆา ปฏฺฐาย กิสฺมิญฺเจว อธิกรณา ปฏฺฐาย ภควา ภิกฺขุ อนตฺตมนา ฯเปฯ ภยตาเทนิยา จ ภิกฺขุนิยาติ ฯ สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนีหิ ภิกฺขุสงฺฆา ปฏฺฐาย กิสฺมิญฺเจว อธิกรณา ปฏฺฐาย ภควา ภิกฺขุ อนตฺตมนา ฯเปฯ ภยตาเทนิยา จ ภิกฺขุนิยาติ อยฺยา เหฏฺฐิมา ตเยปิ ตเยปิ ตเยปิ ฯ ยา สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนีหิ

ចតុត្ថព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្តាលភិក្ខុនីដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់
ព្រោះអធិករណ៍នីមួយហើយ មិនគួរបើនឹងខឹងអាក់អន់ចិត្ត ហើយពោល
យ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។បេ។ ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ
មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងខ្ទើងន្ទូរសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុនីណាមួយដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយ
ខឹងអាក់អន់ចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រ-
ឡាញ់ផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។
ភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ លោក
ដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងអាក់អន់ចិត្តកុំនិ-
យាយយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង
។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្លាចផងដូច្នេះថា លោក
ម្ចាស់ហ្នឹងឯង លុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ខ្លះ លុះដោយសេចក្តីស្អប់ខ្លះ
លុះដោយសេចក្តីល្ងង់ខ្លះ លុះដោយសេចក្តីខ្លាចខ្លះ ។ ភិក្ខុនីនោះ
កាលដែលភិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះ ទោះប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល

កិក្ខនីហិ យាវតតិយំ សមនុភាសិតព្ពា តស្ស បដិ-
និស្សគ្គាយ ។ យាវតតិយញ្ចេ សមនុភាសិយមានា
តំ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ चे បដិ-
និស្សជ្ជេយ្យ អយម្បិ កិក្ខុនី យាវតតិយកំ ធម្មំ
អាបន្នា និស្សារណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៧០) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុ-
នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។
កិស្មិញ្ចេវ អធិករណេតិ អធិករណំ នាម ចត្តារិ
អធិករណានិ វិវាទាធិករណំ អនុវាទាធិករណំ អា-
បត្តាធិករណំ កិច្চាធិករណំ ។ បច្ឆា កតា នាម
ចារាជិកា វុច្ចតិ ។ កុបិតា អនត្តមនាតិ អនភិរទ្ធា
អាហតចិត្តា ខិលជាតា ។ ឱវទេយ្យាតិ ឆន្ទគាមិនិ-
យោ ច កិក្ខុនិយោ ។បេ។ អយគាមិនិយោ ច
កិក្ខុនិយោតិ ។

(៧១) សា កិក្ខុនីតិ យា សា ឱវាទិនី កិក្ខុនី ។
កិក្ខុនីហីតិ អញ្ញាហិ កិក្ខុនីហិ ។ យា បស្សន្តិ យា
សុណន្តិ តាហិ វត្តព្ពា មាយ្យេ កិស្មិញ្ចេវ អធិករណេ

កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីដរាបដល់គំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់កម្មនោះចេញ ។ កិក្ខុនីនោះកាលបើត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីដរាបដល់គំរប់បីដង លះបង់កម្មនោះបាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិក្ខុនីនេះក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាយ៉ាវតតិយក គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ ។

(๗๐) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នាក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ ។ ពាក្យថា ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ដែលហៅថា អធិករណ៍ បានដល់អធិករណ៍ទាំងឡាយបួន គឺវាទាធិករណ៍ ๑ អនុវាទាធិករណ៍ ๑ អាបត្តាធិករណ៍ ๑ កិច្ចាធិករណ៍ ๑ ។ ដែលហៅថា កិក្ខុនីសង្ឃធ្វើឲ្យចាញ់ គឺសំដៅយកកិក្ខុនីដែលកិក្ខុនីសង្ឃផ្តាញ់ផ្តាលហើយ ។ ពាក្យថា ខឹងអាក់អន់ចិត្ត គឺកិក្ខុនីមិនត្រេកអរមានចិត្តគឺទោសខ្ពាំងខ្ពប់ហើយ មានចិត្តរឹងត្អឹង ។ ពាក្យថា ពោលយ៉ាងនេះ គឺពោលថា កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយលុះដោយសេចក្តីខ្ជាបផង ។

(๗๑) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះ គឺកិក្ខុនីជាអ្នកពោលយ៉ាងនេះជាប្រក្រតីនោះឯង ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីទាំងឡាយ គឺកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាឃើញ ឯណាឮ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនី

ปฏฺฐา กตา กุปิตา อนตฺตมนา วา อาจ ฉนฺทคามิตายปิ โจ ภ กิกฺขนิยา ฯ เป ฯ ภยคามิตายปิ ภ กิกฺขนิยาตา อยฺยา เหา ฉนฺทาปิ ภเจยฺย ฯ เป ฯ ภยาปิ ภเจยฺยาตา ฯ ทุตียมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ สาธุ โข กุสลํ เหา เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สุตฺวา น วิรมติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สา กิกฺขนี สงฺฆมชฺฌปิ อาคนฺตฺวา วตฺตพฺพา มายฺเย กิสฺมิญฺจิเทว อธิกรณเ ปฏฺฐา กตา กุปิตา อนตฺตมนา วา อาจ ฉนฺทคามิตายปิ ภ กิกฺขนิยา ฯ เป ฯ ภยคามิตายปิ ภ กิกฺขนิยาตา อยฺยา เหา ฉนฺทาปิ ภเจยฺย ฯ เป ฯ ภยาปิ ภเจยฺยาตา ฯ ทุตียมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ สาธุ โข กุสลํ เหา เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

ตาวตฺตเกน วุตฺตนฺติ ยาวตา ภิกฺขุนิยา ปาราชิกาปตฺติ ตาวตเกน วุตฺตนฺติ อตฺโถ ฯ ตาวตเกน ปาราชิกาปตฺติ ปฏิวิทฺธาติ ตาวตเกน ปาราชิกาปตฺติ ปฏิวิทฺธา

(๗๒) สา กิญฺจาปิ สมนฺตปาสาทิกา ฯ ปฺวาปิ ปน กิญฺจาปิ สมนฺตปาสาทิกา ฆฏิตาย กิญฺจิมตฺตา ปฏิฆ-ลาย สงฺเคฬา ญาเปตพฺพา สุณาถาตุ เม อายฺยา สงฺเคฬา อยํ ฆฏนฺตาปิ กิญฺจิ กิสฺมิญฺจิเทว อธิกร-ณาณ ปฏฺฐา กตา กุปิตา อนตฺตมนา ฆาตาเปติ ฉนฺ-ทามิโนยา จ กิญฺจิโนยา ฯเป ฯ ภยทามิโนยา จ กิญฺจิโนยาติ ฯ สา ตาปิ วตฺตุ ลพฺภติโนสฺสชฺชิตุ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺล สงฺเคฬา ฆฏนฺตาปิ กิญฺจิ สมนฺตปาสาเทยฺย ตสฺส วตฺตุสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ฆสา ญตฺติ ฯ สุณาถาตุ เม อายฺยา สงฺเคฬา อยํ ฆฏนฺตาปิ กิญฺจิ กิสฺมิญฺจิเทว อธิกรณาณ ปฏฺฐา กตา กุปิตา อนตฺตมนา ฆาตาเปติ ฉนฺทามิโนยา จ กิญฺจิโนยา ฯเป ฯ ภยทามิโนยา จ กิญฺจิ-โนยาติ ฯ สา ตาปิ วตฺตุ ลพฺภติโนสฺสชฺชิตุ ฯ สงฺเคฬา ฆฏนฺตาปิ กิญฺจิ สมนฺตปาสาติ ตสฺส วตฺตุสฺส ปฏิ-นิสฺสคฺคาย ฯ ยสฺสา อายฺยาย ฉมติ ฆฏนฺตา-ปาย กิญฺจิโนยา สมนฺตปาสาทา ตสฺส วตฺตุสฺส

(๗๒) กิกฺขุนีนោះត្រូវកិកុនីតាំងឲ្យយសូត្រសមនុភាសនវិធី ។ ម្នាលកិកុតាំងឲ្យយ កិកុនីតាំងឲ្យយត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីយ៉ាងនេះ គឺកិកុនីដែលធ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្តឿងសង្ឃឲ្យដំងថា បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ **កិកុនីនេះឈ្មោះនេះ** កិកុនីសង្ឃបានផ្តាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ហើយខឹងអាក់អន់ចិត្តពោលយ៉ាងនេះថា កិកុនីតាំងឲ្យយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិកុនីតាំងឲ្យយលុះដោយសេចក្តីខ្ចាចផង ។ កិកុនីនោះមិនលះបង់វត្តុនោះទេ ។ បើសង្ឃមានកាលគួរដល់ហើយ សង្ឃត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិកុនីនេះឈ្មោះនេះកិកុនីសង្ឃបានផ្តាញ់ព្រោះអធិករណ៍នីមួយ ខឹងអាក់អន់ចិត្តហើយពោលយ៉ាងនេះថា កិកុនីតាំងឲ្យយលុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ។ បេ ។ កិកុនីតាំងឲ្យយលុះដោយសេចក្តីខ្ចាចផង ។ កិកុនីនោះមិនលះបង់វត្តុនោះទេ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តុនោះចេញ

ปฏินิสฺสคฺคาย สา ตุฬฺหาสฺส ยสฺสา อกฺกมติ สา กาเสยฺย ฯ อุตฺตียมฺปิ ฯเปฯ ตติยมฺปิ ฯเปฯ สมนุภฏฺฐา สเงฺฆน ตฺตฏฺฐาย กิกฺขุนี ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยมตฺถ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุฬฺหี ฯ ฯวเมตํ ธารยามีติ ฯ

(๗๓) ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา กมฺมวาจปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺติยา ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา ปฏิปสฺสมฺภนฺติ ฯ

(๗๔) อยมฺปิ ปุริมาโย อุทฺธาย วุจฺจติ ฯ ยาวตติยกนฺติ ยาวตติยํ สมนุภาสนาย

គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវទំាយយឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់រ៉ាវជាគំរប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់រ៉ាវជាគំរប់បីដងផង ។បេ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះសង្ឃទើបស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๗๓) ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដភ្លឹកខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយទាំងឡាយភ្លឹកខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រចប់កម្មវាចាស្រេចត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសអាបត្តិទុក្កដដែលត្រូវភ្លឹកខណៈចប់ញត្តិ (ក្តី) អាបត្តិថុល្លច្ចយទាំងឡាយដែលត្រូវភ្លឹកខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក (ក្តី) រមែងរម្ងាប់ទៅ (ឯង) ។

(๗๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី គឺភិក្ខុនីនេះឯង ដែលតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនឹងភិក្ខុនីមុន ។ ដែលត្រូវអាបត្តិនោះដែរ ។ ពាក្យថា ជាយាវតតិយក គឺភិក្ខុនីនោះត្រូវសង្ឃាទិសេសភ្លឹកខណៈដែលសូត្រសមនុភាសនវិធី

អាបជ្ជតិ ន សមា វុត្តុដ្ឋានាទារ ។ និស្សារណីយដ្ឋេ សង្ឃម្ហា និស្សារិយតិ ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ បេ ។ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(៧៥) ឆន្នកម្មេ ឆន្នកម្មសញ្ញា ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆន្នកម្មេ វេមតិកោ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆន្នកម្មេ អឆន្នកម្មសញ្ញា ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិ-សេសស្ស ។ អឆន្នកម្មេ ឆន្នកម្មសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆន្នកម្មេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆន្នកម្មេ ឆន្នកម្មសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៧៦) អនាបត្តិ អសមនុភាសន្តិយា បដិនិស្សជ្ជន្តិ-យា ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

កំណត់បីដង មិនត្រូវព្រមគ្នានឹងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្តទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញចាកសង្ឃ គឺភិក្ខុនីពាំងឲ្យយកភិក្ខុនីនោះចៀសចេញពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងបឋមសង្ឃាទិសេសខាងដើម ។

(៧៥) កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៧៦) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនី (ដែលសង្ឃ) មិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ១ ភិក្ខុនីដែលលះបង់ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឥរិយាបថសិក្ខាទិសេសំ

(៧៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆុល្លនង្គាយ តិក្ខត្តិយា អន្តេវាសិនិយោ[1] តិក្ខត្តិយោ សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសង្គា ចាបសិលោកា តិក្ខត្តិសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វដ្ដប្បដិច្ឆាទិកា[2] ។ យា តា តិក្ខត្តិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិ-យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តិយោ សំសដ្ឋា វិហរិស្សន្តិ ចាចាចាក ចាបសង្គា ចាបសិលោកា តិក្ខត្តិសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វដ្ដប្បដិច្ឆា-ទិកាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខត្តេ តិក្ខត្តិយោ សំ-សដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសង្គា ចាបសិលោកា តិក្ខត្តិសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វដ្ដប្បដិច្ឆា-ទិកាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា

---

១ ឧ. អន្តេវាសិតិក្ខត្តិយោ ។ ម. អន្តេវាសិកា តិក្ខត្តិយោ ។ ២ វដ្ដេបដិច្ឆាទិកាតំ យុត្តតរំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៩

(៧៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុនី ជាអន្តេវាសិនី[1] របស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសភិក្ខុនីផងគ្នា ។ ភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីពាំងនោះពោលទោសតិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយមិនសមបើនឹងនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ងាយ ឮថាភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំងឆ្ងាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា

---

(១) ភិក្ខុនីដាសិស្ស ។

กตมญฺจ ภิกฺขเว กิกฺกุฬิยา สมฺมชฺชา วิหา-
รสฺสนฺติ ชาตชาตาน ชาตสมฺพาธา ชาตสมฺโลกา กิกฺกุ-
ฬิสมฺผสฺสา วิหรนฺติ อญฺญมญฺญสฺส วฑฺฒนฺติ อิทา
นิมาย กิกฺกุฬิยา อนุปฺปนฺนาน วา อุปฺปาทาย ฯ เป ฯ ฆ-
ฏฺเฏ ปน ภิกฺขเว กิกฺกุฬิยา ตีณิ สิกฺขาปทานิ ทุฏฺฐิสนฺถ
กิกฺกุฬิยา ปนาย สมฺมชฺชา วิหารสฺส ชาตชาตาน ชาตส-
มฺพาธา ชาตสมฺโลกา กิกฺกุฬิสมฺผสฺสา วิหรนฺติ อญฺญ
มญฺญสฺส วฑฺฒนฺติ อิทา ฯ ตา กิกฺกุฬิยา กิกฺกุ-
ฬิยา ฌายิสฺสา ปชาปติยา ภคินิยา ขา สมฺมชฺชา วิหา-
รสฺส ชาตชาตาน ชาตสมฺพาธา ชาตสมฺโลกา กิกฺกุฬิ-
สมฺผสฺสา วิหรนฺติ อญฺญมญฺญสฺส วฑฺฒนฺติ อิทา
ภิกฺขเวยฺย วิเวกญฺเว ภคินิยา สงฺฆา วณฺณิตา ฯ
ฆฏฺเฏ ตา กิกฺกุฬิยา กิกฺกุฬิยา ปุตฺตมาตา ตถา
ปกฺกณฺฐิยา ตา กิกฺกุฬิยา กิกฺกุฬิยา ยาวตติยา สา-
มคฺคิสิกฺขาย สิกฺขิตพฺพา ปชาปติยา ฯ ยาวตติยเญฺ

សង្ឃាទិសេសទី ៩ សេចក្តីបញ្ញត្តិ

ម្នាលកិកុគាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនគួរបើនឹងនៅច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នាទេ ម្នាលកិកុគាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាហើយទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុគាំងឡាយ កិកុនីគាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ចំណែកកិកុនីគាំងឡាយនៅច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នា ។ កិកុនីគាំងឡាយនោះ គួរកិកុនីគាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា កិកុនីជាបងប្អូនស្រីគាំងឡាយនៅច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់គាំងឡាយ លោកគាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃតែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់ (ចាកពួក) របស់បងប្អូនស្រីគាំងឡាយ ។ កិកុនីគាំងឡាយនោះកាលកិកុនីគាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល កិកុនីគាំងឡាយនោះ គួរកិកុនីគាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវវត្ថុនោះ ។ បើកិកុនីគាំងឡាយនោះកាលកិកុនី

สมธุกาสิ์ยมาตา ตำ ปฏิฐิสฺสฺเชยฺย์ ฯ ปฏิฐิตำ กุสลำ โหติ ปฏิฐิสฺเชยฺย์ ฯ อพฺยากตำ ปฏิฐิสฺเชยฺย์ ฯ กิริยาพฺยากตำ ปฏิฐิสฺเชยฺย์ ฯ ปฏิฐิ

ចាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីជាគំរប់បីដង លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិកុនីចាំងឡាយនេះក្តី ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ឈ្មោះយោវតតិយក គួរបណ្តេញចេញ ។

(៧៨) ត្រង់ពាក្យថា ចំណែកកិកុនីចាំងឡាយ គឺសំដៅយកស្ត្រីដែលបានឧបសម្បទាហើយ ។ ពាក្យថា នៅច្រឡំដោយគហស្ថ គឺនៅច្រឡំដោយកាយកម្ម វចីកម្ម (របស់គហស្ថ) ដែលមិនសមគួរ (ដល់បព្វជិត) ។ ពាក្យថា មានមារយាទអាក្រក់ គឺប្រកបដោយមារយាទអាក្រក់ ។ ពាក្យថា មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ គឺល្បីពុំដោយកិត្តិសព្ទអាក្រក់ ។ ពាក្យថា មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ គឺសម្រេចជីវិតដោយមិច្ឆាជីវដ៏អាក្រក់ ។ ពាក្យថា បៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ គឺរំលងភកម្មដែលកិកុនីផងគ្នាធ្វើ ។ ពាក្យថា បិទបាំងទោសរបស់កិកុនីផងគ្នា គឺបិទបាំងទោសគ្នីគ្នា ។

(៧៩) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីចាំងឡាយនោះ គឺកិកុនីដែលច្រឡំ (ដោយគហស្ថ) នោះឯង ។ ពាក្យថា ដែលកិកុនីចាំងឡាយ គឺដែលកិកុនីចាំងឡាយដទៃ ។ កិកុនីចាំងឡាយណា ជាន់ឃើញជាន់ឮ កិកុនីចាំងឡាយនោះគួរនិយាយហាមប្រាមថា បងប្អូនស្ត្រីចាំងឡាយនៅច្រឡំ (ដោយគហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការ

លោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វច្ឆប្បដិច្ឆាធិកា វិរិច្ចថយ្យ វិរេកញ្ចេវ កតិនិំ សង្ឃា វណ្ណាតីតំ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិំសុជ្ជន្តិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិ-និំសុជ្ជន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វទន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តា កិក្ខុនិយោ សង្ឃមជ្ឈំ អាកឌ្ឍិត្វា វត្តព្ពា កតិនិយោ ខោ សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចារ ចារេសុំ ចាបសិលោកា កិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វច្ឆប្បដិច្ឆាធិកា វិរិច្ចថយ្យ វិរេកញ្ចេវ កតិនិំ សង្ឃា វណ្ណាតីតំ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិំសុជ្ជន្តិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិំសុជ្ជន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

សង្ឃាទិសេសទី ៩ សិក្ខាបទវិភង្គ

បំញុះមជ្ឈិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បំទច្ចាំងទោសរបស់កិក្ខុនីផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃតែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់ (ចាកពួក) របស់កិក្ខុនីជាបង្អួនស្ត្រីចាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីចាំងឡាយគួរនិយាយនឹងកិក្ខុនីចាំងឡាយនោះអស់វារជាគំរប់ពីរដងផង គួរនិយាយអស់វារជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីចាំងឡាយនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីចាំងឡាយដទៃឮហើយមិននិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវកិក្ខុនីចាំងឡាយចាប់ខាញកិក្ខុនីចាំងឡាយនោះមកកាន់តែណាលសង្ឃ ហើយពោលថា កិក្ខុនីជាបង្អួនស្ត្រីចាំងឡាយនៅច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការបិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បំទច្ចាំងទោសរបស់កិក្ខុនីផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកចាំងឡាយស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃតែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់របស់កិក្ខុនីជាបង្អួនស្ត្រីចាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីចាំងឡាយគួរនិយាយនឹងកិក្ខុនីចាំងឡាយនោះអស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង គួរនិយាយអស់វារៈជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីចាំងឡាយនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๘๐] ตา กังขานิยา สมนฺตปาสาทิกาย ฯ ปฐมปาราชิกกณฺฑวณฺณนา ยสฺมา ปน กังขาวิตรณี สมนฺตปาสาทิกาย ปฐมาย กังขานิยา ปฏิภาคาย สงฺเคฆาย ญาเปตพฺพาย สุณาตุ เม อายฺยา สงฺเฆา ฯ ตสฺมา ตสฺสา ปาฏิภาคาย จ ตสฺสา จ กังขานิยา สีสฏฺฐานิยา วิภาวนตฺถาย จาจาจาย จาปสนฺนา จาปสีโลตา กังขานิสฺสิตา วิโมสิตา อญฺญมญฺญสฺส วณฺณยนฺติ ฯ ตา ตำ วตฺตุ มนฺยนฺติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลำ สงฺเฆา ตสฺมาปญฺจ ตสฺมาปญฺจ กังขานิยา สมนฺตปาสาทิกาย อสฺส วตฺตุ ปฏิกงฺขามิ ฯ ปสาทญฺจ ฯ สุณาตุ เม อายฺยา สงฺเฆา ตสฺมาปญฺจ ตสฺมาปญฺจ กังขานิยา สีสฏฺฐานิยา วิภาวนตฺถาย จาจาจาย จาปสนฺนา จาปสีโลตา กังขานิสฺสิตา วิโมสิตา อญฺญมญฺญสฺส วณฺณยนฺติ ฯ ตา ตำ วตฺตุ มนฺยนฺติ ฯ สงฺเฆา ตสฺมาปญฺจ ตสฺมาปญฺจ กังขานิยา สมนฺตปาสาทิกาย อสฺส วตฺตุ ปฏิกงฺขามิ ฯ ยสฺสา อายฺยาย ขมติ ตสฺมาปญฺจาย จ ตสฺมาปญฺจาย จ กังขานิยา สมนฺตปาสาทิกาย อสฺส วตฺตุ ปฏิกงฺขามิ

(๘๐) គប្បីកិក្ខុនីពាំង១ឡាយសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំង១ឡាយ កិក្ខុនីពាំង១ឡាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធីយ៉ាង៑នេះ គឺកិក្ខុនីដែលឆ្ងាសប្រតិពលត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ នៅច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចំញឹមដ៏វិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំង១ទោសរបស់កិក្ខុនីផង៑គ្នា ។ កិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះទេ្លយ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ នៅច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចំញឹមដ៏វិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំង១ទោសរបស់កិក្ខុនីផង៑គ្នា ។ កិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះទេ្លយ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិក្ខុនីពាំង១ឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ

สา ตุณฺหีภาวสฺส ยาจนา อธิวาสนตฺถาย สา ปาเสยฺย ฯ
ทุติยมฺปิ ปฏิกฺขิปิตพฺพา วิรมิ ฯเปฯ ตติยมฺปิ ปฏิกฺขิปิตพฺพา
วิรมิ ฯเปฯ สมนฺตปาสาทิกา สเงฺฆน ฐปิตาปิ จ
ฐปิตาปิ จ กิจฺจนิปฺผตฺติยา ตสฺสา วิตฺถารปฏิสฺสวตฺถาย ฯ
ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

(๘๑) ปฏิญฺญา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมวาจาปิ ตุลฺยา
กมฺมวาจาปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ
สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชิตุกาโม ปฏิญฺญาย ทุกฺกฏํ ทุติยา
กมฺมวาจาปิ ตุลฺยา ปฏิปชฺชิตพฺพา ฯ เอส นโย
เอกาโรเสปิ สมนฺตปาสาทิกาย อนุสาเรน สมนฺตปาสาทิกาย ฯ

(๘๒) ฐปิตาปิ กิจฺจนิปฺผตฺติ ปุริมายเยว อุปาทาย
วุจฺจติ ฯ ยาวตติยกาติ ยาวตติยํ สมนฺตปาสาทิกาย

គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់ភាវៈជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់ភាវៈជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីពាំងឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុករឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๘๑) ភិក្ខុនីពាំងឡាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চយពាំងឡាយក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរដង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាស្រេច ។ កាលបើភិក្ខុនីពាំងឡាយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ឯអាបត្តិទុក្កដដែលត្រូវក្នុងខណៈចប់ញត្តិ (ក្តី) អាបត្តិថុល្លច្চយពាំងឡាយដែលត្រូវក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរដង (ក្តី) ក៏រម្ងាប់ទៅឯង ។ ភិក្ខុនីពាំងឡាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធី ចំពោះភិក្ខុនីពីរបីរូបជាមួយគ្នាបាន មិនត្រូវសូត្រសមនុភាសនវិធីឲ្យលើសអំពីពីរបីរូបនោះឡើយ ។

(๘๒) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីពាំងឡាយនេះក្តី គឺភិក្ខុនីពាំងឡាយដែលតថាគតពោលប្រៀបធៀបនឹងភិក្ខុនីពាំងឡាយមុន ។ ពាក្យថា ឈ្មោះយ៉ាវតតិយក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីពាំងឡាយត្រូវអាបត្តិ (សង្ឃាទិសេស)

อาปชฺชติ ฯ สหา วุฏฺฐาปนาย ฯ ติสฺสาวาจาย ฯ
สงฺฆมฺหา ติสฺสาวเจติ ฯ สงฺฆาทิเสสนฺติ ฯ เป ฯ
เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสสนฺติ ฯ

(๘๓) ฉมฺหากมฺเม ฉมฺหากมฺสญฺญา ฉปฺปฏิสฺสวสฺส
อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฉมฺหากมฺเม เวมติกา
ฉปฺปฏิสฺสวสฺส อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฉมฺหากมฺเม
อฉมฺหากมฺสญฺญา ฉปฺปฏิสฺสวสฺส อาปตฺติ สงฺฆาทิเส-
สสฺส ฯ อฉมฺหากมฺเม ฉมฺหากมฺสญฺญา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉมฺหากมฺเม เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
อฉมฺหากมฺเม อฉมฺหากมฺสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๘๔) อภาปตฺติ อสมนุภาสนียสฺส ปฏิสฺสวสฺส
ฆมฺมฏฺฐกสฺส ขิตฺตจิตฺตสฺส เวทนฏฺฏสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

ដោយសូត្រសមនុភាសនវិធីដកចដល់គំរប់បីដង មិនមែនត្រូវព្រមគ្នាទើងប្រព្រឹត្តកន្លងវត្ថុទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញ គឺកិកុនីពាំងឡាយគួរនាំកុនីដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះចេញអំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ១ រួចហើយ ។

(៨៣) កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិកុនីពាំងឡាយសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៨៤) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺកិកុនីពាំងឡាយដែលកិកុនីសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ១ កិកុនីពាំងឡាយលះបង់ចេញ ១ កិកុម្មង្គត ១ កិកុនីមានចិត្តរវើរវាយ ១ កិកុនីដែលវេទនាគ្របសង្កត់ ១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ទសមសង្ឃាទិសេសំ

(៨៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆុល្លនន្ធា ភិក្ខុនី សង្ឃេន សមនុភដ្ឋា ភិក្ខុនិយោ ឯវំ វទេតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យា តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហរិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញាបិ ភិក្ខុនិយោ ឯកចាក ឯវំសង្ឃា ឯវំសិលោកា ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វច្ឆប្បដិច្ឆាទិកា តា សង្ឃេ ន តិកិញ្ចំ អាហ តុម្ហេយេវ សង្ឃេ ឧញ្ញាយ បរិភវេន អក្ខន្តិយា វេភស្សា[1] ឧព្ភូលា ឯវមាហ ភគិនិយោ ខោ សំសដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសង្ឃា ចាបសិលោកា ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វច្ឆប្បដិច្ឆាទិកា វិតិច្ឆថយ្យ

---

១ ឱ. ម. វេភស្សិយា ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញាតព្ពំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ១០

(៨៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឌវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏សម័យនោះឯង ពុលូនន្ទាកិក្ខុនីពោលពាក្យយ៉ាងនេះនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយ ដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរនៅច្បូកច្បឹងដោយគ្រហស្ថចុះ លោកទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ សូម្បីកិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃដែលមានមារយាទយ៉ាងនេះ មានកិត្តិសព្ទយ៉ាងនេះ ចិញ្ចឹមជីវិតយ៉ាងនេះ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ សង្ឃមិនបានពោលពាក្យអ្វីនឹងកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកទាំងឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេបជ្រាយ ដោយគ្មានអំណត់ (ក្រោធ) ដោយសំដីបង្អុប ដោយលោកទាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិក្ខុនីជាបឋមឆ្មនស្រីទាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកច្បូកច្បឹង (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់កិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទាំងឡាយស្វាត់ (ចាកពួក)

วิเวกญฺเว กตินฺนนฺ สเชฺฌ วณฺโณตีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุ-
นิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ฉฑฺฑายนฺติ ขียนฺติ วิตา-
เรนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺทา สเชฺฌน
สมนุภฏฺา ภิกฺขุนิโย ฆวิ วกฺขติ สมฺปชฺชา ว อยฺยา
สุเมฺห วิหาเร มา สุเมฺห ชานา วิหาเรฺ ฯเป ฯ
ภิกฺขเวยฺย วิเวกญฺเว กตินฺนนฺ สเชฺฌ วณฺโณตีติ
ฯเป ฯ สนฺตี หิ ภิกฺขเว ปุลฺลนฺทา ภิกฺขุนี สเชฺฌน
สมนุภฏฺา ภิกฺขุนิโย ฆวิ วเทติ สมฺปชฺชา ว อยฺยา
สุเมฺห วิหาเร มา สุเมฺห ชานา วิหาเรฺ ฯเป ฯ ภิกฺขเวยฺย
วิเวกญฺเว กตินฺนนฺ สเชฺฌ วณฺโณตีติ ฯ สนฺตี หิ ภิกฺขเว
วิหารหิ ตุเมฺห ภิกฺขเว กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺล-
นฺทา ภิกฺขุนี สเชฺฌน สมนุภฏฺา ภิกฺขุนิโย ฆวิ

สงฺฆสาเรสีวาเตสเจตกีสฺสาตสฺสภิกฺขุนีชาปจฺจนฺทิสฺสาตาทิสฺสา ฯ ภิกฺขุ-
นีตาทิสฺสายณา มานเสจตกีปุจฺฉาตาติจ ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีตาทิสฺสายนาโร
กาเลาเลาสา ตีรเวิล ปนฺตุปสฺสาปจฺฉา ลาเกมฺหาสฺสปุณฺณนฺตาฺหามิสมมาเม
ฉีนเลาเลยา"ฉีนาเรนฉีนภิกฺขุนีตาทิสฺสายเวิลสงฺฆสูตฺร สมนฺตุกาสนวิธี
เหาียยา นาเลาเกมฺหาสฺสตาทิสฺสาย เลาเกตาทิสฺสายจูรนาวิจฺฉกฺรจฺฉกฺรจฺฉ
เวายคฺรหาสฺตจุ เลาเกตาทิสฺสายกุนาวิจฺฉกฺรจฺฉกฺรจฺฉ ฯ เป ฯ นา
เลาเกมฺหาสฺสตาทิสฺสาย จูรเลาเกตาทิสฺสายสาฺตา (ตาเกตฺตก) สงฺฆสาร-
สีวาเตสเจตกีสฺสาตสฺสภิกฺขุนีชาปจฺจนฺทิสฺสาตาทิสฺสา ฯ เป ฯ ปฺรัดมี
มานปฺรัดาเกตาสฺสาสฺสูยา เมฺหาลภิกฺขุตาทิสฺสาย ตฺยาปุณฺณนฺตาฺหาภิกฺขุนีนิยายย
ยา"ฉีนาเรนฉีนภิกฺขุนีตาทิสฺสาย เวิลสงฺฆสูตฺรสมนฺตุกาสนวิธีเหาียยา
ปตาเตฺรเลาเกมฺหาสฺสตาทิสฺสาย เลาเกตาทิสฺสายจูรนาวิจฺฉกฺรจฺฉกฺรจฺฉเวาะ
เวายคฺรหาสฺตจุ เลาเกตาทิสฺสายกุนาวิจฺฉกฺรจฺฉกฺรจฺฉ ฯ เป ฯ ปตาเตฺร
เลาเกมฺหาสฺสตาทิสฺสาย เลาเกตาทิสฺสายจูรสาฺตา (ตาเกตฺตก) สงฺฆสาร-
สีวาเตสเจตกีสฺสาตสฺสภิกฺขุนีชาปจฺจนฺทิสฺสาตาทิสฺสา ตีรเมนปฺร ฯ ภิกฺขุ
ตาทิสฺสายเกาะจูลเวา เปตาเตฺรปฺรัดาเกตาสฺสาสฺสูยา ตีรเมน ฯ ปฺรัด
สมฺตุปฺรัดาเกตาเวายปนฺตุสฺสาเวา เมฺหาลภิกฺขุตาทิสฺสาย ปุณฺณนฺตาฺหาภิกฺขุนี
มินเคาะเปนฉีนาเรนฉีนภิกฺขุนีตาทิสฺสาย เวิลสงฺฆสูตฺรสมนฺตุ-

វក្ខតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហារិត្ថ ។ បេ ។ វិញ្ញូយ្យេ វិវេកញ្ញេវ កតិធំ សង្ឃេ វណ្ណាតីតំ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខវេ តិក្ខិធំយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន តិក្ខិនី ឯវំ វទេយ្យ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហារិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញាបិ តិក្ខិធំយោ ឯវាចារ ឯវំសង្គា ឯវំសិលោកា តិក្ខិនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញិស្សា វជ្ជប្បដិញ្ញាធិកា តា សង្ឃេ ន តិព្ពំ អាហា តុម្ហេយេវ សង្ឃេ ឧញ្ញាយ បរិភវេន អក្ខន្តិ-យា វេភស្សា ឆុព្ភូល្យា ឯវមាហ តិក្ខិធំយោ ខោ សំ-សដ្ឋា វិហារន្តិ ចាចាចារ ចាបសង្គា ចាបសិលោកា

ភាសនវដ្តីហើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយ ចូរនៅ
ច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថចុះ លោកចាំងឡាយកុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ
។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរស្វាត់ (ចាកពួក)
សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្វាត់របស់កិកូនីជាបង់ប្អូនស្រីចាំងឡាយ ដូច្នេះ
ឯង ម្នាលកិកូចាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំងឡាយ
ដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកូចាំងឡាយ កិកូនីចាំងឡាយ
ចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយពោលយ៉ាងនេះ
ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ
ដោយគ្រហស្ថចុះ លោកចាំងឡាយកុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ សូម្បីកិកូនី
ចាំងឡាយរូបដទៃដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការ
ចិញ្ចឹមជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនកិកូនីសង្ឃ ជាអ្នកបំទាំងទោស
របស់កិកូនីពួកផងគ្នា មាននៅកងសង្ឃដែរ សង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីទាំង
កិកូនីចាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកចាំង
ឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេជ្ឈាយ ដោយគ្មានអំណាត់
ដោយសំដីបង្កូប ដោយលោកចាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិកូនីជា
បង់ប្អូនស្រីចាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ)
មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់

ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វជ្ជប្បដិច្ឆា-
ទិកា វិវិច្ចយេ្យវ វិវេកញ្ញេវ ភគិនីនំ សន្ធ្យា វណ្ណតីតំ ។
សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីហិ ឯវមស្ស វចនីយោ មាយេ្យ ឯវំ
អវច សំសដ្ឋា វ អយេ្យ តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ នានា
វិហរិត្ថ សន្តិ សន្ធ្យ អញ្ញាបិ ភិក្ខុនិយោ ឯកចាក
ឯវំសទ្ធា ឯវំសិលោកា ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា
អញ្ញមញ្ញស្ស វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា តា សន្ធ្យ ន ភិញ្ញំ
អាហ តុម្ហេយេ្យវ សន្ធ្យ ឧញ្ញាយ បរិភវេន អក្ខន្តិយា
វេភស្សា ទុព្ភុល្យា ឯវមាហ ភគិនិយោ ខោ សំ-
សដ្ឋា វិហរន្តិ ចាចាចាក ចាបសទ្ធា ចាបសិលោកា
ភិក្ខុនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វជ្ជប្បដិច្ឆាទិ-
កា វិវិច្ចយេ្យវ វិវេកញ្ញេវ ភគិនីនំ សន្ធ្យ វណ្ណតីតំ ។

ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់ភិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីនោះគប្បីភិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ចូរលោកកុំនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរនៅច្បងច្បូកច្បងំដោយគ្រហស្ថចុះ លោកទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ សូម្បីភិក្ខុនីទាំងឡាយជាដៃ ដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិត្តិសព្ទដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹមជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផងគ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ សង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកទាំងឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេបជ្រាយ ដោយគ្មានអំណត់ ដោយសំដីបង្កូច ដោយលោកទាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា ភិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកនៅច្បងច្បូកច្បងំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់ភិក្ខុនីជាបង្អួនស្រីទាំងឡាយ ។

ឯវញ្ច សា កិត្តិនី កិត្តិនីហិ វុច្ចមានា តថេវ បត្តល្លាយ្យ សា កិត្តិនី កិត្តិនីហិ យាវតតិយំ សមនុភាសិតព្ពា តស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។ យាវតតិយញ្ចេ សមនុភាសិ-យមានា តំ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ អយម្បិ កិត្តិនី យាវតតិយកំ ធម្មំ អាបជ្ជា និស្សារណីយំ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

(៨៦) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិត្តិ-នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិត្តិ-នីតិ ។ ឯវំវាទេយ្យាតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហា-រេ មា តុម្ហេ ឯតា វិហារិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញាបិ កិត្តិនិយោ ឯវមាហ ឯវំសន្តា ឯវំសិលោកា កិត្តិនី-សង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញស្ស វច្ឆប្បដិច្ឆាទិ-កា តា សង្ឃេ ន កិញ្ចិ អាហ តុម្ហេយេវ សង្ឃេ ឧញ្ញាយាតិ អវញ្ញាយ ។ បរិភវោតិ បរិភវនា ។ អក្ខន្តិយាតិ ខោភេន ។ វេភស្សាតិ វិភស្សីកតា ។

កិក្ខុនីនោះកាលដែលកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយពោលយ៉ាងនេះ ក៏នៅតែប្រកាន់ដ-
ដែល កិក្ខុនីនោះគប្បីកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូត្រសមនុភាសនវិធីដើម្បីឲ្យលះបង់
នូវវត្ថុនោះដរាបដល់គំរប់ប៉ាដង ។ បើកិក្ខុនីនោះកាលដែលកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ
សូត្រសមនុភាសនវិធីដរាបដល់គំរប់ប៉ាដង លះបង់វត្ថុនោះបាន ការលះ
បង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កិក្ខុនីនេះក្តី (ក៏) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេស ឈ្មោះយ៉ាវតតិយក គួរបណ្តេញចេញ ។

(៨៦) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីដូចគ្នានឹង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ ។ ពាក្យថា ពោលយ៉ាងនេះ គឺពោល
ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ លោកចាំឆ្ងាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំចុះ
លោកចាំឆ្ងាយកុំនៅផ្សេង ។ គ្មានឡើយ (ព្រោះ) កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសូម្បី
រូបដទៃ ដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានកិរិយាសព្ទដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹម
ជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនកិក្ខុនីសង្ឃ បំទាំងពោសរបស់កិក្ខុនីពួកផង
គ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ (តែ) សង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ
នោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកចាំឆ្ងាយដោយសេចក្តី
មើលងាយ គឺដោយសេចក្តីមាក់ងាយ ។ ពាក្យថា ដោយសេចក្តីពេបជ្រាយ
គឺដោយសេចក្តីស្អប់ខ្ពើម ។ ពាក្យថា ដោយគ្មានអំណាត់ គឺដោយសេចក្តី
ទ្រគំ ។ ពាក្យថា ដោយសំដីបង្កូប គឺដោយឆ្លើសំដីឲ្យវិសេសជាង ។

ทุฏฺฐุลฺลาตี อเนกฺขิตฺตา ฯ ฉาทนาหา ภิกฺขเวติ ฉาทนา ทฺวีหิ สมฺภารา วิหารตฺถิ ตาตาตาก ตาปสนฺตา ตาปสา-
โลกา ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส วิโลสิกา อญฺญมญฺญสฺส วชฺชปฏิจฺฉาทิกา ภิกฺขเวติ ภิกฺขุนีนํ สเนฺตฺยา วณฺณาตีติ ฯ สา ภิกฺขุนีติ ยา สา ฉาทนิกา ภิกฺขุนี ฯ ภิกฺขุนีหาติ อญฺญาหา ภิกฺขุนีหา ฯ ยา
ปสฺสฏฺฐิ ยา สุณาติ ตาหา วตฺตพฺพา หายฺเย ฉาทนาย สมฺภาร ฯ อเนกฺย สุเมฺห วิหารย หา สุเมฺห
ตาตา วิหารตฺถ ฯ เป ฯ ภิกฺขเวติ ภิกฺขุนีนํ สเนฺตฺยา วณฺณาตีติ ฯ ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา
ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏินิสฺสชฺชติ สเนฺตฺย กุสลํ เอว เจ ปฏินิสฺสชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

វិនយបិដក កង្ខាវិតរណី

ពាក្យថា ដោយលោកតាំងឡាយមានកំឡាំងថយ គឺដោយលោកតាំងឡាយគ្មានបក្ខពួក ។ បុល្លនន្តរាភិក្ខុនីពោលយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីតាំងឡាយហ្នឹងឯង ជាអ្នកនៅច្រឡូកច្រឡំ(ដោយគហស្ថ)មានមារយាទអាក្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទជាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ លោកតាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់ភិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីតាំងឡាយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះ គឺភិក្ខុនីឯណាដែលពោលជាប្រក្រតីយ៉ាងនេះនោះឯង ។ ពាក្យថា ដែលភិក្ខុនីតាំងឡាយ គឺដែលភិក្ខុនីតាំងឡាយដទៃ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយឯណាឃើញ ឯណាឮ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះគប្បីនិយាយទឹងភិក្ខុនីនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ចូរលោកកុំនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ លោកតាំងឡាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគហស្ថ) ចុះ កុំនៅបែកខ្វែកគ្នាឡើយ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ លោកតាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់ភិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីតាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីនោះគឺភិក្ខុនីតាំងឡាយពោលអស់ពាក្យគំរប់ពីរដងធង់ គប្បីពោលអស់ពាក្យគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។

សុត្វា ន វន្ទិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សា កិក្ខុនី សង្ឃមជ្ឈំបិ អាកឌ្ឍិត្វា វត្តព្វា មាយ្យ ឃំ អវច សំសដ្ឋា វ អយ្យ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហរិត្ថ ។ បេ ។ អិច្ចេវយ្យ វិវេកញ្ញេវ កតិនីនំ សង្ឃោ វណ្ណោតីតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្វា តតិយម្បិ វត្តព្វា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๘๗) សា កិក្ខុនី សមនុភាសិតព្វា ។ ឃវញ្ហិ បន កិក្ខវេ សមនុភាសិតព្វា ព្យត្តាយ កិក្ខុនិយា បដិពលាយ សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី សង្ឃេន សមនុ-ភដ្ឋា កិក្ខុនិយោ ឃំ វទេតិ សំសដ្ឋា វ អយ្យេ តុម្ហេ វិហារេ មា តុម្ហេ ឆាឆា វិហរិត្ថ សន្តិ សង្ឃេ អញ្ញេបិ កិក្ខុនិយោ ឃភថាភ ឃវំសទ្ធា ឃវំសិលោកា

กิกฺขุนีตำหนักพระยาแล้วมิได้กล่าว ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กิกฺขุนีนั้นควรกิกฺขุนีตำหนักพระยานำมาหาที่สงฆ์ แล้วกล่าวว่า ดิฉันขอเจ้าข้า ขอท่านจงกล่าวอย่างนี้ว่า ดิฉันขอเจ้าข้า ขอท่านตำหนักพระยา ขอท่านตำหนักพระยาจงไปสู่ที่ใกล้ที่ใกล้ (โดยเคารพ) เถิด ขอท่านตำหนักพระยาอย่าได้ไปแต่ผู้เดียวเลย ฯ ดิฉันขอเจ้าข้า ขอท่านตำหนักพระยา ขอท่านตำหนักพระยาจงไปสู่สำนัก (ของภิกษุ) สงฆ์ ไปเพื่อประโยชน์แก่การสอบถามซึ่งอาบัติของตนแก่ภิกษุตำหนักพระยา ฯ กิกฺขุนีนั้นตำหนักพระยากล่าวอย่างนี้ว่า ดิฉันขอเจ้าข้า ขอท่านจงกล่าวอย่างนี้ว่า ดิฉันขอเจ้าข้า ขอท่านตำหนักพระยา

ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส วิเหสกา อญฺญมญฺญสฺส วจฺฉปฏิจฺฉา-
ทิกา ตา สเงฺฆ น กิญฺจิ อาหา สตฺถเยว สเงฺฆ
ฐญฺญาย ปริหรเณ อกฺกนฺติยา เวทสฺส ธุวฺวลฺยา ฯเปฯ
ภวิตพฺพนฺติ สมฺมา ปฏิปชฺชิตพฺพนฺติ ฯเปฯ ปาริจฺฉตฺตเย
ปารเกญฺเจว ภวิตุนฺติ สเงฺฆ ปณฺฑิตาติ ฯ สา ตำ ปตฺตุ
มปฺปฏินิสฺสชฺชติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลำ สเงฺฆ
ฐปฺปฏฺฐามำ ภิกฺขุนึ สมนุภาเสยฺย ตสฺส ปตฺตสฺส ปฏิ-
นิสฺสคฺคาย ฯ ฯสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อยฺเย
สเงฺฆ อยำ ฐปฺปฏฺฐามา ภิกฺขุนี สเงฺฆน สมนุภฏฺฐา
ภิกฺขุนิโย ฯำ วเทติ สมฺมา ฯ อยฺเย[๑]ตุมฺเห วิหาร
มา ตุมฺเห ฆาฆ วิหารตฺถ สนฺติ สเงฺฆ อญฺญมิ ภิกฺขุ-
นิโย ฯภาจาก ฯำสงฺฆา ฯำสิโลกกา ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส
วิเหสิกา อญฺญมญฺญสฺส วจฺฉปฏิจฺฉาทิกา ตา สเงฺฆ

---

๑ อยฺยาติปิ ภคฺคินิ เปตฺตเก ทิสฺสติ ฯ

ដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ ជាអ្នកបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផង់គ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ តែសង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកទាំងឡាយដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយសេចក្តីពេបជ្រាយ ដោយគ្មានអំណត់ ដោយសំដីបង្កូចដោយលោកទាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា ភិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីទាំងឡាយ ហ្នឹងឯងនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរស្វាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសិនចុះ តែសេចក្តីស្វាត់របស់ភិក្ខុនីជាបងប្អូនស្រីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះភិក្ខុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនីនេះឈ្មោះនេះពោលយ៉ាងនេះ នឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីហើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ)ចុះ លោកទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ សូម្បីភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃដែលមានមារយាទដូចគ្នា មានគតិសព្វដូចគ្នា មានការចិញ្ចឹមជីវិតដូចគ្នា ជាអ្នកបៀតបៀនភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីពួកផង់គ្នា មាននៅក្នុងសង្ឃដែរ តែសង្ឃមិនពោលពាក្យអ្វីនឹងភិក្ខុនី

ឯ កតិញ្ចំ អាហ តុម្ហេយេវ សង្ឃោ ឧញ្ញាយ បរិភវេន
អក្ខន្តិយា វេភស្សា ឧព្ភូលា ឱរមាហ កតិនិយោ ខោ
សំសដ្ឋា វិហារន្តិ ទាទាចារ ចាបសង្ខា ចាបសិលោកា
កិក្ខនីសង្ឃស្ស វិហេសិកា អញ្ញមញ្ញំស្ស វេជ្ជប្បដិច្ឆាទិ-
កា វិវិច្ចយេ្យ វិវេកញ្ចេវ កតិនីនំ សង្ឃោ វណ្ណាតីតំ ។
សា តំ វត្តុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ
កិក្ខុនិំ សមន្តភាសតិ តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។
យស្ស អយ្យាយ ខមតិ ឥត្ថន្នាមាយ កិក្ខុនិយា
សមន្តភាសនា តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ សា
តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សា ភាសេយ្យ ។ ទុតិ-
យម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។បេ។ សមន្តភទ្ទា សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមា កិក្ខុនី
តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ចាំងឡាយនោះទេ សង្ឃពោលពាក្យយ៉ាងនេះតែនឹងលោកចាំងឡាយ ដោយសេចក្តីមើលងាយ ដោយពេជ្រើយ ដោយមិនអត់ទន្ទេញគ្នា ដោយសំដីបង្កូច ដោយលោកចាំងឡាយមានកំឡាំងថយថា កិកុនីជាបងប្អូនស្រីចាំងឡាយបួសក្នុងឯងនៅច្បែកច្បំ (ដោយគ្រហស្ថ) មានមារយាទអាក្រក់មានកិរិយាសពូអាក្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាក្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀនកិកុនីសង្ឃ បំផ្ទាំងទោសរបស់កិកុនីពួកផងគ្នា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកចាំងឡាយចូរស្ងាត់ (ចាកពួក) សង្ឃសរសើរតែសេចក្តីស្ងាត់របស់កិកុនីជាបងប្អូនស្រីចាំងឡាយ ។ កិកុនីនោះមិនលះបង់វត្តនោះចេញទេ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនវិធីចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្តនោះចេញហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនវិធីនោះសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកន្ទូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๘๘) ฌานฺตียา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมภาชาปิยา ปุลฺลปฺปยา กมฺมภาชาปิยาเสาเณ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺตียา ฌานฺตียา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมภาชาปิยา ปุลฺลปฺปยา ปฏิปฺปสฺสมฺภนฺติ ฯ

(๘๙) อยมฺปีตฺถิ ปุริมายา อวิภาคายา วุจฺจติ ฯ ยาวตติยกาฉฺเท ยาวตติยํ สมนุกาสนาย อาปตฺติ ฉ สหา วุฏฺฐาชาภา ฯ ฉินฺนาวาสิยาฉฺเท สงฺฆมฺหา ฉินฺนาวาสิยาติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ สเงฺฆ ว ตสฺสา อาปตฺติยา มานตฺตํ เทติ มูลาย ปฏิกสฺสติ อพฺภติ ฉ สมฺพหุลา ฉ ฬกา ภิกฺขุนี เตน วุจฺจติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ ตสฺสาเจว[1] อาปตฺติกายสฺส ฉาทกมฺหิ อนิวตฺถาย เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

---

๑ ตสฺสาภิกฺขุปิ กตฺตุปิ โจตฺตเก ทิสฺสติ ฯ

(๘๘) ភិក្ខុនីនោះត្រូវទុក្កដដោយសូត្រញត្តិ ត្រូវថុល្លច្ច័យទាំង៣ឃ្លាយ ដោយសូត្រកម្មវាចាពីរលើក បង់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស អាបត្តិទុក្កដត្រូវដោយសូត្រញត្តិ ទំាងអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំង៣ឃ្លាយ ដែលត្រូវដោយសូត្រកម្មវាចាពីរលើក តែងរម្ងាប់ទៅឯង ។

(๘๙) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីនេះក្តី គឺភិក្ខុនីនេះឯងដែលតថាគតពោលប្រៀបផ្ទឹមនូវភិក្ខុនីទាំង៣ឃ្លាយមុន ។ ពាក្យថា ឈ្មោះយ៉ាវតតិយកម្មគឺភិក្ខុនីត្រូវ (សង្ឃាទិសេស) ដោយការសូត្រសមនុភាសនដកបអស់វារំគាប់បីដង មិនមែនត្រូវមួយអន្លើដោយសេចក្តីប្រែប្រួលក្នុងវត្ថុទេ ។ ពាក្យថា គួរបណ្តេញចេញ គឺភិក្ខុនីទាំង៣ឃ្លាយគួរនាំភិក្ខុនីនោះចេញរំពីសង្ឃ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស គឺតាលតែសង្ឃឲ្យមានត្តដើម្បីអាបត្តិនោះ ទាញត្រឡប់អន្តរាបត្តិមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិបាន រួចឲ្យអព្ភានកម្ម កិក្ខុនីប្រែនរួបឲ្យមិនបាន កិក្ខុនីមួយរួបក៏ឲ្យមិនបាន ហេតុនោះបានជាអាបត្តិនិកាយនោះ តថាគតឲ្យឈ្មោះថា សង្ឃាទិសេស ។ ពាក្យថា អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជានាមកម្ម គឺថាជាឈ្មោះនៃអាបត្តិនិកាយនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ អាបត្តិនិកាយនោះ តថាគតហៅថា សង្ឃាទិសេស ។

(๙๐) ឧម្មត្តកម្មេ ឧម្មត្តកម្មសញ្ញា ឧប្បដិដ្ឋិតស្សជ្ជនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧម្មត្តកម្មេ វេមតិកា ឧប្បដិដ្ឋិតស្សជ្ជនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧម្មត្តកម្មេ អឧម្មត្តកម្មសញ្ញា ឧប្បដិដ្ឋិតស្សជ្ជនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អឧម្មត្តកម្មេ ឧម្មត្តកម្មសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មត្តកម្មេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មត្តកម្មេ អឧម្មត្តកម្មសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๙๑) អនាបត្តិ អសមនុភាសនីយេ បដិនិស្សជ្ជនីយេ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

(๙๒) ទុដ្ឋិដ្ឋោ ខោ អយ្យាយោ សត្តវេ សង្ឃាទិសេសា ឧម្មា ឧវ បឋមាបត្តិកា អដ្ឋ យាវតតិយកា យេសំ តិក្ខត្តុំ អញ្ញត្រំ វា អញ្ញត្រំ វា អាបជ្ជតិ តាយ តិក្ខត្តុំយា ទុភតោសង្ឃេ បក្ខមានត្តំ ចរិតព្ពំ

សង្ឃាទិសេសទី ១០ ភាវដែលមិនត្រូវអាបត្តិ

(៩០) កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថា កម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៩១) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ (សង្ឃ) មិនបានសូត្រសមនុភាសនវិធី ១ ភិក្ខុនីបានលះបង់ ១ ភិក្ខុនីឆុត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ [1] ។

(៩២) បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំង ១៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិ ៩ ឈ្មោះបឋមាបត្តិកា អាបត្តិ ៨ ឈ្មោះយាវតតិយកា បណ្តាអាបត្តិទាំង ១៧ នេះ ភិក្ខុនីអង្គណា ត្រូវអាបត្តិណា ។ ភិក្ខុនីអង្គនោះ ត្រូវប្រែព័ត្តបក្ខមានត្តកង្ខកគោសង្ឃ ភិក្ខុនីដែលប្រែព័ត្ត

---

១ ប្រាថ្នាលសិក្ខាបទទៀតដែលមិនបានសំដែងនោះ លោកថា ព្រោះដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទក្នុងភិក្ខុបាដិមោក្ខហើយ ។

បិណ្ឌាមានត្តាយ កិក្ខុនិយោ(๑)យត្ត សិយា វីសតិគណោ កិក្ខុនីសង្ឃោ តត្ត សា កិក្ខុនី អព្ភេតព្ពា ឯកាយបិ ចេ ឱនោ វីសតិគណោ កិក្ខុនីសង្ឃោ តំ កិក្ខុនី អព្ភេយ្យ សា ច កិក្ខុនី អនព្ភិតា តា ច កិក្ខុនិយោ តារយ្ហា ។ អយំ តត្ត សាមីចិ ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យា-យោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សត្តរសកណ្ឌំ និដ្ឋិតំ ។

---

๑ តំមេ ថាហិ ឧភោបិយញ្ចេត្ថកេ បិណ្ឌាមានត្តា កិក្ខុនីតិ សោធិតា ។ តំ សុសោធិតំ បិណ្ឌាមានត្តោ កិក្ខុតំ បាលិយា សមិតត្តា ។

មានត្តហើយ បើភិក្ខុនីសង្ឃពួក ២០ រូបមានកង់ណា ភិក្ខុនីសង្ឃត្រូវឲ្យ
អព្ភានកម្មចំពោះភិក្ខុនីនោះ កង់ទីនោះ បើភិក្ខុនីសង្ឃពួក ២០ រូប ខ្វះសូម្បី
តែភិក្ខុនី ១ រូបឲ្យអព្ភានកម្មចំពោះភិក្ខុនីនោះ ភិក្ខុនីនោះឈ្មោះថា ភិក្ខុនី
សង្ឃមិនឲ្យអព្ភានកម្មផង ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយនោះឈ្មោះថា ត្រូវព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគតិះដៀលផង ។ នេះជាសាមីចិកម្មកង់រឿងនោះ ។ ខ្ញុំសូមសួរ
លោកម្ចាស់ពាំង១ឡាយក្នុងអាបត្តិពាំងនោះ លោកពាំង១ឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធ
ហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកពាំង១ឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធ
ហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់បីដងផង លោកពាំង១ឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធ
ហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ពាំង១ឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយក្នុងអាបត្តិពាំងនេះ
ហេតុនោះទើបលោកម្ចាស់ពាំង១ឡាយស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះ
ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

សង្ឃាទិសេសកណ្ឌ ១៧ សិក្ខាបទ ចប់ ។

ឥសិគ្គិយកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ តីស ឥសិគ្គិយា
ចាចិត្តិយា ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

បត្តវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[៩៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ពហុបត្តេ
សន្និចយំ ករោន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា
បស្សិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ ករោ ហិ នាម
ភិក្ខូនិយោ ពហុបត្តេ សន្និចយំ ករិស្សន្តិ បត្តវណិជ្ជំ
វា ភិក្ខូនិយោ ករិស្សន្តិ អាមត្តិកាបណំ វា បសា-
រេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូនិយោ តេសំ មនុស្ស-
នំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយ្យន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា
ភិក្ខូនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ
វិបាចេន្តិ ករោ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ បត្តសន្និ-
ចយំ ករិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា

ឯសប្បុគ្គិយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំង្ហាយ អាបត្តិចាំង្ហាយឈ្មោះឯសប្បុគ្គិយ ចាចិត្តិយមានចំនួន៣០នេះឯង តែងមកកាន់ខ្ញុំស ។

បត្តវិគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៩៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កង៏ដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីចាំង្ហាយមានពួក ៦ ធ្វើទូវសេចក្តីសន្សំចាត្រជារឿន ។ មនុស្សចាំង្ហាយដើរទៅកាន់ចារិកវិហារចានឃើញហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុអ្វីក៏កិក្ខុនីចាំង្ហាយធ្វើទូវសេចក្តីសន្សំចាត្រខុសច្បាប់ម្ល៉ះ ឬកិក្ខុនីចាំង្ហាយនឹងធ្វើដំនួញចាត្រ ឬនឹងដាក់ពានផ្សារលក់តាជនៈដើ ។ កិក្ខុនីចាំង្ហាយចានឮមនុស្សចាំង្ហាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំង្ហាយណា មានសេចក្តីច្រឡាំងច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំង្ហាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំង្ហាយមានពួក ៦ មិនសមបើនឹងធ្វើសេចក្តីសន្សំចាត្រខុសសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំង្ហាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំង្ហាយមានពួក ៦

កិត្តកំនាយោ បត្តសន្និចយំ ករោន្តីតិ ។ សព្ពំ កតភតិ ។ វិករមាតិ ពុទ្ធោ កតភា កេចិ ហិ ជាម កិត្តកេ ឆព្ពគ្គិយា កិត្តកិនាយោ បត្តសន្និចយំ ករិស្សន្តិ នេតំ កិត្តកេ អប្ប-សន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិត្តកេ កិត្តកិនាយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសន្តុ យា បន កិត្តកិនី បត្តសន្និចយំ ករេយ្យ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយន្តិ ។

(៤៤) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិត្តកិនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិត្តកិនីតិ ។ បត្តោ ជាម ទ្វេ បត្តា អយោបត្តោ មត្តិកាបត្តោ ។ តយោ បត្តស្ស វណ្ណា ឧក្កដ្ឋោ បត្តោ មជ្ឈិមោ បត្តោ ឱមកោ បត្តោ ។ ឧក្កដ្ឋោ ជាម បត្តោ អឌ្ឍាឡ្ហកោទនំ កណ្ហាតំ ចតុព្ភាគំ ខាទនីយំ(1) តទូបិយំ ព្យញ្ជនំ ។ មជ្ឈិមោ ជាម បត្តោ ជាឡ្ហកោទនំ កណ្ហាតំ ចតុព្ភាគំ ខាទនីយំ តទូបិយំ ព្យញ្ជនំ ។ ឱមកោ ជាម បត្តោ បត្តោទនំ កណ្ហាតិ ចតុព្ភាគំ ខាទនីយំ តទូបិយំ ព្យញ្ជនំ ។ តតោ ឧក្កដ្ឋោ អបត្តោ

---

1 ម. ម. ខាទនំ ភ ។

ឆ្លើយវាសេចក្តីសន្សំចុាត្រទុក ពិតមែនឬ ។ កិង្កុតាំងឮាយគ្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្មុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិង្កុតាំងឮាយ កិង្កុនីតាំងឮាយមានពួក ៦ មិនគួរបើនឹងឆ្លើយសេចក្តីសន្សំចុាត្រទុកទេ ម្នាលកិង្កុតាំងឮាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឮាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិង្កុតាំងឮាយ កិង្កុនីតាំងឮាយចូរសំដែងឆ្លើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិង្កុនីណាមួយឆ្លើយសេចក្តីសន្សំចុាត្រ កិង្កុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយចុាចិត្តិយ ។

(៤) ត្រង់ពាក្យថា កិង្កុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ទី ១ នៃចុាភជិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ចុាត្រ ២ យ៉ាង គឺចុាត្រដែក ១ ចុាត្រដី ១ ឈ្មោះថា ចុាត្រ ។ ប្រមាណរបស់ចុាត្រមាន ៣ យ៉ាង គឺចុាត្រខ្នាតធំ ១ ចុាត្រខ្នាតកណ្តាល ១ ចុាត្រខ្នាតតូច ១ ។ ដែលហៅថា ចុាត្រខ្នាតធំ គឺ ចុាត្រចំណុះចុាយនៃអង្កាវកន្ទុះអាឡ្ហក ទឹងបង្អែមភាគទី ៤ នឹងម្ហូបសមគួរនឹងចុាយនោះ ។ ដែលហៅថា ចុាត្រខ្នាតកណ្តាល គឺ ចុាត្រចំណុះចុាយនៃអង្កាវ ១ នាឡិទឹងបង្អែមភាគទី ៤ នឹងម្ហូបសមគួរដល់ចុាយនោះ ។ ដែលហៅថា ចុាត្រខ្នាតតូច គឺ ចុាត្រចំណុះចុាយនៃអង្កាវ ១ បត្តទឹងបង្អែមភាគទី ៤ នឹងម្ហូបសមគួរដល់ចុាយនោះ ។ ចុាត្រដែលមានខ្នាតចំឬតូច

ឯមតោ អបត្តោ ។ សង្ឃេយំ ភគវេយ្យាតិ អនធិដ្ឋិតោ អវិកប្បិតោ ។ ឯស្សក្កិយោ មោចេតំ[1] សហ អរុណុគ្គមនា ឯស្សក្កិយោ ហោតិ ឯស្សដ្ឋិតញ្ហេ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា ឯកភិក្ខុនិយា វា ។ ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ឯស្សដ្ឋិតញ្ហេ ។

(៩៥) តាយ ភិក្ខុនិយា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនីនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អយ្យេ មេ អាយ្យេ បត្តោ រត្តាតិក្កន្តោ ឯស្សក្កិយោ ឥមាហំ សង្ឃស្ស ឯស្សដ្ឋោមីតិ ។ ឯស្សដ្ឋិត្វា អាបត្តិ ទេសេតព្ពា ។ ព្យត្តាយ ភិក្ខុនិយា បដិពលាយ អាបត្តិ បដិក្ខហេតព្ពា ។ ឯស្សដ្ឋបត្តោ ទាតព្ពោ សុណាតុ មេ អាយ្យេ សង្ឃោ អយំ បត្តោ ឥត្ថន្នាមាយ ភិក្ខុនិយា ឯស្សក្កិយោ សង្ឃស្ស ឯស្សដ្ឋោ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥមំ បត្តំ ឥត្ថន្នាមាយ ភិក្ខុនិយា ទទេយ្យាតិ ។

---

๑ ឯតោ បរំ សព្ពត្ថ ឥតិសទ្ទេ ទិស្សតិ សោ អតិរេកោតិ វេទិតព្ពោ ឦទិសេសុ ជាហេសុ អនាគតត្តា ។

ជាឯកំណត់ដែលពោលហើយនោះ មិនហៅថាបាត្រ ។ ពាក្យថា ធ្វើសេចក្តីសន្សំ (បាត្រ) គឺបានដល់បាត្រ (ឯទៀតៗ) ដែលកិក្ខុនីមិនបានអធិដ្ឋាន មិនបានវិកប្ប ។ បាត្រនោះជានិស្សគ្គិយ គឺជានិស្សគ្គិយព្រមគ្នានឹងអរុណារឡើង បាត្រនោះកិក្ខុនីត្រូវលះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ๑ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បាត្រនោះកិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។

[๙๕] កិក្ខុនីនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាងហើយថ្វាយបង្គំដើងកិក្ខុនីចាស់ ។ អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទ្បើងហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ បាត្ររបស់ខ្ញុំនេះកន្ទុងរាត្រីហើយ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបាត្រនេះដល់សង្ឃ ។ លុះកិក្ខុនីនោះលះរួចហើយត្រូវសំដែងអាបត្តិចេញ ។ កិក្ខុនីដែលឆ្លាសប្រតិពលគប្បីទទួលអាបត្តិ ។ កិក្ខុនីសង្ឃត្រូវឲ្យបាត្រដែលកិក្ខុនីលះហើយនោះវិញដោយពាក្យថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បាត្រនេះជានិស្សគ្គិយ កិក្ខុនីឈ្មោះនេះបានលះដល់សង្ឃហើយ ។ បើការលះបង់នេះសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យបាត្រនេះដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះវិញ ។

(๙๖) ตาย ภิกฺขุนิยา สมฺพหุลา ภิกฺขุนิโย อุปสงฺกมิตฺวา เอกมนฺตं อฏฺฐาสุ๎ กาเยน วุฑฺฒาตเร ภิกฺขุนิโย จาเรน วนฺทิตฺวา อุกฺกุฏิกาย นิสีทิตฺวา อญฺชลิ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺสุ วจนียา อยฺเย เม อยฺยาโย ปเตฺต วตฺถาภิกฺกนฺเต นิสฺสคฺคิโย ๙มาหาย อยฺยาย นิสฺสชฺชามีติ ๙ นิสฺสชฺชิตฺวา อาปตฺติ เทเสตพฺพา ๙ ยฺวตฺถาย ภิกฺขุนิยา ปฏิคฺคหาย อาปตฺติ ปฏิกฺกเห-ตพฺพา ๙ นิสฺสชฺชปเตฺต ธาตเพฺพ สุณาตุ เม อยฺยา-โย อยํ ปเตฺต ๙ตฺถาย ภิกฺขุนิยา นิสฺสคฺคิโย อยฺยาย นิสฺสชฺชา ๙ ยทิ อยฺยาย ปตฺตกลฺลं อยฺยาโย ๙มํ ปตฺตं ๙ตฺถาย ภิกฺขุนิยา ทเทยฺยุนฺติ ๙

(๙๗) ตาย ภิกฺขุนิยา เอกา ภิกฺขุนี อุปสงฺกมิตฺวา เอกมนฺตं อฏฺฐาสิ๎ กาเยน วุฑฺฒาตเร ภิกฺขุนิโย อญฺชลิ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺสุ วจนียา อยฺเย เม อยฺยา ปเตฺต วตฺถาภิกฺกนฺเต นิสฺสคฺคิโย ๙มาหาย อยฺยาย

[๘๖] ภิกษุนีนั้นเข้าไปสู่เรือนภิกษุนีตำบลหนึ่งแล้วบอกว่า (๒-๓ หน) ดูก่อนแม่เจ้าทั้งหลาย ดิฉันขอเชิญ ๆ แล้วเข้าไปสู่เรือนแล้วกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าวสุกของดิฉันนี้ ดิฉันได้ด้วยความยากลำบาก ดิฉันขอถวายแด่ท่านผู้เจริญ ๆ ขอท่านผู้เจริญจงรับข้าวสุกของดิฉันนี้ ๆ ครั้นรับแล้วพึงให้ออกไปข้างนอกแล้วกล่าวว่า ขอท่านผู้เจริญจงหลีกไปเสียเถิด ดิฉันได้ข้าวสุกแล้ว ๆ ภิกษุนีนั้นรับแล้วก็ดี ให้ออกไปข้างนอกแล้วก็ดี กล่าวว่าขอท่านผู้เจริญจงหลีกไปเสียเถิด ดิฉันได้ข้าวสุกแล้ว ๆ ก็ดี ต้องอาบัติปาจิตตีย์ ๆ

[๘๗] ภิกษุนีนั้นเข้าไปสู่เรือนภิกษุนี ๑ หน แล้วกล่าวอย่างนี้ว่า ดูก่อนแม่เจ้าทั้งหลาย ดิฉันขอเชิญ ๆ แล้วเข้าไปสู่เรือนแล้วกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าวสุกของดิฉันนี้ ดิฉันได้ด้วยความยากลำบาก ดิฉันขอถวายแด่ท่านผู้เจริญ ๆ ขอท่านผู้เจริญจงรับข้าวสุกของดิฉันนี้ ๆ

ឯសប្បដ្ឋាមិតំ ។ ឯសប្បដ្ឋិត្វា អាបត្តិ ឧទេសតញ្ហា ។ តាយ កិក្ខុនិយា អាបត្តិ បដិក្កហោតញ្ហា ។ ឯសប្បដ្ឋបត្តោ ជានញ្ហោ ឥមំ បត្តំ អយ្យាយ ទម្មីតិ ។

(៩៨) រត្តាតិក្កន្តេ អតិក្កន្តសញ្ញា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ រត្តាតិក្កន្តេ វេមតិកា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ រត្តាតិក្កន្តេ អនតិក្កន្តសញ្ញា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អនឯដ្ឋេ អឯដ្ឋសញ្ញា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អវិកប្បិតេ វិកប្បិតសញ្ញា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អវិសប្បដ្ឋិតេ វិសប្បដ្ឋិតសញ្ញា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អនដ្ឋេ ឧដ្ឋសញ្ញា ... អវិនដ្ឋេ វិនដ្ឋសញ្ញា ... អកិន្នេ កិន្នសញ្ញា ... អវិលុត្តេ វិលុត្តសញ្ញា ឯសប្បក្កិយំ ចាចិត្តិយំ ។

ខ្ញុំសូមលះបាត្រនេះដល់លោកម្ចាស់ ។ លុះកិក្ខុនីនោះលះរួចហើយ ត្រូវ
សំដែងអាបត្តិចេញ ។ កិក្ខុនី ๑ រូបនោះគប្បីមួលអាបត្តិ ។ កិក្ខុនី ๑ រូប
ត្រូវឲ្យបាត្រដែលកិក្ខុនីនោះលះហើយដោយពាក្យថា ខ្ញុំឲ្យបាត្រនេះដល់
លោកម្ចាស់វិញ ។

[๙๘] បាត្រកន្ទេរក្តី ហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ទេរហើយ ត្រូវ
និស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រកន្ទេរក្តី ហើយ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ
ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រកន្ទេរក្តី ហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិន
មានកន្ទេរទេ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រមិនបានអធិដ្ឋានទេ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាអធិដ្ឋានហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រមិនបាន
វិកប្បទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាវិកប្បហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ បាត្រមិន
បានលះទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាលះហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។
បាត្រមិនបានខូចទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបាត្រខូចហើយ បាត្រមិនបាន
វិនាសទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាវិនាសហើយ... បាត្រមិនបានបែកទេ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាបែកហើយ... បាត្រចោរមិនបានដណ្តើមយកទេ កិក្ខុនីសំ-
គាល់ថាចោរដណ្តើមយកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๙๙) ฉิสฺสกฺขิยำ ปตฺตำ อฉิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ รตฺตานติกฺกนฺเต อติกฺกนฺสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ รตฺตานติกฺกนฺเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ รตฺตานติกฺกนฺเต อนติกฺกนฺสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๐๐) อนาปตฺติ อญฺญาอุณฺหำ อฉฑฺเฑติ วิกปฺเปติ วิสฺสชฺเชติ นสฺสติ วินสฺสติ กิฏฺเฐติ อปฺปฏิลทฺธา คณฺหนฺติ วิสฺสาสำ คณฺหนฺติ ทุมฺมิกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

(๑๐๑) เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ฉิสฺสชฺชปตฺตำ น เทนฺติ ฯ ภควาโต ฯเปฯ อาโรเจสุำ ฯ น ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฉิสฺสชฺชปตฺโต น ทาตพฺโพ โย น ทเทยฺย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ

(៩៩) ភិក្ខុនីមិនលះបង់ត្រដែលជានិស្សគ្គិយហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ។ បាត្រមិនបានកន្ទេះពត្រីទេ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ទេះហើយ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បាត្រមិនបានកន្ទេះពត្រីទេ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បាត្រមិនបានកន្ទេះពត្រីទេ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិន
កន្ទេះពត្រីមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១០០) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ១០ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីអធិដ្ឋានក្នុងអរុណ ១ វិកប្បទុកក្នុងអរុណ ១ លះបង់ (បាត្រនោះ)
ខាងក្នុងអរុណ ១ បាត្រខូចខាងក្នុងអរុណ ១ វិនាសខាងក្នុងអរុណ ១
បែកខាងក្នុងអរុណ ១ ពួកចោរដណ្តើមយកខាងក្នុងអរុណ ១ គេកាន់យក
ដោយវិស្សាសខាងក្នុងអរុណ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

(១០១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ មិនឲ្យ
បាត្រដែលភិក្ខុនីដទៃលះបង់នោះវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដំ-
ណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនត្រូវមិនឲ្យបាត្រដែលភិក្ខុនីដទៃលះ
បង់ហើយនោះទេ ភិក្ខុនីឯណាមិនឲ្យ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[១០២] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ
បន សមយេន សម្ពហុលា កិក្ខូនិយោ តាមកាកាសេ
វស្សំ វុត្ថា សាវត្ថិំ អភិមុខា វត្តសម្បន្នា ឥរិយាបថ-
សម្បន្នា ទុច្ចោលា លុឡិចីវរា ។ ឧបាសកា តា កិក្ខូនិ-
យោ បស្សិត្វា ឥមា កិក្ខូនិយោ វត្តសម្បន្នា ឥរិយាបថ-
សម្បន្នា ទុច្ចោលា លុឡិចីវរា ឥមា កិក្ខូនិយោ អច្ឆិន្នា
ភិសិវន្តិតិ កិក្ខូនីសង្ឃស្ស អភាលចីវរំ អទំសុ ។
ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី អម្ហាកំ ភគិនិំ អត្តនោ ភាលចីវរេ
អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេសិ ។ ឧបាសកា តា កិក្ខូនិ-
យោ បស្សិត្វា ឯតទវោចុំ អបយ្យាមិ ចីវរំ លទ្ធុន្តិ ។
ន មយំ អាវុសោ ចីវរំ លភាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា
អម្ហាកំ ភគិនិំ អត្តនោ ភាលចីវរេ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជា-
បេសីតិ ។ ឧបាសកា ខុជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(១០២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឥវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏សម័យនោះឯង កិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយច្រើនរូបនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលតាំងនៅស្រុកក្រៅ រួចហើយក៏ដើរទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ជាអ្នកមានវត្តល្អ មានឥរិយាបថល្អ តែមានសំពត់អាក្រក់ មានចីវរសៅហ្មង ។ ពួកឧបាសកឃើញកិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយនោះហើយក៏គិតគ្នាថាកិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយនេះបរិបូណ៌ដោយវត្តបរិបូណ៌ដោយឥរិយាបថ តែមានសំពត់អាក្រក់ មានចីវរសៅហ្មង កិក្ខុនីចាំឆ័នេះប្រហែលជាចោរដណ្តើមយក(ចីវរ)ទេដឹង ហើយក៏បានថ្វាយអកាលចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ ឯលុះនាងកិក្ខុនីក៏អធិដ្ឋានថា ពួកយើងបានក្រាលកឋិនហើយ សំពត់នេះជាកាលចីវរ ហើយក៏ប្រគ្នាឲ្យចែក (អកាលចីវរនោះ) ។ ពួកឧបាសកបានឃើញកិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយនោះហើយ បានពោលពាក្យនេះថា លោកម្ចាស់ចាំឆ័ព្វាយបានចីវរហើយឬ ។ កិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយនោះឆ្លើយថា នែអាវុសោ ពួកយើងមិនបានចីវរទេ ឯលុះនាងជាម្ចាស់អធិដ្ឋានថាយើងបានក្រាលកឋិនហើយ (សំពត់នេះ) ជាកាលចីវរ ក៏ប្រគ្នាឲ្យចែក (អកាលចីវរនោះ) ។ ឧបាសកចាំឆ័ព្វាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់

กงฺขํ หิ ตาม อยฺยา ปุจฺฉนฺตา อกาลจีวรํ กาลจีวรนฺติ อธิฏฐหิตฺวา ภาชาเปสฺสตีติ ฯ อเสฺสสุ โข กงฺขาธิโย เตสํ ธมฺมาสกานํ ธมฺมายตฺตานํ วิยตฺตานํ วิจาเรตฺวานํ ฯ ยา ตา กงฺขาธิโย อปฺปฏิวา ฯเป ฯ ตา ธมฺมายตฺติ วิยตฺติ วิจาเรตฺวิ กงฺขิ หิ ตาม อยฺยา ปุจฺฉนฺตา อกาลจีวรํ กาลจีวรนฺติ อธิฏฐหิตฺวา ภาชาเปสฺสตีติ ฯ อถโข ตา กงฺขาธิโย กงฺขาย ฬตมตฺตา อาเวเธสุ ฯ กงฺขา ภควาโต ฬตมตฺตา อาเวเธสุ ฯเป ฯ สงฺฆ กงฺขาเว ปุจฺฉนฺตา กงฺขาย อกาลจีวรํ กาลจีวรนฺติ อธิฏฐหิตฺวา ภาชาเปตีติ[1] ฯ สงฺฆ ภควาติ ฯ วิภาหิ ตุเยฺห ภควา กงฺขิ หิ ตาม กงฺขาเว ปุจฺฉนฺตา กงฺขาย อกาลจีวรํ กาลจีวรนฺติ อธิฏฐหิตฺวา ภาชาเปสฺสติ เนตํ กงฺขาเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเป ฯ ปาฏิ ปน กงฺขาเว กงฺขาธิโย เอวิ ธมฺมิ สิกฺขาปทิ ธุทิสนฺตุ ยา ปน กงฺขาย อกาลจีวรํ กาลจีวรนฺติ อธิฏฐหิตฺวา ภาชาเปยฺย ธิสฺสกิยิ ธาจิตฺติยนฺติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ภาชาเปตีติ ฯ

ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរដូច្នេះ
ហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក (អកាលចីវរនោះ) សោះ ។ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយបានឮ
ពុទ្ធបុសភពាំងនោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនី
ពាំង១ឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីពាំង១នោះក៏ពោល
ទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងអធិដ្ឋាន
អកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរហើយប្រើគ្នាឲ្យចែកសោះ ។ ទើបភិក្ខុនីពាំង១នោះ
ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុពាំង១ឡាយ ។ ភិក្ខុពាំង១ឡាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ
ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំង
ឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរហើយប្រើ
គ្នាឲ្យចែក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពាំង១ឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា
ម្នាលភិក្ខុពាំង១ឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជា
កាលចីវរហើយប្រើគ្នាឲ្យចែកសោះ ម្នាលភិក្ខុពាំង១ឡាយ អំពើដែលថុល្ល-
នន្ទាភិក្ខុនីធ្វើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនពាំង១ឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះ
ថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំង១ឡាយ ភិក្ខុនីពាំង១ឡាយចូរសំដែងឡើងនូវ
សិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាល-
ចីវរហើយប្រើគ្នាឲ្យចែក ភិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๐๓) យា បជានតិ យា យាឯិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ អកាលចីវរំ នាម អនត្ថតេ កឋិនេ ឯកាទសមាសេ ឧប្បន្នំ អត្ថតេ កឋិនេ សត្តមាសេ ឧប្បន្នំ កាលេបិ អាឯិស្សតិ ទិន្នំ ឯតំ អកាលចីវរំ នាម ។ កាលចីវរន្តិ[1] អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន ឯិស្សក្តិយំ ហោតិ ឯិស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា ឯកភិក្ខុនិយា វា ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឯិស្សជ្ជិតព្ពំ ។បេ។ ឥទំ មេ អាយ្យេ អកាលចីវរំ កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបិតំ ឯិស្សក្តិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស ឯិស្សជ្ជាមីតិ ។បេ។ ឧទេយ្យាតិ ។បេ។ ឧទេយ្យន្តិ ។បេ។ អយ្យាយ ឧម្មីតិ ។

(๑๐๔) អកាលចីវរេ អកាលចីវរសញ្ញា កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេតិ ឯិស្សក្តិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អកាលចីវរេ វេមតិកា កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា

---

๑ យោ វស្សូឧស្ស បច្ឆិមេ មាសេ កាលចីវរន្តិ ឧត្តរិ ចោត្តរេ ទិស្សតិ ។

(១០៣) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា អកាលចីវរ គឺកាលបើកិក្ខុនីមិនបានគ្រាលកបិន ចីវរដែលកើតឡើងក្នុង ១១ ខែ (គិតតាំងពី ១ កេីតខែកត្តិកទៅដល់ ១៥ កើតខែអស្សុជ) កាលបើកិក្ខុនីបានគ្រាលកបិន ចីវរដែលកើតឡើងក្នុង ៧ ខែ (គិតតាំងពី ១ កេីតខែផល្គុនទៅដល់ ១៥ កើតខែអស្សុជ) ចីវរនេះបើទុកជាតាយកប្រែគេនចំពោះថាជាកាលចីវរ ក៏នៅតែហៅថា អកាលចីវរដដែល ។ កិក្ខុនីអធិដ្ឋានជាកាលចីវរហើយប្រែគ្នាឲ្យចែក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដរាល់ប្រយោគ ចីវរនោះជានិស្សគ្គិយក្នុងពេលដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឯចីវរនោះត្រូវកិក្ខុនីលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកជាម្ចាស់ ចីវរនេះជាអកាលចីវរ ខ្ញុំអធិដ្ឋានជាកាលចីវរហើយប្រែគ្នាឲ្យចែក ជានិស្សគ្គិយ (ត្រូវតែលះ) ខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(១០៤) អកាលចីវរ កិក្ខុនីសំគាល់ថា អកាលចីវរ ហើយអធិដ្ឋានឲ្យជាកាលចីវរ ហើយប្រែគ្នាឲ្យចែក ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ អកាលចីវរ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយអធិដ្ឋានឲ្យជាកាលចីវរ ហើយ

ภาชาเปตุ อิจฺฉนฺติยา ทาตพฺพนฺติ ฯ อกาลจีวเร กาลจีวรสญฺญา กาลจีวรนฺติ อนาปตฺติ ภาชาเปตุ อิจฺฉนฺติยา ทาตพฺพนฺติ ฯ กาลจีวเร อกาลจีวรสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กาลจีวเร วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กาลจีวเร กาลจีวรสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๐๕) อนาปตฺติ อกาลจีวรํ อกาลจีวรสญฺญา ภาชาเปตุ กาลจีวรํ กาลจีวรสญฺญา ภาชาเปตุ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ปตฺตวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

(๑๐๖) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคินิยา ภิกฺขุนิยา อญฺญตรายปิ[๑] ภิกฺขุนิยา สทฺธิ จีวรํ ปริวตฺเตนฺติ[๒] ปริภุญฺชติ ฯ อถ โข สา ภิกฺขุนี ตํ จีวรํ สงฺฆปริณามิตนฺติ[๓] อาทิกิตฺวา ฉพฺพคฺคินิยา

---

๑ ม. ป. อญฺญตริยา ฯ ๒ สพฺพตฺถ ปริวตฺเตนฺตาปิ ทิสฺสติ ฯ ๓ ม. ม. สงฺฆปริณามิตนฺติ ฯ

ប្រៀគ្នាឲ្យចែក ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ អកាលចីវរ កិកុនីសំគាល់ថា
កាលចីវរ ហើយអធិដ្ឋានឲ្យជាកាលចីវរ ហើយប្រៀគ្នាឲ្យចែក ត្រូវនិស្សគ្គិ-
យបាចិត្តិយ ។ កាលចីវរ កិកុនីសំគាល់ថាអកាលចីវរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។
កាលចីវរ កិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលចីវរ កិកុនី
សំគាល់ថាកាលចីវរ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๐๕) ឯកៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង)
គឺអកាលចីវរ កិកុនីសំគាល់ថាអកាលចីវរមែន ហើយប្រៀគ្នាឲ្យចែក
(អកាលចីវរនោះ)๑ កាលចីវរ កិកុនីសំគាល់ថាកាលចីវរមែន ហើយប្រៀ
គ្នាឲ្យចែក (កាលចីវរនោះ)๑ កិកុនីឆត១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ๑ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๑๐๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទា
កិកុនីបួរចីវរនឹងកិកុនីមួយរូបហើយប្រើប្រាស់ ទើបកិកុនីនោះបត់ចីវរនោះ
ហើយទុកដាក់ទៅ ។ ថុល្លនន្ទាកិកុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងកិកុនីនោះថា

กิกฺขนิ์ តំ กิกฺขนิ์ ฝតនកេច យន្តេ អយ្យេ មយោ
សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តិតំ កេមំ តំ ចីវរន្តិ ។ អថខោ សា
កិក្ខនិ តំ ចីវរំ ឆឌ្ឌាតេត្វា ឋុល្លនន្ទាយ កិក្ខនិយោ
នេស្សសិ ។ ឋុល្លនន្ទា កិក្ខនិ តំ កិក្ខនិ ឝតនកេច
ហន្ទយ្យេ ភុញ្ជ ចីវរំ អាហរ មេតំ ចីវរំ យំ ភុញ្ជ
ភុញ្ជមេវេតំ យំ មញ្ជ មញ្ជមេវេតំ អាហរ មេ តំ សកំ
បត្តាហារតិ អច្ចន្តិ ។ អថខោ សា កិក្ខនិ កិក្ខនិនំ
ឝតមត្តំ អាភេចេសិ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា
។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ
នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា កិក្ខនិយា សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេ-
ត្វា អច្ចន្តិសត្តីតិ ។ អថខោ តា កិក្ខនិយោ កិក្ខនំ
ឝតមត្តំ អាភេចេសុំ ។ កិក្ខ កតវតោ ឝតមត្តំ អាភេ-
ចេសុំ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា កិក្ខនិ
កិក្ខនិយា សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា អច្ចន្តីតិ ។ សចេ
កតវតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ
ឋុល្លនន្ទា កិក្ខនិ កិក្ខនិយា សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា

បពិត្រលោកម្ចាស់ ចីវរដែលលោកប្អូនធឹងខ្ញុំ ចីវរនោះទៅឯណា ។ ឯ
កិក្ខុនីនោះយកចីវរនោះចេញមកបង្ហាញដល់ឧបុល្លវណ្ណាភិក្ខុនី ។ ឧបុល្លវណ្ណា
ភិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកប្អូ
យកចីវរបស់លោកទៅវិញចុះ លោកប្អូនឲ្យចីវរនុ៎ះមកខ្ញុំ ចីវរណារបស់
លោក ចីវរនោះជារបស់លោកដដែល ចីវរណារបស់ខ្ញុំ ចីវរនោះជារបស់
ខ្ញុំដដែលវិញ លោកប្អូនឲ្យចីវរនោះមកខ្ញុំ លោកប្អូននាំយកចីវរបស់លោក
ទៅវិញចុះ ហើយក៏ដណ្តើមយកទៅ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះបានប្តឹងដំណើរ
នុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច
។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏បោសោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
លោកម្ចាស់ឧបុល្លវណ្ណាមិនសមចើមកប្អូចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយដណ្តើម
យកទៅវិញសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះប្តឹងដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំង
ឡាយក្នុងកាលនោះឯង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា
ឧបុល្លវណ្ណាភិក្ខុនីប្អូចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នាហើយដណ្តើមយកទៅវិញ ពិតមែន
ឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។
ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបុល្លវណ្ណា
ភិក្ខុនី មិនគួរប្អូចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នាហើយដណ្តើមយកទៅវិញទេ

อฏฺฐงฺคสมนฺนาคตนฺติ กงฺขาวเสน อปฺปสนฺนานํ ปสาทนาย ฯเปฯ ฌายนฺโต ปน กงฺขาวเสน กงฺขนียเยว ฐานนฺติ สลฺลกฺขณาย ปน กงฺขนียา กงฺขนียา สงฺฆ จีวรปจฺจยเภสชฺช ยาจนาย ปน กงฺขนีติ กงฺขนียา สงฺฆ จีวรปจฺจยเภสชฺช ยาจนาย สา ปชฺชา ฆรา วาเรยฺย หาเปยฺย ตุยฺหิ จีวรอาหาร เมตฺถ จีวร ยถา ตุยฺหิ ตุยฺหเมวาติ ยถา มยฺหิ มยฺหเมวาติ อาหาร เมตฺถ สกา ปชฺชาหาราติ อฏฺฐงฺเคยฺย ปาฐนิสฺสกฺกิยถา ทาจิตฺถิยนฺติ ฯ

(๑๐๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กงฺขนีติ ฯเปฯ อยถา สมสฺสี อสฺส อธิปฺปายา กงฺขนีติ ฯ กงฺขนียา สงฺฆนฺติ อญฺญาย กงฺขนียา สงฺฆ ฯ จีวร นาม ฉฬงฺค จีวรกมฺม อญฺญตร จีวร วิกปฺปนุปคปจฺฉิม ฯ ปริวตฺตนฺติ ปริวตฺตน ปริปุณฺณ ปริปุณฺณน ปริตฺต ปริวตฺตา[1] ฯ อฏฺฐงฺเคยฺยาติ สย อฏฺฐงฺคนฺติ ญตฺวา[2] ปาปนตฺถ ฯ อฏฺฐงฺคาปเยยฺยาติ อญฺญ อาณาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส สกึ อาณาตฺตา พหุกมฺปิ อฏฺฐงฺคนฺติ

---

๑ ฉ. ม. ปริวตฺเตตฺวา ฯ ๒ สพฺพตฺถ ญตฺวาปจฺจยนฺโต ทิสฺสติ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរស៊ំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ប្តូរចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយភិក្ខុនីនោះត្រឡប់ពោលយ៉ាងនេះកងកាលជាខាងក្រោយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ណ្ហើយចុះ លោកចូរយកចីវរបស់លោកទៅវិញចុះ លោកចូរឲ្យចីវរនោះមកខ្ញុំវិញ ចីវរណារបស់លោក ចីវរនោះជារបស់លោកដដែល ចីវរណារបស់ខ្ញុំ ចីវរនោះជារបស់ខ្ញុំដដែលវិញ លោកចូរឲ្យចីវរនោះមកខ្ញុំ លោកចូរនាំយកចីវរបស់លោកទៅវិញចុះ (ហើយ) ដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១០៧) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយដូចសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដ៏កណ្តាលហើយ ។ ពាក្យថា ទឹងភិក្ខុនីផងគ្នា គឺមួយអន្លើដោយភិក្ខុនីដទៃ ។ ដែលហៅថា ចីវរ គឺចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរណាមួយយ៉ាងតូចបំផុតដែលគួរកាប់ច្បាន ។ ពាក្យថា ប្តូរ គឺប្តូរនូវចីវរថ្លៃច្រើនដោយចីវរថ្លៃតិចក្តី នូវចីវរថ្លៃតិចដោយចីវរថ្លៃច្រើនក្តី ។ ពាក្យថា ដណ្តើមយកឯង គឺភិក្ខុនីដណ្តើមខ្លួនឯង ចីវរនោះជានិស្សគ្គិយ ។ ពាក្យថា ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយក គឺភិក្ខុនីបង្គាប់អ្នកដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីបង្គាប់តែម្តង អ្នកទទួលបង្គាប់ដណ្តើមច្រើនដង ចីវរនោះជានិស្សគ្គិយ

និស្សដ្ឋិយំ ហោតិ និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស វា គណស្ស វា បុគ្គលស្ស វា តិក្ខត្តុំ[1] វា ។ បរិញ្ច បន តិក្ខត្តុំ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។បេ។ ឥទំ មេ អាយ្យេ ចីវរំ តិក្ខត្តុំ សម្មា បរិវាដ្ដេត្វា អច្ឆិន្នំ និស្សដ្ឋិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។បេ។ ទទេយ្យាតិ ។បេ។ ទទេយ្យុន្តិ ។បេ។ អយ្យាយ ទម្មីតិ ។

(១០៨) ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរំ បរិវាដ្ដេត្វា អច្ឆិន្នតិ វា អច្ឆិន្នាបេតិ វា និស្សដ្ឋិយំ ទាចិត្តិយំ ។ ឧបសម្បន្នាយ វេមតិកា ចីវរំ បរិវាដ្ដេត្វា អច្ឆិន្នតិ វា អច្ឆិន្នាបេតិ វា និស្សដ្ឋិយំ ទាចិត្តិយំ ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរំ បរិវាដ្ដេត្វា អច្ឆិន្នតិ វា អច្ឆិន្នាបេតិ វា និស្សដ្ឋិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អញ្ញំ បរិក្ខារំ បរិវាដ្ដេត្វា អច្ឆិន្នតិ វា អច្ឆិន្នាបេតិ វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ សញ្ញី ចីវរំ វា អញ្ញំ វា បរិក្ខារំ បរិវាដ្ដេត្វា អច្ឆិន្នតិ វា អច្ឆិន្នាបេតិ វា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ

---

๑ ម. ឯកភិក្ខុនិយា វាតិ ទិស្សតិ ។

ភិក្ខុនីនោះត្រូវលះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចីវរនោះភិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ ចីវរនេះខ្ញុំប្អូនឆ្មឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយដណ្តើមយកមកវិញ ជានិស្សគ្គិយ (ត្រូវតែលះ) ខ្ញុំសូមលះចីវរនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(១០៨) ឧបសម្បន្នា[1] ភិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នា ប្តូរចីវរ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ប្តូរចីវរ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនឧបសម្បន្នា ប្តូរចីវរ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីប្តូរបរិក្ខារដទៃ ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីប្តូរចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី នឹងអនុបសម្បន្នា ហើយដណ្តើមយកឯងក្តី ប្រើគេឲ្យដណ្តើមយកក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា

---

๑ សំដៅយកភិក្ខុនី ស្រីក្រៅពីភិក្ខុនី ហៅថា អនុបសម្បន្នា ។

ឧបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[๑๐๙] អនាបត្តិ សា ភ ន្ទេតិ តស្សា ភ វិស្សាសេន្តី កល្យាតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បត្តវគ្គស្ស បត្តត្តសិក្ខាបទំ

[๑๑๐] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តិលានា ហោតិ ។ អថខោ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ យេន ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោច កិន្តេ អយ្យេ អជាសុ កឹ អាហរិយតូតិ ។ សប្បិ ខោ មេ អាវុសោ អត្ថាតិ ។ អថខោ សោ ឧបាសកោ អញ្ញតរស្ស អាបណិកស្ស ឃរ

កិក្ខុនីសំគាល់ថា ឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិក្ខុនី មានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๐๙) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនី (ដែលទទួលប្បវ) នោះឲ្យវិញ ๑ កិក្ខុនី (ជាអ្នកប្បវ) សិក្ខាស្រាលទឹង កិក្ខុនី (ជាអ្នកទទួលប្បវ)នោះ កាន់យកទៅ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

(๑๑๐) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមានជម្ងឺ ។ លំដាប់នោះ ឧបាសកម្នាក់ចូលទៅរកថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីដែលនៅកន្លែងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបានពោលពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សេចក្តីមិនសប្បាយកើតមានដល់លោកប្អូនលោកម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំរកវេជ្ជបណ្ឌិតអ្នកមក ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីនិយាយថា នែអាវុសោ អាត្មាត្រូវការដោយទឹកដោះពេវ ។ ទើបឧបាសកនោះនាំយកទឹកដោះពេវ

กปาปณสฺส สปฺปี อาหาริตฺวา ปุปฺผสงฺฆสฺส กิกฺขุนิ-
ยา อทาสิ ฯ ปุปฺผสงฺฆา กิกฺขุนี ฆาหาหา[๑]ส เม
อาวุโส สปฺปินา อตฺถา เตเลน เม อตฺถาติ ฯ
อถโข สา อุทาสเกา เยน สา อาปณิเกา
เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ตํ อาปณิกกํ ฆตเทเจ
ส กาหยฺย[๒]อยฺยาย สปฺปินา อตฺถา เตเลน อตฺถา
หาฺส เต สปฺปี เตลํ เม เทหีติ ฯ สเจ มยํ
อยฺย[๓]ทิกฺขีตกณฺฑุ ปุน อาคิยิสฺสาม กทา อมฺหากกํ
กณฺฑุ วิกฺกายิสฺสตี สปฺปิสฺส กายเส สปฺปิ หาตุ
เตลสฺส กยิ อาหาร เตลํ หาริสฺสตีติ ฯ อถโข
สา อุทาสเกา อุฏฺฐายติ ฐิยติ วิหาเรติ กจิ
หิ ฆาม อยฺยา ปุปฺผสงฺฆา อฺญิ วิฺญาเปตฺวา อฺญิ
วิฺญาเปสฺสตีติ ฯ อเสฺสสุ โข กิกฺขุนิโย ตสฺส
อุทาสกสฺส อุฏฺฐายนฺตสฺส ฐิยนฺตสฺส วิหาเรนฺตสฺส ฯ
ยา ตา กิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุฏฺฐายนฺติ
ฐิยนฺติ วิหาเรนฺติ กจิ หิ ฆาม อยฺยา ปุปฺผสงฺฆา

---

๑ ส๎ยาทิ ฆาเปยฺย ฉ. ม. ฆาเปสฺสตี ฯ ๒ ฉ. ม. กาหยฺยา ฯ ๓ ฉ. ม. อยฺยา ฯ

មានដំណៃ្ឋ ១ តហាបណៈ អំពីផ្ទះអ្នកផ្សារម្នាក់ហើយបានប្រគេនដល់ថុល្ល-
នន្ទាភិក្ខុនី ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ អាត្មា
មិនត្រូវការដោយទឹកដោះរាវទេ អាត្មាត្រូវការដោយប្រែងវិញ ។ ទើប
ឧបាសកនោះចូលទៅកាន់អ្នកផ្សារនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយ
ពាក្យនេះនឹងអ្នកផ្សារនោះថា នែអ្នកម្ចាស់ ឮថាលោកម្ចាស់មិនត្រូវការ
ដោយទឹកដោះរាវទេ ត្រូវការតែប្រែង អ្នកចូរយកទឹកដោះរាវរបស់អ្នកទៅ
វិញចុះ ចូរឲ្យប្រែងដល់ខ្ញុំវិញ ។ អ្នកផ្សារឆ្លើយថា នែអ្នកម្ចាស់ បើយើង
នឹងទូលរបស់ដែលយើងលក់ទៅហើយយកមកវិញ កាលណាយើងនឹង
លក់របស់ជាប់ អ្នកនាំយកទឹកដោះរាវទៅដោយដម្លៃទិញទឹកដោះរាវហើយ
ចូរអ្នកនាំដម្លៃទិញប្រែងមក ទើបនឹងនាំយកប្រែងទៅបាន ។ ឧបាសកនោះ
ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើ
នឹងសុំរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ឯទៀតសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ
បានឮឧបាសកនោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។
ភិក្ខុនីទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ
នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទា

อญฺญํ วิญฺญาเปตฺวา อญฺญํ วิญฺญาเปสฺสตีติ ฯ อเถโก ตา กงฺขนิโย กงฺขนฺตึ ฌานมตฺตํ อาโรเจสิ ฯ กงฺขา คต-วาโต ฌานมตฺตํ อาโรเจสิ ฯ เป ฯ สงฺฆํ กาโร กงฺขาย ปุจฺฉนตฺถา กงฺขนี อญฺญํ วิญฺญาเปตฺวา อญฺญํ วิญฺญาเปตีติ ฯ สงฺฆ คตาติ ฯ วิสหิ ตุเยฺห คตา กงฺขา ยนฺติ ฯ เป ฯ กงฺขาย ปุจฺฉนตฺถา กงฺขนี อญฺญํ วิญฺญาเปตฺวา อญฺญํ วิญฺญาเปสฺสติ เอตฺถ กงฺขาย อปฺปสนฺนาย ปสาทาย ฯ เป ฯ ฯาตฺวา ปน กงฺขาย กงฺขนิโย สมฺมาสิกฺขาปทสฺส ขนฺธิสนฺธิ ยา ปน กงฺขนี อญฺญํ วิญฺญาเปตฺวา อญฺญํ วิญฺญาเปยฺย นิสฺสคฺคิยํ ทาตพฺพิยํ ฯ

(๑๑๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กงฺขนีติ ฯ เป ฯ อยํ สมฺมุขา อตฺถ อนุปฺปตฺตา กงฺขนีติ ฯ อญฺญํ วิญฺญาเปตฺวาติ ยญฺจิญฺจิ วิญฺญาเปตฺวา ฯ อญฺญํ วิญฺญาเปยฺยา-ติ ตํ ปเรตฺวา อญฺญํ วิญฺญาเปติ ปโยเคน ทุกฺกฏ

មិនសមបើនឹងសុំរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ឯទៀតវិញសោះ ។ ទើប
ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសុំរបស់ដទៃ ហើយសុំ
របស់ឯទៀតវិញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងសុំរបស់ដទៃ ហើយ
សុំរបស់ឯទៀតវិញសោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លា
ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ
សុំរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ឯទៀតវិញ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវនិស្សគ្គិយ
បាចិត្តិយ ។

(๑๑๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទទី ๑ នៃបាឋជិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា សុំរបស់ដទៃ គឺបានសុំ
របស់ណាមួយរួចហើយ ។ ពាក្យថា សុំរបស់ឯទៀតវិញ គឺភិក្ខុនីវៀរលែង
របស់ដែលសុំនោះ ហើយសុំរបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវទុក្កដក្នុងប្រយោគសុំ

ปฏิลาเภน ติสฺสฏฺฐิยํ เขาเตติ ติสฺสฏฺฐิตฺวา สงฺฆสฺส ก
ตฺวาสฺส ก ฬิกกติกฺขตฺติยา ก ฯ ฬาฆุ ปน ติกฺขาเย
ติสฺสฏฺฐิตฺวา ฯ เป ฯ ๙ธ เม อยฺย อญฺญา วิญฺญาเปตฺวา
อญฺญ วิญฺญาปิตํ ติสฺสฏฺฐิยํ ๙มาย สงฺฆสฺส ติสฺสฏฺฐา-
ปิตนฺติ ฯ เป ฯ ธเนยฺยาติ ฯ เป ฯ ธเนยฺยนฺติ ฯ เป ฯ
อยฺยาย ธมฺมีติ ฯ

(๑๑๒) อญฺเญ อญฺญสญฺญา อญฺญ วิญฺญาเปติ ติสฺสฏฺฐิยํ
ฉาฉิฏฺฐิยํ ฯ อญฺเญ เวมติกา อญฺญ วิญฺญาเปติ ติสฺสฏฺฐิยํ
ฉาฉิฏฺฐิยํ ฯ อญฺเญ อนญฺญสญฺญา อญฺญ วิญฺญาเปติ
ติสฺสฏฺฐิยํ ฉาฉิฏฺฐิยํ ฯ อนญฺเญ อญฺญสญฺญา อนญฺญ
วิญฺญาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺเญ เวมติกา
อนญฺญ วิญฺญาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺเญ
อนญฺญสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

របស់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះ ដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ របស់ដទៃនេះ ខ្ញុំសុំហើយ ខ្ញុំទៅសុំរបស់ឯទៀតវិញ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះរបស់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(๑๑๒) របស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ដទៃថែមទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសុំរបស់ដទៃថែមទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់ដទៃថែមទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដទៃ ហើយសុំរបស់មិនមែនដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសុំរបស់មិនមែនដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๑๓) อนาปตฺติ ตญฺหิ วิญฺญาเปติ อญฺญญฺหิ วิญฺญาเปติ อาณิสฺสํ ฐเปตฺวา วิญฺญาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ปตฺตวิคฺคสฺส ปญฺจมสิกฺขาปทํ

(๑๑๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนี กิลาสา เหนฺติ ฯ อถ โข อญฺญตโร อุปาสโก เยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนี เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ฉพฺพคฺคิเย ภิกฺขูนี เอตทโวจ กจฺจิ อยฺยา ขมนียํ กจฺจิ ยาปนียนฺติ ฯ น เม อาวุโส ขมนียํ น ยาปนียนฺติ ฯ อถ โข อญฺญตโร อุปาสโก เยน อายสฺมา อุปนนฺโท สกฺยปุตฺโต

(๑๑๓) ภาระใดเล่ามิได้ควรเพื่อจะถือ (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือ ภิกษุณี (สำรับของใครมาก่อนแล้ว ของนั้นไม่ควรจะถือเอาเป็นของตน) สำรับของนั้นเป็นภาระ (ของเพิ่ม) ๑ ภิกษุณี (สำรับของผู้อื่นแล้ว) สำรับของใครๆ (ของเพิ่มเพื่อจะให้ผู้นั้นถือเอาไม่ได้) ๑ ภิกษุณีสำรับของผู้มีอานิสงส์แล้วสำรับ (ของเพิ่มเพื่อจะให้ผู้นั้นถือเอาไม่ได้) ๑ ภิกษุณีสำรับของผู้ลาสิกขาแล้วสำรับ (ของเพิ่มเพื่อจะให้ผู้นั้นถือเอาไม่ได้) ๑ ภิกษุณีสำรับของผู้ตายแล้วสำรับ (ของเพิ่มเพื่อจะให้ผู้นั้นถือเอาไม่ได้) ๑ ฯ

ปัตตวรรค สิกขาบทที่ ๕

(๑๑๔) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล ปุลุนนันทาภิกษุณีมีมากด้วยกัน ฯ อุบาสกคนหนึ่งเข้าไปหาปุลุนนันทาภิกษุณีนั้นแล้วครั้นแล้ว เข้าไปใกล้แล้วได้กล่าวกะปุลุนนันทาภิกษุณีนั้นว่า ดูก่อนแม่เจ้า ท่านจงถือเอาบาตรของดิฉันนี้ ฯ ปุลุนนันทาภิกษุณีนั้นตอบว่า ดูก่อนอุบาสก ดิฉันไม่ควรจะถือเอาบาตรของท่านได้ ดิฉันไม่อาจเพื่อจะถือเอาได้ ฯ อุบาสกนั้นได้กล่าวกะปุลุนนันทาภิกษุณีนั้นว่า ดูก่อนแม่เจ้า ขอท่านจงถือเอาเถิด ดิฉันจักทำกรรมอะไรแก่ท่านได้ ฯ ปุลุนนันทาภิกษุณีนั้นได้ตอบว่า ดูก่อนอุบาสก ดิฉันไม่อาจเพื่อจะถือเอาได้ ฯ อุบาสกนั้นได้กล่าว

ตโต ยํ ฯเปฯ ปริโยสิตนฺติ ฯ ปุลฺลนฺตา กิกฺขนี อญฺญตรา สิกฺขมานา อาณาเปสิ กตฺถ สิกฺขมาเน อมุกสฺส อาปณิกสฺส ยาว กหาปณสฺส เตลํ อาหราติ ฯ อถ เขา สา สิกฺขมานา ตสฺส อาปณิกสฺส ยาว กหาปณสฺส เตลํ อาหริตฺวา ปุลฺลนฺตาย กิกฺขนิยา อทาสิ ฯ ปุลฺลนฺตา กิกฺขนี ฆาหาหา[1] น เม สิกฺขมาเน เตเลน อตฺโถ สปฺปินา เม อตฺโถติ ฯ อถ เขา สา สิกฺขมานา ยาน สา อาปณิกา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ตํ อาปณิกํ ฆิตฺตกาเจ น กิร อาวุโส อยฺยาย เตเลน อตฺโถ สปฺปินา อตฺโถ หนฺท เต เตลํ สปฺปึ เม เทหีติ ฯ สเจ มยํ อยฺยาย กิญฺจิ ตณฺฑุลาทิกมฺปิ กณฺฑุปฺปนาทิกมฺปิ กตฺวา อมฺหากํ กณฺฑุปฺปนาทิกมฺปิ กิญฺจิ ยาจิสฺสติ เตลสฺสุ กายน เตลมฺปิ สปฺปิสฺสุ กายน สปฺปึ อาหาร สปฺปึ หาริสฺสตีติ ฯ อถ เขา สา สิกฺขมานา ภาชนฺตรา อฏฺฐาสิ ฯ กิกฺขนิโย ตํ

---

๑ ตีสุ ปาปุณิ ฉ. ม. ชาตกเกสุ ๓ ทิสฺสติ ฯ

កហាបណៈក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារឯណោះ លោកត្រូវការរបស់ណា លោកគប្បីឲ្យបុគ្គលណាមួយទៅនាំយករបស់នោះអំពីផ្ទះនោះមកចុះ ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបង្គាប់សិក្ខមានា ១ រូបថា នែសិក្ខមានា នាងចូរទៅនាំយកស្រែង ១ កហាបណៈអំពីផ្ទះអ្នកផ្សារឯណោះមក ។ ទើបនាងសិក្ខមានានោះទៅនាំយកស្រែង ១ កហាបណៈអំពីផ្ទះអ្នកផ្សារនោះមកប្រគេនចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបានពោលយ៉ាងនេះថា នែសិក្ខមានា យើងមិនត្រូវការនឹងស្រែងទេ យើងត្រូវការតែទឹកដោះពេវ ។ ឯសិក្ខមានានោះចូលទៅរកអ្នកផ្សារនោះ លុះចូលទៅហើយបានពោលពាក្យនេះនឹងអ្នកផ្សារនោះថា នែអាវុសោ ឮថាលោកម្ចាស់មិនត្រូវការនឹងស្រែងទេ ត្រូវការតែទឹកដោះពេវ ហ៎ីអ្នកចូរយកស្រែងរបស់អ្នកទៅចុះ ចូរឲ្យទឹកដោះពេវមកខ្ញុំវិញ ។ អ្នកផ្សារនោះនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ បើខ្ញុំកុរណានឹងទទួលយករបស់ដែលលក់ទៅហើយមកវិញ កាលណាខ្ញុំកុរណានឹងលក់របស់ដាច់ លោកនាំយកស្រែងតាមដំណែរបស់ស្រែងទៅ ហើយលោកចូរនាំយកដំណែរទិញទឹកដោះពេវមក (ទៀត) ទើបលោកនាំយកទឹកដោះពេវទៅបាន ។ សិក្ខមានានោះគំរើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានពោលពាក្យនេះនឹង

สิกฺขมานํ ปสนฺนภาวญฺจ ตสฺสา สิกฺขมาเน ภาเว-
สีติ ฯ อถโข สา สิกฺขมานา ภิกฺขุนึ ปสาเทสฺสามิ
อาโรเจสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ
ตา ชุฌฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถญฺหิ นาม อยฺยา
ปุณฺณกา อญฺญํ เจตาเปตฺวา อญฺญํ เจตาเปสฺสตีติ
ฯเป ฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ปุณฺณกา ภิกฺขุนึ อญฺญํ
เจตาเปตฺวา อญฺญํ เจตาเปตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ
วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ปุณฺ-
ณกา ภิกฺขุนึ อญฺญํ เจตาเปตฺวา อญฺญํ เจตาเปสฺสติ
เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเป ฯ
วิคฺคหา ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย สมฺมา สิกฺขาปทญฺจ ทุปฺปสฺสิ-
ยา ปน ภิกฺขุนึ อญฺญํ เจตาเปตฺวา อญฺญํ เจตาเปยฺย
ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๑๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเป ฯ อยํ สมฺมุขา อตฺเถ อสนฺตปฺปา ภิกฺขุ-
นีติ ฯ อญฺญํ เจตาเปตฺวาติ ยญฺญิญฺจิ เจตาเปตฺวา ฯ
อญฺญํ เจตาเปยฺยาติ สยํ วา เปตฺวา อญฺญํ เจตาเปติ

សិក្ខមានានោះថា នែសិក្ខមានា ហេតុអ្វីក៏នាងយំ ។ ទើបសិក្ខមានានោះ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិកុនីទាំងឡាយ ។ កិកុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀតសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិកុនីឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀត ពិតមែនឬ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិកុនីមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀតសោះ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๑๔) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ទី ๑ នៃបាចិតកណ្ឌវ្ចហើយ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញរបស់ដទៃហើយ គឺឲ្យគេទិញរបស់ណាមួយហើយ ។ ពាក្យថា ត្រឡប់ឲ្យគេទិញរបស់

បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន ឯសនត្តិយំ ហោតិ ឯសនដ្ឋេ សង្ឃស្ស ច កណាស្ស ច ឣភគតិក្ខុ-ឯយា ច ។ ឣវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឯសនដ្ឋេ ។បេ។ ឯនំ មេ ឣយ្យ ឣញ្ញំ ចេតាបេត្វា ឣញ្ញំ ចេតាបិតំ ឯសនត្តិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស ឯសនដ្ឋាមីតិ ។បេ។ ទានេយ្យាតិ ។បេ។ ទានេយ្យន្តិ ។បេ។ ឣយ្យាយ ទជ្ជីតិ ។

(๑๑๖) ឣញ្ញេ ឣញ្ញសញ្ញេ ឣញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯសនត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឣញ្ញេ វេមតិកោ ឣញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯសនត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឣញ្ញេ ឣនញ្ញសញ្ញេ ឣញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯសនត្តិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឣនញ្ញេ ឣញ្ញសញ្ញេ ឣបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឣនញ្ញេ វេមតិកោ ឣបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឣនញ្ញេ ឣនញ្ញសញ្ញេ ឣនាបត្តិ ។

ឯទៀតវិញ គឺភិក្ខុនីមិនឲ្យគេទំញ្ជាវបស់នោះហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងកិច្ចប្រយោគដែលឲ្យទំញ្ជាវ បស់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ របស់ដទៃនេះ ខ្ញុំឲ្យគេទំញ្ជាវរួចហើយ តែឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ដទៃវិញទៀត ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះរបស់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតទៅនេះទៀមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះហើយ) ។

(๑๑๖) របស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដទៃ ហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដទៃ ហើយឲ្យគេទំញ្ជាវបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๑๑๗] อถาปรตฺถ ตญฺหาย เจตาเปตพฺพา อญฺญาย เจตาเปตพฺพา อาธิสมฺมสา ธเนฺนฺวา เจตาเปตพฺพา ๆปฺ- กาย อาธิสมฺมิกายาติ ๆ

ปตฺตวิคฺคหฺสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

[๑๑๘] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ๆ เตน โข ปน สมเยน อุปาสกา ภิกฺขูนิสงฺฆสฺส จีวรตฺถาย ธนฺนกํ สงฺฆิกฺขา[๑] อญฺญตรสฺส ปาปณิกสฺส หตฺถ วิกฺกาโร ภิกฺขิโต ภิกฺขูนิโย อุปสงฺกมิตฺวา ปตฺตธเนฺนฺวา อมุกสฺส อยฺเย ปาปณิกสฺส หตฺถ จีวรตฺถา- ย วิกฺกาโร ภิกฺขิโต ตาโต จีวรๆ อาหราเปตฺวา ปาเปนฺตีติ ๆ ภิกฺขูนิโย เตน วิกฺกาเรน สยๆ[๒]

---

๑ ฉ. สงฺฆิกฺขา ๆ ๒ ฉ. สยนฺตีปิ ส ทิสฺสติ ๆ

វិនយបិដក ភិក្ខុនីវិភង្គ

(១១៧) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនី (ឲ្យគេទំញាវបស់ណាមុនហើយវបស់នោះតិចពេកមិនល្មម) ហើយឲ្យគេទិញវបស់នោះដដែល (ថែមទៀត) ១ ភិក្ខុនី (ឲ្យគេទិញវបស់អ្វីម្យ៉ាងមុនហើយ) ឲ្យគេទិញវបស់មួយដទៃទៀត ដោយត្រូវការផ្សំថ្នាំជាដើម ១ ភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សហើយឲ្យគេទិញ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦

(១១៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧបាសកតាំងឡាយប្រមូលបរិក្ខារដែលវៃឃ្មានមក ដើម្បីប្រយោជន៍ចាត់ចែងចីវរដល់ភិក្ខុនីសង្ឃហើយផ្ញើទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអកល់សំពត់ចាវម្នាក់ ហើយចូលទៅរកភិក្ខុនីតាំងឡាយ រួចពោលពាក្យនេះថា បព័ត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ យើងផ្ញើទុកបរិក្ខារប្រយោជន៍ដើម្បីចាត់ចែងចីវរក្នុងផ្ទះអកល់សំពត់ចាវឯណោះហើយ ចូរលោកតាំងឡាយឲ្យគេនាំចីវរអំពីផ្ទះនោះមកចែកគ្នាចុះ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយឲ្យគេទិញកេសផ្ទះខ្លួនឯង

កេសញ្ចិ ចេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិំសុ ។ ឧបាសកា ជានិត្វា ទុដ្ឋាយត្តិំ ទីយត្តិំ វិហារេត្តិំ ភេជំ ហិ ឆាម ភិក្ខូនិយោ អញ្ញាតត្តកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូនិយោ តេសំ ឧបាសកានំ ទុដ្ឋាយត្តានំ ទីយត្តានំ វិហារេត្តានំ ។ យា តា ភិក្ខូនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ទុដ្ឋាយត្តិំ ទីយត្តិំ វិហារេត្តិំ ភេជំ ហិ ឆាម ភិក្ខូនិយោ អញ្ញាតត្តកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សចេ ភិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនិយោ អញ្ញាតត្តកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តីតិ ។ សចេ ភកវាតិ ។ ភិរហិ ពុទ្ធោ ភកវា ភេជំ ហិ ឆាម ភិក្ខវេ ភិក្ខូនិយោ អញ្ញាតត្តកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ

ដោយបរិក្ខារនោះហើយបរិភោគ ។ ឧបាសកចាំង្ករយដ៏ធំហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំង្ករយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃសោះ ។ កិក្ខុនីចាំង្ករយបានឮឧបាសកចាំង្ករយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំង្ករយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំង្ករយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំង្ករយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំង្ករយ ឮថាកិក្ខុនីចាំង្ករយឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំង្ករយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំង្ករយ កិក្ខុនីចាំង្ករយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីខ្លួនដទៃ ជារបស់សង្ឃទេ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ករយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ករយ ចូរកិក្ខុនីចាំង្ករយ

ภิกฺขุนิยา ฯเป๎ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี อญฺญตฺเรน ปริกฺกาเรน อญฺญทิสิเกน สงฺฆาเฏเกน อญฺญํ เจลาเปยฺย นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๑๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป๎ ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป๎ ฯ อยํ ฯเปฯ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อญฺญตฺเรน ปริกฺกาเรน อญฺญทิสิเกนาติ อญฺญสฺมิญฺจ นิทฺทิสิเก ฯ สงฺฆาเฏเกนาติ สงฺฆาฏิยา[1] น กณฺณสฺส น ฬีกาภิกฺขุนิยา ฯ อญฺญํ เจลาเปยฺยาติ ยํ อตฺตาย นิทฺทิสิตฺวา ปาเปติ อญฺญํ เจลาเปตพฺพโก ทุกฺกฏสฺส ปฏิฆาเตน นิสฺสคฺคิยํ โหตีติ นิสฺสชฺชิตพฺพํ สงฺฆาฏิยา ปิ กณฺณสฺส ปิ ฬีกาภิกฺขุนิยา ปิ ฯ ฬีกาปิ ปน ภิกฺขาย นิสฺสชฺชิตพฺพา ฯเป๎ ฯ สเจ ปเนสา อญฺญตฺเรน ปริกฺกาเรน อญฺญทิสิเกน สงฺฆาเฏเกน อญฺญํ เจลาปิตา นิสฺสคฺคิยา สงฺฆาฏิ นิสฺสชฺชิตพฺพา ฯเป๎ ฯ ทาเปยฺยาติ ฯเป๎ ฯ ทาเปยฺยุนฺติ ฯเป๎ ฯ อยฺยาย ทมฺมีติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. สงฺฆาฏิยา ฯ

សំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវេរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๑๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយតាមសិក្ខាបទទី១ នៃបាឋជិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឧទ្ទិសដើម្បីវត្តដទៃ គឺទាយកគេឲ្យដើម្បីវត្តដទៃ ។ ពាក្យថា ជារបស់សង្ឃ គឺទាយកប្រគេនចំពោះតែសង្ឃ មិនចំពោះគណៈ មិនចំពោះកិក្ខុនី១រូបទេ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវេរបស់ដទៃ គឺរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា ហើយកិក្ខុនីវៀរលែងវត្តនោះឲ្យគេទិញវេរបស់ដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដតាមប្រយោគដែលឲ្យទិញវេរបស់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះវេរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី១រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវលះវត្តនោះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះ ខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលទាយកគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ (របស់នេះ) ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

[๑๒๐] อญฺญาณฏฺฐิเก อญฺญาณฏฺฐิกสญฺญา อญฺญำ เวลาเวติ อิสฺสฺริยำ ฉาเฑติ ฯ อญฺญาเณฏฺฐิเก เวมติกา อญฺญำ เวลาเวติ อิสฺสฺริยำ ฉาเฑติ ฯ อญฺญาณฏฺฐิเก อญฺญาณฏฺฐิกสญฺญา อญฺญำ เวลาเวติ อิสฺสฺริยำ ฉาเฑติ ฯ อิสฺสฺรำ ปฏิลภิตฺวา ยถา ตาเณ ฐปเณเยว ฯ อญฺญาณฏฺฐิเก อญฺญาณฏฺฐิกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญาณฏฺฐิเก เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญาณฏฺฐิเก อญฺญาณฏฺฐิกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๑๒๑] อนาปตฺติ เสสกำ ฐปเณ สามิเก อปโลเกตฺวา ฐปเณ อาปทาสุ ฐปฺปฏิกาเย อาทิกมฺมิกาเยติ ฯ

(១២០) របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថា របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃទេ ហើយឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីនោះបានវត្ថុដែលខ្លួនលះនោះមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកាន់វត្ថុដែលទាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាវត្ថុដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១២១) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ (ទាយកប្រគេនដើម្បីវត្ថុណា) កិក្ខុនី (ឲ្យគេទិញវត្ថុនោះហើយ) បង្អោនវត្ថុដែលសល់ (ពីនោះទៅដើម្បីវត្ថុឯទៀត) ១ កិក្ខុនីប្រាប់ម្ចាស់ទានហើយទើបបង្អោនទៅ ១ កិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងខ្ទុះបំណាងទាយកកាន់តែលវែលមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវិគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

(១២២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឧបាសកោ កិកុធិសង្ឃស្ស ចីវរត្ថាយ ឆន្ទកំ សង្ឃរិត្វា អញ្ញតរស្ស ទាវាវិកស្ស ឃរេ បរិក្ខារំ និក្ខិបិត្វា កិកុធិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោចុំ អមុកស្ស អាយ្យ ទាវាវិកស្ស ឃរេ ចីវរត្ថាយ បរិក្ខារេ និក្ខិត្តោ តតោ ចីវរំ អាហរាបេត្វា ភាជេថាតិ ។ កិកុធិយោ តេន ច បរិក្ខារេន សយំបិ យាចិត្វា ភេសជ្ជំ ចេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិំសុ ។ ឧបាសកា ជានិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កិំ ហិ នាម កិកុធិយោ អញ្ញតិត្ថិយេន បរិក្ខារេន អញ្ញទិសិកេន សង្ឃិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិកុធិយោ តេសំ ឧបាសកានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា កិកុធិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១២២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧបាសកខាងឡាយប្រមូលបរិក្ខារដែលវៃបានមកហើយផ្ញើទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអ្នកលក់សំពត់ចាវម្នាក់ ដើម្បីចាត់ចែងចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ហើយចូលទៅរកកិក្ខុនីខាងឡាយពោលពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខាងឡាយផ្ញើទុកបរិក្ខារ ដើម្បីចាត់ចែងចីវរក្នុងផ្ទះអ្នកលក់សំពត់ចាវរឈ្មោះឯណោះហើយ លោកខាងឡាយចូរឲ្យអ្នកណាមួយនាំយកចីវរអំពីផ្ទះនោះមកចែកគ្នាចុះ ។ កិក្ខុនីខាងឡាយឲ្យគេទិញកេសដ្ឋះដោយបរិក្ខារនោះផង ដោយវត្ថុដែលសូមគេខ្លួនឯងផង ហើយក៏បរិភោគ ។ ឧបាសកខាងឡាយដំណឹងហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីខាងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ ឲ្យចំពោះវត្ថុដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្ថុដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ កិក្ខុនីខាងឡាយបានឮឧបាសកខាងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីខាងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីខាងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា

ขีณาสฺสาติ ขีณาเสน ขีณมาน ขีณมทาน อญฺญาสิ-
โกสน ปริกฺขาเรน อญฺญาสิโกสน สงฺฆาโกสน สญฺญา-
ปโกสน อญฺญา เจตาเปสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สงฺขฺยา กิร
ขีณาสฺสา ขีณาสินิยา อญฺญาสิโกสน ปริกฺขาเรน อญฺญาสิ-
สิโกสน สงฺฆาโกสน สญฺญาปโกสน อญฺญา เจตาเปสฺสนฺ-
ตีติ ฯ สงฺขฺยา ภควาติ ฯ กิมาหา พุทฺโธ ภควา ภควนฺ ขีณ มาน
ขีณาสฺสา ขีณาสินิยา อญฺญาสิโกสน ปริกฺขาเรน
อญฺญาสิสิโกสน สงฺฆาโกสน สญฺญาปโกสน อญฺญา เจ-
ตาเปสฺสนฺติ เอตฺถ ขีณาสฺสา อปฺปสงฺขานตฺถ ฯ
ฯเป ฯ ฯาสฺส ปน ขีณาสฺสา ขีณาสินิยา ฯ ปิ สีลาปนิ
ทฺทิสฺสน ยา ปน ขีณาสินี อญฺญาสิโกสน ปริกฺขาเรน
อญฺญาสิสิโกสน สงฺฆาโกสน สญฺญาปโกสน อญฺญา เจ-
ตาเปยฺย นิสฺสคฺคิยนฺ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๒๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ
ขีณาสินีติ ฯเป ฯ อยนฺ หิ ปทสฺมึ อตฺถ อนิปฺปตา ขีณา-
สินีติ ฯ อญฺญาสิโกสน ปริกฺขาเรน อญฺญาสิสิโกสนาติ

កិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ត្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយឲ្យគេទិញវត្តដទៃដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយក្រាបទូលថាបពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគត្រង់បន្ទោសថា កិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងទេ ម្នាលកិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំឆ័ន្ទាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុចាំឆ័ន្ទាយ ចូរកិក្ខុនីចាំឆ័ន្ទាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(១២៣) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានអធិប្បាយកថាសិក្ខាបទទី ១ នៃភាគដ៏កណ្ឋរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលទាយក

អញ្ញស្សត្ថាយ ធិនេ្ធន ។ សង្ឃិកេនាតិ សង្ឃស្សត្ថា-
យ[1] ន កណាស្ស ន ឯកាយ ភិក្ខុនិយា[2] ។ សញ្ញា-
ចិកេនាតិ សយំ យាចិត្វា ។ អញ្ញំ ចេតាបេយ្យាតិ
យំ អត្ថាយ ធិនិំ តំ បវេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេតិ
បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន និស្សគ្គិយំ ហោតិ
និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស ឯ កណាស្ស ឯ ឯកភិក្ខុនិយា
ឯ ។ ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ និស្សជ្ជិតព្ពំ ។ បេ ។ ឥទំ មេ
អាយ្យេ អញ្ញតរិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញតរិសិកេន
សង្ឃិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបិតំ និស្សគ្គិយំ
ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជាមីតិ ។ បេ ។ ឧទេយ្យាតិ
។ បេ ។ ឧទេយ្យុន្តិ ។ បេ ។ អយ្យាយ ឧទ្ទិតិ ។

(๑๒๔) អញ្ញតរិកេ អញ្ញតរិកសញ្ញា អញ្ញំ
ចេតាបេតិ និស្សគ្គិយំ ទាចិត្តិយំ ។ អញ្ញតរិកេ

---

๑ ម. ម សង្ឃស្ស ។ ๒ ឯកភិក្ខុនិយាតិ កត្ថចិ ទោសត្តេ ទិស្សតិ ។

ឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយវត្តដែលគាយកគេឲ្យដើម្បីវត្តដទៃ ។ ពាក្យថា ជារបស់សង្ឃ គឺគាយកបរិក្ខារគប់ពោះតែសង្ឃ មិនមែនចំពោះគណៈ មិនមែនចំពោះកឋិនទី ១ រូប ។ ពាក្យថា ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង គឺដោយវត្តដែលសូម (គេ) ដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯណា កឋិនទីវៀរលែងរបស់នោះហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវទុក្កដកង់ប្រយោគដែលឲ្យទិញ វត្តនោះជានិស្សគ្គិយៈកង ១ ណៈដែលបានមក កឋិនទីត្រូវលះវត្តនោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កឋិនទី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កឋិនីត្រូវលះយ៉ាងនេះ ។បេ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់សង្ឃ នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង (វត្តនេះ)ជានិស្សគ្គិយ (ត្រូវតែលះបង់)ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

(១២៤) របស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កឋិនីសំគាល់ថារបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃមែន ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បី

เวมตฺตตาย อญฺญํ เจตาเปตฺวา อิสฺสฏฺฐิยํ ชานิตฺวา ๆ

อญฺญาตกปวารณาย อนญฺญาตกสิกฺขาย อญฺญํ เจตาเปตฺวา อิสฺสฏฺฐิยํ ชานิตฺวา ๆ อิสฺสฏฺฐํ ปฏิลภิตฺวา ยถาทานเจ ภุญฺเชยฺย ๆ อนญฺญาตกเจ อญฺญาตกสิกฺขาย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อนญฺญาตเก เวมตฺตตาย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆ อนญฺญาตกเจ อนญฺญาตกสิกฺขาย อนาปตฺติ ๆ

[๑๒๙] อนาปตฺติ เสสกานิ ภุญฺชนฺตสฺส สามิเกหิ อปโลเกตฺวา ภุญฺชนฺตสฺส อาปทาสุ ภุญฺชนฺตสฺส อาทิกมฺมิกายาติ ๆ

ប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីនោះបានវត្តដែលលះដល់សង្ឃមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកាន់វត្តដែលគាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១២៥) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីបង្អោនរបស់ដែលសល់ទៅ ១ កិក្ខុនីផ្ទាប់ម្ហាស់មានហើយទើបបង្អោនទៅ ១ កិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងទុកបំណាងគាយកក្នុងសម័យដែលមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវិគ្គស្ស អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(១៦៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស បុគ្គលស្ស បរិវេណាភិសំខតា តិត្ថិនិយោ យាគុយា ភិក្ខមន្តិ ។ អថខោ សោ បុគ្គោ តិត្ថិនិំ យាគុអត្ថាយ ឆន្ទកំ សន្ធ្យវត្វា[1] អញ្ញតរស្ស អារញ្ញិកស្ស ឃរេ បរិក្ខារំ និក្ខិបិត្វា តិត្ថិនិយោ ពុបសង្កមិត្វា វិតនភេទ អមុកស្ស អយ្យ អារញ្ញិកស្ស ឃរេ យាគុអត្ថាយ បរិក្ខារោ និក្ខិត្តោ តតោ តណ្ឌុលេ[2] អាហារេត្វា យាគុំ បចាបេត្វា បរិភុញ្ជថាតិ ។ តិត្ថិនិយោ តេន បរិក្ខារេន ភេសជ្ជំ បចាបេត្វា បរិភុញ្ជិំសុ ។ អថខោ សោ បុគ្គោ ជានិត្វា ឧជ្ឈាយតិ ខីយតិ វិបាចេតិ កថំ ហិ នាម តិត្ថិនិយោ អញ្ញាតកេន បរិក្ខារេន អញ្ញាតិសាលោហិតេន មហាជនិតេន អញ្ញំ ភេសជ្ជំ បាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ

---

១ ឧ សំហរិត្វា ។ ២ ឧ. ម. តណ្ឌុលំ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(១២៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងដេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីចាំឆ្ឆាយ ជាអ្នកនៅក្នុងបរិវេណរបស់ប្រជុំជន ១ ពួក ជាពួកកិក្ខុនីលំបាកដោយបបរ ។ គ្រានោះឯង ប្រជុំជននោះក៏ប្រមូលបរិក្ខារដែលវៃបានមកហើយផ្ញើទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអកផ្សារម្នាក់ដើម្បីចាត់ចែងបបរដល់កិក្ខុនីចាំឆ្ឆាយ ទើបចូលទៅរកកិក្ខុនីចាំឆ្ឆាយ ហើយបានពោលពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងចាំឆ្ឆាយទុកបរិក្ខារដើម្បីចាត់ចែងបបរក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារឈ្មោះឯណោះ ចូរលោកចាំឆ្ឆាយឲ្យអ្នកណាមួយនាំយកអង្ករចាំឆ្ឆាយអំពីផ្ទះនោះហើយឲ្យគេចំអិនបបរនាន់ចុះ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ឆាយឲ្យគេទិញភេសជ្ជៈដោយបរិក្ខារនោះហើយក៏បរិភោគ ។ ទើបប្រជុំជននោះដឹងហើយតំណោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំឆ្ឆាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្ថុដទៃ ដូចម្តេចបានជាកិក្ខុនីចាំឆ្ឆាយបានភ្នុះបាសក(១)

---

(១) ប្រែហៅដូចប្រជុំជនទេដឹង ។

ภิกฺขุนิโยติ ตสฺส ขุทฺทกสฺส ขุทฺทายนฺตสฺส ขียนฺตสฺส วิทารเณนฺตสฺส ฯ โย ตา ภิกฺขุนิโย อุปสงฺกมิตฺวา ฯเปฯ ตา ขุทฺทายนฺติ ขียนฺติ วิทารเณนฺติ ตตฺถ ยถา ตาส ภิกฺขุนิโย อญฺญตรสฺมึ อารญฺญกสฺมึ ปวิวิตฺเต โอกาเส อญฺญมญฺญสฺส อุปหตูปหารา อุปหตูปหารา มหาวณิเตน อญฺญา เวตาเปสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สงฺฆมฺปิ ตาว ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย อญฺญมญฺญสฺส อุปหตูปหารา มหาวณิเตน อญฺญา เวตาเปสฺสนฺตีติ ฯ สงฺฆมฺปิ ตาว ตถาติ ฯ กิมหิ พุทฺโธ ตถา ตตฺถ ยถา ตาส ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย อญฺญมญฺญสฺส อุปหตูปหารา มหาวณิเตน อญฺญา เวตาเปสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๘มํ สิกฺขาปทํ ขุทฺทสฺมึ ยาว ปน ภิกฺขุนี อญฺญมญฺญสฺส อุปหตูปหารา มหาวณิเตน อญฺญา เวตาเปยฺย ภิกฺขุสงฺฆญฺจ ปฏิจฺจ

នោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ដូចម្តេចកើត ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ដូចម្តេចពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ដូចម្តេចកើត ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តុដទៃ ដូចម្តេចកើត កិក្ខុនីនោះ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๒๗] ยา ปนาตัง ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุ-นีตัง ฯเปฯ อยัง สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีตัง ฯ อญฺญตฺเรว ปริกฺกาเรน ปริกฺขิตเรนาติ อญฺญสฺมา-ตฺถายะ ทิเสน ฯ มหาสทฺทเรนาติ กณสฺสตฺถายะ น สงฺฆสฺส น ปกติภิกฺขุนิยา ฯ อญฺญา เจตาปเยยฺยา-ตัง ยัง อตฺถายะ ทินฺนัง ตัง ปาปเณฺย อญฺญา เจตาเปตัง ปยเชเก ทุกฺกฏัง ปฏิลาเภน นิสฺสคฺคิยัง เหาตัง นิสฺสชฺชิตพฺพัง สงฺฆสฺส ก กณสฺส ก ปกติภิกฺขุนิยา ก ฯ ปาฬิยา ปน ภิกฺขาย นิสฺสชฺชิตพฺพัง ฯเปฯ สนฺตัง เยหิ อยฺยา อญฺญาตเกน ปริกฺขาเรน ปริกฺขิตเรน ม-หาสทฺทเรน อญฺญา เจตาปิตัง นิสฺสคฺคิยัง สมาปัชฺชติ สงฺฆสฺส นิสฺสชฺชามีติ ฯเปฯ ทาตเพฺพยฺยาตัง ฯเปฯ ทาตเพฺพยฺยุนฺติ ฯเปฯ อยฺยาย ทาตุนฺติ ฯ

[๑๒๘] อญฺญาตเกติ อญฺญาตกสญฺญา อญฺญา เจ-ตาเปติ นิสฺสคฺคิยัง ปาจิตฺติยัง ฯ อญฺญาตเกติ วิมติกา

(๑๒๗) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃឱវាទវគ្គបរិបូរហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយបរិក្ខារដែលទាយកប្រគេនប្រយោជន៍ដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯទៀត ។ ពាក្យថា ជារបស់គណៈ (គឺទាយកលះចំពោះ) តែគណៈមិនមែនលះចំពោះសង្ឃ មិនមែនលះចំពោះកិក្ខុនី ๑ រូប ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា កិក្ខុនីមិនឲ្យទិញវត្តនោះ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលឲ្យទិញ របស់នោះជានិស្សគ្គិយកង ๑ ណៈដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវតែលះរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ๑ រូបក៏បាន។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវតែលះរបស់នោះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ របស់ដទៃនេះ ខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះរបស់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នាទាំងសិក្ខាបទទី ๑ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

(๑๒๘) របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថា របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ កិក្ខុនីមាន

អញฺญំ ចេតាបេតិ ติสฺสกิยំ ปาจิตฺติยំ ฯ អញฺญตฺถ
អនញฺญตฺถกสญฺญา អញฺญំ ចេតាបេតិ ติสฺสกิยំ ปา-
จิตฺติยំ ฯ ติสฺสฺส បដิលភิตฺวา យថาทានេ ឋបេ-
តพฺพំ ฯ អនញฺญตฺถเก អញฺญตฺถกสญฺญา អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ฯ អនញฺญตฺถเก វេមតิกา អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ฯ
អនញฺญตฺถเก អនញฺญตฺถกสญฺญา អនាបត្តិ ฯ

[๑๒๙] អនាបត្តិ សេសកំ ឋបេតិ សាមิเก
អបលោเกេត្វา ឋបេតិ អាបទាสุ ឋបិตสฺส กោ-
ปิกาយาតิ ฯ

សេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្តុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តុដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីបានវត្តុដែលខ្ចីនលះនោះមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកន្លែងវត្តុដែលគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តុដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[១២៩] ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីបង្អោនទៅនូវរបស់ដែលសល់ ១ កិក្ខុនីប្រាប់ម្ចាស់មានហើយទើបបង្អោនទៅ ១ កិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងខុសបំណងតាយកកន្លងសម័យមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បត្តវិគ្គស្ស ឥរិមសិក្ខាបទំ

[១៣៤] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស បុគ្គលស្ស បរិវេណាទាសិ-គា តិក្ខិណិយោ យាគុយា កិលមន្តិ ។ អថខោ សោ បុគ្គោ តិក្ខិណិនំ យាគុអត្ថាយ ឧទ្ធរិំ សង្ឃរិត្វា អញ្ញ-តរស្ស អាបណិកស្ស ឃរេ បរិក្ខារំ និក្ខិបិត្វា តិក្ខិ-ណិយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯតទវោច អមុកស្ស អយ្យ អាបណិកស្ស ឃរេ យាគុអត្ថាយ បរិក្ខារោ និក្ខិត្តោ តតោ តណ្ឌុលេ[1] អាហរាបេត្វា យាគុំ បចាបេត្វា ប-រិភុញ្ជថាតិ ។ តិក្ខិណិយោ តេន ច បរិក្ខារេន សយំបំ យាគុំ បត្វា ភេសជ្ជំ ទេតាបេត្វា បរិភុញ្ជិំសុ ។ អថខោ សោ បុគ្គោ ជានិត្វា ទុដ្ឋាយតិ ទិយតិ វិចារេតិ តថំ ហិ នាម តិក្ខិណិយោ អញ្ញទត្ថុំ តេន បរិក្ខារេន អញ្ញទិសិ តេន បហាវនិ តេន សញ្ញោចិ តេន អញ្ញំ ទេ-តាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខិណិយោ តស្ស

---

១ ឧ តណ្ឌុលំ ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(១៣០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយនៅកងបរិវេណរបស់ប្រជុំជន១ពួក ជាពួកភិក្ខុនីលំបាកដោយបបរ ។ គ្រានោះឯង ប្រជុំជននោះប្រមូលបរិក្ខារដែលរៃបានមក ដើម្បីចាត់ចែងបបរដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយទុកបរិក្ខារ (នោះ) ក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារម្នាក់ ទើបចូលទៅរកភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងទាំងឡាយទុកបរិក្ខារដើម្បីចាត់ចែងបបរក្នុងផ្ទះអ្នកផ្សារឈ្មោះឯណោះ ចូរលោកទាំងឡាយឲ្យគេនាំយកអង្កាំទាំងឡាយអំពីផ្ទះនោះមកហើយចំអិនបបរទាន់ចុះ ។ តែភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យគេទិញកេសជ្ជៈដោយបរិក្ខារនោះផង ដោយរបស់ដែលសូមគេដោយខ្លួនឯងផង ហើយបរិភោគ ។ ឯប្រជុំជននោះដឹងហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្ថុដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្ថុដទៃ ជារបស់គណៈនឹងដោយវត្ថុដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮប្រជុំជននោះ

ឃុកស្ស ទុដ្ឋុឃនស្ស ខីឃនស្ស វិចាចេន្តស្ស ។ យា
តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋុឃនិំ
ខីឃនិំ វិចាចេន្តិំ កេចិ ហិ ភាម កិក្ខុនិយោ អញ្ញតរំ-
កេន បរិក្ខារេន អញ្ញតិសិកេន មហាឧនិកេន សញ្ញា-
ចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ
កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ អញ្ញតរំកេន បរិក្ខារេន អញ្ញតិ-
សិកេន មហាឧនិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេ-
តាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កេចិ ហិ ភាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ អញ្ញតរំកេន
បរិក្ខារេន អញ្ញតិសិកេន មហាឧនិកេន សញ្ញាចិកេ-
ន អញ្ញំ ចេតាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អញ្ញតរំ-
កេន បរិក្ខារេន អញ្ញតិសិកេន មហាឧនិកេន សញ្ញា-
ចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេយ្យ និស្សគ្គិយំ ចាបិ្ចយន្តិ ។

កំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើទើបឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ទើបដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ទើបដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើទើបឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ទើបដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងសោះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈ ទើបដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង កិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๓๑] យា បនាតិ យា យាចិកា ฯ បេ ฯ ภิกฺขุนีติ ฯ បេ ฯ อยំ สมฺมุ อาคฺเค อาจิณฺณตา ภิกฺขุนีติ ฯ อญฺญตฺเรน ปวิกฺกาเรน อญฺญสฺมิเรนาติ อญฺญสฺตฺถาย ทินฺนา ฯ มหาชนิเรนาติ คณสฺตฺถาย ฯ สงฺฆสฺส ฯ ปกติภิกฺขุนิยา ฯ สญฺจิเรนาติ สยំ យาจิตฺวา ฯ อญฺญา เจตาเปยฺยาติ យំ អត្ថាយ ទินฺนំ តំ ปเหฺวา អญฺญา เจตาเปติ បយោเค ទุกฺกฏំ បដิลาเภน นิสฺสคฺคิยំ เหาติ นิสฺสชฺชิតพฺพំ សงฺฆสฺส ก គณสฺส ก ปกติภิกฺขุนิยา ก ฯ ปาฬิ បន ภิกฺขเว นิสฺสชฺชิតพฺพំ ฯ បេ ฯ สนฺเต អយฺเย អญฺญตฺเรน បវิกฺขาเรน អญฺญสฺมิเรน มหาชนิเรน សญฺจิเรน អญฺญา เจตาបิตំ นิสฺสគ្គិยំ สมาหំ សงฺฆสฺส นิสฺสជ្ជាមីតិ ฯ បេ ฯ ទาเยยฺยาតិ ฯ បេ ฯ ទาเยยฺยុន្តិ ฯ បេ ฯ អយฺยาយ ទម្មីតិ ฯ

(១៣១) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯទៀត ។ ពាក្យថា ជារបស់គណៈ គឺគេលះចំពោះតែគណៈមិនមែនចំពោះសង្ឃ មិនមែនចំពោះកិក្ខុនី ១ រូបទេ ។ ពាក្យថា ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង គឺវត្តដែលសូមគេបានមកហើយដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា ភិក្ខុនីមិនឲ្យគេទិញវត្តនោះហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលឲ្យទិញ វត្តនោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមក ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះខ្ញុំឲ្យគេទិញដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់គណៈនឹងដោយវត្តដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅ ដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទ ទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

(๑๓๒) อญฺญตฺร ภิกฺขเวติ อญฺญตฺรภิกฺขเวสญฺญา อญฺ-
ญตฺรเตติ นิสฺสกฺกวจนํ ฯ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ อญฺญตฺร ภิก-
ขเวติ เอตฺถาปิ นิสฺสกฺกวจนเมว ปาจิตฺติยนฺติ ฯ
อญฺญตฺร ภิกฺขเวติ อนญฺญตฺรภิกฺขเวสญฺญา อญฺญตฺร
นิสฺสกฺกวจนํ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ นิสฺสฏฺฐปฏิลทฺธา ยถาธาเน
ฐปเนตพฺพา ฯ อนญฺญตฺร ภิกฺขเวติ อญฺญตฺรภิกฺขเวสญฺญา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ อนญฺญตฺร ภิกฺขเวติ เอตฺถาปิ อาปตฺติ ทุกฺก-
ฏสฺส ฯ อนญฺญตฺร ภิกฺขเวติ อนญฺญตฺรภิกฺขเวสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๓๓) อนาปตฺติ เสสกานิ ฐปเนตฺวา สาม-
เณรา อปโลเกตฺวา ฐปเนติ อาปทาสุ อุมฺมตฺ-
กาย อาทิกมฺมิกาติ ฯ

(๑๓๒) របស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃមែន ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបានវត្តុដែលខ្ចីនលះនោះមកវិញហើយ ត្រូវបង្អោនទៅកាន់វត្តុដែលគាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๓๓) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីបង្អោនទៅនូវរបស់ដែលសល់ ๑ ភិក្ខុនីប្រាប់ម្ចាស់របស់ហើយទើបបង្អោន ๑ ភិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងទុសំណង់គាយកកន្លងមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បត្តវិគ្គស្ស ទសមសិក្ខាបទំ

[១៣៤] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ពហុស្សុតា
ហោតិ កាឡាគមា វិសារទា បដ្ឋា ធម្មឹ កថំ កាតុំ ។
ពហូ មនុស្សា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ បយិរុទាសន្តិ(១) ។
តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា
បរិវេណំ ឧន្ទិយតិ ។ មនុស្សា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ
ឯតទវោចុំ កិំ ស្ឋិនំ តេ(២) អយ្យេ បរិវេណំ ឧន្ទិ-
យតីតិ ។ ឧត្តារុសោ ឌាយកា ឧត្តិ ភារភាតិ ។
អថខោ តេ មនុស្សា ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា បរិវេ-
ណត្តាយ ឧច្ចកំ សង្ឃវិត្តំ(៣) ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិ-
យា បរិក្ខារំ អទំសុ ។ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេន
ច បរិក្ខារេន សយំបិ យាចិត្វា ភេសជ្ជំ ចេតាបេត្វា
បរិភុញ្ជិ ។ មនុស្សា ជានិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ
វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា

---

១ ម. យ. បយិរុបាសន្តិ ។ ២ ម. ពា ។ ៣ ម. សំឃវិត្ថា ។

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(១៣៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ជាពហុស្សុតជាអ្នកឈ្វាសនិយាយក្នុងវិក្ខាប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ។ មនុស្សទាំងឡាយជាច្រើនតែងចូលទៅអង្គុយជិត (សេពគប់) នឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ សម័យនោះឯង ទីបរិវេណរបស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏ចាក់ចែកទ្វេរទ្រាម ។ មនុស្សទាំងឡាយបានពោលពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ទីបរិវេណរបស់លោកនេះ ទ្វេរទ្រាមទៅដោយហេតុអ្វី ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ព្រោះគ្មានពួកអ្នកឲ្យ គ្មានពួកអ្នកឆ្លើ ។ ទើបមនុស្សទាំងឡាយនោះ ប្រមូលបរិក្ខារដែលគេបានមកដើម្បីប្រយោជន៍ទីបរិវេណនៃថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ហើយបានឲ្យបរិក្ខារនោះដល់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យគេទិញកេសផ្នះដោយបរិក្ខារនោះឯង ដោយរបស់ដែលសូមដោយខ្លួនឯងផង ហើយក៏បរិភោគ ។ មនុស្សទាំងឡាយដំឯ ហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា លោកម្ចាស់ថុល្លនន្ទា

អញ្ញេនត្តំកោន បរិក្ខារេន អញ្ញេនំសិកោន បុក្កលិកោន សញ្ញេចិកោន អញ្ញំ ចេតាបេស្សតីតិ ។ បេ ។ សង្ឃំ តិរ តិក្ខត្តុំ ញត្តិទុតិយំ តិក្ខត្តុំ អញ្ញេនត្តំកោន បរិក្ខារេន អញ្ញេនំសិកោន បុក្កលិកោន សញ្ញេចិកោន អញ្ញំ ចេតាបេតីតិ ។ សង្ឃំ ភតកភតិ ។ តិរច្ឆានគតា ពុទ្ធា ភតកភតិ ចំ បាឋ តិក្ខត្តុំ ញត្តិទុតិយំ តិក្ខត្តុំ អញ្ញេនត្តំកោន បរិក្ខារេន អញ្ញេនំសិកោន បុក្កលិកោន សញ្ញេចិកោន អញ្ញំ ចេតាបេស្សតិ ឯតំ តិក្ខត្តុំ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ តិក្ខត្តុំយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យា បន តិក្ខត្តុំ អញ្ញេនត្តំកោន បរិក្ខារេន អញ្ញេនំសិកោន បុក្កលិកោន សញ្ញេចិកោន អញ្ញំ ចេតាបេយ្យ ឧស្សក្កិយំ ចាចិត្តំ-យន្តិ ។

មិនសមបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមមកដោយខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថ្លូនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថ្លូនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេទិញវត្តដទៃ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ភិក្ខុនីនោះត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

[๑๓๙] ยา បនាតិ យា យាទិសា ฯ បេ ฯ ภิกฺขุនីតិ ฯ បេ ฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ภิกฺขุนីតិ ฯ អញ្ញេនត្ថីកេន បវារិតាវេន អញ្ញត្ថិសំកេនាតិ អញ្ញស្សត្ថាយ ទិន្នេន ฯ បុគ្គលិកេនាតិ ឯកភិក្ខុនិ-យា អត្ថាយ ឧ សង្ឃស្ស ឧ គណស្ស ฯ សញ្ចេ-តេនាតិ សយំ យាចិត្វា ฯ អញ្ញំ ចេតាបេយ្យាតិ យំ អត្ថាយ ទិន្នំ តំ ឋបេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេតិ បយោ-គេ ទុក្កដំ បដិលាភេន និស្សគ្គិយំ ហោតិ និស្សជ្ជិតព្ពំ សង្ឃស្ស ឧ គណស្ស ឧ ឯកភិក្ខុនិយា ឧ ฯ ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ និស្សជ្ជិតព្ពំ ฯ បេ ฯ ឥទំ មេ អាយ្យេ អញ្ញេនត្ថីកេន បវារិតាវេន អញ្ញត្ថិសំកេន បុគ្គលិកេន សញ្ចេចិតេន អញ្ញំ ចេតាបិតំ និស្សគ្គិយំ ឥមាហំ សង្ឃស្ស និស្សជ្ជា-មីតិ ฯ បេ ฯ ឧនេយ្យាតិ ฯ បេ ฯ ឧនេយ្យុន្តិ ฯ បេ ฯ អយ្យាយ ឧម្ចីតិ ฯ

(១៣៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌចប់ហើយ ។ ពាក្យថា ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ គឺដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីចាត់ចែងវត្តឯទៀត ។ ពាក្យថា ជារបស់បុគ្គល គឺគេឲ្យចំពោះតែភិក្ខុនីមួយរូបមិនឲ្យដល់សង្ឃ មិនឲ្យដល់គណៈទេ ។ ពាក្យថា ដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង គឺវត្តដែលសូមគេមកដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេទិញវត្តដទៃ គឺរបស់ដែលទាយកឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តណា ភិក្ខុនីមិនឲ្យគេទិញវត្តនោះ ហើយឲ្យគេទិញវត្តឯទៀតវិញ ត្រូវទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលឲ្យទិញ វត្តនោះជានិស្សគ្គិយក្នុងខណៈដែលបានមកភិក្ខុនីគប្បីលះវត្តនោះដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលភិគិនីទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះរបស់នោះយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ វត្តដទៃនេះខ្ញុំឲ្យគេទិញ ដោយបរិក្ខារដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ គេឲ្យចំពោះវត្តដទៃ ជារបស់បុគ្គល នឹងដោយវត្តដែលសូមដោយខ្លួនឯង ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះវត្តនេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌនេះ) ។

[๑๓๖] អញ្ញតរំ្តកេ អញ្ញតរំ្តកសញ្ញា អញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯស្សក្ខិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អញ្ញតរំ្តកេ វេមតិកា អញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯស្សក្ខិយំ ចាចិត្តិយំ ។ អញ្ញតរំ្តកេ អនញ្ញតរំ្តកសញ្ញា អញ្ញំ ចេតាបេតិ ឯស្សក្ខិយំ ចាចិត្តិយំ ។ ឯស្សដ្ឋំ បដិលភិត្វា យថាធានេ ឧបនេតព្ពំ ។ អនញ្ញតរំ្តកេ អញ្ញតរំ្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនញ្ញតរំ្តកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនញ្ញតរំ្តកេ អនញ្ញតរំ្តកសញ្ញា អនាបត្តិ ។

[๑๓๗] អនាបត្តិ សេសកំ ឧបនេតិ សាមំកេ អបលោកេត្វា ឧបនេតិ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

(๑๓๖) របស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តឯទៀត ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ របស់គេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ហើយឲ្យគេទិញវត្តដទៃវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបានវត្តុដែលលះនោះមកវិញហើយ គប្បីបង្អោនទៅកាន់វត្តុដែលគាយកគេឲ្យចំពោះយ៉ាងណា ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថារបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនរបស់ដែលគេឲ្យដើម្បីប្រយោជន៍វត្តដទៃ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๓๗) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កាន់សិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីបង្អោនទៅនូវរបស់ដែលសល់ ๑ ភិក្ខុនីច្រាប់ម្ចាស់ទានហើយទើបបង្អោនទៅ ๑ ភិក្ខុនីឲ្យគេចាត់ចែងខុសបំណងគាយកព្រោះមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បឹងរាគ្គសុត្តបាឡិសិក្ខាបទំ

(១៣៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។
តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី
ពហុស្សុតា ហោតិ អាគាឍាគា វិសារទា បដ្ឋា ធម្មី
កថំ កាតុំ ។ អថខោ ពជា បសេនទិ កោ-
សលោ សីតកាលេ មហគ្ឃំ កម្ពលំ ទារុបិត្វា
យេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្ក-
មិត្វា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ពជាវំ បសេ-
នទិ កោសលំ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ធម្មិយា កថា-
យ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្ប-
ហំសេសិ ។ អថខោ ពជា បសេនទិ កោស-
លោ ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា ធម្មិយា កថាយ
សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំ-
សិតោ ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោច វាទេយ្យាសិ
អាយ្យេ យេន អត្ថោតិ ។ សចេ មេ តុំ មហាឃ

បឹវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

[១៣៨] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្ត
ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិកុនី
ឈ្មោះថុល្លនន្ទា ជាពហុស្សុត ជាស្រីមានថ្វីមាត់ ភ្ញៀវក្នុងប្រសប់ធ្វើ
ធម្មីកថា ។ គ្រានោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ដណ្តប់សំពត់
កម្ពលមានដំបៃ្លច្រើនកង់កាលត្រជាក់ ហើយព្រះអង្គចូលទៅកាន់សំ-
ណាក់ថុល្លនន្ទាកិកុនី លុះចូលទៅដិតហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាកិកុនី
ហើយគង់នៅក្នុងទីគួរ ១ ។ លុះស្តេចបសេនទិកោសលនៅក្នុងទីគួរ ១
ហើយ ថុល្លនន្ទាកិកុនីក៏ពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន
ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ កាលនោះ ស្តេចបសេនទិកោសល កាល
ថុល្លនន្ទាកិកុនីពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ
ដោយធម្មីកថា (ដូច្នោះហើយ) ក៏មានបន្ទូលនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិកុនីថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ត្រូវការវត្ថុណា គប្បីប្រាប់វត្ថុនោះចុះ ។
ថុល្លនន្ទាកិកុនីឆ្លើយថា បពិត្រមហារាជ បើព្រះអង្គមានសេចក្តីប្រាថ្នាធំ

ชานาตุ กาเมสิ ตมหํ กมฺมลกฺขณนฺติ ฯ อถ โข ราชา ปเสนทิ โกสลโก ปุลฺลนคราย กิกฺขุนิยา กมฺมลกฺขณนฺติ ฐตฺวา อุฏฺฐายาสนา ปุลฺลนคเร กิกฺขุนี อกิจฺจเตฺวา ปนกิกฺขิณึ กตฺวา ปกฺกามิ ฯ มนุสฺสา อุฬฺฬายนฺติ ขียนฺติ วิจาเรนฺติ มหิจฺฉา อยเมว กิกฺขุนิยา อสนฺตฺถา กเรยฺย ยทิ ราชานํ กมฺมลกฺขณนฺติ ฯ อาโรจาเปสุ โข กิกฺขุนิโย เตสํ มนุสฺสานํ อุฬฺฬายนกานํ ขียนกานํ วิจาเรนกานํ ฯ ยา ตา กิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุฬฺฬายนฺติ ขียนฺติ วิจาเรนฺติ กึ ปน อยฺยา ปุลฺลนคเร ราชานํ กมฺมลกฺขณนฺติ ฯเปฯ สตฺถา กิโร กิกฺขเว ปุลฺลนคเร กิกฺขุนี ราชานํ กมฺมลกฺขณนฺติ[1] ฯ สตฺถา กเรยฺยาติ ฯ วิเรยฺยา พุทฺธา กเรยฺย กึ ปน อยฺยา กิกฺขเว ปุลฺลนคเร กิกฺขุนี ราชานํ กมฺมลกฺขณนฺติ เอตมกิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจิทนฺติ กิกฺขเว กิกฺขุนิโย ยมหิ สิกฺขาปทมุทฺทิสนฺ

๑ ม. กิญฺเญปิสีติ ฯ

ប្រគេនដល់អាត្មា ចូរព្រះអង្គប្រគេនសំពត់កម្ពលនេះចុះ ។ ទើបស្តេច
បរសេនទិកោសលប្រគេនសំពត់កម្ពលដល់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ហើយក្រោក
ចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី រួចធ្វើប្រទក្សិណចៀសចេញទៅ ។
មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងនេះ
មានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន គ្មានសន្តោស មិនសមទំាសុំសម្ពត់កម្ពល
ពីស្តេចសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងនោះពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ដូចេ្នះហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តី
ប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងសុំសម្ពត់កម្ពលពីស្តេច
សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា
ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសុំសម្ពត់កម្ពលពីស្តេច ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា
បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះ
ភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹង
សុំសម្ពត់កម្ពលពីស្តេចទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យ
ជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីកាលចាត់ចែង

ตฺวาปุรณานิ[๑] ปน ภิกฺขุนิยา เจตาเปตพฺพานิ จตุกฺก-สปรมานิ เจตาเปตพฺพานิ ตโต เจ อุตฺตริ[๒] เจตาเปยฺย นิสฺสคฺคิยานิ จาปิ ฉินฺนานิ ฯ

[๑๓๙] ตฺวาปุรณานิ นาม ยฏฺฐิปิ สีตกาเล ปาปุรณานิ[๓] ฯ เจตาเปตพฺพานีติ วิญฺญาเปตพฺพานิ ฯ จตุกฺก-สปรมานิ เจตาเปตพฺพานิ สาธุสกมาปณาปฺปนตานิ เจตาเปตพฺพานิ ฯ ตโต เจ อุตฺตริ เจตาเปยฺยาติ ตนฺตฺว-วิญฺญาเปติ ปโยเคน อุกฺกฑฺฒ ปฏิลาเภน นิสฺสคฺคิยานิ โหนฺติ นิสฺสชฺชิตพฺพานิ สงฺฆสฺส วา คณสฺส วา ปุค-ภิกฺขุนิยา วา ฯ ปเร ปน ภิกฺขเว นิสฺสชฺชิตพฺพานิ ฯเป ฯ เอวญฺหิ เม อยฺยา ตฺวาปุรณานิ อตีเตเกน จตุกฺก-สปรมานิ เจตาปิตานิ นิสฺสคฺคิยานิ เอกมาสานิ สงฺฆสฺส นิสฺส-ชฺชามีติ ฯเป ฯ ฐเปยฺยาติ ฯเป ฯ ฐเปยฺยุนฺติ ฯเป ฯ อยฺยาย ฐปฺเปติ ฯ

---

๑ ม. ตฺวาปุรณานิ ฯ ๒ อุตฺตริ ฯ ๓ ปาปุรณานิ ฯ

សម្ពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ក្រាស់ ត្រូវចាត់ចែងបានតែសម្ពត់ដែលមានដំឡៃបួនកហាបណៈបួនដង ជាយ៉ាងច្រើន បើចាត់ចែងសំពត់ដែលមានដំឡៃហួសពីនោះទៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(๑๓๙) ដែលហៅថា សំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ក្រាស គឺ សំពត់ដណ្តប់ណាមួយសម្រាប់ដណ្តប់កន្លះរដូវរងា ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលចាត់ចែង គឺថា កាលសូម(គេ) ។ ពាក្យថា ត្រូវចាត់ចែងបានតែសំពត់មានដំឡៃបួនកហាបណៈបួនដង ជាយ៉ាងច្រើន សេចក្តីថា ត្រូវចាត់ចែងបានតែសំពត់មានដំឡៃ ១៦ កហាបណៈ ។ ពាក្យថា បើចាត់ចែងសំពត់ឲ្យលើសពីនោះទៅ សេចក្តីថា កិក្ខុនីសូមសំពត់ឲ្យលើសលុបពីនោះទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលសូម សំពត់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងពេលដែលបានមក កិក្ខុនីត្រូវលះបង់ដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់កិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីត្រូវលះបង់យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ក្រាស់នេះមានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈបួនដង ជាកំណត់ ខ្ញុំបានសូមមកហើយ ជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបង់សំពត់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅមានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌ) ។

[๑๔๐] อตีเรกจตุกฺกสฺเส อตีเรกสญฺญา เจตาเปตพฺพนฺติ อนิสฺสฏฺฐิยนฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ อตีเรกจตุกฺกสฺเส วิมติกา เจตาเปตพฺพนฺติ อนิสฺสฏฺฐิยนฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ อตีเรกจตุกฺกสฺเส อนตีเรกสญฺญา เจตาเปตพฺพนฺติ อนิสฺสฏฺฐิยนฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ อนตีเรกจตุกฺกสฺเส อตีเรกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนตีเรกจตุกฺกสฺเส วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนตีเรกจตุกฺกสฺเส อนตีเรกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๑๔๑] อนาปตฺติ จตุกฺกสปรมนฺติ เจตาเปตีติ อนตีเรกจตุกฺกสปรมนฺติ เจตาเปตีติ ญาตกานนฺติ ปวาริตานนฺติ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ธเนน ปหิณนฺติ เจตาเปตุกามสฺส ปหิณนฺติ เจตาเปตีติ ธมฺมตฺถิกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

ឥស្សត្តិយកណ្ឌ ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑ ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ

(๑๔๐) សំពត់មានដំណៃលើសពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនិសំគាល់ថាលើសមែន ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់មានដំណៃលើសពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់មានដំណៃលើសពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្វះវិញ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីសំគាល់ថាលើសវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង កិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្វះមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๔๑) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃត្រឹមបួនកហាបណៈ ๔ ដង ជាកំណត់ ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃខ្វះពីបួនកហាបណៈ ๔ ដង ជាកំណត់ ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់របស់ពួកញាតិ ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់របស់ពួកជនដែលបវារណា ๑ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់ដើម្បីបុគ្គលដទៃ ๑ កិក្ខុនីបានសំពត់ដណ្តប់មកដោយទ្រព្យរបស់ខ្លួន ๑ ជនមានសេចក្តីជ្រាបថាឲ្យកិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃច្រើន កិក្ខុនីត្រឡប់សុំសំពត់ដណ្តប់មានដំណៃតិច ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បឹរវគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

(១៤២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ពហុស្សុតា ហោតិ អាគាឍិកា វិសារទា បដ្ឋា ធម្មឹ កថំ កាតុំ ។ អថខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឧយ្យានកាលេ មហាសទ្ទំ ខោមំ ចារុបិត្វា យេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី តេ-ឧបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អភិវាទេត្វា ឯតមត្ថំ ឯរិសីទិ ។ ឯតមត្ថំ ឯរិសិន្នំ ខោ រាជានំ បសេនទឹ កោសលំ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្ប-ហំសេសិ ។ អថខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឋុល្លនន្ទាយ ភិក្ខុនិយា ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំសិតោ ឋុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោច វនេយ្យោសិ អយ្យេ យេន អត្ថោតិ ។ សចេ មេ តុំ មហារាជ ជានុកាមោសិ ឥមំ ខោមំ នេហិ-តិ ។ អថខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឋុល្លនន្ទាយ

បឋមវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(១៤២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកុក្កុនី ជាពហុស្សូត ជាស្រីមានថ្វីមាត់ ជាស្រីភ្លៀវភ្លា ប្រសប់ឆ្លើយធម្មកថា ។ លំដាប់នោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់ដណ្តប់សំពត់សម្បកឈើមានដំបៃច្រើនក្នុងកាលភ្លៅ ហើយចូលទៅរកថុល្លនន្ទាកុក្កុនី លុះយាងចូលទៅហើយក៏ថ្វាយបង្គំថុល្លនន្ទាកុក្កុនីហើយគង់នៅក្នុងទីគួរមួយ ។ លុះព្រះបាទបសេនទិកោសលគង់នៅក្នុងទីសមគួរហើយ ថុល្លនន្ទាកុក្កុនីក៏ឲ្យពន្យល់ឲ្យទ្រង់ឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មកថា ។ លំដាប់នោះ ព្រះបាទបសេនទិកោសល កាលថុល្លនន្ទាកុក្កុនីពន្យល់ឲ្យទ្រង់ឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មកថារៀបរាប់ព្រះបន្ទូលនេះនឹងថុល្លនន្ទាកុក្កុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ត្រូវការវត្ថុណា គប្បីប្រាប់តាមនោះចុះ ។ ថុល្លនន្ទាកុក្កុនីឆ្លើយថា បពិត្រមហារាជ បើព្រះអង្គប្រាថ្នាដ៏ប្រសើរដល់ភគ្នាភាព សូមព្រះអង្គប្រគេនសំពត់សម្បកឈើនេះចុះ ។ ទើបព្រះបាទបសេនទិកោសល

กิกฺขนิยา เอตาหิ ตฺวา อุปชฺฌายาสนา ปุลฺลนฺตเร กิกฺขุนิ
อกิตฺวาเนว ตฺวา ปเทสิกาย กตฺวา ปกฺกมิ ฯ มนุสฺส
อุปชฺฌายนฺติ ทียนฺติ วิชาเตนฺติ มหิฏฺฐา สมา กิกฺขนิยา
อสนฺตุฏฺฐา กถิ หิ ตาส ภควตา เอตาหิ วิญฺญาเปสฺสนฺตีติ ฯ
อเสฺสสุ เอตา กิกฺขนิยา เตสิ มนุสฺสานิ อุปชฺฌา-
ยนฺตานิ ทียนฺตานิ วิชาเตนฺตานิ ฯ ยา ตา กิกฺขนิยา
อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุปชฺฌายนฺติ ทียนฺติ วิชาเตนฺติ กถิ
หิ ตาส อยฺยา ปุลฺลนฺตา ภควตา เอตาหิ วิญฺญาเปสฺส-
ตีติ ฯเป ฯ สจฺจ กิร กิกฺขเว ปุลฺลนฺตา กิกฺขุนิ
ภควตา เอตาหิ วิญฺญาเปตีติ ฯ สจฺจ ภควติ ฯ วิครหิ
พุทฺโธ ภควา กถิ หิ ตาส กิกฺขเว ปุลฺลนฺตา กิกฺขุนิ
ภควตา เอตาหิ วิญฺญาเปสฺสติ เนต กิกฺขเว อปฺปสนฺนาน
ปสาทาย ฯเป ฯ วิครหิตฺวา ธมฺมิ กิกฺขเว กิกฺขุนิยา สมฺม
สิกฺขาปท อุทฺทิสนฺตุ ลหุกาปตฺติ[๑] ปน กิกฺขุนิยา
เจตาเปตฺวา อฏฺฐเตยฺยกสาสมฺม เจตาเปตพฺพ อเต
เจ อุตฺตรึ เจตาเปยฺย นิสฺสคฺคิย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

๑ ม ลหุกาปตฺติ ฯ

ประเสนสมาทเหตุ ภิกฺขุนิยา ปาจิตฺติยนฺติ วุตฺตนฺติ ฯ ตตฺถ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติ ฯ ปาจิตฺติยาปตฺติ ปน

[๑๔๓] ลหุกาปุรณา นาม ยญฺจิ ตุยฺหญฺจ อุณฺหกาเล ปาปุรณา ฯ เจตาเปตฺวาติ วิญฺญาเปตฺวา ฯ อฑฺฒเตยฺยกํสปรมํ เจตาเปตพฺพนฺติ อสกหาปณสฺส ตินฺนกหาปณานกฺฆนกํ เจตาเปตพฺพํ ฯ ตโต เจ อุตฺตรึ เจตาเปยฺยาติ ตทุตฺตริ วิญฺญาเปติ ปโยเคน อุกฺกฏฺฐปริจฺเฉทโต นิสฺสคฺคิยํ โหติ นิสฺสชฺชิตพฺพํ สงฺฆสฺส วา คณสฺส วา ปุคฺคลสฺส วา ฯ ปุพฺเพ ปทาเน นิสฺสชฺชิตพฺพํ ฯ เป ฯ สนฺเต เยว อยฺเย ลหุกาปุรณา อติเรกอฑฺฒเตยฺยกํสปรมํ เจตาปิตํ นิสฺสคฺคิยํ สมาหา สงฺฆสฺส นิสฺสชฺชามีติ ฯ เป ฯ ฐเปยฺยาถ ฯ เป ฯ ฐเปยฺยุนฺติ ฯ อยฺยาย ฐปิตา ฯ

[๑๔๔] อติเรกอฑฺฒเตยฺยกํเส อติเรกสญฺญา เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ อติเรกอฑฺฒเตยฺยกํเส เวมติกา เจตาเปติ นิสฺสคฺคิยํ ปาจิตฺติยํ ฯ

(១៤៣) ដែលហៅថា សំពត់ដណ្តប់មានសាច់ស្តើង គឺសំពត់ណាមួយសម្រាប់ដណ្តប់ក្នុងរដូវក្តៅ ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលចាត់ចែង គឺកាលសូម ។ ពាក្យថា ត្រូវចាត់ចែងបានតែសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃត្រឹមបួនកហាបណៈ ៣ ដងដោយកន្ទុះ សេចក្តីថា ត្រូវសូមបានតែសំពត់ដែលមានដំឡៃ ១០ កហាបណៈ ។ ពាក្យថា បើចាត់ចែងឲ្យលើសកំណត់នោះទៅ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីសូមឲ្យលើសពីកំណត់នោះទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលសូម សំពត់នោះជានិស្សគ្គិយក្នុងពេលដែលបានមក ។ ភិក្ខុនីត្រូវលះបង់ដល់សង្ឃក៏បាន ដល់គណៈក៏បាន ដល់ភិក្ខុនី ១ រូបក៏បាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីត្រូវលះបង់យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សំពត់ដណ្តប់ដែលមានសាច់ស្តើងនេះ មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដងដោយកន្ទុះដាកំណត់ ខ្ញុំបានសុំមកហើយជានិស្សគ្គិយ ខ្ញុំសូមលះបង់សំពត់នេះដល់សង្ឃ ។ (ពាក្យតពីនេះទៅ **មានសេចក្តីដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទទី ១ នៃនិស្សគ្គិយកណ្ឌ**) ។

(១៤៤) សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដងដោយកន្ទុះ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាលើសមែន ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដងដោយកន្ទុះ តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

อตีเตกาลสมงฺคิตาย ขนฺธกสญฺญา เวทนาเปตฺวา
ลิงฺคตฺถิยํ ปาฏิปุคฺคลิยํ ฯ ขนฺธกอฏฺฐเตยฺยกาเล
อตีเตกาลสมงฺคิตาย สญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ขนฺธก-
อฏฺฐเตยฺยกาเล เวทนาตีกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ขนฺธก-
อฏฺฐเตยฺยกาเล ขนฺธกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๒๙) อนาปตฺติ อฏฺฐเตยฺยกาลสมงฺคิมฺหิ เวทนาเปตฺวา
ขนฺธกอฏฺฐเตยฺยกาลสมงฺคิมฺหิ เวทนาเปตฺวา ญาตกานํ
ปวาริตานํ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ธเนน มหคฺฆํ เว-
ตาเปตุกามสฺส อมฺหากํ เวทนาเปตฺวา ขุชฺชตฺถิกาย
อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃលើសពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនី
សំគាល់ថាខ្លះ ហើយសូម ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។ សំពត់ដណ្តប់មាន
ដំឡៃតិចជាងបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាលើស
ទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃខ្លះពីបួនកហាបណៈ
៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សំពត់
ដណ្តប់មានដំឡៃខ្លះពីបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ កិក្ខុនីសំគាល់ថា
ខ្លះមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(១៤៩) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង)
គឺកិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃគ្រឹមបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ ១
កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃតិចជាងបួនកហាបណៈ ៣ ដង ដោយកន្ទុះ
ជាកំណត់ ១ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់របស់ពួកញាតិ ១ កិក្ខុនីសុំសំពត់
ដណ្តប់របស់ពួកជនដែលបវារណា ១ កិក្ខុនីសុំសំពត់ដណ្តប់ដើម្បីបុគ្គល
ដទៃ ១ កិក្ខុនីបានសំពត់ដណ្តប់មកដោយទ្រព្យរបស់ខ្លួន ១ ជនច្រើនថ្វាយ
ដើម្បីទិញសំពត់ដណ្តប់មានដំឡៃច្រើន កិក្ខុនីត្រឡប់ឲ្យទិញសំពត់ដណ្តប់
មានដំឡៃតិច ១ កិក្ខុនីឆ្លត ១ កិក្ខុនីសាខាដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

(១៤៦) ទុទ្ធិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ តីស ឯសុទ្ធិយោ ទាចិត្តិយោ ឆម្មា ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យាយោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ឯសុទ្ធិយោ ឆដ្ឋិត្តិយោ និដ្ឋិតា[1] ។

---

១ ឧ. ម. តីសឯសុទ្ធិយោ និដ្ឋិតំ ។

(១៤៦) បពិត្រលោកម្ចាស់តាំងឡាយ ពួកអាបត្តិឈ្មោះនិស្សគ្គិ-យចិត្តិយ ៣០ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់តាំងឡាយក្នុងអាបត្តិតាំងនោះ លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរជាគំរប់ពីរដងផង លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរជាគំរប់បីដងផង លោកតាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់តាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយក្នុងអាបត្តិតាំងនេះ ព្រោះហេតុដូច្នោះបានជាលោកតាំងឡាយស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

បាបិត្តិយកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ ឆសដ្ឋិសតា ចាតិត្តិយា
ឆឌ្ឌេ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

លសុណវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(១៦៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេន ឧបាសកេន តិក្ខិណ-
សង្ខេ្ប លសុណោន បហរិតោ ហោតិ យាសំ អយ្យានំ
លសុណោន អត្ថោ អហំ លសុណោតាតិ។ ខត្តិយានោ
ច អាណត្តោ ហោតិ សចេ តិក្ខិណាយោ អាគច្ឆន្តិ វិក-
មេតាយ តិក្ខិណាយោ ទ្វេ តយោ កណ្ណិកេ ឆេទាតិ ។
តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ទុស្សព្ភេ ហោតិ ។
យថាកតំ លសុណំ បរិក្ខយំ អគមាសិ ។ តិក្ខិណាយោ
តំ ឧបាសកំ ឧបសង្កមិត្វា វិតុទកេចុំ លសុណោន
អាវុសោ អត្ថោតិ ។ ឆត្តេយ្យ យថាកតំ លសុណំ
បរិក្ខីណំ ខេត្តំ កច្ចថាតិ ។ ឯវញ្ចញ្ញា តិក្ខិណា ខេត្តំ

បាបិត្តិយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ អាបត្តិចាំឆ័ន្ទាយឈ្មោះបាចិត្តិយមែន
នេះមានចំនួន ១៦៦ តែងមកកាន់ខ្នើស (គឺការសូត្រពាល់ៗ កន្លះខែ)

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(១៤៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្ត
ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មាន
ឧបាសកម្នាក់បវារណាភិក្ខុនីសង្ឃដោយខ្លួនថា លោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ
ណាត្រូវការដោយខ្លួន ខ្ញុំព្រះករុណា (នឹងប្រគេនខ្លួនដល់លោកម្ចាស់ចាំ
ឆ័ន្ទាយនោះ) ។ ឧបាសកនោះក៏បង្គាប់អ្នករក្សាំការខ្លួនថា បើពួកភិក្ខុនីមក
អ្នកឯងចូរប្រគេនខ្លួនពីរបីមើមដល់ភិក្ខុនី ១ អង្គ ។ ។ សម័យនោះឯង
ក្រុងសាវត្ថី (មានគេលេង) ម្ហោរស្រែព ។ ខ្លួនដែលឧបាសកបានយកមក
ក៏អស់លើឆាំង ។ ពួកភិក្ខុនីចូលទៅរកឧបាសកនោះ ហើយបានពោល
ពាក្យនេះថា ម្នាលអាវុសោ យើងចាំឆ័ន្ទាយត្រូវការដោយខ្លួន ។ ឧបា-
សកនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្លួនគ្មានទេ ខ្លួនដែលបានយកមក
អស់លើឆាំងទៅហើយ សូមលោកម្ចាស់និមន្តទៅចំការចុះ ។ ចុះលុះនាភិក្ខុនី

กฏฺฐา ฉ มตฺตํ ฉาทนิฏฺฐา ฅหาปุ ลสุณาทิ หาภเปสิ ฯ
เขตฺตจาโล ฉฑฺฑยติ ฑียติ วิจาเรติ กถํ หิ นาม
ภิกฺขุนิโย เขตฺตา กฏฺฐา ฉ มตฺตา ฉาทนิฏฺฐา ฅหาปุ ลสุณาทิ
หาภเปสฺสนฺตีติ ฯ อเสฺสสุ โข ภิกฺขุนิโย เขตฺต-
จาลสฺส[๑] ฉฑฺฑยนฺตสฺส ฑียนฺตสฺส วิจาเรนฺตสฺส ฯ
โย ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป๎ฯ ตา ฉฑฺฑยนฺติ
ฑียนฺติ วิจาเรนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺทา ฉ
มตฺตา ฉาทนิฏฺฐา ฅหาปุ ลสุณาทิ หาภเปสฺสตีติ ฯเป๎ฯ
สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ปุลฺลนฺทา ภิกฺขุนี ฉ มตฺตา ฉาทนิฏฺฐา
ฅหาปุ ลสุณาทิ หาภเปตีติ[๒] ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ
วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺลนฺทา
ภิกฺขุนี ฉ มตฺตา ฉาทนิฏฺฐา ฅหาปุ ลสุณาทิ หาภเปสฺสติ
เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ปสนฺนานํ วา
ภิโยภาวาย อถเขฺวตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนาเนเวว อปฺป-
สาทาย ปสนฺนาเนฺวว ฯภกฏฺฐานํ อญฺญถตฺตายาติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ตสฺส เขตฺตจาลสฺสาติ วิสฺสชฺชิ ฯ ๒ ฉ. ม. หาภเปสีติ ฯ

ទៅកាន់ចំការហើយ មិនដឹងប្រមាណក៏ឲ្យគេនាំយកខ្ចីមទៅដាច្រើន ។ មនុស្សអ្នករក្សាចំការក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនី មិនសមបើនឹងទៅកាន់ចំការហើយ មិនដឹងប្រមាណឲ្យគេនាំយកខ្ចីមទៅច្រើនដល់ម្ល៉ះសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮអ្នករក្សាចំការពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចុះលួនន្នាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងមិនដឹងប្រមាណឲ្យគេនាំយកខ្ចីមមកច្រើនដល់ម្ល៉ះសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុះលួនន្នាភិក្ខុនីមិនដឹងប្រមាណ ឲ្យគេនាំយកខ្ចីមច្រើន ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះលួនន្នាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងមិនដឹងប្រមាណ ឲ្យគេនាំយកខ្ចីមមកច្រើនដល់ម្ល៉ះសោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទៀតទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យទាន់ជ្រះថ្លាទៅផង នាំជនពួកខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយឲ្យទាស់ចិត្តខ្លះគំនិតទៅវិញផងដោយពិត ។

(๑๔๘) អថខោ ភគវា ចុល្លនន្ទំ កិក្ខុនិំ អ-នេកបរិយាយេន កិគរហិត្វា កិក្ខូនំ តទនុច្ឆវិកំ តទនុ-លោមិកំ ធម្មិំ កថំ កត្វា កិក្ខូ អាមន្តេសិ ភូតបុព្វំ កិក្ខវេ ចុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ អញ្ញតរស្ស [ព្រាហ្មណស្ស បជាបតី អហោសិ ។ តិស្សា ច ធីតរោ ឧន្ទា ឧន្ទវតី សុន្ទរីនន្ទា ។ អថខោ កិក្ខវេ សោ [ព្រាហ្មណោ កាលំ កត្វា អញ្ញតរំ មហិសយោនិំ ឧបបជ្ជិ ។ តស្ស សព្ព-សោវណ្ណមយា បត្តា អហេសុំ ។ សោ តាសំ ឯកេកំ បត្តំ នេតិ ។ អថខោ កិក្ខវេ ចុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ អយំ មហាសោ អម្ហាកំ ឯកេកំ បត្តំ នេតីតិ តំ មហិសកដំ កហេត្វា និប្បត្តំ អកាសិ ។ តស្ស បុន ជាយមានា បត្តា សេតា សម្បជ្ជិំសុ ។ តថាហុ[1] កិក្ខវេ ចុល្លនន្ទា កិក្ខុនិ អតិលោភេន សុវណ្ណា បរិហីនា ឥធាធិ លសុណា បរិហាយិស្សតីតិ ។

---

๑ តថាបីតិ កត្ថចិ ទោត្តកេ ទិស្សតិ ។

(๑๔๘) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ជៀលចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ជាអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាដ៏សមគួរក្នុងពេលនោះ ទ្រង់លុមក្នុងពេលនោះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទើបទ្រង់ហៅពួកភិក្ខុមកហើយ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រឿងធ្លាប់មានមកហើយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីធ្លាប់បានជាប្រពន្ធព្រាហ្មណ៍ ១ នាក់ ។ នាងមានកូនស្រី ៣ នាក់ គឺនាងនន្ទា ១ នាងនន្ទវតី ១ នាងសុន្ទរីនន្ទា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះក៏ធ្វើមរណកាលទៅ កើតក្នុងកំណើតសត្វហង្ស ១ ។ ហង្សនោះមានស្លាបសុទ្ធសឹងដាមាស ។ ហង្សនោះឲ្យស្លាបមួយ ។ ដល់ប្រពន្ធនឹងកូនស្រីទាំងនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីគិតថា ហង្សនេះបានឲ្យស្លាបមួយ។ ដល់យើងទាំងឡាយ គិតដូច្នោះហើយក៏ចាប់ស្លាបហង្សនោះហើយក៏ដកយកស្លាបចេញអស់ក្នុងកាលនោះឯង ។ ស្លាបទាំងឡាយរបស់ហង្សនោះកាលដុះឡើងទៀត ក៏សទាំងអស់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសាបសូន្យបាកមាសក្នុងកាលនោះ ព្រោះតែសេចក្តីលោភហួស តម្រង់នេះមកសាបសូន្យបាកខ្លួន ។

(๑๘๙) ยํ โลกสฺมึ เสฏฺฐสมฺมตา
อติโลกา ปิ จาปโกา ฯ
ปหาสราชา ตโปธโน
สุวณฺณา ปริหายถาติ ฯ

(๑๙๐) อถโข ภควา ปุลฺลนฺตวาสึ ภิกฺขุนึ อเนกปริยาเยน วิครหิตฺวา ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สมฺมุขา สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺเต ยาปน ภิกฺขุนี ลสุณาทิ ขาเทยฺย จาปิตฺถิยนฺติ ฯ

(๑๙๑) ยาปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุขา อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ลสุณาทิ นาม มาคธิกาทิ[1] วุจฺจติ ฯ ขาทิสฺสามีติ ปฏิคฺคณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส อชฺโฌหาเร อชฺโฌหาเร อาปตฺติ จาปิตฺถิยสฺส ฯ

(๑๙๒) ลสุณเ ลสุณสญฺญา ขาทติ อาปตฺติ จาปิตฺถิยสฺส ฯ ลสุณเ วิมติกา ขาทติ อาปตฺติ จาปิตฺถิยสฺส ฯ ลสุณเ อลสุณสญฺญา ขาทติ

๑ ฉาเปยฺยเตฺถเร มาคธกาทิ ทิสฺสติ ฯ

(๑๔๙) ទព្យណា ដែលខ្ជនបានហើយ បុគ្គលត្រូវតែកអរដោយទព្យនោះ ព្រោះថាសេចក្តីលោភពេកជាសភាវៈដ៏លាមក ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីលុះចាប់ស្តេចហង្សបានហើយ ក៏សាបសូន្យចាកមាស ។

(๑๕๐) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ដោយអនេកបរិយាយ ។ បេ ។ ហើយទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទំពាស៊ីខ្ចឹម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๕๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយរួចហើយក្នុងបាដិកណ្ឌតី ๑ ។ បេ ។ ដែលហៅថា ខ្ចឹម សំដៅយកខ្ចឹមដែលកើតក្នុងដែនមគធ ។ ភិក្ខុនីទទួលខ្ចឹមដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ ๆ ពាៈដែលលេបចូលទៅ ។

(๑๕๒) ខ្ចឹម ភិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្ចឹមមែន ហើយទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្ចឹម ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្ចឹម ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនខ្ចឹម ហើយទំពាស៊ី ត្រូវអាបត្តិ

อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อลสุโณ ลสุณสญฺญา[๑] อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อลสุโณ วิมติโก[๒] อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อลสุโณ อลสุณสญฺญา[๓] อนาปตฺติ ฯ

[๑๙๓] อนาปตฺติ ปลณฺฑุเก กญฺชเก หารีตเก ตาลสุโณ สุปสีสเก มีสสีสเก เตลสีสเก สาลฺลวे ทุสฺสกิลฺเล ทุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย-ตาติ ฯ

ลสุณวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

[๑๙๔] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺภิกฺขู กิตฺตนิยา สพฺพาเน ลาภึ สกฺยปุตฺติยา อจิรวตียา ฉทฺวิยา วิสิยาหิ สงฺฆึ ฉฑฺฑา ปกฺกมนฺเต ทิสฺวาน ยาจิตฺวา ทุฬฺหาย ฉฺ

๑-๒-๓ ปาฬิยนฺตเร ปาฐตฺตยมฺปิ ปาตฺถเภ ทิสฺสติ ฯ

ជាចិត្តិយ ។ មិនមែនខ្លួម កិក្ខុនីសំគាល់ថាខ្លួម ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនខ្លួម កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនខ្លួម កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនខ្លួម មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๙๓) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๑๑ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមលឿង ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមក្រហម ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមខៀវ ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមឥតមើម (ខ្លួមដើម) ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេចំអិនដោយសម្ល ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេចំអិនដោយសាច់ ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេចំអិនដោយប្រែង ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេដាក់ក្នុងបបរគ្រឿង ๑ កិក្ខុនីឆាន់ខ្លួមដែលគេដាក់ក្នុងសម្លកាវី ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๑๙๔) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ ឯង ពួកឆព្វគ្គិយកិក្ខុនីឲ្យគេដកភោមក្នុងទឹបង្អែត ហើយស្រាតងូតទឹកក្នុងកំពង់ ๑ ជាមួយនឹងពួកស្រីវេស្សាក្នុងស្ទឹងអចិរវតី ។ ពួកស្រីវេស្សាកំពោល

ฺฌิยนฺติ วิกาเลนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนิโย สมฺพ-
เห เลาเม สมาทเปสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ ติตฺถินิโย
กามโภคินิโยติ ฯ อเสฺสสุ โข ภิกฺขุนิโย
ตาสํ วิเสสิยานํ ขชฺชายนฺตีนํ ฺฌิยนฺตีนํ วิกาเลนฺตีนํ ฯ
ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ขชฺชายนฺติ
ฺฌิยนฺติ วิกาเลนฺติ กถํ หิ นาม ฉพฺภิกฺขา ภิกฺขุนิโย
สมฺพเห เลาเม สมาทเปสฺสนฺตีติ ฯ เป ฯ สจฺจํ
กิร ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขา ภิกฺขุนิโย สมฺพเห เลาเม
สมาทเปนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ
ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขา ภิกฺขุนิโย
สมฺพเห เลาเม สมาทเปสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺป-
สนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯ เป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ๔มํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี
สมฺพเห เลาเม สมาทเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๙๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ
ภิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยํ ๔มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา
ภิกฺขุนีติ ฯ สมฺพเหติ นาม อุภโต อุปกจฺฉา

ទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែត ដូចជាស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមគុណសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីបានឮស្រីវេស្សាចាំឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់(ដូចោះ)ហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មតាភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែតសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ឮថាធម្មតាភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែត ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ធម្មតាភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែតទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យគេដកពេមក្នុងទីបង្អែត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៥៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាដិកណ្ឌទី១រួចហើយ ។ បេ ។ ដែលហៅថា ទីបង្អែត បានដល់ក្លៀកចាំឆ្ង

มุตฺตกรณตฺถาย ฯ สมาทเปยฺยาติ ฯเปฯ เอวมฺปิ เอวมาหิ สมาทเปติ อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ ภาเชติ เอวมาหิ สมาทเปติ อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ

[๑๕๖] อนาปตฺติ อาพาธปจฺจยา ฉมฺภิตฺตกาย อาธิกมฺมิกาย[1]ติ ฯ

ลสุณวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

[๑๕๗] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ทฺเว ภิกฺขุนิโย อนภิรติยา ปีฬิตา ฉิทฺทกํ ปริเสฺวทา ตลฆาตกกมฺมการเณ ฯ ภิกฺขุนิโย เจว สทฺเธน อุปฏฺฐาเกน ตา ภิกฺขุนิโย เอตทโวจุ กิสฺส ตุเมฺห อยฺเย ปุริเสน สทฺธึ ปฏิสนฺถาเรน[2] ฯ น มยํ อยฺเย ปุริเสน สทฺธึ ปฏิสนฺถาเรน[3] ฯ ภิกฺขุนิโย ตสฺส ปฏิสฺสุตฺวา ปุน ตถา อกาสุ ฯ ยา ตา

---

๑ ฉ. ม. สมฺมุขาติ ฯ ๒ สมฺมุขาเมติ ฯ

ពីរនេះឯងបន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេដក សេចក្តីថា កិក្ខុនី ឲ្យគេដកពេមសូម្បីតែ១សរសៃក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឲ្យគេដកពេមច្រើនសរសៃក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៥៦) ក្នុងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៣យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យគេដកពេម ព្រោះហេតុមានអាពាធ (កើតបូសកមជាដើម) ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៥៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពីរូបមានសេចក្តីអផ្សុកមកបៀតបៀន ក៏បួលទៅកាន់បន្ទប់ហើយធ្វើនូវកិរិយាខនូវផ្នែនៃអគ្គជាត ។ ពួកកិក្ខុនីសុំចូលទៅដោយឮសំឡេងនោះ ហើយពោលនូវពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីទាំងនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីបានជាលោកទាំងឡាយប្រទុស្តមួយអន្ទើដោយបុរស ។ កិក្ខុនីទាំងនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងទាំងឡាយមិនប្រទុស្តមួយអន្ទើដោយបុរសទេ ។ ពួកកិក្ខុនីប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ពួកកិក្ខុនីណា

ภิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา อุฬฺฬายฺหติ ขียติ วิปาเจติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนิยา สลฺเลขกมฺมา การิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สงฺโฆ กาเร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สลฺเลขกมฺมา กเรยฺยนฺตีติ ฯ สงฺโฆ ภณตีติ ฯ วิสารทา พาหุลฺลา ภณติ กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สลฺเลขกมฺมา การิสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา สมฺมา สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ สลฺเลขกมฺมา ตาวเทว ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๙๘) สลฺเลขกมฺมา สมฺมสฺสา สาธิยนฺติ อนฺตมโส อุปฺปลปตฺเตนปิ มุตฺตกรณฺเฑน **ปหาร**เนตา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺสา ฯ

(๑๙๙) อนาปตฺติ อาพาธปฺปจฺจยา อุปฺปตฺติกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

មានសេចក្តីថ្កោលទោសជាដើម ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមបើធ្វើនូវកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាតសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុនីធ្វើនូវកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមបើធ្វើនូវកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាតទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា អាបត្តិបាចិត្តិយមានដល់ភិក្ខុនី ព្រោះកិរិយាទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាត ។

(១៥៨) ដែលហៅថា ទះនូវផ្ចឹនៃអង្គជាត គឺភិក្ខុនីត្រែកអនូវសម្ផស្ស ហើយឲ្យនូវប្រហារវាយកង់អាយវាជាដើមរន្ទោចដ៏ទីគំមួត ដោយហោចទៅសូម្បីតែប្រហារដោយស្លឹកឈូស ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៥៩) ភាវ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីវាយអង្គជាតព្រោះហេតុតែមានអាពាធ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាទាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

(១៦០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ[1] បុរាណភោជោភោជោ កិក្ខនីសុ បព្វជិតោ ហោតិ ។ អញ្ញតរា កិក្ខនី អនភិរតិយា បីឌ្យតា យេន សា កិក្ខនី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ កិក្ខនឹ ឯតទវោច កជា ខោ អយ្យេ តុម្ហេ ចិរចិរំ កច្ចតិ កេចំ តុម្ហេ ជានេថាតិ ។ ជតុមដ្ឋកេន អយ្យេតិ ។ កឹ ឯតំ អយ្យេ ជតុមដ្ឋកន្តិ ។ អថខោ សា កិក្ខនី តស្សា កិក្ខនិយា ជតុមដ្ឋកំ អាចិក្ខិ ។ អថខោ សា កិក្ខនី ជតុមដ្ឋកំ អាទិយិត្វា ជោរិតុំ វិស្សជ្ជិត្វា ឯកមន្តំ ជេឌ្ឋសិ ។ កិក្ខនិយោ មក្កិកាហិ សម្បរិកិរ្ណា បស្សិត្វា ឯមាហំសុ កស្សិទំ កម្មន្តិ ។ សា ឯមាហ មយ្ហិទំ កម្មន្តិ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ជុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ

---

1 ឩ. ម. អញ្ញតរា បុរាណភោជោភោជា កិក្ខុនីសុ បព្វជិតាតិ ទិស្សតិ ។

(១៦០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ
វត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង
មានស្រីព្រះសំរបស់ស្តេចពីដើមបួសក្នុងសំណាក់ពួកភិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ ។
ភិក្ខុនីមួយរូបទៀតមានសេចក្តីអផ្សុកមកបៀតបៀន ក៏ចូលទៅកេភិក្ខុនីនោះ
លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីនោះថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ ស្តេចយូរៗទើបត្រឡប់ធ្វើសន្តវៈនឹងលោកម្តង តើលោកអាច
កែកុនបណ្តោះអាសន្នដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុនីនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោក
ម្ចាស់ ខ្ញុំអាចកែកុនដោយដងបង្ហួរមានសណ្ឋានលើងធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ។
ភិក្ខុនីដែលអផ្សុកសួរថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ដងបង្ហួរមានសណ្ឋានលើងធ្វើ
ពីអាចម៍ល័ក្តនោះតើដូចម្តេច ។ ទើបភិក្ខុនីនោះឆ្លើយដងបង្ហួរមានសណ្ឋាន
លើងធ្វើពីអាចម៍ល័ក្តដល់ភិក្ខុនីនោះ ។ កាលនោះ ភិក្ខុនីនោះកាន់យកដង
បង្ហួរមានសណ្ឋានលើងធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ហើយក្រេចលាងទឹកក៏ចោលទៅ
ក្នុងទីគួរមួយ ។ ពួកភិក្ខុនីឃើញរួយៗចាំឆ្ងាយកេមដងបង្ហួរដូច្នោះក៏សួរ
យ៉ាងនេះថា កម្មនេះជាកម្មរបស់អ្នកណា ។ ភិក្ខុនីនោះពោលថា កម្មនេះ
ជាកម្មរបស់ខ្ញុំ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីថ្នាថាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនី
នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងកាន់យក

កថំ ហិ នាម កិក្ខុនី ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ អាចិយិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនី ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ អាចិយតីតិ(១) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ អាចិយិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ ឧត្តរិមនុស្សកេ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(១៦១) ឧត្តរិមនុស្សំ នាម ឧត្តរិយំ កុដ្ឋរិយំ បិដ្ឋរិយំ មត្តិកាមយំ(២) ។ សម្ញសុំ សាធិយន្តិ អន្តមសោ ឧប្បលបត្តម្បិ មុត្តការណំ បរិវេសេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(១៦២) អនាបត្តិ អាពាធប្បច្ចយា ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

---

១ ឱ. ម. អាទិយីតិ ។ ២ ឱ. ម. ឯត្ថន្តរេ អាទិយេយ្យាតិ ទិស្សតិ ។

ដង់ចង្រ្កមានសណ្ឋានរលីងដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្តសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីកាន់យកដង់ចង្រ្កមានសណ្ឋានរលីងដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុធ្វើយថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមចើនឯកាន់យកដង់ចង្រ្ក មានសណ្ឋានរលីងដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្តទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា អាបត្តិបាចិត្តិយ មានដល់ភិក្ខុនី ព្រោះដង់ចង្រ្កមានសណ្ឋានរលីងដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត ។

(១៦១) ដែលហៅថា ដង់ចង្រ្កមានសណ្ឋានរលីងដែលគេធ្វើពីអាចម៍ល័ក្ត បានដល់ដង់ចង្រ្កដែលគេធ្វើដោយអាចម៍ល័ក្តក្តី ឈើក្តី ម្សៅក្តី ដីស្អិតក្តី ។ ភិក្ខុនីកាលត្រេតអានូវសម្ផស្សដោយហោចទៅគ្រាន់តែញាំងស្ទឹកឲ្យចូលទៅកាន់អាយរៈជាទីបន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៦២) អាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីញាំងដង់ចង្រ្កឲ្យចូលទៅក្នុងអង្គជាតខ្លួនព្រោះហេតុតែមានអាពាធ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

[១៦៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សក្កេសុ
វិហរតិ កបិលវត្ថុស្មឹ និគ្រោធារាមេ ។ អថខោ មហា-
បជាបតី គោតមី យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្ក-
មិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា អេកាន្តេ អដ្ឋាសិ ឯកន្តោ
ភគវា មាតុគ្គាមោតិ ។ អថខោ ភគវា អានិសង្ស
ខោ ភិក្ខុនិយោ ឧទកសុទ្ធិកន្តិ មហាបជាបតឹ គោត-
មឹ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ ស-
មុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថខោ មហាបជាបតី
គោតមី ភគវតា ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតា ស-
មាទបិតា សមុត្តេជិតា សម្បហំសិតា ភគវន្តំ អភិវា-
ទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។ អថខោ ភគវា
ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ធម្មឹ កថំ កត្វា
ភិក្ខូ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនីនំ ឧទ-
កសុទ្ធិកន្តិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(១៦៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គគង់នៅនិគ្រោធារាម ទៀបក្រុងកបិលព័ស្តុតង្គដែនសក្កៈ ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយស្ថិតនៅក្នុងទីគ្រាមខ្ទាល់(រួចក៏គ្រាបទូលថា) បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ មាតុគ្រាមមានកិរិយាអាក្រក់ ។ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាថា ពួកកិកុនីចូរធ្វើនូវការជម្រះដោយទឹកចុះ ហើយទ្រង់ញុំាងព្រះមហាបជាបតិគោតមីឲ្យឃើញតាមឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី គាលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា រួចហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណចៀសចេញទៅ ។ គ្រានិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយទ្រង់ហៅកិកុទាំងឡាយក្នុងពេលនោះមកហើយត្រាស់ថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវការជម្រះដោយទឹកដល់ពួកកិកុនី ។

វិនយបិដកេ ភិក្ខុនីវិភង្គោ

(១៦៤) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ភគវតា ទុទ្ធកសុទ្ធិកា អនុញ្ញាតំ អតិរេកប្បំ ទុទ្ធកសុទ្ធិកំ អាទិយន្តី មុត្តករណោវណំ អកាសិ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី អតិរេកប្បំ ទុទ្ធកសុទ្ធិកំ អាទិយិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី អតិរេកប្បំ ទុទ្ធកសុទ្ធិកំ អាទិយតីតិ[1] ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី អតិរេកប្បំ ទុទ្ធកសុទ្ធិកំ អាទិយិស្សតិ ឯតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ ទុទ្ធកសុទ្ធិកំ បន ភិក្ខុនិយា អាទិយមានាយ ទ្វុក្កដ្ឋលបញ្ចមានំ អាបត្តិំ តំ អតិក្កាមេន្តិយា ថាចិត្តិយន្តិ ។

---

១ ម. យ. អាទិយីតិ ។

[๑๖๔] สมัยนั้นแล ภิกษุณี ๑ รูป คิดว่า การเคี่ยวด้วยน้ำตาล พระผู้มีพระภาคทรงอนุญาตแล้ว (คิดดังนี้แล้ว) ก็ทำการเคี่ยวด้วยน้ำตาลให้เดือด ครั้นแล้วให้ดื่มเพื่อต้องการเป็นยาเท่านั้น ฯ ภิกษุณีนั้นถูกโจทด้วยสิกขาบทว่าด้วยการดื่มน้ำตาลเคี่ยว ฯ ภิกษุณีทั้งหลายได้ยินว่า ภิกษุณีนั้นถูกโจทด้วยสิกขาบทว่าด้วยการดื่มน้ำตาลเคี่ยว ฯ ภิกษุณีเหล่าใดมีความมักน้อย ฯ เป ฯ ภิกษุณีเหล่านั้นได้เพ่งโทษติเตียนว่า ภิกษุณีไม่สมควรทำการเคี่ยวด้วยน้ำตาลให้เดือดเพื่อต้องการเป็นยาเท่านั้น ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสถามว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ได้ยินว่า ภิกษุณีทำการเคี่ยวด้วยน้ำตาลให้เดือดเพื่อต้องการเป็นยาเท่านั้นจริงหรือ ฯ ภิกษุณีทูลตอบว่า จริงพระเจ้าข้า ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุณีไม่สมควรทำการเคี่ยวด้วยน้ำตาลให้เดือดเพื่อต้องการเป็นยาเท่านั้นเลย ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การกระทำนี้ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสของคนที่ยังไม่เลื่อมใส ฯ เป ฯ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุณีพึงถูกโจทด้วยสิกขาบทนี้อย่างนี้ว่า ก็ภิกษุณีใดทำการเคี่ยวด้วยน้ำตาลให้เดือดเพื่อต้องการเป็นยาเท่านั้น ภิกษุณีนั้นพึงถูกสงฆ์ให้ทำกรรมอย่างหนึ่งในสามอย่างนี้ คือ ตำหนิโทษ ๑ ให้ปรับอาบัติ ๑ ให้ทำคืนอาบัติ ๑ ฯ

[๑๖๕] อุณฺหสุทฺธิกา นาม มุตฺตกรณียสฺส ฉาทนา วุจฺจติ ฯ อาธิยมานายาติ ฉาทฺยมานายา ฯ ทฺวีสุ ลปฺปมานาสุ ทฺวิปฺปมานาสุ อนฺตรีสุ ทฺวีสุ ปฺปมานาสุ อาปตฺติ ฯ ตำ อตินฺตาเทนฺติยาติ สมฺปฺปตฺตำ สาธิยนฺตี อนฺตมโส เกสคฺคมตฺตมฺปิ อตินฺตาเทติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติยสฺส ฯ

[๑๖๖] อตินฺตาเกน ทฺวีสุ ลปฺปมาเนสุ อตินฺตาเกสญฺญา อาธิยติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติยสฺส ฯ อตินฺตาเกน ทฺวีสุ ลปฺปมาเนสุ วิมติกา อาธิยติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติยสฺส ฯ อตินฺตาเกน ทฺวีสุ ลปฺปมาเนสุ อุณฺหสญฺญา อาธิยติ อาปตฺติ ฆาจิตฺติยสฺส ฯ อุณฺหสุทฺธิกา ทฺวีสุ ลปฺปมาเนสุ อตินฺตาเกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุณฺหสุทฺธิกา ทฺวีสุ ลปฺปมาเนสุ วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อุณฺหสุทฺธิกา ทฺวีสุ ลปฺปมาเนสุ อุณฺหสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๑๖๕) ដែលហៅថា ការជម្រះដោយទឹក សំដៅយកការលាង អវយវៈសម្រាប់បន្ទោបង់នូវទឹកមូត្រ ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលធ្វើ គឺកាលលាង ។ ពាក្យថា ត្រូវធ្វើការជម្រះបានត្រឹមពីរថ្នាំងម្រាមដៃជាកំណត់ សេចក្តីថា កិក្ខុនីត្រូវលាងបានត្រឹមពីរថ្នាំងម្រាមដៃចាំងពីរ ។ ពាក្យថា កាលឲ្យកន្ទុងហួសពីកំណត់នោះទៅ សេចក្តីថា កាលកិក្ខុនីត្រែកអរន្ទុវសម្ផស្សហើយឆ្លុះឲ្យកន្ទុងកំណត់នោះទៅ ដោយហោចទៅសម្បីតែប៉ុនចុងសក់ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๖๖) ការជម្រះហួសកំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាហួសមែន ហើយលាង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការជម្រះហួសកំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ តែកិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយលាង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការជម្រះហួសកំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់ហួសកំណត់ហើយលាង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការជម្រះមិនទាន់ដល់កំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថាលើសទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការជម្រះមិនទាន់ដល់កំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការជម្រះមិនទាន់ដល់កំណត់ពីរថ្នាំងម្រាមដៃ កិក្ខុនីសំគាល់ថា មិនទាន់ដល់កំណត់មែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๑๖๗] อถาปรานิ ทฺวตฺตึสเปตพฺพานิ อาทิยติ ๆเปฯ ทฺวตฺตึสเปตพฺพานิ อาทิยติ อาพาธปจฺจยา ฆนฺตฺวาย อาทิกมฺมิกายาติ ๆ

ลสุณาทิวคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

[๑๖๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ๆ เตน โข ปน สมเยน อาโยหาโฬ นาม มหามตฺโต ภิกฺขุสุ ปฏิโส เหาติ ๆ ตสฺส ปุราณทุติยิกา ภิกฺขุนีสุ ปฏิสา เหาติ ๆ เตน โข ปน สมเยน สา ภิกฺขุ ตสฺส ภิกฺขุนิยา สนฺเก ภตฺตาสฺสฺ กเรติ ๆ อถ โข สา ภิกฺขุนี ตสฺส ภิกฺขุโน กุฏฺฐสฺส ทาธิ-ยเน ฆาวิลเน ฆ ขุปติฏฺฐิตฺวา เหาสิตกถ กเรติ อจฺฉาเทติ ๆ อถ โข สา ภิกฺขุ ตา ภิกฺขุนี อปสา-เนติ มา ภคินิ ฆาวยิ อกาสิ เนตา กปฺปติติ ๆ ปุเพ มิ ฆาวา ฆาวา กเรสิ ตนาธิ ขตฺตกา ฆ

(១៦៧) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីលាងកំណត់ត្រឹមពីរថ្នាំងម្រាមដៃ ១ កិក្ខុនីលាងចេញពីកំណត់ពីរ ថ្នាំងម្រាមដៃ ១ កិក្ខុនីលាងហួសកំណត់ព្រោះហេតុនៃអាពាធ ១ កិក្ខុនី ឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦

(១៦៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានមហាមាត្យឈ្មោះអាវេហន្ត ឬសក្តិសំណាក់ពួកភិក្ខុ ។ ស្រីជាប្រពន្ធ របស់មហាមាត្យនោះក៏ឬសក្តិសំណាក់ពួកភិក្ខុនីដែរ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនោះធ្វើនូវកត្តកិច្ច (ឆាន់ចង្ហាន់) ក្នុងសំណាក់ភិក្ខុនីនោះ ។ កាលភិក្ខុ នោះកំពុងឆាន់ ភិក្ខុនីនោះបម្រើដោយទឹកផង ដោយផ្ងូតផងហើយនិយាយ ជជែកនាំដោយពាក្យសិនេហស្នាល ។ គ្រានោះ ភិក្ខុនោះបណ្តេញភិក្ខុនីនោះ ចេញដោយពាក្យថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងកុំធ្វើនូវអំពើមានសភាពយ៉ាងនេះ ការនេះមិនគួរទេ ។ ភិក្ខុនីនោះឆ្លើយថា ពីដើមលោកធ្វើនូវអំពើយ៉ាងនេះ ផងៗនឹងខ្ញុំឥលូវនេះលោកមិនអាចដើម្បីធ្វើនូវអំពើមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះទេ

สมาสีตึ ฯ ทานียมาลเกติ มตฺตเกติ อาสุมฺภิตฺวา ปิฬนฺเตน ปมาณมสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุฬฺลายนฺติ ขียนฺติ วิกาเรนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนี ภิกฺขุสฺส ปมาณํ อติกฺกมิสฺสตีติ ฯเปฯ สญฺจิ ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ภิกฺขุสฺส ปมาณํ เนติ[1] ฯ สญฺจิ ภควาติ ฯ วิกาหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนี ภิกฺขุสฺส ปมาณํ อติกฺกมิสฺสติ เนสา ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ปาจิตฺติยนฺติ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ภิกฺขุสฺส กุจฺฉิสฺส ทานียเน ฯ ปิฬนเน ฯ อุปสีทนาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๖๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ภิกฺขุสฺสาติ อุปสมฺปนฺนสฺส ฯ กุจฺฉิสฺสาติ ปญฺจนฺนํ ขนฺธานํ อญฺญตรํ ขนฺธํ กุจฺฉิสฺส ฯ ทานียนฺ

---

๑ ฉ. ม. อย สีตึ ฯ

ថាដូច្នោះហើយ ក៏ចោះសៀនទឹកទៅលើក្បាលកិកូនោះ ហើយវាយទង្ផ្លុំតែមទៀត ។ ពួកកិកូណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាត់ច ។បេ។ ពួកកិកូនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា កិកូនីមិនសមបើនឹងវាយកិកូសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ឮថាកិកូនីវាយកិកូ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកូក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីមិនសមបើនឹងវាយកិកូទេ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ពួកកិកូនីចូរសំដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយកាលកិកូកំពុងឆាន់ទៅបម្រើដោយទឹកក្តី ដោយផ្លិតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๖๙] ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់បាតជីក ៩ រួចហើយ ។ ពាក្យថា កិកូ សេចក្តីថា បុរសដែលបានឧបសម្បទាហើយ ។ ពាក្យថា កាលកំពុងឆាន់ សេចក្តីថា កំពុងឆាន់កោជនទាំង ៥ យ៉ាង កោជនណាមួយ ។ ដែលហៅថា ទឹក បានដល់ទឹក

ฌาน ยญฺจิญฺจิ จาฬียํ ฯ วิชฺชาภาคิยา ฌาน ยา กาจิ วิชฺชา ฯ อุปสมฺปชฺชติ ปาตุภวติ อาปตฺติ จาติกฺกมสฺส ฯ

(๑๗๐) อุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญา จาฬียา วิชฺชาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเน วิมติกา จาฬียา วิชฺชาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญา จาฬียา วิชฺชาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญา จาฬียา วิชฺชาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน วิมติกา จาฬียา วิชฺชาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญา จาฬียา วิชฺชาย ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๑๗๑) อนาปตฺติ ญตฺติ ฐาเปติ อนุปสมฺปนฺนํ อาณาเปติ ธมฺมกมฺมกายาติ ฯ

គឺបុគ្គលគប្បីផឹកណាមួយ ។ ដែលហៅថា ផ្ទុំត ចានដល់វត្ថុសម្រាប់បក់ណាមួយ ។ ពាក្យថា បម្រើ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅកន្លងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๗๐) ឧបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នមែន ហើយបម្រើដោយទឹកផឹកក្តី ដោយផ្ទុំតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្ន ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបម្រើដោយទឹកផឹកក្តី ដោយផ្ទុំតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នវិញ ហើយបម្រើដោយទឹកផឹកក្តី ដោយផ្ទុំតក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីលះបង់ហត្ថបាសហើយបំរើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កាលភិក្ខុកំពុងទំពាស៊ីខាទនីយ ភិក្ខុនីបម្រើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីបម្រើបុរសជាអនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុសម្បន្នមែន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๗๑) ក្រៅដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ (ភិក្ខុនីបែគេនវត្ថុមានទឹកជាដើម) ដល់ភិក្ខុដោយដៃខ្លួនឯង ๑ ភិក្ខុនីឲ្យគេបែគេនដល់ភិក្ខុ ๑ ភិក្ខុនីបង្គាប់អនុបសម្បន្ន ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

[១៧២] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ សង្ឃាដិយោ អាមក-
ឆវិំ វិញ្ញាបេត្វា ឆគរំ អតិហរន្តិ ។ ឆ្វារដ្ឋានេ[1] នេជយ្យ
ភាគន្តិ បលិពុទ្ធិត្វា ឫញ្ជិំសុ ។ អថខោ តា កិក្កិនិយោ
ឧបស្សយំ កត្វា កិក្កិនិំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឆវ្ហយន្តិ
ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ អាមក-
ឆវិំ វិញ្ញាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវេ កិក្កិ-
និយោ អាមកឆវិំ វិញ្ញាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្កវេ កិក្កិនិយោ
អាមកឆវិំ វិញ្ញាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្កវេ អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្កវេ កិក្កិនិ-
យោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្កិនី

---

១ ឆ្វារដ្ឋានេតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់កង់រដូវស្រវែ ហើយដឹកនាំទៅកាន់ក្រុង ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ដណ្តើមពួកភិក្ខុនីកង់ទីទៀបផ្លូវនគរ ដោយពាក្យថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយចូរឲ្យចំណែក(យើង)ខ្លះដូច្នោះហើយក៏លែងទៅ ។ ទើបពួកភិក្ខុនីទាំងនោះទៅកាន់លំនៅ ហើយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុនីនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងនាំគ្នាសូមស្រវែស្រស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ

อาสวกฺขยญาณํ วิญฺญาเปตฺวา[๑] ปาสวกฺขยญาณญฺจ วิญฺญาเปตฺวา[๒] ปาสกฺขยญาณญฺจ กฏฺฐ-
ตฺวา ปาสกฺขยญาณญฺจ กฏฺฐาเปตฺวา ปาสกฺขยญาณญฺจ คเวสิตฺวา[๓] ปาสกฺขยญาณญฺจ คเวฏฺฐาเปตฺวา ปา
ปจิตฺวา ปาสกฺขยญาณญฺจ ปจาเปตฺวา ปาสกฺขยญาณญฺจ อุปฺปาเทตฺวา ปาสกฺขยญาณสฺส ปาจิตฺติยฏฺฐิ ฯ

(๑๗๓) ยา ปชานาติ ยา ปาธิปญฺญา ฯ เป ฯ
ปาสกฺขยญาณสฺส ฯ เป ฯ อยํ สมสฺสฺ อตฺเถ อธิปฺเปตา
ปาสกฺขยญาณสฺส ฯ อาสวกฺขยญาณญฺจ ปาม สาลิ ปาหิ ยาเก
เปาชโน กรณฺฑ ปาเปา กุ[ธ]ญฺเสเปา ฯ วิญฺญาเปตฺวาติ
สยํ วิญฺญาเปตฺวา ฯ วิญฺญาเปตฺวาติ อญฺญ วิญฺญาเป-
เปตฺวา ฯ ปกฏฺฐาติ สยํ ปกฏฺฐาเปตฺวา ฯ ปกฏฺฐาเปตฺวาติ
อญฺญ ปกฏฺฐาเปตฺวา ฯ เปาเสตฺวาติ สยํ เปาเสตฺวา ฯ
เปาสาเปตฺวาติ อญฺญ เปาสาเปตฺวา ฯ ปาจิตฺวาติ
สยํ ปาจิตฺวา ฯ ปาจาเปตฺวาติ อญฺญ ปาจาเปตฺวา ฯ
ปุญฺญิสฺสาปีติ ปาปกฺขยสฺมิมฺปิ อาปตฺติ ปุคฺคลสฺส อเนฺต-
ปาเร อเนฺตปาเร อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๑๗๔) อปาปตฺติ อาปาปชฺชนฺโต อปรณฺณ
วิญฺญาเปติ ปุพฺพปฺปาเยน อาปิกมฺมาเยาติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. วิญฺญาเปตฺวา ฯ ๒ ฉ. ม. วิญฺญาเปตฺวา ฯ ๓ ฉ. ม. เปาเสตฺวา ฯ

សូមឯងក្តី ឲ្យគេសូមក្តី កិនឯងក្តី ឲ្យគេកិនក្តី បុកឯងក្តី ឲ្យគេបុកក្តី ចំអិនឯងក្តី ឲ្យគេចំអិនក្តី នូវស្រែវស្រែស់ ហើយបរិភោគ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៧៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាពជិកកណ្ឌទី ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រែវស្រែស់ បានដល់ស្រែវប្បាយស ស្រែវប្បាយគ្រហម ស្រែវដំណើប ស្រែឆៃ ផ្លៅ សុយ តែលលក ។ ពាក្យថា សូមឯង គឺសូមដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេសូម គឺឲ្យអ្នកដទៃសូម ។ ពាក្យថា កិនឯង សេចក្តីថា កិនដោយដៃខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេកិន គឺឲ្យអ្នកដទៃកិន ។ ពាក្យថា បុកឯង គឺបុកដោយដៃខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេបុក គឺឲ្យអ្នកដទៃបុក ។ ពាក្យថា ចំអិនឯង គឺចំអិនដោយដៃខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេចំអិន គឺឲ្យអ្នកដទៃចំអិន ។ ភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ ។ ភាវៈដែលលេបចូលទៅ ។

(១៧៤) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កឋិនសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសូមព្រោះហេតុមានអាពាធ ១ ភិក្ខុនីសូមអមវណ្ណជាតិ (មានសណ្ឋានល្អជាដើម) ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

លសុណវគ្គស្ស អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(១៧៥) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិ-
យំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។
តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ព្រាហ្មណោ
ឯកំសុឧត្តរាសង្គោ តញ្ញេវ កដបដំ យាចិត្វាបិ សីសំ
ឧហាយិត្វា កិក្ខន្ធបស្សយំ ឯស្សាយ រាជកុលំ បវិ-
តំ ។ អញ្ញតរា កិក្ខុនី តោសោ វិត្តំ កត្វា តំយេវុត្តេ
ឧត្តេន តស្ស ព្រាហ្មណស្ស មត្តិកោ អាសុម្ភិ ។ អថខោ
សោ ព្រាហ្មណោ ឧជ្ឈាយតិ ខិយតិ វិបាចេតិ អស្ស-
មណិយោ នាម មុណ្ឌា ពន្ធកិនិយោ កេ ហិ នាម
ភូតគាមំ មត្តិកោ អាសុម្ភិស្សន្តិ នាមសំ ឧបស្សយំ
ឈាបេស្សាមីតិ ឧម្មុកំ[1] តបេត្វា ឧបស្សយំ បវិ-
សតិ ។ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ ឧបស្សយា និក្ខ-
មន្តោ អទ្ទស តំ ព្រាហ្មណំ ឧម្មុកំ[2] តបេត្វា ឧ-
បស្សយំ បវិសន្តំ និស្សាន តំ ព្រាហ្មណំ ឯតទវោច
តិស្ស ភុំ តោ ឧម្មុកំ[3] តបេត្វា ឧបស្សយំ

១-២-៣ ពិណ្ណកត្តំ ភត្តុបំ ចោត្តុកេ ទិស្សតិ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(១៧៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ភាពជអាមាត្យដែលស្តេចដកស្រាចេញហើយ ក៏គិតថា អញនឹងសូមស្រានោះវិញ គិតដូច្នោះហើយក៏តក់ក្បាល ហើយទៅអាស្រ័យនៅក្នុងសំណាក់តិក្ខិនី រួចទើបដេរទៅកាន់ត្រកូលស្តេច ។ មានតិក្ខិនី ១ អង្គ កាលបន្ទោបង់រួចក្រោកឡើង ហើយទម្លាក់ទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងក៏ត្រូវទៅលើក្បាលព្រាហ្មណ៍នោះ ។ ទើបព្រាហ្មណ៍នោះពោលពាក្យតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកតិក្ខិនីត្រជ្រោលទាំងនេះមិនមែនជាសមណី ជាស្រីផ្តាមាសមិនសមនឹងទម្លាក់ឡើងគូថមកលើក្បាលអញសោះ ហើយព្រាហ្មណ៍នោះក៏កាន់គប់ភ្លើងដើរចូលទៅកាន់លំនៅរបស់តិក្ខិនីដោយគិតថា អញនឹងដុតលំនៅពួកតិក្ខិនីទាំងនេះចេញ ។ មានឧបាសកម្នាក់កំពុងដើរចេញពីលំនៅរបស់តិក្ខិនី ឃើញព្រាហ្មណ៍នោះកាន់គប់ភ្លើងដើរចូលទៅកាន់លំនៅរបស់តិក្ខិនី លុះបានឃើញហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងព្រាហ្មណ៍នោះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកកាន់គប់ភ្លើងដើរចូលទៅកាន់

ปาสสิตัพพัง ฯ สมา ภาเค มัง มุญจา ตฺวัง ตัณหายะ ภูตะกา-
ยา มัง มัตตาเค อาสุญหีสุ สมาสัง อุปสมายะ ยาเปสฺสา-
มีติ ฯ ตตฺร ภาเค มญจัง ปัญญัตตัง สยาสฺสุ ตัญจ ภูตปุพพัง ฯ อถโข สา พฺราหฺมณี สีลัง สมา-
ทิยิตฺวา ภตฺตกุลัง คนฺตฺวา สยาสฺสุ อลตฺถ ตัญจ ภูต-
ปุพพัง ฯ อถโข สา อุตาสภาเค อุปสมายะ ปาสิตฺวา ภิกฺขุนีนัง สันติกัง อาเรเจตฺวา ปาจิตฺตินัง ฯ ยา ปน ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ปน อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ ภวิสฺสติ นาม ภิกฺขุนิโย อุชฺฌาปนกฺขนฺติกาย อุชฺฌาปนกขนฺติกาติ ฯเป ฯ สพฺพา ภิกฺขู ภิกฺขุนิโย อุชฺฌาปนกขนฺติกาย อุชฺฌาปนกขนฺติกาติ ฯ สพฺพา ภควตา ฯ ภิกฺขุมฺหิ ทุพฺภาสิ ภควา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิโย อุชฺฌาปนกขนฺติกาย อุชฺฌาปนกขนฺติกาติ เนตัง ภิกฺขุนิยา อปฺปสนฺนานัง วา ปสาทายะ ฯเป ฯ ปาจิตฺตินัง ปน ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิโย สมัง สิกฺขาปทัง อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี อุชฺฌาปนกขนฺติกาย วา

លំនៅរបស់ភិក្ខុនីព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រាហ្មណ៍នោះឆ្លើយថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ពួកភិក្ខុនីត្រដោលតាំងនេះជាស្រីផ្ការមាស ទម្លាក់ផើងគូថមកលើក្បាលខ្ញុំ ។ ន៏ងដុតលំនៅពួកភិក្ខុនីតាំងនេះ ។ ឧបាសកនោះឆ្លើយថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកឯងចូរទៅចុះ ហេតុនេះជាមង្គលល្អទេ អ្នកនឹងបាន ១ ពាន់កហាបណៈផង នឹងបានភរានោះផង ។ កាលនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ក៏កត់លាងក្បាលរួចទៅកាន់វាដត្រកូលក៏បាន ១ ពាន់កហាបណៈផង នឹងភរានោះផង ។ គ្រានោះ ឧបាសកនោះចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ភិក្ខុនីតាំងឡាយ ហើយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ពួកភិក្ខុនី រួចក៏ពោលហាមប្រាម ។ ពួកភិក្ខុនីណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចោលឧច្ចារៈទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយឮថាពួកភិក្ខុនីចោលឧច្ចារៈទៅខាងក្រៅជញ្ជាំង ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចោលឧច្ចារៈទៅខាងក្រៅជញ្ជាំងទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយចោលឯង ក្តី

ปสฺสาวํ ก สฺกาวํ ก วิฆาสํ ก ขิเฬกฺขเฬ ก ขิเฬชา-
กาเร ก ฉฑฺเฑยฺย ก ฉฑฺฑาเปยฺย ก ชาติวิภงฺคสฺส ฯ

(๑๗๖) ยา ปชาติ ยา ยาธิสา ฯเป ฯ กิกฺขุ-
นีติ ฯเป ฯ อยํ สมยฺหิ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนี-
ติ ฯ ขุฏฺฐาเร ชาม คูถา วุจฺจติ ฯ ปสฺสาเร ชาม
มุตฺตํ วุจฺจติ ฯ สฺกาวํ ชาม กจวรํ วุจฺจติ ฯ วิฆาสํ
ชาม จลกาชิ ก อฏฺฐิกาชิ ก ขุจฺฉิฏฺฐาธกิ ก
วุจฺจติ[๑] ฯ ขิเฬกฺเฬ ชาม ตเยา ขิเฬกฺา สฺฉาขิเฬกฺเฬ
สิเลฆาขิเฬกฺเฬ ชาวุขิเฬกฺเฬ ฯ ชาขิเฬชาเร ชาม ตเยา
ชาขิเฬชา สฺฉาขิเฬชาชาเร สิเลฆาชาขิเฬชาเร ชาวุชา-
ขิเฬชาเร ฯ ขิเฬกฺเฬติ ขิเฬกฺสฺส ปเรเต ฯ ขิเฬชา-
เรติ ชาขิเฬชาสฺส ปเรเต ฯ ฉฑฺเฑยฺยาติ สเย
ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ชาติวิภงฺคสฺส ฯ ฉฑฺฑาเปยฺยาติ
อญฺเ อาณาเปติ อาปตฺติ ขุกฺกสฺส สกึ อาณาตฺเ
ปหุกาเล ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ชาติวิภงฺคสฺส ฯ

(๑๗๗) อชาปตฺติ ขิเลเขตฺวา ฉฑฺเฑติ อาลเย
ฉฑฺเฑติ ขุมฺปติกาย อาธิกมฺมิกาชาติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ขเตฺวสุ ฉ ทิสฺสติ ชาเย ฯ

ให้เขาเอาออกก็ดี ขนออกก็ดี ปลูกขึ้นก็ดี สร้างเสร็จก็ดี ทำการอาศัยก็ดี เข้าในเขตที่ล้อมก็ดี ในเขตที่ปลูกก็ดี ต้องปาจิตตีย์ ฯ

[๑๗๖] ในสิกขาบทนั้น คำว่า ภิกษุณีนามว่า ได้บัญญัติไว้ในภิกษุณีขันธกะแล้ว ฯ คำว่า ขนออก ได้แก่ ขนมาแล้ว ฯ คำว่า ปลูกขึ้น ได้แก่ ปลูกไว้ก่อน ฯ คำว่า สร้างเสร็จ ได้แก่ สร้างสำเร็จแล้ว ฯ คำว่า การการอาศัย คือ ที่ทำการอาศัยเล็กน้อย ที่ทำการอาศัยใหญ่ ที่ทำการอาศัยสูงสุด ฯ คำว่า ล้อม ได้แก่ ล้อมรั้วเล็ก ล้อมรั้วใหญ่ ล้อมรั้วสูงสุด ฯ คำว่า ในเขตที่ล้อม คือ ในเขตที่ล้อมรั้วเล็ก ในเขตที่ล้อมรั้วใหญ่ ในเขตที่ล้อมรั้วสูงสุด ฯ คำว่า ในเขตที่ปลูก คือ ในเขตที่ปลูกเล็ก ในเขตที่ปลูกใหญ่ ในเขตที่ปลูกสูงสุด ฯ คำว่า ต้องปาจิตตีย์ ความว่า ภิกษุณีขนออกเองก็ดี ให้ผู้อื่นขนออกก็ดี ต้องปาจิตตีย์ ฯ คำว่า ให้เขาเอาออก ความว่า ภิกษุณีสั่งให้ผู้อื่นเอาออกก็ดี ผู้รับสั่งเอาออกก็ดี ต้องปาจิตตีย์ ฯ

[๑๗๗] ภิกษุณีที่ไม่ควรให้อาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ จำพวก) คือ ภิกษุณีผู้ไม่รู้ ๑ ภิกษุณีผู้ลืม ๑ ภิกษุณีผู้ไม่ยินยอม ๑ ภิกษุณีเป็นต้นบัญญัติ ๑ ฯ

លសុណវគ្គស្ស ឥរិយាបថកថាបទំ

(១៧៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ព្រាហ្មណស្ស កិក្កុដ្ឋ-បស្សយំ និស្សាយ យាវក្ខេត្តំ ហោតិ ។ កិក្កុនិយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ រិរិយាសំបិ ខេត្តេ ឆឌ្ឌេន្តិ ។ អថខោ សោ ព្រាហ្មណោ ឧជ្ឈាយតិ ខីយតិ វិបាចេតិ ភគវំ ហិ ឆាម កិក្កុនិយោ អម្ហាកំ យាវក្ខេត្តំ ទូសេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្កុនិយោ តស្ស ព្រាហ្មណស្ស ឧជ្ឈាយន្តស្ស ខីយន្តស្ស វិបាចេន្ត-ស្ស ។ យា តា កិក្កុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ ភគវំ ហិ ឆាម កិក្កុ-និយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ រិរិយាសំបិ ហរិតេ ឆឌ្ឌេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ រិរិយាសំបិ ហរិតេ ឆឌ្ឌេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ អថខោ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ ឆាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឧច្ចារំបិ បស្សាវំបិ សង្ការំបិ

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(១៧៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ
វត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យ
នោះឯង មានស្រែស្រូវដំណើបរបស់ព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ នៅជិតលំនៅរបស់
ភិក្ខុនី ។ ពួកភិក្ខុនីចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់ជា
សំណល់ខ្លះទៅក្នុងស្រែ ។ ឯព្រាហ្មណ៍នោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងច្របូស្តស្រែស្រូវដំណើបរបស់យើង
សោះ ។ ពួកភិក្ខុនីឮព្រាហ្មណ៍នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ
បង្អាប់ដូច្នោះហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។
ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនី
មិនសមនឹងចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់ជាសំណល់ខ្លះ
កង្ខីមានវត្តមានពណ៌ខៀវសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុនីចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ
របស់ជាសំណល់ខ្លះ កង្ខីមានវត្តមានពណ៌ខៀវ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុ
ក្រាបទូលថាបពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនី
មិនសមនឹងចោលទុច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ សម្រាមខ្លះ វត្តជាសំណល់ខ្លះ

วิญฺญาสมฺปิ มาตุคามสฺส เนตฺถ กิญฺจิ อปฺปสชฺชนาย ฯ เปฯ ฌายนฺตสฺส ปน กิญฺจิ กิญฺจิ-ทิเยว สนฺธาย สิกฺขาปทํ ฐปิตนฺติ ยา ปน กิญฺจิ ทนฺตวิญฺญาณกถา ฯ ปสฺสาวกถา ฯ สญฺฉวิกถา ฯ วิญฺญาสกถา ฯ มาตุคามสฺส ชานนฺติยา ฯ ฉฑฺเฑนฺติยา ฯ ทาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๑๗๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิญฺจิทิติ ฯเปฯ อยํ สมสฺส อตฺโถ อนิปฺปสาทกา กิญฺจิทิติ ฯ ทนฺต-วิญฺญาเณ นาม ทนฺตา วุจฺจติ ฯ ปสฺสาเว นาม มุตฺตํ วุจฺจติ ฯ สญฺฉวิยา นาม กจวรํ วุจฺจติ ฯ วิญฺญาสกถา นาม จลกาปิ ภิกฺขาปิ ทุฏฺฐุลฺลาปิ วุจฺจติ ฯ มาตุคามสฺส นาม ปุพฺพณฺหา อปรณฺหา ยาว มชฺฌนฺหิกา อุปกาลกาลกาลา เวทิตพฺพา[๑] ฯ ฉฑฺเฑนฺติยาติ สยํ ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ ฉฑฺฑาเปนฺติยาติ อญฺญา อาณาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส สกึ อาณาปนาย พหุกาปิ ฉฑฺเฑติ อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ

---

๑ กตฺถจิ ปาฬิยา เวทิตพฺพา ทิสฺสติ ฯ

កុង្គីមានវត្តមានពណ៌ខៀវទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយចោលឯងឬឲ្យគេចោល នូវខុច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី សម្រាមក្តី របស់ជាសំណល់ក្តី កុង្គីមានវត្តមានពណ៌ខៀវ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๗๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបារាជិកកណ្ឌទី ๑ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ខុច្ចារៈ បានដល់គូថ ។ ដែលហៅថា បស្សាវៈ បានដល់ទឹកមូត្រ ។ ដែលហៅថាសម្រាម បានដល់កំទេចកំទី ។ ដែលហៅថារបស់សំណល់ បានដល់កាកអាមិស ឬពួកឆ្អឹង ឬទឹកដែលសេសសល់ ។ ដែលហៅថាវត្តមានពណ៌ខៀវ គឺវត្តណាជាបុព្វណ្ណជាតិឬអបរណ្ណជាតិ ជាដំណាំជាគ្រឿងឧបភោគនិងបរិភោគរបស់មនុស្សទាំងឡាយ ។ ពាក្យថា ចោលឯង សេចក្តីថា ភិក្ខុនីចោលដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ឲ្យគេចោល សេចក្តីថា ភិក្ខុនីបង្គាប់អ្នកដទៃឲ្យចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់តែម្តង អ្នកទទួលបង្គាប់ចោលសូម្បីច្រើនដង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๘๐] มาตเร มาตุสญฺญา ฉนฺเทติ ปา ฉนฺทาเปติ ปา อาปตฺติ ทาฏฺฐพฺพสฺส ฯ มาตเร เวมาตุกา ฉนฺเทติ ปา ฉนฺทาเปติ ปา อาปตฺติ ทาฏฺฐพฺพสฺส ฯ มาตเร อมาตุสญฺญา ฉนฺเทติ ปา ฉนฺทาเปติ ปา อาปตฺติ ทาฏฺฐพฺพสฺส ฯ อมาตเร มาตุสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อมาตเร เวมาตุกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อมาตเร อมาตุสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๑๘๑] อนาปตฺติ ขิโลกาเรตฺวา ฉนฺเทติ เขตฺตมริยาเท ฉนฺเทติ สามิเก อาปุจฺฉา อปโลกาเรตฺวา ฉนฺเทติ ธมฺมฏฺฐกาย อาธิกรณิกาย อาธิกรณิกาติ ฯ

ลสุณาวคฺคสฺส ทุสมสิกฺขาปทํ

[๑๘๒] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา ราชคเห วิหรติ เวฬุวเน กลนฺทกนิวาเป ฯ เตน โข ปน

(๑๘๐) ដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាដំណាំមែន ហើយចោលឯង់ក្តី ឲ្យគេចោលក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ដំណាំ តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចោលឯង់ក្តី ឲ្យគេចោលក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនដំណាំវិញ ហើយចោលឯង់ក្តី ឲ្យគេចោលក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ មិនមែនដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាដំណាំទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនដំណាំ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនដំណាំ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនដំណាំមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๑๘๑) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីវមិលមើលទីសមគួរហើយទើបចោល ๑ ភិក្ខុនីចោលលើភ្លឺស្រៃ ឬចំការ ๑ ភិក្ខុនីសួរពួកម្ចាស់ដោយសព្វគ្រប់ហើយ ចាប់ដោយស្មោលបួលទើបចោល ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាង់ដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐

(๑๘๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តវេឡុវន ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង

សមយេន ភគវតោ តិវត្តសមច្ឆោ ហោតិ ។ ឆព្ភក្ខិយោ
តិក្ខិនិយោ តិវត្តសមច្ឆំ ទស្សនាយ អតមំសុ ។ មនុស្សា
ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិជាយេន្តិ តេបិ ជាម តិក្ខិនិយោ
ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ ទស្សនាយ តច្ឆិស្សន្តិ សេយ្យ-
ថាបិ តិហិនិយោ តាមតោតិនិយោតិ ។ អស្សាសុំ ខោ
តិក្ខិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ
វិជាយេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខិនិយោ អប្បជ្ឈា ។បេ។
តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិជាយេន្តិ តេបិ ជាម ឆព្ភក្ខិ-
យា តិក្ខិនិយោ ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ ទស្សនាយ
តច្ឆិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខាវេ ឆព្ភក្ខិយា
តិក្ខិនិយោ ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ ទស្សនាយ តច្ឆន្តីតិ ។
សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា តេជំ ហិ ជាម
តិក្ខាវេ ឆព្ភក្ខិយា តិក្ខិនិយោ ឧច្ចំបិ តីតំបិ ឯនិតំបិ
ទស្សនាយ តច្ឆិស្សន្តិ នេតំ តិក្ខាវេ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខាវេ តិក្ខិនិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តូ យា បន តិក្ខិនី ឧច្ចំ វា
តីតំ វា ឯនិតំ វា ទស្សនាយ តច្ឆេយ្យ បាចិត្តិយន្តិ ។

កាន់ក្រែងរាជគ្រឹះមានមហោស្រពលើកំពូលភ្នំ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ ចានទៅមើលមហោស្រពដែលគេលេងលើកំពូលភ្នំ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងទៅមើលវត្ថុកិ្ត ចម្រៀងកិ្ត ប្រគំកិ្ត ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមគុណសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ហើយ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីច្រើថាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ មិនសមនឹងទៅមើលវត្ថុកិ្ត ចម្រៀងកិ្ត ប្រគំកិ្តសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ ទៅមើលវត្ថុខ្លះ ចម្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានពួក ៦ មិនសមនឹងទៅមើលវត្ថុកិ្ត ចម្រៀងកិ្ត ប្រគំកិ្តទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅដើម្បីមើលវត្ថុកិ្ត ចម្រៀងកិ្ត ប្រគំកិ្ត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๘๓] យា បនាតិ យា យាទិសា ฯเปฯ ភិក្ខុនីតិ ฯเปฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ฯ ឧច្ចំ នាម យដ្ឋិញ្ចិ ឧច្ចំ ฯ កីតំ នាម យដ្ឋិញ្ចិ កីតំ ฯ ភតិតំ នាម យដ្ឋិញ្ចិ ភតិតំ ฯ ឧស្សន្នាយ កច្ចតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ត បិតា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឧស្សន្នុបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឯកមេកំ ឧស្សន្នាយ កច្ចតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ត បិតា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ ឧស្សន្នុបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ฯ

[๑๘๔] អនាបត្តិ អារាមេ បិតា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ កិក្ខុនិយា បិតោ កាសំ ភ និសិន្នោ កាសំ ភ និបន្នោ កាសំ ភ អាគន្ត្វា ឧច្ចិត្តិ ភ តាយិត្តិ ភ ភេទិត្តិ ភ បដិបជ្ជិ កច្ចត្តិ បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ សតិ ករណីយេ គន្ត្វា បស្សតិ ភ សុណាតិ ភ អាបទាសុ ធម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ฯ

(១៨៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់ចាកដំកកណ្តូទី ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា រថ៌ំ បានដល់ការពាំឯណានីមួយ ។ ដែលហៅថា ចម្រៀង បានដល់ចម្រៀងឯណានីមួយ ។ ដែលហៅថា ប្រគំ បានដល់ប្រគំឯណានីមួយ ។ ភិក្ខុនីទៅដើម្បីមើល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីឈរមើលក្តី ស្តាប់ក្តី កង់ទីណា ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ កង់ទីនោះ ។ ភិក្ខុនីលះឧបចារសម្រាប់មើល ហើយមើលឃើញក្តី ស្តាប់ឮក្តី រឿយ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។ ភិក្ខុនីទៅដើម្បីមើលនូវល្បែងមួយ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីឈរមើលក្តី ឈរស្តាប់ក្តី កង់ទីណា ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ កង់ទីនោះ ។ ភិក្ខុនីលះបង់ឧបចារសម្រាប់មើល ហើយមើលឃើញក្តី ស្តាប់ឮក្តី រឿយ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។

(១៨៤) ពាក្យដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កង់សិក្ខាបទនេះមាន ៧ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឈរមើល ឬស្តាប់កង់អាគម ១ ជនទាំងឡាយមកកាន់ទីកន្លែងដែលភិក្ខុនីឈរនៅ ឬអង្គុយ ឬសឹង ហើយពាក្តី ច្រៀងក្តី ប្រគំក្តី ១ ភិក្ខុនីកំពុងដើរទៅដួបតាមផ្លូវហើយឃើញក្តី ស្តាប់ក្តី ១ កាលបើភិក្ខុនីមានកិច្ចដើរទៅហើយឃើញក្តី ឮក្តី ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អង្គការវគ្គសុប្បមែសិក្ខាបទំ

(១៨៥) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគ្គាយ គាមិលានិយា អន្តេវាសិនិយោ តិក្ខុនិយោ[1] ញាតកោ បុរិសោ តាមកា សាវត្ថឹ អគមាសិ តេនចិនេវ ការណីយេន ។ អថខោ សា តិក្ខុនី តេន បុរិសេន សទ្ធឹ រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋតិបិ សល្លបតិបិ ។ យា តា តិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិស្សតិបិ សល្លបិស្សតិបីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ តិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋតិបិ សល្លបតិបីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ តិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិស្សតិបិ សល្លបិស្សតិបិ នេតំ តិក្ខវេ

---

១ ម. អន្តេវាសិភិក្ខុនិយោ ។

អដ្ឋកថាវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(១៨៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានបុរសជាញាតិរបស់កិកុនីជាកូនសិស្សក្តូកាបិលានីកិកុនី បេញ្ចពីស្រុកក្បែរៗនៅគាន់ក្រុងសាវត្ថី ដោយមានកិច្ចនីមួយ ។ កាលនោះ កិកុនីនោះស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរសនោះ ក្នុងយប់ដ៏ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រលើយ ។ ពួកកិកុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកកិកុនីពាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរស ក្នុងយប់ដ៏ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្ចាលកិកុពាំងឡាយ ឮថាកិកុនីស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរស ក្នុងយប់ដ៏ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាលកិកុពាំងឡាយ កិកុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្ទេដោយបុរស ក្នុងយប់ដ៏ងងឹតឥតមានព្រះចន្ទ្រទេ ម្ចាលកិកុពាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យ

อปฺปสนฺนาธิ ก ปสาทาย ฯ เป ฯ ฝาฏฺ ปน กิงฺกาเร
กิงฺกรณีโย ฯ ส ปิ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสฺส ยา ปน กิงฺกรี
ยตฺถ วา ตตฺถ อปฺปฏิเป ปุริเสน สทฺธึ ฝาเกเนกา
สนฺนิเธยฺย ก สนฺนิเธยฺย ก อาปตฺติยา ฯ

[๑๘๖] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิงฺกรณี-
ยาติ ฯ เป ฯ อยํ สมุฏฺฐาเน อเจ อาปตฺติ กิงฺกรณีย ฯ
ปจฺจุกฺกาเรติ ปิกฺขเต สุปิเย ฯ อปฺปฏิเปติ อนาโล-
เก ฯ ปุริโส จ มนุสฺสปุริโส จ ยาจิโก จ
เปเตา จ ติรจฺฉานคโต วิญฺ ปฏิพโล สนฺนิธิตุ
สนฺนิธิตุ ฯ สนฺนิธิ ฝาเกเนกาติ ปุริโส
เจว เหาติ กิงฺกรณี จ ฯ สนฺนิเธยฺย ก ติ ปุริสสฺส
หตฺถปาเส ติฏฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สนฺนิเธยฺย
ก ติ ปุริสสฺส หตฺถปาเส ปิตา สนฺนิธิตุ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ หตฺถปาสํ วิชหิตฺวา สนฺนิธิตุ ก
สนฺนิธิตุ ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ยาจิเก ก เปเต
ก ปฏฺฐาเกน ก ติรจฺฉานคเต มนุสฺสปุริเก ก สยเมว
สนฺนิธิตุ ก สนฺนิธิตุ ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

ដែរថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនមានដែរថ្លាដែរ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទេរដោយបុរស ក្នុងយប់ងងឹតឥតមានប្រទីប ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๘๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាដិកណ្ឌទី๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ក្នុងយប់ងងឹត សេចក្តីថា ក្នុងវេលាដែលព្រះអាទិត្យលិចចុះទៅហើយ ។ ពាក្យថា ឥតមានប្រទីប សេចក្តីថា មិនមានពន្លឺ ។ ដែលហៅថា បុរស បានដល់មនុស្សប្រុសជាអ្នកដឹងសេចក្តីអាចដើម្បីស្ថិតនៅផង និយាយផង មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្ទេរ គឺក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់នឹងម្នាក់ គឺមានតែបុរស១ នឹងភិក្ខុនី១ ។ ពាក្យថា ស្ថិតនៅ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយចរចា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីលះបង់ហត្ថបាសហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី មួយអន្ទេរដោយយក្សក្តី ប្រេតក្តី បណ្ឌកក្តី សត្វតិរច្ឆានដែលមានពន្លឺកាយដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๘๗) อนาปตฺติ ยา กาจิ(๑) วิญฺญุ ทุติยา(๒) โหติ อารโกเจกฺขา อญฺญาวิหิตา สนฺติฏฺฐติ วา สลฺลปติ วา อุฏฺฐหนฺติกาย อาธิกมฺมิกาย โหติ ฯ

อนฺตรา อนุกฺกมนิทานาทิ

(๑๘๘) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุ กาปิลานิยา อนฺตรา กาปิลานิยา กิกฺกินิยา ญาตโก ปุริโส ตาย กาย สาวตฺถิ อคมาสิ เกนจิเทว กรณีเยน ฯ อถ โข สา กิกฺกินี ภควตา ปฏิกฺขิตฺตํ รตฺตนฺธการาย อปฺปทีปาย ปุริเสน สทฺธึ ฌาเกเนกา สนฺติฏฺฐติ สลฺลปติ ตุณฺหี เตเนว ปุริเสน สทฺธึ ปฏิปชฺชติ ฉิกาสเย ฌาเกเนกา สนฺติฏฺฐตีปิ สลฺลปตีปิ ฯ ยา ตา กิกฺกินิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ

---

๑ ฉ. ม. โยเจ กาจิ ฯ ๒ ทุติโย ฯ

(๑๘๗) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺមានកិក្ខុនីណាមួយដឹងសេចក្តីនៅជាគំរប់ពីរ ១ កិក្ខុនីថ្វាយទូន្មើមិនស្តាប់ (ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី) ១ កិក្ខុនីមានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃ ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ១ កិក្ខុនីឆ្គត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(๑๘๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានបុរសជាញាតិរបស់កិក្ខុនីជាសិស្សរបស់កុមារកាឝបលានីកិក្ខុនី ឃានចេញពីស្រុកត្រៃទៅក្រុងសាវត្ថី ដោយកំប្លុងមួយ ។ កាលនោះ កិក្ខុនីនោះគិតថា ការស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរសកង់យប់ងងឹតឥតមានប្រទីប ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ក៏ស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរសនោះឯង ក្នុងទីឧកាសដ៏កំបាំង ។ ពួកកិក្ខុនីណាមានសេចក្តីថ្វាតិច ។ បេ ។ ពួកកិក្ខុនីខាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថាកិក្ខុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់មួយអន្លើដោយបុរស

កេចំ ហិ ភោ កង្ខិ កង្ខតិ បដិច្ចុប្ប ឥតោសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតោនេកា សន្តិដ្ឋិស្សតិបិ សល្លបិស្សតិបីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កង្ខាវ កង្ខតិ បដិច្ចុប្ប ឥតោសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតោនេកា សន្តិដ្ឋតិបិ សល្លបតិ-បីតិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ កិរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេចំ ហិ ភោ កង្ខាវ កង្ខតិ បដិច្ចុប្ប ឥតោសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតោនេកា សន្តិដ្ឋិស្សតិបិ សល្លបិស្ស-តិបិ នេតំ កង្ខាវ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ហេ បន កង្ខាវ កង្ខនិយោ ធម៌ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិ-សន្តេ យោ បន កង្ខនី បដិច្ចុប្ប ឥតោសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯតោនេកា សន្តិដ្ឋេយ្យ វា សល្លបេយ្យ វា អាបត្តិយត្តិ ។

(១៨៩) យោ បនាតិ យោ យាទិសោ ។បេ។ កង្ខនីតិ ។បេ។ អយំ ធម៌ស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា កង្ខនីតិ ។ បដិច្ចុប្ប ជាម ឥតោសោ ភិក្ខុនេ វា ភិក្ខុនេ វា កិលញ្ជេន វា សាណិប្បាការេន វា

ក្នុងទីនុ៎កាសដ៏កំចាត់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិង្ខុ ទាំងឡាយ ឮថាកិង្ខុនេះស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទឹដោយបុរស ក្នុងទីនុ៎កាសដ៏កំចាត់ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិង្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តំរៀលថា ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ កិង្ខុនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះនិយាយខ្លះ តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទឹដោយបុរស ក្នុងទីដ៏កំចាត់ទេ ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ ពួកកិង្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិង្ខុនីណាមួយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទឹដោយបុរស ក្នុងទីដ៏កំចាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៨៩) ត្រង់ពាក្យថា កិង្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាឋដិកគណ្ឋទី១រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ទីកំចាត់ បានដល់ទីនុ៎កាសដែលគេបិទបាំងដោយវត្ថុណាមួយ គឺដោយវេញ្ជាំងក្តី ដោយសន្ទះទ្វារក្តី ដោយផែងក្តី

ภุกฺขนฺ ภ ชคฺคนฺ ภ กาเรตฺวาปิ[๑] ภ เยน กามนิปาติโน ตาทิสา โหนฺติ ฯ ปุริสา ตาม มนุสฺสปุริสา น ยกฺขา น เปตา น ติรจฺฉานคตา ปเนว ปฏิพลา สนฺติฏฺฐิตุ สลฺเลขิตุ ฯ สนฺทิฏฺฐิ ปกาสนา ฯ ปกาเรนาติ ปุริสา เอว หนฺติ กิกฺขนฺ ฉ ฯ สนฺติฏฺเฐยฺย ภนฺติ ปุริสสฺส หตฺถจาเส ติฏฺฐติ อาปตฺติ จาติฏฺเฐยฺย ฯ สลฺเลเขยฺย ภนฺติ ปุริสสฺส หตฺถจาเส ปิตา สลฺลหนฺติ อาปตฺติ จาติฏฺเฐยฺย ฯ หตฺถจาสนฺ วิชหิตฺวา สนฺติฏฺฐติ ภ สลฺลหติ ภ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ยกฺขนฺ ภ เปตนฺ ภ ปณฺฑเกนฺ ภ ติรจฺฉานคตมนุสฺสปฺปกฺโขน ภ สทฺธึ สนฺติฏฺฐติ ภ สลฺลหติ ภ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๑๙๐) อนาปตฺติ ยา กาจิ ปเนว ทุติยา โหนฺติ อารเกาเปกฺขา อญฺญาปิหิตา สนฺติฏฺฐติ ภ สลฺลหติ ภ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย[๒]ติ ฯ

---

๑ ม. ภาเรตฺวาปิ ฯ

ដោយកាំងនក្តី ដោយដើមឈើក្តី ដោយសសរក្តី ដោយល្វែងបន្ទប់ក្តី ។ ដែលហៅថា បុរស ជានដល់មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តីយល់ការ ដើម្បីស្ថិតនៅដើម្បីនិយាយ មិនមែនប្រែត មិនមែនតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្លើគឺ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់ឯម្នាក់ សេចក្តីថា មានតែបុរស ១ ឯកឯកទី១ ។ ពាក្យថា ស្ថិតនៅក្តី សេចក្តីថា កិកូនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដទី២ ។ ពាក្យថា និយាយក្តី សេចក្តីថា កិកូនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយនិយាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដទី៣ ។ កិកូនីលះបង់ហត្ថបាសហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីស្ថិតនៅ ឬនិយាយ មួយអន្លើដោយយក្សក្តី ប្រែតក្តី បណ្ឌកក្តី តិរច្ឆានមានកាយដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๙๐) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺមានកិកូនីណាមួយដឹងសេចក្តីច្បាស់នៅជាគំរប់ពីរ ๑ កិកូនីប្រាថ្នាន្លូវទឹមិនស្ងាត់ (ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី) ๑ កិកូនីមានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ๑ កិកូនីឆត ๑ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

អង្គការវគ្គស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

(១៩១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ភគ្គាយ គាមិលានិយា អន្តេវា-
សិនិយោ កិក្ខុនិយោ ញាតកោ បុរិសោ តាសុ កាសុ សាវត្ថិ
អគមាសិ តេនចិទេវ ករណីយេន ។ អថខោ សា
កិក្ខុនី ភគវតា បដិក្ខិត្តំ បដិច្ឆន្នេ ឋានេ សេ បុរិសេន
សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋិតុំ សល្លបិតុន្តិ តេនេវ បុរិ-
សេន សទ្ធិំ អដ្ឋាសេ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋតិ
សល្លបតិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។
តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិញ្ញាបេន្តិ ភគវំ ហិ ឆាម
កិក្ខុនី អដ្ឋាសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា
សន្និដ្ឋិស្សតិ សល្លបិស្សតីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ
កិក្ខវេ កិក្ខុនី អដ្ឋាសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេ-
នេកា សន្និដ្ឋតិ សល្លបតីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគ្គំ ហិ ឆាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី
អដ្ឋាសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋិស្ស-

អង្គុការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(១៩១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានបុរសជាញាតិរបស់កិកូនីជាសិស្សរបស់តក្ខកាបិលានីកិកូនី ចេញពីស្រុកក្រៅទៅក្រុងសាវត្ថី ដោយកិច្ចនីមួយ ។ កាលនោះ កិកូនីនោះគិតថា ការស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរសកង់ទីនុកាសដ៏កំចាំង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ក៏ស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរសនោះឯងកង់ទីវាល ។ ពួកកិកូនីណាមានសេចក្តីជ្រាថាតិច ។បេ។ពួកកិកូនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកូនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះនិយាយខ្លះតែម្នាក់ឯងម្នាក់មួយអន្លើដោយបុរសកង់ទីវាលសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ឮថាកិកូនីស្ថិតនៅខ្លះនិយាយខ្លះតែម្នាក់ឯងម្នាក់មួយអន្លើដោយបុរសកង់ទីវាល ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកូក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីមិនសមនឹងស្ថិតនៅខ្លះ និយាយខ្លះ តែម្នាក់ឯងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរសកង់ទីវាលទេ

สัมปิ สญฺจิจฺจสมฺปิ เนตํ กิกฺขาย อปฺปสนฺนาน
ก ปสาทาย ฯเปฯ ฝาญฺ ปน กิกฺขาย กิกฺข-
นิยา ฯมํ สิกฺขาปทํ ขุทฺทิสฺสนฺ ยา ปน กิกฺขนี
อาปตฺติกาสิ ปุริสสฺส สญฺจิ ฝาเกเนกา สนฺนิฏฺเฐยฺย
ก สญฺเปยฺย ก ชานิตพฺพนฺติ ฯ

(๑๙๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺข-
นีติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ
อาปตฺติกาสิ ชาม อปฺปฏิคฺคหิโต โหติ กุจฺฉน ก
กปาเลน ก กลญฺเจน ก สาลิปฺปกาเรน ก วุตฺเตน
ก ชเนน ก โกฏฺฐปฺปกาเรน ก เยน เกนจิ อปฺป-
ฏิคฺคหิโต โหติ ฯ ปุริสสฺ ชาม มนุสฺสปุริสสฺ ส
ยกฺขสฺ ส เปตสฺ ส ติรจฺฉานคตสฺ ฝญฺ ปฏิพลสฺ
สญฺจิจฺจปฺปสนฺนสฺ สญฺปิตสฺ ฯ สญฺจิจฺจ ฝกเตา ฯ ฝาเกเนกาสฺ
ปุริสสฺ เจว โหติ กิกฺขนี จ ฯ สญฺจิจฺจปฺปสนฺนสฺ ภสฺ ปุริ-
สสฺส ภาคูปสฺส ตีหปสฺ อาปตฺติ ทาตพฺพสฺส ฯ สญฺ-
เปยฺย ภสฺ ปุริสสฺส ภาคูปสฺส ปิตา สญฺปตสฺ อาปตฺติ
ทาตพฺพสฺส ฯ ภาคูปสฺ ฝาปิตาฝา สนฺนิฏฺฐสฺ ก

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យដែរថ្វាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ដែរថ្វាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបូរសំដែងទៀនន្ទវិសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្ទេរដោយបុរសក្នុងទីវាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(១៩២) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាតិមោក្ខសំវរសីលណា ១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ទីវាល បានដល់ទីដែលគេមិនបិទបាំង គឺទីដែលគេមិនបិទបាំងដោយវត្ថុណាមួយ គឺជញ្ជាំងក្តី សន្ធុះទ្វារក្តី រនាំងក្តី រាំងនក្តី ដើមឈើក្តី សសរក្តី ល្បែងបន្ទប់ក្តី ។ ដែលហៅថា បុរស បានដល់មនុស្សប្រុសដែលដឹងក្តី យល់ការស្ថិតនៅបាននិយាយបាន មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្ទេរ គឺក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់នឹងម្នាក់ គឺមានតែបុរស ១ នឹងភិក្ខុនី ១ ។ ពាក្យថា ស្ថិតនៅក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីស្ថិតនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីលះបង់

สลฺลหุตา จ อาทิตฺตา ทุกฺขสฺสา ฯ ยาเยน จ เวเคน จ ปณฺหาเยน จ ตีรณปริญฺญาย ปหานาย สทฺธินฺทฺริยสฺส จ สลฺลหุตา จ อาทิตฺตา ทุกฺขสฺสา ฯ

(๑๙๓) อสาทิตฺตา ยา กาจิ วิญฺญู ทุกฺขิยา เวทนา อเวทยิตา อญฺญาวิหิตา สทฺธินฺทฺริยสฺส จ สลฺลหุตา จ อาทิตฺตา ทุกฺขสฺสา ฯ

อฏฺฐกถาวิคฺคหปุจฺฉาวิสชฺชนา

(๑๙๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุณฺณกฺขตฺตา ภิกฺขุนี ปจฺจูสสมยนฺติ ฆฏฺเฏนฺติ สิงฺคาลเกปิ ปุริเสน สทฺธึ ฆเฏนฺเตปิ สทฺธินฺทฺริยสฺสปิ สลฺลหุตายปิ อินฺทฺริยานมฺปิ ปฏุภาวกรณตฺถาย ปุพฺพภาคปฏิปทาปิ ทุกฺขสฺสาปิ ภิกฺขุนิยา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทุฏฺฐุลฺลายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กาเย

ហត្ថិឃាស ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិង្កុនីស្ថិតនៅ ឬនិយាយ មួយអន្លើដោយយក្ខក្តី ប្រែតក្តី បណ្តាកក្តី សត្តតិរច្ឆាន មានពាក់កាយដូចជាមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៩៣) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺមានកិង្កុនីណាមួយដឹងសេចក្តីប្រាស់នៅជាគំរប់ពីរ ១ កិង្កុនីច្រូវចាប់ មិនស្ងាត់ (ហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី) ១ កិង្កុនីមានចិត្តបញ្ឆូនទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃហើយស្ថិតនៅក្តី និយាយក្តី ១ កិង្កុនីឆ្កួត ១ កិង្កុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(១៩៤) សម័យនោះ ព្រះភាគ ព្រះអង្គជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្តជេតវន អារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាកិង្កុនីឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ខ្ជិបដិតត្រចៀកខ្លះ តែម្នាក់នឹងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរស ក្នុងច្រកវាហូតខ្លះ ក្នុងច្រកគាល់(ភ្នៀនគោះ)ខ្លះ ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានជ្រុង ៤ ឬមានជ្រុង ៣ ខ្លះ បណ្តាញកិង្កុនីជាគូកនចេញទៅខ្លះ ។ ពួកកិង្កុនីណាមានសេចក្តីច្រូវចាប់ ។ បេ ។ ពួកកិង្កុនីទាំងនោះ តំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមនឹង

ហិ នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា រជិយាយបិ ព្យហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋិស្សតិ-បិ សល្លបិស្សតិបិ និកណ្ណិកំបិ ឧបសិ្សតិ ទុតិយិកំបិ តិក្ខត្តុំ ឧយ្យោជេស្សតីតិ ។ បេ ។ សង្ឃំ តិរ តិក្ខត្តុំ ថុល្លនន្ទា តិក្ខត្តុំ រជិយាយបិ ព្យហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋតិបិ សល្លបតិបិ និកណ្ណិកំបិ ឧបេស្សតិ ទុតិយិកំបិ តិក្ខត្តុំ ឧយ្យោជេ-តីតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ អិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេ ហិ នាម តិក្ខត្តុំ ថុល្លនន្ទា តិក្ខត្តុំ រជិយាយបិ ព្យហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋិស្ស-តិបិ សល្លបិស្សតិបិ និកណ្ណិកំបិ ឧបសិ្សតិ ទុតិយិ-កំបិ តិក្ខត្តុំ ឧយ្យោជេស្សតិ នេតំ តិក្ខត្តុំ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ តិក្ខត្តុំយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ យា បន តិក្ខត្តុំ រជិយាយ វា ព្យហេ វា សិង្ឃាដកេ វា បុរិសេន សទ្ធិ ឯកេនេកា សន្និដ្ឋេយ្យ វា សល្លបេយ្យ វា និកណ្ណិកំ វា ឧបេយ្យ ទុតិយិកំ វា តិក្ខត្តុំ ឧយ្យោជេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

ឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ខ្ញុំបដិគ្គណ្ហាតខ្លះ តែម្នាក់ទើងម្នាក់ មួយអន្លើ ដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡខ្លះ ក្នុងចក្កវាឡខ្លះ ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ខ្លះ បណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកនចេញទៅខ្លះសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឈរនៅខ្លះ និយាយ ខ្លះ ខ្ញុំបដិគ្គណ្ហាតខ្លះ តែម្នាក់ទើងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡខ្លះ ក្នុងចក្កវាឡខ្លះក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ខ្លះ បណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកនចេញខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី មិនសមទើងឈរនៅខ្លះ និយាយខ្លះ ខ្ញុំបដិគ្គណ្ហាតខ្លះ តែម្នាក់ទើងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរស ក្នុងចក្រវាឡខ្លះ ក្នុងចក្កវាឡខ្លះ ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ខ្លះ បណ្តេញភិក្ខុ-នីជាគូកនខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួក ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរ សំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឈរនៅក្តី និ-យាយក្តី ខ្ញុំបដិគ្គណ្ហាតក្តី តែម្នាក់ទើងម្នាក់ មួយអន្លើដោយបុរស ក្នុង ចក្រវាឡក្តី ក្នុងចក្កវាឡក្តី ក្នុងទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លែង ៤ ឬផ្លែង ៣ ក្តី បណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកនចេញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๙๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ฉฑฺเฑยฺย วา ภนฺเต วฏฺฏตีติ ฯ ฆฏฺเฏยฺย วา ภนฺเต ยาเจยฺย วา ภนฺเต ปริเสฏฺเฐ เตเยว อิจฺเฉยฺย วา ภนฺเต ฯ สิงฺคาลเกปิ วา ภนฺเต วฏฺฏเตว ฯ ปุริเสปิ วา ภนฺเต มนุสฺสปุริเสปิ น ยกฺเขปิ น เปเตปิ น ติรจฺฉานคเตปิ ปญฺเห ปฏิพลเกปิ สนฺติฏฺฐนฺตุ สลฺลปนฺตุ ฯ สนฺติฏฺฐนฺตุ วา ภนฺเต ฯ ปเกเนวาติ ปุริเสปิ เจว เหาติ ภิกฺขุนิปิ จ ฯ สนฺติฏฺเฐยฺย วาติ ปุริสสฺส หตฺถปาเส ติฏฺฐติ อาปตฺติ ทาติพฺพายสฺส ฯ สลฺลเปยฺย วาติ ปุริสสฺส หตฺถปาเส ปิตา สลฺลปติ อาปตฺติ ทาติพฺพายสฺส ฯ นิกฺขมิตฺวา วา ปวิสนฺตีนนฺติ ปุริสสฺส อุปกจฺฉเก อาเภเตติ อาปตฺติ ทาติพฺพายสฺส ฯ ธุตฺตยิตฺวา วา ภิกฺขุนึ อุยฺยาเปยฺยาติ อนาจารํ อาจริตุกามา ธุตฺตยิตฺวา ภิกฺขุนึ อุยฺยาเปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ธมฺมฺจ วินยฺจ สตฺถุสาสนนฺติ ปิฏกตฺตยา

(១៩៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកង់ជាង-ជិតកណ្តាលទី១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ច្រកវង្វេង បានដល់ផ្លូវដែលចេញចូលបាន (ថ្នល់) ។ ដែលហៅថា ច្រកខាល់ បានដល់ទីដែលជនទាំងឡាយចូលទៅតាមផ្លូវណា ចេញទៅតាមផ្លូវនោះវិញទើបបាន ។ ដែលហៅថា ទីប្រជុំផ្លូវមានផ្លូវ៤ប្តូរផ្លូវ៣ បានដល់ស្នាមប្តូរព្រំលាន ។ ដែលហៅថា បុរស បានដល់មនុស្សប្រុសដែលដឹងសេចក្តីច្បាស់អាចឈរនៅបាន និយាយបាន មិនមែនយក្ស មិនមែនប្រេត មិនមែនសត្វតិរច្ឆាន ។ ពាក្យថា មួយអន្ទេ្ង គឺកង់ទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា ម្នាក់ទើងម្នាក់ គឺមានតែបុរស ១ ភិក្ខុនី ១ ។ ពាក្យថា ឈរនៅក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឈរនៅកង់ហត្ថបាសនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា និយាយក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឈរនៅក្នុងហត្ថបាសនៃបុរសហើយនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ឱរបជិតត្រចៀកក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីប្រាប់សេចក្តីជិតត្រចៀកនៃបុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា បណ្តេញភិក្ខុនីជាគូកនចេញក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីប្រព្រឹត្តអនាចារ ហើយបណ្តេញភិក្ខុនីជាគំរប់ពីរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីជាគូកនកំពុងលះបង់ឧបចារសម្រាប់ឃើញក្តី ឧបចារសម្រាប់ស្តាប់ក្តី ភិក្ខុនីអកបណ្តេញ

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស វិនយធរោ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ឯតទត្ថាយ វិនយធរា សន្តិដ្ឋតិ ឯ សល្លបតិ ឯ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ យត្ថេន ឯ ទេសេន ឯ បញ្ញាបេន ឯ តិរច្ឆានកថាមនុស្សវិគ្គហោ ឯ សង្ឃឹ សន្តិដ្ឋតិ ឯ សល្លបតិ ឯ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[๑๙๖] អនាបត្តិ យា តាចិ វិញ្ញូ ទុតិយា ហោតិ អារោចេតុកាមា អញ្ញាវិហិតា សន្តិដ្ឋតិ ឯ សល្លបតិ ឯ ន អនាចារំ អាចរិតុកាមា សតិ ករណីយេ ទុតិយិកំ កិត្តិំ ឧប្បាដេតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

អន្ធការវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

[๑๙๗] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា កិត្តិំ អញ្ញតរស្ស កុលស្ស កុលូបិកា ហោតិ និច្ចភត្តិកា ។ អថ ខោ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះកិក្ខុនីជាគូកនលះបង់ទបចារផុតទៅហើយ កិក្ខុនីអកបណ្តេញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីលះបង់ហត្ថបាសហើយឈរនៅក្តី និយាយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីឈរនៅក្តី និយាយក្តី មួយអន្ទៅដោយយក្សក្តី ប្រែតក្តី បណ្តុកក្តី សត្វតិរច្ឆានមានរាងកាយដូចមនុស្សក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๙๖) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កថាសិក្ខាបទនេះមាន ៧យ៉ាង) គឺមានកិក្ខុនីណាមួយដំណើរសេចក្តីប្បាស់នៅជាគំរប់ពីរ១ កិក្ខុនីជ្រាបថាន្ទវ៉ែមិនសូត់ (ហើយឈរក្តីនិយាយក្តី)១ កិក្ខុនីមានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់អារម្មណ៍ឯទៀតហើយឈរនៅក្តី និយាយក្តី ១ កិក្ខុនីមិនមានសេចក្តីជ្រាបដើម្បីប្រព្រឹត្តអនាចារហើយបណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកន ១ កិក្ខុនីមានកិច្ចហើយបណ្តេញកិក្ខុនីជាគូកន ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(๑๙๗) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានកិក្ខុនី១ រូបជាដីតុនប្រកបដោយនិច្ចកត្តរបស់ត្រកូល ១ ។ កាលនោះ

สา กิกฺขนี ปุพฺพณฺหสมยํ นิวาเสตฺวา ปตฺตจีวรมาทาย
เยน ตํ กุลํ เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา อาสเน
นิสีทิตฺวา สามิเกหิ อนาปุจฺฉา ปกฺกามิ ฯ ตสฺส
กุลสฺส ทาสี ยาวญฺจิทฺวาเร ตาวญฺจิทฺวาเร ตาวญฺจิทฺวาเร
ตาวญฺจิทฺวาเร ต

ភិក្ខុនីនោះស្ទុះសន្ធឹកអំពីព្រឹក ហើយប្រដាប់ចាត្រធំចីវរ ចូលទៅកាន់ត្រកូលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏អង្គុយលើអាសនៈ ហើយមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះក៏ចៀសចេញទៅ ។ ខ្ញុំស្រីរបស់ត្រកូលនោះ កាលបោសផ្ទះក៏ជាក់អាសនៈនោះទៅកន្លែងកន្ទេតកាជន៍ ។ មនុស្សពាំងឆ្ងាយមិនឃើញអាសនៈនោះ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ អាសនៈនៅឯណា ។ ភិក្ខុនីនោះឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ អាត្មាមិនឃើញអាសនៈនោះទេ ។ មនុស្សពាំងឆ្ងាយតាយកអាសនៈនោះវិញថា នែលោកម្ចាស់ ចូរឲ្យអាសនៈនេះមក ហើយក៏ផ្គាសផ្គាប់ពាំងនិច្ចកត្តនោះចេញ ។ ទើបពួកមនុស្សនោះនាំគ្នាជម្រះសំអាតផ្ទះក៏ឃើញអាសនៈនោះនៅកន្លែងកន្ទេតកាជន៍ហើយសូមឲ្យភិក្ខុនីនោះអត់ទោសរួចក៏ប្រគេននិច្ចកត្តវិញ ។ ឯភិក្ខុនីនោះឆ្លើយសេចក្តីទុះដល់ភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមទើបចូលទៅកាន់ត្រកូលមុនពេលថ្ងាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ រួចមិនលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះហើយចៀសចេញទៅសោះ ។ បេ ។ ព្រះអដ្ឋគ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ងាយ ឮថាភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលកន្លងពេលមុនថ្ងាយ ហើយអង្គុយ

បក្កមតីតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ វិសាខាតិ ពុទ្ធា ភគវា
កោសលំ ហិ ឆាម កិក្ខវេ កិក្ខុនី បុរេភត្តំ កុលានិ ឧប-
សង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា
បក្កមិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខា-
បទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី បុរេភត្តំ កុលានិ
ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា
បក្កមេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(១៨៨) យា បនាតិ យា យានិសា ។បេ។
កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុ-
នីតិ ។ បុរេភត្តំ នាម អរុណុគ្គមនំ[1] ឧទាហរណាយ យាវ
មជ្ឈន្ហិកា ។ កុលំ នាម ចត្តារិ កុលានិ ខត្តិយកុលំ
ព្រាហ្មណកុលំ វេស្សកុលំ សុទ្ទកុលំ ។ ឧបសង្កមិ-
ត្វាតិ តត្ថ គន្ត្វា ។ អាសនំ នាម បល្លង្កេ
ឯកាសោ វុច្ចតិ ។ និសីទិត្វាតិ តស្មឹ និសីទិត្វា ។

---

๑ ម អរុណុគ្គំ ។

លើអាសនៈរួចមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ក៏ចៀសចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិកុគ្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនសមទាំងចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយក្នុងពេលមុនចុាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈរួចមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ហើយចៀសចេញទៅទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយក្នុងពេលមុនចុាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ រួចមិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๑๙๘] ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាឋដិកកណ្ឌទី ๑ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ក្នុងពេលមុនចុាយ គឺពាប់ចាប់តាំងពីអរុណរះឡើងដរាបដល់ថ្ងៃត្រង់ ។ ដែលហៅថា ត្រកូល បានដល់ត្រកូលទាំង ๔ គឺត្រកូលក្សត្រ ๑ ត្រកូលព្រាហ្មណ៍ ๑ ត្រកូលអ្នករកស៊ី (ដូញក្បៀតធ្វើស្រែចំការជាដើម) ๑ ត្រកូលអ្នករកស៊ីឈ្លេគេ ๑ ។ ពាក្យថា ចូលទៅរក គឺទៅកាន់ត្រកូលនោះ ។ ដែលហៅថា អាសនៈ សំដៅយកទុកាសនៃទីអង្គុយ ។ ពាក្យថា អង្គុយទៅ គឺអង្គុយលើអាសនៈនោះ ។

สามิเกน อนาปุจฺฉา ปกฺกมิตพฺพา โย ตสฺส กาเล มนุสฺสา สามิกา ชานนฺติ(๑) ตํ อนาปุจฺฉา ฯ อเนวาสิกาย อตฺถกมฺยตาย(๒) อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อาคนฺตุกาเสน อุปจารํ อตฺถกมฺยตา อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ

(๑๙๙) อนาปุจฺฉาเต อนาปุจฺฉาสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อนาปุจฺฉาเต วิมติกา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อนาปุจฺฉาเต อาปุจฺฉาสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ ปลฺลงฺกสฺส อาคนฺตุกาเสน อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉาเต อนาปุจฺฉาสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉาเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉาเต อาปุจฺฉาสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ภญฺญนฺติ ทิสฺสติ ฯ ๒ ฉ.ม. อตฺถกามตายา ฯ

ពាក្យថា មិនបានលាពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ហើយចៀសចេញទៅ សេចក្តីថា មនុស្សណាជាម្ចាស់ផ្ទះក្នុងត្រកូលនោះ ដែលអាចដើម្បីប្រគេន (វត្ថុអ្វីៗ បាន) កិក្ខុនីមិនលាមនុស្សនោះ ។ កាលកិក្ខុនីឈានជុតទីដែលភ្ញៀងធ្លាក់មិនត្រូវ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីកន្លងឧបចារផ្ទះចូលទៅកាន់ទីវាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๑๙๙) ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានលា កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានលាមែន ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានលា តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានលា កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានលា ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ (កិក្ខុនីអង្គុយ)ក្នុងទីមិនមែនជាទីឧកាសនៃទីអង្គុយ (មិនលាហើយចៀសចេញទៅ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានលាហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់លា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានលាហើយ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានលាហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានលាមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๒๐๐) อถาปตฺติ อาปุชฺชา กปฺปติ อสมฺโมหาวิเมฯ ติณา-
ทาย อาปทาสุ ฯเปฯ ตติยกมฺมกาเยน อาธิกรณิกาเยนาติ ฯ

อฏฺฐกาวคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๒๐๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน
โข ปน สมเยน ปุณฺณสญฺญา ภิกฺขุนี ปจฺฉาภตฺตํ กุ-
ลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สามิเกปิ อถาปุชฺชา อาสเนปิ อภิ-
นิสีทติปิ อภินิปชฺชติปิ ฯ มนุสฺสา ปุณฺณสญฺญิ ภิกฺขุ-
นิ หิริยมานา อาสเนปิ เนว อภินิสีทนฺติ น อภินิ-
ปชฺชนฺติ ฯ มนุสฺสา ทุฏฺฐายนฺติ ทุยนฺติ วิกาเลปิ ภควโต
ปาทา อยฺยา ปุณฺณสญฺญา ปจฺฉาภตฺตํ กุลานิ อุป-
สงฺกมิตฺวา สามิเกปิ อถาปุชฺชา อาสเนปิ อภินิสี-
ทติปิ อภินิปชฺชติปิ ฯ อเสฺสาสุ โข ภิกฺขุ-
นิโย เตสํ มนุสฺสานิ ทุฏฺฐายนฺตานิ ทุยนฺตานิ วิกา-
เลปิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา

(๒๐๐) *ភវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ* (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីលាហើយទៅបៅ ๑ ភិក្ខុនីអង្វរលើអាសនៈដែលគេនាំយកទៅមិនបាន ๑ ភិក្ខុនីមានជម្ងឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

អគ្ឃការវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๒๐๑) *សម័យនោះ* ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទ្រៀបក្នុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទភិក្ខុនីចូលទៅកាត់ក្រូលតាំងឡាយកង់ពេលត្រាយថ្ងាយ ហើយមិនប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ *លើអាសនៈ* ฯ *ពួកមនុស្សក្រាលខាសថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី តែមិនហ៊ានអង្គុយ មិនហ៊ានដេក លើអាសនៈ* ฯ *មនុស្ស*តាំងឡាយតំពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមនឹងចូលទៅកាត់ក្រូលតាំងឡាយកង់ពេលត្រាយថ្ងាយ ហើយមិនប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ តែអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ លើអាសនៈសោះ ฯ ភិក្ខុនីតាំងឡាយឮពួកមនុស្សតាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ដូចេ្នះហើយ ฯ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ

ទុដ្ឋាយន្តិ ទ្វីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា បច្ចាភត្តំ កាលានំ ឧបសង្កមិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា អាសនេ អភិនិសីទិស្សតិបិ អភិនិបជ្ជិស្សតិបីតិ ។បេ។ សង្ឃំ ភេរ កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី បច្ចាភត្តំ កាលានំ ឧបសង្កមិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា អាសនេ អភិនិសីទតិបិ អភិនិបជ្ជតិបីតិ ។ សង្ឃំ ភគ-វតំ ។ វិភរហិ តុន្តោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី បច្ចាភត្តំ កាលានំ ឧបសង្កមិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា អាសនេ អភិនិសីទិស្សតិបិ អភិ-និបជ្ជិស្សតិបិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-ទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី បច្ចាភត្តំ កា-លានំ ឧបសង្កមិត្វា សាមំ កេ អនាបុច្ឆា អាសនេ អ-ភិនិសីទេយ្យ វា អភិនិបជ្ជេយ្យ វា ទាចិត្តិយន្តិ ។

ពួកភិក្ខុនីចាំនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមនឹងចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្យាយក្នុងពេលត្រាយចាយហើយមិនបានថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ **ក៏អង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ លើអាសនៈសោះ** ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា **ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ** ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្យាយក្នុងពេលត្រាយចាយ **ហើយមិនថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ក៏អង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ លើអាសនៈពិតមែនឬ** ។ **ពួកភិក្ខុ**ក្រាបទូលថា **បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន** ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា **ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមនឹងចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្យាយក្នុងពេលត្រាយចាយ ហើយមិនបានថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ ក៏អង្គុយខ្លះដេកខ្លះ លើអាសនៈទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ** ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ **ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ** ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវ**សិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា** ភិក្ខុនីណាមួយចូលទៅកាត់ក្បួលចាំឆ្យាយក្នុងពេលត្រាយចាយ **មិនថ្កាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ** ហើយ**អង្គុយក្តី ដេកក្តី លើអាសនៈ** ត្រូវ**អាបត្តិបាចិត្តិយ** ។

(๒๐๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ปฏิจฺฉาทฺเทน นาม ปฏิจฺฉาเทติ วา ปฏิจฺฉาเทนฺตี วา ยาย อาปตฺติยา **สุริ**-**ยเย** ฯ กาลํ นาม ตฺวาปิ กาลานิ ทุติยกาลํ (ปาโฏฺหณกาลํ เวสฺสกาลํ สุทฺธกาลนฺติ ฯ อุปสงฺกมิตฺวาติ ตตฺถ คนฺตฺวา ฯ สามิเกปิ อนาปุจฺฉาติ **โย ตสฺมึ** กาเล มนุสฺสา สามิกา นาตุ๋ ตํ อนาปุจฺฉา ฯ อาสนํ นาม ปลฺลงฺกสฺส ปิกาสโย วุจฺจติ ฯ **อภินิ**-**สีเทยฺยาติ** ตสฺมึ อภินิสีทติ อาปตฺติ ทาตพฺพสฺส ฯ **อภินิปชฺเชยฺยาติ** ตสฺมึ อภินิปชฺชติ อาปตฺติ **ทา**-**ตพฺพสฺส** ฯ

(๒๐๓) **อนาปุจฺฉาเต** อนาปุจฺฉาสญฺญา อาสเน อภินิสีทติ วา อภินิปชฺชติ วา อาปตฺติ ทาตพฺพสฺส ฯ อนาปุจฺฉาเต **เวมติกา** อาสเน อภินิสีทติ วา อภินิปชฺชติ วา อาปตฺติ ทาตพฺพสฺส ฯ อนาปุจฺฉาเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อาสเน อภินิสีทติ วา อภินิปชฺชติ วา อาปตฺติ ทาตพฺพสฺส ฯ ปลฺลงฺกสฺส อโนกาสเ

(๒๐๒) តែងពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាដិកណ្ឌទី១រួចហើយ ។ ដែលហៅថា ពេលខាងក្រោយបាយ បានដល់ពេលដែលព្រះអាទិត្យជ្រៀតពីតែងរហូតដល់ព្រះអាទិត្យអស្តង្គតទៅ ។ ដែលហៅថា តែកូល បានដល់តែកូលទាំង៤ គឺតែកូលក្សត្រ១ តែកូលព្រាហ្មណ៍១ តែកូលអ្នករកស៊ីដូញប្រែផ្លូវស្រែចំការ១ តែកូលអ្នកស៊ីឈ្នួល១ ។ ពាក្យថា ចូលទៅរក គឺទៅកាន់តែកូលនោះ ។ ពាក្យថា មិនបានប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់ផ្ទះ សេចក្តីថា មនុស្សណាជាម្ចាស់ប្តីជាធំក្នុងតែកូលនោះដែលអាចដើម្បីប្រែគេន (វត្ថុអ្វីៗបាន) កិក្ខុនីមិនប្រាប់មនុស្សនោះ ។ ដែលហៅថា អាសនៈ បានដល់ទុកាសល្មមអង្គុយតែនបាន ។ ពាក្យថា អង្គុយ សេចក្តីថា កិក្ខុនីអង្គុយលើអាសនៈនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ដេក សេចក្តីថា កិក្ខុនីដេកលើអាសនៈនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๐๓) ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់បានប្រាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រាប់មែន ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានប្រាប់ តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនបានប្រាប់ តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាបានប្រាប់ ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តីលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ (កិក្ខុនីអង្គុយឬដេក) កន្លែងមិនមែនជាទំ

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๒๐๔) อนาปตฺติ อาปุจฺฉา อาสเน อภินิสีทติ วา อภินิปชฺชติ วา ฉาปฺปญฺญาเย ติณาทาย อาปทาสุ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อฏฺฐการวิคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๒๐๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา ภิกฺขุนิโย โกสลเลสุ ชนปเทสุ สาวตฺถึ คจฺฉนฺติ สายํ อญฺญตรํ คามํ อุปคจฺฉนฺติ อญฺญตรา พฺราหฺมณคหปติกา อุปสงฺกมิตฺวา ภิกฺขาสํ ยาจึสุ ฯ อถ โข[1] พฺราหฺมณี ตา ภิกฺขุนิโย

๑ ฉ. อถโข สทฺทา ทิสฺสติ ฯ

ទាសនៃទីអគ្គិយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានប្រាប់ តែភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រាប់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានប្រាប់ហើយ តែភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានប្រាប់ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាបានប្រាប់ហើយមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(២០៤) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កង់សិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីបានប្រាប់ហើយអគ្គិយភ័យ ដេកក្តីលើអាសនៈ ១ ភិក្ខុនីអគ្គិយប្តូរដេកលើអាសនៈដែលគេក្រាលជានិច្ច ១ ភិក្ខុនីមានជម្ងឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(២០៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីច្រើនរូបកាលដែលទៅគាន់ក្រុងសាវត្ថី ក្នុងកោសលជនបទ ក៏ចូលទៅគាន់ស្រុក ១ ក្នុងវេលាល្ងាច ហើយចូលទៅកេតកូលព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ហើយក៏សូមនុកាស ។ កាលនោះ នាងព្រាហ្មណីបានពោលពាក្យនេះ

ฬหุนฺติ อาคเมน อเยฺย ยาว ภิกฺขุนิโย อาคจฺฉนฺติ ฯ กิกฺขุนิโย ยาว ภิกฺขุนิโย อาคจฺฉนฺติ เสยฺยํ สนฺถริตฺวา ฬหนฺติ นิสีทึสุ ฬหนฺติ นิปชฺชึสุ ฯ อถโข สา ภิกฺขุนี ภตฺตํ อาหริตฺวา ตาสํ ภิกฺขุนีนํ ฬหุนฺติ คาถา สมาสิ ฯ กิกฺขุนิโย อเยฺยสุ ฯ นิกฺกฑฺฒึ สมา มุณฺฑา ภตฺตกินิโยสิ ยาสา นิกฺกฑฺฒาเปสิ ฯ อถโข สา กิกฺขุนิโย สาวตฺถึ คนฺตฺวา กิกฺขูนิโย อาโรเจสุ ฯ ยา สา กิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ สา จณฺฑายนฺติ ทียนฺติ วิหาเรนฺติ กาเรสิ ปาจิตฺติยา กิกฺขุนิโย วิกาเล กุลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สามิเกหิ อนาปุจฺฉา เสยฺยํ สนฺถริตฺวา ปาสนฺถเรตฺวา ปา[๑] อกินิสีทิสฺสนฺติปิ อกินิปชฺชิสฺสนฺติปีติ ฯ เป ฯ สงฺโฆ กาเร กิกฺขเว กิกฺขุนิโย วิกาเล กุลานิ อุปสงฺกมิตฺวา สามิเกหิ อนาปุจฺฉา เสยฺยํ สนฺถริตฺวา ปา สนฺถเรตฺวา ปา อกินิสีทนฺติปิ อกินิปชฺชนฺติปีติ ฯ สงฺโฆ

๑ ม. สนฺถเรตฺวา ปาติ ส ทิสฺสติ ฯ

ន៏ឯកិក្ខុនីតាំងនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកតាំងឡាយរង់ចាំសិន
ខំពាំព្រាហ្មណ៍មក ។ ពួកកិក្ខុនីគិតគ្នាថាន៏ឯបង្អង់ចាំព្រាហ្មណ៍មកសិនដែរ
គិតដូច្នោះហើយក៏ក្រាលកម្រាលសម្រាប់ដេក រួចខ្លះអង្គុយ ខ្លះដេក ។
ឯព្រាហ្មណ៍នោះមកក្នុងវត្តិ ហើយពោលពាក្យនេះនឹងនាងព្រាហ្មណី
នោះថា ស្រីតាំងនេះជាអ្វី ។ នាងព្រាហ្មណីឆ្លើយថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់
(ស្រីតាំងឡាយនេះជា) កិក្ខុនី ។ ព្រាហ្មណ៍ពោលថា អ្នកតាំងឡាយ
ចូរទន៏ទាញស្រីផ្កាមាសត្រង៉ោលនេះចេញ ថាដូច្នោះហើយក៏ឲ្យគេ
ទន៏ទាញចេញពីផ្ទះទៅ ។ ឯកិក្ខុនីតាំងនោះនាំគ្នាទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី
ហើយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិក្ខុនីតាំងឡាយ ។ ពួកកិក្ខុនីណាមានសេចក្តី
ប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកកិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
ពួកកិក្ខុនីមិនសមន៏ឯចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាវិកាល ហើយមិនបាន
ប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ក៏ក្រាលឯង៎ខ្លះ ឲ្យគេក្រាលខ្លះនូវកម្រាលស-
ម្រាប់ដេក រួចអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាពួកកិក្ខុនីចូលទៅរកត្រកូលតាំងឡាយក្នុងវេលា
វិកាល ហើយមិនបានប្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ក៏ក្រាលឯង៎ខ្លះ ឲ្យ
គេក្រាលខ្លះនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះ ពិត
មែនឬ ។ ពួកកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។

ភគវាតំ ។ វិភរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភោ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ វិភាលេ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា វា សន្ថរាបេត្វា វា អភិនិសីទិតុំ អភិនិបជ្ជិតុំ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី វិភាលេ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា វា សន្ថរាបេត្វា វា អភិនិសីទេយ្យ វា អភិនិបជ្ជេយ្យ វា ចាចិត្តិយន្តិ ។

(២០៦) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ វិភាលោ នាម អត្ថង្គតេ សុរិយេ យាវ អរុណុគ្គមនា ។ កុលំ នាម ចត្តារិ កុលានិ ខត្តិយ កុលំ ព្រាហ្មណកុលំ វេស្សកុលំ សុទ្ទកុលំ ។ ឧបសង្កមិត្វាតិ តត្ថ គន្ត្វា ។ សាមិកេ អនាបុច្ឆាតិ យោ តស្មឹ កុលេ មនុស្សោ សាមិកោ ឋានុំ តំ

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមនឹងចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយក្នុងវេលាវិកាល មិនទាន់បានជ្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ហើយគ្រាលឯងខ្លះ ឲ្យគេគ្រាលខ្លះនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក រួចអង្គុយខ្លះ ដេកខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណា មួយចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយក្នុងវេលាវិកាល ហើយមិនទាន់បានជ្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន ក៏គ្រាលឯងក្តី ឲ្យគេគ្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(២០៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងបាពដិកកណ្ឌទី១ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា វេលាវិកាល គឺតាំងពីព្រះអាទិត្យអស្តង្គតទៅដរាបដល់អរុណរះឡើង ។ ដែលហៅថា ត្រកូល បានដល់ត្រកូលទាំង ៤ គឺត្រកូលក្សត្រ ១ ត្រកូលព្រាហ្មណ៍ ១ ត្រកូលអ្នករកស៊ីជួញប្រែធ្វើស្រែចំការ ១ ត្រកូលអ្នកស៊ីឈ្នួលគេ ១ ។ ពាក្យថា ចូលទៅកាន់ គឺទៅក្នុងត្រកូលនោះ ។ ពាក្យថា មិនទាន់បានជ្រាប់ពួកជនជាម្ចាស់សិន សេចក្តីថា មនុស្សណាជាម្ចាស់ក្នុងត្រកូលនោះ ដែលអាចដើម្បីប្រែគេន (វត្ថុអ្វីៗ បាន) ភិក្ខុនីមិនទាន់បានជ្រាប់

อนาปุจฺฉา ฯ เสยฺยโ ฉาม อนฺตมโส ปณฺณาสจฺฉ-
เกปิ ฯ สนฺถริตฺวาติ สยเมว สนฺถริตฺวา ฯ สนฺถาเป-
ตฺวาติ อญฺเ สนฺถาเปตฺวา ฯ อภินิสีเทยฺยาติ ตสฺมึ
อภินิสีทติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ อภินิปชฺเชยฺยาติ
ตสฺมึ อภินิปชฺชติ อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๐๗) อนาปุจฺฉิเต อนาปุจฺฉิตสญฺ เสยฺยโ
สนฺถริตฺวา ก สนฺถาเปตฺวา ก อภินิสีทติ ก อภินิ-
ปชฺชติ ก อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ อนาปุจฺฉิเต วิม-
ติกา เสยฺยโ สนฺถริตฺวา ก สนฺถาเปตฺวา ก อภินิสี-
ทติ ก อภินิปชฺชติ ก อาปตฺติ ถาจิตฺติยสฺส ฯ อนา-
ปุจฺฉิเต อาปุจฺฉิตสญฺ เสยฺยโ สนฺถริตฺวา ก สนฺถา-
เปตฺวา ก อภินิสีทติ ก อภินิปชฺชติ ก อาปตฺติ
ถาจิตฺติยสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อนาปุจฺฉิตสญฺ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺก-
ฏสฺส ฯ อาปุจฺฉิเต อาปุจฺฉิตสญฺ อนาปตฺติ ฯ

មនុស្សនោះ ។ ដែលហៅថា កម្រាលសម្រាប់ដេក ដោយហោចទៅ សូម្បីតែកម្រាលជាវិការនៃស្មៅឈើ (កំដាកម្រាលដែរ) ។ ពាក្យថា ក្រាលឯង គឺក្រាលដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេក្រាល គឺឲ្យអ្នកដទៃក្រាល ។ ពាក្យថា អង្គុយ សេចក្តីថា កិក្ខុនីអង្គុយលើកម្រាលសម្រាប់ដេកនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ពាក្យថា ដេក គឺកិក្ខុនីដេកលើកម្រាលសម្រាប់ដេកនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(២០៧) ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់បានថ្វាយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានថ្វាយមែន ហើយក្រាលឯងក្តី ឲ្យគេក្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់បានថ្វាយតែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយក្រាលឯងក្តីឲ្យគេក្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនមិនទាន់បានថ្វាយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានថ្វាយទៅវិញ ហើយក្រាលឯងក្តី ឲ្យគេក្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានថ្វាយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានថ្វាយទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនបានថ្វាយ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្ចាស់ផ្ទះដែលខ្លួនថ្វាយហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានថ្វាយហើយមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๒๐๘) อถาปรตฺถิ อาปุจฺฉา เสยฺยำ สนฺถริตฺวา วา สนฺถราเปตฺวา วา อภิหิเสยฺยาติ วา อภิหิเสยฺยาติ วา กิลาญาย อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

อนฺธการวคฺคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทำ

(๒๐๙) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยำ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิยา กาปิลานิยา อนฺเตวาสินี ภิกฺขุนี[๑] ภิกฺขุ กาปิลานึ สกฺกจฺจำ อุปฏฺฐาติ ฯ ภิกฺขู กาปิลานึ ภิกฺขุนิโย ฬาตุกาเมน อยำ มำ อายฺยา ภิกฺขุนี สกฺกจฺจำ อุปฏฺฐาติ สมิสฺสาหำ ปีวำ ทสฺสามีติ ฯ อถ โข สา ภิกฺขุนี ทุกฺขปิตา เตน ทุปฺปวาเรน ปวำ ทุชฺชาเปติ[๒] อหำ ภิกฺขุนิยา อายฺยำ น สกฺกจฺจำ อุปฏฺฐามิ น ภิกฺขู เม อายฺยา ปีวำ ทสฺสตีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา ทุชฺชายิตฺถ ขียิตฺถ วิปาเจตฺถ ภควโต ตา ชาน

---

๑ ฉ ม. อนฺเตวาสิภิกฺขุตี ฯ ฉ. ม. ฉุชฺชาเปสีติ ทิสฺสติ ฯ

(២០៨) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីជ្រាប់ហើយគ្រាលងងឹតី ឲ្យគេគ្រាលក្តីនូវកម្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយក្តី ដេកក្តី ១ កិក្ខុនីមានជម្ងឺ ១ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(២០៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីជាសិស្សរបស់កុក្កាបិលានីកិក្ខុនីតែងតែបម្រើកុក្កាបិលានីកិក្ខុនីដោយគោរព ។ កុក្កាបិលានីកិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងពួកកិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ កិក្ខុនីនេះតែងបម្រើខ្ញុំដោយគោរព ខ្ញុំនឹងឲ្យចីវរដល់កិក្ខុនីនេះ ។ ឯកិក្ខុនីនោះពោលមើលងាយវិញ ដោយការប្រកាន់យកអាគ្រក់របស់ខ្លួន ដោយការពិចារណាខុស (របស់ខ្លួន) ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ពុទ្ធា ខ្ញុំមិនបម្រើលោកម្ចាស់ដោយគោរពទេ ពុទ្ធាលោកម្ចាស់មិនឲ្យចីវរមកខ្ញុំទេ ។ ពួកកិក្ខុនីណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកកិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីមិនសមនឹង

ภิกฺขุนี ขุทฺทมาเสน ทูปชาริเสน ปรึ ขุชฺฌาเปสฺสตีติ ฯเปฯ สงฺฆํ ภิกฺขาย ภิกฺขุนี ขุทฺทมาเสน ทูปชาริเสน ปรึ ขุชฺฌาเปตีติ ฯ สงฺฆ ภตฺตภตฺตนฺติ ฯ วิกปฺปทฺวยาปตฺติ ตุณฺหีภาเวน ภตฺตภ ภตฺตมาหิ ฆาเมน ภิกฺขาย ภิกฺขุนี ขุทฺทมาเสน ทูปชาริเสน ปรึ ขุชฺฌาเปสฺสตีติ เอตฺถ ภิกฺขาย อปฺปสนฺนาย ปสาทนาย ฯเปฯ ฆาเฏฺน ปน ภิกฺขาย ภิกฺขุนิโย สมฺมา สิกฺขาปนฺติ ขุทฺทสนฺตา ยา ปน ภิกฺขุนี ขุทฺทมาเสน ทูปชาริเสน ปรึ ขุชฺฌาเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๑๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยเมตฺถ สมฺมุติ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ขุทฺทมาเสนาติ อญฺญา ตมาเสน[1] ฯ ทูปชาริเสนาติ อญฺญา อุปชาริเสน ฯ ปรนฺติ อุปสมฺปนฺนํ ขุชฺฌาเปตีติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

---

๑ ม. ขุทฺทมาเสน ฯ

មើលងាយគេ ដោយការប្រកាន់អាត្រកក់ ដោយការពិចារណាខុសសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តើថាភិក្ខុនីមើលងាយគេដោយការប្រកាន់យកអាត្រកក់ ដោយការពិចារណាខុស ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមបើទំមើលងាយគេដោយការប្រកាន់យកអាត្រកក់ ដោយការពិចារណាខុសទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមើលងាយគេដោយការប្រកាន់យកអាត្រកក់ ដោយការពិចារណាខុស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๐) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយកន្លងបាឋដកណ្ឌទី ๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយការប្រកាន់យកអាត្រកក់ សេចក្តីថា ដោយការប្រកាន់យកដោយប្រការដទៃ (គឺប្រកាន់ខុស) ។ ពាក្យថា ដោយការពិចារណាខុស សេចក្តីថា ដោយការពិចារណាដោយប្រការដទៃ (យល់ខុស) ។ ពាក្យថា មើលងាយគេ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមើលងាយឧបសម្បន្នាផង្គា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๑) อุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย เวมติกา อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺโน อุปฺปชฺชเตติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺชาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปชฺชาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๑๒) อนาปตฺติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อนฺธการวคฺคสฺส สมนฺตปาสาทิกาย

(๒๑๓) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน กิกฺกินิยา อตฺตโน กณฺหกมฺมสฺส อปรภาคสฺมึ กิกฺกินึ ฬตนเกตุ์ อปเยฺย

(๒๑๑) อุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี สงฺคาเมติ อุปสมฺปนฺนา มีน ហើយ
មើលងាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ อุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี มีนเสขปฏิ
สงฺขฺยา ហើយមើលងាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ อุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี สงฺ-
คาเมติ อนุปสมฺปนฺนา ទៅវិញ ហើយមើលងាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
ภิกฺขุนี មើលងាយអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ อนุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุ-
นี สงฺคาเมติ อุปสมฺปนฺนา ទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ อนุปสมฺปนฺนา
ภิกฺขุนี มีนเสขปฏิสงฺขฺยา ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ อนุปสมฺปนฺนา ภิกฺขุนี สงฺ-
คาเมติ ជាអនុបសម្បន្នា មីន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๑๒) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๒ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

อฏฺฐกวคฺค สิกฺขาปทที่ ๙

(๒๑๓) สมัยនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្ត
เชตวน របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក្រានោះឯង
ពួកភិក្ខុនី ឮលមិនឃើញកណ្ដាលរបស់ខ្លួន ប្រានពោលពាក្យនេះនឹងចណ្ដា-
ឮលភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ឃើញកណ្ដាលរបស់ពួកយើង

อมฺหากํ กณฺหกํ ปสฺสถาติ ฯ ตณฺหาคาลิ ภิกฺขุนี ฉฑฺฑายตี ฑียตี วิหาเรติ อหาเมว ทูน เจว อหาเมว ทูนาลฺลินี ยา อยฺยา อตฺตโน กณฺหกํ อปสฺสนฺตียา ตา มํ ฆาเฏหีสุ อปเยฺย อมฺหากํ กณฺหกํ ปสฺสยฺยาสีติ สตาเยฺย ตุมฺหากํ กณฺหกํ กณฺหามิ อสฺสเมลี เหเม [ปหฺจวิยา จเม ธนยํ ขุปปชฺชามิ ยา ปน มํ อกฺโกเสน ฆาเฏหา สาปิ อสฺสเมลี เหตุ [ปหฺจวิยา จตุ ธนยํ ขุปปชฺชตูติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฉฑฺฑายนฺติ ฑียนฺติ วิหาเรนฺติ กเถ หิ นาม อยฺยา ตณฺหาคาลี อตฺตานเมว ปรเมว ธนยเมว [ปหฺจวิยเมว อภิสเมสฺสตีติ ฯเปฯ สตฺถา ภิกฺขู ภิกฺขเว ตณฺหาคาลี ภิกฺขุนี อตฺตานเมว ปรเมว ธนยเมว [ปหฺจวิยเมว อภิสเมตีติ ฯ สตฺถา ภควา ภิกฺขเว กเถ หิ นาม ภิกฺขเว ตณฺหาคาลี ภิกฺขุนี อตฺตานเมว ปรเมว ธนยเมว [ปหฺจวิยเมว อภิสเมสฺสติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ

ដែរឬ ។ បណ្ឌកាលីកិក្ខុនីក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ខ្ញុំឯង
ជាស្រីចោរពិតឬ ខ្ញុំឯងជាស្រីគ្មានសេចក្តីខ្មាសពិតឬ ពួកលោកម្ចាស់ណា
មិនយើញកណ្ឌរបស់ខ្លួន ពួកលោកម្ចាស់នោះពោលនឹងខ្ញុំយ៉ាងនេះថា ប-
ពិត្រលោកម្ចាស់លោកម្ចាស់យើញកណ្ឌរបស់យើងដែរឬទេ បពិត្រលោក
ម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំយកកណ្ឌរបស់លោកមែន ខ្ញុំមិនមែនជាសមណីទេ ខ្ញុំ
ឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ហើយ ខ្ញុំនឹងទៅកើតក្នុងនរក ចំណែកឯកិក្ខុនីណា
ពោលពាក្យយ៉ាងនេះនឹងខ្ញុំដោយពាក្យមិនពិត កិក្ខុនីនោះឯង ចូរកុំឲ្យជា
សមណី ចូរឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ចូរទៅកើតក្នុងនរកចុះ ។ ពួកកិក្ខុនី
ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទុះបង្អាប់ថា បណ្ឌកាលីជាម្ចាស់មិនសមនឹងផ្តាសាខ្លួនឯងផង អ្នកឯទៀត
ផង ដោយនរកផង ដោយព្រហ្មចរិយធម៌ផងសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាបណ្ឌកាលីកិក្ខុនីផ្តាសាខ្លួន
ឯងផង អ្នកឯទៀតផង ដោយនរកខ្លះ ដោយព្រហ្មចរិយធម៌ខ្លះ ពិតមែន
ឬ ។ ពួកកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ
ជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ឌកាលី
កិក្ខុនីមិនសមនឹងផ្តាសាខ្លួនក្តី អ្នកឯទៀតក្តី ដោយនរកក្តី ដោយព្រហ្ម-
ចរិយធម៌ក្តីទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិនមែនទាំងឲ្យដែះថ្ងាដល់ពួក

ก็ ปสาทาย ฯเปฯ ฌาปฺเ ปน ภิกฺขาเว ภิกฺขุนิยา ฯมำ สิกฺขาปทำ อุทฺทิสนฺเต ยา ปน ภิกฺขุนี อตฺตานำ ก็ ปรำ ก็ นิรเยน ก็ ⟨พฺยญฺชนิเยน ก็ อภิสเมยฺย ⟩ ทาตพฺพนฺติ ฯ

(๒๑๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยำ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อตฺตานนฺติ ปฐมำ ฯ ปรนฺติ อุปสมฺปนฺนำ นิรเยน ก็ ⟨พฺยญฺชนิเยน ก็ อภิสเมติ อาปตฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ

(๒๑๕) อุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา นิรเยน ก็ ⟨พฺยญฺชนิเยน ก็ อภิสเมติ อาปตฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ อุปสมฺปนฺนาย วิมติยา นิรเยน ก็ ⟨พฺยญฺชนิเยน ก็ อภิสเมติ อาปตฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ อุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา นิรเยน ก็ ⟨พฺยญฺชนิเยน ก็ อภิสเมติ อาปตฺติ ทาตพฺพนฺติ ฯ ติรจฺฉานคตายาทิยา ก็ ปฏิรูปเทสเยน ก็ มนุสฺสวิคฺคหสฺส[๑] ก็ อภิสเมติ

๑ ฉ. ปฏิรูปเทสเยน ก็ มนุสฺสวิคฺคเหน ฯ

ជនដែលមិនមាន ដែរថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកថាវត្ថុទាំងឡាយ ពួកកថាវត្ថុនេះ តែងដឿនឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កថាវត្ថុណាមួយផ្តាសាខ្លួនឯងក្តី អ្នកឯទៀតក្តី ដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๔) បទថា កថាវត្ថុណាមួយ បានអធិប្បាយកថាវត្ថុដែលកណ្តាលទី ๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា ខ្លួនឯង គឺចំពោះខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា អ្នកឯទៀត សេចក្តីថា កថាវត្ថុផ្តាសាឧបសម្បន្នាផងគ្នា ដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๑๕) ឧបសម្បន្នា កថាវត្ថុនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នាមែន ហើយផ្តាសាដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា តែកថាវត្ថុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយផ្តាសាដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កថាវត្ថុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាវិញ ហើយផ្តាសាដោយនរកក្តី ដោយតិរច្ឆានវិជ្ជាកក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កថាវត្ថុផ្តាសាដោយកំណើតនៃសត្វតិរច្ឆានក្តី ដោយបេតវិស័យក្តី ដោយការដែលមនុស្សមានត្រកូលថោកទាបក្តី ត្រូវអាបត្តិ

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนํ อภิสปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๑๖) อนาปตฺติ อตฺตปุเรกฺขาราย ธมฺมปุเรกฺขาราย อนุสาสนีปุเรกฺขาราย ทุฏฺฐสฺสาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อนฺธการวคฺคสฺส ทสมสิกฺขาปทํ

(๒๑๗) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน จณฺฑกาลี ภิกฺขุนี ภิกฺขุนีหิ สทฺธึ ภณฺฑิตฺวา อตฺตนา วทตฺวา วทตฺวา เภเทติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ทุฏฺฐาย ทุฏฺฐาย วิวาเทนฺติ กเถ มา ตาม อยฺยา จณฺฑกาลี อตฺตานํ วทตฺวา วทตฺวา เภเทสฺสตีติ ฯเป ฯ สุตฺวา เกจิ ภิกฺขู

ទុក្កដ ។ កិកុនីផ្តាសាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នាទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា តែកិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាដដែល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(២១៦) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ កិកុនីផ្តាសាព្រោះធ្វើអត្ថឲ្យជាប្រយោជន៍ ១ កិកុនីផ្តាសាព្រោះធ្វើធម៌ឲ្យជាប្រយោជន៍ ១ កិកុនីផ្តាសាព្រោះធ្វើពាក្យប្រៀនប្រដៅឲ្យជាប្រយោជន៍ ១ កិកុនីឆត ១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អង្គការវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(២១៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីកិកុនីឈ្មោះនឹងកិកុនីទាំងឡាយក៏ពាយតប់ទន្ទឹងឯងហើយយំ ។ ពួកកិកុនីណា មានសេចក្តីជ្រាបច្បាស់ ។បេ។ ពួកកិកុនីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ចណ្ឌកាលីកិកុនីមិនសមទើបក៏ពាយតប់ទន្ទឹងហើយយំសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចណ្ឌកាលី

ปณฺฑาสึ กิกฺขุนี อตฺตานํ วนิตฺวา วนิตฺวา เทนฺตี ฯ สงฺฆํ ภิกฺขาติ ฯ วิญฺญาปิ ตุณฺหี ภิกฺขา ภิกฺขํ มิ ชาม กิกฺขเว ปณฺฑาสึ กิกฺขุนี อตฺตานํ วนิตฺวา วนิตฺวา เทนฺติยฺยาติ เตนหิ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ ฬาฬุ ปน กิกฺขเว กิกฺขุนิยา ๔มิ สิกฺขาปทานิ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน กิกฺขุนี อตฺตานํ วนิตฺวา วนิตฺวา เทนฺตียฺยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๑๘) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยิ ๔มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนีติ ฯ อตฺตานนฺติ ปจฺจตฺตํ ฯ วนิตฺวา วนิตฺวา เทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ วนิติ น เทนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เทนฺติ น วนิติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๑๙) อนาปตฺติ ญาติสฺสเน ปวารณสฺสเน ปเวทสฺสเน ปเวทสฺสเน ปฐมา เทนฺติ น วนิติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อนฺตรายวิภงฺโค ทุติโย ฯ

ภิกฺขุนีฆาตสิกฺขาปทวณฺณนา

[២២០] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អចិរវតិ-យា នទិយា វេសិយាហិ សទ្ធិំ នគ្គា ឯកតិត្ថេ នហា-យន្តិ ។ វេសិយា តា ភិក្ខុនិយោ ឧប្បណ្ឌេសុំ[1] កិន្នុ ខោ នាម អយ្យា តុម្ហាកំ នហានំ [ព្រហ្មចរិយំ ចិ-ណ្ណេន នតុ នាម កាមា បរិភុញ្ជិតព្ពា យតា ដិណ្ណា ភវិស្សថ តនា [ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សថ ឃំ តុម្ហាកំ ខុ-កោ អត្តា[2] បរិភូហិតា ភវិស្សតីតិ ។ ភិក្ខុនិយោ វេ-សិយាហិ ឧប្បណ្ឌិយមានា[3] មង្កូ អហេសុំ ។ អថខោ តា ភិក្ខុនិយោ ឧបស្សុយំ កត្វា ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អារោ-ចេសុំ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថ-ខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ធម្មិ-កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនីនំ

---

១ ម. ឧប្បណ្ឌេសុំ ។ ២ ម. អត្តា ។ ៣ ម. ប. ឧប្បណ្ឌិយមានា ។

[២២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីច្រើនរូបមានកាយអាក្រាតឆ្កួតទឹកឰដ៏កំពង់ទឹកមួយ ជាមួយនឹងពួកស្រីពេស្យា ក្នុងស្ទឹងអចិរវតី ។ ពួកស្រីពេស្យានាំគ្នាចំអកលេងនឹងភិក្ខុនីទាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ពួកលោកតំពុងពេញក្រមុំខំសន្សំព្រហ្មចរិយធម៌ប្រយោជន៍អ្វី ពួកលោកគួរតែនៅបរិភោគកាមទៅសិនកាលណា លោកទាំងឡាយចាស់ សឹមពួកលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ក៏កាលណោះចុះ កាលបើធ្វើយ៉ាងនេះ ប្រយោជន៍ទាំងពីរឈ្មោះថាពួកលោកបានគាន់យកហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយកាលដែលពួកស្រីពេស្យានិយាយចំអក (ដូច្នោះ) ក៏មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ។ គ្រានោះ ភិក្ខុនីទាំងនោះនាំគ្នាទៅគាន់លំនៅហើយ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកកាលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ញត្ត

สงฺฆาทิเสสาปตฺติ ฉนฺนํ อตฺถาย ปฏิญฺญา สงฺฆ-
สุฏฺฐุตาย ฯเป ฯ วินยานุคฺคหาย ฯเปฯ ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิยา ฉนฺทํ สงฺฆาทิเสสาย ทาตุ ยา ปน ภิกฺขุนี
ฉนฺทา ครหายเยยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๒๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ฉนฺทา ครหายเยยฺยาติ อทิฏฺฐา วา อสุตา วา ครหา-
เยยฺย ปเยเคน ทุกฺกฏํ ครหาปริโยสาเน อาปตฺติ
ปาจิตฺติยสฺสาติ ฯ

(๒๒๒) อนาปตฺติ อจฺฉินฺนจีวรกาเย วา ฉฑฺฑจีวรกา-
เย วา อาปทาสุ ขิตฺตจิตฺตกาเย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ฉคฺคามิคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๒๒๓) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน
โข ปน สมเยน ภควตา ภิกฺขุนีนํ อุทกสาฏิกา
อนุญฺญาตา โหติ ฯ ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ภควตา

សិក្ខាបទដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ព្រោះអាស្រ័យនូវប្រយោជន៍ទាំងឡាយ ๑๐ប្រការ គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ๑ ฯลฯ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ๑ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយអាក្រាតកាយង្គូតទឹក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๒๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយមានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងបាឋដ៏កណ្តាលទី ๑ រួចហើយ ។ ពាក្យថា អាក្រាតកាយង្គូតទឹក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនស្លៀកសម្ពត់ឬមិនដណ្តប់សម្ពត់ហើយង្គូតទឹក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដកន្លែងប្រយោគដែលង្គូត លោងង្គូតស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๒๒) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានចីវរដែលពួកចោរលួចយកទៅ ឬមានចីវរបាត់ទៅ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាទាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឆគ្គវិគ្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๒๒๓) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងអាឝម ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតសម្ពត់ង្គូតទឹកដល់ពួកភិក្ខុនី ។ ឆព្វគ្គិយា

ขนกสาฏิกา อนุญฺญาตาติ อปฺปมาณิกาโยา ขุท-
กสาฏิกาโยา ฉาเทสุ์ ปุราเตปิ ปจฺฉาเตปิ อาคนฺตฺ-
ฆา อาหิณฺฑนฺตฺ ฯ ยา ตา กิกฺขนิโยา อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ
ตา อุฬฺฬายนฺติ ขียนฺติ วิหาเรนฺติ กเถ ปิ ฉาม ฉฑฺ-
ฑิยา กิกฺขุนิโยา อปฺปมาณิกาโยา ขุทกสาฏิกา-
โยา ฉาเรสฺสนฺตีติ ฯ เป ฯ สจฺจ์ กิร กิกฺขเว ฉฑฺฑิยา
กิกฺขุนิโยา อปฺปมาณิกาโยา ขุทกสาฏิกาโยา
ฉาเรนฺตีติ ฯ สจฺจ์ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กเถ
ปิ ฉาม กิกฺขเว ฉฑฺฑิยา กิกฺขุนิโยา อปฺปมาณิ-
กาโยา ขุทกสาฏิกาโยา ฉาเรสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ กิกฺขเว
อปฺปสนฺนาน์ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ เอวญฺหิ ปน กิกฺขเว
กิกฺขุนิโยา ๔ม์ สิกฺขาปท์ อุทฺทิสนฺตุ ขุทกสาฏิกา
ปน กิกฺขุนิยา การยมาฆาย ปมาณิกา การา-
ตพฺพา ฯ ตตฺถิท์ ปมาณ์ ทียสา จตสฺสา วิทตฺถิโยา
สุคตวิทตฺถิยา ติริยนฺ เจว วิทตฺถิโยา ทีฆ์ อตีตกฺกาเมตฺวา
เสยฺยถาปิ ทานิ ฯ

ភិក្ខុនីតាំងឡាយគិតគ្នាថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតសម្ពត់ងូតទឹកហើយ ធើបនាំគ្នាស្វែកដណ្តប់សម្ពត់ងូតទឹកតាំងឡាយ មិនមានប្រមាណកំចាប់ពាញពីមុខខ្លះ ពីក្រោយខ្លះហើយត្រែចដើរទៅ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងទ្រទ្រង់នូវសម្ពត់ងូតទឹកគ្មានប្រមាណសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ទ្រទ្រង់នូវសំពត់ងូតទឹកមិនមានប្រមាណ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាព្រោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងទ្រទ្រង់នូវសម្ពត់ងូតទឹកមិនមានប្រមាណទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងធ្វើនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីកាលឲ្យគេធ្វើសម្ពត់ងូតទឹកគប្បីឲ្យធ្វើឲ្យល្មមប្រមាណ ។ ឯប្រមាណក្នុងសំពត់ងូតទឹកនោះ គឺបណ្តោយ ៤ ចំអាម ទទឹង ២ ចំអាម ដោយចំអាមព្រះសុគត កាលភិក្ខុនីធ្វើឲ្យកន្ទងលើសប្រមាណនោះទៅ ត្រូវឆេទនកបាចិត្តិយ[1] ។

---

๑ គឺភិក្ខុនីត្រូវកាត់សំពត់ឲ្យត្រូវប្រមាណ ហើយសិមសំផែងអាបត្តិទើបបាន ។

(๒๒๔) ยถากามสาฏกา นาม ยาย อิจฺฉาย[๑] ฉาทายติ ฯ การยมานายาติ กโรนฺติยา ฯ กาเรนฺติยา ฯ ปมาณิกา กาเรตพฺพา ฯ ตตฺถิทํ ปมาณํ ทีฆโสเต จตสฺสา วิทตฺถิโย สุคตวิทตฺถิยา ติรียํ เทฺว วิทตฺถิโย ฯ ตํ อติกฺกาเมตฺวา กโรตฺ ฯ กาเรตฺ ฯ ปโยเค ทุกฺกฏํ ปฏิลาเภน นิฏฺฐิตฺวา ฉาเทตพฺพนฺติ เสสเกสุ ฯ

(๒๒๕) อตฺตนา วิปฺปกตฺตํ อตฺตนา ปริโยสาเปตฺ อาปตฺติ ฉาเทตฺสฺส ฯ อตฺตนา วิปฺปกตฺตํ ปเรหิ ปริโยสาเปตฺ อาปตฺติ ฉาเทตฺยสฺส ฯ ปเรหิ วิปฺปกตฺตํ อตฺตนา ปริโยสาเปตฺ อาปตฺติ ฉาเทตฺยสฺส ฯ ปเรหิ วิปฺปกตฺตํ ปเรหิ ปริโยสาเปตฺ อาปตฺติ ฉาเทตฺยสฺส ฯ อญฺญสฺสตฺถาย กโรตฺ ฯ กาเรตฺ ฯ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺเญน กตํ ปฏิลภิตฺวา ปริภุญฺชตฺ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

---

๑ ฉ. ม. อิจฺฉาย ฯ

(๒๒๔) ភិក្ខុនីធ្វើតទឹកដោយសម្ពត់ស្វែកណា សម្ពត់ស្វែកនោះ ឈ្មោះថាសំពត់ធ្វើតទឹក ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលឲ្យគេធ្វើ សេចក្តីថា ភិក្ខុនី កាលធ្វើឯងក្តី ប្រើឲ្យគេធ្វើក្តី គប្បីឲ្យធ្វើឲ្យត្រូវប្រមាណ ។ ឯប្រមាណក្នុងសំពត់ធ្វើតទឹកនោះ គឺបណ្តោយ ៤ ចំអាម ទទឹង ២ ចំអាម ដោយចំអាមព្រះសុគត ។ ភិក្ខុនីធ្វើឯងក្តី ប្រើគេឲ្យធ្វើក្តី ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណនោះ ៗ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលធ្វើ ភិក្ខុនីត្រូវកាត់កន្ទេរណៈដែលបានមក ហើយសឹមសំដែងអាបត្តិបាចិត្តិយចេញ ។

(๒๒๕) ភិក្ខុនីសម្រេចដោយខ្លួនឯងនូវសម្ពត់ដែលខ្លួនធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីប្រើពួកអ្នកដទៃឲ្យសម្រេចនូវសម្ពត់ដែលខ្លួនធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីសម្រេចដោយខ្លួនឯងនូវសម្ពត់ដែលពួកអ្នកដទៃធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីប្រើពួកអ្នកដទៃឲ្យសម្រេចនូវសម្ពត់ដែលពួកអ្នកដទៃធ្វើមិនទាន់ស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីធ្វើឯងក្តី ប្រើគេឲ្យធ្វើក្តី ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីបានសំពត់ធ្វើតទឹកដែលអ្នកដទៃធ្វើស្រេចហើយមកប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๒๖) អជាបត្តំ បមាណិកំ ភេវតិ ឧឯកំ ភេវតិ អញ្ញេ ភតំ បមាណាតិក្កន្តំ បដិលភិត្វា ឯឯ្ហិត្វា បរិភុញ្ជតិ វិតានំ វា កុម្មត្ថរណំ វា សាណិវណ្ណ-ភារំ វា កិសឺ វា តំណ្ហោបនំ វា ភេវតិ ឧម្មត្តិកាយ អានិភម្មិកាយាតិ ។

នគ្គវគ្គស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

(๒๒๗) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរិស្សា កិក្ខុនិយា មហាភ្ឋ ចីវរទុស្សេ ចីវរំ ឧក្កតំ ហោតិ ទុស្សជ្ជិតំ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តំ កិក្ខុនិំ ឯតទវោច សុន្ទរំ ខោ ឥទន្តេ អយ្យេ ចីវរទុស្សំ ចីវរាយ ខោ ឧក្កតំ ទុស្សជ្ជិតន្តិ ។ វិសិព្ភេមិ អយ្យេ សិព្ភេស្សសីតិ ។ អាមយ្យេ សិព្ភេស្សាមីតិ ។ អថខោ សា កិក្ខុនី តំ ចីវរំ វិសិព្ភេត្វា[1] ថុល្លនន្ទាយ កិក្ខុនិយា អទាសិ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី សិព្ភេស្សាមិ សិព្ភេស្សាមីតិ នេវ សិព្ភេតិ ន សិព្ភាបនាយ ឧស្សុក្កំ

---

๑ វិសិព្ភេត្វាតិ ទុស្សជ្ជិតំ បុន សិព្ភនត្ថាយ វិសិព្ភេត្វា វិដេត្វាតិ ទុតិយសារត្តទីបនីដីកា ។

(๒๒๖) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๖ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីធ្វើឲ្យត្រូវប្រមាណ ๑ កិក្ខុនីធ្វើថយពីប្រមាណចុះមក ๑ កិក្ខុនីបាន ទទួកសាដកដែលអ្នកដទៃធ្វើឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ហើយយកមកកាត់ចេញទើបប្រើប្រាស់ ๑ កិក្ខុនីធ្វើឲ្យជាពិតានក្តី ជាគម្រាលក្រាលផែនដីក្តី ជារនាំងក្តី ជាពួកក្តី ជាខ្នើយក្តី ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ឧត្តរិវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๒๒๗) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់គង់នៅក្នុងអាឝម ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង សម្ពត់ សម្រាប់ធ្វើចីវររបស់កិក្ខុនី ๑ រូបមានដំណៀរប្រែន ចីវរ (នោះ) ធ្វើក៏មិនល្អ ដេរក៏មិនល្អ ฯ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបានពោលពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ សម្ពត់ចីវររបស់លោកនេះល្អណាស់ តែចីវរនោះធ្វើមិនល្អ ដេរមិនល្អ ฯ កិក្ខុនីនោះពោលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងរុះចេញ លោកម្ចាស់នឹងដេរឲ្យឬ ฯ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឆ្លើយថា អើលោកម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងដេរឲ្យ ฯ លំដាប់នោះ កិក្ខុនីនោះក៏រុះចីវរនោះចេញ ហើយប្រគល់ឲ្យ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនី ฯ ឝុល្លនន្ទាកិក្ខុនីគិតថា អញនឹងដេរ ๆ តែមិនដេរ

ភេវតំ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អា-
រោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា
ទុដ្ឋុល្លាយន្តិ ឱយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា
ឧបស្សយេ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពាបេស្សា នេវ សិព្ពេស្សតិ
ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ ករិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ
កិរ ភិក្ខវេ ឧបស្សយេ ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពា-
បេស្សា នេវ សិព្ពតិ ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ ករោតី-
តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ
នាម ភិក្ខវេ ឧបស្សយេ ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពា-
បេស្សា នេវ សិព្ពេស្សតិ ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ
ករិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឧបសម្បាបេតព្ពា
ទុដ្ឋុល្លន្តិ យា បន ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្ពេស្សា
វា វិសិព្ពាបេស្សា វា សា បច្ឆា អនន្តរាយិកិនី នេវ
សិព្ពេយ្យ ន សិព្ពាបនាយ ទុស្សុក្កំ ករេយ្យ អញ្ញត្រ
ចតុហបញ្ចាហា ទាចិត្តិយន្តិ ។

មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ។ កិកូនីនោះក៏ប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ពួកកិកូនីផងគ្នា ។ កិកូនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រុងប្រយ័ត្ន ។ បេ ។ កិកូនីទាំងឡាយនោះក៏បោលបោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងឲ្យកិកូនីផងគ្នារុះចីវរចេញហើយក៏មិនដេរខ្លួនឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរវិញសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ពុំថាថុល្លនន្ទាកិកូនីឲ្យកិកូនីផងគ្នារុះចីវរចេញហើយមិនដេរខ្លួនឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ពិតមែនឬ ។ កិកូទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិកូនីមិនសមបីនឹងឲ្យកិកូនីផងគ្នារុះចីវរចេញហើយ មិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរទេ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយរុះឯងក្តី ឲ្យគេរុះក្តី នូវចីវរបស់កិកូនីផងគ្នា កិកូនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយក្នុងកាលជាខាងក្រោយទេ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀវៃលើងតែ (ដំកល់ទុក) ត្រឹម ៤ - ៥ ថ្ងៃ ។

(๒๒๘) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขนีติ ฯเปฯ อยํ สมสฺส อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ กิกฺขนิยาติ อญฺญาย กิกฺขนิยา ฯ จีวรํ นาม ฉนฺนํ จีวรานํ อญฺญตรํ จีวรํ ฯ วิสิพฺเพตฺวาติ สยํ วิสิพฺเพตฺวา ฯ วิสิพฺพาเปตฺวาติ อญฺเญ วิสิพฺพาเปตฺวา ฯ สา ปนฺสา อนตฺถาย กิณีติ อสติ อนตฺถาเย ฯ เนว สิพฺเพยฺยาติ น สยํ สิพฺเพยฺย ฯ น สิพฺพาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺยาติ น อญฺเญ อาณาเปยฺย ฯ อญฺญตฺร ปฏิสหาปฺปหาติ ฐเปตฺวา ปฏิสหาปฺปหานํ ฯ เนว สิพฺเพยฺย น สิพฺพาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺย ปฏิสหาปฺปหานตฺถาย อุปกฺกมิตฺวา อนิกฺกิตฺตมตฺเต อาปตฺติ ฆาจิตฺตุยฺยสฺส ฯ

(๒๒๙) อุปสมฺปชฺชาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา จีวรํ วิสิพฺเพตฺวา วา วิสิพฺพาเปตฺวา วา สา ปนฺสา อนตฺถาย กิณีติ เนว สิพฺเพติ น สิพฺพาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรติ อญฺญตฺร ปฏิสหาปฺปหา อาปตฺติ ฆาจิตฺตุยฺยสฺส ฯ อุปสมฺปชฺชาย เวมติกา จีวรํ วิสิพฺเพตฺวา วา วิสิพฺพาเปตฺวา วา สา ปนฺสา อนตฺถาย กิณีติ เนว สิพฺเพติ น

(๒๒๘) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងបាឋដ៏កណ្តាលសិក្ខាបទទី ១ រួចហើយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីផង់គ្នា គឺកិក្ខុនីឯទៀត ។ ដែលហៅថា ចីវរនោះ បានដល់ចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរណាមួយ ។ ពាក្យថា រុសឯង គឺរុសចេញដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា ឲ្យគេរុស គឺប្រើអ្នកដទៃឲ្យរុស ។ ពាក្យថា កិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយក្នុងពេលជាខាងក្រោយទេ គឺគ្មានសេចក្តីអន្តរាយសោះឡើយ ។ ពាក្យថា មិនដេរឯង គឺកិក្ខុនីមិនដេរដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ គឺកិក្ខុនីមិនបង្គាប់អ្នកដទៃឡើយ ។ ពាក្យថា រៀរលែងតែ (ដំកល់ទុក) ត្រឹម ៤-៥ ថ្ងៃ គឺលើកទុកត្រឹម ៤ ថ្ងៃ ៥ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។ បើកិក្ខុនីគ្រាន់តែដាក់ធុរៈថា អញមិនដេរឯង អញនឹងមិនធ្វើនូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរដូច្នេះ ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๒๙) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីក៏សំគាល់ថាឧបសម្បន្នាមែន ហើយរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តីនូវចីវរ លុះតមកខាងក្រោយ កិក្ខុនីនោះក៏មិនមានសេចក្តីអន្តរាយឡើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀរលែងតែ(ទុកជាក់) ត្រឹម ៤-៥ ថ្ងៃ ។ ឧបសម្បន្នា តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវចីវរតមកខាងក្រោយ កិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយឡើយ ហើយមិនដេរ

សិក្ខាបទាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ អញ្ញត្រ ចតុហបញ្ចហា អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរំ វិសិព្ពេត្វា ឯ វិសិព្ពាបេត្វា ឯ សាបត្តា អនន្តរាយិកានី នេវ សិព្ពេតិ ន សិក្ខាបទាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ អញ្ញត្រ ចតុហបញ្ចហា អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អញ្ញំ បរិក្ខារំ វិសិព្ពេត្វា ឯ វិសិព្ពាបេត្វា ឯ សាបត្តា អនន្តរាយិកានី នេវ សិព្ពេតិ ន សិក្ខាបទាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ អញ្ញត្រ ចតុហបញ្ចហា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ ចីវរំ ឯ អញ្ញំ ឯ បរិក្ខារំ វិសិព្ពេត្វា ឯ វិសិព្ពាបេត្វា ឯ សាបត្តា អនន្តរាយិកានី នេវ សិព្ពេតិ ន សិក្ខាបទាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ អញ្ញត្រ ចតុហបញ្ចហា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

ឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តឹម ๔-๕ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ។ ឧបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាទៅវិញ រុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវចីវរ តមកខាងក្រោយ ភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយទ្បើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តឹម ๔-๕ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនីរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវបរិក្ខារដទៃ តមកខាងក្រោយ ភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយទ្បើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តឹម ๔-๕ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនីរុសឯងក្តី ប្រើគេឲ្យរុសក្តី នូវចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី របស់អនុបសម្បន្នា តមកខាងក្រោយ ភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយទ្បើយ ហើយមិនដេរឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ រៀវលែងតែ (ខុកជាក់) តឹម ๔-๕ ថ្ងៃ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នាទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាដដែល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๓๐) อปาทิยตฺเต สติ อนฺตกาเย ปริเยสิตฺวา น ลภติ กเถตฺวา[๑] ปฏิคฺคณฺหาปนฺเน อาปตฺติ กาลาภาย อาปชฺชติ ธุตฺตาติกาย อาทิกมฺมิกาติ ฯ

ธมฺมวาทิวคฺโค ปฐมสิกฺขาปทํ

(๒๓๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนึ หตฺเถ จีวรํ นิกฺขิปิตฺวา สนฺตฺตาเรน ฉนปนฺนาวิกาย ปกฺกมนฺติ ฯ ตาย จีวรานิ จิรายนฺติ นสฺสนฺติปิ ตาย ฯ ตาย ภิกฺขุนิโย ปุจฺฉิตพฺพนฺติ ฯ ภิกฺขุนิโย ตา ภิกฺขุนิโย เอตทโวจุ กสฺสายฺเม อยฺเย จีวรานิ นสฺสนฺตีติ ฯ อถ โข ตา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนึ เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนึ

---

๑ ม. กเถตฺวา ฯ

(๒๓๐) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយស្វែងរកគ្នាមិនបាន ๑ កិក្ខុនីកំពុងតែធ្វើ (សាប់តែកន្ទុងហួស ๔-๕ ថ្ងៃទៅ ๑ កិក្ខុនីមានជម្ងឺ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយផ្សេង ๆ គេតទ្បើង ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឥគ្គវិគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(๒๓๑) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគទ្រង់គង់នៅវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកកិក្ខុនីផ្ញើចីវរ (សង្ឃាដី) ទុកក្នុងដៃនៃកិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិកដនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរទៅប៉ុណ្ណោះ ។ ចីវរចាំឆ្ងាយដែលពួកកិក្ខុនីផ្ញើទុកយូរពេកនោះក៏ដុះផ្សិតសៅហ្មងទៅអស់ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយយកចីវរចាំងនោះទៅសំដែលហាល ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីចាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់ចាំឆ្ងាយ ចីវរចាំងនេះរបស់អ្នកណា ក៏ដុះផ្សិតសៅហ្មងអស់ ។ ទើបកិក្ខុនីចាំងនោះប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា

มหาเถ จีวรํ นิกฺขิปิตฺวา สนฺถรฺตฺวาเน ฉนฺนปเถ จงฺกมติ ปกฺก-
มิสฺสามีติ ฯเป ฯ สชฺชุ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ภิกฺขูนญฺจ
ภิกฺขูนีนญฺจ มหาเถ จีวรํ นิกฺขิปิตฺวา สนฺถรฺตฺวาเน ฉนฺนปถ-
จงฺกมนฺติ ปกฺกมิสฺสามีติ ฯ สชฺชุ ภควตา ฯ วิคราหิ พุทฺโธ
ภควา กญฺจิ หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ภิกฺขูนญฺจ
มหาเถ จีวรํ นิกฺขิปิตฺวา สนฺถรฺตฺวาเน ฉนฺนปถจงฺกมนฺติ ปกฺก-
มิสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ
ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯมญฺจ สิกฺขาปทญฺจ อุทฺทิ-
สนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ปญฺจหิกาย สงฺฆาฏิยา[๑] วิปฺปวสติ
อติกฺกาเมยฺย ฉาทิตฺตียนฺติ ฯ

(๒๓๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา
ภิกฺขุนีติ ฯ ปญฺจหิกาย สงฺฆาฏิยา[๒] อติกฺกาเมยฺยาติ
ปญฺจมํ รตฺติสฺมึ ปญฺจ จีวรานิ เนว นิกฺขิปติ น จารุปติ
น ฉิตาเปติ ปญฺจมํ รตฺติสฺมึ อติกฺกาเมติ อาปตฺติ
ฉาทิตฺตียสฺส ฯ

๑-๒ ม. ม. สงฺฆาฏิวาสํ ฯ

ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងផ្ញើចីវរទុកកង់ដៃនៃភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ទាវិកជនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរទៅប៉ុណ្ណោះសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយផ្ញើចីវរទុកកង់ដៃនៃភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ទាវិកជនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរប៉ុណ្ណោះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាប ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងផ្ញើចីវរទុកកង់ដៃនៃភិក្ខុនីទាំងឡាយ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ទាវិកជនបទដោយមានតែស្បង់នឹងចីពរទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ញុំាងវារៈនៃសង្ឃាដិឲ្យកន្លងហួស ៥ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๒) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ បានពោលហើយ ។ ពាក្យថា ញុំាងវារៈនៃសង្ឃាដិឲ្យកន្លងហួស ៥ ថ្ងៃទៅ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនបានស្បៃក មិនបានត្រង មិនបានសំដិលហាលនូវចីវរទាំង ៥ អស់ថ្ងៃទី ៥ គឺថាធ្វើឲ្យកន្លងហួសថ្ងៃទី ៥ ទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๓) ปญฺหมหาตีกฺกาเย อติกฺกนฺตสญฺ อาปตฺติ ฉาทิตฺติยสฺส ฯ ปญฺหมหาตีกฺกาเย เวมติกา อาปตฺติ ฉาทิตฺติยสฺส ฯ ปญฺหมหาตีกฺกาเย อนติกฺกนฺตสญฺ อาปตฺติ ฉาทิตฺติยสฺส ฯ ปญฺหมหาธนตีกฺกาเย อติกฺกนฺต-สญฺ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปญฺหมหาธนตีกฺกาเย เวม-ติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปญฺหมหาธนตีกฺกาเย อนติ-กฺกนฺตสญฺ อนาปตฺติ ฯ

(๒๓๔) อนาปตฺติ ปญฺหมํ ทิวสํ ปญฺ ปิวนฺติ ขีรานิ ขีรเสตึ ฯ ฉาตุปตึ ฯ ชิคจฺฉาปตึ ฯ ตีลาทาย อาปทาสุ ขุทฺทกปาณกาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

ฉคฺคาหคฺคสฺส ปญฺหมสิกฺขาปทึ

(๒๓๕) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตร กิกฺขุนี ปิณฺฑาย จริตฺวา

(๒๓๓) ភារៈនៃសង្ឃាដិកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់កន្ធង៍ទៅទេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិមិនទាន់កន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកន្ធង៍ទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិមិនទាន់កន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅទេ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភារៈនៃសង្ឃាដិមិនកន្ធង៍ហួស ๕ ថ្ងៃទៅទេ កិក្ខុនីសំគាល់ថា មិនទាន់កន្ធង៍ទៅទេ មិនត្រូវអាបត្តិទេ ។

(๒๓๔) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីស្លៀកក្តី គ្រងក្តី សំដែលហាលក្តី នូវចីវរទាំង ๕ ក្នុងថ្ងៃទី ๑ កិក្ខុនីឈឺ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឧគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๒๓๕) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង

អល្លចីវរំ បត្ថរិត្វា វិហារំ ចារិសិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី តំ ចីវរំ ចារុបិត្វា តាមំ បិណ្ឌាយ ចារិសិ ។ សា ឯកិស្សា ភិក្ខុនិយា ភិក្ខុនិយោ បុច្ឆិ អបរេយ្យុ មយ្ហំ ចីវរំ បសេវ្វយ្យាថាតិ ។ ភិក្ខុនិយោ តស្សា ភិក្ខុនិយា ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ឧជ្ឈាយតិ ខិយតិ វិបាចេតិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី មយ្ហំ ចីវរំ អនាបុច្ឆា ចារុបិស្សតីតិ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ អនាបុច្ឆា ចារុបិស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ អនាបុច្ឆា ចារុបតីតិ[1]។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ អនាបុច្ឆា ចារុបិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។

---

๑ ម. ចារុបីតិ ។

ភិក្ខុនី ๑ រូបត្រែចទៅបិណ្ឌបាត (ត្រឡប់មកវិញ) ក៏សំដែលចីវរដែលទទឹក ដោយញើសហើយបូលទៅកាន់វិហារ ។ មានភិក្ខុនី๑រូបយកចីវរនោះត្រង ហើយបូលទៅកាន់ស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ភិក្ខុនីនោះបេញ (ពីវិហារ) ទៅហើយ សួរភិក្ខុនីទាំងឡាយថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយបានឃើញចីវរបស់ខ្ញុំដែរ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីនោះ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមប៉ិនមិនប្រាប់ដល់ខ្ញុំជាមុន ហើយយកចីវរទៅត្រងសោះ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមប៉ិនមិនប្រាប់ជាមុនហើយយកចីវរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាទៅត្រងសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីមិនបានប្រាប់ជាមុនហើយយកចីវរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាទៅត្រង ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមប៉ិនមិនប្រាប់ជាមុនហើយយកចីវរបស់ភិក្ខុនីផងគ្នាទៅត្រងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ
ឧទ្ទិសន្ត យា បន ភិក្ខុនី ចីវរសន្ថមនីយំ ជានេយ្យ
ទាចិត្តិយន្តិ ។

(២៣៦) យា បជានាតិ យា យោនិសោ ។បេ។ ភិក្ខុ
នីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុ-
នីតិ ។ ចីវរសន្ថមនីយំ នាម ឧបសម្បន្នាយ បញ្ចន្នំ
ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ ។ តស្សា ភ អនិដ្ឋំ តំ ភ អនាបុច្ឆា
និវាសេតិ ភ ចារុបតិ ភ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(២៣៧) ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា ចីវរ-
សន្ថមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ ឧបស-
ម្បន្នាយ វេមតិកា ចីវរសន្ថមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ
ទាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា
ចីវរសន្ថមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។
អនុបសម្បន្នាយ ចីវរសន្ថមនីយំ ជានេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ

កិក្ខុនីតាំងឮ្យាយចូរសំដែងឱ្យដឹងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ទ្រទ្រង់ (ស្ងៀតដណ្តប់) នូវសង្កមនីយចីវរ[1] តឺចីវរដែលខ្វះនលបយក ទៅប្រើប្រាស់មួយសំណើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๖) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឝដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ចីវរដែលឈ្មោះថា សង្កមនីយ នោះ បានដល់ចីវរតាំង ๕ ចីវរឯណាមួយ របស់ស្រីដែលជាឧបសម្បន្នា ។ កិក្ខុនីមិនប្រាប់ជាមុនហើយស្ងៀតក្តី ត្រង់ក្តី នូវចីវរដែលកិក្ខុនីនោះមិនបានឲ្យក្តី នូវសង្កមនីយចីវរនោះក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๓๗) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ហើយទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នាទៅវិញ ហើយទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីទ្រទ្រង់នូវសង្កមនីយចីវរបស់អនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជា

---

๑ ចីវរបស់ភិក្ខុនីឯទៀត ដែលខ្លួនមិនបានប្រាប់ម្ចាស់ចីវរហើយកាន់យកទៅ ត្រូវតែប្រគល់ឲ្យម្ចាស់ចីវរវិញ ។ (អដ្ឋកថាវិនៃយ) ។

ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๓๘) อนาปตฺติ สา ภิกฺขุนี ตสฺสา ภิกฺขุโน ภิกฺขุนิยา อาปุจฺฉา คจฺฉติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุนิยา อจฺฉินฺนจีวราย นฏฺฐจีวราย อาปทาสุ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ฉคฺควคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๒๓๙) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย อุปฏฺฐาก-กุลานิ ฉนฺนฺนมฺปิ ภิกฺขูนํ ภิกฺขูนี ฌตฺตเยน ภิกฺขุนีสงฺฆสฺส อเยฺย จีวรานิ ทสฺสามาติ ฯ ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนี สุตฺเตน ต-หุกาปิ ตหุกาปิ ตหุการณีเยติ อนฺตรายํ อกาสิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ตสฺส กุลสฺส ยานํ ธญฺญติ ฯ เต อุฏฺฐายนฺติ ฐียนฺติ วิชาเยนฺติ กิญฺจิ ภิ ชาม อยฺยา

อุបសម្បន្នាទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា ភិក្ខុនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๓๘) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๗ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីជាម្ចាស់ចីវរនោះបានឲ្យ ๑ ភិក្ខុនីបានធ្វើហើយស្ងៀកក្តី ដណ្តប់ក្តីនូវចីវរនោះ ๑ ភិក្ខុនីមានចីវរចោរដណ្តើមយកទៅ ๑ ភិក្ខុនីមានចីវរបាត់ទៅ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ឆគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๒๓๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក៏ក្នុងសម័យនោះឯង ត្រកូលឧបដ្ឋាករបស់ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បាននិយាយពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ពួកខ្ញុំនឹងថ្វាយចីវរដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយថា អ្នកទាំងឡាយមានកិច្ចច្រើន មានការដែលត្រូវធ្វើក៏ច្រើន ដូច្នេះហើយក៏ធ្វើចីវរទាន ឲ្យអន្តរាយទៅ ។ ទម្រាលពេលនោះផ្ទះរបស់ត្រកូលនោះក្តៅឆេះ ។ មនុស្សទាំងនោះក៏ភ្ញាល់ភ្ញោស តិះដៀល

ชุลฺลนฺตา อมฺหากำ เธยฺยฉมฺหิ อนฺตรายำ กโรสฺสตี ๆกะ-
เยนฺตู[๑] บริภาเหิภิ เภาเตหิ จ ปุญฺเญน จาตี ๆ
อเสฺสาสุ์ เขา ภิกฺขุนิโย เตสำ มนุสฺสานำ ๆชฺฌา-
ยนฺตานำ ขียนฺตานำ วิเหาเฐนฺตานำ ๆ ยา ตา ภิกฺขุนิโย
อปฺปิจฺฉา ๆเป ๆ ตา ๆชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิเหาเฐนฺติ
กถำ หิ นาม อยฺยา ชุลฺลนฺตา คหสฺสา จีวรลาภำ
อนฺตรายำ กโรสฺสตีตี ๆเป ๆ สจฺจำ กิร ภิกฺขเว
ชุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี คหสฺสา จีวรลาภำ อนฺตรายำ
กโรตีตี ๆ สจฺจำ ภควาตี ๆ วิครหิ พุทฺโธ ภควา
กถำ หิ นาม ภิกฺขเว ชุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี คหสฺสา
จีวรลาภำ อนฺตรายำ กโรสฺสตี เนตำ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานำ
วา ปสาทาย ๆเป ๆ ฯเปฯ ปเร จ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย
เอวำ สิกฺขาปทำ ๆชฺฌิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี คหสฺสา
จีวรลาภำ อนฺตรายำ กเรยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ๆ

---

๑ ฉ. ม. อภเยนฺตู ๆ

បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងធ្វើទេ ឃ្យែធម៌របស់យើងទាំង
ឡាយឲ្យអន្តពាយសោះ យើងទាំងឡាយវិនាសច្រើនយោជន៍ទាំង
ពីរយ៉ាង គឺកោតផង បុណ្យផង ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮពួកមនុស្ស
ទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយ
ណា មានៈសេចក្តីច្រើនថ្នាក់ ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងធ្វើចីវរលាករបស់
គណៈឲ្យអន្តពាយទៅសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីធ្វើចីវរលាករបស់គណៈឲ្យអន្តពាយ
ទៅ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាច្រើស ពិត
មែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបីនឹងធ្វើចីវរលា ករបស់គណៈឲ្យអន្តពាយទេ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់
ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើង
នូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយធ្វើចីវរលាករបស់គណៈឲ្យ
អន្តពាយទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๐) ยา បញ្ញាតិ យា យាធិសា ฯ เป ฯ กัณฑ์-
ณีติ ฯ เป ฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា กัณฑ์ณีติ ฯ
กณฺหา ជាម กัณฑ์ณีសង្ខ្យា វុច្ចតិ ฯ ចីវរំ ជាម ឆន្នំ
ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ វិកប្បនុបគំ បច្ឆិមំ ฯ អន្តរយំ
กาเรยฺยาតិ กេចិ ឥមំ ចីវរំ ឧនេយ្យុន្តិ អន្តរយំ กาเรតិ
អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ฯ អញ្ញំ បរិក្ខារំ អន្តរយំ กาเรติ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ฯ សម្ពហុលានំ กัณฑ์ณีនំ ก ฝกา-
กัณฑ์ณิยา ก អនុបសម្បន្នាយ ก ចីវរំ ก អញ្ញំ ก
បរិក្ខារំ អន្តរយំ กาเรติ អาបត្តិ ទុក្កដស្ស ฯ

(๒๔๑) អនាបត្តិ អាធិសំសំ ឧស្សេត្វา ឯกาเรติ
ទុម្មត្តិกาយ អาទิกម្មิกាយาតិ ฯ

វិនយបិដក ភិក្ខុនីវិភង្គ

(៤៤០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ ដែលហៅថា គណៈ តថាគតសំដៅយកភិក្ខុនីសង្ឃ ។ បណ្តាចីវរ ៦ យ៉ាង ចីវរណាមួយ យ៉ាងតូចបំផុតល្មមវិកប្បបានហៅថាចីវរ ។ ពាក្យថា ធ្វើឲ្យអន្តរាយ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីនិយាយថា ជនទាំងឡាយត្រូវឲ្យចីវរនេះធ្វើអ្វី ហើយធ្វើឲ្យអន្តរាយទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីធ្វើបរិក្ខារដទៃឲ្យអន្តរាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីធ្វើចីវរក្តី បរិក្ខារដទៃក្តី របស់ភិក្ខុនីច្រើនរូប (ពីររូបឬបីរូប) ក្តី របស់ភិក្ខុនីមួយរូបក្តី របស់អនុបសម្បន្នាក្តី ឲ្យអន្តរាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៤១) អាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សហើយហាមឃាត់[1] ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

---

១ ភិក្ខុនីពោលយ៉ាងនេះថា អ្នកទាំងឡាយចូរបង្អង់សិនទៅ ព្រោះឥឡូវនេះសំពត់ថ្លៃណាស់ ប្រហែលជា ២- ៣ ថ្ងៃទៀតកប្បាសនឹងមកដល់ហើយ ថ្ងៃសោតកំល្មមសមគួរ ដូច្នេះហើយក៏ហាមឃាត់ ។ (អដ្ឋកថាវិនយ) ។

ឧគ្គវិគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

(២៤២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិកុនីសង្ឃស្ស អកាលចីវរំ ឧប្បន្នំ ហោតិ ។ អថខោ កិកុនីសង្ឃោ តំ ចីវរំ ភគវន្តុកាមោ សន្និបតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទាយ កិកុនិយា អន្តេវាសិនិយោ កិកុនិយោ[1] បក្កន្តា ហោន្តិ ។ ឋុល្លនន្ទា កិកុនី តា កិកុនិយោ ឯតទវោច អយ្យេ កិកុនិយោ បក្កន្តា ន តាវ ចីវរំ ភាជិយិស្សតីតិ ចីវរវិកប្បំ បដិពាហិ[2] ។ កិកុនិយោ ន តាវ ចីវរំ ភាជិយិស្សតីតិ វិប្បក្កមិំសុ ។ ឋុល្លនន្ទា កិកុនី អន្តេវាសិនីសុ កិកុនីសុ[3] អាគតាសុ តំ ចីវរំ ភាជាបេសិ ។ យា តា កិកុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា ឆព្ពគ្គំ ចីវរវិកប្បំ បដិពាហិស្សតីតិ ។បេ។

---

១ ម. អន្តេវាសិកិកុនិយោ ។ ២ ម. បដិពាហតិ ។ ៣ ម. អន្តេវាសិកិកុនីសុ ។ ម. អន្តេវាសីសុ កិកុនីសុ ។

ឆគ្គវិគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(៤៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្ត
ជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង អកា-
លចីវរបានកើតឡើងដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ លំដាប់នោះ កិក្ខុនីសង្ឃប្បាថ្នា
ដើម្បីនឹងចែកចីវរនោះ ទើបប្រជុំគ្នា ។ វេលានោះឯង ពួកកិក្ខុនីជាអន្តេវា-
សិនី (កូនសិស្ស) របស់ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីចៀសចេញទៅ (ពីវត្ត) ថុល្លនន្ទា
កិក្ខុនីក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីទាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់ទាំង
ឡាយ ពួកកិក្ខុនីចៀសចេញទៅអស់ហើយ (សង្ឃ) កុំអាលចែកចីវរ
ដូច្នេះហើយក៏ហាមឃាត់ការចែកចីវរ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនាំគ្នាចៀសចេញ
អស់ទៅដោយគិតថា សង្ឃមិនទាន់ចែកចីវរ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីកាលពួក
កិក្ខុនីជាអន្តេវាសិនីមកព្រមគ្នាហើយ ក៏នាំគ្នាចែកចីវរនោះទៅ ។ កិក្ខុនី
ទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្បាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងហាម
ឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ

สงฺฆํ กิเรว ภิกฺขเว ปุคฺคลทฺธา ภิกฺขุนี ฉฑฺเฑตพฺพา ปฏิพาหิตพฺพา ฯ สงฺฆํ ภควตา ฯ กิเรวาหิ พุทฺเธา ภควา กิญฺจิ ฐานํ ภิกฺขเว ปุคฺคลทฺธา ภิกฺขุนี ฉฑฺเฑตพฺพา ปฏิพาหิตพฺพา นตฺถิ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ ยาวญฺหิ ภนฺเต ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย สมฺมา สิกฺขาปทํ อุลฺลงฺฆนฺติ ยาว ภนฺเต ภิกฺขุนี ฉฑฺเฑตพฺพา ปฏิพาเหยฺยา ตาวิตฺถิยนฺติ ฯ

(๒๔๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ สมฺมุติ อตฺถ อภิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ฉฑฺเฑตพฺพาติ ฉฑฺเฑตพฺพา สมตฺถา ภิกฺขุนิสงฺฆา สงฺฆิปติตฺวา ภาเวติ ฯ ปฏิพาเหยฺยาติ ปกติ สมฺมุ จีวรุ ภาเวยฺยาติ ปฏิพาหติ อาปตฺติ ตาวิตฺถิยสฺส ฯ

(๒๔๔) ฉฑฺเฑตพฺพาติ ฉฑฺเฑตพฺพสญฺญา ปฏิพาหติ อาปตฺติ ตาวิตฺถิยสฺส ฯ ฉฑฺเฑตพฺพาติ เวมติกา ปฏิพาหติ อาปตฺติ

ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាបុល្លនន្តរាភិក្ខុនី ហាមឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុល្លនន្តរាភិក្ខុនីមិនសមប៉ន់ហាមឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយហាមឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិតណ្ឌុលេយ្យកៈហើយ ។ ការចែកចីវរដែលឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌នោះ បានដល់ភិក្ខុនីសង្ឃមានសេចក្តីព្រមព្រៀងប្រជុំគ្នាចែក ។ ពាក្យថា ហាមឃាត់ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីហាមឃាត់ដោយពាក្យថា ភិក្ខុនីចែកចីវរនេះធ្វើអ្វីដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๔) ការចែកចីវរប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រកបដោយធម៌ ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការចែកចីវរប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិ

ទុក្កដស្ស ។ ឆម្ភិកេ អឆម្ភិកសញ្ញា បដិពាហតិ អនាបត្តិ ។ អឆម្ភិកេ ឆម្ភិកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆម្ភិកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆម្ភិកេ អឆម្ភិកសញ្ញា អនាបត្តិ ។

(๒๒๙) អនាបត្តិ អានិសំសំ ទស្សេត្វា បដិពាហតិ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឧត្តរិត្តសុត្ត អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

(๒๒๖) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ឆដ្ឋាំបិ ឆឌ្ឌាំបិ ឆឌ្ឌាំបិ លដ្ឋិកាំបិ សោកដ្ឋាយិកាំបិ កុម្ភថូនិកាំបិ សមណចីវរំ ឧតុំ មញ្ញំ បរិសតិ វណ្ណំ ភាសថាតិ ។

ទុក្កដ ។ ការចែកចីវរប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌វិញ ហើយហាមឃាត់ មិនត្រូវអាបត្តិ ។ ការចែកចីវរមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការចែកចីវរមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការចែកចីវរមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៦៤៥) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សហើយឃាត់[1] ១ កិក្ខុនីឆ្កួត ១ កិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឧត្តរវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(៦៤៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីបានឲ្យសមណចីវរដល់ពួកមេរបាំខ្លះ ដល់ពួកកូនរបាំខ្លះ ពួកអ្នកឡើងក៉ាវខ្លះ ដល់ពួកអ្នកគ្នុកខ្លះ ដល់ពួកអ្នកវាយស្គរខ្លះ ដោយពាក្យថា អ្នកចាំដណ្តើយចូរពោលសរសើរយើង ក្នុងទីប្រជុំបរិសទ្យរបស់យើង ។

---

[1] កិក្ខុនីនិយាយពន្យល់ថា សំពត់សាដកតែមួយនឹងចែកគ្នាមិនគ្រាន់ សូមអស់លោកបង្អង់ចាំបន្តិចសិន ប្រហែលជា ២-៣ ថ្ងៃទៀត សំពត់នឹងកើតឡើងថ្មីសឹមយើងចែកគ្នាជាងក្រោយដូច្នេះ ហៅថាសំដែងអានិសង្ស ។ (អដ្ឋកថាវិនីយ) ។

ฉฑฺฑิตา ฉฑฺฑิตา ลงฺฆิตา ลงฺฆิตา สาเกตฏฺฐายิตาย
กุมฺภทาสิยา ปุลฺลนฺตาย ภิกฺขุนิยา ปริสติ วณฺณา
ภาสนฺติ อยฺยา ปุลฺลนฺตา พหุสฺสุตา ภาณิกา
ปิสาวนา ปฏฺฐา ฉทฺทึ กถนฺ(๑) ตาทิสึ เอวรูปึ อยฺยายปิ
ตาทิเส อยฺยายาติ ฯ ยา สา ภิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา
ฯเปฯ สา ฉฑฺฑิยนฺติ ฉฑฺฑิยนฺติ วิจาเรนฺติ ตถา หิ
นาม อยฺยา ปุลฺลนฺตา อาคาริกสฺส สมณาจารึ
ทสฺสตีติ ฯเปฯ สงฺฆึ ตาริ ภิกฺขเว ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี
อาคาริกสฺส สมณาจารึ เทตีติ ฯ สงฺฆึ ภตฺตาติ ฯ
ปิสาหิ ตุณฺหา ภตฺตา ตถา หิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺลนฺตา
ภิกฺขุนี อาคาริกสฺส สมณาจารึ ทสฺสตีติ เนตึ ภิกฺขเว
อปฺปสนฺนานึ วา ปสาทนาย ฯเปฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขู-
เว ภิกฺขุนิโย สมึ สิกฺขาปทึ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน
ภิกฺขุนี อาคาริกสฺส วา ปริพฺพาชกสฺส วา ปริพฺพาชิ-
กาย วา สมณาจารึ ทเทยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

---

๑ ธมฺมปทฏฺฐกถายมฺปิ เอวเมว ฯ

ពួកមេរបាំក្តី ពួកកូនរបាំក្តី ពួកអកខ្មើរ៉ាវក្តី ពួកអកតុកក្តី ពួកអកវាយ
ស្គរក្តីនាំគ្នាពោលសរសើរថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីកង្ខាទីប្រជុំបរិសទ្យថា ថុល្លនន្ទាជា
ម្ចាស់ជាពហុស្សូត្រ ជាអ្នកនិយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវភ្ញៃ ជាអ្នកប្រសប់ឆ្លើ
ធម្មីកថា អ្នកចាំងឡាយចូរថ្វាយ (ទាន) ដល់លោកម្ចាស់ចុះ អ្នកចាំង
ឡាយចូរឆ្លើ (សក្ការៈ) ដល់លោកម្ចាស់ចុះ ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយណា មាន
សេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថ
សោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ
ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុ
ក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹង
ឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថទេ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះ-
ថ្លារបស់ជនចាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ
ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យ
សមណចីវរដល់គ្រហស្ថក្តី ដល់បរិព្វាជកក្តី ដល់បរិព្វាជិកាក្តី ត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយ ។

(๒๒๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนี ติ ฯเปฯ อยํ ตสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนี ติ ฯ อาคารวโต นาม ยสฺส เกนจิ อาคารวฏฺฐานิยา อชฺฌาสยสติ ฯ ปริภูตโต นาม ภิกฺขุสฺส สามเณรสฺส ปเทสา ยสฺส เกนจิ ปริภูตสมาปตฺติ ฯ ปริภูตโต นาม ภิกฺขุนิยา สิกฺขมานาย สามเณริยา ปเทสา ยสฺส เกนจิ ปริภูตสมาปตฺติ ฯ สมณานญฺจ นาม ภิกฺขานญฺจ วุฏฺฐาติ ฯ เอตฺถ อาปตฺติ ทฏฺฐพฺพา ฯ

(๒๒๘) อนาปตฺติ มาตาปิตูนํ เอตฺถ ตาวกาลิกสฺส เอตฺถ ขุทฺทกสิกฺขาย อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

สงฺฆาทิสุตฺต ๑ สมนุภาสนกฺขนฺธกาทิ

(๒๒๙) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อารามเต ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลนนฺทาย สิกฺขมานาย อุปฏฺฐา-

(๒๔๗) ត្រង់ពាក្យថា កំភូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១ នៃឱវាទវគ្គបរិវារហើយ ។ ជនណាមួយត្រាច់ត្រង់ផ្ទះជនខ្លះឈ្មោះថា ត្រហស្ថ ។ បុរសណាមួយបួសជាបរិព្វាជក រៀវលែងតែកំភូនីសាមណេរចេញ បុរសនោះឈ្មោះថា បរិព្វាជក ។ ស្រីណាមួយបួសជាបរិព្វាជិកា រៀវលែងតែកំភូនី សិក្ខមានា នឹងសាមណេរីចេញ ស្រីនោះឈ្មោះថា បរិព្វាជិកា ។ ចីវរដែលធ្វើរួចហើយ ហៅថា សមណចីវរ ។ កំភូនីឲ្យ (សមណចីវរ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๔๘) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺកំភូនីឲ្យដល់មាតាបិតា ๑ កំភូនីឲ្យគេទៀ ๑ កំភូនីធួត ๑ កំភូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ฉคฺควคฺค สิกฺขาปทที่ ๙

(๒๔๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ត្រកូលឧបដ្ឋាករបស់ប៉ុល្លនង្គាភិក្ខុនី ចូននិយាយពាក្យនេះនឹងប៉ុល្លនង្គាភិក្ខុនីថា

ภควกฺกุลํ ปุญฺญกฺขนฺธํ กิตฺตนเวเต สเจ มยํ อยฺยา สงฺฆาม กิตฺตนสงฺฆสฺส จีวรํ ทสฺสามาติ ฯ เตน เขา ปน สมเยน วสฺสํ วุตฺถา กิตฺตนิโย จีวรกาเลตุกามา **สนฺธิปติสุ** ฯ ปุญฺญกฺขนฺธา กิตฺตนี ตา กิตฺตนิโย ปจฺจาเวเต อาคเมยฺย อยฺยา อตฺถิ กิตฺตนี. สงฺฆสฺส จีวรปฏิคฺคาหาติ ฯ กิตฺตนิโย ปุญฺญกฺขนฺธา กิตฺตนี ปจฺจเวกฺขิตุ กตฺถเยฺย ตํ จีวรํ ฉาฉาหีติ ฯ ปุญฺญกฺขนฺธา กิตฺตนี เยน ตํ กุลํ เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา เต มนุสฺเส ปจฺจเวเต เอตาวุโส กิตฺตนี สงฺฆสฺส จีวรนฺติ ฯ น มยํ อยฺยา สงฺฆาม กิตฺตนี สงฺฆสฺส จีวรํ ฉาฉุนฺติ ฯ ปุญฺญกฺขนฺธา กิตฺตนี กิตฺตนีนํ ปจฺจมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ **ยา** ตา กิตฺตนิโย อปฏิฏา ฯ เป ฯ ตา ทุฏฺฐายนฺติ **ขิยนฺติ** วิหาเรนฺติ กเถ หิ นาม อยฺยา ปุญฺญกฺขนฺธา ทุกฺขลจีวรปฏิคฺคาหาย จีวรกาลสมยํ อตินฺนาเมสฺสตีติ ฯ เป ฯ สจฺจ กิร กิตฺตเร ปุญฺญกฺขนฺธา กิตฺตนี ทุกฺขลจีวรปฏิคฺคาหาย จีวรกาลสมยํ อตินฺนา.

បពិត្រលោកម្ចាស់ បើយើងខ្ញុំតាំងឡាយអាច យើងខ្ញុំតាំងឡាយនឹងថ្វាយ
ចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីតាំងឡាយនៅចាំវស្សារួច
ហើយ ច្រកថ្នាដើម្បីនឹងចែកចីវរ ទើបប្រជុំគ្នា ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីបាននិយាយ
ពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីតាំងនោះថា នែលោកម្ចាស់តាំងឡាយ ពួកលោកម្ចាស់
ចូរបង្អន់ចាំសិន (ជ្រាត) មានគេនឹងថ្វាយចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃ ។ កិក្ខុនីតាំង
ឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីថា នែលោកម្ចាស់ លោក
ចូរទៅ លោកចូរដើរចីវរនោះចុះ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីចូលទៅរកត្រកូលនោះ
លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងមនុស្សតាំងឡាយនោះ
ថា ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ អ្នកតាំងឡាយចូរឲ្យចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃចុះ ។
មនុស្សតាំងនោះនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំតាំងឡាយមិនអាច
នឹងប្រគេនចីវរដល់កិក្ខុនីសង្ឃទេ ។ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់កិ-
ក្ខុនីតាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិ-
ក្ខុនីតាំងឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបន្ទោសថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់
មិនសមបីនឹងញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅដោយសេចក្តីប្រា-
ថ្នាចីវរដ៏ក្រួលសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ

เมตฺตึ[๑] ฯ สงฺฆํ ภควาติ ฯ ปิตรมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ มาตรมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ปุตฺตมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ธีตรมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ปพฺพชิตมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ปฏิปนฺนมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ผลฏฺฐมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ อนาคามิมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ สกทาคามิมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ โสตาปนฺนมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ สุตฺตนฺตปริยาปนฺนมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ วินยปริยาปนฺนมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ อภิธมฺมปริยาปนฺนมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ปาจิตฺติยมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ปาฏิเทสนียมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ทุกฺกฏมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ทุพฺภาสิตมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ปาราชิกมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ สงฺฆาทิเสสมฺปิ ฆาเตฺวา ภควา กเถสิ ถุลฺลจฺจย

ปาจิตติยกณ្ឌ ទុតិយវគ្គ សិក្ខាបទី ๔ សេដ្ឋីបញ្ញត្តិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្ទួងហួសទៅ ដោយសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរទុព្វល ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្ទួងហួសទៅដោយសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វលទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនសាទរជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឧទ្ទេសនៃសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្ទួងហួសទៅដោយសេចក្តីប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๙๐) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា សេចក្តីប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វល គឺត្រកូលគេបញ្ជូនវត្ថុចីវរទៅថា បើយើងខ្ញុំទាំងឡាយអាចយើងខ្ញុំទាំងឡាយនឹងប្រគេន នឹងធ្វើ (ចីវរទាន) ។ ដែលហៅថា សម័យនៃចីវរកាល គឺភិក្ខុនីមិនទាន់បានក្រាលកឋិន កំណត់ខែមួយជាខាងចុងនៃវស្សានរដូវ (អំពី ๑ រោចខែអស្សុជទៅដល់ ๑๕ កើតខែកត្តិក) បើភិក្ខុនីបានក្រាលកឋិន កំណត់ ๕ ខែ (អំពី ๑ រោចខែអស្សុជទៅដល់ ๑๕ កើតខែផល្គុន) ។ ពាក្យថា ញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្ទួងហួសទៅ

อนตฺตเต กปิเน วสฺสานสฺส ปจฺจูเส ชีวสี อตีกฺกา-
เมติ อาปตฺติ ถาจิตฺตียสฺส ฯ อนตฺตเต กปิเน
กปินฺทุฬารชีวสี อตีกฺกาเมติ อาปตฺติ ถาจิตฺตียสฺส ฯ

(๒๕๑) ทุพฺภิกฺขจีวเร ทุพฺภิกฺขจีวรสญฺญา จีวรกาล-
สมยี อตีกฺกาเมติ อาปตฺติ ถาจิตฺตียสฺส ฯ ทุพฺภิก-
ขจีวเร เวมติกา จีวรกาลสมยี อตีกฺกาเมติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ทุพฺภิกฺขจีวเร อทุพฺภิกฺขจีวรสญฺญา จีวรกา-
ลสมยี อตีกฺกาเมติ อนาปตฺติ ฯ อทุพฺภิกฺขจีวเร
ทุพฺภิกฺขจีวรสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อทุพฺภิกฺขจีวเร
เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อทุพฺภิกฺขจีวเร อทุพฺภิก-
ขจีวรสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๒๕๒) อนาปตฺติ อาฬิสมี ธาสฺสฺสา ฉิกาเตติ
ขุมฺมตฺติกาย อาธิกมฺมิกาย ฯ

นោះ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនបានគ្រាលភបិនហើយញ៉ាំងរដូវ១ ជាខាងចុងនៃវស្សានរដូវឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបានគ្រាលភបិនហើយញ៉ាំងរដូវដែលភបិនឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๕๑) ចីវរដ៏ទុព្វល ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរដ៏ទុព្វលមែន ហើយធ្វើសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរដ៏ទុព្វល ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយធ្វើសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរដ៏ទុព្វល ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរមិនទុព្វលទេ ហើយធ្វើសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅ មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។ ចីវរមិនទុព្វលទេ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរទុព្វល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនទុព្វលទេ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរមិនទុព្វល ភិក្ខុនីសំគាល់ថាចីវរមិនទុព្វល មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(๒๕๒) ពាក្យដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្ស[๑]ហើយហាមឃាត់ ๑ ភិក្ខុនីឆុត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

---

๑ ភិក្ខុនីនិយាយថា កប្បាសរបស់គេមុខជានឹងមកដល់ បុរសមានសទ្ធាជ្រះថ្លាមុខជាមកប្រគេនមិនខាន ហៅថាសំដែងអានិសង្សក្នុងសិក្ខាបទនេះ ។ (អដ្ឋកថាវិនយ) ។

ឆគ្គវគ្គស្ស ទសមសិក្ខាបទំ

[២៩៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន អញ្ញតរេន ឧបាសកេន សង្ឃំ
ឧទ្ទិស្ស វិហារេ ការាបិតោ ហោតិ ។ សោ តស្ស
វិហារស្ស មហោ ឧកតោ សង្ឃស្ស អការលចីវរំ ធារេតុ ការ-
ណោ ហោតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឧកតោ សង្ឃ-
ស្ស ភណ្ឌំ អត្ថតំ ហោតិ ។ អថ ខោ សោ ឧបាសកោ
សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ភណ្ឌុត្ថារំ យាចិ ។ ភគវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថ ខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ
ឯតស្មិំ បការណេ ធម្មិំ ភិក្ខំ ភគ្គា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ
អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ភណ្ឌំ ឧទ្ធរិតុំ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ
ភណ្ឌំ ឧទ្ធរិតព្ពំ ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន
សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ភណ្ឌំ ឧទ្ធ-
រេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ

[៤៥៣] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្ត
ជេតវនៈ របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានឧបា-
សកម្នាក់ឲ្យគេធ្វើវិហារ (កុដិ) ១ ថ្វាយសង្ឃ ។ ក្នុងកាលដែលធ្វើវិហារ
នោះ ឧបាសកនោះប្រាថ្នានឹងថ្វាយអគារចរលះ ១ តគោសង្ឃ ។ ក៏គ្រា
នោះឯង ១តគោសង្ឃបានក្រាលកបិនហើយ ។ ទើបឧបាសកនោះចូល
ទៅរកសង្ឃហើយសូមឲ្យសង្ឃដកកបិនចេញ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូល
ដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើប
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅកិក្ខុទាំងឡាយមកថា
ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃដកកបិនចេញបាន ម្នាល
កិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវដកកបិនយ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុឆ្នាំសប្រតិពលគប្បី
ញាំងសង្ឃឲ្យដឹងដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចាថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម
ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើការដកកបិននេះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ
សង្ឃត្រូវដកនូវកបិន ។ នេះជាវាចាដែលប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង ។ បពិត្រ

สเงฺฆ กมฺมํ ฐปฺปตฺตํ ฯ ยสฺสายสฺมโต ขมติ กมฺมสฺส ฐปฺปาเย สา ตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมติ โส ภาเสยฺย ฯ ฐปฺปตฺตํ สเงฺฆน กมฺมํ ฯ ขมติ สเงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

(๒๙๔) อถโข สา อุตฺตราสาโค ภิกฺขุนีสเงฺฆ อุปสงฺกมิตฺวา กมฺมนฺตรายํ ยาจิ ฯ ปุลฺลนฺตา ภิกฺขุนี ปีฬาย อมฺหากํ ภาคิเนยฺยตีติ กมฺมนฺตรายํ ปฏิชานาติ ฯ อถโข สา อุตฺตราสาโค อุฏฺฐายาสนา เอกํสํ จีวรํ กโรตฺวา เยน ภิกฺขุนีสเงฺฆ เตนญฺชลึ ปณาเมตฺวา ภิกฺขุนิโย เอตทโวจ อยฺยาโย สเงฺฆ อมฺหากํ กมฺมนฺตรายํ น ทสฺสนฺตีติ ฯ อเสฺสสุํ โข ภิกฺขุนิโย ตสฺส อุตฺตราสาคสฺส อุฏฺฐายนฺตสฺส จิยนฺตสฺส วิชาเยนฺตสฺส ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุฏฺฐายนฺติ จิยนฺติ วิชาเยนฺติ กมฺมนฺตรายา ปุลฺลนฺตา ชนฺตุกา กมฺมนฺตรายํ ปฏิชานาติ ฯเป ฯ สงฺโฆ กิร ภิกฺขุเว

ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឥត្ថន្នាមនេះសង្ឃដកកឋិនចេញ ។ ការដកកឋិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះស្ងៀមនៅ មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ត្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះពោលឡើង ។ កឋិនសង្ឃបានដកហើយ ។ ការដកកឋិនសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវកម្មនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๒๙๔) លំដាប់នោះ ឧបាសកនោះបានចូលទៅរកកិកុនីសង្ឃ ហើយសូមឲ្យសង្ឃដកកឋិនចេញ ។ ឯកិកុនីបានហាមឃាត់នូវការដកកឋិនដោយវាចាថា ចីវរនឹងមានដល់ពួកយើងខាងឆ្ងាយ ។ ទើបឧបាសកនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីខាងឆ្ងាយមិនសមបីនឹងមិនឲ្យការដកកឋិនដល់ពួកយើងសោះ ។ កិកុនីខាងឆ្ងាយបានឮឧបាសកនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីខាងឆ្ងាយឯណា មានសេចក្តីក្រែងថាតិច ។ បេ ។ កិកុនីខាងឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឯកុលធីតាម្ចាស់មិនសមបីនឹងហាមឃាត់នូវការដកកឋិនប្រកបដោយធម៌សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា

ปุณฺณนฺตา ภิกฺขุนี ธมฺมกมฺมํ กโรนฺตาย ปฏิพาหิตพฺพตฺตา ฯ
สงฺฆ ภณฺฑนาทิ ฯ ภิกฺขาหิ พหุตฺตา ภณฺฑน กลห มาม
ภิกฺขเว ปุณฺณนฺตา ภิกฺขุนี ธมฺมกมฺมํ กโรนฺตาย ปฏิพา-
หิตพฺพา เนตพฺพ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯ เป ฯ
ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฯมพ สิกฺขาปท อุทฺทิ-
สนฺต ยาว ปน ภิกฺขุนี ธมฺมกมฺม กโรนฺตาย ปฏิพาหิตาย
ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๕๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯ เป ฯ อยมิธ ฯมพสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ธมฺมกมฺม นาม กโรนฺตาย สมคฺคา ภิกฺขุนิสงฺฆา
สนฺนิปติตฺวา ญตฺติ ฯ ปฏิพาหิยนฺติ กรณ ฯมพ
กโรนฺตาย ปฏิพาหิตพฺพา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ហាមឃាត់នូវការដកកឋិនដ៏ប្រកប
ដោយធម៌ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមព្រះមេត្តា
ព្រះអង្គ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គបន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងហាមឃាត់នូវការដកកឋិនដ៏ប្រកប
ដោយធម៌ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំង
ឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនី
ចូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយហាមឃាត់នូវ
ការដកកឋិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៦៥៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាតិមោក្ខសំវរវគ្គ ដែលហៅថា ការដកកឋិន
ប្រកបដោយធម៌នោះ ចានដល់ភិក្ខុនីសង្ឃមានសេចក្តីព្រមព្រៀងប្រជុំ
គ្នាដក ។ ពាក្យថា ហាមឃាត់ សេចក្តីថា ភិក្ខុនីហាមឃាត់ថា ភិក្ខុនី
សង្ឃដកកឋិននេះឥតប្រយោជន៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

๒๕๖) ฉฏฺฐเก ฉฏฺฐกสญฺญา ปฏิพาหาติ **อาปตฺติ** ทาฏฺฐพฺพายสฺส ฯ ฉฏฺฐเก เวมติกา ปฏิพาหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฉฏฺฐเก อฉฏฺฐกสญฺญา ปฏิพาหาติ อนาปตฺติ ฯ อฉฏฺฐเก ฉฏฺฐกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉฏฺฐเก เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉฏฺฐเก อฉฏฺฐกสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๒๕๗) อนาปตฺติ อาธิสีสํ ธาเรตฺวา ปฏิพาหติ ฉตฺตปฏิกาย อาธิกจฺจิกายาติ ฯ

ภิกฺขุวิภงฺเค ตติโย ฯ

(๒๕๖) ការដកឋិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រែកបដោយធម៌មែន ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ការដកឋិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដកឋិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយហាមឃាត់ មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។ ការដកឋិនមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដកឋិនមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ការដកឋិនមិនប្រែកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនប្រែកបដោយធម៌មែន មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(๒๕๗) អវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្ស[๑] ហើយហាមឃាត់ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

នគ្គវគ្គ ទី ๓ ចប់ ។

---

๑ ភិក្ខុនីសំដែងអានិសង្សថា ភិក្ខុនីសង្ឃមានបីវារៈគ្រាំគ្រាហើយ ឧបាលិភមានអានិសង្សច្រើនដងមួល ។ (អដ្ឋកថាវិនយ) ។

តុវដ្ដវិគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(២៥៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិហិតុំយោ កាមភោគិតុំយោតិ[1] ។ អស្សុសុំ ខោ តិក្ខត្តុំយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខត្តុំយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯក-មញ្ចេ តុវដ្ដេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខវេ តិក្ខត្តុំ-យោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ តិក្ខត្តុំយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេស្សន្តិ នេតំ តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ

---

១ ម. តិហិកាមភាគិតុំយោតិ ។

ត្រៃដ្ឋិវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(២៥៨) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពីរបួប ដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ។ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅកាន់ចារិកនៃវត្ត ឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ដូចពួកស្រីគ្រហស្ថអ្នកបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងនោះពោលទោស តិះ-ដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីពីរូបដេកលើគ្រែមួយ(ជាមួយគ្នា) ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាស ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិន

ก็ ปสาเทยฺย ฯ เป ฯ ฯฝาฦฺ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนิโย เอฺว ฯกมฺเฦ ตุฬฺเฬยฺยุ์ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๕๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนิโยติ อุปสมฺปนฺนาโย วุจฺจนฺติ ฯ เอฺว ฯกมฺเฦ ตุฬฺเฬยฺยุนฺติ ฯกาย ทิปนฺนาย อปก ทิปชฺชติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุภาฦ ก ทิปชฺชนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อุภยาสาฦ ปุนปฺปุนํ ทิปชฺชนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๖๐) อนาปตฺติ ฯกาย ทิปนฺนาย อปก ทิสีทนฺติ อุภาฦ ก ทิสีทนฺติ อุมฺมตฺติกาทิ อาทิกมฺมิกาทนฺติ ฯ

ตติยภาณวารสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๒๖๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน เขา ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย เอฺว ฯกสาฬาปุณฺณ[๑] ตุฬฺเฬนฺติ ฯ ตาสฺจ วิหารปาริเวณ อาปาณฺฑุปฺผ

๑ ฉ. ม. ฯกสาฬาปุณฺณ ฯ

ថាន់ដែរថ្ងៃ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា ពីរបួបដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๕๙) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជដែលកណ្តរួចហើយ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុនីពីរបួបដេកលើគ្រែមួយ (ជាមួយគ្នា) សេចក្តីថា កាលភិក្ខុនីម្នាក់ដេកនៅហើយ មានភិក្ខុនីដទៃទៀតដេកដែរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ម្យ៉ាងទៀតភិក្ខុនីពីរបួបដេកត្រមគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីទាំងពីរបួបក្រោកឡើងហើយដេកទៅវិញញយ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๐) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីម្នាក់ដេក ភិក្ខុនីដទៃអង្គុយ ឬភិក្ខុនីទាំងពីរបួបអង្គុយ ๑ ភិក្ខុនីទាំងពីរបួបនោះឆុត ๑ ភិក្ខុនីទាំងពីរបួបនោះជាដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

តតិយវិភង្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๒๖๑) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវនៈរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីពីរបួបមានសម្ពត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ។ មនុស្ស

បស្សន្តិ។ ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិទាចេន្តិ។ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកវស្សាទាបុរណា តុវដ្តេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិហិនិយោ តាមភោតិនិយោតិ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ទីយន្តានំ វិទាចេន្តានំ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកវស្សាទាបុរណា តុវដ្តេស្សន្តីតិ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកវស្សាទាបុរណា តុវដ្តេន្តីតិ។ សច្ចំ ភគវាតិ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកវស្សាទាបុរណា តុវដ្តេស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកវស្សាទាបុរណា តុវដ្តេយ្យុំ ទាចិត្តិយន្តិ។

ចាំដ៏ឆ្ងាយដើរទៅកាន់ចាវិកនៃវត្ត ឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នាដូចយ៉ាងពួកស្រីគ្រហស្ថអកបរិកោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីចាំដ៏ឆ្ងាយបានឮមនុស្សចាំដ៏នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំដ៏ឆ្ងាយណាមានសេចក្តីជ្រាបថាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំដ៏ឆ្ងាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នាសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំដ៏ឆ្ងាយ ឮថាកិក្ខុនីពីរូបមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំដ៏ឆ្ងាយក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាជ្រាបសពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុចាំដ៏ឆ្ងាយ កិក្ខុនីពីរូបមិនសមបីនឹងមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នាទេ ម្នាលភិក្ខុចាំដ៏ឆ្ងាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនចាំដ៏ឆ្ងាយដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំដ៏ឆ្ងាយ ពួកភិក្ខុនីប្បសំដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីចាំដ៏ឆ្ងាយឯណាពីរូបមានសម្ពត់សម្រាប់គ្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๒) ยา ปชานาติ ยา ยาธิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุ
นิโยคติ อุปสมฺปชฺชาเยา วุจฺจติ ฯ เอวฺ ฌานลาภา-
ปุรณา สุวาเจยฺยนฺติ สญฺเว อตฺถวิตฺวา สญฺเว จาวุปติ
อาปตฺติ จาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๖๓) ฌานลาภาปุรณา ฌานลาภาปุร-
ณาสญฺญา สุวาเจนฺติ อาปตฺติ จาจิตฺติยสฺส ฯ ฌาน-
ลาภาปุรณา เวมติกา สุวาเจนฺติ อาปตฺติ จาจิตฺติยสฺส ฯ
ฌานลาภาปุรณา ฌานลาภาปุรณาสญฺญา สุ-
วาเจนฺติ อาปตฺติ จาจิตฺติยสฺส ฯ ฌานลาณ ฌานาจา-
ปุรณา[๑] อาปตฺติ ถุกฺกฺจสฺส ฯ ฌานลาณ ฌานจา-
ปุรณา[๒] อาปตฺติ ถุกฺกฺจสฺส ฯ ฌานลาภาปุรณา
ฌานลาภาปุรณาสญฺญา อาปตฺติ ถุกฺกฺจสฺส ฯ ฌานลา-

---

๑ ฉ. ม. ฌานาปาปุรณาสญฺญา ฯ ๒ ม. ฌานาปาปุรณาสญฺญา ฯ ฉ. ฌานลาณ-
ปาปุรณาสญฺญา ฯ

(๒๖๒) គ្រង់ពាក្យថា កិកុនីទាំង ឮ្ឆាយណា មានសេចក្តីអធប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយណ្ឌ ហើយ ។ ពាក្យថា ពីរបួ មានសម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នានោះ សេចក្តីថា កិកុនីពីរបួក្រាលនូវសម្តត់នោះឯង ហើយដណ្តប់នូវសម្តត់នោះដដែល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๓) សម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ កិកុនីពីរបួ សំគាល់ថាសម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយដដែល ហើយដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ កិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់តែមួយ កិកុនីសំគាល់ថាសម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេងគ្នា ហើយដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិកុនីដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នា តែដណ្តប់សំពត់ផ្សេងគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកុនីដេកលើកម្រាលផ្សេងគ្នា តែដណ្តប់ជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេង ๆ គ្នា កិកុនីសំគាល់ថាសម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់

วณาจาปุรเณ เวมตฺตาตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฉาทนฺตรวณาจาปุรเณ ฉาทนฺตรวณาจาปุรณสญฺญา อาปตฺติ ฯ

(๒๖๔) อาปตฺติ วฏฺฏานิ(๑) ฉเฑฺฑตฺวา ฉมชฺฌนฺหิกสมเย ปุน ปฏิกฺกมิตฺวา อาทิกมฺมิกาเนว ฯ

ตุวฏฺฏวิคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

(๒๖๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนคฺคา ภิกฺขูนี พหุสฺสุตา โหนฺติ อาคตาคมา วินยธรา ปณฺฑิตา เมธาวินี วิยตฺตา ปฏิพลา อตฺตโน จ ปรสมฺภาวิตา ฯ ภคฺคาปิ ภาปิลานิ พหุสฺสุตา โหนฺติ อาคตาคมา วินยธรา ปณฺฑิตา เมธาวินี วิยตฺตา ปฏิพลา อตฺตโน จ ปรสมฺภาวิตา ฯ มนุสฺสา อยฺยา ภคฺคา ภาปิลานิ พหุสฺสุตา อาคตาคมา วินยธรา ปณฺฑิตา เมธาวินี วิยตฺตา ปฏิพลา อตฺตโน จ ปรสมฺภาวิตา(๒) ภาปิลานิ ปมมฺปิ ปยิรุปาสิตฺวา ปจฺฉาปิ ปุลฺลนคฺคา ภิกฺขูนี ปยิรุปาสนฺติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. วฏฺฏานิ ฯ ๒ ฉ. ธมฺมกถิกา ฯ

ផ្សេងគ្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេងគ្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាសម្តត់សម្រាប់ក្រាលសម្រាប់ដណ្តប់ផ្សេងគ្នាដដែល មិនត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(៦៦៤) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺពួកកិក្ខុនីសំដែងន្ទូវគីកំណត់ហើយដោក ១ ពួកកិក្ខុនីឆត ១ ពួកកិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

តតិយភាគ សិក្ខាបទទី ៣

(៦៦៥) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ស្តេចគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីជាពហុស្សុត ជាអ្នកទ្វាតនិយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវក្នា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ។ សូម្បីកុមារិកាបិលានីកិក្ខុនីក៏ជាពហុស្សុត ជាអ្នកបុំនិយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវក្នា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ជាអ្នកដែលមហាជនសរសើរថាក្រែពេកដែរ ។ មនុស្សទាំងឡាយនិយាយថា កុមារិកាបិលានីជាម្ចាស់ ជាពហុស្សុត ជាអ្នកបុំនិយាយ ជាអ្នកភ្ញៀវក្នា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ជាអ្នកដែលមហាជនសរសើរថាក្រែពេកដូច្នេះ ហើយចូលទៅរកកុមារិកាបិលានីកិក្ខុនីមុន ទើបចូលទៅរកឆព្វគ្គិយកិក្ខុនីជាក្រោយ ។

ปุลฺลงฺคา กงฺขนี สพฺพญฺญุตญาณา สมา กิร อปฺปิจฺฉา สนฺตุฏฺฐา ปวิวิตฺตา อสังสฏฺฐา ยา สมา สญฺญตฺตีหิปิ ลาภาสญฺญตฺตีหิปิ วิหารนฺติ กงฺขาย กาปิลานิยา ปุเรตา จงฺกมตาปิ ตฺวฏฺฐตาปิ นิสีทตาปิ เสยฺยาปิ กเปฺปตา อุทฺทิสตาปิ อุทฺทิสาเปตาปิ สชฺฌายมฺปิ กเรตา ฯ ยา ตา กงฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุฬฺฬายนฺติ ขียนฺติ วิกาเรนฺติ กถํ ปหิ นาม อยฺยา ปุลฺลงฺคา อยฺยาย กงฺขาย กาปิลานิยา สงฺฆิจฺจ อชาสุ กิรสฺสตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร กงฺขาเว ปุลฺลงฺคา กงฺขนี กงฺขาย กาปิลานิยา สงฺฆิจฺจ อชาสุ กเรตีติ ฯ สจฺจํ กเรติ ฯ กิรหิ พุทฺธา กเรว กถํ หิ นาม กงฺขาเว ปุลฺลงฺคา กงฺขนี กงฺขาย กาปิลานิยา สงฺฆิจฺจ อชาสุ กริสฺสติ เนตํ กงฺขาเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ เอวญฺหิ ปน กงฺขาเว กงฺขนิโย สมฺมา สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ วา ปน กงฺขนี กงฺขนิยา สงฺฆิจฺจ อชาสุ กเรยฺย อาปตฺติยนฺติ ฯ

ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីជាមនុស្សមានសេចក្តីប្តូរស្បាត្រួបសង្កត់ក៏ពោលថា ពួកភិក្ខុនីណាស្គាល់ច្រើនសួមច្រើន ចាន់ឮថាភិក្ខុនីចាំង្ហាយនេះជាអ្នកប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស ជាអ្នកស្ងាត់ ជាអ្នកមិនច្រឡូកច្រឡំ ពោលដូច្នេះហើយក៏ដើរខ្លះ ឈរខ្លះ អង្គុយខ្លះ សម្រែចការដេកខ្លះ សំដែងឯងខ្លះ ឲ្យគេសំដែងខ្លះ ធ្វើការស្វាធ្យាយខ្លះ ក្នុងខាងមុខកន្លាកាបិលានីភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីចាំង្ហាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីចាំង្ហាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងមកភ្លែងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កន្លាកាបិលានីជាម្ចាស់សោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីភ្លែងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កន្លាកាបិលានីភិក្ខុនី ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំង្ហាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងភ្លែងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់កន្លាកាបិលានីភិក្ខុនីទេ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លារបស់ជនចាំង្ហាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយភ្លែងធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយដល់ភិក្ខុនីផងគ្នា ត្រូវអាបត្តិឃ្លាចិត្តិយ ។

(๒๖๖) ยา ปนาตา ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิตฺตา-
ตา ฯเปฯ อยํ ภิกฺขุ อตฺตโน อตฺถาย กิตฺตาตา ฯ
กิตฺตาติยาตา อญฺญาย กิตฺตาติยา ฯ สญฺจิจฺจาตา ชา-
นนฺตี สญฺชานนฺตี เจตฺ อภิวิตริตฺวา วีตีกฺกมา ฯ อชานนฺ
กาเรยฺยาตา ภิกฺขา ภิกฺขุ อชานนฺ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุตฺตา
อชานนฺตา ปุคฺคลา ปฏิคฺคณฺหาตา ฯ ติฏฺฐาตา ฯ นิสีทาตา
ฯ สเยยฺ ฯ กเรยฺยาตา อุทฺทิสาตา ฯ อุทฺทิสาเปตา
ฯ สชฺฌายนฺ ฯ กเราตา อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๖๗) อุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา สญฺจิ-
จฺ อชานนฺ กเราตา อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ อุป-
สมฺปนฺนาย เวมติกา สญฺจิจฺ อชานนฺ กเราตา
อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ อุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺ-
สญฺญา สญฺจิจฺ อชานนฺ กเราตา อาปตฺติ ทาจิตฺติยสฺส ฯ
อนุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุป-
สมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๒๖๖] ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយ
ក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃភូតគាមវគ្គមកហើយ ។ ពាក្យថា ដល់កិកូនីផង
គឺដល់កិកូនីដទៃ ។ ពាក្យថា ក្នែង សេចក្តីថា កិកូនីគាលដឹងគាលស្គាល់
ហើយក្នែងប្រព្រឹត្តល្មើស ប្រព្រឹត្តកន្ទួង ។ ពាក្យថា ធ្វើសេចក្តីមិន
សប្បាយ សេចក្តីថា កិកូនីគិតថា ដោយហេតុនេះ សេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត
នឹងមានដល់កិកូនីនេះ ដូច្នេះហើយមិនបានជ្រាប ក៏ដើរខ្លះ ឈរខ្លះ
អង្គុយខ្លះ សម្រេចការដេកខ្លះ សំដែងធម៌ខ្លះ ឲ្យគេសំដែងខ្លះ ធ្វើការ
ស្វាធ្យាយខ្លះ ក្នុងទីខាងមុខ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។

[๒๖๗] ឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ហើយ
ក្នែងធ្វើឲ្យមានសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា
កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយក្នែងធ្វើសេចក្តីឲ្យមិនសប្បាយចិត្ត ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាអនុបសម្បន្នា ហើយ
ក្នែងធ្វើឲ្យមានសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដចិត្តិយ ។ អនុប-
សម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា
កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកូនីសំ-
គាល់ថាជាអនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๖๘) อถาปรัตถ อชาตสัตถุกาทโย อาปุจฉา ปุเรตา ปฏิสันถาโร ปฏิสันถารปุเรตา สมฺโมทนียกถา ปฏิสันถารปุเรตา ธมฺมิกถา ปฏิสันถารปุเรตา สลฺลาปาทโย ปฏิสนฺถารปุเรตาเยว อาปตฺติกมฺมุกายาติ ฯ

ตติยปาราชิกสฺส ปฐมสิกฺขาปทวณฺณนา

(๒๖๙) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อารามเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู ทุกฺกฏสฺส สหชีวิตาย เจว อุปสฺสุติยา จ อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กโรนฺติ ฯ ยา สา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ สา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถญฺหิ นาม อยฺยา ฉพฺพคฺคิยา ทุกฺกฏสฺส สหชีวิตาย เจว อุปสฺสุติยา จ อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กริสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู ทุกฺกฏสฺส สหชีวิตาย เจว อุปสฺสุติยา จ อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กโรนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺธา ภควา

(๒๖๘) ภาระដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមិនប្រាថ្នាធ្វើសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត ហើយប្រាប់ក៏ដើរក្តី ឈរក្តី អង្គុយក្តី សម្រេចការដេកក្តី សំដែងឯងក្តី ឲ្យគេសំដែងក្តី ធ្វើការស្វាធ្យាយក្តី ក្នុងខាងមុខ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

(๒๖๙) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទា-ភិក្ខុនី មិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូន-សិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ (មានដម្ងី) ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមាន សេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខសោះ ฯ បេ ฯ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្ល-នន្ទាភិក្ខុនីមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូន សិស្សដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ពិតមែនឬ ฯ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា

กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺลงฺคา ภิกฺขู ทุกฺกฏานิ สหาปิตฺวาน เนว อุปเจฺฉทนาย น อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กริสฺสนฺติ เนสา ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ เอวญฺหิ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขูนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ทุกฺกฏานิ สหาปิตฺวาน เนว อุปเจฺฉทนาย น อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๗๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ทุกฺกฏานิ นาม กิลาปา วุจฺจติ ฯ สหาปิตฺวาน นาม สทฺธิวิหารินึ วุจฺจติ ฯ เนว อุปเจฺฉทนาติ น สยํ อุปเจฺฉทนา ฯ น อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺยาติ น อญฺญา อาณาเปยฺย ฯ เนว อุปเจฺฉทนาปิ น อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กริสฺสามีติ ฉนฺทํ ชเนตฺวา อปตฺถิ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อาปตฺติสมฺภินฺนา[๑] ปน อนุปสมฺปนฺนา ปน เนว อุปเจฺฉทติ น อุปฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

๑ ฉ ม. อาปตฺติสมึ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងមិនបម្រើឯង មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(២៧០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជដិកកណ្ឌ្រចបហើយ ។ ដែលហៅថា ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ សំដៅយកភិក្ខុនីដែលមានជម្ងឺ ។ ដែលហៅថា ភិក្ខុនីជាកូនសិស្ស សំដៅយកភិក្ខុនីជាសទ្ធិវិហារិនី (មានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាមួយគ្នា) ។ ពាក្យថា មិនបម្រើឯង គឺមិនបម្រើដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើ គឺមិនបង្គាប់អ្នកដទៃ ។ កាលភិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនបម្រើឯង នឹងមិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនបម្រើឯង មិនធ្វើការខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេបម្រើ នូវអន្តេវាសិនីក្តី អនុបសម្បន្នាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๗๑) อนาปตฺติ สติ อนฺตราเย ปาเยสิกาย ฉ ลหุกานิ ฐานานิ อาปชฺชนฺตสฺส ฉมฺภูตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ตติยปาราชิกสฺส ปญฺหาปทานิ

(๒๗๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขู กาปิลานิ สาเกเตวสฺสานิ อุปคตา โหนฺติ ฯ สา เจว ปิณฺฑาย จรณวิเยน ปุลฺลนฺธาย ภิกฺขุนิยา สทฺธึ ทูรมฺปิ อทฺธานมคฺคปฺปฏิปนฺนา โหติ ฯ อถ โข สา ปุลฺลนฺธา อุปสฺสยมฺปิ อทิสฺวา ตเถวฺยาหมหึ[1] สาวตฺถินฺติ ฯ ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี ฆรมาหา อาคจฺฉตุ อิสฺสาปีติ ฯ อถ โข ภิกฺขู กาปิลานิ สาเกตา สาวตฺถึ อคมาสิ ฯ ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา กาปิลานิยา อุปสฺสยมฺปิ อทาสิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี พหุสฺสุตา โหติ

---

๑ ฉ. ม. อาตเถวฺยาหมหึ ฯ

(๒๗๑) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយភិក្ខុនីស្វែងរកអ្នកឯទៀតជាអ្នកបម្រើជម្ងឺមិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺខ្លួនឯង ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๒๗๒) សម័យនោះឯង ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនីនៅចាំវស្សាក្នុងក្រុងសាកេត ฯ កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនីនោះ បានបញ្ជូនទូតទៅកាន់សំណាក់ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដោយកិច្ចនីមួយថា បើចុល្លនន្ទាជាម្ចាស់ឲ្យលំនៅដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំគួរតែទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ฯ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយតបយ៉ាងនេះថា កុក្កុតាបិលានីមកចុះ ខ្ញុំនឹងឲ្យ (នៅ) ฯ លំដាប់នោះ កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនីបានចេញអំពីក្រុងសាកេតទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ฯ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏បានឲ្យលំនៅដល់កុក្កុតាបិលានីភិក្ខុនី ฯ ក៏គ្រានោះឯង ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីជាពហុស្សុតជាអ្នកប៉ិនប្រសប់និយាយ ជាអ្នក

កាណាតិកា វិសារទា បដ្ឋា ឆម្មឹ កថំ កាតុំ ។ កច្ចាបិ កាបិលានី ពហុស្សុតា ហោតិ កាណាតិកា វិសារទា បដ្ឋា ឆម្មឹ កថំ កាតុំ ឧឡារសម្ភាវិតា ។ មនុស្សា អយ្យា កច្ចា កាបិលានី ពហុស្សុតា កាណាតិកា វិសារទា បដ្ឋា ឆម្មឹ កថំ កាតុំ ឧឡារសម្ភាវិតាតិ កច្ចំ កាបិលានំ បឋមំ បយិរុបាសិត្វា បច្ឆា ថុល្លនន្ទំ កិក្ខុនឹ បយិរុបាសន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី ឥស្សាបកតា ឥមា កិរ អម្ហាកំ សន្តិដ្ឋា បរិវត្តា អសំសដ្ឋា យា ឥមា សញ្ញត្តិពហុលា វិញ្ញត្តិពហុលា វិហារន្តីតិ តុបិតា អនត្តមនា កច្ចំ កាបិលានឹ ឧបស្សយា និក្កឌ្ឍិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អម្ហាកំ ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ថុល្លនន្ទា អយ្យាយ កច្ចាយ កាបិលានិយា ឧបស្សយំ ទត្វា តុបិតា អនត្តមនា និក្កឌ្ឍិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី កច្ចាយ កាបិលានិយា ឧបស្សយំ ទត្វា តុបិតា អនត្តមនា និក្កឌ្ឍតីតិ[1] ។

---

๑ ម. និក្កឌ្ឍតិ ។

ក្ខៀវក្ខា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ។ សូម្បីកក្ខតាបិលានី ក៏ជាពហុស្សុត ជាអ្នកប៉ិននិយាយ ជាអ្នកក្ខៀវក្ខា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថាដែរ ហើយមហាជនគេសរសើរដោយច្រើនពេក ។ មនុស្សពាលឆ្កួយនិយាយថា កក្ខតាបិលានីជាម្ចាស់ជាពហុស្សុត ជាអ្នកប៉ិននិយាយ ជាអ្នកក្ខៀវក្ខា ជាអ្នកប្រសប់ធ្វើធម្មីកថា ជាអ្នកដែលគេសរសើរដោយច្រើន និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចានគ្នាគៀរកកក្ខតាបិលានីតិក្ខិនីមុន ហើយគៀរកថុល្លនន្ទាតិក្ខិនីជាខាងក្រោយ ។ ថុល្លនន្ទាតិក្ខិនីជាអ្នកមានសេចក្តីប្តូរស្បាគ្របសង្កត់ទើបនិយាយថា តិក្ខិនីពាលឆ្កួយណាជាអ្នកស្គាល់ច្រើនជាអ្នកសូមច្រើន ចានពួកតិក្ខិនីពាលឆ្កួយនេះជាអ្នកជ្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស ជាអ្នកស្ងាត់ ជាអ្នកមិនច្រឡូកច្រឡំ (និយាយយ៉ាងនេះហើយ) ក៏មានសេចក្តីខឹងអាក់អន់ចិត្ត ហើយទង់ចាញកក្ខតាបិលានីចេញចាកលំនៅទៅ ។ តិក្ខិនីពាលឆ្កួយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ តិក្ខិនីពាលឆ្កួយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងឲ្យលំនៅដល់កក្ខតាបិលានីជាម្ចាស់ ហើយត្រឡប់ខឹងអាក់អន់ចិត្ត ទង់ចាញចេញសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលតិក្ខិពាលឆ្កួយ ពួកថា ថុល្លនន្ទាតិក្ខិនីឲ្យលំនៅដល់កក្ខតាបិលានីតិក្ខិនី ហើយត្រឡប់ខឹងអាក់អន់ចិត្តទង់ចាញចេញ ពិតមែនឬ ។

สงฺฆํ ภควาติ ฯ วิสารทา พุทฺธา ภควา เกจิ ปา ฉาม ภิกฺขาเว ปุณฺณชฺช ภิกฺขุนี ภฺายา ตาปิลาณิยา อุปสฺสยํ ทตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา ฉิกฺขาสมาทานํ เนตุ ภิกฺขาเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขาเว ภิกฺขุนิโย สมฺมา สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิยา อุปสฺสยํ ทตฺวา กุปิตา อนตฺตมนา ฉิกฺขาเปยฺยาย ฉิกฺขาเปยฺยาย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๒๗๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ สมยฺหิ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ภิกฺขุนิยาติ อญฺญาย ภิกฺขุนิยา ฯ อุปสฺสยโนติ นาม ภควตา ทฺวีหิ ตีหิ ฯ ทตฺวาติ สยํ ทตฺวา ฯ กุปิตา อนตฺตมนาติ อนภิรทฺธา อาหตจิตฺตา ขีลชาตา ฯ ฉิกฺขาเปยฺยาติ ตตฺถ ตเหตฺวา ปมุขํ ฉิกฺขาติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ปมุขํ ตเหตฺวา ฅหา ฉิกฺขาติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

ภิกฺขุ๎ตาวตฺตกา ปาจิตฺติยา ธมฺมา อาคตา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา อาคตา ฯ ภิกฺขุ๎นิยา ปาจิตฺติยา ธมฺมา อาคตา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา อาคตา ฯ ตตฺถ กตเม ปาจิตฺติยา ธมฺมา อาคตา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา อาคตา ฯ ยสฺมึ สมเย ภิกฺขุ๎นิยา ปาจิตฺติยา ธมฺมา อาคตา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา อาคตา ฯ ตสฺมึ สมเย ภิกฺขุ๎นิยา ปาจิตฺติยา ธมฺมา อาคตา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา อาคตา ฯ ตตฺถ กตเม ปาจิตฺติยา ธมฺมา อาคตา ปาฏิเทสนียา ธมฺมา อาคตา ฯ

ឱកោន បយោគេន ពហុកេបិ ទ្ធារេ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឩក្កឌ្ឍាបេយ្យាតិ អញ្ញំ អាណាបេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សកឹ អាណត្តា ពហុកេបិ ទ្ធារេ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(๒๗๒) ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា ឧបស្សុយំ ទត្វា កុបិតា អនត្ថមជា ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ ឯ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ វេមតិកា ឧបស្សុយំ ទត្វា កុបិតា អនត្ថមជា ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ ឯ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា ឧបស្សុយំ ទត្វា កុបិតា អនត្ថមជា ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ ឯ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ តស្សា បរិក្ខារំ ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ ឯ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អកភឌ្ឌា ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ ឯ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តស្សា បរិក្ខារំ ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ ឯ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នំ កភឌ្ឌា ឯ អកភឌ្ឌា ឯ ឩក្កឌ្ឍតិ ឯ ឩក្កឌ្ឍាបេតិ

កិក្ខុនីខាញចេញឲ្យរំលងទ្វារសូម្បីច្រើន តែដោយប្រយោគ១ (គឺខាញតែម្តង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ(១) ។ ពាក្យថា ឲ្យគេធ្វើខាញ សេចក្តីថា កិក្ខុនីបង្គាប់ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើខាញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីបង្គាប់តែម្តងហើយ (អ្នកទទួលបង្គាប់) ធ្វើខាញឲ្យរំលងទ្វារសូម្បីច្រើន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ(១) ។

(๒๗๔) ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា បានឲ្យលំនៅហើយខឹងអាក់អន់ចិត្ត ធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ បានឲ្យលំនៅហើយខឹងអាក់អន់ចិត្ត ធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិក្ខុនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នា បានឲ្យលំនៅហើយខឹងអាក់អន់ចិត្តត្រឡប់ធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី នូវបរិក្ខារនៃកិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី (នូវកិក្ខុនីផងគ្នា) ចាកលំនៅដែលមិនមានសន្ធឹកទ្វារជាប់នៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី នូវបរិក្ខារនៃកិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីធ្វើខាញឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើខាញក្តី នូវអនុបសម្បន្នាចាកលំនៅដែលមានសន្ធឹកទ្វារជាប់នៅក្តី មិនមានសន្ធឹកទ្វារ

ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตสฺสา ปริกฺการํ ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺนาย อนุปสมฺปนฺนสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๗๔) อนาปตฺติ อลชฺชิสฺส ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก ตสฺสา ปริกฺการํ ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก ขุมฺภตฺถิกาย ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก ตสฺสา ปริกฺการํ ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก กณฺฑการิกาย... กลหการิกาย... วิวาทการิกาย... ภสฺสการิกาย.. สงฺฆ อธิกรณการิกาย ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก ตสฺสา ปริกฺการํ ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก อญฺญติตฺถิยานิยา ก สงฺฆิริยาย ก ฉสมฺภาวนฺติยา ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก ตสฺสา ปริกฺการํ ฉิกฺกฺฌติ ก ฉิกฺกฺฌาเปติ ก ขุมฺภตฺถิกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

ជាប់នៅក្តី [តវ] អាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូនីទង់ថាញឯងក្តី ឲ្យគេទង់ថាញក្តី នូវបរិក្ខារនៃអនុបសម្បន្នានោះ [តវ] អាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកូនី សំគាល់ថាជាឧបសម្បន្នា [តវ] អាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ [តវ] អាបត្តិទុក្កដ ។ អនុបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាជាអនុបសម្បន្នា [តវ] អាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๗๕) វារៈដែលមិន[តវ] អាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๑๔ យ៉ាង) គឺកិកូនីទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវកិកូនីជាអលជ្ជិនី ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវបរិក្ខារនៃកិកូនីជាអលជ្ជិនីនោះ ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញកិកូនីឆត ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវបរិក្ខារនៃកិកូនីឆតនោះ ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវកិកូនីអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ๑ អ្នកធ្វើការឈ្លោះ ๑ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង ๑ អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ๑ អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវបរិក្ខារនៃកិកូនីទាំងនោះ ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវកិកូនីជាអន្តេវាសិនីឬជាសទ្ធិវិហារិនីដែលច្រៀតត្តមិនល្អ ๑ ទង់ថាញឯង ឬឲ្យគេទង់ថាញនូវបរិក្ខារនៃកិកូនីនោះ ๑ កិកូនីឆត ๑ កិកូនីដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(៦៧៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌកាលី សំសដ្ឋា វិហរិស្សតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរិស្សតិ កហាបតិនាបិ កហាបតិបុត្តេនបិ នេតំ កិក្ខវេ អប្ប-សន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរេយ្យ កហាបតិនា វា កហាបតិ-បុត្តេន វា ។ សា កិក្ខុនី កិក្ខុនីហិ ឯវមស្ស វចនីយា

ភិក្ខុនីវិភង្គ សិក្ខាបទទី ៦

(៤៧៦) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី នៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយបុត្តរបស់គហបតីខ្លះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្បាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចណ្ឌកាលីជាម្ចាស់មិនសមបីនឹងនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនគហបតីខ្លះសោះ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនរបស់គហបតីខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាព្រះសព ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនគហបតីខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយនៅច្បងក្បែរច្បារដោយគហបតីក្តី ដោយកូនគហបតីក្តី ។ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះថា

มายฺเย สมฺมชฺชา วิหาโร คหาปตานิปิ คหาปติปุตฺตานมฺปิ ภิกฺขาหายฺเย วิเวกญฺเญว ภคินิยา สงฺฆา วณฺณีตตฺตา ฯ ปาฬิ[๑] สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิโย ปุจฺฉมานา ตเถว ปตฺตณฺณายฺย สา ภิกฺขุนี ภิกฺขุนิโย ยาวตติยํ สมนุภาสิตพฺพา ตสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยาวตติยญฺเจ สมนุภาสิยมานา ตํ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย เอตฺถนฺตรา กุสลํ นาเศ เจ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย อาปตฺติยา ฯ

(๒๗๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ สมฺมชฺชา นาม อนฺตมโส ติณกจฺจรมฺปิ กายิกาย วาจสิกาย สมฺมชฺชา ฯ คหาปติ นาม โย โกจิ อคารํ อชฺฌาวสติ ฯ คหาปติปุตฺโต นาม โย โกจิ ปุตฺตภาตโร ฯ

(๒๗๘) สา ภิกฺขุนีติ ยา สา สมฺมชฺชา ภิกฺขุนี ฯ ภิกฺขุนิโยติ อญฺญาหิ ภิกฺขุนีหิ ฯ ยา ปสฺสตีติ ยา สุณาตีติ ตาหิ วุตฺตญฺจ มายฺเย สมฺมชฺชา วิหาโร

---

๑ ม. ฉ. ม. ฉวิญฺจ ปน สา ฯ

នែលោកម្ចាស់ លោកកុំនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតី ឬដោយកូនគហបតីឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរស្វាត់ចុះ សង្ឃរមែងសរសើរសេចក្តីស្វាត់នៃបង្អួនស្រី ។ ភិក្ខុនីនោះ កាលភិក្ខុនីទាំងឡាយពោលយ៉ាងនេះ ហើយក៏នៅប្រកួតប្រកាន់ធ្លើយយ៉ាងនោះដដែល ភិក្ខុនីនោះត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាមដរាបតំរាប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ ។ ភិក្ខុនីនោះបើភិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាមដរាបតំរាប់បីដងហើយលះវត្ថុនោះបាន ការលះដូច្នេះនេះជាការប្រពៃ បើមិនលះទេ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចិត្តិយ ។

(๒๗๗) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ្រប្ចហើយ ។ ដែលហៅថា ច្រឡូកច្រឡំនោះគឺច្រឡូកច្រឡំដោយកាយកម្មនឹងវចីកម្ម ដ៏មិនសមគួរ ។ ដែលហៅថា គហបតីនោះ បានដល់ជនឯណាមួយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។ ដែលហៅថា កូនគហបតីនោះ បានដល់ជនណាមួយជាកូនឬជាបង្អួនប្រុស (នៃគហបតីនោះ) ។

(๒๗๘) ពាក្យថា ភិក្ខុនីនោះ គឺភិក្ខុនីណាមួយដែលជាអ្នកច្រឡូកច្រឡំ ។ ពាក្យថា ត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយ គឺត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាបានឃើញ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាបានឮ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះគប្បីនិយាយហាមប្រាមថា នែលោកម្ចាស លោក

ทหาปเตนาปิ ทหาปเตปุตฺเตนปิ สามิกาหายฺเย วิเวกาฬฺหาย กถินิยา สเงฺฆ วณฺณาทีตาติ ฯ ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏิกฺขิปติ ฉนฺทกรณียนฺติ วตฺวา คจฺฉติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สุตฺวา น วทติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สา ภิกฺขุนี สเงฺฆ สมคฺเค ปฏิกฺขิปติ อาคนฺตฺวา วตฺตพฺพา มายฺเย สงฺฆา วิหารา ทหาปเตนาปิ ทหาปเตปุตฺเตนปิ สามิกาหายฺเย วิเวกาฬฺหาย กถินิยา สเงฺฆ วณฺณาทีตาติ ฯ ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏิกฺขิปติ ฉนฺทกรณียนฺติ วตฺวา คจฺฉติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๗๙) สา ภิกฺขุนี สมนุภาสิตพฺพา ฯ ฌายนฺติยา ปน ภิกฺขาย สมนุภาสิตพฺพา ฯ ฌายิตฺวา ภิกฺขุนิยา ปฏิพลาย สเงฺฆ ญาเปตพฺเพ สุณาตุ เม อายฺเย สเงฺฆ อยํ อิตฺถนฺนามา ภิกฺขุนี สงฺฆา วิหารา

កុំនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតី ឬដោយកូនរបស់គហបតីឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរស្ងាត់ចុះ សង្ឃរមែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់របស់បង្ហូនស្រី ។ កិក្ខុនីទាំងនោះគប្បីនិយាយហាមអស់ភារៈគំរប់ពីរដងផង គប្បីនិយាយហាមអស់ភារៈគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះចេញ ការលះដូច្នេះនេះជាការប្រពៃ បើមិនលះចេញទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាឮហើយមិននិយាយថា កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយនាំយកមកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃ ហើយគប្បីនិយាយហាមថា នែលោកម្ចាស់ លោកកុំនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគហបតី ឬដោយកូនរបស់គហបតីឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកចូរស្ងាត់ចុះ សង្ឃរមែងសរសើរសេចក្តីស្ងាត់នៃបង្ហូនស្រី ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះគប្បីនិយាយហាមច្រើនអស់ភារៈគំរប់ពីរដងផង គប្បីនិយាយហាមអស់ភារៈគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនីនោះលះបង់បាន ការលះបានដូច្នេះនេះជាការប្រពៃ បើមិនលះចេញទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(២៧៩) កិក្ខុនីនោះ ត្រូវកិក្ខុនីទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្ម ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាមច្រើនយ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុនីដែលឆ្លាតប្រតិពលគប្បីញុំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនីនេះមានឈ្មោះនេះ នៅច្រឡូកច្រឡំ

ภควาปตินฺทาติ ภควาปติปุจฺฉนฺติ ฯ สา ตำ วตฺตุ๋ ลพฺภติ-
นิสฺสชฺชตี[๑] ฯ ยนิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺ๋ สเงฺฆ ฐตฺ-
ฐามำ ภิกฺขุนึ สมนุภาเสยฺย ตสฺส วตฺตุสฺส ปติ-
นิสฺสคฺคาย ฯ ฯสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อายฺย
สเงฺฆ อยำ ฐตฺถามา ภิกฺขุนี สำสฏฺา วิหารติ
ภควาปตินฺทาติ ภควาปติปุจฺฉนฺติ ฯ สา ตำ วตฺตุ๋ ลพฺภติ-
นิสฺสชฺชตี[๒] ฯ สเงฺฆ ฐตฺถามำ ภิกฺขุนึ สมนุภา-
สติ ตสฺส วตฺตุสฺส ปตินิสฺสคฺคาย ฯ ยสฺส อายฺสฺมโต
ขมติ ฐตฺถามาย ภิกฺขุนิยา สมนุภาสนา ตสฺส
วตฺตุสฺส ปตินิสฺสคฺคาย สา ตุณฺหสฺส ยสฺส
นกฺขมติ สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ ฯสมตำ วาทามิ
ฯเป ฯ ตติยมฺปิ ฯสมตำ วาทามิ ฯเป ฯ สมนุภฏฺา
สเงฺฆน ฐตฺถามา ภิกฺขุนี ตสฺส วตฺตุสฺส ปตินิสฺส-
คฺคาย ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ ฯวเมตำ
ธารยามีติ ฯ

๑-๒ ม. ม. ๘ ปฐมสิกฺขาปทำ ฯ

ដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនរបស់គហបតីខ្លះ ។ កិកុនីនោះមិនលះវត្ថុនោះចេញទេ ។ បើកម្មនោះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះដើម្បីឲ្យលះវត្ថុនោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ (គឺប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង) ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិកុនីនេះមានឈ្មោះនេះ នៅច្បែកច្បាំងដោយគហបតីខ្លះ ដោយកូនគហបតីខ្លះ ។ កិកុនីនោះមិនលះចោលវត្ថុនោះចេញទេ ។ ឥឡូវនេះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្មចំពោះកិកុនីឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីស្ងៀមនៅ មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់ភាវៈជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់ភាវៈជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ កិកុនីឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះចេញហើយ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្មនេះគួរដល់សង្ឃហើយ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

[๒๘๑] ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ទុក្កដា អេកម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๒๘๑] ឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា ឧប្បដិដ្ឋិស្ស-ដ្ឋតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧម្មត្តកេ វេមតិកា ឧប្បដិដ្ឋិស្សដ្ឋតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧម្មត្តកេ អ-ឧម្មត្តកសញ្ញា ឧប្បដិដ្ឋិស្សដ្ឋតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មត្តកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្ម-ត្តកេ អឧម្មត្តកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[๒๘๒] អនាបត្តិ អសបន្តកាសន្តិយា បដិដ្ឋិស្ស-ដ្ឋន្តិយា ទុម្មុត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

តុវដ្ដិវិគ្គសុត្តំ សត្តមសិក្ខាបទំ

[๒๘๓] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិត្តាធិយោ អន្តោរដ្ឋេ សាសង្ក-

(๒๘๐) កាលសូត្រចប់ញត្តិ (កិក្ខុនីនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (១) កាលសូត្រកម្មវាចាពីដង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (២) កាលចប់កម្មវាចាដាស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๘๑) កម្មជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មជាធម៌ ហើយមិនលះបង់វត្ថុនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មជាធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនជាធម៌ ហើយមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មជាធម៌វិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនជាធម៌ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនជាធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនជាធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๘๒) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុដ្ឋសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីដែលសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនកម្ម ๑ កិក្ខុនីលះបង់វត្ថុនោះ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

តុវដ្ដិវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๒๘๓) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លែងវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយ

សម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកា ចារិកំ ចរន្តិ ។ ឆុត្តា
ឆូសេន្តិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។
តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុ-
និយោ អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិ-
កា ចារិកំ ចរិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនិយោ អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ
អសត្ថិកា ចារិកំ ចរន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរ-
ហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ
អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកា
ចារិកំ ចរិស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-
ទាយ ។ បេ ។ វិគរ្ហិ បត្វា ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ

គ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ នាំគ្នាត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ។ ពួកអ្នកលេងនាំគ្នាប្រទូស្ត (ពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ) ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយនាំគ្នាត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេសន្មតថា ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមគួរនឹងគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងកន្លងផ្នែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីបួរ

สิกฺขาปทํ ฉฑฺเฑสฺสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี อเญฺญน ราชูนา สา-
สงฺกสมฺมเต สปฺปฏิภเย อสตฺถิกา จาริกํ จเรยฺย
ฆาติตฺถิยนฺติ ฯ

(๒๘๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
อเญฺญ ราชูนาติ ยสฺส วิชิเต วิหรติ ตสฺส ราชูนา ฯ สา-
สงฺกนฺติ ฆาต ตสฺมึ มคฺเค โจรานํ นิวาโสกาสา ทิสฺสติ
ภุตฺวาโสกาสา ทิสฺสติ ปิวาโสกาสา ทิสฺสติ นิสีทนา-
โสกาสา ทิสฺสติ นิปชฺชนาโสกาสา ทิสฺสติ ฯ สปฺป-
ฏิภยนฺติ ฆาต มคฺเค โจรเหตุ มนุสฺสา หตา
ทิสฺสนฺติ วิลุตฺตา ทิสฺสนฺติ อาโกฏิตา ทิสฺสนฺติ ฯ อ-
สตฺถิกา ฆาต วินา สตฺเถน ฯ จาริกนฺติ จเรยฺยาติ กุกฺกุ-
ฏสมฺปาเต[๑] คาเม คามนฺตเร คามนฺตเร อาปตฺติ ฆาติตฺถิ-
ยสฺส ฯ อคามเก อรญฺเญ อฑฺฒโยชเน อฑฺฒโยช-
เน อาปตฺติ ฆาติตฺถิยสฺส ฯ

---

๑ ม กุกฺกุฏสมฺปาเต ฯ

សំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយគ្មានពួកឈ្លួញទៅជាមួយ ហើយត្រែចទៅកាន់ចាកែខាងក្នុងដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๘๔) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិតណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងក្នុងដែន គឺកិកូនីនៅខាងក្នុងដែនរបស់ស្តេចណា ក៏ត្រែចទៅក្នុងដែនរបស់ស្តេចនោះ ។ ដែលហៅថា ទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសនោះ បានដល់កន្លែងដែលពួកចោរនៅក៏ជ្រែកដ កន្លែងដែលពួកចោរបរិភោគក៏ជ្រែកដ កន្លែងដែលពួកចោរឈរក៏ជ្រែកដ កន្លែងដែលពួកចោរអង្គុយក៏ជ្រែកដ កន្លែងដែលពួកចោរដេកក៏ជ្រែកដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ទីដែលហៅថា ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខនោះ គឺពួកមនុស្សដែលចោរទាំងឡាយសម្លាប់ក៏ជ្រែកដ ដែលចោរប្លន់ក៏ជ្រែកដ ដែលចោរវាយក៏ជ្រែកដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ដែលហៅថា គ្មានពួកឈ្លួញទៅជាមួយនោះ គឺវៀរចាកពួកឈ្លួញចេញ ។ ពាក្យថា ត្រែចទៅកាន់ចាកែ សេចក្តីថា កិកូនីត្រែចទៅក្នុងស្រុកតំណាត់មួយរយៈមាន់ហើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយវាល់ ។ បន្ទោះស្រុក ។ ទីព្រៃមិនមែនជាស្រុកកិកូនីត្រែចទៅក្នុងទីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយវាល់ ។ កន្ទុះយោជន៍ ។

(๒๘๕) อนาปตฺติ สเจฺจน สหา คจฺฉติ เอเมฯ อปฺปฏิกเยฯ คจฺฉติ อาปทาสุ ฉมฺภตฺติกาเย อาทิ-กมฺมิกายาติ ฯ

ตุวฏฺฏวคฺคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

(๒๘๖) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเมฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ตีเรเรฏฺเฐ สาสงฺกสมฺมเต สปฺปฏิกเยฯ อสตฺติกา จาริกํ จรนฺติฯ ฉฏฺฐา ทูเสนฺติฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฉฏฺฐาย ทูเสนฺติ ทียนฺติ วิกาเลปิ กเถ ปิ ฉาย ภิกฺขุนิโย ตีเรเรฏฺเฐ สาสงฺกสมฺมเต สปฺปฏิกเยฯ อสตฺติกา จาริกํ จ-ริสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ตีเรเรฏฺเฐ สาสงฺกสมฺมเต สปฺปฏิกเยฯ อสตฺติกา จาริกํ

(๒๘๕) ការៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីទៅជាមួយពួកឈ្មួញ ๑ ភិក្ខុនីទៅក្នុងទីរកៀមក្បាន្តមិនមានភ័យ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ត្រុដ្ឌវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘

(๒๘๖) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ គ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចារិកខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ฯ អ្នកលេងទាំងឡាយក៏នាំគ្នាប្លន់ស្ត (ពួកភិក្ខុនីនោះ) ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមគួរនឹងគ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចារិកខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ សោះ ฯ បេ ฯ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកភិក្ខុនីគ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចារិក

จวนฺติสุ ฯ สพฺเพ ภควนฺตา ฯ วิสารทา ตุฏฺฐา ภควา ภควโต มหา ชาม กิกฺขเว กิกฺขนิยา ติภวเญฺญ สาสนสฺมิญฺเจว สปฺปฏิภายเย อสติกรา ชาวิกา จวิสฺสนฺติ เนตํ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯ ยาวญฺจ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิยา ฯ มหิ สิกฺขาปทา ทุฏฺฐิสนฺติ ยา ปน กิกฺขนิ ติภวเญฺญ สาสนสฺมิญฺเจว สปฺปฏิภายเย อสติกรา ชาวิกา จวิสฺสนฺติ จวเยยฺย ชาติตฺถิยนฺติ ฯ

(๒๘๗) ยา ปน ติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขนิติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนิติ ฯ ติภวเญฺญติ ยสฺมา ภิกฺขเต ภิหารติ ตสฺมา ภเวตฺวา อญฺญสฺมา ฯ สาสนนฺติ ชาม ติสฺมึ มคฺเค ชาวนา ภิกฺขาการ. สา ทิสฺสติ ภุตฺวาการาสา ทิสฺสติ ปิตาการาสา

ខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ពិតមែនឬ ។ កិកុតាំងឮថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រទានសួរថា ម្នាលកិកុតាំងឮ ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងគ្នានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចាវិកខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខទេ ម្នាលកិកុតាំងឮ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនតាំងឮដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុតាំងឮ ពួកកិកុនីបួសដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយគ្មានពួកឈ្មួញទៅជាមួយ ហើយត្រេចទៅកាន់ចាវិកខាងក្រៅដែនដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๘๗) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជដែលកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងក្រៅដែន គឺកិកុនីនៅក្នុងដែនរបស់ស្តេចណា ហើយត្រេចទៅកាន់ចាវិកក្នុងដែនរបស់ស្តេចឯទៀត ក្រៅពីដែនរបស់ស្តេចនោះ ។ ដែលហៅថា ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសនោះ បានដល់កន្លែងដែលពួកចោរនៅក៏ប្រាកដ កន្លែងដែលពួកចោរបរិភោគក៏ប្រាកដ កន្លែងដែលពួកចោរឈរក៏ប្រាកដ

นิสฺสคฺคิยา นิสฺสคฺคิยาติ นิสฺสคฺคิยา นิปฺผนฺนกาเรน นิสฺสคฺคิยา ฯ สปฺปฏิภยนฺ ติ สปฺปฏิภยนฺ เตน เตน ภยานเกน ภยานเกน มนุสฺสา ปาตา นิสฺสฏฺฐา วิสฏฺฐา นิสฺสฏฺฐา อาโกฏิตา นิสฺสฏฺฐา ฯ อสตฺถิกา ติ วิตา สตฺเถน ฯ ปาจิตฺติยนฺ ติ ปาจิตฺติยนฺ ปาจิตฺติยเมว ปาจิตฺติยนฺ ติ ปาจิตฺติยนฺ ฯ อกามเกน อาญฺญา อญฺญา-โยคเน อญฺญโยคเน ปาจิตฺติยนฺ ติ ปาจิตฺติยนฺ ฯ

(๒๘๘) อถาปเรน สตฺเถน สห คจฺฉติ เอเกน ปฏิคเณ คจฺฉติ ปาจิตฺติยนฺ ติ ปาจิตฺติยนฺ ฯ

ตติยภาณวาร

(๒๘๙) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยนฺ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สาวตฺถิยนฺ อญฺญตโร อุปาสโก ปาสาทิกาย ทาริกาย ปสีทิตฺวา มนุสฺสา อุปฺปาเทตฺวา ปฏิยาเทตฺวา วิตาเรตฺวา ทาเปสิ ฯ มนุสฺสา

កន្លែងដែលពួកចោរអង្គុយក៏ប្រាកដ កន្លែងដែលពួកចោរដេកក៏ប្រាកដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ទីដែលហៅថា ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខនោះ គឺពួកមនុស្សដែលចោរទាំងឡាយសម្លាប់ក៏ប្រាកដ ដែលពួកចោរប្លន់ក៏ប្រាកដ ដែលពួកចោរវាយក៏ប្រាកដក្នុងផ្លូវនោះ ។ ដែលហៅថា គ្មានពួកឈ្ងាយ គឺវៀរចាកពួកឈ្ងាយ ។ ពាក្យថា ត្រែចទៅកាន់ចារិក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីត្រែចទៅកន្លងស្រុកតំណាត់មួយរយៈមានហើរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ៦ចំណុះ ស្រុក ។ ភិក្ខុនីត្រែចទៅកន្លងព្រៃមិនមែនស្រុក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ៦ចំណុះកន្លះយោជន៍ ។

(๒๘๘) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីទៅជាមួយពួកឈ្ងាយ ๑ ភិក្ខុនីទៅកន្លងទីក្បែរកន្លះយោជន៍មិនមានភ័យ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ភុម្មដ្ឋវគ្គ សិក្ខាបទទី ๙

(๒๙๙) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តវេឡុវនជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនីត្រែចទៅកាន់ចារិកខាងក្នុងវស្សា ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល

កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរិស្សន្តិ ចារិតាយ តំណាយ សម្មុទ្ធត្តា ឯកច្ចិយំ ជីវំ វិលោបេត្វា ពហូ ខុទ្ទកេ ចាណេ សង្ឃាដេ អាចាទេត្តាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិចារេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរេយ្យ ចាតិត្ថិយន្តិ ។

(๒๙๐) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ អន្តោវស្សន្តិ បុរិមំ វា តេមាសំ បច្ឆិមំ

បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងត្រែចទៅកាន់ចាវកែខាងកន្លងវស្សាដើរ ជាន់ស្មៅស្រស់ទាំងឡាយ បៀតបៀនវត្ថុដែលរស់នៅមានឥន្ទ្រិយតែមួយ ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយតូច ៗ ឲ្យវិនាសទៅជាច្រើនសោះ ។ ពួកកិកុនីបានឮមនុស្សទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងត្រែចទៅកាន់ចាវកែខាងកន្លងវស្សាសោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាពួកកិកុនីត្រែចទៅកាន់ចាវកែខាងកន្លងវស្សា ពិតមែនឬ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីមិនសមបីនឹងត្រែចទៅកាន់ចាវកែខាងកន្លងវស្សាទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លានៃជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ពួកកិកុនីចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយត្រែចទៅកាន់ចាវកែខាងកន្លងវស្សា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๙๐) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងកន្លងវស្សា

ภ เตหาสํ หาสิสฺสา ฯ ตาวเกหิ จ ปเนว กุกฺกุจฺจสมา-
ปตฺติ ตาเย ตาเยหิ ตาหิ ตาหิ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ
อตาหเก หาเฬ หฬยาปเน หฬยาปเน อาปตฺติ
ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๒๙๑) อนาปตฺติ สลฺลาหกาณีเยน ภณฺฑติ
เกนจิ ทุฏฺฐา ภณฺฑติ อาปทาสุ ทุฏฺฐสฺสาย
อาธิกมฺมิกาย ฯ

ตุวฏฺฏวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๒๙๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยา
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส ฯ เตน โข ปน
สมเยน ภิกฺขุนิโย สตฺตาหํ ภตฺตหาเร วสฺสิ วสนฺติ
สตฺต โหมนฺติ สตฺต ภิกฺขา ฯ มนุสฺสา ทุติยนฺติ ติยนฺติ
วิฆาเตนฺติ อาหุนฺติ ภิกฺขุนิสงฺฆสฺส ทาตพฺพกาลา น

សេចក្តីថា ភិក្ខុនីមិនបានទៅចាំវស្សាកំណត់ ៣ខែខាងដើមក្តី[1] កំណត់ ៣ខែខាងចុងក្តី[2] ។ ពាក្យថា គ្រែចៅគាន់ចារក សេចក្តីថា ភិក្ខុនី គ្រែចៅក្នុងស្រុកកំណត់មួយរយៈមានហើរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ បន្ទោះស្រុក ភិក្ខុនីគ្រែចៅក្នុងព្រៃមិនមែនស្រុក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ កន្ទុះយោជន៍ ។

(๒๙๑) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីទៅដោយសត្តាហកវណីយកិច្ច ๑ ភិក្ខុនីទៅព្រោះហេតុនីមួយបៀត-បៀន ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ត្តរិដ្ឋិវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐

(๒๙๒) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តវេឡុវនៈ ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ដិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីចាំឆ្លាយនៅចាំវស្សាក្នុងវត្តវេឡុវន ដិតក្រុងរាជគ្រឹះនោះឯង (ចេញវស្សាហើយក៏នៅ) ក្នុងទីនោះអស់ហេមន្តរដូវ (នៅ) ក្នុងទីនោះអស់គិម្ហរដូវ ។ មនុស្សចាំឆ្លាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ម៉ិសចាំឆ្លាយចង្រៃត

---

๑ បុរិមិកាវស្សា ។ ๒ បច្ឆិមិកាវស្សា ។

สมาสํ ติสา ปกฺกามยติ ฯ อเสฺสาสุ โข ภิกฺขุนิ-
โย เตสํ มนุสฺสานํ อุฏฺฐายนฺตานํ นิยนฺตานํ วิกา-
เลนฺตานํ ฯ อถโข ตา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุ ปิตมตฺตุ
อาโรเจสุ ฯ ภิกฺขู ภควโต ปิตมตฺตุ อาโรเจสุ ฯ
อถโข ภควา ปิตสฺมึ นิสินเน ปิตสฺมึ ปกฺกนฺเต
ธมฺมึ กถึ กตฺวา ภิกฺขู อามนฺเตสิ เตนหิ ภิกฺขเว
ภิกฺขุนีนํ สิกฺขาปทํ ปญฺญเปสฺสามิ ตสฺส อกฺขาเส
ปฏิปชฺช สงฺฆสุฏฺฐาย ฯเป ฯ สงฺฆมฺหฏฺฐิตาย วิญฺญา-
ปฺตฺติยา ฯ ฯวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย สมฺม
สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี วสฺสํ วุฏฺฐา
ชานิกา น ปกฺกเมยฺย อนฺตมโส ฉปฺปญฺจโยชนานิปิ
ชานิตพฺพนฺติ ฯ

(๒๙๓) ยา ปนาติ ยา ยาติสา ฯเป ฯ
ภิกฺขุนีติ ฯเป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเต อธิปฺเปตา
ภิกฺขุนีติ ฯ วสฺสํ วุฏฺฐา นาม ปุริมิ ก เตมาสิ ปจฺฉิมิ

ฉันนี้ตลอดกิกขุนีตำนั้นแล้ว ก็ตำนั้นแลมิได้ทรงสละเลยซึ่งกิกขุนีตำนี้ (ทำไมจึงทรงกระทำอย่างนี้เล่า) ? ด้วยกิกขุนีทั้งหลายในอดีตกาลนั้นเป็นผู้ไม่ประมาทแล้ว ? เพราะกิกขุนีนั้นเป็นผู้ไม่ประมาทแล้ว ? กิกขุนีตำนั้นจึงได้ถึงความเป็นผู้ไม่ประมาทแล้ว ? เพราะเหตุนั้น ? ตำนี้จึงได้ถึงความเป็นผู้ไม่ประมาทแล้ว ? ด้วยประการฉะนี้ ? ฯ

(๒๙๓) ก็ในคำว่า กิกขุนีณามุยา มีเนื้อความอธิบายดังนี้ ชื่อว่ากิกขุนี เพราะอรรถว่าเป็นผู้ขอ ? ชื่อว่ากิกขุนี เพราะอรรถว่าเป็นผู้ขอเที่ยว ? ชื่อว่ากิกขุนี เพราะอรรถว่าเป็นผู้ขอเที่ยวเลี้ยงชีพ ? ชื่อว่ากิกขุนี เพราะอรรถว่าเป็นผู้ขอเที่ยวเลี้ยงชีพด้วยการขอ ? ชื่อว่ากิกขุนี เพราะอรรถว่าเป็นผู้ขอเที่ยวเลี้ยงชีพด้วยการขอเป็นนิตย์

ก เสมาสมฺมุตฺยา ฯ ตาวเทว จ ปกฺกมิสฺสนฺติ อญฺญมญฺ-
ญสฺส ฉปฺปญฺจโยชนานิ[๑] ฆนฺตุ ฉิกฺขิตฺตมตฺเต อาปตฺติ
ทาตพฺพายสฺส ฯ

(๒๙๖) อนาปตฺติ สเจ อญฺญาเย ปริเยสิตฺวา
ธุตงฺเคหิ ภิกฺขูหิ จ ลภติ ลาภาย อาปทาสุ
ขุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ภิกฺขุนีวิภงฺคา จตุตฺถา ฯ

---

๑ ฉ. ม. ฉปฺปญฺจโยชนานิปีติ ฯ

ภิกฺขุนี*ใด*ยังไม่ได้ขอขมาว่า อาตมาจักไม่ยอมให้ท่านเข้าไปสู่ตระกูลอุปัฏฐาก ดังนี้ ก็ดี ยังไม่ได้ขอขมาว่า ท่านจงอย่าเข้าไปสู่ตระกูลอุปัฏฐากของอาตมา ดังนี้ ก็ดี ยังไม่ได้ขอขมาว่า ท่านจงอย่าเข้าไปสู่ตระกูลอุปัฏฐากของอาตมาเลย

បិត្តាគារវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[២៨៥] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន រញ្ញោ បសេនទិស្ស កោសលស្ស[1] ឧយ្យានេ ចិត្តាគារេ បដិភានចិត្តំ ភតំ ហោតិ ។ ពហូ មនុស្សា ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ គច្ឆន្តិ ។ ឆព្ភិក្ខិ-យាបិ កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ អគមំសុ ។ មនុស្សា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិការេន្តិ ភេថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ គច្ឆិស្សន្តិ សេយ្យថា-បិ តិត្ថិនិយោ គាមកោតនិយោតិ[2] ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិការេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិការេន្តិ ភេថំ ហិ នាម ឆព្ភិក្ខិយោ កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ ទស្សនាយ គច្ឆិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ភិក្ខិយោ កិក្ខុនិយោ ចិត្តាគារំ

---

១ ម. បសេនទិកោសលស្ស ។ ២ ម. តិត្ថិកាមកោតិនិយោតិ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៤៩៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង នាយជាង់ចានគួរគំនូរក្នុងព្រះពន្ធដំណាក់ដ៏វិចិត្រ[1]ក្នុងឧទ្យានស្តេចបសេនទិកោសល ។ ពួកមនុស្សជាច្រើនតែង់ទៅមើលព្រះពន្ធដំណាក់ដ៏វិចិត្រ (នោះ) ។ សូម្បីពួកឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនី (កិក្ខុនីពួក ៦រូប) ក៏ចានទៅមើលព្រះពន្ធដំណាក់ដ៏វិចិត្រ (នោះដែរ) ។ មនុស្សទាំង ឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំង ឡាយមិនសមបើនឹង់ទៅមើលព្រះពន្ធដំណាក់ដ៏វិចិត្រដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំង ឡាយចានឮពួកមនុស្សទាំងនោះកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ។ កិក្ខុនីទាំង ឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំង ឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងទៅមើលព្រះពន្ធដំណាក់ដ៏វិចិត្រសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំង ឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាកិក្ខុនីទៅមើលពន្ធដំណាក់ដ៏វិចិត្រ

---

១ អដ្ឋកថា ថា ជានដល់សាលាដ៏វិចិត្រសម្រាប់ស្តេចក្រសាល ។

ธสฺสนาย ภชฺชนตฺถาย ฯ สงฺฆ ภคฺคาย ฯ วิคฺคหาย ภุณฺโห ภคฺคา ภคฺคี มาย ชาย ภิกฺขเว ฉพฺภิโย ภิกฺขุนิโย ปิตฺตาสาโร ธสฺสนาย ภชฺชิสฺสนฺติ เอวเมว ภิกฺขเว อนฺปสนฺนาน ภ ปสาทาย ฯ เป ฯ ฬาหฺ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๙ มี สิกฺขาปท ฉฑฺเสตฺ ยา ปน ภิกฺขุนี ราชาสาโร ภ ปิตฺตาสาโร ภ อาภโม ภ ขุยฺยาน ภ โจรกฺขาโร ภ ธสฺสนาย ภชฺเชยฺย ชาปิตฺตียนฺ ฯ

(๒๙๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยี ๙ปสฺมี อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ราชาสาโร ชาย ยสฺส ภาสฺส ภญฺญา ภาชฺชิตุ รมิตุ ภาสา เหาติ ฯ ปิตฺตาสาโร ชาย ยสฺส ภาสฺส มนุสฺสาน ภาชฺชิตุ รมิตุ ภาสา เหาติ ฯ อาภเมา ชาย ยสฺส ภาสฺส มนุสฺสาน ภาชฺชิตุ รมิตุ ภาสาเรา เหาติ ฯ ขุยฺยาน ชาย ยสฺส ภาสฺส มนุสฺสาน ภาชฺชิตุ รมิตุ ภาสา เหาติ ฯ โจรกฺขาโร ชาย

ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់ត្បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មតាយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងទៅមើលរាជដំណាក់ដ៏វិចិត្រទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ល។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅដើម្បីមើលដំណាក់សម្រាប់ក្រសាលរបស់ស្តេចក្តី ពេងដ៏វិចិត្រក្តី សួនក្តី ឧទ្យានក្តី ស្រះបោក្ខរណីក្តី ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๙๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា ដំណាក់ក្រសាលរបស់ស្តេច បានដល់ដំណាក់ដែលគេសាងដើម្បីក្រសាលសប្បាយដល់ស្តេចនៅកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា ពេងដ៏វិចិត្រ បានដល់ពេងដែលគេសាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សទាំងឡាយនៅកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា សួន បានដល់សួនដែលគេសាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សទាំងឡាយកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា ឧទ្យាន បានដល់ឧទ្យានដែលគេសាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សទាំងឡាយក្នុងកន្លែងណាមួយ ។ ដែលហៅថា ស្រះបោក្ខរណី បានដល់ស្រះបោក្ខរណីដែលគេ

យេន្តេ ភគ្គេ បច្ចុស្សវនំ កតិទ្ធិតុំ វមិតុំ ភគវា យោគំ ។ ទស្សនាយ កប្បតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ បិតា បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ទស្សនូបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឯកមេកំ ទស្សនាយ កប្បតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ បិតា បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ទស្សនូបចារំ វិជហិត្វា បុនប្បុនំ បស្សតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(๒๙๗) អនាបត្តិ អាភេ បិតា បស្សតិ កប្បដ្ដិំ វា អាកប្បដ្ដិំ វា បស្សតិ សតិ ករណីយេ កត្វា បស្សតិ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បិណ្ឌបាវគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

(๒๙๘) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិត្តុនិយោ អាសន្នីបិ បល្លង្កំបិ បរិភុញ្ជន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា

សាងដើម្បីលេងសប្បាយដល់មនុស្សពាំងឆ្ការយកក្នុងកន្លែងណាមួយ ។ កិកូនីទៅដើម្បីមើល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈរមើលកងទ័ណា ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយក្នុងទីនោះ ។ កិកូនីលះបង់ឧបចារមើល ហើយមើលរឿយ ។ ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។ កិកូនីទៅដើម្បីមើលកន្លែងណាតែមួយ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (មួយ ។) ឈរមើលកងទ័ណា ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយក្នុងទីនោះ ។ លះបង់ឧបចារមើលហើយមើលញយ ។ ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

(២៩៧) អរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺ កិកូនីឈរក្នុងអាវាមហើយមើល ១ កិកូនីកំពុងដើរទៅក្តី ដេរមកក្តី យើញ ១ កាលបើមានកិច្ចកិកូនីទៅហើយយើញ ១ កិកូនីមានសេចក្តីរន្ធត់ក្រយ ១ កិកូនីឆ្កួត ១ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(២៩៨) សម័យនោះ ព្រះភគវន្តដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិកូនីពាំងឆ្ការប្រើប្រាស់អាសន្ទិ[1]ខ្លះ បល្ល័ង្ក[2]ខ្លះ ។ មនុស្សពាំងឆ្ការដើរទៅកាន់

---

១ ជើងម៉ាបួនជ្រុងដែលអង្គុយបានតែម្នាក់ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា បានដល់អាសនៈក្នុងហួសប្រមាណ ។ ២ គ្រែវិចិត្រដោយសត្វសាហាវ ។

ปสฺสตฺถา ทุฏฺฐายนฺติ ทุฏฺฐา หุตฺวา วิหาเรนฺติ กถญฺจ ปน ภิกฺขุ ตาสุ กถาสุ อาสงฺกิตพฺพาทีนิ ปริหรนฺโต สีลานิ วิสุทฺธานิ กโรตีติ เอวมาทิ สพฺพมฺปิ ปาฬิยา อตฺถโต จ ภาวนานเยน จ สกฺกา ญาตุนฺติ ปาฬิยา อตฺถโต จ ภาวนานเยน จ ปากฏเมว กตฺวา ทสฺสิตตฺตา

ตาวิกวิหารเหมือนกันแล้วเหยียดเท้าออกเหยียบเท้าของภิกษุณีนั้น ครั้นแล้วได้กล่าวคำนี้ว่า ดูก่อนน้องหญิง ขอโทษเถิด ดูก่อนน้องหญิง ขอโทษเถิด ดูก่อนน้องหญิง ขอโทษเถิด

វុច្ចតិ ។ បល្លង្កោ ជាម អាហរិមេហិ ឯលេហិ កតោ
ហោតិ ។ បរិភុញ្ជេយ្យាតិ តស្មិំ អភិនិសីទតិ វា
អភិនិបជ្ជតិ វា អាបត្តិ ចាតុត្ថំយស្ស ។

[៣០០] អជានាបត្តិ អាសន្ទិយា ចាទេ និន្និត្វា
បរិភុញ្ជតិ បល្លង្កស្ស វា លេ កិន្និត្វា[1] បរិភុញ្ជតិ ឧម្មត្តិ-
កាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

បិត្តាគារវគ្គស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

[៣០១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ និយោ សុត្តំ
កន្តន្តិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា
ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិទាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខូ និយោ
សុត្តំ កន្តិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ គិហិនិយោ កាមភោគិ-
និយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ និយោ តេសំ ម-
នុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិទាចេន្តានំ យេ តា

---

๑ ម. ជិន្និត្វា ។

តថាគតឲ្យឈ្មោះថា អាសន្ទិ ។ គ្រែដែលគេវិចិត្រដោយសត្វកាចទាំង
ឡាយលើកទៅមកបាន ឈ្មោះថា បល្ល័ង្ក ។ ពាក្យថា ប្រើប្រាស់ គឺ
កិក្ខុនីអង្គុយប្រដេកលើអាសនៈនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដិយ ។

(៣០០) ភេរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ
កិក្ខុនីកាត់ដើងអាសន្ទិហើយទើបប្រើប្រាស់ ១ កិក្ខុនីទំលាយរូបសត្វកាច
ទាំងឡាយនៃបល្ល័ង្កហើយទើបប្រើប្រាស់ ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាង
ដើមបញ្ញត្តិ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៣០១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងដេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយា
កិក្ខុនីទាំងឡាយការសូត្រ (ឬអម្បោះ) ។ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅ
កាន់ចារិកវិហារឃើញហើយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងការអម្បោះដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិ-
ភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះកំពុង
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា

ภิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ขุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม ฉพฺภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา สุตฺตํ กาเลสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา สุตฺตํ กาเลนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ฉพฺภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา สุตฺตํ กาเลสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ ฯวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา เอวญฺจ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสิตพฺพนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี สุตฺตํ กาเลยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๐๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ เอตสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ สุตฺตํ นาม ฉ สุตฺตานิ เวทลฺลญฺจ ปกฺขิปิตฺวา สงฺคีติกฺขนฺธกปริวารา ปาฬิ ฯ กาเลยฺยาติ สยํ กาเลติ ปโยเค ทุกฺกฏํ ขุทฺทกขุทฺทเก อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺสาติ ฯ

មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកូនីចាំឆ័ន្ទាយនោះ ក៏ពោលពាសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីមិនសមបើនឹងការអម្បោះសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាកិកូនីចាំឆ័ន្ទាយការអម្បោះ ពិតមែនឬ ។ កិកូចាំឆ័ន្ទាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ ឆព្វគ្គិយាកិកូនីចាំឆ័ន្ទាយមិនគួរបើនឹងការអម្បោះទេ ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ អំពើនេះមិនមែនធ្វើឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំឆ័ន្ទាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកូចាំឆ័ន្ទាយ កិកូនីចាំឆ័ន្ទាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយការអម្បោះ កិកូនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣០២) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ្រចហើយ ។ សូត្រចាំឆ័ន្ទាយមាន ៦ យ៉ាង គឺរបស់ធ្វើដោយសម្បកឈើ ១ ធ្វើដោយកប្បាស ១ ធ្វើដោយសូត្រ (សម្បកនាង) ១ ធ្វើដោយរោមសត្វ ១ ធ្វើដោយឆ្នៃ ១ ទឹងកង្គៈ (របស់ដែលលាយដោយវត្ថុចាំឆ័ន ៥ មានសម្បកឈើជាដើមជាមួយគ្នា) ១ ឈ្មោះថាសូត្រ ។ ពាក្យថា ការ គឺកិកូនីការដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលការ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ ๆ ការៈដែលបង្វិលមួយដុំ ๆ ។

[๓๐๓] อนาปตฺติ กาลิกสมฺปวาเส กาลาติ ชุณฺหปกฺขกาเย อาทิกมฺมิกาเยาติ ฯ

ปิณฺฑปาตวคฺคสฺส จตุตฺถสิกฺขาปทํ

[๓๐๔] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน กิงฺกณิโย กิมิหิวเยฺยาวจฺโจ กรเภฺกติ ฯ ยา สา กิงฺกณิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา อุชฺฌายติ ขียติ วิปาเจติ กถญหิ นาม กิงฺกณิโย กิมิหิวเยฺยาวจฺโจ กริสฺสตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร กิงฺกณิโย กิมิหิวเยฺยาวจฺโจ กรเภฺกติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ อถ โข พุทฺธา ภควา กถญหิ นาม กิงฺกณิโย กิมิหิวเยฺยาวจฺโจ กริสฺสติ เนตํ กิงฺกณิเย อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ภิยฺโย จ กิงฺกณิเย

(๓๐๓) ภาระដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីការអង្ករដែលគេការរួចហើយ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

(๓๐๔) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថ ฯ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបីនឹងធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថសោះ ฯ បេ ฯ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថ ពិតមែនឬ ฯ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពួកកិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ

ตสฺสุทฺเทเส ฯเปฯ สงฺฆาทิเสสา ธมฺมา อาปชฺชิตพฺพา ยาว ปน ตสฺสุทฺเทสา
ตาหิเวยฺยาวจฺจํ กาเรยฺย ตาวติตฺถิยาว ฯ

(๓๐๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ตสฺสุทฺเทโส ฯเปฯ อยํ สมฺมุขา อตฺถิ
อวิปฺปกตา ตสฺสุทฺเทโส ฯ ตาหิเวยฺยาวจฺจํ นาม อาคารกสฺส ยาคุ ภตฺตํ
ขาทนียํ ภ ปูวาทิ สาลกาทิ ภ เภสชฺชาทิ[1] ภ ฆรูปกรณาทิ อาปตฺติ ตาวติตฺถิยสฺส ฯ

(๓๐๖) อนาปตฺติ ยาคุภตฺเต สงฺฆิกาย อตฺถิ เตลมธุผาณิตาทิกา ยาคุ ภตฺตาทิ
ขาทนียาทิ ปูวาทิ สาลกาทิ เภสชฺชาทิ[2] ฆรูปกรณาทิ ธมฺมภณฺฑิกาย อาธิกมฺมิกาย ฯ

ปิตฺตาคารกฺขสฺส ปญฺหมสิกฺขาปทํ

(๓๐๗) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อารเม ฯ
เตน โข ปน สมเยน อญฺญตร ภิกฺขุนี ชุณฺ-
หนฺตึ ภิกฺขุนึ อุปสงฺกมิตฺวา ปิตาเยว ปิยายฺย สมฺ

๑-๒ ฉ. เวฬุนฺตึ ฯ

กิกฺขุนีตาฬกฺขยจูฬสิกฺขาปทวณฺณนา

อธิกรณํ ปรมสมหีตเ ฯ ปุลฺลนฺตา กิกฺขนี สาตฺตเ ปฏิสฺสุณิตฺวา[๑] เนว ปรมสมเตเ น ปรมสมาย ฆสฺสุกฺกาเ กเรตเ ฯ อยเขา สา กิกฺขนี กิกฺขนีนเ ฬตมตฺเ อาเรเจสิ ฯ ยา ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ฆุฏฺฐายนฺเ ฑียนฺเ วิหาเรนฺเ กเถ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺตา กิกฺขนิยา ฬหาย๎เ สมเ อธิกรณํ ปรมสมหีตเ ปุจฺฉมานา สาตฺตเ ปฏิสฺสุณิตฺวา เนว ปรมสมเตเ น ปรมสมาย ฆสฺสุกฺกาเ กริสฺสตีเ ฯเป ฯ สเจ กิร กิกฺขเว ปุลฺลนฺตา กิกฺขนี กิกฺขนิยา ฬหาย๎เ สมเ อธิกรณํ ปรมสมหีเ ปุจฺฉมานา สาตฺตเ ปฏิสฺสุณิตฺวา เนว ปรมสมเตเ น ปรมสมาย ฆสฺสุกฺกาเ กเรตีเ ฯ สเจ ภควเ ฯ วิกรหิ ตุนฺโต ภควเ กเถ หิ นาม กิกฺขเว ปุลฺลนฺตา กิกฺขนี กิกฺขนิยา ฬหาย๎เ สมเ อธิกรณํ ปรมสมเห. หีเ ปุจฺฉมานา สาตฺตเ ปฏิสฺสุณิตฺวา เนว ปรมสเมสฺสตเ น ปรมสมาย ฆสฺสุกฺกาเ กริสฺสตเ เนเ กิกฺขเว

๑ ม. ปฏิสุณิตฺวา ฯ

នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីគ្រាន់តែទទួលពាក្យថា សាធុ តែមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នោះទេ្បីយ ។ ទើបភិក្ខុនីនោះ ប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ តំណោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់កាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះដូច្នេះ ជានទទួលពាក្យថា សាធុ ហើយ មិនសមប៉ុន្មានមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ (អធិករណ៍នោះ) សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពុំថា ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីកាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះដូច្នេះ ជានទទួលពាក្យថាសាធុហើយ តែមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីកាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះដូច្នេះ ជានទទួលពាក្យថាសាធុហើយ ហេតុអ្វីក៏មិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ម្នាលភិក្ខុ

អប្បសទ្ធានំ ឯ បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិត្តេវ កិត្តិនិយោ ឥមំ សទ្ធាបនំ ទុទ្ធិសន្តិ យា បន កិត្តិនី កិត្តិនិយា ឯមាយ្យេ ឥមំ អធិការណំ រូបស. មេមាតំ រុច្ចមានា សាធូតំ បដិសុណាតូ សា បច្ច អនន្តរាយិកានី នេវ រូបសមេយ្យ ន រូបសមាយ ទុស្សុក្កំ ការេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៣០៨) យា បនាតំ យា យាធិសា ។បេ។ តិក្ខិ. នីតំ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្តេ អធិប្បេតា កិត្តិនីតំ ។ កិត្តិនិយាតំ អញ្ញាយ កិត្តិនិយា ។ អធិការណំ ឆាម បត្តាវ អធិការណានិ វិវាទាធិការណំ អនុវាទាធិក. រណំ អាបត្តាធិការណំ កិច្ចាធិការណំ ។ ឯមាយ្យេ ឥមំ អធិការណំ រូបសមេមាតំ ឯមាយ្យេ ឥមំ អធិ ការណំ វិនិច្ឆេមាំ ។ សា បច្ច អនន្តរាយិកានីតំ អសតំ អន្តរាយេ ។ នេវ រូបសមេយ្យាតំ ន សយំ រូបសមេយ្យ ។ ន រូបសមាយ ទុស្សុក្កំ ការេយ្យាតំ

ចាំឆ័ព្វាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែរថ្លាដល់ជនចាំឆ័ព្វាយដែលមិនទាន់ដែរថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ័ព្វាយ ភិក្ខុនីចាំឆ័ព្វាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយកាលដែលភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាង៉ម្ចាស់ នាង៉ចូរមកចូរមូលប់អធិករណានេះដូច្នេះ បានទទួលពាក្យថាសាធុហើយ ភិក្ខុនីនោះកន្លងកាលជាខាង៉ក្រោយឥតមានសេចក្តីអន្តរាយ (អ្វី) ហើយមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣០៨) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទ ១ នៃបាដិមោក្ខសូត្រហើយ ។ ពាក្យថា កាលដែលភិក្ខុនីបានដល់ភិក្ខុនីដទៃ ។ អធិករណ៍ចាំឆ័ព្វាយ ៤ គឺវិវាទាធិករណ៍ ១ អនុវាទាធិករណ៍ ១ អាបត្តាធិករណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ ឈ្មោះថា អធិករណ៍ ។ ពាក្យថា នែនាង៉ម្ចាស់ នាង៉ចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះ គឺថា នែនាង៉ម្ចាស់ នាង៉ចូរមកវិនិច្ឆ័យអធិករណ៍នេះ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុនីនោះកន្លងកាលជាខាង៉ក្រោយឥតមានសេចក្តីអន្តរាយ គឺកាលបើសេចក្តីអន្តរាយមិនមាន ។ ពាក្យថា មិនរម្ងាប់ គឺមិនរម្ងាប់ដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើសេចក្តី

ឯ អញ្ញំ អាណាបេយ្យ ។ នេវ រូបសមេសុំ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការិសុ្ចមីតិ ឆុំ ឯក្ខិត្តមត្តេ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

[๓๐๙] ឧបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អធិ-ករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ វេមតិកា អធិករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ ឧបសម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា អធិករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ អធិករណំ នេវ រូបសមេតិ ឯ រូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ការេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ ឧបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុបសម្បន្នាយ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុប-សម្បន្នាយ អនុបសម្បន្នសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

ខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ តែកិកូនីមិនបង្អាប់កិកូនីដទៃ ។ កិកូនីគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនរម្ងាប់ អញនឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๐๙) ឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នា ហើយមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាមិនមែនឧបសម្បន្នា ហើយមិនរម្ងាប់មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិកូនីមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់នូវអធិករណ៍ដល់អនុបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនឧបសម្បន្នា កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនឧបសម្បន្នា កិកូនីសំគាល់ថាមិនមែនឧបសម្បន្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๑๐) อิมาหิ ตีหิ สติหิ อฏฺฐหากาเรหิ ปริโยสิตสฺส ฌานสฺส ลกฺขณาทิวเสน อาทิมชฺฌปริโยสานโต อนุปุพฺพโต กมฺมฏฺฐานมนสิกาโรติ ฯ

ปิฏฺฐิคามิคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทาทิกถา

(๓๑๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลนาคตฺเถรสฺส ปิฏฺฐิโรโค อุปฺปชฺชิ ทุกฺขา ติพฺพา ขรา กฏุกา อสาตา อมนาปา ปาณหรา สหาปิ ขายิเตน ปริสติ วณฺณา ภาสติ ฯ อถายสฺมา ปิ ฉฏฺฐิกาปิ ลงฺฆิกาปิ สาลากภตฺตมฺปิ ภุญฺชิตฺวา ฉุลฺลนาคตฺเถรสฺส ปิฏฺฐิโรคสฺส ปริสติ วณฺณา ภาสติ ฯ อถ โข ฉุลฺลนาคตฺเถโร ปิฏฺฐิโรเคน ทุกฺขิโต พาฬฺหคิลาโน กาลมกาสิ ฯ อถ โข อายสฺมา ปิ ฉฏฺฐิกาปิ ลงฺฆิกาปิ สาลากภตฺตมฺปิ ภุญฺชิตฺวา ฉุลฺลนาคตฺเถรสฺส ปิฏฺฐิโรคสฺส ปริสติ วณฺณา ภาสติ ฯ อถ โข ฉุลฺลนาคตฺเถโร ปิฏฺฐิโรเคน ทุกฺขิโต พาฬฺหคิลาโน กาลมกาสิ ฯ ยา

(๓๑๐) ភាវៈដែលមិនត្រូវគោបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺ កាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយហើយកិកុនីស្វែងរកគ្នាមិនឃ្លាន ๑ កិកុនីឈឺ ๑ កិកុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិកុនីឆត ๑ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๓๑๑) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចុលនន្ទា កិកុនីឲ្យភោជនីយភោជនីយាហារដោយដៃខ្លួនឯង ដល់ពួកមេល្ងាន១ខ្លះ ដល់ពួកកូនល្ងាន១ខ្លះ ដល់ពួកអ្នកទៀងភ្ជាវ១ខ្លះ ដល់ពួកអ្នកបំបាត់សេចក្តីសោក (គឺអ្នកលេងកំប្លែងសើចគន់គួរ)១ខ្លះ ដល់ពួកអ្នកវាយស្គរ១ខ្លះ ដោយពាក្យថា អ្នកចាំឆ្ងាយ ចូរពោលសរសើរគុណយើងក្នុងបរិសទ្យចុះ ។ ពួកមេល្ងាន១ខ្លះ កូនល្ងាន១ខ្លះ អ្នកទៀងភ្ជាវ១ខ្លះ អ្នកលេងគួរកំប្លែង១ខ្លះ អ្នកលេងស្គរ១ខ្លះ តែងពោលសរសើរគុណចុលនន្ទាកិកុនីក្នុងបរិសទ្យថា នាងម្ចាស់ចុលនន្ទាជាពហុស្សូត ជាអ្នកប្រសប់និយាយភ្ជាប់ភ្ជា ធ្វើសខាងសំដែងធម្មកថា អ្នកចាំឆ្ងាយចូរឲ្យទានដល់នាងម្ចាស់ចុះ ចូរធ្វើការបូជាដល់នាងម្ចាស់ចុះ ។ កិកុនីចាំឆ្ងាយណាមានសេចក្តី

ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฉฏฺฐชฺฌายนฺติ ทิยฺยนฺติ วิหาเรนฺติ กถญฺหิ นาม อยฺยา ปุณฺณตฺถา อาคาริกสฺส สหตฺถา ขาทนียํ โภชนียํ ทสฺสตีติ ฯเปฯ สญฺจิ กิร กิกฺขาย ปุณฺณตฺถา กิกฺขานี อาคาริกสฺส สหตฺถา ขาทนียํ โภชนียเมว ทสฺสตีติ ฯ สญฺจิ ภควติ ฯ กิรหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม กิกฺขาย ปุณฺณตฺถา กิกฺขานี อาคาริกสฺส สหตฺถา ขาทนียํ โภชนียํ ทสฺสตีติ เนตฺถ กิกฺขาย อปฺปสนฺนาย ปสาทาย ฯเปฯ ฯาเยน ปน กิกฺขาย กิกฺขนิโย ฯมํ สิกฺขาปทนฺติ ฉฏฺฐิสงฺคหฺยา ปน กิกฺขานี อาคาริกสฺส ปวาเรตฺวา ปวาเรตฺวาปิกสฺส ปวาเรตฺวาปิกาย สหตฺถา ขาทนียํ โภชนียํ ทาเปตุนฺติ ฯ

(๓๑๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขานีติ ฯเปฯ อยเมตฺถ สงฺเขปตฺโถ อธิปฺเปตา กิกฺขานีติ ฯ อาคาริโก นาม ยโก โกจิ อคารํ อชฺฌาวสติ ฯ ปวาเรตฺวาปิโก นาม กิกฺขาย สามเณราย ปวาเรตฺวา โย โกจิ ปวาเรตฺวาปิกสมาปนฺโน ฯ ปวาเรตฺวาปิกา นาม กิกฺขานิโย

ច្រើនថ្នាក់ដែរ ។ បេ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះក៏បានពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ-បង្អាប់ថា នាងម្ចាស់ចុល្លនន្ទាមិនសមបីនឹងឲ្យខាទនីយភោជនីយាហារដល់គ្រហស្ថដោយដៃខ្លួនឯងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យខាទនីយភោជនីយាហារ ដល់គ្រហស្ថដោយដៃខ្លួនឯង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងឲ្យខាទនីយភោជនីយាហារដល់គ្រហស្ថដោយដៃខ្លួនឯងទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនតាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីតាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យខាទនីយ ឬភោជនីយ ដល់គ្រហស្ថក្តី បរិព្វាជកក្តី បរិព្វាជិកាក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๑๒] ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជតិកកណ្ឌប្រចាំហើយ ។ បុគ្គលណាមួយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ បុគ្គលនោះឈ្មោះថាគ្រហស្ថ ។ ច្រើនណាមួយដែលបួសជាបរិព្វាជកលើកទុកតែភិក្ខុនីសាមណេរចេញ អ្នកនោះហៅថា បរិព្វាជក ។ ស្រី

สิกฺขมานญฺจ สามเณริญฺจ ปาเตฺวา ยาว ตาวกาลิกา. ฉ กาลสมาปตฺติ ฯ ทาตพฺพยุตฺตกา นาม ปญฺจ เวทนากฺขนฺธา ทินฺนกขนฺธปจฺจเวกฺขณา ปาเตฺวา อาโรเสตุ ทาตพฺพยุตฺตกา นาม ฯ เวทนียุตฺตกา นาม ปญฺจ เวทนากฺขนฺธา ทินฺนกขนฺธา กมฺมารเหน กมฺมารหสฺส สตฺถุ มญฺโช มีสุ ฯ ธาตุยาติ กายธาตุ จ กายปฺปสาทา. ทฺวาย จ นิสฺสฏฺฐิยา จ ธาตุ อาปตฺติ ทาตพฺพยุตฺตกา ฯ ทินฺนกขนฺธา ธาตุ อาปตฺติ ปุคฺคลสฺส ฯ

(๓๑๓) อนาปตฺติ ทาเปติ น ธาตุ อุปนิกฺขิปิตฺวา ธาตุ ปาหาเรน ธาตุ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกา. ยาตุ ฯ

ปิตฺตาคารวิคฺคหสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๓๑๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุณฺณสฺส กณฺหุตฺตรา อาสงฺกติ

ណុញ្ញមួយដែលបួសជាបរិព្វាជិកាលើកលែងតែភិក្ខុនីសិក្ខមានានិងសាមណេរី ចេញ ស្រីនោះហៅថា បរិព្វាជិកា ។ ដែលឈ្មោះថា ខាទនីយ គឺលើកលែងតែកោជន ៥ យ៉ាង នឹងទឹកនឹងឈើស្ងួនចេញ ក្រៅ (អំពីនោះ) ហៅថា ខាទនីយទាំងអស់ ។ ដែលហៅថា កោជន បានដល់កោជន ៥ យ៉ាង គឺបាយ ១ នំកុម្មាស ១ សត្តូ ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ។ ពាក្យថា ឲ្យ គឺកិរិយាឲ្យដោយកាយក្តី ដោយវាចាសង់ជាប់នឹងកាយក្តី ដោយឲ្យប្រោះឲ្យក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីឲ្យទឹកនឹងឈើស្ងួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣១៣) ក្រៅដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឲ្យគេឲ្យ មិនបានឲ្យដោយដៃខ្លួនឯង ១ ភិក្ខុនីដាក់ (ផុតពីដៃ) ហើយឲ្យ[1] ១ ភិក្ខុនីឲ្យគ្រឿងលាបកាយខាងក្រៅ ១ ភិក្ខុនីឆ្អែត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧

(៣១៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចុល្លនន្ទា

---

๑ អដ្ឋកថា ថា ភិក្ខុនីដាក់ខាទនីយភោជនីយាហារលើដៃនុដ៎ ហើយឲ្យដោយពាក្យថា យើងឲ្យរបស់នេះដល់អ្នកទាំងឡាយ ។

อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชติ ฯ อญฺญา ขุตฺตนิยา กิกฺขุนิยา ฉ ลหุกาปตฺติ ฯ ยา ตา กิกฺขุนิยา อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ขุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิหาเรนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺตา อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชิสฺสตีติ ฯเป ฯ สจฺจํ กิร กิกฺขเว ปุลฺลนฺตา กิกฺขุนี อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม กิกฺขเว ปุลฺลนฺตา กิกฺขุนี อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชิสฺสติ เนตํ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน กิกฺขเว กิกฺขุนิยา ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน กิกฺขุนี อาวสถจีวรํ อนิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺเญยฺย ฆาจิตฺติยนฺติ ฯ

កិក្ខុនីមិនលះបង់អាវាសថចីវរ[๑] (ឲ្យដល់កិក្ខុនីដទៃ) ហើយប្រើប្រាស់ (តែម្នាក់ឯង) ។ ពួកកិក្ខុនីឯទៀតដែលមានវត្ថុមិនបាន (ប្រើប្រាស់ផង) ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ចុលនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងមិនលះបង់អាវាសថចីវរ (ឲ្យដល់កិក្ខុនីដទៃ) ហើយប្រើប្រាស់ (តែម្នាក់ឯង) សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុលនន្ទាកិក្ខុនីមិនលះបង់អាវាសថចីវរ (ឲ្យដល់កិក្ខុនីដទៃ) ហើយប្រើប្រាស់ (តែម្នាក់ឯង) ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចុលនន្ទាកិក្ខុនីមិនគួរ បើនឹងមិនលះបង់អាវាសថចីវរ (ឲ្យដល់កិក្ខុនីដទៃ) ហើយប្រើប្រាស់ (តែម្នាក់ឯង) ទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនប្រគល់អាវាសថចីវរហើយប្រើប្រាស់ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

---

๑ ចីវរដែលទាយកប្រើឲ្យទុកនៅទីកន្លែងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ជាសាធារណៈដល់កិក្ខុនីដែលមានវត្ថុទាំងអស់គ្នា ។

(๓๑๕) ยา ปฐมาสิ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิตฺตา-วตา ฯเปฯ อยํ ภิกฺขุ อาสเวสุ อาสวฏฺฐานิยา ธมฺมา ขีณาสวสฺส ปหีนา สมุจฺฉินฺนา วูปสนฺตา ปฏิปสฺสทฺธา อภพฺพุปฺปตฺติกา ญาณคฺคินา ทฑฺฒา ตสฺมา อาสวา ขีณาติปิ ขยาติปิ วยาติปิ ปริภินฺนาติปิ วิทฺธสฺตาติปิ วิทฺธสฺตาสวาติปิ ปหีนาติปิ ปฏินิสฺสฏฺฐาติปิ ปฏิปสฺสทฺธาติปิ อตฺถงฺคตาติปิ นิรุทฺธาติปิ วูปสนฺตาติปิ ปฏิปสฺสทฺธาติปิ อภพฺพุปฺปตฺติกาติปิ ญาณคฺคินา ทฑฺฒาติปิ ตสฺมา ขีณาสวสฺส ภิกฺขุโน ปฐมาปิ ฌานา ปริหายติ ฯเปฯ อากิญฺจญฺญายตนา ปริหายติ ฯ

(๓๑๖) เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ เนวสญฺญานาสญฺญายตนสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ อากิญฺจญฺญายตนสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ วิญฺญาณญฺจายตนสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ อากาสานญฺจายตนสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ ปฐมาย ฌานสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ ปฐมาย ฌานสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ ทุติยาย ฌานสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ ทุติยาย ฌานสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ ตติยาย ฌานสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ ตติยาย ฌานสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ จตุตฺถาย ฌานสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ จตุตฺถาย ฌานสมาปตฺติยา ลาภี ภิกฺขุ ปฐมาย ฌานสมาปตฺติยา ปริหายติ ฯ

(๓๑๕) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា អាវសថចីវរ ប្រាថដល់ចីវរដែលគាយកប្រគេនបម្រុងទុកដោយពាក្យថា ភិក្ខុនីគាំងឲ្យ ដែលមានរដូវចូរប្រើប្រាស់ចុះ ។ ពាក្យថា មិនប្រគល់ហើយប្រើប្រាស់ គឺភិក្ខុនីប្រើប្រាស់អស់ពីរបីត្រីហើយ កន្លងថ្ងៃទីបួនលាងហើយមិនប្រគល់ឲ្យដល់ភិក្ខុនីក្តី សិក្ខមានាក្តី សាមណេរីក្តី ហើយប្រើប្រាស់(ម្នាក់ឯង) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๑๖) ចីវរមិនទាន់បានប្រគល់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រគល់ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរមិនទាន់បានប្រគល់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរមិនទាន់បានប្រគល់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រគល់ឲ្យ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ចីវរប្រគល់ឲ្យហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់បានប្រគល់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរប្រគល់ឲ្យហើយ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ចីវរប្រគល់ឲ្យហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាប្រគល់ឲ្យហើយ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๓๑๗] อถาปตฺติ นิสฺสชฺชิตฺวา ปริภุญฺชติ ปุน ปริยาเยน ปริภุญฺชติ อญฺญา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิยา น โหนฺติ อฏฺฐิตวิกาย นฏฺฐวิกาย อาปทาสุ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ปิตฺตาคารวคฺคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

[๓๑๘] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ชุลฺลนฺทา ภิกฺขุนี อาวสถปิณฺฑํ นิสฺสชฺชิตฺวา จาริกํ ปกฺกามิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ชุลฺลนฺทาย ภิกฺขุนิยา อาวสโถ นฑฺฐโหติ[๑] ฯ ภิกฺขุนิโย ฆรมาหิสุ ปาฏิยฺเยว กณฺหกาฬกา นิหาริกมาติ ฯ ฆรกฺขา[๒] ฆรมาหิสุ น มยํ อยฺเย นิหาริสฺสาม ยฏฺฐิกาฺจิ นฏฺฐํ สพฺพํ อมฺหา อภิยุญฺชิสฺสตีติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ฑยฺหติ ฯ ๒ ฉ. ภิกฺขุนิโยติ กตฺถจิ เปตฺถเก ทิสฺสติ ฯ

(๓๑๗) ภาระที่ลามิใหตรัสอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๘ อย่าง) คือกิริยาที่ไม่ควรให้แล้วใช้สอย ๑ กิริยาที่ใช้สอยตามเวรแห่งเจ้าของ ๑ ของกิริยาอื่นที่ลามกมิได้มี (แต่กิริยานั้นเพียงแต่ใช้ไม่ได้) ๑ กิริยาที่ชักชวนเพื่อให้ถึงแก่ความตาย ๑ กิริยาที่ยุยงให้แตกกัน ๑ กิริยาที่ประกอบด้วยความรำคาญ ๑ กิริยาที่ไม่ควรทำ ๑ กิริยาที่ควรทำเป็นเบื้องต้น ๑ ฯ

ปิตุคามวรรค สิกขาบทที่ ๘

(๓๑๘) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในพระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล พระอุลลนันทภิกษุได้ให้ที่นั่งแก่ภิกษุทั้งหลาย (แล้วไม่ยอมลุกให้) ฯ ภิกษุทั้งหลายจึงได้กล่าวกะพระอุลลนันทภิกษุนั้นว่า ดูก่อนท่านอุลลนันทะ ท่านจงให้ที่นั่งแก่ภิกษุทั้งหลาย ฯ เมื่อภิกษุทั้งหลายกล่าวอย่างนี้แล้ว พระอุลลนันทภิกษุได้กล่าวกะภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนท่านทั้งหลาย ที่นั่งนี้ของใครๆ ก็ไม่ได้ ที่นั่งนี้ของผู้ใดผู้นั้นจงนั่งเถิด ฯ ภิกษุทั้งหลายได้กล่าวกะพระอุลลนันทภิกษุนั้นว่า ดูก่อนท่านอุลลนันทะ ที่นั่งนี้ของใครๆ ก็ไม่ได้ ที่นั่งนี้ของผู้ใดผู้นั้นจงนั่งเถิด ดังนี้ ท่านจงให้ที่นั่งแก่ภิกษุทั้งหลายเถิด ฯ

ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี ปุนเทว สกํ อาวาสํ ปจฺจาคจฺฉา ภิกฺขุนิโย ปุจฺฉิ อยฺเย กหฺจาหํ นิมนฺตาตา ๆ น มยํ อยฺเย นิมนฺตาตา ๆ ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี ทุฏฺฐายสา ทียสา วิหาเรสา ภิกฺขู ทิสฺวา เอวมาห ภิกฺขุนิโย อาวาเส นยฺยมาเน[๑] กหฺจาหํ น นิมนฺตาตา ๆ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ๆเป๑ ๆ ตา ทุฏฺฐายินฺติ ทียนฺติ วิหาเรนฺติ ภิกฺขู ทิสฺวา เอวมาหสุ ปุลฺลงฺกา อาวาสํ อนิสฺสชฺชิตฺวา จาริกํ ปกฺกมิสฺสตีติ ๆเป๑ ๆ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี อาวาสํ อนิสฺสชฺชิตฺวา จาริกํ ปกฺกมตีติ[๒] ๆ สจฺจํ ภควา ๆ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี อาวาสํ อนิสฺสชฺชิตฺวา จาริกํ ปกฺกมิสฺสติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ๆเป๑ ๆ ฯเวฯ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๙ มาสา

---

๑ ฉ.ม. นยฺยมาเน ๆ ๒ ฉ. ปกฺกามีติ ๆ ม. ปกฺกมีติ ๆ

ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីត្រឡប់មកកាន់លំនៅនោះវិញទៀតហើយសួរភិក្ខុនីទាំង
ឡាយថា នែនាងម្ចាស់ទាំងឡាយ ពួកនាងបានដញ្ជូនរបស់យើងចេញ
ខ្លះដែរឬទេ ។ ពួកភិក្ខុនីទាំងនោះតបថា នែនាងម្ចាស់ ពួកយើងមិនបាន
ដញ្ជូនចេញទេ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
ភិក្ខុនីទាំងឡាយ កាលបើលំនៅត្រូវភ្លើងឆេះ មិនគួរបើនឹងមិនដញ្ជូន
របស់ចេញផងសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច
។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា
ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងមិនប្រគល់លំនៅ (ឲ្យគេថែរក្សាសិន)
ហើយសឹមចៀសចេញទៅកាន់ចារិកដូច្នេះ សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់
ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនប្រគល់លំនៅ
សិន ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងមិន
ប្រគល់លំនៅសិន ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិកទេ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា
ទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើង

สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา กาเรตพฺพนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี อาวาสปริ-
ยนฺตา นิสฺสชฺชิตฺวา จาริกา ปกฺกมิตพฺพนฺติ ฯ

[๓๑๙] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา
ภิกฺขุนีติ ฯ อาวาสปริยนฺตา นาม ตีหิ ภาเคหิ ปูเรติ ฯ
นิสฺสชฺชิตฺวา จาริกา ปกฺกมิตพฺพาติ ภิกฺขุนิยา วา
สงฺฆมชฺฌาย วา สามเณริยา วา นิสฺสชฺชิตฺวา ปริกฺขิ-
ตฺตสฺส อาวาสปริยนฺตสฺส ปริกฺขิปนฺตสฺส อติกฺกมนฺติยา[๑] อาปตฺติ
ทาตพฺพายสฺส ฯ อปริกฺขิตฺตสฺส อาวาสปริยนฺตสฺส อุปจารํ
อติกฺกมนฺติยา อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ

[๓๒๐] นิสฺสชฺชิตาติ นิสฺสชฺชิตสญฺญา ปกฺก-
มติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ นิสฺสชฺชิตาติ เวมติ-
กา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ นิสฺสชฺชิ-
ตาติ นิสฺสชฺชิตสญฺญา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ
อกตาวสฺสา นิสฺสชฺชิตฺวา ปกฺกมติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

---

๑ ฉ. ปา. อติกฺกมนฺติยา ฯ

ន្ទូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនប្រគល់លំនៅហើយចៀស
ចេញទៅកាន់ចារិក កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๑๙] ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា លំនៅ សំដៅ
យកលំនៅដែលមានសន្ទុះទ្វារជាប់ ។ ពាក្យថា មិនប្រគល់ហើយ
ចៀសចេញទៅកាន់ចារិក សេចក្តីថា កិក្ខុនីមិនប្រគល់ដល់កិក្ខុនីក្តី សិក្ខ-
មានាក្តី សាមណេរីក្តី ហើយឈានកន្លងវេងនៃលំនៅដែលមានវេង
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កាលកិក្ខុនីឈានកន្លងឧបចារនៃលំនៅដែលមិន
មានវេង ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๒๐] លំនៅដែលខ្លួនមិនបានប្រគល កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិន
បានប្រគល់ឲ្យ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ លំនៅ
ដែលខ្លួនមិនបានប្រគល់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយចៀសចេញទៅ
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ លំនៅដែលខ្លួនមិនបានប្រគល់ កិក្ខុនីសំគាល់ថា
ប្រគល់ហើយ ក៏ចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីមិនប្រគល
លំនៅដែលគ្មានសន្ទុះទ្វារជាប់ ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ธิสฺสฏฺฐิเต อธิสฺสฏฺฐิตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ธิสฺสฏฺฐิเต วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ธิสฺสฏฺฐิเต ธิสฺสฏฺฐิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๓๒๑) อนาปตฺติ ธิสฺสฏฺฐา ปกฺกมติ สติ อนฺตรายเ ปริเยสิตฺวา ฯ ลภติ สติ ปฏิลาภาย อาปชฺชนฺตสฺส ขุทฺทกปฺปกาย อาธิกรณิกาติ ฯ

ปิฏฺฐคารภิกฺขุสฺส ธรมสิกฺขาปทํ

(๓๒๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ธมฺมทินฺนา ภิกฺขุนิ โกสมฺพิยา ตีรฺฉานวิชฺชํ ปริยาปุณาติ ฯ ตสฺสา ทฺเว ตโย วาเร วิจารณา ปฏิวิชฺฌิ ตถา ปน ภิกฺขุนิ โกสมฺพิยา ตีรฺฉานวิชฺชํ ปริยาปุณิสฺสติ สเยฺยถาปิ ตาหินิ โกสมฺพิยา กามภโวติ ฯ อเสฺสาสุ โข ภิกฺขุนิ เตสํ ตสฺสา ทฺเว ตโย วาเร วิจารณา ปฏิวิชฺฌนฺตานํ ขิยฺยนฺตานํ วิเหฐยนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิ

លំនៅដែលខ្លួនប្រគល់ហើយ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនទាន់ប្រគល់ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ។ លំនៅដែលខ្លួនប្រគល់ហើយ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ លំនៅដែលខ្លួនប្រគល់ហើយ ភិក្ខុនីសំគាល់ថា
ប្រគល់ហើយ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

[๓๒๑] ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๖ យ៉ាង) ;
គឺភិក្ខុនីប្រគល់ហើយទើបចៀសចេញទៅ ๑ កាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយ
ភិក្ខុនីក៏ចេញទៅស្វែងរក (គ្មានធំប្រគល់ឲ្យគ្នា) មិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑
ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយក៏ចេញទៅ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាង
ដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๙

[๓๒๒] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយៈ
ភិក្ខុនីរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ
បង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាដូចជាពួកស្រីគ-
ហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ ពួកភិក្ខុនីបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះ
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមាន

อปฺปโฏฺฐ ฯเปฯ ตา อุปฺปาเทตฺวา ฐิเตน วิปากเจตนา กถิตา หิ ตาย ปวตฺติยา กิริยาโย ตีหิปิ ทฺวาเรหิ ปริยาปุณิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สพฺเพ กิริย กิริยาเว ปวตฺติยา กิริยาโย ตีหิปิ ทฺวาเรหิ ปริยาปุณนฺตีติ ฯ สพฺเพ กุสลาติ ฯ ตีหิปิ ทฺวาเรหิ กุสลา กถิตา หิ ตาย กิริยาเว ปวตฺติยา กิริยาโย ตีหิปิ ทฺวาเรหิ ปริยาปุณิสฺสนฺตีติ เอตฺถ กิริยาเว อปฺปสฺสาทนฺติ ก ปสาเทตฺวา ฯเปฯ ฌายึ ปน กิริยาเว กิริยาโย ฌานมฺปิ สมาปชฺชิตฺวา ฐิโต ปน กิริยาย ปริยาปุณาตีติ วิตฺถาริตนฺติ ฯ

(๓๒๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิริยาติ ฯเปฯ อยเมตฺถ อธิปฺปาโย กิริยาติ ฯ ตีหิปิ ทฺวาเรหิ กาเม ยนฺติ คจฺฉนฺตีติ กามาวจรา อนฺตสทฺทโลปา ฯ ปริยาปุณาตีติ ปเทน ปริยาปุณนฺตีติ ปเทน อาหฏฺโฐ ทาจิตฺตุปฺปาโท ฯ อกฺกมนาย ปริยาปุณนฺตีติ อกฺกมนาย อาหฏฺโฐ ทาจิตฺตุปฺปาโท ฯ

សេចក្តីថ្កោលទោស ฯ បេ ฯ កិកូនីទាំងឡាយនោះក៏បោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីមិនសមបើនឹងរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាសោះ ฯ បេ ฯ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ពិតមែនឬ ฯ កិកូទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកូទាំងឡាយ ពួកឆព្វគ្គិយាកិកូនីមិនគួរនឹងរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាទេ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិកូទាំងឡាយ កិកូនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា កិកូនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

(๓๒๓) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបារាជិកកណ្ឌរួចហើយ ฯ បំណោះណាមួយជាខាងក្រៅដែលមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ បំណោះនោះឈ្មោះថា តិរច្ឆានវិជ្ជា ฯ ពាក្យថា រៀន សេចក្តីថា កិកូនីរៀនដោយបទ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ពល់ៗបទ ฯ (បើ) រៀនដោយអក្សរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ៗអក្សរ ฯ

(๓๒๔) อนาปตฺติ เลเข ปริยาปุณาติ ฌายติ ปริยาปุณาติ กุตฺตฺตาย ปริวตฺเต ปริยาปุณาติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย ติ ฯ

ปิตฺตาคารคฺคสฺส ทสมสิกฺขาปทํ

(๓๒๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ตีสุ ฐาเนสุ ปฏิญฺญาย ปาเจนฺติ ฯ มนุสฺสา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ตีสุ ฐาเนสุ ปฏิญฺญาย ปาเจสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ คิหินิโย กามภোคินิโยติ ฯ อสฺโสสุ โข ภิกฺขุนิโย เตสํ มนุสฺสานํ อุชฺฌายนฺตานํ ขียนฺตานํ วิปาเจนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขุนิโย ตีสุ ฐาเนสุ ปฏิญฺญาย ปาเจสฺสนฺตีติ ฯ เย ฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว

[๓๖๔] អរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកិកុនីរៀនសរសេរអក្សរ ๑ កិកុនីរៀនគណនាស្លឹក[๑] ๑ កិកុនីរៀនវិជ្ជាការពារខ្លួនសម្រាប់រក្សា (ខ្លួន) ๑ កិកុនីឆ្កួត ๑ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๐

[๓๖๕] សម័យនោះ ព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយកិកុនីបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ កិកុនីបានឮប្បាសន្ទូវពាក្យមនុស្សទាំងឡាយកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិកុនីទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយកិកុនីមិនសមបើនឹងបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាពួក

---

๑ គឺកិកុនីរៀនគម្ពីរដទៃ ។ ទៀត ដើម្បីឲ្យដឹងស្គាល់ស្លឹកទុំវិជ្ជាក្នុងគម្ពីរនោះ ។ ។

ฉฑฺฑกิจฺจา กิตฺตกินฺเนา ตีรญฺจานาวิญฺญู ภเวยฺยาติ ฯ สพฺพญฺญุ
ภควาติ ฯ กิมาหาติ ตุจฺโฉ ภควา ภวนฺตญฺหิ ฉฑฺฑกิจฺจา กิตฺตกินฺเนา
ฉฑฺฑกิจฺจา กิตฺตกินฺเนา ตีรญฺจานาวิญฺญู ภเวยฺยุนฺติ เนตํ
กิตฺตเก อปฺปสชฺชนตฺถาย ฯ เป ฯ ฌานฺหิ
ปน กิตฺตเก กิตฺตกินฺเนา ฌานมิทฺธสฺส ขุทฺทิสฺสนฺ
นา ปน กิตฺตเก ตีรญฺจานาวิญฺญู ภเวยฺยุ ชาติวิตฺถายนฺติ ฯ

(๓๒๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ
กิตฺตเกหีติ ฯ เป ฯ อยญฺหิ ฌานสฺส อตฺถ อนิปฺผตฺติ
กิตฺตเกหีติ ฯ ตีรญฺจานาวิญฺญา ภวนฺตญฺหิ ยญฺหิญฺจิ ภาวิกกิ
ญฺจนสมฺปตฺติ ฯ ภเวยฺยาติ ปเทน ภเวติ **ปเท**
ปเท อาปตฺติ ชาติวิตฺถายสฺส ฯ อกฺขเรน **ภเวติ**
อกฺขรกฺขเรน อาปตฺติ ชาติวิตฺถายสฺส ฯ

(๓๒๗) อญฺญาปตฺติ เลขา ภเวติ ภารณา ภเวติ
ปุพฺพภาเค ปริตฺตา ภเวติ ขุทฺทกิจฺจกาเย อาธิกมฺมิกาเยติ ฯ

ปริวารวณฺณนา นิฏฺฐิตา ฯ

ធម្មគ្គិយាកិក្ខុនីបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានយសទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពួកធម្មគ្គិយាកិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជាទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយ ចូរសំដែងរឿងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣២៦) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ចំណែកណាមួយជាខាងក្រៅដែលមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ចំណែកនោះឈ្មោះថា តិរច្ឆានវិជ្ជា ។ ពាក្យថា បង្រៀន គឺកិក្ខុនីបង្រៀនដោយបទ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយាល់ ១ បទ ។ បង្រៀនដោយអក្សរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយាល់ ១ អក្សរ ។

(៣២៧) **ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ** (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីបង្រៀនសរសេរ ១ កិក្ខុនីបង្រៀនគារណាសាស្ត្រ ១ កិក្ខុនីបង្រៀនវិជ្ជាការពារខ្លួនដើម្បីរក្សា(ខ្លួន) ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ជត្តិ ១ ។

អាវាមវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(៣៦៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ភិក្ខូ តាមគាមកេ វិកាលេ វិកាលភោជនេ ភុញ្ជិំសុ ។ ភិក្ខូនំយេវ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសិត្វា យេន តេ ភិក្ខូ តេនុបសង្កមឹសុ ។ ភិក្ខូ ទិដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កេចិ ហិ តាម ភិក្ខូនំយោ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំយោ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេចិ ហិ តាម ភិក្ខូនំយោ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសិស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសេយ្យ អាចិត្តិយន្តិ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា ភិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៣២៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុតាំងឡាយច្រើនរូប ទ្រទ្រង់តែចីវរមួយ ។ ម្នាក់ហើយឆ្លៀចីវរកម្ម (ដេរប្តូរដុសត់ចីវរជាដើម) ក្នុងអាវាសដែលតាំងនៅជិតស្រុកតូចមួយ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយមិនបានច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាម រួចចូលទៅរកកិក្ខុតាំងឡាយនោះ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក៏ពោលពាក្យ តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីតាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនច្រាប់ (ជាមុន) ហើយចូលមកកាន់អារាមសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីតាំងឡាយមិនច្រាប់ ហើយចូលទៅកាន់អារាម ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា កិក្ខុនីតាំងឡាយមិនគួរបើនឹងមិនច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាមទេ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ កិក្ខុនីតាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនបានច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាម កិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តដល់កិក្ខុនីតាំងឡាយយ៉ាងនេះរួចហើយ ។

[๓๒๙] តេន ខោ បន សមយេន តេ កិក្ខូ តម្ហា អាវាសា បក្កមិំសុ ។ កិក្ខូនំយោ អយ្យា បក្កន្តាតិ អាភមំ ជាកមំសុ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ បុនទេវ តំ អាវាសំ បច្ចាកច្ឆិំសុ ។ កិក្ខូនំយោ អយ្យា អាកតាតិ អាបុច្ឆា អាភមំ បវិសិត្វា យេន តេ កិក្ខូ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា តេ កិក្ខូ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ តា កិក្ខូនំយោ តេ កិក្ខូ ឯតទវោចុំ កិស្ស តុម្ហេ ភគិនិយោ អាភមំ ទេវ សម្មដ្ឋិត្ត ន ចាឌីយំ បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋបិត្ថាតិ[1] ។ ភគវតា អយ្យា សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ន អនាបុច្ឆា អាភមោ បវិសិតព្ពោតិ តេន មយំ ជាកមិម្ហាតិ[2] ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខវេ សន្តំ កិក្ខុំ អាបុច្ឆា អាភមំ បវិសិតុំ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី សន្តំ

---

๑ ម.ម. ឧបដ្ឋាបិត្ថាតិ ។ ๒ ម ប. ន អាគមិម្ហាតិ ។

(๓๒๙) សម័យនោះឯង កិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះចៀសចេញទៅចាកអាវាសនោះហើយ ។ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយមិនបានមកកាន់អាវាសដោយគិតថា លោកម្ចាស់ធាវ័ឌ្ឍាយចៀសចេញទៅហើយ ។ គ្រានោះឯង កិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះត្រឡប់មកអាវាសនោះវិញទៀត ។ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយដឹងថា លោកម្ចាស់ធាវ័ឌ្ឍាយមកដល់ហើយ។ ក៏ប្រញាប់រួចចូលទៅកាន់អាវាសសំដៅទៅរកកិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំកិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះហើយឈរនៅក្នុងទីគួរមួយ ។ លុះកិកុនីធាវ័ឌនោះឈរនៅក្នុងទីគួរមួយហើយ កិកុធាវ័ឌ្ឍាយនោះក៏និយាយពាក្យនេះថា នែនាងធាវ័ឌ្ឍាយហេតុអ្វី ក៏នាងធាវ័ឌ្ឍាយមិនបាសអាវាស មិនដំកល់ទុកនូវទឹកដឹកទឹកប្រើសោះ ។ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយនិយាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ធាវ័ឌ្ឍាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទហើយថា កិកុនីមិនបានប្រញាប់ មិនត្រូវចូលទៅកាន់អាវាសដូច្នេះ ហេតុនោះ (បានជា) យើងខ្ញុំធាវ័ឌ្ឍាយមិនបានមក ។ កិកុធាវ័ឌ្ឍាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិកុធាវ័ឌ្ឍាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិកុនីប្រញាប់កិកុដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់អាវាសបាន ។ ម្នាលកិកុធាវ័ឌ្ឍាយ កិកុនីធាវ័ឌ្ឍាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយ

ภิกฺขุ๋ อนาปุจฺฉา อาคมฺ ปวิเสยฺย ฯเปฯ ปวิสิตุนฺ ภควตา ภิกฺขุนีนนฺ สิกฺขาปทนฺ ปญฺญตฺตนฺ โหติ ฯ

(๓๓๐) เตน โข ปน สมเยน เตวิ ภิกฺขู ตสฺมา อาวาสา ปกฺกมิตฺวา ปุนเทว ตนฺ อาวาสนฺ ปจฺจาคจฺฉนฺติ ภิกฺขุนิโย อยฺยา ปกฺกนฺตาติ อนาปุจฺฉา อาคมฺ ปวิสึสุ ฯ ตาสนฺ กุกฺกุจฺจนฺ อโหสิ ภควตา สิกฺขาปทนฺ ปญฺญตฺตนฺ น สนฺตนฺ ภิกฺขุ๋ อนาปุจฺฉา อาคาโม ปวิสิตพฺโพติ มยนฺ จ สนฺตนฺ ภิกฺขุ๋ อนาปุจฺฉา อาคมฺ ปวิสิสฺสามาติ นุ โข มยนฺ ถาวิรนฺ อาปตฺตินฺ อาปชฺชามาติ ฯ ภควโตวิ เอตมตฺถนฺ อาโรเจสุนฺ ฯ ฯเปฯ น ภิกฺขเววิ ภิกฺขุนิยา สนฺตนฺ ภิกฺขุ๋ อนาปุจฺฉา ปวิสิตพฺพนฺ ยา ปน ภิกฺขุนี ปุราณนฺ สภิกฺขุกนฺ อาวาสนฺ อนาปุจฺฉา ปวิสิตุนฺ ฯ

(๓๓๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยนฺ สมสฺสี อตฺถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ปุราณนฺ นาม สาปนฺ ภ ปุราณาติ อญฺญ ภ

មិនបានច្រាប់កិក្ខុដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់អាវាស កិក្ខុនីនោះត្រូវ
អាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានបញ្ញត្តដល់
ពួកភិក្ខុនីយ៉ាងនេះរួចហើយ ។

(៣៣០) ក៏សម័យនោះឯង កិក្ខុតាំងឡាយនោះចេញចាកអាវាសនោះ
ហើយត្រឡប់មកកាន់អាវាសនោះវិញទៀត ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយដឹងថាលោក
ម្ចាស់តាំងឡាយចៀសចេញទៅហើយក៏មិនបានច្រាប់ ហើយចូលទៅកាន់
អាវាស ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយនោះមានសេចក្តីរង្កៀសថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទហើយថា កិក្ខុនីមិនគាន់បានច្រាប់កិក្ខុដែលមាននៅ
ហើយមិនត្រូវចូលទៅកាន់អាវាសទេឬ ឯយើងតាំងឡាយមិនបានច្រាប់
កិក្ខុដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អាវាស យើងតាំងឡាយត្រូវអាបត្តិបា-
ចិត្តិយដែរឬហ្ន៎ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ កិក្ខុនីតាំងឡាយចូរសំ
ដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយកាលដឹងហើយមិន
បានច្រាប់កិក្ខុដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អាវាសត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៣១) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលឈ្មោះថា កិក្ខុនីកាលដឹង
(នោះ) គឺកិក្ខុនីដឹងដោយខ្លួនឯងក្តី ពួកអ្នកដទៃច្រាប់កិក្ខុនីនោះក្តី ពួកភិក្ខុ

តស្សា អារោចេន្តិ តេ ឯ អារោចេន្តិ ។ សភិក្ខុកោ ឧបាសកោ អារាមោ យត្ថ ភិក្ខូ វុត្ថវស្សា បវារេន្តិ ។ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសេយ្យាតិ ភិក្ខុំ ឯ សាមណេរំ ឯ អារាមិកំ ឯ អនាបុច្ឆា បវិដ្ឋស្ស អារាមស្ស បវិដ្ឋេ-បំ អតិក្កមន្តិយោ អាបត្តិ ទាបិត្តិយស្ស ។ អបរិក្ខិត្តស្ស អារាមស្ស ឧបចារំ ឱក្កមន្តិយោ អាបត្តិ ទាបិត្តិយស្ស ។

(៣៣២) សភិក្ខុកេ សភិក្ខុកសញ្ញា សង្ឃំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសតិ អាបត្តិ ទាបិត្តិយស្ស ។ សភិក្ខុកេ វេមតិកា សង្ឃំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សភិក្ខុកេ អភិក្ខុក-សញ្ញា សង្ឃំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសតិ អនា-បត្តិ ។ អភិក្ខុកេ សភិក្ខុកសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្ក-ដស្ស ។ អភិក្ខុកេ វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អភិក្ខុកេ អភិក្ខុកសញ្ញា អនាបត្តិ ។

ដែលនៅកន្លែងអារាមនោះ ច្រាប់ក្តី ។ កិកុខាំងឡាយនៅកន្លែងណា សូម្បីគ្រែមម្លប់ឈើ ទីនោះ (ក៏) ឈ្មោះថា អារាមមានកិកុ ។ ពាក្យថា កិកុនីមិនបានច្រាប់ហើយចូលទៅកាន់អារាម សេចក្តីថា កិកុនីមិនច្រាប់កិកុក្តី សាមណេរក្តី ភ្លោមវត្តក្តី ហើយឈានកន្លងរបងវត្តដែលមានរបង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កាលកិកុនីចូលទៅដល់ឧបចារវត្តដែលគ្មានរបង ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๓๒) អារាមដែលមានកិកុ កិកុនីសំគាល់ថាមានកិកុ មិនបានច្រាប់កិកុដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អារាម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ អារាមដែលមានកិកុ កិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនច្រាប់កិកុដែលមាននៅហើយចូលទៅកាន់អារាម ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អារាមដែលមានកិកុ កិកុនីសំគាល់ថាមិនមានកិកុ មិនបានច្រាប់កិកុដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់អារាម មិនត្រូវអាបត្តិ ។ អារាមដែលមិនមានកិកុ កិកុនីសំគាល់ថាមានកិកុ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អារាមដែលមិនមានកិកុ កិកុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ អារាមដែលមិនមានកិកុ កិកុនីសំគាល់ថាមិនមានកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๓๓๓) อฌาปตฺติ สญฺจิ ภิกฺขุ อาปุจฺฉา ปวิสติ อสญฺจิ ภิกฺขุ อฌาปุจฺฉา ปวิสติ สีสานุโลเกติกา กฏฺฐกลิ ยตฺถ ภิกฺขุนิโย สณฺฐปิตา โหนฺติ ตตฺถ กฏฺฐติ อาภเมน มตฺตา โหติ ตีหาภาย อาปทาสุ ขุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อารามวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๓๓๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา เวสาลิยํ วิหรติ มหาวเน กูฏาคารสาลายํ ฯ เตน โข ปน สมเยน อายสฺมา อุปนนฺโท สกฺยปุตฺโต อายสฺมา กปฺปิตกเก สุสาเน วิหรติ ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺภิยานิ ภิกฺขุนิโย มหาตฺถก[๑] ภิกฺขุนิ กาลกตา โหติ ฯ ฉพฺภิยา ภิกฺขุนิโย ตาย ภิกฺขุนิยา อายสฺมตา กปฺปิตกสฺส วิหารสฺส อวิทูเร ฌาเปตฺวา ฌาปนกิจฺจ กตฺวา กฏฺฐ ตสฺมึ ฌาเปตฺวา ภเนฺตฺ ฯ อถ โข อายสฺมา กปฺปิตโก เตน สทฺเทน ขุฏฺฐาเปตฺวา

---

๑ ฉ.ม. มหตฺถ ฯ

(๓๓๓) ภาระที่ลหุนิปัตติ (ในสิกขาบทนี้มี ๙ อย่าง) คือภิกษุณีฉันแล้วในเวลาที่มีภัตอยู่ ๑ ภิกษุณีไม่ฉันแล้วในเวลาที่มีภัตอยู่ ๑ ภิกษุณีที่ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ ๑ ภิกษุณีที่ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ (ภิกษุณีที่ลุกขึ้นก่อน) แล้วในเวลาที่มีภัตอยู่ ๑ พวกภิกษุณีประชุมกันในอาวาสใด ภิกษุณีนั้น ก็ในอาวาสนั้น ๑ ภิกษุณีเดินทางในหนทางที่มีอันตรายอยู่ ๑ ภิกษุณีเป็นไข้ ๑ ภิกษุณีมีเสนาสนะอันถูกเขาขับไล่ ๑ ภิกษุณีเป็นสหธรรมิกา ๑ ฯ

อารามวรรค สิกขาบทที่ ๒

(๓๓๔) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในอาวาสของนางมิคารมารดา ในบุพพาราม ใกล้เมืองสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล พระกัปปิตกะผู้มีอายุ เป็นอุปัชฌาย์ของพระอุบาลีผู้มีอายุ อยู่ในอาวาสชื่อเชตวัน ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุณีที่เป็นพหูสูตรูปหนึ่งในพวกภิกษุณีผู้เป็นพหูสูต ฯ พวกภิกษุณีผู้เป็นพหูสูตนำภิกษุณีนั้นไปแล้วให้ถือนิสัยในพระกัปปิตกะผู้มีอายุ ครั้นแล้วให้ถือนิสัยแล้วก็ไม่ได้ไปสู่สำนักของพระกัปปิตกะผู้มีอายุ ฯ ครั้งนั้นแล พระกัปปิตกะผู้มีอายุ ถูกภิกษุณีเหล่านั้นไม่ได้ไปสู่สำนักเยี่ยมเยียนแล้ว

តំ ថូបំ កិដ្ឋិត្វា វិប្បកិរេសិ(๑) ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ
ឥមិនា កប្បិតកេន អម្ហាកំ អយ្យាយ ថូបោ ភិជ្ជោ
ហន្ត ន ឃាតេមាតិ មញ្ញមានា ភិក្ខុនី
អាយស្មតោ ឧបាលិស្ស ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អា-
យស្មា ឧបាលិ អាយស្មតោ កប្បិតកស្ស ឯតមត្ថំ
អារោចេសិ ។ អថខោ អាយស្មា កប្បិតកោ វិហារ
ន្តេ្វមិត្វា និលីនោ អច្ឆិ ។ អថខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិ-
យោ យេនាយស្មតោ កប្បិតកស្ស វិហារោ តេនុប-
សង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មតោ កប្បិតកស្ស
វិហារំ ថាសាណេហិ ច លេឌ្ឌូហិ ច ឱត្ថរាបេត្វា មតោ
កប្បិតកោតិ បក្កមិំសុ ។ អថខោ អាយស្មា កប្បិត-
កោ តស្សា រត្តិយា អច្ចយេន បុព្ពណ្ហសមយំ និវា-
សេត្វា បត្តចីវរមាទាយ វេសាលឹ បិណ្ឌាយ បាវិសិ ។
អទ្ទសំសុ ខោ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អាយស្មន្តំ កប្បិ-
តកំ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន ឯវមាហំសុ អយំ កប្បិ-
តកោ ជីវតិ កោ នុ ខោ អម្ហាកំ មន្តំ សំហរតីតិ ។

---

๑ ឱ.ម. បកិរេសិ ។

ទំលាយស្តូបនោះឲ្យខ្ចាត់ខ្ចាយចេញ ។ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីប្រកែកគ្នាថា លោកកប្បិតកនេះទំលាយស្តូបភិក្ខុនីជាម្ចាស់របស់យើង៏ បើដូច្នោះមានតែយើង៏នឹង៏សម្ងាប់លោកកប្បិតកនោះ ។ ភិក្ខុនី១រូបប្រាប់រឿង+នុ៎ះដល់ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុ ។ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុប្រាប់រឿង+នុ៎ះដល់ព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុ ។ លំដាប់នោះឯង៏ ព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុចេញពីកុដិទៅភ្លួន ។ ឯពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចូលដម្រង៏ទៅឯលំនៅព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅហើយក៏ចោលកុដិព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុដោយដុំថ្មផង៏ដោយដុំដីផង៏ ហើយក៏ច្រៀសចេញទៅដោយគិតថា លោកកប្បិតកស្លាប់ហើយ ។ លំដាប់នោះឯង៏ ព្រះកប្បិតកដ៏មានអាយុលុះកន្លង៏ពត្រីនោះក៏ស្ងើកហើយប្រដាប់ចាត្រង៏ចីវរក្នុង៏ពេលព្រឹកព្រហាម ហើយចូលទៅកាន់ក្រុង៏វេសាលីដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីបានឃើញលោកកប្បិតកដ៏មានអាយុកំពុង៏ត្រចៀបចៅបិណ្ឌបាត លុះឃើញហើយបាននិយាយយ៉ា"ង៏នេះថា លោកកប្បិតកនេះនៅរស់ (ទេតើ) អ្នកណា ហ៊ាន+ំ សេចក្តីប្រកែក (អាថ៌កំបាំង៏) យើង៏ទៅ (ប្រាប់លោក) ។ ពួកឆព្វគ្គិយា

อาสยฺหาสุ ๑๓ ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อายฺยเน
กิร ภควโต อมฺหากํ มาตา สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ ตา
อายสฺมนฺตํ ภควนฺตํ อาคจฺฉนฺตึ ทิสฺวา ตาส
อยํ กสาวาสา มลมชฺชนา ธมฺมาธิจฺจา อมฺหากํ
มาตุ สมฺมาสมฺพุทฺธสฺสาติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา
ฯเปฯ ตา ชุณฺหายนฺตึ ขียนฺตึ วิภาเตนฺตึ ทิสฺวา
ตาส ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย อยฺยา ภควนฺตึ อาคจฺฉนฺตึ-
สฺวาติ ฯเปฯ สตฺถุ กิร ภิกฺขเว ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุนิโย
ภควนฺตึ อาคจฺฉนฺตึ ฯ สตฺถุ ภคเวติ ฯ กิมหิ
ตุมฺเห ภคเว ตาส ภิกฺขเว ฉพฺภิญฺญา ภิกฺขุ-
นิโย ภควนฺตึ อาคจฺฉนฺตึ เนตฺถ ภิกฺขเว อปฺป-
สนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ปจฺจุคฺคมนฺตา ปน ภิกฺขุนี
ภิกฺขุ อาคจฺฉนฺตา ปน ปจฺจุคฺคจฺฉนฺตา ปน ฉาทิตพฺพนฺติ ฯ

(๓๓๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ
ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุติ อตฺถิ อนิปฺปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ภิกฺขุสฺมิ อุปสมฺปนฺนา ฯ อาคจฺฉนฺตา ปน ฉสมา ปา

ภิกฺขุនីបានពុទ្ធដូច្នេះថា ដំណឹងថាលោកម្ចាស់ទុបាលិនាំសេចក្តីប្រឹក្សាយើងទៅប្រាប់ ។ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីទាំងនោះក៏នាំគ្នាដេរព្រះទុបាលីដ៏មានអាយុថា លោកខ្ញាន់ព្រះកេសនេះជាអ្នកដុសក្អែល (គេ) មានជាតិដ៏ថោកទាប មិនសមបើនឹងនាំយកសេចក្តីប្រឹក្សារបស់យើងទៅប្រាប់សោះ ។ ពួកភិក្ខុនីណាមានសេចក្តីច្រណែនតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងមកនាំគ្នាដេរលោកម្ចាស់ទុបាលិសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីដេរទុបាលិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងដេរទុបាលិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនៃសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយដេរគំពកភិក្ខុ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๓๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុ បានដល់ឧបសម្បន្ន ។ ពាក្យថា ដេរ គឺភិក្ខុនីដេរដោយអក្កោសវត្ថុទាំង ๑๐ ឬបណ្តា

อกฺกาสาปิ อกฺกาสติ ฯเปฯ สพฺพตฺถ อญฺญตฺรปิ อาปตฺติ จาติ วุตฺตตฺตา ปาจิตฺติยเมว ฯ ปริกาเสยฺยาติ กายํ อุปนาเมติ อาปตฺติ จาติ วุตฺตตฺตา ปาจิตฺติยเมว ฯ

(๓๓๖) อุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญี อกฺกาสติ ปริกาสติ อาปตฺติ จาติ วุตฺตตฺตา ปาจิตฺติยเมว ฯ อุปสมฺปนฺเน วิมติกา อกฺกาสติ ปริกาสติ อาปตฺติ จาติ วุตฺตตฺตา ปาจิตฺติยเมว ฯ อุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญี อกฺกาสติ ปริกาสติ อาปตฺติ จาติ วุตฺตตฺตา ปาจิตฺติยเมว ฯ อนุปสมฺปนฺนํ อกฺกาสติ ปริกาสติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน อุปสมฺปนฺนสญฺญี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนุปสมฺปนฺเน อนุปสมฺปนฺนสญฺญี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๓๗) อนาปตฺติ อสฺสุปวิกฺกาเย ฉฬุปวิกฺกาเย อนุสาสนีปวิกฺกาเย อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

อกฺโกสวตฺถูนิ ๑๐ นาม ยานิ อกฺโกสวตฺถูนิ วา ปริภาสวตฺถูนิ วา ครหวตฺถูนิ วา ปสวนวตฺถูนิ วา ตานิ สพฺพานิปิ อกฺโกสวตฺถูนิ ฯ

ปาฬิยา ปน อกฺโกสวตฺถูนิ ปริภาสวตฺถูนิ ครหวตฺถูนิ ปสวนวตฺถูนิ ปฏิกฺขิตฺตานิ ฯ

(๓๓๖) อุปสมฺปนฺโน กิกฺขาปทสมาปตฺติยา อุปสมฺปนฺโน ปฏิญฺญาย ปฏิญฺญาย ปฏิชานนฺโต ปฏิชานนฺโต ปฏิชานาติ ฯ อุปสมฺปนฺโน กิกฺขาปทสมาปตฺติยา อุปสมฺปนฺโน ปฏิญฺญาย ปฏิญฺญาย ปฏิชานนฺโต ปฏิชานนฺโต ปฏิชานาติ ฯ อุปสมฺปนฺโน กิกฺขาปทสมาปตฺติยา อุปสมฺปนฺโน ปฏิญฺญาย ปฏิญฺญาย ปฏิชานนฺโต ปฏิชานนฺโต ปฏิชานาติ ฯ อุปสมฺปนฺโน กิกฺขาปทสมาปตฺติยา อุปสมฺปนฺโน ปฏิญฺญาย ปฏิญฺญาย ปฏิชานนฺโต ปฏิชานนฺโต ปฏิชานาติ ฯ

(๓๓๗) ปาราชิกาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาราชิกาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาราชิกาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาราชิกาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๓๘) สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา อนาปตฺติ สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา อนาปตฺติ สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา อนาปตฺติ สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๓๙) ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อนาปตฺติ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๔๐) ปาจิตฺติยาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๔๑) ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อนาปตฺติ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๔๒) ทุกฺกฏาปตฺติยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏาปตฺติยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏาปตฺติยา อนาปตฺติ ทุกฺกฏาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๔๓) ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อนาปตฺติ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

(๓๔๔) อนาปตฺติ ๑๕ ยานิ ปาราชิกาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ ปาราชิกาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ ยานิ สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ สงฺฆาทิเสสาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ ยานิ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ ถุลฺลจฺจยาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ ยานิ ปาจิตฺติยาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ ปาจิตฺติยาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ ยานิ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ ปาฏิเทสนียาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ ยานิ ทุกฺกฏาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ ทุกฺกฏาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ ยานิ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา วุตฺตานิ ตานิ ทุพฺภาสิตาปตฺติยา อนาปตฺติ ฯ

អារាមវគ្គស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

[៣៣៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី កណ្ឌកកា-វិកា ហោតិ កលហកាវិកា ភណ្ឌនកាវិកា កសដ្ឋកា-វិកា សង្ឃេ អធិករណកាវិកា ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តស្សា កម្មេ កយិរមានេ(1) បដិក្កោសតិ ។

[៣៣៩] តេន ខោ បន សមយេន ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តាមកំ អកមាសិ តេនហិ តេវ ការណីយេន ។ អថខោ កិក្ខុនីសង្ឃោ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី បក្កន្តាតិ ចណ្ឌកាលិំ កិក្ខុនិំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កិបិំ ។ ថុល្លនន្ទា កិក្ខុនី តាមកេ តំ ការណីយំ តីរេត្វា ឋ-នេវ សាវត្ថិំ បច្ចាគច្ឆិ ។ ចណ្ឌកាលី កិក្ខុនី ថុល្ល-នន្ទាយ កិក្ខុនិយា អាគច្ឆន្តិយា នេវ អាសនំ បញ្ញាបេ-សិ ន បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ ឧបនិក្ខិបិ

---

1. ម.ម. ករីយមានេ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៣៣៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្អាក់ហេតុ ធ្វើសេចក្តីឈ្លោះ ធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង ធ្វើតិរច្ឆានកថាបង្កើតអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ កាលសង្ឃកំពុងធ្វើកម្មដល់ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនោះ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក៏ហាមឃាត់ ។

(៣៣៩) គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ស្រុកតូច(មួយ) ដោយកិច្ចនីមួយ ។ ទើបភិក្ខុនីសង្ឃដ៏ធំថា ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីចៀសចេញទៅហើយ ក៏លើកវត្ថុចំពោះចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីព្រោះសេចក្តីមិនឃើញអាបត្តិ ។ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសម្រេចកិច្ចនោះក្នុងស្រុកតូចហើយក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថីវិញទៀត ។ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីកាលដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមក ក៏មិនក្រោកអាសនៈមិនដម្កល់ទឹកលាងដើងតាំងវេរដើងជូតាល់ដើង មិនក្រោកទទួល

ฉ ปญฺจกฺขตฺตุ ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหสิ ฉ ฐานานิเยน อคมฺภฺ ฯ
ปุลฺลฉฺฉา ภิกฺขู ฉณฺฑกาลึ ภิกฺขุ ฬตฺวาเจ กสฺสฺ
ตฺวํ อยฺเย มยิ อาคจฺฉนฺติยา เนว อาสนํ ปญฺญาเปสิ
ฉ ฐาเปสิ ฉ ปาเทสุ ฉ ปีฐกํ ฉ ปาทกฐลิกํ อุปนิกฺขิปิ ฉ
ปญฺจกฺขตฺตุ ปตฺตจีวรํ ปฏิคฺคเหสิ ฉ ฐานานิเยน อคมฺภฺตา ฯ
ฬวา เหตา อยฺเย เหตา ยถาตา อฉาถายาตา ฯ
กสฺสฺ ปน ตฺวํ อยฺเย อฉาถาตา ฯ ฬมา มํ อยฺเย
ภิกฺขุนิโย อยํ อฉาถา อปฺปญฺญาตา ฉตฺถ ฬมิสฺสา
เสาจิ ปติวตฺตา อาปตฺติยา อฉสฺสเน อุกฺกุฬิสฺสา ฯ
ปุลฺลฉฺฉา ภิกฺขู ฅาลา ฬตา อฅฺฅตฺตา ฬตา เฉตา
ฉานฺติ กมฺมา กมฺมเทาสา กมฺมวิปตฺติ กมฺมสมฺปตฺติ
กา ฉณฺฑีกตา กลา ปริกาสติ[๑] ฯ ยา ตา ภิกฺขุ-
นิโย อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ
กถ กา ฅาม อยฺยา ปุลฺลฉฺฉา ฉณฺฑีกตา กลา
ปริกาสิสฺสตีติ ฯ เป ฯ สจฺจ กิร ภิกฺขเว ปุลฺล-
ฉฺฉา ภิกฺขู ฉณฺฑีกตา กลา ปริกาสตีติ[๒] ฯ สจฺจ

๑-๒ ฉ. ม. ปริภาสิ ฯ

ឫត្រចីរវមិនអើពើដោយទឹកធឹក ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបានទំាយពាក្យនេះ
ទំាងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីថា នែនាងម្ចាស់ កាលបើយើងមកដល់ហេតុអ្វីក៏នាង
មិនត្រាលអាសនៈ មិនដម្កល់ទឹកលាងដើងតាំងសម្រាប់រងដើងជ្រលាងដើង
ដើង មិនត្រេកទទួលឫត្រចីរវមិនអើពើដោយទឹកធឹកសោះ ។ ចណ្ឌកាលី
ភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ បានជាខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចតាំងអម្បាលនេះ ព្រោះ
ខ្ញុំជាស្រីអនាថា ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសួរថា នែនាងម្ចាស់ នាងជាស្រី
អនាថា ព្រោះហេតុអ្វី ។ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ ភិក្ខុនី
អស់នេះលើកវត្តចំពោះខ្លួនខ្ញុំ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដោយគិតគ្នាថា ភិក្ខុនី
នេះជាស្រីអនាថាគ្មានអ្នកណាស្គាល់ គ្មានអ្នកណាមួយគោរពកោតក្រែង
ដល់ភិក្ខុនីនេះទេ ។ ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយថា ពួកភិក្ខុនីអសន្ទុះល្អ
ពួកភិក្ខុនីអម្បាលនុ៎ះមិនធ្លាស ពួកភិក្ខុនីតាំងនុ៎ះមិនស្គាល់កម្មក្តី ទោស
របស់កម្មក្តី កម្មវិបត្តិក្តី កម្មសម្បត្តិក្តីដូច្នេះ ហើយក៏ផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយ
សេចក្តីកំណាច ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្រាបថាតិច ។ បេ ។
ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោក
ម្ចាស់ឋុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាចសោះ
។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី
ផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាច ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឡាយក្រាប

ภควตา ฯ ภิกฺขเว พุทฺธา ภควนฺโต ภิกฺขุโต ฉนฺทมฺปิ ทาตุ ภิกฺขเว ฉนฺทารหสฺส ภิกฺขุโน ฉนฺทมฺปิ ปจฺจาหริตุ ภิกฺขุนิยา ปาติโมกฺขุทฺเทสมฺปิ เตสํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺเจว ปสาทาย ฯเปฯ ฐิตฺยา ปเนตฺถ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๔ปิ สิกฺขาปทานิ ขุทฺทานุขุทฺทกานิ ยานิ ปเนตฺถ ภิกฺขุนี ปจฺจาหริตพฺพา ปาติโมกฺขุทฺเทสา ฯ

(๓๔๐) ยา ปเนตา ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ๔ปิสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ปจฺจาหริตพฺพาติ ฆาเฏตฺวา ฆาเฏตฺวา เตสา ชานิตพฺพา ภวิสฺสติ ปาติโมกฺขุทฺเทสา ปาติโมกฺขุทฺเทสา เตสา ชานิตพฺพา ภวิสฺสนฺติ ปาติโมกฺขุทฺเทสา ปาติโมกฺขุทฺเทสา ปาติโมกฺขุทฺเทสา

ទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសុគតដ៏មានជោគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះលុះន្ទាភិក្ខុនីមិនគួរបើនឹងផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាចទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយផ្តាសាគណភិក្ខុនីដោយសេចក្តីកំណាច ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៤០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា កំណាច សំដៅយកសេចក្តីក្រោធ ។ ដែលហៅថា គណភិក្ខុនី សំដៅយកភិក្ខុនីសង្ឃ ។ ពាក្យថា ផ្តាសា គឺភិក្ខុនីផ្តាសាថា ភិក្ខុនីអស់ទុំ(+)ស្លង់ ភិក្ខុនីអម្បាលទុំ(+)មិនធ្លាស ពួកភិក្ខុនីទាំងទុំ(+)មិនស្គាល់កម្មក្តី (១) ទោសរបស់កម្មក្តី (២) កម្មវិបត្តិក្តី (៣) កម្មសម្បត្តិក្តីដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីផ្តាសាភិក្ខុនីច្រើនរូបក្តី មួយរូបក្តី អនុបសម្បន្នក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៤១) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីធ្វើអត្ថជាប្រធាន ១ ធ្វើធម៌ជាប្រធាន ១ ធ្វើពាក្យប្រៀនប្រដៅជាប្រធាន ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមរិគ្គសុត្ត បឋមវគ្គសិក្ខាបទំ

[៣៦២] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ព្រាហ្មណោ កិក្កិនិ-យោ និមន្តេត្វា កោធេសិ ។ កិក្កិនិយោ កុត្តរី បវ-រិតា ញាតិកុលានិ គន្ត្វា ឯកច្ចា កុញ្ជិសុ ឯកច្ចា បិណ្ឌាចារំ អាទាយ អគមំសុ ។ អថខោ សោ ព្រាហ្ម-ណោ បដិវិស្សកេ ឯតទវោច កិក្កិនិយោ មយា អយ្យា សន្តប្បិតា ឯថ តុម្ហេបិ សន្តប្បេស្សាមីតិ ។ តេ ឯវមាហំសុ កឹ ភំ អយ្យ[1] អម្ហេ សន្តប្បេស្សសិ យាបិ តយា និមន្តិតា តាបិ អម្ហាកំ ឃរានិ អាគន្ត្វា ឯកច្ចា កុញ្ជិសុ ឯកច្ចា បិណ្ឌាចារំ អាទាយ អគមំ-សូតិ ។ អថខោ សោ ព្រាហ្មណោ ទុជ្ឈាយតិ ខីយតិ វិចារេតិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ អម្ហាកំ ឃរេ កុញ្ជិត្វា អញ្ញត្រ កុញ្ជិសុន្តិ ន ចាហំ បដិពលោ យាវទត្ថំ ទាតុន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្កិនិយោ តស្ស

---

១ ម. ម. អយ្យោ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(៣៤២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់និមន្តពួកកិក្ខុនីឲ្យឆាន់ ។ ពួកភិក្ខុនីឆាន់ហើយហាមកត្តហើយ ក៏ទៅកាន់ត្រកូលជាញាតិទាំងឡាយ ហើយកិក្ខុនីពួកខ្លះឆាន់ (ទៀត) ពួកខ្លះ (គ្រាន់តែ) នាំយកបិណ្ឌបាតទៅ ។ គ្រានោះឯង ព្រាហ្មណ៍នោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងពួកមនុស្សដែលស្និទ្ធស្នាលថា នែអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំបានប្រគេនចង្ហាន់ពួកកិក្ខុនីឲ្យឆាន់បរិបូណ៌ហើយ ចូរអ្នកទាំងឡាយមកចុះ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកវាល់គ្រាំផ្អែមស្អប់ស្អល់ទៀត ។ ពួកមនុស្សទាំងនោះបាននិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា នែអ្នកម្ចាស់ អ្នកនឹងឲ្យពួកយើងផ្អែមស្អប់ស្អល់ដូចម្តេច ពួកភិក្ខុនីឯណាដែលអ្នកនិមន្ត ពួកភិក្ខុនីនោះមកផ្ទះអស់យើងហើយ ពួកខ្លះក៏ឆាន់ ពួកខ្លះក៏នាំយកចង្ហាន់បិណ្ឌបាតទៅហើយ ។ ទើបព្រាហ្មណ៍នោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុនីមិនសមបីនឹងឆាន់ក្នុងផ្ទះយើងរួចហើយ (ទៅ) ឆាន់ក្នុងផ្ទះដទៃ (ទៀត) សោះហាក់ដូចជាខ្ញុំមិនអាចឲ្យ (លោកឆាន់) ដរាបដល់ផ្អែមបាន ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮព្រាហ្មណ៍

ปฐมปาราชิกสฺส ทุติยปาราชิกสฺส วิภงฺเคสฺส ฯ
ยา ปน ภิกฺขุนิโย อนุปสมฺปนฺนา ฯเปฯ ปน ทุติยปาราชิกสฺส
วิภงฺเคสฺส กตมา ปน ภิกฺขุนิโย ปุคฺคลา
ปภวโต อญฺญตฺร ปุญฺญกิริยวตฺถุหิ ฯเปฯ สพฺเพ ปาราชิกา
ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ปุคฺคลา ปภวโต อญฺญตฺร ปุญฺญกิริยวตฺถุหิ ฯ
สพฺเพ ปราชิกา ฯ ปาราชิกา ตุมฺเห ปราชิกา กตมา ปน ภิกฺขุนิโย
ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ปุคฺคลา ปภวโต อญฺญตฺร ปุญฺญกิริยวตฺถุหิ
เสตา ภิกฺขเว อนุปสมฺปนฺนา ปฐมา ปราชิกาปตฺติ ฯเปฯ
ปาฏิ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ๕มา สิกฺขาปทา ทุฏฺ-
ฐุลฺลา ยา ปน ภิกฺขุนี อนุปสมฺปนฺนา ปภวโต ปาราชิกา ปา ทาน-
นิยา ปา เภชฺชนิยา ปา กุญฺชิยา ปา
ตาทิภาวิยา ฯ

(๓๔๓) ยา ปชานาติ ยาธิสา ฯเปฯ ภิกฺขุ-
นิสา ฯเปฯ อยา ๕มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนิสา ฯ
อนุปสมฺปนฺนา นาม ปญฺจนฺนา เภชฺชานา อญฺญตเรน เภชฺชเนน
อนุปสมฺปนฺนา ฯ ปภวโต นาม อสนฺนา ปญฺญายติ เภชฺชา

นោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយឆាន់ហើយហាមភត្តហើយមិនសមប៊ីនឹង (ទៅ) ឆាន់កងទីដទៃ (ទៀត) សោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឆាន់ហើយហាមភត្តហើយ (ទៅ) ឆាន់កងទីដទៃ (ទៀត) ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយឆាន់ហើយហាមភត្តហើយមិនគួរប៊ីនឹងឆាន់កងទីដទៃ (ទៀត) ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទីនន្យវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយដែលគេនិមន្តហើយក្តី ហាមភត្តហើយក្តី ទំពាស៊ីក្តី **ហរិភោគក្តី** នូវខាទនីយ ឬភោជនីយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๔๓) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីដែលឈ្មោះថា គេនិមន្ត គឺភិក្ខុនីដែលគេនិមន្ត បណ្តាភោជន ๕ យ៉ាង ដោយភោជនណាមួយ ។ ភិក្ខុនីដែលឈ្មោះថា ហាមភត្ត គឺភិយ្យោឆាន់ក្រាកដ ភោជនក៏ក្រាកដ

ปญฺญายติ มาตุคามสฺส ปิตา สหิตาติ ปฏิกฺเขปโต ปญฺญายติ ฯ ทานียํ นาม ปญฺจ โภชนานิ ยาคุ ยามกาลิกํ สตฺตาหกาลิกํ ยาวชีวิกํ ปเวฬฺหา สาลิ ทานียํ นาม ฯ โภชนียํ นาม ปญฺจ โภชนานิ ขชฺชโก กุมฺมาสปิณฺโฑ สตฺตุ มจฺโฉ มํสํ ฯ ขาทิสฺสามิ ภุญฺชิสฺสามีติ ปฏิกฺขิปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อชฺฌาหาเร อชฺฌาหาเร อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๓๖๔) อนมตฺตเร อนมตฺตสญฺญา ทานียํ ปฏิคฺคณฺหาติ ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ ปิวติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนมตฺตเร วิมติกา ทานียํ ปฏิคฺคณฺหาติ ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ ปิวติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนมตฺตเร อนมตฺตสญฺญา ทานียํ ปฏิคฺคณฺหาติ ปฏิคฺคเหตฺวา ขาทติ ปิวติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ยามกาลิกํ สตฺตาหกาลิกํ ยาวชีวิกํ อาหาราย ปฏิคฺคณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อชฺฌาหาเร อชฺฌาหาเร อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

កិក្ខុនីស្ថិតនៅកង៏ហត្ថិបាស ឥយកបង្អែនរបស់មកចំពោះមុខ កិក្ខុនីហាម
យាត់ក៏ប្រាកដ ។ វត្ថុដែលឈ្មោះថា ខាទនីយ គឺលើកទុកតែភោជន ៥
យ៉ាងនឹងបបរ យាមកាលិក សត្តាហកាលិក យាវជីវិកចេញ ក្រៅពីនោះ
ឈ្មោះថា ខាទនីយទាំងអស់ ។ ដែលហៅថា ភោជនីយ បានដល់ភោជន
៥ យ៉ាង គឺបាយ នំកុម្មាស សដ្ឋូ ត្រី សាច់ ។ កិក្ខុនីទទួលដោយ
គិតថា អញនឹងទំពាស៊ី នឹងបរិភោគដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនី
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយគ្រប់ៗ ភាវៈដែលលេបចូលទៅ ។

(๓๔๔) ខ្លួនគេនិមន្តហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថានិមន្តហើយ ។ ទំពា
ស៊ី ឬបរិភោគ នូវខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្លួន
គេនិមន្តហើយ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគ នូវខាទនីយក្តី
ភោជនីយក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ខ្លួនគេនិមន្តហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថា
មិនបាននិមន្ត ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគ នូវខាទនីយក្តី ភោជនីយក្តី
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីទទួលយាមកាលិក សត្តាហកាលិក យាវ-
ជីវិក ប្រយោជន៍ជាអាហារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
គ្រប់ៗ ភាវៈដែលលេបចូលទៅ ។

[๓๖๕] อิมาหิ ปฏิปทาหิ อิมินา ปฏิปทาวิเสเสน ยาทิสา วา
ตาทิสา วา อุปจารปฺปนาภาวปฺปตฺตา วา ลกฺขณูปนิชฺฌานโต
ปฏฺฐาย ยาว อรหตฺตมคฺคา สพฺพาปิ สมาธิภาวนา สมถภาวนา
นาม ฯ

อารมฺภวตฺถุ ปญฺหมสีกฺขาปทํ

[๓๖๖] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน
อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา
กุลธีตา สาวตฺถิยา อวิทูเร อญฺญตรสฺมึ นิคเม ปฏิวสติ
อภิรูปา ทสฺสนีเยน ปาสาทิกา ปรมาย วณฺณปุกฺขรตาย
สมนฺนาคตา ปฏิวสนฺตี ปฏิวสนฺตี อุปสงฺกมิตฺวา ปญฺจหิ
อาสเนหิ นิมนฺเตสิ ฯ อถ โข เต มนุสฺสา ตสฺสา กุลธีตาย
ภตฺตวิสฺสคฺคตฺถาย ปหิณนฺติ อญฺญมฺปิ อญฺญมฺปิ อาหรถ
ขชฺชโภชฺชนฺติ ฯ อถ โข สา กุลธีตา ตสฺสา อญฺญา กุล-
ธีตาโย ตาสญฺเจว ปุริสานญฺจ ปฏิวิสิตฺวา ปจฺฉา ภุญฺชติ
อมุตฺรสฺมึ อาหาเร อาสา ปิหา ปตฺถนา ฯ

(๓๔๕) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๗ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីដែលគេមិនទិមន្ត ๑ ភិក្ខុនីមិនបានហាមភត្ត ๑ ភិក្ខុនីផឹកបបរ ๑ ភិក្ខុនីជ្រាប់ម្ចាស់ទានហើយទើបបរិភោគ ๑ កាលបើមានបច្ច័យ (មានហេតុ) ភិក្ខុនីបរិភោគយាមកាលិក សត្តាហកាលិក នឹងយាវជីវិក ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីឆាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕

(๓๔๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនី ๑ រូប ត្រេចទៅបិណ្ឌបាតតាមច្រកតូច ๑ ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ចូលទៅកាត្រកូល ๑ លុះចូលទៅដល់ហើយ គង់អង្គុយលើអាសនៈដែលគេក្រាលទុកហើយ ฯ លំដាប់នោះឯង ពួកមនុស្សទាំងនោះឱ្យភិក្ខុនីនោះឆាន់ហើយបាននិយាយ ពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ភិក្ខុនីទាំងឡាយសូមប្រជុំគ្នាទិមន្តមកចុះ ฯ ទើបភិក្ខុនីនោះគិតថា ធ្វើដូចម្តេច កុំឱ្យភិក្ខុនីទាំងឡាយដទៃមកបានដូច្នេះ ហើយក៏ចូលទៅកាភិក្ខុនីទាំងឡាយ រួចបាននិយាយពាក្យនេះថា នែនាងម្ចាស់ កង្ខីដ៏ណោះមានឆ្អែសាហាវ មានគោកាច មានកន្ទែងផុត

ยเณฺห ๓ลิ๓ฺหา ๓ิกฺขเณฺห ๒ิคาเสา ยา ๑า
ตตฺ อกปิตฺถาติ ฯ อญฺญตเรปิ ภิกฺขุสฺมิ ตสฺมา วิสิ-
ขาย ปิณฺฑาย จรมานา เยน สุ กุลา เตนุ-
ปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ปญฺญตฺเต อาสเน นิสีทิ ฯ
อถเขา เต มนุสฺสา ตา ภิกฺขุนิ เกาเชตฺวา ฬตฺถเกปิ
กิสฺส อยฺเย ภิกฺขุนิโย น อาคจฺฉนฺตีติ ฯ อถเขา
สา ภิกฺขุนี เตสิ มนุสฺสานิ ฬตมตฺถ อาเจเร-
สิ ฯ มนุสฺสา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถิ
หิ นาม ภิกฺขุนี กุลา มจฺฉกยิสฺสตีติ ฯเป ฯ
สจฺจ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนี กุลา มจฺฉกยตีติ ฯ
สจฺจ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถิ หิ นาม
ภิกฺขเว ภิกฺขุนี กุลา มจฺฉกยิสฺสติ เนตา ภิกฺขเว อปฺป-
สนฺนาน ว ปสาทาย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ๔ิ สิกฺขาปท ปฺญฺญาปยมาเน ยา ปน ภิกฺขุนี
กุลมจฺฉนี อสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

នាងទាំងឡាយកុំទៅកាន់ទីនោះឡើយ ។ កិកុនី១រូបទៀតត្រចៀបណ្តា-
ជាតកាន់ចែកតូចនោះ ចូលទៅកាត់កូលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏
អង្គុយលើអាសនៈដែលគេតាំងទុកហើយ ។ ទើបមនុស្សទាំងឡាយនោះឲ្យ
កិកុនីនោះឆាន់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វី
ក៏កិកុនីទាំងឡាយមិនមក ។ ទើបកិកុនីនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់មនុស្ស
ទាំងនោះ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា កិកុ-
នីមិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តកំណាញ់ត្រកូលសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា
ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឮថាកិកុនីប្រព្រឹត្តកំណាញ់ត្រកូល ពិតមែនឬ ។
កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ
ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឋបន្ទោសថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីមិនគួរបើនឹងប្រព្រឹត្ត
កំណាញ់ត្រកូលទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់
ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំង
ឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមាន
សេចក្តីកំណាញ់ត្រកូល កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๔๗] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ กุลํ นาม ตโยว กุลานิ ขตฺติยกุลํ พฺราหฺมณกุลํ เวสฺสกุลํ สุทฺทกุลํ ฯ ปพฺพชิตา อสฺสาติ ภวติ ภิกฺขุนิยา นาเนชฺชยฺหตฺถิ ภิกฺขุนิยา สทฺธึเยว กุลสฺส อาวฺหาโย อาสนา อาคตา ปจฺจุฏฺฐานสฺส ฯ กุลสฺส วา สทฺธึเยว ภิกฺขุนิยา อาวฺหาโย อาสนา อาคตา ปจฺจุฏฺฐานสฺส ฯ

[๓๔๘] อนาปตฺติ[๑] น ปพฺพาเชตพฺพา สทฺธึวิหาริกา อาทิยนฺติ ภิกฺขาภาชนํ อาทิยนฺติ จีวรภิสิกายนฺติ อาทิยนฺติ ฯ

อาวหนวิคฺคหสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

[๓๔๙] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลา ภิกฺขุนิโย ตาเมว ภควโต เวสฺสึ ปกฺกนฺตา สาวตฺถึ อคมึสุ ฯ ภิกฺขุนิโย ตา ภิกฺขุนิโย

๑ ม. อนาปตฺติ กุลํ น ปพฺพาเชตพฺพา ฯ

(๓๔๗) ตรัสพระวจนะว่า ภิกฺขุนีณามยมานสิกฺขาปทานิ ในคำว่า ภิกฺขุนีณามยมานสิกฺขาปทานิ ๑ นี้ ชื่อว่า ภิกฺขุนีณามยมานสิกฺขาปทานิ ๑ ด้วยประการฉะนี้ ฯ ที่ชื่อว่า ตระกูล ได้แก่ ตระกูล ๔ อย่าง คือ ตระกูลกษัตริย์ ๑ ตระกูลพราหมณ์ ๑ ตระกูลคฤหบดี ๑ ตระกูลสมณะ ๑ ฯ คำว่า มีสิกขาอันตนสมาทานแล้ว คือ ภิกษุณีพึงสมาทานสิกขาในสิกขาทั้งหลาย ฯ

(๓๔๘) บทที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ อย่าง) คือ ภิกษุณีไม่ประพฤติล่วงสิกขา ๑ ภิกษุณีรู้ว่าเป็นความฝัน ๑ ภิกษุณีเป็นบ้า ๑ ภิกษุณีเป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ๑ ฯ

อาคมวิภาค สิกขาบทที่ ๖

(๓๔๙) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันมหาวิหาร ของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล ภิกษุณีเป็นอันมาก เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าถึงที่ประทับ ครั้นแล้วได้ไปสู่กรุงสาวัตถี ฯ ภิกษุณีทั้งหลาย (อื่นอีก) ได้กล่าวคำนี้ว่า

ឯតនភេពុំ កតញ្ញូយ្យាយោ វស្សំ វុត្ថោ កថ្ឋិ ឯកនោ ឥច្ចោ អហោសីតិ ។ ឧត្តយ្យេ តត្ត កិក្ខូ ភុតោ ឯកនោ ឥច្ចោ ភវិស្សតីតិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ អកិក្ខុកេ អារាមេ វស្សំ វសិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ អកិក្ខុកេ អារាមេ វស្សំ វសន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ អកិក្ខុកេ អារាមេ វស្សំ វសិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អកិក្ខុកេ អារាមេ វស្សំ វសេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

กิกฺขุนีตำนานนั่นว่า เมื่อภิกษุณีทั้งหลายจำพรรษาในที่ใด การถวายจีวรก็ได้มีในที่นั้น ๆ (๑) ภิกษุณีทั้งหลายนั้นกล่าวว่า ข้าแต่พระนางเจ้าผู้เป็นพระเถรี พวกข้าพเจ้าจำพรรษาในที่ใด ๆ การถวายจีวรก็ได้มีในที่นั้น ๆ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นได้ทูลถามพระเถรีว่า ข้าแต่พระนางเจ้าผู้เป็นพระเถรี ในที่ใดหนอ การถวายจีวรจึงจะมีมาก ๆ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นได้ทูลตอบว่า ในที่ใดมีสงฆ์ ๆ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นได้ทูลถามว่า ข้าแต่พระนางเจ้าผู้เป็นพระเถรี ก็ในที่ใดไม่มีสงฆ์ ในที่นั้นการถวายจีวรจักไม่มีหรือ ๆ พระเถรีได้ทูลตอบว่า ใช่แล้ว ๆ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นได้ทูลถามว่า ข้าแต่พระนางเจ้าผู้เป็นพระเถรี ก็ในที่ใดมีสงฆ์ ในที่นั้นการถวายจีวรจักม

(៣៩០) យោ បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ អភិក្ខុកោ នាម អារាមោ ន សក្កា ហោតិ ឱវាទាយ វា សំវាសាយ វា កត្តុំ ។ វស្សំ វសិស្សាមីតិ សេនាសនំ បញ្ញាបេតិ ចាតិយំ បវិភោជនិយំ ឧបដ្ឋបេតិ បវារេណំ សម្មជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សហ អរុណុគ្គមនា អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(៣៩១) អនាបត្តិ វស្សូបគតា ភិក្ខុ បក្កន្តា វា ហោន្តិ វិព្ភន្តា វា កាលកតា វា បក្ខសង្កន្តា វា អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

អារាមវគ្គស្ស សត្តមសិក្ខាបទំ

(៣៩២) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ តាមកា-កាសេ វស្សំ វុត្ថា សាវត្ថិំ អភិមំសុ ។ ភិក្ខុនិយោ តា

(๓๙๐) តែងពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីរង្គើបន្សាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃបាចិត្តិយកណ្ឌវ្រួចហើយ ។ អាវាសដែលភិក្ខុមិនអាចនឹងទៅឲ្យឆ្ងាយក្តី នៅរួមក្តី ឈ្មោះថា អាវាសឥតភិក្ខុ ។ ភិក្ខុនីតាំងចិត្តថា អញនឹងនៅចាំវស្សាដូច្នេះ ហើយគ្រាលសេនាសនដម្កល់ទុកដើរទៅប្រើប្រាស់ចោសច្រាសពីបរិវេណ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ព្រមគ្នានឹងអរុណរះទៀង ។

(๓๙๑) ឯដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺភិក្ខុតាំងឆ្លាយនៅចាំវស្សាហើយចៀសចេញទៅក្តី សឹកទៅក្តី ស្លាប់ក្តី ចូលពួក(គឺទៅចូលសាសនាដទៃ)ក្តី ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๓๙๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីច្រើនរូបនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលតាំងនៅក្នុងស្រុកគ្រាហើយបានទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយនោះ

ภิกฺขุนิโย ปเนเวทานิ ภควตา ปญฺญตฺตา ภิกฺขู[๑] ภิกฺขุสงฺฆา ปกาสิตาติ ฯ ย มยนฺ อายฺยา ภิกฺขุสงฺฆนฺ ปกาเรมาติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา ฉฬฺงายนฺติ ฐียนฺติ วิหาเรนฺติ ภควนฺตนฺ ภิกฺขุนิโย วสฺสนฺ วุตฺถา ภิกฺขุสงฺฆนฺ อปฺปวาเรสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สงฺฆนฺ ภนฺเต ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย วสฺสนฺ วุตฺถา ภิกฺขุสงฺฆนฺ อปฺปวาเรสฺสนฺตีติ ฯ สงฺฆนฺ ภคฺคนฺติ ฯ วิภาหิ ตุมฺเห ภคฺคนฺตนฺ ภควนฺตนฺ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย วสฺสนฺ วุตฺถา ภิกฺขุสงฺฆนฺ อปฺปวาเรสฺสนฺติ เนตนฺ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานนฺ วา ปสาทาย ฯเป ฯ ฯภาสฺ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯนฺ สงฺฆนฺ ฯทฺเทสนฺ ยา ปน ภิกฺขุนี วสฺสนฺ วุตฺถา ฯกตโร สงฺฆ ฯทิหิ ฯเนหิ อปฺปวาเรยฺย ฯเชน ฯ สุเตน ฯ ปริสงฺกาย ฯ ฉาจิตฺติยนฺ ฯ

---

๑ ฯ ม. ภควตา ฯ ทิสฺวาติ ฯ

ថា នាងម្ចាស់ចាំងឡាយនៅចាំវស្សាក្នុងទីណា ហើយបវារណានឹងភិក្ខុ-
សង្ឃដែរឬ ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនោះនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ ពួកយើងមិន
ទាន់បវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃទេ ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយណា មានសេចក្តីត្រិះ-
ថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា
ភិក្ខុនីចាំងឡាយនៅចាំវស្សាហើយ មិនសមនឹងមិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃ
សោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីចាំង
ឡាយនៅចាំវស្សាហើយមិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំង
ឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុនីចាំងឡាយនៅចាំវស្សា
ហើយមិនគួរបើនឹងមិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃទេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ
អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។
ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ ភិក្ខុនីចាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនៃសិក្ខាបទនេះយ៉ាង
នេះថា ភិក្ខុនីណាមួយនៅចាំវស្សាហើយមិនបវារណានឹងទុកតោសង្ឃ
ដោយស្ថានបីយ៉ាង គឺដោយឃើញក្តី ដោយឮក្តី ដោយរង្កៀសក្តី ភិក្ខុនី
នោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๕๓) ยา ปนาตัง ยา ยาธิสา ฯ เป ฯ กังขา-ธิตัง ฯ เป ฯ อยัง ตสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กังขาธิตัง ฯ วสฺสูปคตา นาม ปุริมัง วา เตมาสัง ปจฺฉิมัง วา เตมาสัง วุตฺถา ฯ อุกาโสสงฺเกตา นาม ตีหิ หาเนหิ อนฺโตวสฺสมฺปิ อิทฺธิยา วา สุเตน วา ปวารณาย วาตัง ชานิตฺวา อนฺโตวสฺสมฺปิ ปวารณา อาปตฺติ จาติ วทนฺติ ฯ

(๓๕๔) อนาปตฺติ สติ อนฺตราเย ปวารเณสิตฺถา ณ ลภติ ติลาทาย อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย อาทิ-กมฺมิกายาติ ฯ

อาวาสวิคฺคหฺสฺส อุปฺปนฺนสิกฺขาปทัง

(๓๕๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยัง วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี ภิกฺขูปสฺสยัง อุปสงฺกมิตฺวา อญฺญตรัง ภิกฺขุนิง เอตทโวจ ฯ ภิกฺขุนิโย อญฺญตรัง ภิกฺขุนิโย ฌาเปนฺติ ฯ ภิกฺขุนิโย อญฺญตรัง ภิกฺขุนิโย ฌาเปนฺตุ มยฺหมฺปิ ทีปกัง เทมาติ ฯ

(៣៥៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃចុតាបដិកកណ្ឌវត្តហើយ ។ ភិក្ខុនីនៅអស់ត្រយ័មាសខាងដើមក្តី អស់ត្រយ័មាសខាងចុងក្តី ឈ្មោះថា នៅចាំវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនីគ្រាន់តែដាក់ឆុះថា អញនឹងមិនបវារណានឹងឧកតោសង្ឃដោយស្ថានបីយ៉ាង គឺដោយឃើញក្តី ដោយឮក្តី ដោយរង្កៀសក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៥៤) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរក (ឧកតោសង្ឃ) មិនបាន ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

(៣៥៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងនិគ្រោធារាម ទៀបក្រុងកបិលពស្តុក្នុងដែនសក្ក. ។ គ្រានោះឯង ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុចូលទៅកាន់លំនៅភិក្ខុនី ហើយទូន្មានពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចូរលោកទាំងឡាយមក ពួកយើងនឹងនៅ (ស្តាប់) នូវ ។

ยนฺติ[๑] ยถา อญฺเญ ภิกฺขู ปาปุณนฺติ ตถา อหมฺปิ ปาปุณามีติ เอวมาทินา นเยน ปวตฺตา อิจฺฉา ลาภปตฺถนา ลาโภติ วุจฺจติ ตสฺมา ลาภปตฺถนาติ อตฺโถ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุปฺปนฺนํ ขียนฺตึ วิกาเรนฺตึ ภิกฺขุนึ ทิสฺวา เอวมาหาติ ยถา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุสฺส ลาภปตฺถนาย ปฏิปชฺชนฺติ ฯเปฯ สงฺโฆ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิโย ลาภปตฺถนาย ปฏิปชฺชนฺติ ฯ สงฺโฆ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิโย ลาภปตฺถนาย ปฏิปนฺนาติ ฯ ภิกฺขุนิยา ปน ภิกฺขุนิโย ลาภปตฺถนาย ปฏิปชฺชนฺติ เอตฺถ ภิกฺขุนิยา อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทนาย ฯเปฯ ปสนฺนานญฺเจว ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุนิโย ลาภปตฺถนาย ปฏิปนฺนา โหนฺติ ตาสญฺเจว ภิกฺขูนิ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๙๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุติ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ภิกฺขโก นาม อฏฺฐ ภิกฺขู ฯ สิกฺขมาโน นาม

---

๑ ฉ. ม. ยนฺติ ฯ

ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនីនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ពួកយើងមិនធ្លាប់ទៅដោយហេតុនុ៎ះទេ ព្រោះលោកម្ចាស់ឆព្វគ្គិយទាំងឡាយ តែងមកទូន្មានយើងក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនទៅកាន់ទីស្តាប់ធម៌ទេសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនទៅកាន់ទីស្តាប់ធម៌ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ទ្រង់ជ្រាគ្រប់ធ្លោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនទៅកាន់ទីស្តាប់ធម៌ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនទៅដើម្បីស្តាប់ធម៌ ដើម្បីនៅរបរមគ្គាក្តី ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ គុរុធម៌ទាំង ៨ ឈ្មោះថាធម៌ ។

ปกฺกมิตุํ ปกฺกนฺเตสุ สมสีสิกาสุ ฯ ตุมฺหากายฯ ภิกฺขเว สงฺฆาทิเสสาปตฺติ ยาวตติยกา ภิกฺขุนิยา อาปตฺติ ทฏฺฐพฺพา ฯ

(๓๙๗) อนาปตฺติ สติ อนฺตรายเย ปริเยสิตฺวา ทุติยิกาย ภิกฺขุนิยา น ลภติ สิกฺขมานาย สามเณริยา อาปทาสุ อุมฺมตฺติกายฯ อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ภิกฺขุนีวิภงฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

(๓๙๘) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ทูเรปิ สงฺฆมฺปิ น ปุจฺฉนฺติ สนฺติเกปิ น ยาจนฺติ ฯ ภิกฺขู ทิสฺวาปิ ปุจฺฉนฺติ ปริยาปุณนฺติ วิตฺถาเรนฺติ ภณนฺติปิ สชฺฌายนฺติปิ ฯ ตถา ภิกฺขุนิโย ทูเรปิ สงฺฆมฺปิ น ปุจฺฉนฺติ สนฺติเกปิ น ยาจนฺติ ฯ สงฺโฆ ภควติ ฯ อถโข พุทฺธา ภควา

កម្មជាមួយគ្នា ឧទ្ទេសជាមួយគ្នា សេចក្តីសិក្សាស្មើគ្នា ឈ្មោះថានៅរួបរួម ។ កិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ជុះថា អញនឹងមិនទៅដើម្បីនុវាទក្តី ដើម្បីនៅរួបរួមក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๕๗) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរកកិក្ខុនីជាគំរប់ពីរមិនបាន ๑ កិក្ខុនីឈឺ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិក្ខុនីផុត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ๙

(๓๕๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសួរនុវាទផង មិនសូមនុវាទផង ។ កិក្ខុទាំងឡាយពោលពោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនសួរនុវាទផង មិនសូមនុវាទផងសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសួរនុវាទផង មិនសូមនុវាទផង ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនី

ตสฺมึ หิ ฉาเท ตีสุ เวเทสุ ตีสุ ปุพฺพณฺเหสุ ฉ ปุริมิกาสุ ตีสุ ปจฺฉิมิกาสุ ฉ ยามนิสฺสิตา เอตา ตีสุ เวเทสุ อนุสฺสวนตฺถาย ฯ เป ฯ ฉาฬาฯ ปน ตีสุ เวเทสุ ตีสุ ปุพฺพณฺเหสุ เอวมาทิ สิกฺขาปทํ อนฺโตคธา อนฺโตคธาสมา ปน(๑) ตีสุ ปุพฺพณฺหิกา ตีสุ สายนฺหิกา เอว ฉนฺนมฺปิ ปฏิสิทฺธตฺตา ฉาเทปิ ปุพฺพณฺหสายนฺหสมเย ตีสุ เวเทสุ อนุสฺสวนตฺถาย จาปิ อาปตฺติยา จาปิ ฯ

[๓๕๙] อนฺโตคธาสทฺโท อนุโลมสทิโส ฯ ปุโรสทฺโท ฉาเท ตีสุ เวเทสุ ตีสุ ปุพฺพณฺเหสุ ฉ ปุริมิกาสุ ตีสุ ปจฺฉิมิกาสุ ฉ ยามนิสฺสิตา ปุเรตรา ปุเรตรา ปุเรตร

ចាំឯង្ឃាយមិនគួរបើនឹងមិនសួរនុ៎ះសឋឯង មិនសូមនុវាទឯងទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឯង្ឃាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឯង្ឃាយ ភិក្ខុនីចាំឯង្ឃាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីត្រូវជ្រើសរើសយ៉ាងអំពីភិក្ខុសង្ឃ គឺសួរនុ៎ះសឋ ១ ចូលទៅទទួលនុវាទ ១ រាល់ ។ កន្ទុះខែ កាលភិក្ខុនីឲ្យកន្ទុះកន្ទុះខែនោះទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៥៩) ត្រង់ពាក្យថា រាល់ ។ កន្ទុះខែ គឺ គ្រប់ថ្ងៃនុ៎ះសឋ ។ នុ៎ះសឋពីរយ៉ាង គឺនុ៎ះសឋកង់តិចីទី ១៤ មួយ នុ៎ះសឋកង់តិចីទី ១៥មួយ ឈ្មោះថា ថ្ងៃនុ៎ះសឋ ។ តរុធម៌ចាំឯ ៨ ឈ្មោះថា នុវាទ ។ ភិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញទឹងមិនសួរនុ៎ះសឋក្តី មិនសូមនុវាទក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៦០) ក្រៅដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយសូមរកភិក្ខុនីជាគំរប់ពីរមិនបាន ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

អារាមរិត្តសុត្ត ទសមសិក្ខាបទំ

[៣៦៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា កេឆាបេសិ ។ អថខោ សោ បុរិសោ តំ ភិក្ខុនឹ ឧបសង្កមិ ។ សា ភិក្ខុនី(១) វិស្សរមកាសិ ។ ភិក្ខុនិយោ ឧបដ្ឋាវិត្វា តំ ភិក្ខុនឹ ឯតទវោចុំ កិស្ស ត្វំ អយ្យេ វិស្សរមកាសីតិ ។ អថខោ សា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនីនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា កេឆាបេស្សតីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា កេឆាបេតីតិ(២) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនី បសាទេ ជាតំ កណ្ហំ បុរិសេន

---

១ ម.ម ភិក្ខុនីតំ ឥត្ថំ ។ ២ ម.ម កេឆាបេសីតិ ។

អារាមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

[៣៦១] សមយោនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនី ១ រូប តែម្នាក់ទំនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស ឲ្យគេទំលាយពកឬបូសដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោម ។ គ្រានោះឯង បុរសនោះព្យាយាមដើម្បីប្រទូស្តនឹងកិក្ខុនីនោះ ។ កិក្ខុនីនោះបានធ្វើសម្រែកខ្ទាំង ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយក៏សុះចូលទៅ ហើយនិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់ ហេតុអ្វីក៏នាងធ្វើសម្រែកខ្ទាំងម្ល៉េះ ។ ទើបកិក្ខុនីនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏បោលបោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីតែម្នាក់ទំនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស មិនសមបើនឹងឲ្យទំលាយពកឬបូសដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោមសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីតែម្នាក់ទំនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរសឲ្យទំលាយពកឬបូសដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោម ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីតែម្នាក់នឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស

สงฺฆี ปาเรเณติ เอตฺถ ปาเรณาติ เอตฺตกาย สมฺปาทนตฺถาย ปฏิปาทนาย ฯเปฯ ปาฏิกงฺขา ปน ปาเรณาติ ปาเรนฺติยา ปฏิปชฺชนฺติยา ปน ปาเรนฺติยา ปสาเธ ชานิตพฺพา กณฺฑกา จ รุหิตานิ(๑) จ อนุปขชฺชกา จ สงฺฆี ปาเรเณติ เอตฺถ ปาเรณา จ ปาเรนฺติยา จ อาลิมฺปาเปยฺย จ ชาณุมณฺฑลิกาย จ โอนหาเปยฺย จ พนฺธาเปยฺย จ โมจาเปยฺย จ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๓๖๒] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ปาฏิกงฺขตีติ ฯเปฯ อยเมตฺถ สงฺขิปฺปา อตฺถโยชนา ปาฏิกงฺขตีติ ฯ ปสาเธ ตาว อาชานาติ ชฺญาติ ชานาติ ฯ กณฺฑกา ตาว ยาย เกาจิ กณฺฑกา ฯ รุหิตานิ ตาว ยานิ ปณฺณานิ วา(๒) ฯ อนุปขชฺชกาติ อนุปวิฏฺฐา ฯ สงฺฆี ตาว ปาเรณีสงฺฆี วุจฺจติ ฯ กณฺโณ ตาว สงฺฆิยา กณฺณิกา วุจฺจติ ฯ ปุริโส ตาว มนุสฺสปุริโส จ ยกฺโข จ เปโต จ ติรจฺฉานคโต

---

๑ ฉ. รุหิตานิ ฯ ม. รุหิตานิ ฯ ๒ ฉ.ม. ยานิ วา ฯ โย เกจิ วณฺเณติ ปาเฐน ภวิตพฺพํ ฯ

មិនគួរបើនឹងឲ្យទំលាយពួកប្តូបូសដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោមទេ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុតាំងឡាយ ចូរកិកុនីតាំងឡាយសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមិនបានច្បាប់សង្ឃក្តី គណៈក្តី ហើយតែម្នាក់នឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរសឲ្យទំលាយក្តី វះក្តី លាងក្តី លាបក្តី ចងក្តី ស្រាយក្តី នូវពួកក្តី របួសក្តី ដែលកើតត្រង់កាយខាងក្រោម កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិចុាបិត្តិយ ។

(៣៦២) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃចាតុដ្ឋកណ្ឌរួចហើយ ។ **សរីរប្បទេសខាងក្រោមត្រឹមផ្ចិតចុះទៅ ខាងលើត្រឹមមណ្ឌលជង្គង់ឡើងមក** ហៅថា កាយខាងក្រោម ។ ពាក្យថា កើត គឺកើតកន្លែងក្រោមផ្ចិតខាងលើមណ្ឌលជង្គង់នោះ ។ ដែលហៅថា ពួកប្តូបូស គឺពួកប្តូបូសណាមួយ ។ ដែលហៅថា របួស គឺដំបៅណាមួយ ។ ពាក្យថា មិនច្បាប់ គឺមិនពិតទូល ។ ដែលហៅថា សង្ឃ (ក្នុងទីនេះ) សំដៅយកកិកុនីសង្ឃ ។ ដែលហៅថា គណៈសំដៅយកកិកុនីប្រើនរូប (ពីរបីរូប) ។ ដែលហៅថា បុរស គឺមនុស្សប្រុសដែលដល់ភ្លឺអាចប្រកបស្តូបាន មិនមែនយក្សប្រុស ប្រេតប្រុស តិរច្ឆានឈ្មោលទេ ។

วิญฺ ปฏิฆาโต ทฺวีสุ ฯ สทฺทิฏฺ ฆกาโร ฯ ฆาเรเ-
กาติ ปุริโส เวร ฆาเรติ ภิกฺขุนิ ฯ ภิชฺชาติ อาณา-
เตติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส กิญฺเ อาปตฺติ ถาเจิตฺวิยสฺส ฯ
ชาเลหีติ อาณาเตติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ชาเลติ
อาปตฺติ ถาเจิตฺวิยสฺส ฯ ฉาทาติ อาณาเตติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฉาเต อาปตฺติ ถาเจิตฺวิยสฺส ฯ อาลิมฺปาติ
อาณาเตติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส อาลิมฺเ[1] อาปตฺติ ถา-
เจิตฺวิยสฺส ฯ ฅณฺหาติ อาณาเตติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส
ฅเณฺห อาปตฺติ ถาเจิตฺวิยสฺส ฯ เมาเจหีติ อาณาเตติ
อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส มุตฺเ อาปตฺติ ถาเจิตฺวิยสฺส ฯ

[๓๖๓] อถาปตฺติ อปโลเกตฺวา เฉทาเตติ ก
ชาณาเตติ ก ฉาทาเตติ ก อาลิมฺปาเตติ ก ฅณฺหาเตติ
ก เมาจาเตติ ก ยา ถาเจ วิญฺ ทุติยา[2] เหาติ
ทุมฺมุตฺติกาย อาเทกมฺมิกายาติ ฯ

อาทิมหาวิภงฺโค ฉฏฺโ ฯ

---

๑ ฉ.ม. ลิเตฺ ฯ ๒ ฉ.ม. เยา เจปิ วิญฺ ทุติเยา ฯ

ពាក្យថា ជាមួយ គឺជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់នឹងម្នាក់ គឺមានតែ
ប្រុស ១ នឹងភិក្ខុនី ១ ប៉ុណ្ណោះ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា អ្នកចូរទំលាយចុះ ត្រូវអា-
បត្តិទុក្កដ កាលបើគេទំលាយហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា
អ្នកចូរវះចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេវះហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា អ្នកចូរលាងចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេលាងហើយ
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា ចូរអ្នកលាបចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
កាលបើគេលាបហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់ថា ចូរអ្នកចងរុំចុះ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេចងរុំហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីបង្គាប់
ថាចូរអ្នកស្រាយចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើគេស្រាយហើយ ត្រូវ
អាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៣] វាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីច្រើនរូប (សង្ឃុគណៈ) ហើយទើបឲ្យទំលាយក្តី ឲ្យវះក្តី ឲ្យលាងក្តី
ឲ្យលាបក្តី ឲ្យចងរុំក្តី ឲ្យស្រាយក្តី ១ មានស្រីណាមួយដែលដឹងក្តីជាតិ ១
ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីធ្វើកន្ទឹងមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

គព្ភិនីវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(៣៦៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ សា បិណ្ឌាយ ចរតិ ។ មនុស្សា ឱវាទាយំសុ ទេថយ្យា-យ កិក្កំ ករុកញ្ច[1] អយ្យាតិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាទេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្កិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិទាទេន្តានំ ។ យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាទេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវេ កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្កវេ កិក្កិនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋា-បេស្សន្តិ នេតំ កិក្កវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ

---

1 ម.ម. ករុកញ្ច ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៣៦៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគភ៌ ។ កិក្ខុនីមានគភ៌នោះត្រេចទៅបិណ្ឌបាត ។ មនុស្សពាំងផ្ទាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ចូរអ្នកពាំងផ្ទាយប្រគេនកិក្ខាដល់លោកម្ចាស់ (ព្រោះ) លោកម្ចាស់មានគភ៌ធ្ងន់ ។ មនុស្សពាំងផ្ទាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគភ៌សោះ ។ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយបានឮប្បាស់ទូវពាក្យមនុស្សពាំងផ្ទាយកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគភ៌សោះ ។បេ។ ព្រះអគ្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងផ្ទាយ ឮថាកិក្ខុនីពាំងផ្ទាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគភ៌ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុពាំងផ្ទាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុពាំងផ្ទាយ កិក្ខុនីពាំងផ្ទាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគភ៌ទេ ម្នាលកិក្ខុពាំងផ្ទាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិន

។ បេ ។ ឯវញ្ហ ឃន កិលេសេ កិលេសនិយោ ឯមំ សំកិលេ
បនំ ឧទ្ទិសន្ត យា បន កិលេសនី តព្ពិនី រុដ្ឋាបេយ្យ
ចាចិត្តិយន្តិ ។

(๓๖๕) យា បនាតិ យោ យាទិសោ ។ បេ ។ កិលេសនីតិ
។ បេ ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិលេសនីតិ ។
តព្ពិនី ជាម អាបន្នសត្តា វុច្ចតិ ។ រុដ្ឋាបេយ្យាតិ ឧប.
សម្បាទេយ្យ ។ រុដ្ឋាបេសន្តីតិ តឈំ ឯ អាចរិតំ ឯ បត្តំ
ឯ ចីវរំ ឯ បរិយេសតិ សិមំ ឯ សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស
ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ទុក្កដា កម្មវា.
ចាបរិយោសានេ ឧបដ្ឋាយាយ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស
តឈាស្ស ច អាចរិតិយោ ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๓๖๖) តព្ពិនិយា តព្ពិនីសញ្ញា រុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ
ចាចិត្តិយស្ស ។ តព្ពិនិយា វេមតិកា រុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ តព្ពិនិយា អតព្ពិនីសញ្ញា រុដ្ឋាបេតិ អនា.
បត្តិ ។ អតព្ពិនិយា តព្ពិនីសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
អតព្ពិនិយា វេមតិកា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អតព្ពិនិ.
យា អតព្ពិនីសញ្ញា អនាបត្តិ ។

ថាន់ដែរឬថាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកូតំាងឆ្ងាយ ចូរកិកូនីតំាងឆ្ងាយសំ-ដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកូនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមានគតិ កិកូនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៦៥) ត្រង់ពាក្យថា កិកូនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតណ្ឌវគ្គហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីមានគតិ សំដៅយកស្រីដែលមានសត្វមកដល់ផ្ទៃហើយ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិកូនី ។ កិកូនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី(១) បាត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ១ ណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឆ្ងាយ១ ណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។

(៣៦៦) ស្រីមានគតិ កិកូនីសំគាល់ថាមានគតិ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ស្រីមានគតិ កិកូនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមានគតិ កិកូនីសំគាល់ថាមិនមានគតិ ហើយឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវអាបត្តិ ។ ស្រីមិនមានគតិ កិកូនីសំគាល់ថាមានគតិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមិនមានគតិ កិកូនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមិនមានគតិ កិកូនីសំគាល់ថាមិនមានគតិ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

---

១ អាចារ្យស្រីសំដៅយកភិក្ខុនីដែរ ត្រូវសូត្រ ។

[๓๖๗] อนาปตฺติ อภิกฺขุนิ อภิกฺขุนิสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อภิกฺขุนิ อภิกฺขุนิสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุปสมฺปนฺนาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

คณฺฐิวคฺคสฺส ทุติยสิกฺขาปทํ

[๓๖๘] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อภิกฺขุนิโย ฉายาย วุฏฺฐาเปนฺติ ฯ สา ปิณฺฑาย จรติ ฯ มนุสฺสา ปสฺสิตฺวา เอวมาหํสุ เนสา ภนฺเต ฉายา อภิกฺขุนี สนฺตินี[๑] อยฺยาติ ฯ มนุสฺสา อุปชฺฌายินิยา สทฺธิวิหารินิยา ปาจริยาย อนฺเตวาสินิยา สาทิยนฺติ วุฏฺฐาเปนฺตีติ ฯ อาเสฺสสุ โข อภิกฺขุนิโย เตสํ มนุสฺสานํ อุปชฺฌายินิยา สทฺธิวิหาริยา ปาจริยาย อนฺเตวาสินิยา ฯ โย สา อภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป๎ฯ สา อุปชฺฌายินิยา สทฺธิวิหาริยา ปาจริยาย อนฺเตวาสินิยา สาทิยนฺติ

---

๑ สนฺตินิกาติ กตฺถจิ โปตฺถเกสุ ทิสฺสติ ฯ

(๓๖๗) ភវ: ដែលមិនគ្រូអោបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺ ស្រីមានគភ៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមានគភ៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ ស្រីមិនមានគភ៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមានគភ៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីដើរកន្លងមុនបញ្ញត្តិ ๑

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒

(๓๖๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនាពមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះ ។ កិក្ខុនីនោះត្រូចទៅបិណ្ឌបាត ។ មនុស្សពាំងឆ្ងាយបាននិយាយយ៉ាងនេះថា ចូរអ្នកពាំងឆ្ងាយឲ្យកិក្ខាដល់លោកម្ចាស់(ព្រោះ)លោកម្ចាស់មានគ្គីគា ។ មនុស្សពាំងឆ្ងាយពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះសោះ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយបានឮឮឮសន្ធឺពាក្យមនុស្សពាំងឆ្ងាយកំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រី

วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สงฺฆํ ภนฺเต ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ชานนฺตี วุฏฺฐาเปนฺตีติ ฯ สงฺฆํ ภคฺคาติ ฯ วิภาหิ พุทฺโธ ภคฺคา ภนฺเต ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ชานนฺตี วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯฬาฺหา ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ชานนฺตี วุฏฺฐาเปยฺย ชาติวาทิกายนฺติ ฯ

(๓๖๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ ชานนฺตี นาม ชานาติ ชานาติ วา ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตณฺหา วา อาจริโย วา ปตฺโต วา จีวรํ วา ปริเยสติ สีมา วา สมฺมนฺนติ อาปตฺติ อุกฺกฑสฺส ญตฺติยา อุกฺกฑ ทุติยา กมฺมวาจาหิ อุกฺกฑา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ชาติวาทิสฺส ตณาสฺส จ อาจริยาย จ อาปตฺติ อุกฺกฑสฺส ฯ

មេដោះស្មោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីមេដោះ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๖๙) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីមេដោះ គឺមាតាក្តី ស្រីមេដោះមែនៗក្តី ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ឆាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ ខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឡាយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក ចប់កម្មវាចាឧបដ្ឋាយ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๓๗๐] ชานนฺติยา ชานนฺติสญฺญา ปุฏฺฐาเปตฺวา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ชานนฺติยา เวมติกา ปุฏฺฐาเปตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ชานนฺติยา อชานนฺติสญฺญา ปุฏฺฐาเปตฺวา อนาปตฺติ ฯ อชานนฺติยา ชานนฺติสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อชานนฺติยา เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อชานนฺติยา อชานนฺติสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

[๓๗๑] อนาปตฺติ ชานนฺติ อชานนฺติสญฺญา ปุฏฺฐาเปตฺวา อชานนฺติ อชานนฺติสญฺญา ปุฏฺฐาเปตฺวา อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย-ยาติ ฯ

คฬุฬิสิกฺขาปทํ

[๓๗๒] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขูนิโย เชตวนสฺส ทฺวาร-โกฏฺฐเก

(๓๗๐) ស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវអាបត្តិ ។ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាស្រីមេដោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๓๗๑) ក្នុងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ មិនមែនស្រីមេដោះ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនមែនស្រីមេដោះ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីផ្ងើកន្ទុងមុនបញ្ចូល ๑ ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๓๗๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីចាំង

ฉมฺเสฺ อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ วุฏฺฐาเปตุ ฯ ตา
ตาหิ โหนฺติ อฏฺฐ ฉ ตานิ ปญฺจ กปฺปิยำ ปา อกปฺปิยำ
ปา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา
ทุฏฺฐายนฺติ ทียนฺติ วิหาเรนฺติ ภิกฺขำ ทาตำ ปาเม ภิกฺขุนิโย
เนฺต วตฺตพฺพำ ฉสุ ฉมฺเสฺ อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ
วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯเป ฯ สจฺจำ กิร ภิกฺเข ภิกฺขุนิโย
เนฺต วตฺตพฺพำ ฉสุ ฉมฺเสฺ อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ
วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯ สจฺจำ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา ภิกฺขำ
ปาเม ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิโย เนฺต วตฺตพฺพำ ฉสุ ฉมฺเสฺ
อสิกฺขิตสิกฺขำ สิกฺขมานำ วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตำ ภิกฺขเว
อปฺปสนฺนานำ ปา ปสาทาย ฯเป ฯ วิครหิตฺวา ธมฺมิ
ภิกฺขำ ภิกฺขู ภิกฺขุ อามนฺเตสิ อนุชานามิ ภิกฺขเว

ឲ្យ ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា[๑] ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាង[๒] អស់ពីរឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីតាំងឲ្យ (ដែលទើបនឹងបួស) នោះជាស្រីលួងមិនឆ្លាសមិនដឹងការគួរឬការមិនគួរ ។ ភិក្ខុនីតាំងឲ្យណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីតាំងឲ្យនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីតាំងឲ្យមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឲ្យ ឮថាភិក្ខុនីតាំងឲ្យ ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឲ្យក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ទ្រង់ដោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឲ្យ ភិក្ខុនីតាំងឲ្យមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឲ្យ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ទើបត្រាស់ហៅភិក្ខុតាំងឲ្យថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឲ្យ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមតិ

---

๑ សាមណេរីដែលនៅប្រព្រឹត្តធម៌ ๖ យ៉ាងបំរុងនឹងឧបសម្បទាជាភិក្ខុនី ។ ๒ តាំងពីបាណាតិបាតាវេរមណីទៅដល់វិកាលភោជនាវេរមណីសិក្ខាបទ ។

สิกฺขมานายาติ เอตฺถ ทฺวีสุ ทสสุ ฉสุ สิกฺขา-
สมฺมุตึ นาทิยิ ฯ ปาฬิยา ปน ตีสุเยว นาคตา ฯ
ตายาติ สิกฺขมานายาติ สงฺฆโต อุปสมฺปทาเปกฺขาย ฉสุ ธมฺเมสุ
อุคฺคหิตสิกฺขาย ภิกฺขุนีนนฺติ ปาเฏกฺกนฺติ ทฺวินฺนมฺปิ
นามเมตนฺติ ทสฺเสติ อญฺญถา ปกฺขิปิตฺวา ปาปสฺส ทฺวาทียา อปา
อยฺยา ฉฏฺฐิยา ฉฏฺฐิยายาติ อยฺยายาติ สิกฺขมา-
นา สงฺฆโต เอตฺถ ทฺวีสุ ทสสุ ฉสุ สิกฺขาสมฺมุตึ
ยาจามีติ ฯ ตติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติยมฺปิ ยา-
จิตพฺพา ฯ ญตฺติยา ปริโยสานายาติ สาเวตฺวา
ญาเปตพฺพา สุณาตุ เม อยฺยา สาเวตฺวา อยํ ฉฏฺฐิยา
ฉฏฺฐิยายาติ อยฺยายาติ สิกฺขมานา สงฺฆโต เอตฺถ
ทฺวีสุ ทสสุ ฉสุ สิกฺขาสมฺมุตึ ยาจติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส
ปตฺตกลฺลนฺติ สาเวตฺวา ฉฏฺฐิยายาติ สิกฺขมานายาติ เอตฺถ-
นฺติ ทสสุ ฉสุ สิกฺขาสมฺมุตึ ทเทยฺย ฯ ฯสฺวา ญตฺติ ฯ
สุณาตุ เม อยฺยา สาเวตฺวา อยํ ฉฏฺฐิยา ฉฏฺฐิ-
ยายาติ อยฺยายาติ สิกฺขมานา สงฺฆโต เอตฺถนฺติ ทสสุ
ฉสุ สิกฺขาสมฺมุตึ ยาจติ ฯ สาเวตฺวา ฉฏฺฐิยายา

កឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯ
សិក្ខាសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺសិក្ខមានានោះត្រូវចូលទៅរក
សង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទភិក្ខុទាំងឡាយ
រួចអង្គុយច្រហោងផ្ងឹងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាសិក្ខមានារបស់លោកម្ចាស់មាន
ឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ សិក្ខា-
សម្មតិនោះ ត្រូវសិក្ខមានានោះសូមអស់ពរៈជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមអស់
ពរៈជាគំរប់បីដងផង ។ ភិក្ខុនីដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ នាងនេះមានឈ្មោះនេះជាសិក្ខមានារបស់
លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹង
សង្ឃ ។ បើសិក្ខាសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឲ្យ
សិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានាឈ្មោះនេះ ។ នេះជា
ញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ នាងនេះមានឈ្មោះនេះជា
សិក្ខមានារបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាង
អស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យសិក្ខាសម្មតិកឋិនមិ ខ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ

สังฆมาทายฯ เป วัตถูนิ ทส ทสเหตูหิ สังฆาทิเสสา โหนฺติ ฯ กตมานิ ทส ฯ ยสฺมา อยญฺจายฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย สังฆ-มาทายฯ เป วัตถูนิ ทส ทสเหตูหิ สังฆาทิเสสา โหนฺติ ฯ ยสฺมา จายฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย คามนฺตรญฺจ คจฺฉติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ สา สังฆมาทาย ปฐมาย วาจาย วัตฺถุญฺจ ชานาติ วินิจฺฉยญฺจ ชานาติ ทุติยาย วาจาย ปฏิญฺญาย ตติยาย วาจาย ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย คามนฺตรญฺจ คจฺฉติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย นทิมฺปิ ตรติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย นาวาย วา ปารญฺจ คจฺฉติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย ปริปนฺเถ ติฏฺฐติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย อรญฺเญ วสติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย วิกาลโคจรา ปฏิกฺกมติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ ภิกฺขุ สญฺจริตฺตญฺจ สมาทาย ติจีวรวิปฺปวาสญฺจ วีตินาเมติ สา ภิกฺขุนี ฯ ติณฺณญฺจ วาจานญฺจ ปริโยสาเน สังฆาทิเสสา ฯ อยเมตฺถ กงฺขา ตา กงฺขา-นิโย อเนกปริยาเยน วินยฏฺฐกถาย ปุพฺพาจริยา ฯเปฯ

ដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះ។ ការឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងធម៌៦យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្តាម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវបព្វាជនីយកម្មវិញ។ សង្ឃឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងធម៌៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះហើយ។ ការឲ្យសិក្ខាសមាទាននោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្តាម។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្តាមនៅយ៉ាងនេះ។ សិក្ខមានានោះត្រូវតែក្នុងបង្អាប់ថា នាងចូរបាយ៉ាងនេះហើយបញ្ចេញវាចាតែងថា ខ្ញុំសូមសមាទានូវឃាណាតិឃាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លង(ដាច់)អស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវអទិន្នាទានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវអព្រហ្មចរិយាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវមុសាវាទាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានូវវិកាលភោជនាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្លងអស់ពីរឆ្នាំ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន។បេ។ ហើយត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ងាយ បើយ៉ាងហ្នឹង

ฝาสฺส ปน กิตฺตเก กิตฺตินฺนิยา ฯปัง สิกฺขาปทํ ทุนฺนิสฺสคฺ
คิยา ปน กิตฺตินฺนิ เอฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺสุ อสิกฺขิต-
สิกฺขาย สิกฺขมานาย ปุฏฺฐาปเยยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

[๓๗๓] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิตฺตินฺนิติ ฯ เป ฯ อยัง ทุติยตฺถ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิตฺตินฺนิติ ฯ เอฺว วสฺสานิติ เอฺว สวจฺฉรานิ ฯ อสิกฺขิต-สิกฺขา นาม สิกฺขา ปฺจ ฉ นิกฺขา โหนฺติ นิกฺขา ปฺจ สิกฺขา กุปิตา ฯ ปุฏฺฐาปเยยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ ปุฏฺฐาปเรสฺสามีติ ตฺวฺจ ปฺจ อาจริยนิ ปฺจ ปตฺตฺจ ปฺจ จีวรฺจ ปฺจ ปริเยสิสฺสติ สิกฺขฺจ ปฺจ สมฺปฺจติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฺาเปสฺสามีติ ทุกฺกฏนฺติ ทุกฺกฏ กมฺมกาปาหิ ทุกฺกฏา กมฺมก-ปาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส กณฺณสฺส ฉ อาจริยนิ ฉ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๗๔] ฉมฺมกมฺเม ฉมฺมกมฺมสฺาย ปุฏฺฐาปเตติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ฉมฺมกมฺเม เวมติกา ปุฏฺฐาปเตติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ฉมฺมกมฺเม อฉมฺมกมฺมสฺาย ปุฏฺฐาปเตติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อฉมฺมกมฺเม ฉมฺมกมฺมสฺา

ប្បវត្តិក្ខុនីចាំឆ្ងាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយ ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ចាំឆ្ងាយ ๒ អស់ពីវស្សា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๗๓) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាឋជដ្ឋកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា អស់ពីវស្សា គឺ អស់ពីឆ្នាំ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានាដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខា គឺសិក្ខមានាដែលកិក្ខុនីមិនបានឲ្យសិក្ខាក្តី សិក្ខមានាដែលកិក្ខុនីបានឲ្យសិក្ខាហើយតែសិក្ខានោះដាច់ទៅក្តី ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទាហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ឧបជ្ឈាយ៍ក្តី បីវារក្តី សន្ទតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ ខណៈចបញ្ចត្តិ ត្រូវទុក្កដចាំឆ្ងាយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវអាបត្តិឧបាចត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๗๔) កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យ (សិក្ខមានា) ឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนนฺตรายิเก เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนนฺตรายิเก อนนฺตรายิกสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๗๕] อนาปตฺติ ทฺวาสญฺจิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขาปเทสุ สิกฺขมานาย สิกฺขมานสญฺญิยา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

คฏฺฐิวิคฺคสฺส ปฐมสิกฺขาปทํ

[๓๗๖] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ทฺวาสญฺจิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขาปเทสุ สิกฺขมานาย สเช็ฌน อสมฺปตฺตา วุฏฺฐาเปนฺติ ฯ ภิกฺขุนิโย ฆาสหาเรสุ ๒๔ สิกฺขมานา ๔ทนฺตา ๔ทนฺตา ๔ทนฺตา เจว ๔ทนฺตา อาสาเวน ๔ทนฺตา อาโลา ๔ทนฺตา ตรจฺฉิยา กเรยฺยาติ ฯ ตา ฆาสหาเรสุ ฉ มยา อยฺยา สิกฺขมานา

ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកប
ដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌
ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៧៥) អរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន៣យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីពាំងសិក្ខមានាដែលបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំឲ្យ
ឃ្លានទុមសម្បទា ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីធ្វើកន្ទុងមុនបញ្ចតិ ១ ។

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤

(៣៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឋញ្ញាកម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាឃ្លានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាង
អស់ពីរឆ្នាំដែលសង្ឃមិនឃ្លានសន្ដត ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ (រួបឯទៀត)
បាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែសិក្ខមានាទាំងឡាយ ពួកនាងចូរមក ចូរដឹង
កិច្ចនេះ ចូរធ្វើរបស់នេះ ចូរនាំយករបស់នេះមក សេចក្ដីត្រូវការដោយ
របស់នេះ ពួកនាងចូរធ្វើរបស់នេះឲ្យដាក់ប្រយ័ ។ សិក្ខមានាទាំងនោះបាន
និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនមែនជាសិក្ខមានា

កិក្ខនិយោ មយន្តិ ។ យា តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិហាបេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខនិយោ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សង្កំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សង្កំ កកវាតិ ។ កិរហិ ពុទ្ធោ កកវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ កិក្ខនិយោ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ កិរហិត្វា ធម្មិំ កថំ កត្វា កិក្ខូ អាមន្តេសិ អនុជានាមិ កិក្ខវេ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខាយ សិក្ខមានាយ វុដ្ឋានសម្មតិំ ដាតុំ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ

ទេ យើងខ្ញុំជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងនូវធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មតសោះ ។បេ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មតសោះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅកិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យកិក្ខុនីសង្ឃឲ្យឧដ្ឋានសម្មតិ[1] ដល់សិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧដ្ឋានសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវ

---

๑ ការសន្មតិនូវសិក្ខមានាដែលសមាទានសិក្ខាបទ ៦ ត្រឹមត្រូវគ្រប់ពីរឆ្នាំហើយនោះឲ្យឈប់លែងសមាទានតទៅទៀត ។

ชาตญฺจ ฯ ตาย ขฺเว วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิต-
สิกฺขาย สิกฺขมานาย สงฺฆ์ อุปสมฺปชฺชิตฺวา ฬกฺขสุ
อุตฺตกสงฺกิ์ กเรตฺวา กิกฺขินิ์ ทาเน วนฺทิตฺวา อุกฺกุฏิกา
นิสีทิตฺวา อญฺชลิ์ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺส วจนีโย อหิ์
อยฺเย เอตฺถนฺตรา เอตฺถนฺตราย อยฺยาย ขฺเว วิสฺสาสิ
ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขา สิกฺขมานา สงฺฆ์ อุปสมฺ-
ปนฺนาติ ยาจามีติ ฯ ทุติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติยมฺปิ
ยาจิตพฺพา ฯ พฺยตฺตาย กิกฺขินิยา ปฏิพลาย สงฺเฆ
ญาเปตพฺโพ สุณาตุ เม อยฺเย สงฺโฆ อยิ์ เอตฺถนฺ-
ตรา เอตฺถนฺตราย อยฺยาย ขฺเว วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ
สิกฺขิตสิกฺขา สิกฺขมานา สงฺฆ์ อุปสมฺปนฺนาติ ยาจติ ฯ
ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลิ์ สงฺโฆ เอตฺถนฺตราย ขฺเว
วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย
อุปสมฺปนฺนาติ ทาเนยฺย ฯ เอสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม
อยฺเย สงฺโฆ อยิ์ เอตฺถนฺตรา เอตฺถนฺตราย อยฺยาย
ขฺเว วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขา สิกฺขมานา
สงฺฆ์ อุปสมฺปนฺนาติ ยาจติ ฯ สงฺโฆ เอตฺถนฺตราย ขฺเว

ឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺសិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃក្នុងគណៈសង្គ្រងឯស្ថានខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុនីទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីទៀងហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំជាសិក្ខមានារបស់លោកម្ចាស់ មានឈ្មោះនេះបានសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមរង្វាន សមតិនឹងសង្ឃ ។ សិក្ខមានាត្រូវសូមរង្វានសមតិអស់វារៈគំរប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមអស់វារៈគំរប់បីដងផង ។ ត្រូវកិច្ចនីដែលធ្លាស់ប្រតិពលឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សិក្ខមានានេះមានឈ្មោះនេះ របស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ បានសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមរង្វានសមតិនឹងសង្ឃ ។ បើរង្វានសមតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយត្រូវសង្ឃឲ្យរង្វានសមតិដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះដែលសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សិក្ខមានានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះបានសិក្សាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមរង្វានសមតិនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យរង្វានសមតិដល់សិក្ខមានាមានឈ្មោះនេះ

วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมตึ เทติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย ขมติ สงฺฆา-มาย เอวํ วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมติยา ทานํ สา ภุญฺชิสฺสา-ยสฺสา ฉกฺขตฺตุ สา ภาเสยฺย ฯ ติณฺณา สงฺเฆน สงฺฆาย เอวํ วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขาย สิกฺขมานาย วุฏฺฐานสมฺมติ ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ภุญฺชิ ฯ ฌายเมตํ ฉายาย ปีติ ฯ อชฺเฌา กกฺก ตา กิกฺกิ-ณิยา อเนกปริยาเยน วิคราหิตฺวา ธุตฺตาย ฯ เป ฯ ฌายฺเ ปน กิกฺกาเย กิกฺกิณิยา สมึ สิกฺขาปทํ ขุทฺ-สกฺ ยา ปน กิกฺกิณิ เอวิ วิสฺสาสิ ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขึ สิกฺขมานิ สงฺเฆน อสมฺมตึ วุฏฺฐาเปยฺย ชานิตพฺพนฺติ ฯ

[๓๗๗] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺกิณิติ ฯ เป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺกิณิติ ฯ เอวิ วิสฺสาสิติ เอวิ สวิญฺญตฺติ ฯ สิกฺขิตสิกฺขา นาม ฉสุ ฉมฺเสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ อสมฺมตา นาม ญตฺติทุติยเยน

ដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិ ដល់សិក្ខមានានាមានឈ្មោះនេះដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ សមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់សិក្ខមានានាមានឈ្មោះនេះ ដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយញាំងសិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្សាហើយកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរវស្សាដែលសង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យបានឧបសម្បទា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិ ចាបិត្តិយ ។

(๓๗๗) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចដិតកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ๖ យ៉ាង ឈ្មោះថា សិក្សាសិក្ខា ។ សិក្ខមានាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដោយញត្តិទុតិយកម្ម

กมฺมេน วุฏฺฐานสมฺปตฺติ ฉ ฌานา ហោតិ ។ วุฏฺฐาបេยฺยาតิ ฉបสมฺปาเธยฺย ។ วุฏฺฐาបេสฺสามีតิ กฉំ ก អาចរิยំ ก បត្តំ ก จីវរំ ก បរិយេสតិ សីมំ ก សมฺมนฺนតិ **អាបត្តិ** ទុក្កដสฺส ញត្តិយา ទុក្កដំ ទ្វីហិ កมฺมវាចាหิ ទុក្កដា กมฺมវាចាបរิយោสาเน ឧបជฺฌាยาย **អាបត្តិ** ចาตุ-ยสฺส กฉាสฺส ច អาចរิยา ច **អาបត្តិ** ទុក្កដสฺส ។

(๓๗๘) ឆมฺกมฺเ ឆมฺกมฺสញฺ วุฏฺฐาបេតิ **អាបត្តិ** ចาตุยสฺส ។ ឆมฺกมฺเ វេមតิกา วุฏฺฐาបេតิ **អាបត្តិ** ចาตุยสฺส ។ ឆมฺกมฺเ អឆมฺกมฺสញฺ วุฏฺฐาបេតิ **អាបត្តិ** ចาตุยสฺส ។ អឆมฺกมฺเ ឆมฺกมฺสញฺ **អាបត្តិ** ទุក្កដสฺส ។ អឆมฺกมฺเ វេមតิกา **អាបត្តិ** ទុក្កដสฺส ។ អឆมฺกมฺเ អឆมฺกมฺสញฺ **អាបត្តិ** ទุក្កដสฺส ។

(๓๗๙) **អ**ជាបត្តិ ទ្វេ វสฺสานิ ឆสุ ឆมฺสុ សិក្ខิតសิក្ខំ សាទิยนฺตสฺส សมฺปตฺ วุฏฺฐาបេតิ ទุมฺมត្តិกาย **អ**าទิกมฺมิกาយาតิ ។

ឈ្មោះថាសង្ឃមិនបានសន្ទុត ។ ពាក្យថា ឲ្យបានឧបសម្បទា គឺឲ្យបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យនីក្តី ឧបជ្ឈាយ៍ក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ ១ គណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំង ៣ ឃ្លាយ ១ គណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបដ្ឋាយ៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๗๘) កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយញ៉ាំងសិក្ខមានាឲ្យបានឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๗๙) ក៏រៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កឋិនសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលសិក្សាសិក្ខាកឋិនធម៌ ๖ យ៉ាងរួចពីរឆ្នាំដែលសង្ឃសន្ទុតហើយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីធ្លើកន្ទុងមុនបញ្ញត្តិ ๑ ។

គព្ភិនីវគ្គស្ស បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៣៨០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ ភិក្ខុនិយោ សង្ឃាទិសេសំ កិលិ-កតំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា អក្ខមា ហោន្តិ សីតស្ស ឧ-ណ្ហស្ស ជិឃច្ឆាយ បិបាសាយ ឌំសមកសវាតាតប-សិរិំសបសម្ផស្សានំ ទុរុត្តានំ ទុរាគតានំ វចនបថានំ ឧប្បន្នានំ សារីរិកានំ វេទនានំ ទុក្ខានំ តិព្ពានំ ខរានំ កដុកានំ អសាតានំ អមនាបានំ ចាណវិបរាវនំ អធិវាសកជាតិកា ហោន្តិ ។ យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កេចិ បាំ នាម កិក្កិនិយោ ភិក្ខុនិយោ កិលិកតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ភិក្ខុនិយោ កិលិកតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កេចិ បាំ នាម កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ភិក្ខុនិយោ កិលិកតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ ភិក្ខុនិយោ សង្ឃាទិសេសស្ស ហិ[1] កិក្កវៃ

---

[1] ម ឧ ចោឌ្ឍកេ អយំ សទ្ទោ ន ហោតិ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ សិក្ខាបទទី ៥

(៣៨០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីតាំងឲ្យទុបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីបួសថ្មីតាំងនោះអត់ទាំមិនបានឆ្លងត្រជាក់ ក្តៅ ឃ្លាន ស្រេក សម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងសត្វទីយជាតិ (ពស់គូបពស់ធំ) តាំងឡាយ មានជាតិជាអ្នកមិនអត់ធន់នឹងគន្ធពាក្យដែលបុគ្គលពោលមិនល្អមានមកមិនល្អនឹងវេទនាដែលប្រជុំកើតឡើងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខដ៏ក្រៀវក្រាំងក្រហាយផ្សារមិនជាទីត្រេកអរមិនគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវជីវិត ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះ ក៏នោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីតាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យទុបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីតាំងឡាយឲ្យទុបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីតាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យទុបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំទេ

ตีหาคตา อกฺขมา โหนฺติ สีตสฺส อุณฺหสฺส ชิฆจฺฉาย
ปิปาสาย ฑํสมกสวาตาตปสิรึสปสมฺผสฺสานํ ทุ-
รุตฺตานํ ทุราคตานํ วจนปถานํ อุปฺปนฺนานํ สารีรกานํ
เวทนานํ ทุกฺขานํ ติพฺพานํ ขรานํ กฏุกานํ อสาตานํ
อมนาปานํ จาณาหารานํ อนธิวาสกชาติกา โหนฺติ
ฐานเมวสฺส ฯ เอวํ ภิกฺขเว ตีหาคตา ขมา โหนฺติ
สีตสฺส อุณฺหสฺส ชิฆจฺฉาย ปิปาสาย ฑํสมกส-
วาตาตปสิรึสปสมฺผสฺสานํ ทุรุตฺตานํ ทุราคตานํ วจนป-
ถานํ อุปฺปนฺนานํ สารีรกานํ เวทนานํ ทุกฺขานํ ติพฺพานํ
ขรานํ กฏุกานํ อสาตานํ อมนาปานํ จาณาหารานํ
อนธิวาสกชาติกา โหนฺติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺ
จ ปสาทาย ฯ เป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย
อิมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี อนนฺธา-
สวาสุทฺเทสกตญฺจ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថាស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ឆ្នាំ តែងអត់ទ្រាំមិនបាននឹងត្រជាក់ក្តៅឃ្លានស្រេក សម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងសត្វទីយជាតិ (ពស់គូចពស់ធំ) ទាំងឡាយ មានជាតិជាអ្នកមិនអត់ធន់នឹងនូវពាក្យដែលគេពោលមិនល្អមានមកមិនល្អនឹងវេទនាដែលប្រជុំក្នុងសរីរកើតឡើងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខដ៏ក្លៀវក្លាវឹងក្រហាយផ្សា មិនជាទីត្រេកអរមិនគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវជីវិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ ទើបជាអ្នកអត់ទ្រាំនូវត្រជាក់ក្តៅឃ្លានស្រេកសម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងសត្វទីយជាតិ (ពស់គូចពស់ធំ) ទាំងឡាយ មានជាតិជាអ្នកអត់ធន់នឹងនូវពាក្យដែលគេពោលបិនគាបចិត្តមានមកមិនល្អ (នឹង) វេទនាដែលប្រជុំក្នុងសរីរកាយកើតឡើងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខដ៏ក្លៀវក្លាវឹងផ្សាក្រហាយ មិនជាទីត្រេកអរ មិនជាទីគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវជីវិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដ្រែះថ្ងាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដ្រែះថ្ងាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាខ្វះពី ១២ ឆ្នាំ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๓๘๑] ยา ปฏิสนฺถาโร ยา ยาจนา ฯเปฯ กิกฺขนีติ ฯเปฯ อยํ สมสฺส อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ ฉนฺทาทิสาสฺส ฉนฺทาทิสาสฺส ฯ กิมหิ-กตา ฉนฺทา ปุริสนฺตรกตา วุจฺจติ ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กลฺลกา ภ อาจริโย ภ ปตฺโต ภ จีวรํ ภ ปริโยสาโน สีมา ภ สมฺมุขีภูตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ปฏิสฺสุณิตฺวา ทุกฺกฏา ทิฏฺฐิยา ทุกฺกฏา ทิฏฺฐิ กมฺมภาชนีเย อุปคจฺฉนฺตาย อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส กณาสฺส จ อาจริยา จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๘๒] ฉนฺทาทิสาสฺสาย ฉนฺทาทิสาสฺสสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส ฯ ฉนฺทาทิสาสฺสาย เวมติกา วุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฉนฺทาทิ-สาสฺสาย ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อนาปตฺติ ฯ ปริ-ปุณฺณฉนฺทาทิสาสฺสาย ฉนฺทาทิสาสฺสสญฺญา อาปตฺติ

(๓๘๑) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃភូតគ្រាមវគ្គហើយ ។ ដែលហៅថា មានវស្សាខ្វះពី ១២ ឆ្នាំ គឺស្រីដែលមានឆ្នាំមិនទាន់ដល់ ១២ ។ ដែលហៅថា ស្រីគិហិគតា សំដៅយកស្រីដែលលួមទៅកាន់បុរសដទៃបាន (គឺស្រីលួមមានប្តីបាន) ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យិនីក្តី បាត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឆ្អាយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๘๒) ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ កិក្ខុនីសំគាល់ថាគ្រប់ ហើយឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវអាបត្តិ ។ ស្រីគិហិគតាមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ត្រូវអាបត្តិ

ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย ปริปุณฺณสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๓๘๓) อนาปตฺติ อูนทฺวาทสวสฺสํ ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสํ ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

คณฺฐิปทวิคฺคหสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๓๘๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสํ ภิกฺขิตพฺพํ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ อสิกฺขิตสิกฺขํ วุฏฺฐาเปนฺติ ฯ ตา ญาตา เหนฺติ อญฺญาตา น ชานนฺติ กมฺมวาจํ วา อกมฺมวาจํ วา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ ตา ทุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ

ทุกฺกฏ ฯ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ๑๒ ឆ្នាំហើយ ភិក្ខុនីសង្ឃ្រាយ គ្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ฯ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ๑๒ ឆ្នាំហើយ ភិក្ខុនីក៏សំ-
គាល់ថាបរិបូណ៌ហើយ មិនគ្រូវអាបត្តិ ฯ

(๓๘๓) ភាវៈដែលមិនគ្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង)
គឺស្រីគិហិគតាមានវស្សាខ្វះពី ๑๒ ឆ្នាំ តែភិក្ខុនីសំគាល់ថាគ្រប់ ๑๒ ឆ្នាំ
ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ๑๒ ឆ្នាំហើយ ភិក្ខុនី
សំគាល់ថាពេញ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីធ្លើកន្ទួងមុន
បញ្ញត្តិ ๑ ฯ

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๓๘๔) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនី
តាំងឆ្លាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាពេញ ๑๒ ឆ្នាំហើយ
ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ฯ ភិក្ខុនីឬសថ្មីតាំង
ឆ្លាយនោះលួងមិនឆ្លាសមិនដឹងកិច្ចគួរ ឬកិច្ចមិនគួរ ฯ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយ
ឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយនោះក៏ពោលពោស

กณฺ ยทิ ภนฺเต ภิกฺขุนิยา ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา
ตทหิชาตสฺส ทฺวงฺคุลวสฺสูปคตสฺส ชนสฺส ชมฺพุสุ อสิกฺขิตสิกฺขา
ปญฺญาเปสฺสตีติ ฯ เป ฯ สงฺฆ ภาร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ตทหิชาตสฺส ทฺวงฺคุลวสฺสูปคตสฺส ชนสฺส
ชมฺพุสุ อสิกฺขิตสิกฺขา ปญฺญาเปตุนฺติ ฯ สงฺฆ ภควา-
ติ ฯ ตสฺมาหิ พุทฺธา ภควนฺโต กณฺ ยทิ ภนฺเต ภิกฺขุนิยา
ภิกฺขุนิยา ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ตทหิชาตสฺส ทฺวงฺคุลวสฺสูปคตสฺส
ชนสฺส ชมฺพุสุ อสิกฺขิตสิกฺขา ปญฺญาเปตฺวา เนสา ภิกฺขุนี
อปฺปสชฺชนาย ฯ เป ฯ ตสฺมาหิตฺถ ชมฺโม
กณฺ กตฺวา ภิกฺขู อามนฺเตสิ อนุชานามิ ภิกฺขเว
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย ตทหิชาตาย ทฺวงฺคุลวสฺสูปคตาย
ชนสฺส ชมฺพุสุ สิกฺขาสมฺมุตึ ทาตุ ฯ เอวญฺจ ปน
ภิกฺขเว ทาตพฺพา ฯ ตาย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย
ตทหิชาตาย สงฺฆมฺหา อุปสมฺปทมฺปิ เอกสฺมา อุตฺตรสงฺฆา
การาปิตา ภิกฺขุนีหิ ทาเน วตฺวา อุกฺกุฏิกา นิสีทิ-
ตฺวา อญฺชลึ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺส วจนีโย อหนฺ

តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីចាំឆ័ន្ទាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ (តែ) មិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិកុនីចាំឆ័ន្ទាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំពិតមែនឬ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិកុនីចាំឆ័ន្ទាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត(ឲ្យភិក្ខុនីសង្ឃ)ឲ្យសិក្សាសម្មតិកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានឆ្នាំគ្រប់ ១២ ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កំឯសិក្សាសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺស្រីគិហិគតាដែលមានឆ្នាំ ១២ បរិបូណ៌ហើយនោះត្រូវបួសទៅរកសង្ឃឆ្លើងតក្កាសគ្គឆៀងសាមគ្គី ហើយថ្វាយបង្គំឰបាទាភិក្ខុនីទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្ងងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ

អយ្យេ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ បរិបុណ្ណោទ្ធា-
សវសប្បា តំហិកតា សង្ឃំ ខេ្ច វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ
សំក្កាសម្មតឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្ពា តតិ-
យម្បិ យាចិតព្ពា ។ ញត្តាយ តិក្ខត្តុំយា បដិពលាយ
សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ
អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ បរិបុណ្ណោទ្ធា-
ឧសវសប្បា តំហិកតា សង្ឃំ ខេ្ច វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេ-
សុ សំក្កាសម្មតឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្សេ បត្ត-
កល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមាយ បរិបុណ្ណោទ្ធាឧសវសប្បាយ
តំហិកតាយ ខេ្ច វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សំក្កាសម្មតឹ
ឧទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ អយ្យេ
សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ
បរិបុណ្ណោទ្ធាឧសវសប្បា តំហិកតា សង្ឃំ ខេ្ច វស្សានិ
ឆសុ ឆម្នេសុ សំក្កាសម្មតឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ
ឥត្ថន្នាមាយ បរិបុណ្ណោទ្ធាឧសវសប្បាយ តំហិកតាយ
ខេ្ច វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សំក្កាសម្មតឹ ទេតិ ។
យស្សា អយ្យាយ ខមតិ ឥត្ថន្នាមាយ បរិបុណ្ណោទ្ធាឧស-

នឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាគិហិគតារបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សូមសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ សិក្ខាសមាទាននោះត្រូវគិហិគតានោះសូមអស់ភារៈគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមអស់ភារៈគំរប់បីដងផង ។ កិក្ខុនីដែលធ្វើសប្រតិពាលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ គិហិគតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សូមសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ បើសិក្ខាសមាទានមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់គិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ គិហិគតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សូមសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ឥឡូវសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់ស្រីគិហិគតាឈ្មោះនេះមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ ។ ការឲ្យសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ

វស្សាយ កិមហិកតាយ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្មេសុ សិក្ខាសម្មតិយា ឆាន់ សា តុណ្ហាស្ស យស្សា ឆក្ខុមតិ សា ភាសេយ្យ ។ ឥទ្ធ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមាយ បវិ-បុណ្ណាទ្វាទសវស្សាយ កិមហិកតាយ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្មេសុ សិក្ខាសម្មតិ ។ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។ សា បវិបុណ្ណាទ្វាទសវស្សា កិមហិកតា ឯវំ វទេហីតិ វត្តព្ពា ចាណាតិចាតា វេរមណឹ ទ្វេ វស្សានិ អវីតិក្កមសមាទានំ សមាទិយាមិ ។បេ។ វិកាលភោជនា វេរមណឹ ទ្វេ វស្សានិ អវីតិក្កមសមា-ទានំ សមាទិយាមីតិ ។ អថខោ ភគវា តា កិក្ខុនិយោ អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភរតាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តិ យា បន កិក្ខុនី បវិបុណ្ណាទ្វាទសវស្សំ កិមហិកតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេយ្យ ចាបត្តិយន្តិ ។

គួរដល់លោកម្ចាស់អគ្គំណា លោកម្ចាស់អគ្គំនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អគ្គំណា លោកម្ចាស់អគ្គំនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សិក្ខាសម្មតិកឋ៍ធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ សង្ឃបានឲ្យដល់គិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ។ ការឲ្យសិក្ខាសម្មតិនោះគួរដល់សង្ឃហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកន្ទរដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ស្រីគិហិគតានោះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយត្រូវសង្ឃបគ្គាប់ថា ចូរនាងពោលយ៉ាងនេះ គឺពោលថា ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរបាណាតិបាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទងអស់ពីរឆ្នាំ ។ បេ ។ ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរវិកាលភោជនាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទងអស់ពីរឆ្នាំ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសកិក្ខុនីពាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីពាំងឡាយសំដែងឡើងន្ទរសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ដែលមិនបានសិក្សាសិក្ខាកឋ៍ធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរវស្សា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๓๘๕) យา បជាតិ យា យាតិសា ฯเปฯ ภิกฺขุนีតิ ฯเปฯ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធิប្បេតា ภิกฺขุนีតิ ฯ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សា ជាម បត្តទ្វាទស-วสฺสา ฯ តិហាតតา ជាម បុរិសន្តរគតា វុច្ចតិ ฯ ទ្វេ វស្សានីតិ ទ្វេ សំវច្ឆរានិ ฯ អសិក្ខិតសិក្ខា ជាម សិក្ខា ภ ส ธิฏฺฐา ហោតិ ธิฏฺฐา ภ สิក្ខា តុបិតា ฯ វុដ្ឋាបេយ្យាតិ ฯเปฯ វុដ្ឋាបេយ្យេ ฯ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ តណំ ภ អាចរិនំ ภ បត្តំ ภ ចីវរំ ภ បរិយេសតិ សីមំ ภ សម្មន្នតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ តវម្មាចារាហិ ទុក្កដា តវម្មាចារបរិយោសានេ ฯเปฯ អាបត្តិ ចាតិយស្ស តណាស្ស ច អាចរិយា ច អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ฯ

(๓๘๖) ឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាតិយស្ស ฯ ឧម្មត្តកេ វេមតិកា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាតិយស្ស ฯ ឧម្មត្តកេ អឧម្មត្តកសញ្ញា វុដ្ឋាបេតិ អាបត្តិ ចាតិយស្ស ฯ អឧម្មត្តកេ ឧម្មត្តកសញ្ញា

[๓๘๕] ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១ នៃបាចិត្តិយៈហើយ ។ ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាដល់១២ហើយ ឈ្មោះថា មានវស្សាគ្រប់១២ហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីគិហិគតា សំដៅយកស្រីដែលលួមទៅតាមប្រុសដទៃបាន ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យក្តី (ឬ) សិក្ខាដែលសង្ឃឲ្យហើយតែកម្រើក(ជាប់)ក្តី នៃស្រីគិហិគតាណា ស្រីគិហិគតានោះ ឈ្មោះថា មិនបានសិក្សាសិក្ខា ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយសូត្រកម្មវាចាក្តី អនុស្សាវនាក្តី ធាតុក្តី ចីវរក្តី សន្ធតិសមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឮប្រាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចាហើយ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๓๘๖] កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญตฺรเทว วิหารา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อญฺญตฺร เทว อญฺญตฺร สมยา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๘๗) อญฺญตฺร ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา กิญฺจิกตา เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมาสุ สิกฺขิตสิกฺขา ปฏิพลาติ อิตฺถิกาย อิตฺถิกาติ ฯ

ครุกาปตฺติสงฺฆาทิเสส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๓๘๘) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน กิกฺขนิโย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา กิญฺจิกตา เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมาสุ สิกฺขิตสิกฺขา สงฺเฆน อสมฺมตา ปฏิพลาติ ฯ กิกฺขนิโย ฌายนฺติปิ ฌายนฺติ สิกฺขมานาปิ ฌายนฺติ ฌายมานาปิ ฌายนฺติ เขมาปิ ฌายนฺติ ฌายมานาปิ ฌายนฺติ อาสวาปิ ฌายนฺติ ฌายมานาปิ ฌายนฺติ กปฺปิยกาโรปิ กปฺปิยการิกาปิ กปฺปิยการิกาย กปฺปิยการิกาติปิ ฯ ตา

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ឃ័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๘๗) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន๓យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតា មានវស្សាគ្រប់ ๑๒ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ๑ កិក្ខុនីឆត ๑ កិក្ខុនីធ្វើកន្ទុងមុនបញ្ចតិ ๑ ។

ភត្តគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๓๘๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីចាំឆ្លងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់๑๒ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ (តែ)សង្ឃមិនបានសន្មត ។ កិក្ខុនីចាំឆ្លងបាននិយាយយ៉ាងនេះថា នែសិក្ខមានាចាំឆ្លង នាងចាំឆ្លងចូរមក ចូរដើរកិច្ចនេះ ចូរឲ្យរបស់នេះ ចូរនាំយករបស់នេះមក យើងត្រូវការដោយរបស់នេះ ចូរនាងធ្វើរបស់នេះឲ្យជាកប្បិយៈកិក្ខុនីបួសថ្មី

ฆาฆาหำสุ ฉ ฆยำ อาเยฺย สิกฺขาฆาฆา กงฺขาเนยฺโย ฆยตฺถิ ฯ ยา ตา กงฺขาเนยฺโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฉฑฺฑายนฺติ ฉียนฺติ วิหาเรนฺติ กถำ หิ นาม กงฺขา-เนยฺโย ปริปุณฺณาทฺธานสิกฺขำ กิหิกตำ เจฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉฆฺเนสุ สิกฺขิตสิกฺขำ สเชฺชน อสกฺโกนฺโต วุฏฺฐา-เปสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สงฺฆำ กาเร กงฺขาเว กงฺขาเนยฺโย ปริปุณฺณาทฺธานสิกฺขำ กิหิกตำ เจฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉฆฺเนสุ สิกฺขิตสิกฺขำ สเชฺชน อสกฺโกนฺโต วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯ สงฺฆำ ภควนฺตำ ฯ วิสารหิ ตุเทฺท ภควา กถำ หิ นาม กงฺขาเว กงฺขาเนยฺโย ปริปุณฺณาทฺธานสิกฺขำ กิหิกตำ เจฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉฆฺเนสุ สิกฺขิตสิกฺขำ สเชฺชน อสกฺโกนฺโต วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตำ กงฺขาเว อปฺปสนฺนานำ วา ปสาทาย ฯเปฯ วิสารหิตฺวา ฉหิ กถำ กตฺวา กงฺขิ อามนฺเตสิ อนุชานามิ กงฺขาเว ปริปุณฺณาทฺธานสิกฺขาย กิหิก-ตาย เจฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉฆฺเนสุ สิกฺขิตสิกฺขาย

ចាំងឆ្ការយនោះបានត្មៃយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនមែនជាសិក្ខមានាទេ យើងខ្ញុំជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីចាំងឆ្ការយណាមានសេចក្តីថ្នាំថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីចាំងឆ្ការយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីចាំងឆ្ការយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់១២ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌៦យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ)សង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យសោះ ។បេ។ ព្រះអគ្គ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ ឮថាភិក្ខុនីចាំងឆ្ការយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំងឆ្ការយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ ភិក្ខុនីចាំងឆ្ការយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យទេ ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាគ្រាស់ហៅភិក្ខុចាំងឆ្ការយថា ម្នាលភិក្ខុចាំងឆ្ការយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យៗវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ

វុដ្ឋានសម្មតិ ន តាវ ។ ឯវញ្ហិ បន កត្វា ន-
តព្វា ។ តាយ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សាយ តិហិ តតាយ
ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខាយ សង្ឃំ ឧ-
បសង្កមិត្វា ឯតមត្ថំ ឧគ្គហាបេត្វា តតិយា តិក្ខត្តុំ ចាតេ
ត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ អយ្យេ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ
បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សា តិហិ តតា ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ
ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខា សង្ឃំ វុដ្ឋានសម្មតិំ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ឥត្ថន្នាយ
តិក្ខត្តុំ បដិញ្ញាយ សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ
មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យា-
យ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សា តិហិ តតា ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ
ឆម្នេសុ សិក្ខិតសិក្ខា សង្ឃំ វុដ្ឋានសម្មតិំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមាយ បរិបុណ្ណ-
ទ្វាទសវស្សាយ តិហិ តតាយ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ
សិក្ខិតសិក្ខាយ វុដ្ឋានសម្មតិំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ

อยฺยาย ปวาริตฺถาติ สวาสฺสา กิมาคตา ตุเมฺห วสฺสานิ ฉสุ ฉเมฺหสุ สิกฺขิตสิกฺขา สงฺฆปุฏฺฐาย สมฺมตีติ ยาจติ ฯ สเจฺจ ภคฺคนฺทาย ปวาริตฺถาย กิมาคตาย ตุเมฺห วสฺสานิ ฉสุ ฉเมฺหสุ สิกฺขิตสิกฺขาย ปุฏฺฐาย สมฺมตีติ เอตฺถ ฯ ยสฺสา อยฺยาย ขมติ ภคฺคนฺทาย ปวาริตฺถาย กิมาคตาย ตุเมฺห วสฺสานิ ฉสุ ฉเมฺหสุ สิกฺขิตสิกฺขาย ปุฏฺฐาย สมฺมตียา ตาทิ สา ตุณฺหสฺส ยสฺสา นกฺขมติ สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยา สเจฺจน ภคฺคนฺทาย ปวาริตฺถาย กิมาคตาย ตุเมฺห วสฺสานิ ฉสุ ฉเมฺหสุ สิกฺขิตสิกฺขาย ปุฏฺฐาสมฺมตี ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ อถโข ภควา ตา ภิกฺขุนิโย อเนกปริยาเยน วิครหิตฺวา ทุพฺภรตาย ฯเปฯ เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฆมฺมสิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ โย ปน ภิกฺขุนี ปวาริตฺถา วสฺสานิ กิมาคตา ตุเมฺห วสฺสานิ ฉสุ ฉเมฺหสุ สิกฺขิตสิกฺขา สเจฺจน อสมฺมตา ปุฏฺฐาเปยฺย จาตุทฺทสิยา ฯ

ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯវុដ្ឋានសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ស្រីគិហិគតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូលទៅកាន់សង្ឃ ធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំចុះទាំងភិក្ខុនីទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាគិហិគតារបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ ឯវុដ្ឋានសម្មតិស្រីគិហិគតានោះត្រូវសូមអស់ពីរៈពីរដងផង ត្រូវសូមអស់ពីរៈបីដងផង ។ ភិក្ខុនីដែលធ្លាស់ប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ស្រីគិហិគតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើវុដ្ឋានសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ចូលសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ស្រីគិហិគតានេះមាន

ឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ជាន
សិក្សាសិក្ខាកឋធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។
ឥឡូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះ មានវស្សា
គ្រប់ ១២ ហើយ ជានសិក្សាសិក្ខាកឋធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការ
ឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះ ដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២
ហើយជានសិក្សាសិក្ខាកឋធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ គួរដល់លោកម្ចាស់
អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា
លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃជានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់
ស្រីគិហិគតាមានឈ្មោះនេះដែលមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ ជានសិក្សា
សិក្ខាកឋធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិនោះគួរដល់
សង្ឃ ហេតុនោះជានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ
ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បន្ទោសភិក្ខុនីចាំឆ្នាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើនហើយ ។ បេ ។
ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្នាយ ចូរភិក្ខុនីចាំឆ្នាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាង
នេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគិហិគតាមានវស្សាគ្រប់ ១២
ហើយជានសិក្សាសិក្ខាកឋធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរវស្សាហើយ តែសង្ឃមិន
សន្មត (ឲ្យ) ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

[๓๘๙] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ ภิกฺขุ-
นีติ ฯเป ฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา นาม ปตฺตทฺวาทสวสฺสา ฯ ตโต หิ-
ตา นาม ปุริสนฺตรคตา วุจฺจติ ฯ ทฺเว วสฺสานีติ ทฺเว
สํวจฺฉรานิ ฯ สิกฺขิตสิกฺขา นาม ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิ-
ตสิกฺขา ฯ อสมฺปตฺตา นาม ญตฺติทุติเยน กมฺเมน
อุปฺปาทสมฺปตฺติ น ทินฺนา โหติ ฯ อุปฺปาเทยฺยาติ อุปสมฺปา-
เทยฺย ฯ อุปฺปาเทสฺสามีติ กลฺลา ภ อาจริยา ภ ปตฺตา
ภ จีวรา ภ ปริเยสติ สีมา ภ สมฺปนฺนติ อาปตฺติ ทุกฺก-
ฏสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา
กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ จาตุจฺฉา-
ยสฺส กลาสฺส จ อาจริโย จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๙๐] ฉนฺทกรเณ ฉนฺทกมฺมสญฺญา อุปฺปาเทติ อาปตฺติ
จาตุจฺฉายสฺส ฯ ฉนฺทกรเณ เวมติกา อุปฺปาเทติ อาปตฺติ
จาตุจฺฉายสฺส ฯ ฉนฺทกรเณ อฉนฺทกมฺมสญฺญา อุปฺปาเทติ
อาปตฺติ จาตุจฺฉายสฺส ฯ อฉนฺทกรเณ ฉนฺทกมฺมสญฺญา

(๓๘๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ស្រីតិហិតតាមានវស្សាដល់១២ហើយ ឈ្មោះថា មានវស្សាគ្រប់១២ហើយ ។ ដែលហៅថា ស្រីតិហិតតា សំដៅយកសិក្ខមានាដែលល្មមទៅកាន់បុរសដទៃបាន ។ ពាក្យថា អស់ពីវស្សា គឺអស់ពីឆ្នាំ ។ ស្រីតិហិតតាដែលសិក្សាសិក្ខាកឋិនមិ ๖ យ៉ាង ឈ្មោះថា សិក្ខាសិក្ខាហើយ ។ ស្រីតិហិតតាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យឧដ្ឋានសម្មតិ ដោយកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីរ ឈ្មោះថា សង្ឃមិនបានសន្មត ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញ្ញទំឲ្យឧបសម្បទាហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ឆាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្មតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ១ណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឡាយ១ណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចរិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๙๐) កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថា កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថា

อาบัติ ทุกกฏสฺส ฯ อนนฺตกายิเก เวมติโก อาบัติ ทุกกฏสฺส ฯ อนนฺตกายิเก อนนฺตกายสญฺญี อาบัติ ทุกกฏสฺส ฯ

(๓๙๑) อนาบัติ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺโส ตทหุปสมฺปนฺนสฺส ทฺวีสุ สมฺภินฺนสีเสสุ สีเสกตสีเสกตสญฺญิโน สมฺมตา วุฏฺฐาเปนฺติ อุมฺมตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

คณฺฐิปทวคฺคสฺส อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

(๓๙๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุลฺลนฺธา ภิกฺขุนี สหาภิกฺขุนึ วุฏฺฐาเปตฺวา ทฺวีสุ สงฺฆเนสุ อนุกฺกณฺฐาตา น อนุกฺกณฺฐาเปตา ฯ ตา ภาณา โหนฺติ อภณฺฑา น ชานนฺติ กปฺปิยํ วา อกปฺปิยํ วา ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลนฺธา สหาภิกฺขุนึ วุฏฺฐาเปตฺวา ทฺวีสุ สงฺฆเนสุ เนว

กรรมประกอบด้วยธรรม ควรสวดด้วยญัตติทุติยกรรมวาจา ๑ กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ภิกษุณีสงฆ์ ควรสวดด้วยญัตติทุติยกรรมวาจา ๑ กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ภิกษุณีสำคัญว่ากรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ควรสวดด้วยญัตติทุติยกรรมวาจา ๑

(๓๙๑) คำว่าที่ไม่ควรสวดญัตติ (ในสิกขาบทนี้มี ๓ อย่าง) คือ ภิกษุณีให้อุปสมบทแก่สิกขมานา ที่มีพรรษาครบ ๑๒ แล้ว ได้ศึกษาสิกขาในธรรม ๖ อย่าง มาแล้ว ๒ ปี สงฆ์สวดแล้ว ๑ ภิกษุณีรูปหนึ่ง ๑ ภิกษุณีรูปหนึ่งบอกบุพพันตัติ ๑

ปาจิตตีย์วรรค สิกขาบทที่ ๘

(๓๙๒) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุณีทั้งหลายให้อุปสมบทแก่สิกขมานาแล้ว ไม่ให้ศึกษาสิกขาอยู่ ๒ ปี ไม่ให้ภิกษุณีรูปหนึ่งรูปใดสอนอยู่ ๒ ปี ภิกษุณีทั้งหลายนั้นย่อมไม่ทราบอาบัติ ไม่ทราบอนาบัติ ไม่ทราบอาบัติเบา ไม่ทราบอาบัติหนัก ไม่ทราบอาบัติมีส่วนเหลือ ไม่ทราบอาบัติไม่มีส่วนเหลือ ฯ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นย่อมไม่ทราบอาบัติใดว่าเป็นอาบัติ ฯ ล ฯ ภิกษุณีทั้งหลายนั้นเมื่อกล่าวกันอยู่ ก็กล่าวกันอย่างนี้ว่า ท่านผู้เจริญทั้งหลาย ก็

อนฺตกฺขณฺฑิสฺสาติ ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปสฺสาตีติ ฯเปฯ สจฺจ
กาโร กาตพฺโพ ปุลฺลนฺตา กาตพฺพนฺติ สมาทิวิธึ วุฏฺฐาเปตฺวา ทุ
วสฺสานิ เนว อนฺตกฺขณฺฑาติ ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปตีติ ฯ สจฺจ
กาโรติ ฯ วิกาเรปิ ตุเลฺวา กาโรติ กาเรปิ ปิ ชาเม กาตพฺพ
ปุลฺลนฺตา กาตพฺพนฺติ สมาทิวิธึ วุฏฺฐาเปตฺวา ทุ วสฺสานิ
เนว อนฺตกฺขณฺฑิสฺสาติ ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปสฺสาติ เอตฺถ กาตพฺพ
อปฺปสชฺชนตฺถ ปฺจ ปสาธนาย ฯเปฯ ฆาฏฺเฏ ปน กาตพฺพ
กาตพฺพนฺเยว ฯมิ สิกฺขาปท ทุฏฺฐสทฺท ยา ปน กาตพฺพ
สมาทิวิธึ วุฏฺฐาเปตฺวา ทุ วสฺสานิ เนว อนฺตกฺขณฺฑาย
ฯ อนฺตกฺขณฺฑาเปยฺย ชาติวตฺถุยนฺติ ฯ

[๓๙๓] ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กาตพฺพ-
นฺติ ฯเปฯ อยเมตฺถ สงฺเขโป อตฺถ อธิปฺปาโย กาตพฺพนฺติ ฯ
สมาทิวิธึ ชาเม สทฺทาทิวิธึ วุตฺต ฯ วุฏฺฐาเปตฺวาติ
อุปสมฺปาเทตฺวา ฯ ทุ วสฺสานีติ ทุ สวจฺฉรานิ ฯ เนว
อนฺตกฺขณฺฑาเปยฺยาติ ฯ สเจ อนฺตกฺขณฺฑาเปยฺย อุทฺเทสาย

ហើយមិនបង្រៀនខ្លួនឯង មិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុខាំងឆ្កាយ ឮថាបុល្លនន្តាកិកុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯង មិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ កិកុខាំងឆ្កាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់ហន្មោសថា ម្នាលកិកុខាំងឆ្កាយ បុល្លនន្តាកិកុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯងនឹងមិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលកិកុខាំងឆ្កាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុខាំងឆ្កាយ ចូរកិកុនីខាំងឆ្កាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯង មិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ពីរវស្សា កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៣) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃបាចិត្តិយកណ្ឌច្បងហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានាជាសហជីវិនី សំដៅយកសិក្ខមានាជាសទ្ធិវិហារិនី (កូនសិស្ស) ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិកុនី ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ ពាក្យថា មិនបង្រៀន (ខ្លួនឯង) គឺមិនបង្រៀនដោយបាលី អដ្ឋកថា សេចក្តីខ្ជាន

ปริปุจ្ឆាយ ឯកំសេន អនុសាសនិយា ។ ន អនុក្កណ្ឋាបេយ្យាតិ ន អញ្ញំ អាណាបេយ្យ ។ ទ្វេ វស្សានិ នេវ អនុក្កណ្ឋាសិ្សមិ ន អនុក្កណ្ឋាបេសិ្សមីតិ ឆរំ និក្ខិត្តមត្តេ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(๓๙๔) អនាបត្តិ សតិ អន្តរាយេ បរិយេសិត្វា ន លភតិ តិលាជាយ អាបជាសុ ខុទ្ទត្តិកាយ អាធិកម្មិកាយាតិ ។

គណ្ឋិនីវគ្គស្ស ឆដ្ឋសិក្ខាបទំ

(๓๙๕) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្ខុនិយោ វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនឹ ទ្វេ វស្សានិ ជានុពន្ធន្តិ ។ តា ពាលា ហោន្តិ អព្យត្តា ន ជានន្តិ ភព្វាយំ វា អភព្វាយំ វា ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនឹ ទ្វេ វស្សានិ ជានុពន្ធិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ

เปรียบเปรยด้วยอุปมาด้วยตน ฯ คำว่า มิให้เขาบอก คือมิให้บอกสั่งสอนผู้อื่น ฯ ภิกษุณีกล่าวคำหยาบว่า เราจักไม่ให้ตนเองบอก มิให้เขาบอกเกินกว่าปีหนึ่ง ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๓๙๘) ที่ชื่อว่าไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๕ อย่าง) คือ ภิกษุณีมีความเคารพในกันและกันไม่ได้ ๑ ภิกษุณีเป็นไข้ ๑ ภิกษุณีมีภัยใหญ่ ๑ ภิกษุณีหลับ ๑ ภิกษุณีเป็นผู้ก่อนกว่าไม่ต้องอาบัติ ๑ ฯ

คัฏฐีนวัคค์ สิกขาบทที่ ๙

(๓๙๙) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในพระเชตวันอารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี เขตพระนครสาวัตถี ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุณีรูปหนึ่งเป็นอุปัชฌายะ (ของภิกษุณีสองรูป) ที่บวชมาเกินกว่าปีหนึ่ง ฯ ภิกษุณีรูปนั้นเป็นผู้ไม่ฉลาด ไม่รู้ ไม่รู้จักอาบัติ ไม่รู้จักอาบัติที่ควรและไม่ควร

ปุฏฺฐปิตกํ ปาตฺเวยฺยกสฺส ทฺวาสฺสาสิกา ชานุมณฺฑลิกตา ฯ สตฺถุ
ภควโต ฯ ปิตรมหิ ตุณฺหี ภควติ ครุจิตฺตีกาเร มหิ ชาเต ภิกฺขเว
ภิกฺขูนิโย ปุฏฺฐปิตกสฺส ปาตฺเวยฺยกสฺส ทฺวาสฺสาสิกา ชานุมณฺฑลิกสฺสาปิ
เนตฺถ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเปฯ ฆาฏิมุขปน ภิกฺขเว ภิกฺขูนิโย
ปน ภิกฺขเว ภิกฺขูนิโย สพฺพ สิกฺขาปทญฺจ อุทฺทิสนฺติ ยาปน ภิกฺขูนี ปุฏฺฐปิตกสฺส ปาตฺเวยฺยกสฺส ทฺวาสฺสาสิกา ชานุมณฺฑลิกาปิ
ทาตพฺพิยนฺติ ฯ

(๓๙๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขูนีติ
ฯเปฯ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขูนีติ ฯ ปุฏฺฐ-
ปิตกนฺติ อุปสมฺปาทิตกํ ฯ ปาตฺเวยฺยกนฺติ ชาต อุปชฺฌายา[๑]
ปุจฺฉติ ฯ ทฺวาสฺสาสิกนฺติ ทฺวีหิ สวจฺฉเรหิ ฯ ชานุมณฺฑลิกาติ
น สยึ อุปชฺฌาเยยฺย ฯ ทฺวาสฺสาสิกา ชานุมณฺฑลิกสฺสาปิ
ฐานิ นิกฺกิริตฺวาเตฺว อาปตฺติ ทาตพฺพิยสฺส ฯ

(๓๙๗) อนาปตฺติ อุปชฺฌายา ญาตา วา ปวาริตา
อลชฺชินี วา กิลาสาย อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย
อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

---

๑ ม. อุปชฺฌา ฯ

ភិក្ខុនីជាបវត្តិនីដែលបំបួសខ្លួនអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងមិនបម្រើភិក្ខុនីជាបវត្តិនីដែលបំបួសខ្លួនអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនតាមបម្រើភិក្ខុនីជាបវត្តិនី ដែលបំបួសខ្លួនអស់ពីរវស្សា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៦) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី១នៃបាឋដ៏កកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា បំបួសខ្លួន គឺឲ្យឧបសម្បទាដល់ខ្លួន ។ ដែលហៅថា ភិក្ខុនីជាបវត្តិនី សំដៅយកភិក្ខុនីជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ ពាក្យថា មិនតាមបម្រើ គឺមិនបម្រើដោយខ្លួនឯង ។ ភិក្ខុនីគ្រាន់តែដាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនតាមបម្រើអស់ពីរឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៧) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺ ឧបជ្ឈាយ៍ស្លាប់ ១ ឧបជ្ឈាយ៍មិនមានខ្មាស ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆ្ងាត ១ ភិក្ខុនីផ្ទេរកន្លងមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

គព្ភិនីវគ្គស្ស ទសមសិក្ខាបទំ

(៣៩៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សបាដិវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេតិ(១) ន រូបកាសាបេតិ(២) ។ សាមិកោ អក្កហេសុំ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ឋុល្លនន្ទា សបាដិវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេស្សតិ ន រូបកាសាបេស្សតិ សាមិកោ អក្កហេសុំ សជាយំ ភិក្ខុនឹ បក្កន្តា អស្ស ន ច សាមិកោ កណ្ហាយ្យាតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សបាដិវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេតិ ន រូបកាសាបេតិ សាមិកោ អក្កហេសីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ឋុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សបាដិវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ រូបកាសេស្សតិ ន រូបកាសាបេស្សតិ សាមិកោ អក្កហេសិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ

---

១ ម.ម. នេវ រូបកាសេសិ ។ ២ ម.ម. ន រូបកាសាបេសិ ។

គ្រឿងដឹងវិគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(៣៩៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី (កូនសិស្ស) ហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅ ។ ប្តីបានចាប់យកទៅ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីតាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ម្នាលម្ចាស់ថុល្លនន្ទាមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅសោះ ប្តីបានចាប់យកទៅ ប្រសិនបើកិក្ខុនីនេះចៀសចេញទៅហើយ ប្តីប្រាកដជាមិនបានចាប់យកទៅទេ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនីហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅ ប្តីបានចាប់យកទៅ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនីហើយមិននាំយកទៅខ្លួនឯង មិនឲ្យគេនាំយកទៅ ប្តីបានចាប់យកទៅទេ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់

ก็ ปสาธนาย ฯ เป ฯ ฝาหฺ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย
เอวํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน ภิกฺขุนี สหาฬิวิธิ
วุฏฺฐาเปตฺวา เนว ปูเรนฺติ น ปูเรนฺติ อนฺต-
มโส ฉปฺปญฺจ โยชนานิปิ คจฺฉนฺติ ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๓๙๙) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ ภิกฺขุนีติ
ฯ เป ฯ อยํ เอตฺถ อธิปฺปายา ภิกฺขุนีติ ฯ
สหาฬิวิธิ นาม สทฺธิวิหารินี วุจฺจติ ฯ วุฏฺฐาเปตฺวาติ อุป-
สมฺปาเทตฺวา ฯ เนว ปูเรนฺตีติ น สยํ ปูเร-
เสยฺย ฯ น ปูเรนฺตีติ น อญฺเญ อาณาเปยฺย ฯ
เนว ปูเรนฺติ น ปูเรนฺติ อนฺตมโส
ฉปฺปญฺจ โยชนานิปีติ ฉฑฺฑิ ภิกฺขิตฺตมตฺเต อาปตฺติ ปา-
จิตฺติยสฺส ฯ

(๔๐๐) อนาปตฺติ สติ อนฺตรายเย ปริเยสิตฺวา
อุตฺตริปิ ภิกฺขุนี น ลภติ อาปทาสุ อุมฺมตฺตกาย
อาทิกมฺมิกาย'ติ ฯ

คตฺตินฺหานวณฺโณ สตฺตโม ฯ

ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី ហើយមិនទាំយកទៅ មិនឲ្យគេនាំយកទៅដោយហោចទៅអស់ ៩-៦ យោជន៍ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៩៩) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានាជាសហជីវិនី សំដៅយកសិក្ខមានាជាសទ្ធិវិហារិនី (កូនសិស្ស) ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ពាក្យថា មិនទាំយកទៅ គឺមិនទាំយកទៅខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនឲ្យគេនាំយកទៅ គឺមិនបង្គាប់អ្នកដទៃ ។ ភិក្ខុនីគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនទាំយកទៅ មិនឲ្យអ្នកដទៃនាំយកទៅដោយហោចទៅសូម្បីអស់ ៩ - ៦ យោជន៍ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤០០) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរកភិក្ខុនីជាគំរប់ពីរមិនបាន ១ ភិក្ខុនីមានភ័យធំ ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីធ្លើកន្ទង់មុនបញ្ញត្តិ ១ ។

គត្តិនីវគ្គ ទី ៣ ចប់ ។

កុមារភូតវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[៤០៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន កិង្កុនិយោ ឆន្ទវីសតិវស្សំ កុមារី-
ភូតំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា អក្ខមា ហោន្តិ សីតស្ស ឧណ្ហស្ស
ដិយ្ហាយ បិបាសាយ ឌំសមកសវាតាតបសិរីសប-
សម្ផស្សានំ ទុរុត្តានំ ទុរាគតានំ វចនបថានំ ឧប្បន្នា-
នំ សារីរិកានំ វេទនានំ ទុក្ខានំ តិព្ពានំ ខរានំ កដុ-
កានំ អសាតានំ អមនាបានំ ចាណាហកានំ អនធិ-
វាសកជាតិកា ហោន្តិ ។ យា តា កិង្កុនិយោ
អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ
កថំ ហិ នាម កិង្កុនិយោ ឆន្ទវីសតិវស្សំ កុមារីភូតំ
វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិង្កុវេ កិង្កុនិយោ
ឆន្ទវីសតិវស្សំ កុមារីភូតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
អថខោ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិង្កុវេ កិង្កុនិ-

កុមារភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៤០១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឋញ្ញាកម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនី
ពាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតា (សាមណេរី) ដែលមានអាយុ
មិនគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ។ ពួកកិក្ខុនីបួសថ្មីពាំងនោះជាអ្នកអត់ទ្រាំមិនបាននឹងត្រ-
ជាក់ក្តៅ ឃ្លានស្រេកនឹងសម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងពស់តូចពស់
ធំពាំងឆ្មាយ មានជាតិជាអ្នកមិនអត់ធន់នឹងគន្ធងពាក្យដែលគេនិយាយមិន
គាប់ចិត្តមានមកមិនល្អ នឹងវេទនាដែលប្រជុំក្នុងសរីរកាយកើតឡើងជាទុក្ខ
ដ៏ក្សៀវក្សាវឹងក្រហល់ក្រហាយ មិនជាទីត្រេកអរ មិនគាប់ចិត្តជាទីនាំបង់នូវ
ជីវិត ។ កិក្ខុនីពាំងឆ្មាយណាមានសេចក្តីច្រាបាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីពាំង
ឆ្មាយនោះគំពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីពាំងឆ្មាយមិន
សមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាដែលមានអាយុមិនគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ
សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្មាយ ឮថាកិក្ខុនី
ពាំងឆ្មាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាដែលមានអាយុខ្វះពី ២០ ឆ្នាំ ពិត
មែនឬ ។ កិក្ខុពាំងឆ្មាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិត
មែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុពាំងឆ្មាយ កិក្ខុនី

យោ ភิกฺขុ ទសវสฺสំ កុมารึ ภูตំ ปฏิลาเภยฺย ภิกฺขุ-
นิยา ปิ[1] ภิกฺขเว กุมารีภูตา អនุกฺขมา ยาวตเก สิกฺขา-
បទา ។បេ។ ยาวญฺจ ตาយ ปาริวาสิกาย ภิกฺขุนิยา
ទិយฺยมานา ឧបសម្បទា ។បេ។ ឯវញฺหิ បន ភិกฺขเว
ទាតพฺพា ឧបសម្បទា ន ខោ ភិกฺขเว กุมารីភូតา
ទាតព្ពា ឧបសម្បទា ។បេ។ យាវតเก สิกฺขាបទา
អនុបសម្បន្នាយ ភិกฺขុនิยา ឧបសម្បន្នាយ ភិក្ខុនិយោ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទฺទิសนฺติ យา បន ភិក្ខុនี ភិក្ខុនិយោ
ទសវสฺสំ កុมารึ ภูตំ ปฏิลาเภยฺย ปาចิตฺติยนฺติ ។

(๔๐๒) យา បជានาติ យา យาธิสา ។បេ។ ភិក្ខុ-
นីតិ ។បេ។ អយំ ឥមสฺมึ អត្ថេ អធิปฺเปតา ភិក្ខុនីតិ ។
ភิกฺขุนิยา ជាម អนุปสมฺปนฺนายา ។ កុมารีภูតา
ជាម សามเณรี វุจฺจติ ។ ปฏิลาเภยฺยาតิ ឧបសម្បា-
เទยฺย ។ ปฏิลาเภยฺยាមีតិ ตณฺหំ ก អาចរิยึ ก
បត្តំ ก จีវรំ ก បរิយេសតิ สีមំ ก សម្ពន្ធតិ

---

๑ ฉ. ฉេត្តុเก អយំ สกฺเก ន ทิสฺสเต ។

ខាងក្រោយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូនតាដែលមានវស្សាខ្ទះ
ពី ២០ ទេ ម្នាលភិក្ខុខាងក្រោយ ព្រោះជាតិកុមារីកូនតាមានវស្សាខ្ទះ
ពី ២០ ជាអ្នកមិនអត់ទ្រាំនូវត្រជាក់ទំងក្តៅ ។ បេ ។ មានជាតិជាអ្នកមិន
អត់ទ្រាំនូវទុក្ខវេទនាជាទីនាំបង់នូវជីវិត ម្នាលភិក្ខុខាងក្រោយ ក៏ឯកុមា-
រីកូនតាមានឆ្នាំ ២០ ទើបអត់ទ្រាំនូវត្រជាក់ក្តៅ ។ បេ ។ មានជាតិជាអ្នកអត់
ទ្រាំនូវទុក្ខវេទនាជាទីនាំបង់នូវជីវិតបាន ម្នាលភិក្ខុខាងក្រោយ អំពើនេះមិន
មែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ខាងក្រោយ ចូរភិក្ខុទំាងឡាយសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូនតាមានឆ្នាំខ្ទះពី ២០ ភិក្ខុនីនោះ
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๐๒) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខា-
បទទី ๑ នៃបាឋដិកណ្ឌរួចហើយ ។ កុមារីកូនតាមានឆ្នាំមិនដល់ ២០ ឈ្មោះថា
មានឆ្នាំខ្ទះពី ២០ ។ ដែលហៅថា កុមារីកូនតា សំដៅយកសាមណេរី ។
ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧប-
សម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យិនីក្តី ជ្ឈាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ធតិសីមាក្តី

อาหตฺตา ทุกฺกฏสฺส ฆฏฺฏิยา ทุกฺกฏํ ทุติยา กมฺมกถาย ทุกฺกฏา กมฺมกถาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาหตฺตา จาตุตฺถิยสฺส กณฺณสฺส จ อาจริยา จ อาหตฺตา ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๐๓) ภิกฺขุนีสตาสฺสาย ภิกฺขุนีสตาสฺสสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อาหตฺตา จาตุตฺถิยสฺส ฯ ภิกฺขุนีสตาสฺสาย เวมติกา วุฏฺฐาเปติ อาหตฺตา ทุกฺกฏสฺส ฯ ภิกฺขุนีสตาสฺสาย ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อนาหตฺตา ฯ ปริปุณฺณภิกฺขุนีสตาสฺสาย ภิกฺขุนีสตาสฺสสญฺญา อาหตฺตา ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณภิกฺขุนีสตาสฺสาย เวมติกา อาหตฺตา ทุกฺกฏสฺส ฯ ปริปุณฺณภิกฺขุนีสตาสฺสาย ปริปุณฺณสญฺญา อนาหตฺตา ฯ

(๒๐๔) อนาหตฺตา ภิกฺขุนีสตาสฺสํ ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ ปริปุณฺณภิกฺขุนีสตาสฺสํ ปริปุณฺณสญฺญา วุฏฺฐาเปติ อุปสมฺปทกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឡាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ฯ

(๔๐๓) สามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ กิกขุนีสงสัยว่ามีอายุต่ำกว่า ๒๐ ให้อุปสมบท ต้องอาบัติปาจิตตีย์ ฯ สามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ กิกขุนีสงสัย ให้อุปสมบท ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ กิกขุนีสงสัยว่าครบ ให้อุปสมบท ไม่ต้องอาบัติ ฯ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีสงสัยว่ามีอายุต่ำกว่า ๒๐ ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีสงสัย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีสงสัยว่าครบแล้ว ไม่ต้องอาบัติ ฯ

(๔๐๔) ภาระที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ อย่าง) คือสามเณรีมีอายุต่ำกว่า ๒๐ (ปี) กิกขุนีสงสัยว่าครบแล้ว ก็ให้อุปสมบท ๑ สามเณรีมีอายุครบ ๒๐ แล้ว กิกขุนีก็สงสัยว่าครบ ๒๐ แล้วให้อุปสมบท ๑ กิกขุนีเป็นบ้า ๑ กิกขุนีเป็นผู้กล่าวห้ามบัญญัติ ๑ ฯ

កុមារភូតវាគ្គស្ស ទុតិយសិក្ខាបទំ

[៤០៩] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន រាត្តិយោ បរិប្ផោឋិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆឡេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា ពាលោ ខោ ន្តិ អព្យត្តោ ន ជានន្តិ កប្បិយំ វា អកប្បិយំ វា ។ យោ តា កិក្ខនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម រាត្តិយោ បរិប្ផោឋិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆឡេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ រាត្តិយោ បរិប្ផោឋិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆឡេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន រាត្តិយោ រាត្តិកិក្ខនិយោ បរិប្ផោឋិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆឡេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ នេតំ រាត្តិ

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(៤០៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឥវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតា (សាមណេរី) មានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ (តែ) មិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីបួសថ្មីតាំងនោះនៅល្ងង់មិនឆ្លាសមិនស្គាល់ការគួរឬមិនគួរ ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាដែលមានវស្សាគ្រប់ ២០ ហើយ (តែ) មិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្លាយ ឮថាភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ តែមិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុតាំងឆ្លាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្លាយ ភិក្ខុនីតាំងឆ្លាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ មិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្លាយ

อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทนาย ฯเปฯ วินยมาคฺคา ฉฑฺเฑ-
ตพฺพ กตฺวา กิกฺข อาทยนฺเตสิ อนุชานามิ กิกฺขเว
อฏฺฐารสวสฺสาย กุมาริภูตาย ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ
ธมฺเมสุ สิกฺขาสชฺชนตฺถ ธาตุ ฯ ฬาฬ ปน กิกฺขเว
ธาตาย ฯ ตาย อฏฺฐารสวสฺสาย กุมาริภูตาย
สงฺฆ อุปสมฺปาเทตุ วิกาสุ อุตฺตราสงฺค กราตุ กิกฺขุ-
นิยา ปาเร วนฺทิตุ อุกฺกุฏิกา นิสีทิตุ อญฺชลิ
ปคฺคเหตุ ฬาเทสฺส วจนีโย อหา อยฺเย สงฺฆ
สงฺฆาทิสาย อยฺยาย อฏฺฐารสวสฺสา กุมาริภูตา
สงฺฆ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขาสชฺชนตฺถ
อุปสมฺปาเทติ ฯ ตุลยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตุลยมฺปิ ยาจิ-
ตพฺพา ฯ ฬาตาย กิกฺขุนิยา ปฏิพลาย สงฺฆา
ญาเปตพฺเพ สุณาตุ เม อยฺเย สงฺฆา อย สงฺฆ-
สาทิสา สงฺฆาทิสาย อยฺยาย อฏฺฐารสวสฺสา กุมาริ-
ภูตา สงฺฆ ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขาสชฺชนตฺถ
ยาจติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺล สงฺฆา สงฺฆา-
มาย อฏฺฐารสวสฺสาย กุมาริภูตาย ทฺเว วสฺสานิ

អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែរថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែរថ្លាទេ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយទើបត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ។ នូវសិក្ខាសមាទានក្នុងឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ដល់កុមារីភូតាដែលមានឆ្នាំ ១៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯសិក្ខាសមាទានោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺកុមារីភូតាមានឆ្នាំ ១៨ នោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃឆ្ងើខត្តារសង្គ្រោងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងរួចនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាកុមារីភូតាមានឆ្នាំ ១៨ របស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ កុមារីភូតានោះត្រូវសូមសិក្ខាសមាទាននោះអស់វារៈពីរដងឆង ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ ភិក្ខុនីដែលធ្វើសប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃជ្រាបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីភូតានេះឈ្មោះនេះមានឆ្នាំ ១៨ របស់លោកម្ចាស់មានឈ្មោះនេះ សូមសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ។ បើសិក្ខាសមាទានកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមាទានឆមិ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតា

ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតី ឧទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមា ឥត្ថន្នាមាយ អយ្យាយ អដ្ឋារសវស្សា កុមារីភូតា សង្ឃំ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមាយ អដ្ឋារសវស្សាយ កុមារីភូតាយ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខា-សម្មុតិ ទេតិ ។ យស្សា អយ្យាយ ខមតិ ឥត្ថន្នាមាយ អដ្ឋារសវស្សាយ កុមារីភូតាយ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតិយា ទានំ សា តុណ្ហស្ស យស្សា ឧក្កមតិ សា ភាសេយ្យ ។ ទុតិយា សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមាយ អដ្ឋារសវស្សាយ កុមារីភូតាយ ឧទ្ទិ វស្សានិ ឆសុ ឆម្នេសុ សិក្ខាសម្មុតិ ។ ទុតិយំ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ សា អដ្ឋារសវស្សា កុមារីភូតា ឯវំ វទេហីតិ វត្តព្វា ទាឝ-តិចាតា វេមឝាំ ឧទ្ទិ វស្សានិ អវីតិក្កមសមាទានំ សមាទិយាមិ អធិដ្ឋាទាតា វេមឝាំ ឧទ្ទិ វស្សានិ អវី-តិក្កមសមាទានំ សមាទិយាមិ អព្រហ្មចរិយា វេមឝាំ

មានឈ្មោះនេះមានអាយុ ๑๙ ឆ្នាំ ฯ នេះជាញត្តិ ฯ បពិត្រលោកប្អូស សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីភូតានេះមានឈ្មោះនេះរបស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំ ๑๘ សូមសិក្ខាសមតិកង្ខធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំនឹងសង្ឃ ฯ ឥទ្ធរសង្ឃឲ្យសិក្ខាសមតិកង្ខធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំ ๑๘ មានឈ្មោះនេះ ฯ ការឲ្យសិក្ខាសមតិកង្ខធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតាមានអាយុ ๑๘ មានឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណាលោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ฯ សង្ឃបានឲ្យសិក្ខាសមតិកង្ខធម៌ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំដល់កុមារីភូតាមានអាយុ ๑๘ ឆ្នាំ មានឈ្មោះនេះហើយ ฯ ការឲ្យសិក្ខាសមតិនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ฯ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ฯ កុមារីភូតាមានអាយុ ๑๘ នោះសង្ឃត្រូវបង្គាប់ថា នាងប្អូរថាយ៉ាងនេះ គឺពោលថា

ខ្ញុំសូមសមាមានន្ទូវបុណ្ណាតិបុតាវេរមណី ជាសមាមានមិនកន្ទង់អស់ពីរឆ្នាំ

ខ្ញុំសូមសមាមានន្ទូវអធិន្នាទានាវេរមណី ជាសមាមានមិនកន្ទង់អស់ពីរឆ្នាំ

ខ្ញុំសូមសមាមានន្ទូវអ្រែព្រហ្មចរិយាវេរមណី ជាសមាមានមិនកន្ទង់អស់ពីរឆ្នាំ

ทุ วิสฺสชฺชนํ อาทีสุ ปฐมชฺฌานสมาธานสมาธิยาทิโต มุขภาวา เวทิตพฺพา ทุ วิสฺสชฺชนํ อาทีสุ ปฐมชฺฌานสมาธานสมาธิยาทิโต สุขาปเนยฺยเนฏฺฐานา เวทิตพฺพา ทุ วิสฺสชฺชนํ อาทีสุ ปฐมชฺฌานสมาธานสมาธิยาทิโต วิกลเกาสลฺลาทิโต เวทิตพฺพา ทุ วิสฺสชฺชนํ อาทีสุ ปฐมชฺฌานสมาธานสมาธิยาทิโตติ ฯ อปโร ภควา ตา กิญฺจนาทิโย อเนกปริยาเยน วิคราหิตฺวา ธมฺมรตาย ฯ เป ฯ ฌานงฺคปหานตฺถาย กิญฺจนาทิโย ปฐมํ สิกฺขาปทํ ทุฏฺฐสนฺถุ ยา ปน กิญฺจนาทิ ปริปุณฺณวิสทิวสฺสุ กุมารีภูตา ทุ วิสฺสชฺชนา ชนฺตุ ชนฺตุสฺมา อสทฺธิสทฺธิกา วุฏฺฐาเปยฺย ทาจริยนฺติ ฯ

(๔๐๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิญฺจนาทิติ ฯ เป ฯ อยํ ปฐมสฺมึ อตฺเถ อาทิปฺปตา กิญฺจนาทิติ ฯ ปริปุณฺณวิสทิวสฺสา นาม ปตฺตวิสทิวสฺสา ฯ กุมารีภูตา นาม สามเณรี วุจฺจติ ฯ ทุ วิสฺสชฺชนาทิติ ทุ สมฺปยุตฺตา ฯ อสทฺธิสทฺธิกา นาม สิกฺขา ปน ธนฺตา นิฏฺฐา เหตฺถ นิฏฺฐา ปน สิกฺขา กถิตา ฯ

ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរម្ភសាវ៉ាតាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទ្រឹងអស់ពីវន្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរសុភមេរយមជ្ឈប្បមាទដ្ឋានាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទ្រឹងអស់ពីវន្នាំ ខ្ញុំសូមសមាទានន្ទរវិកាលភោជនាវេរមណី ជាសមាទានមិនកន្ទ្រឹងអស់ពីវន្នាំ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឋិតន្ទោសកិតន្ទីតាំងឡ្លាយនោះ ដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ តាំងឡ្លាយ បួរកិតន្ទីតាំងឡ្លាយសំដែងឡើងន្ទូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិតន្ទីណាមួយឲ្យឧបសម្បាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ មិនបានសិក្សាសិក្ខាកន្ទ្រឹង ២ យ៉ាងអស់ពីវស្សា កិតន្ទីនោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤០៦) ត្រង់ពាក្យថា កិតន្ទីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតភណ្ឌវគ្គហើយ ។ សាមណេរីមានឆ្នាំដល់ ២០ ហើយ ឈ្មោះថា មានឆ្នាំពេញ ២០ ។ ដែលហៅថា កុមារីភូតា សំដៅយកសាមណេរី ។ ពាក្យថា អស់ពីវស្សា គឺអស់ពីវន្នាំ ។ សិក្ខាដែលសង្ឃមិនបានឲ្យក្តី សិក្ខាដែលសង្ឃឲ្យហើយតែកន្ទ្រើតជាច់ក្តី របស់សាមណេរីណា សាមណេរីនោះឈ្មោះថា មិនបានសិក្សាសិក្ខា ។

ปุฏฺฐาเยว์ยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ ปุฏฺฐาเปสฺสามีติ กณฺ-
ฑ อาจริโย ฑ ปตฺตํ ฑ จีวรํ ฑ ปริเยสติ สีมํ ฑ
สมฺมชฺชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส. ฯ ฉาตฺติยา ทุกฺกฏํ ทุติยา
กมฺมวาจาย ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌา-
ยาย อาปตฺติ จาติตฺติยสฺส กณาสฺส ฉ อาจริโย
ฉ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๐๗) ฉนฺนกมฺเม ฉนฺนกมฺมสญฺญา ปุฏฺฐาเปติ
อาปตฺติ จาติตฺติยสฺส ฯ ฉนฺนกมฺเม เวมติกา ปุฏฺฐาเป-
ติ อาปตฺติ จาติตฺติยสฺส ฯ ฉนฺนกมฺเม อฉนฺนกมฺม-
สญฺญา ปุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ จาติตฺติยสฺส ฯ อฉนฺนกมฺเม
ฉนฺนกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉนฺนกมฺเม
เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อฉนฺนกมฺเม อฉนฺนกมฺม-
สญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๐๘) อนาปตฺติ ปริปุณฺณวีสติวสฺสํ กุมารีภูตํ
ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ฉนฺเนสุ สิกฺขิตสิกฺขํ ปุฏฺฐาเปติ
ฉนฺนกายาย อาจิกนฺนกายาติ ฯ

ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ជាតែក្តី ប័វត្តក្តី សន្ធតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវទុក្កដ ១ គណៈចប់ញត្តិ ។ ត្រូវទុក្កដទាំង ឮ ១ គណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๐๗) កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ កិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๐๘) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីក្រុតាមានឆ្នាំគ្រប់ ๒๐ ហើយ សិក្ខាសិក្ខាកង់ជមិ ๖ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ๑ កិក្ខុនីឆុត ๑ កិក្ខុនីផ្លូវកន្ទង់មុនបញ្ចត្តិ ๑ ។

កុមារភូតវត្ថុស្ស តតិយសិក្ខាបទំ

(៤១៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណោវិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេវស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ កិក្ខុនិយោ ឣវមាហំសុ ៧៨ សិក្ខមានា ឥមំ ជានាថ ឥមំ ឆេថ ឥមំ អាហរថ ឥមំ ឣនេ ឥមំ ភេប្បិយំ ករោថាតិ ។ តា ឣវមាហំសុ ន មយំ អយ្យេ សិក្ខមានា កិក្ខុនិយោ មយន្តិ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អម្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ ករំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណោវិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេវស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណោវិសតិវស្សំ កុមារភូតំ ទ្វេវស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ

កុមារភូតវាទ្ធ សិក្ខាបទទី ៣

(៤០៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឌវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុនីចាំឆ្ពាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាមានឆ្នាំគ្រប់ ២០ ហើយ សិក្ខាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ពាយបានន-យាយយ៉ាងនេះថា នែពួកស័ក្ខមានា នាងចាំឆ្ពាយចូរមក ចូរដឹងកិច្ចនេះ ចូរឲ្យរបស់នេះ ចូរនាំរបស់នេះមក យើងត្រូវការដោយរបស់នេះ នាងចាំឆ្ពាយចូរឆ្លើរបស់នេះឲ្យជាគប្បីយ ។ កិក្ខុនីបួសថ្មីចាំឆ្ពាយនោះបាន និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ យើងខ្ញុំមិនមែនជាស័ក្ខមានាទេ យើងខ្ញុំជាកិក្ខុនីទេតើ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ពាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំឆ្ពាយនោះក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំឆ្ពាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីកូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយសិក្ខាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មតសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំឆ្ពាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំឆ្ពាយឲ្យឧ-បសម្បទាដល់កុមារីកូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ បានសិក្ខាសិក្ខាកុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត់ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំឆ្ពាយក្រាប

ภควาติ ฯ วิสาขาติ ตุยฺหมฺปิ ภควา กณฺโณ หุตฺวา ชาตกาเล กิตฺติเยว กิตฺตินิยา ปริปุณฺณาสีติวสฺสานิ กุมารีภูตา เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉเนสุ สิกฺขิตสิกฺขา สเนฺตน อสมฺมตา วุฏฺ-ฐาเปสฺสนฺติ เอตา กิตฺติเยว อปฺปสนฺนาทิ ฯ เปฯ วิสาขาติฺวา ฉฬงฺเค กณฺโณ กตฺวา กิตฺติ อาทเยสิ อนุชาตาติ กิตฺติเยว ปริปุณฺณาสีติวสฺสาย กุมารีภูตาย เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉเนสุ สิกฺขิตสิกฺขาย วุฏฺฐาปสมฺมตี ชาตา ฯ ฝ-วญฺจ ปน กิตฺติเยว ชาตฺวา ฯ ตาย ปริปุณฺณาสีติวสฺสาย กุมารีภูตาย เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉเนสุ สิกฺขิต-สิกฺขาย สงฺฆโต อุปสมฺปทมิตฺวา ฌกาสิ อุตฺตรสงฺฆ กาเรตฺวา กิตฺติณิ ฐาเน วนฺทิตฺวา อุกฺกุฏิกา นิสีทิตฺวา อญฺชลิ ปคฺคเหตฺวา ฌายมฺปิ วเทสฺสามิ อหนฺ อยฺเย ๙ตฺถาหา ๙ตฺถาหาย อยฺยาย ปริปุณฺณาสีติวสฺสา กุมารีภูตา เอว วสฺสานิ ฉสุ ฉเนสุ สิกฺขิตสิกฺขา สงฺฆโต อุปสมฺปทา ยาจามีติ ฯ ทุติยมฺปิ ยาจิ-ตฺวา ตติยมฺปิ ยาจิตฺวา ฯ ฌายิกาย กิตฺติณิยา ปฏิญฺญาย สเนฺต ภิกฺขู สุณนฺตุ เม อยฺเย

ក្នុងថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគ
ទ្រង់ជ្រាបន្ទោសថា ម្នាលកិកុធាំង ឬឡាយ កិកុធីធាំង ឬឡាយមិនសមបើនឹង
ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារីភូតាមានអាយុពេញ ២០ ហើយ បានសិក្សា
សិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មតទេ ម្នាល
កិកុធាំង ឬឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជាន
ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់ជ្រាបន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយ
ត្រាស់ហៅកិកុធាំង ឬឡាយថា ម្នាលកិកុធាំង ឬឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត
ឲ្យកិកុធីសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ សិក្សា
សិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ម្នាលកិកុធាំង ឬឡាយ ឯ
វុដ្ឋានសម្មតិនោះសង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺកុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០
ហើយ ដែលបានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយនោះ ត្រូវ
ចូលទៅរកសង្ឃធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទកិកុធី
ធាំង ឬឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ
នឹងសង្ឃថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះជាកុមារីភូតារបស់
លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាកន្លងធម៌
៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ វុដ្ឋានសម្មតិ
នោះត្រូវកុមារីភូតានោះសូមអស់វារៈពីរដងផង ត្រូវសូមអស់វារៈបីដង
ផង ។ កិកុធីដែលធ្វើសប្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រលោកម្ចាស់

สเจฺฉ อยํ ฯเปฯ ภาสติ ฯเปฯ อยฺยาย ปริปุณฺณ-
วิสติวสฺสา กุมารีภูตา เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ
สิกฺขิตสิกฺขา สงฺฆํ อุปสมฺปทํ ยาจติ ฯ ยทิ
สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สเจฺฉ ฯเปฯ ภาสติ ฯเปฯ ปริปุณฺณ-
วิสติวสฺสาย กุมารีภูตาย เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ
สิกฺขิตสิกฺขาย อุปสมฺปทํ ยาเจยฺย ฯ ตทา ญตฺติ ฯ
สุณาตุ เม อยฺเย สเจฺฉ อยํ ฯเปฯ ภาสติ ฯเปฯ ปริ-
ปุณฺณวิสติวสฺสา กุมารีภูตา เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ
สิกฺขิตสิกฺขา สงฺฆํ อุปสมฺปทํ ยาจติ ฯ สเจฺฉ ฯเปฯ ปริปุณฺณ-
วิสติวสฺสาย กุมารีภูตาย เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิต-
สิกฺขาย อุปสมฺปทํ เทติ ฯ ยสฺสา อยฺยาย
ขมติ ฯเปฯ ปริปุณฺณวิสติวสฺสาย กุมารีภูตาย
เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สิกฺขิตสิกฺขาย อุปสม-
ปทา สา ตุณฺหสฺส ยสฺสา นกฺขมติ
สา ภาเสยฺย ฯ ทินฺนา สเจฺฉน ฯเปฯ ปริปุณฺณ-
วิสติวสฺสาย กุมารีภูตาย เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ

វិនយបិដក ភិក្ខុនីវិភង្គ

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីកូតានេះមានឈ្មោះនេះ របស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើវុដ្ឋានសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះ មានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ដែលជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះ របស់លោកម្ចាស់ឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ សូមវុដ្ឋានសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណាលោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដល់កុមារីកូតាមានឈ្មោះនេះមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ជានសិក្ខាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាង

สิกฺขิตสิกฺขาย วุฏฺฐานสมฺมโต ฯ ขมติ สงฺฆสฺส
ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ อเปตา ภควา
ตา กิกฺขนิโย อเนกปริยาเยน วิครหิตฺวา ทุพฺ-
ภรตาย ฯเป ฯ เอวญฺหิ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิโย สมฺ
สิกฺขาปทํ อชฺฌาปชฺชิตฺวา ปน กิกฺขนี ปริปุณฺณทฺวิสตา-
วสฺสา ภูมรกฺขิตา เจว วสฺสคฺคาน ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิต-
สิกฺขา สงฺเฆน อสมฺมตา วุฏฺฐาเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๔๑๐) ยา ปนาติ โย โยนิสาฯ ฯเป ฯ กิกฺขนี-
นีติ ฯเป ฯ อยํ ภิกฺขุนี อตฺถ อนิปฺปนฺนา กิกฺขนี-
นีติ ฯ ปริปุณฺณทฺวิสตาวสฺสา นาม ปตฺตทฺวิสตาวสฺสา ฯ
ภูมรกฺขิตา นาม สหายเกหิ ปุจฺฉิตา ฯ เจว วสฺสคฺคาน
เจว สามญฺเจ ฯ สิกฺขิตสิกฺขา นาม ฉสุ ธมฺเมสุ
สิกฺขิตสิกฺขา ฯ อสมฺมตา นาม ญตฺติทุติยาเยน กมฺเม
วุฏฺฐาเปตพฺพา น ทิฏฺฐา เยหาติ ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุป-
สมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปตพฺพาติ กถนฺ ก อาจริเน
ก ปตฺตนฺ ก จีวรนฺ ก ปริเยสิตพฺพา สิพฺพนฺ ก สมฺพนฺธิตพฺ

អស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិនោះគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើប
សង្ឃស្ញើមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ញើមនៅយ៉ាង
នេះ ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធម្មន្ទោសកិក្ខុនីទាំងឡាយ
នោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរភិក្ខុនីទាំង
ឡាយសំដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្ប-
ទាដល់កុមារីភូតាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ សិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាង
អស់ពីរឆ្នាំហើយ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មត (ឲ្យ) កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយ ។

(៤១០) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជិកកណ្ឌប្បហើយ ។ កុមារីភូតាមានឆ្នាំដល់ ២០
ហើយ ឈ្មោះថាមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ ។ ដែលហៅថា កុមារីភូតា
សំដៅយកសាមណេរី ។ ពាក្យថា អស់ពីរវស្សា គឺអស់ពីរឆ្នាំ ។ ដែល
ហៅថា បានសិក្សាសិក្ខា គឺបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាង ។ ដែលហៅ
ថា សង្ឃមិនបានសន្មត គឺសង្ឃមិនបានឲ្យវុដ្ឋានសម្មតិដោយញត្តិទុតិយ-
កម្ម ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញ
នឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិយ៍ក្តី ឧបជ្ឈាយ៍ក្តី សន្ធិ

อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา กุสลา ธมฺมา อกุสลานํ ธมฺมานํ
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา อพฺยากตา ธมฺมา อพฺยากตานญฺเจว
กุสลานญฺจ ธมฺมานํ อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา กุสลา ธมฺมา
กุสลานญฺเจว อพฺยากตานญฺจ ธมฺมานํ อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา
อพฺยากตา ธมฺมา อพฺยากตานญฺเจว กุสลานญฺจ ธมฺมานํ
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา อพฺยากตา ธมฺมา อพฺยากตานญฺเจว
อกุสลานญฺจ ธมฺมานํ อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา อกุสลา ธมฺมา
อกุสลานญฺเจว อพฺยากตานญฺจ ธมฺมานํ อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา
อพฺยากตา ธมฺมา อพฺยากตานญฺเจว อกุสลานญฺจ ธมฺมานํ
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ

(๘๑๑) ธมฺมา ธมฺมปจฺจยสงฺขา วุฏฺฐาเปตพฺพา อาเสวน-
ปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ ธมฺมา เวทนาย วุฏฺฐาเปตพฺพา อาเสวน-
ปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ ธมฺมา อเวทนาย ธมฺมปจฺจยสงฺขา วุฏฺฐาเปตพฺพา
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ อเวทนา ธมฺมา ธมฺมปจฺจยสงฺขา
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ อเวทนา ธมฺมา เวทนาย วุฏฺฐาเปตพฺพา
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ อเวทนา ธมฺมา อเวทนา ธมฺมา
อาเสวนปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ

(๘๑๒) อนนฺตเร ปริปุณฺณาปริปุณฺณาเวทนาวเสน ตีณิ
เวทนาติกานิ ฉ ธมฺมา สหชาตวเสน สหชาตปจฺจเยน ปจฺจยา
วุฏฺฐาเปตพฺพา ขนฺธา กายสฺส อาหารปจฺจเยน ปจฺจยา ฯ

สัมภัตติ ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ ต้องทุกกฏ ๑ ณ. จบ ปัญหัตติ ต้องทุกกฏ ๓ ตัว ๒ ณ. จบ กรรม ๓ ตา ๒ ณ. จบ กรรม ๓ ตา อุปสัมปทา ต้องอาบัติทุกกฏ ๔ ณ. นี้ อาบัติ ต้องทุกกฏ

(๔๑๑) กรรมประกอบด้วยธรรม ภิกษุนี สำคัญว่า กรรมประกอบด้วยธรรม แล้วให้อุปสมบท ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมประกอบด้วยธรรม ภิกษุนี สงสัย แล้วให้อุปสมบท ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมประกอบด้วยธรรม ภิกษุนี สำคัญว่า กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม แล้วให้อุปสมบท ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ภิกษุนี สำคัญว่า กรรมประกอบด้วยธรรม ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ภิกษุนี สงสัย ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ภิกษุนี สำคัญว่า กรรมไม่ประกอบด้วยธรรม ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๔๑๒) ก็ บุคคลที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๓ จำพวก) คือ ภิกษุนี ให้อุปสมบท แก่กุมารี ผู้มีอายุ ๒๐ ปี แล้ว สิกขมานา ผู้ศึกษาสิกขาบท ๖ ประการ มาแล้ว ๒ ปี แล้ว สามเณรี ๑ ภิกษุนี ๑ ผู้มีกรรมอันสงฆ์ทำแล้วในก่อน ๑ ฯ

កុមារីភូតវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

[៤០៣] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេន្តិ ។ តា ពាលា ហោន្តិ អព្យត្តា ន ជានន្តិ កប្បិយំ វា អកប្បិយំ វា ។ សទ្ធិវិហារិនិយោបិ ពាលា ហោន្តិ អព្យត្តា ន ជានន្តិ កប្បិយំ វា អកប្បិយំ វា ។ យា តា កិក្កិនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេស្សន្តិ នេតំ កិក្កវៃ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្កវៃ កិក្កិនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្កិនី ឧយ្យានសាសស្ស វុដ្ឋាបេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

កុមារភូតវត្ថុ សិក្ខាបទទី ៤

(៤១៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិកុនីតាំងផ្ទាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) ។ កិកុនីជាឧបជ្ឈាយ៍តាំងផ្ទាយនោះលួងមិនឆ្ងាសមិនដឹងការគួរ ឬមិនគួរ ។ ពួកសទ្ធិវិហារិនី(ក៏)លួងមិនឆ្ងាសមិនដឹងការគួរ ឬមិនគួរដែរ ។ កិកុនីតាំងផ្ទាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីតាំងផ្ទាយនោះ ក៏បោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីតាំងផ្ទាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ មិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុតាំងផ្ទាយ ឮថាកិកុនីតាំងផ្ទាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) ពិតមែនឬ ។ កិកុតាំងផ្ទាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុតាំងផ្ទាយ កិកុនីតាំងផ្ទាយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ស្រីដទៃ) ទេ ម្នាលកិកុតាំងផ្ទាយ អំពើនេះមិនមែនទាំងឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុតាំងផ្ទាយ ចូរកិកុនីតាំងផ្ទាយសំដែងឆ្មើងទូសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ហើយឲ្យឧបសម្បទា (គេ) កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(๔๑๔) ยา ปฐมาติ ยา ยาธิสา ฯ เป ฯ ตติยนฺติ ฯ เป ฯ อยํ สมฺปิ อตฺเถ อธิปฺเปตา ตติยนฺติ ฯ ฌานงฺคานิ สารมฺภา ธาม อปฺปฏิฆฺฆานิ สารมฺภา ฯ ปุฏฺฐาเปยฺยาตา อุปสมฺปาเทยฺย ฯ ปุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตณฺหา ฯ อาทิโต ฯ ปฏฺฐาย ฯ จิรา ฯ ปริยาสติ สีมา ฯ สมฺปชฺชติ อาปตฺติ ฐุกฺกฏสฺส ฯ ฌาตฺถิยา ฐุกฺกฏนฺติ ทุติยา กมฺมาทาปิ ฐุกฺกฏา กมฺมาทาปริยาสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ถาปิตฺติยสฺส ตณาสฺส จ อาทิโต จ อาปตฺติ ฐุกฺกฏสฺส ฯ

(๔๑๕) อถาปตฺติ ปริปุณฺณานิ สารมฺภา ปุฏฺฐาเปตา อุปฺปตฺติกาย อาธิกมฺมิกาย ฯ

กุมารภูตวคฺคสฺส ปญฺจมสิกฺขาปทํ

(๔๑๖) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อารเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ติกฺขตฺตุ ปริปุณฺณานิ สารมฺภา สเงฺฆน อสมฺมตา ปุฏฺฐาเปนฺติ ฯ ตา ตาลา เหาตฺวา

(៤១៤) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ កិក្ខុនីមានវស្សាមិនទាន់ដល់ ១២ ឈ្មោះថា មានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយសូត្រវគ្គៈក្តី អាចារិនីក្តី ជាគ្រូក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ត្រូវទុក្កដ ខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឮយ ខណៈចប់កម្មវាចាព័ន្ធ ចប់កម្មវាចាឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិទាំងចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤១៥) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានវស្សាពេញ ១២ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីផ្លូវកន្លងមុនបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(៤១៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឮយមានវស្សាពេញ ១២ បរិបូណ៌ហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្ទុតក៏ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់ពួកកុលធីតា) ។ កិក្ខុនីទាំងឮយនោះលួងដ៏

អញ្ញត្រ ឧ ជានន្តិ តេបញ្ចយំ ភ អតេបញ្ចយំ ភ ។
សន្ធិវិសេសនិយោមេ ញាសា ហោន្តិ អញ្ញត្រ ឧ ជានន្តិ
តេបញ្ចយំ ភ អតេបញ្ចយំ ភ ។ យា តា តិក្ខត្តុំនិយោ
អបញ្ញត្តា ។ បេ ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ទ្វីយន្តិ វិតាចេន្តិ តេចីវ
ហិ ឆាទ តិក្ខត្តុំនិយោ បរិបុណ្ណោទ្ធានសវាសញ្ច សង្ឃេន
អសម្មតា វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សចេ តេវ តិក្ខត្តុ
តិក្ខត្តុំនិយោ បរិបុណ្ណោទ្ធានសវាសញ្ច សង្ឃេន អសម្មតា
វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សចេ អតេវតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ អតេវ
តេចីវ ហិ ឆាទ តិក្ខត្តុ តិក្ខត្តុំនិយោ បរិបុណ្ណោទ្ធានសវាសញ្ច
សង្ឃេន អសម្មតា វុដ្ឋាបេស្សន្តិនេតំ តិក្ខត្តុ អបញ្ញត្តញ្ច
ភ បសាធាយ ។ បេ ។ វិតរហិត្វា ឆម្មឹ តេចីវ តេត្វា តិក្ខ
អាមន្តេសិ អនុជានាមិ តិក្ខត្តុ បរិបុណ្ណោទ្ធានសវាសញ្ញ
តិក្ខត្តុំនិយោ វុដ្ឋាបនសម្មតិ ឆាតុំ ។ ឃវញ្ច បន តិក្ខត្តុ
ឆាតព្ពោ ។ តាយ បរិបុណ្ណោទ្ធានសវាសញ្ញ តិក្ខត្តុំនិយោ
សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ តេត្វា វុដ្ឋាបនំ

មិនឆ្ងាស មិនដឹងការគួរ ឬមិនគួរ ។ ពួកភិក្ខុនីជាសទ្ធិវិហារិនី ក៏ល្ងង់ មិនឆ្ងាស មិនស្គាល់ការគួរ ឬមិនគួរ(ដូចគ្នាដែរ) ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីក្រិក្ខាថាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះតំពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ (តែ) សង្ឃមិនទាន់បានសន្មត មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាសោះ ។ បេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សង្ឃមិនបានសន្មត ហើយឲ្យឧបសម្បទាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ (តែ) សង្ឃមិនបានសន្មត មិនគួរនឹងឲ្យឧបសម្បទាទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់ភិក្ខុនីដែលមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯវុដ្ឋាបនសម្មតិនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺភិក្ខុនីដែលមានវស្សាពេញ ១២ ហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃធ្វើឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះជាភិក្ខុនីដែលចាស់ ។

ภิกฺขุนิยนฺติ ตาเทน วจเนน อุกฺขิตฺตา อปฺปฏิกมฺมา โหติ ปกฺขมฺปิ ทิวสมฺปิ ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ภิกฺขุนี สงฺฆํ นิสฺสาย วตฺตติ สมฺมตฺตาย ยาวตติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติยมฺปิ ยาจิตพฺพา สา ภิกฺขุนี สเจฺจน ปฏิชานิตพฺพา(๑) ปฏิชานาสิ ภิกฺขุนี ลชฺชินีติ ฯ สเจ ตาย ตสฺมิง ขเณ อลชฺชิตา โหติ น ตาตพฺพา สเจ ตาย ตสฺมิง ขเณ ลชฺชินี โหติ น ตาตพฺพา สเจ ปฏิชานาติ อลชฺชินี โหติ น ตาตพฺพา สเจ ปฏิชานาติ ลชฺชินี โหติ ตาตพฺพา ฯ เอวมฺปิ ตาย ตาตพฺพา ฯ ปฏิชานาย ภิกฺขุนิยา ปฏิญฺญาย สงฺฆา ญาเปตพฺพา สุณาตุ เม อยฺเย สงฺฆา อยํ อิตฺถนฺนามา ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา ภิกฺขุนี สงฺฆํ นิสฺสาย วตฺตติ สมฺมตฺตาย ยาจติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สงฺฆา อิตฺถนฺนามาย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย ภิกฺขุนิยา นิสฺสาย สมฺมุติ ทาตุ ฯ เอสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม อยฺเย สงฺฆา

---

๑ ม. ปฏิชิตพฺพา ฯ

ហើយអគ្គិយច្រហោងផ្ទង់អញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ខ្ញុំមានឈ្មោះនេះ ជាកង្ខាវិតរណីមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សូមរុជ្ឈាបនសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ កង្ខាវិតរណីនោះត្រូវសូមរុជ្ឈាបនសម្មតិនោះអស់ វារៈពីរដងផង ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ កង្ខាវិតរណីនោះសង្ឃគប្បីកំណត់ឲ្យដឹងថា កង្ខាវិតរណីនេះជាអ្នកធ្លាសមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ។ បើកង្ខាវិតរណីនោះល្ងង់ផង មិនមានសេចក្តីខ្មាសផង សង្ឃមិនគប្បីឲ្យរុជ្ឈាបនសម្មតិទេ បើកង្ខាវិតរណីនោះល្ងង់ (តែ) មានសេចក្តីខ្មាស សង្ឃក៏មិនគប្បីឲ្យ បើកង្ខាវិតរណីធ្លាស (តែ) មិនមានសេចក្តីខ្មាស សង្ឃក៏មិនគប្បីឲ្យ (ដែរ) បើកង្ខាវិតរណីនោះធ្លាសផង មានសេចក្តីខ្មាសផង សង្ឃគប្បីឲ្យបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កង្ខាវិតរណីរុជ្ឈាបនសម្មតិនោះសង្ឃគប្បីឲ្យយ៉ាងនេះ ។ គឺកង្ខាវិតរណីដែលធ្លាសប្រតិពលគប្បីញុំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កង្ខាវិតរណីនេះមានឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សូមរុជ្ឈាបនសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើរុជ្ឈាបនសម្មតិកម្មនេះមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យរុជ្ឈាបនសម្មតិដល់កង្ខាវិតរណីមានឈ្មោះនេះ ដែលមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

อยํ สตฺตฺตมา ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสา กิกฺขนี สงฺฆํ วุฏฺ-
ปนสมฺมตี ยาจติ ฯ สงฺโฆ สตฺตมาย ปริปุณฺณทฺวา-
ทสวสฺสาย กิกฺขนิยา วุฏฺฐปนสมฺมตี เทติ ฯ ยสฺส
อยฺยาย ขมติ สตฺตมาย ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย
กิกฺขนิยา วุฏฺฐปนสมฺมตียา ทานํ สา ตุณฺหสฺสายสฺส
ขมติ สา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ สงฺฆนฺ สตฺตมาย
ปริปุณฺณทฺวาทสวสฺสาย กิกฺขนิยา วุฏฺฐปนสมฺมตี ฯ
ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ
อฏฺฐเม กกจา ตา กิกฺขนิโย อเนกปริยาเยน
วิครหิตฺวา ทุพฺภรตาย ฯ เป ฯ เอวญฺหิ ปน กิกฺขเว กิกฺขนิ-
โย สมฺมา สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน กิกฺขนี ปริ-
ปุณฺณทฺวาทสวสฺสา สงฺฆมฺหา อสมฺมตา วุฏฺฐเปยฺย
ตาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๔๐๗) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺขนีติ
ฯ เป ฯ อยํ สมฺมุ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ ปริ-
ปุณฺณทฺวาทสวสฺสา นาม ปตฺตทฺวาทสวสฺสา ฯ อสมฺมตา

កិក្ខុនីនេះមានឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ សូមវុដ្ឋាបនសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះមានវស្សាពេញ ១២ ហើយ គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិក្ខុនីឈ្មោះនេះ មានវស្សាពេញ ១២ ហើយ ។ ការឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិនោះគួរដល់សង្ឃហើយ ហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសកិក្ខុនីទាំងឡាយនោះដោយបរិយាយជាច្រើន ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ សង្ឃមិនបានសន្ទុត (ហើយឲ្យឧបសម្បទា) កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤១៧) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋជិកកណ្ឌ រួចហើយ ។ កិក្ខុនីមានវស្សាដល់ ១២ ហើយ ឈ្មោះថា មានវស្សា ១២ បរិបូណ៌ហើយ ។ កិក្ខុនីដែលសង្ឃ

ฌาน ปฐมฺเนว ตโต ทุติยเนว ตโต ตติยเนว ตโต จตุตฺถเนว ปฐมชฺฌานาทีนิ ฯ ปุฏฺฐาเปตีติ อุปสมฺปาเทติ ฯ ปุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ ปุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตณฺหาย อาคเตน ปญฺญาย ปริจฺฉินฺทิตฺวา ปริเยสิตฺวา สีเมาย สมฺมนฺนิตฺวา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ทุกฺกฏานิ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ตณฺหาย จ อาคเตน จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๔๑๘] ธมฺมกมฺเม ธมฺมกมฺมสญฺญา ปุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ธมฺมกมฺเม วิมติกา ปุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ธมฺมกมฺเม อธมฺมกมฺมสญฺญา ปุฏฺฐาเปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อธมฺมกมฺเม ธมฺมกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อธมฺมกมฺเม วิมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อธมฺมกมฺเม อธมฺมกมฺมสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

មិនបានឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដោយញត្តិទុតិយកម្ម ឈ្មោះថា សង្ឃមិនបានសន្ត ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺញុំាងកុលធីតាឲ្យដល់នូវគុណញ្ញដ៏ខាងលើ (គឺសម្រេចជាភិក្ខុនីភាព) ។ ភិក្ខុនីគ្គថា អញ្ញេនឯឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ចាត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីត្រូវទុក្កដកន្ទ ណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដ ពាំងឡាយកន្ទ ណៈចបកម្មវាចាពីរ លុះចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចរិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤១៨) កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ភិក្ខុនីសំគាល់ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๑๙) อนาปตฺติ ปริปุณฺณาธานสาสงฺกา สาเฬนฺตสฺส สมฺมตา วุฏฺฐาเปติ ขมฺมตฺติกาย อาเนตฺวา ปฏิกาเรยฺยาติ ฯ

กุมารีภูตวคฺโค ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๔๒๐) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉฬฺลหาลี ภิกฺขุนี ภิกฺขุนีสงฺฆํ อุปสงฺกมิตฺวา วุฏฺฐาปนสมฺมตึ ยาจติ ฯ อถ โข ภิกฺขุนี-สงฺฆา ฉฬฺลหาลึ ภิกฺขุนึ ปริจฺฉินฺทิตฺวา อลตฺถาย เตรสวสฺสาย วุฏฺฐาปิเตลหาติ วุฏฺฐาปนสมฺมตึ น อทาสิ ฯ ฉฬฺล-หาลี ภิกฺขุนี สาวตฺถิ ปฏิสฺสุณิ ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนีสงฺฆา อญฺญาสุ ภิกฺขุนีสุ วุฏฺฐาปน-สมฺมตึ เทติ ฯ ฉฬฺลหาลี ภิกฺขุนี ขุชฺชายติ วิยติ วิกาเยติ อหาเยว ลุฬน ตาลา อหาเยว อลฺลิยิ ยสฺสา สงฺฆา อญฺญาสุ ภิกฺขุนีสุ วุฏฺฐาปนสมฺมตึ เทติ ปจฺฉาเยว น เทตีติ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา

(๔๑๙) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺកិកុនីមានវស្សា ๑๒ បរិបូណ៌ហើយ សង្ឃបានសន្មតហើយ ឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិកុនីឆត ๑ កិកុនីជាខាន់ដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๔๒๐) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវេឡុវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចណ្ឌកាលីកិកុនីបួសទៅរកកិកុនីសង្ឃហើយសូមវុដ្ឋាបនសម្មតិ ។ លំដាប់នោះឯង កិកុនីសង្ឃសង្កេតចណ្ឌកាលីកិកុនីហើយឃាត់ថា នែលោកម្ចាស់ លោកមិនគួរនឹងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេ ហើយក៏មិនបានឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិ ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីទទួលពាក្យថាសាធុ ។ ក៏សម័យនោះឯង កិកុនីសង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិកុនីទាំងឡាយដទៃ ។ ចណ្ឌកាលីកិកុនីពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ខ្ញុំឯងល្ងង់ទេ ខ្ញុំឯងមិនមានសេចក្តីខ្មាស (ជាន ជា) សង្ឃឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មតិដល់កិកុនីទាំងឡាយដទៃ មិនឲ្យដល់ខ្ញុំ ។ កិកុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិកុនីទាំងឡាយនោះ

ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ចណ្ឌ-
កាលី អលង្ការ តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានា
សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ទីយនធម្មំ(๑) អាបជ្ជិស្សតីតិ
។បេ។ សច្ចំ កិរ កិត្តកេ ចណ្ឌកាលី កិត្តកំ អលង្ការ
តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានា សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា
បច្ឆា ទីយនធម្មំ អាបជ្ជតីតិ(๒) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ
ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិត្តកេ ចណ្ឌកាលី កិត្តកំ
អលង្ការ តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានា សាធូតិ
បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ទីយនធម្មំ អាបជ្ជិស្សតិ នេតំ កិត្តកេ
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិត្តកេ
កិត្តនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យោ បន កិត្តកំ
អលង្ការ តេ អយ្យេ រុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានា សាធូតិ ប-
ដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ទីយនធម្មំ អាបជ្ជេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

---

๑ ឧ.ម ទីយនធម្មំ ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញាតព្ពំ ។ ๒ ឧ.ម. អាបជ្ជតីតិ ។

ก็ពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់ចណ្ឌកាលី កាលដែលសង្ឃឃាត់ថា នែនាងម្ចាស់ មិនគួរនាងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ មិនគួរនឹងពោលតិះដៀលជាខាងក្រោយសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីកាលដែលសង្ឃឃាត់ថា នែលោកម្ចាស់ មិនគួរនាងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ គ្រាក្រោយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី កាលសង្ឃឃាត់ថា នែនាងម្ចាស់ មិនគួរនាងឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ មិនគួរបើនឹងពោលតិះដៀលជាខាងក្រោយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយកាលដែលសង្ឃនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ មិនគួរលោកឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេដូច្នេះ ទទួលពាក្យថាសាធុហើយ គ្រាក្រោយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๒๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิกฺขนีติ ฯเปฯ อยํ สมสฺสี อสฺส อนิยฺยาตา กิกฺขนีติ ฯ อลงฺกาโร เต อยฺยา ภุญฺชตีติ อลงฺกาโร เต อยฺยา อุปสมฺปาทิเตน ฯ สาทิยติ ปฏิสฺสุณิตฺวา ปญฺจ วิญฺญตฺติโย อาปชฺชติ อาปตฺติ ตาวติยสฺส ฯ

(๔๒๒) อถาปตฺติ ปกติยา ถุลฺลวาจาย เทเสติ เทเสนฺติยา ปกาเสนฺติยา ปกาเสติ วิญฺญตฺติกาเย อาทิกมฺมิกาเยติ ฯ

กุมารีภูตวตฺถุสฺมา สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๔๒๓) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา สิกฺขมานา ขุลฺลกฺขนฺธึ กิกฺขนึ อุปสงฺกมิตฺวา อุปสมฺปทํ ยาจิ ฯ ขุลฺลกฺขนฺธา กิกฺขนี ตํ สิกฺขมานํ สเจ ตฺวํ อยฺเย ติวสฺสา ทสวสฺสา ปาตุมาสฺสุ ปญฺญาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว ปญฺญาเปติ

(๔๒๑) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ្រចហើយ ។ ពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ មិនគួរលោកឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេ សេចក្តីថា នែលោកម្ចាស់ លោកមិនគួរញុំាងកុលធីតាឲ្យបានឧបសម្បទានៅឡើយទេ ។ កិកុនីទទួលពាក្យថាសាធុហើយ គ្រាគ្រោយត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๒๒) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិកុនីតិះដៀលសង្ឃដែលឆ្លើព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រោះសំអប់ ព្រោះល្ងង់ ព្រោះខ្លាចដោយប្រការតី ១ កិកុនីឆ្កួត ១ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(๔๒๓) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កងដេតវនារាម វេរស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង សិក្ខមានា ១ រូបចូលទៅរកថុល្លនន្ទាកិកុនីហើយសូមនូវឧបសម្បទា ។ ថុល្លនន្ទាកិកុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានានោះថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងម្ចាស់បានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយក៏មិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទាសោះ ទាំងមិនឆ្លើសេចក្តីទ្រុលទ្រាយ

ฉ วุฏฺฐาปนาย ฆสฺสกฺกำ กเรตีติ ฯ อฏฺฐเม สาสงฺกสมาจาเร กิกฺขนีธมฺมสฺส อาเภเสสิ ฯ ยา ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ฆฏฺฏยนฺติ ฆียนฺติ วิหาเรนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ปุลฺลิงฺคา สิกฺขมานํ สเจ เม ภนฺเต อยฺยา ถีปุ สิกฺขมานา วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว วุฏฺฐาเปสฺสติ ฉ วุฏฺฐาปนาย ฆสฺสกฺกำ กเรสฺสตีติ ฯเปฯ สงฺฆมฺปิ กเรยฺย กิกฺขาย ปุลฺลิงฺคา กิกฺขนี สิกฺขมานํ สเจ เม ภนฺเต อยฺยา ถีปุ สิกฺขมานา วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว วุฏฺฐาเปติ ฉ วุฏฺฐาปนาย ฆสฺสกฺกำ กเรตีติ ฯ สงฺฆมฺปิ ภเชยฺย ฯ กิเมหิ ตุยฺหิ ภเชน กถํ หิ นาม กิกฺขาย ปุลฺลิงฺคา กิกฺขนี สิกฺขมานํ สเจ เม ภนฺเต อยฺยา ถีปุ สิกฺขมานา วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว วุฏฺฐาเปสฺสติ ฉ วุฏฺฐาปนาย ฆสฺสกฺกำ กเรสฺสตีติ เนตํ กิกฺขาย อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ

ដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ។ ទើបសិក្ខមានានោះ ផ្តាច់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។
ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះតំបោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា លោកម្ចាស់
ចុល្លនន្ទាមិនគួរបើនឹងនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យ
ចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះដូច្នេះ
ហើយមិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ
ដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទាសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាដូច្នេះថា នែនាង
ម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយ
អាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទា ទាំងមិនធ្វើ
សេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹង
និយាយនឹងសិក្ខមានាដូច្នេះថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង
យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនបានឲ្យ
ឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទាទេ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ

ฝาสฺส ปน กิกฺขาย กิกฺขนิโย ฯเปฯ สิกฺขาปทํ อุทฺทิ-
สนฺตุ ยา ปน กิกฺขินี สิกฺขมานา สเจ เมตฺถ
อยฺยา ปาฬึ อสฺสุสิ ฝาหาย วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา
สา ปจฺฉา อนตฺถกายิกาย เจว วุฏฺฐาเปยฺย จ วุฏฺฐาปนา-
ย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺย ทาติวิตฺถิยนฺติ ฯ

(๔๒๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ
กิกฺขินีติ ฯเปฯ อยํ ฯเปฯ อตฺถ อนิปฺปตา
กิกฺขินีติ ฯ สิกฺขมานา นาม ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ
ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ สเจ เมตฺถ อยฺยา ปาฬึ
อสฺสุสิ ฝาหาย วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ฝาหาย อุปสมฺปา-
เทสฺสามิ ฯ สา ปจฺฉา อนตฺถกายิกาติ อสกิ
อนตฺถกาเย ฯ เจว วุฏฺฐาเปยฺยาติ จ สยํ วุฏฺฐาเปยฺย ฯ
จ วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กเรยฺยาติ จ อญฺญา อาณา-
เปยฺย ฯ เจว วุฏฺฐาเปสฺสามิ จ วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ
กาเรสฺสามีติ ฉนฺทํ ชเนตฺวา อาปตฺติ ทาติวิตฺถิยสฺส ฯ

ฯ បេ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយនិយាយនឹងសិក្ខមានាដូច្នេះថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ដល់គ្រាក្រោយភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយមិនឲ្យ (សិក្ខមានានោះ) បានឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

(๔๒๔) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ฯ ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាកាមធម៌ ๖ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំហើយ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ฯ ពាក្យថា នែនាងម្ចាស់ បើនាងនឹងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ សេចក្តីថា យើងនឹងបំបួសនាងជាភិក្ខុនីដោយអាការយ៉ាងនេះ ฯ ពាក្យថា ដល់គ្រាក្រោយភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ គឺកាលបើមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ฯ ពាក្យថា មិនឲ្យសិក្ខមានានោះបានឧបសម្បទា គឺមិនបំបួស (សិក្ខមានានោះ) ជាភិក្ខុនីដោយខ្លួនឯង ฯ ពាក្យថា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា គឺមិនបង្គាប់ភិក្ខុនីដទៃ ฯ ភិក្ខុនីនោះគ្រាន់តែជាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនឲ្យបានឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

[๘๒๕] อนาปตฺติ สติ อนฺตรายเย ปริเยสิตฺวา น ลภติ ติลาทนาย อาปทาสุ ขิตฺตจิตฺตาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

กุมารีภูตวตฺถุ อฏฺฐมสิกฺขาปทํ

[๘๒๖] เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา สิกฺขมานา ขุลฺลนิกาย กิกฺขนิยา อุปสมฺปชฺชิตฺวา อุปสมฺปทํ ยาจติ ฯ ขุลฺลนิกา กิกฺขนี ตํ สิกฺขมานํ[1] สเจ มยา ตุยฺหํ อยฺยาย วสฺสานิ อนุพนฺธิสฺสามิ ฉกมาสานิ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ วตฺวา เนว วุฏฺฐาเปติ น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกํ กโรติ ฯ อถ โข สา สิกฺขมานา กิกฺขนีนํ ปตฺตมตฺตํ อาโรเจสิ ฯ ยา ตา กิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อยฺยา ขุลฺลนิกา สิกฺขมานํ สเจ มยา ตุยฺหํ อยฺยาย วสฺสานิ

---

๑ ม.ม. ปตฺตมฺหิ ปตฺตาหเรติ ทิสฺสติ ฯ

(๔๒๕) អាវុសោ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๕ យ៉ាង) គឺកាលបើមានសេចក្តីអន្តរាយ ភិក្ខុនីស្វែងរក (ភិក្ខុនីដទៃ) មិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្ងាត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘

(๔๒๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង សិក្ខមានា ๑ រូប ចូលទៅរកចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីហើយសូមឧបសម្បទា ។ ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានានោះថា នែនាង៉ម្ចាស់ បើនាង៉នឹងតាមបម្រើយើង៉អស់ពីរឆ្នាំ យើង៉នឹងឲ្យនាង៉បានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាង៉នេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាសោះ ។ ទើបសិក្ខមានានោះ ច្រាប់ដំណើរនុ៎ះ+ដល់ភិក្ខុនីទាំង៉ឡាយ ។ ភិក្ខុនីទាំង៉ឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំង៉ឡាយនោះពោលទោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ចុល្លនន្ទាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង៉ បើនាង៉នឹងតាមបម្រើយើង៉អស់ពីរឆ្នាំ យើង៉នឹងឲ្យនាង៉បានឧបសម្បទា

អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមាឧំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេស្សតិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករិស្សតីតិ ។បេ។ សចេ កិរ កិក្ខវេ ឧបជ្ឈាយា កិក្ខុនិំ សិក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ន្ទេ វសេ្សនិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមាឧំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេតិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោតីតិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ រិករហិ ពុទ្ធោ ភគវា ករេ ហិ ជាម កិក្ខវេ ឧបជ្ឈាយា កិក្ខុនិំ សិក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ន្ទេ វសេ្សនិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមាឧំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេស្សតិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករិស្សតិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ ឯ បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី សំក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ន្ទេ វសេ្សនិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯកមាឧំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា សា បច្ឆា អនន្តកយិ ករិនី នេវ វុដ្ឋាបេយ្យ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

ដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាសោះ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឋុលនន្ទាកិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងនឹងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧមសម្បទា ពិតមែនឬ ฯ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឋុលនន្ទាកិក្ខុនីមិនសមបើនឹងនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងនឹងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទានឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ គ្រានោះកិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទា កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

[๒๒๗] ยา ปนาสา ยา ยาธิสา ฯเปฯ กังกุ-
ณิสา ฯเปฯ อยํ สมสฺมึ อสฺส อธิปฺปาสา กงฺขนิสา ฯ
สงฺขมาสา ภาป เทฺว วสฺสานิ ฉสุ ฉมฺเสสุ สงฺขิส-
สงฺขา ฯ สเจ มํ ตุวํ อาจฺเจ เทฺว วสฺสานิ อนุพนฺธิ-
สฺสสีสิ เทฺว สงฺวจฺฉเรนิ อุปฺปชฺชิสฺสสิ ฯ ฌานลาภึ
วุฏฺฐาเปสฺสามีสิ ฌานลาภึ อุปสมฺปาเทสฺสามิ ฯ สา
ปชฺชา อนนฺตกายิกานิสิ อสสิ อนฺตกาเย ฯ เนว วุฏฺฐา-
เปยฺยาสิ น สเย วุฏฺฐาเปยฺย ฯ น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกา
การเยยฺยาสิ น อญฺญา อาณาเปยฺย ฯ เนว วุฏฺฐาเปสฺสามิ
น วุฏฺฐาปนาย อุสฺสุกฺกา การิสฺสามีสิ ฉนฺทา นิกฺขิตฺตมตฺเต
อาปตฺติ จาปตฺติยสฺส ฯ

[๒๒๘] อนาปตฺติ สสิ อนฺตกาเย ปริเยสิตฺวา
น ลภสิ กิลาภาย อาปนาสุ อุมฺมตฺตกาย อาทิ-
กมฺมิกายาสิ ฯ

(๔๒๗) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ រួចហើយ ។ ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ๖ យ៉ាង អស់ពីរឆ្នាំ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ។ ពាក្យថា នៃនាង បើនាងនឹងតាមបម្រើយើងអស់ពីរឆ្នាំ សេចក្តីថា នាងនឹងបម្រើអស់ពីរឆ្នាំ ។ ពាក្យថា យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទាដោយអាការយ៉ាងនេះ សេចក្តីថា យើងនឹងបំបួសនាងជាភិក្ខុនីដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ ពាក្យថា គ្រានៅក្បែរភិក្ខុនីនោះមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ គឺកាលបើមិនមានសេចក្តីអន្តរាយ ។ ពាក្យថា មិនឲ្យឧបសម្បទា គឺមិនឲ្យឧបសម្បទាដោយខ្លួនឯង ។ ពាក្យថា មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទា គឺមិនបង្គាប់ភិក្ខុនីដទៃ ។ ភិក្ខុនីនោះគ្រាន់តែដាក់ធុរៈថា អញនឹងមិនឲ្យឧបសម្បទា នឹងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๒๘) ពាក្យដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយហើយស្វែងរក (ភិក្ខុនីដទៃ) មិនបាន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ(គ្រានៅក្បែរ)๑ ភិក្ខុនីឆ្ងាយ ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារភូតវាគ្គស្ស ឥរិយសិក្ខាបទំ

(៤៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឋុល្លនន្ទោ តិក្ខិន្ទ្រិយោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោកាវសុំ(១) ចណ្ឌាកាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេតិ ។ យា តា តិក្ខិន្ទ្រិយោ អបរិដ្ឋា ។ បេ ។ តា ទដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិជាយន្តិ តាសំ ហិ នាម អយ្យោ ឋុល្លនន្ទោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោកាវសុំ ចណ្ឌាកាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេស្សតីតិ ។ ប ។ សច្ចំ កិរ តិក្ខិន្ទ្រេ ឋុល្លនន្ទេ តិក្ខិន្ទ្រិយោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោកាវសុំ ចណ្ឌាកាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេតីតិ(២) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន តិក្ខិន្ទ្រេ ឋុល្លនន្ទេ តិក្ខិន្ទ្រិយោ បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌិំ សោកាវសុំ ចណ្ឌាកាលិំ សិក្ខាមានំ វុដ្ឋាបេស្សតិ នេតំ

---

១ ម.ម. សោកាវសិំ ។ ឯវំ សព្វត្ថ ញាតព្ពំ ។ ២ ម.ម. វុដ្ឋាបេសីតិ ។

កុមារភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩

(៤២៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ឲ្យសិក្ខមានាឈ្មោះចណ្ឌកាលីជាស្រីចម្រូកចម្រឹងដោយបុរស ចម្រូកចម្រឹងដោយក្មេងប្រុស ជាស្រីកាចជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក (ដល់បុរសដទៃ) ឲ្យបានឧបសម្បទា ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ថុល្លនន្ទាជាម្ចាស់ មិនគួរបើនឹងឲ្យចណ្ឌកាលីសិក្ខមានាដែលចម្រូកចម្រឹងនឹងប្រុស ចម្រូកចម្រឹងនឹងក្មេងប្រុស ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោកឲ្យបានឧបសម្បទាសោះ ។បេ។ ព្រះអគ្គទ្រង់គ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឲ្យចណ្ឌកាលីសិក្ខមានាដែលជាស្រីចម្រូកចម្រឹងដោយប្រុស ចម្រូកចម្រឹងដោយក្មេងប្រុស ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោកឲ្យបានឧបសម្បទា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យចណ្ឌកាលីសិក្ខមានាដែលជាស្រីចម្រូកចម្រឹងដោយប្រុស ចម្រូកចម្រឹងដោយក្មេងប្រុស ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក ឲ្យបាន

กิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯ เป ฯ ฐานเมตํ วิชฺชติ กิกฺขเว กิกฺขุนิยา ฯ ม สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตฺ ยา ปน กิกฺขุนี ปุริสสมฺมตฺ กุมารกสมฺมตฺ วณฺณาวาที สาสนาวสฺส สิกฺขมานาย วุฏฺฐาเปยฺย อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๔๓๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺขุนีติ ฯ เป ฯ อยํ ภิกฺขุสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนีติ ฯ ปุริสสา วาจาย ปตฺตปริสสาวสฺส ฯ กุมารกสา วาจาย อปฺปตฺตปริสสาวสฺส ฯ สมฺมตฺ วาจาย อาจริยุปชฺฌายสมฺมตฺ ฯ วณฺณาวาที วาจาย ปสสวาที ฯ สาสนาวสฺส วาจาย ปเรสนฺ ธมฺมกฺขานเมตฺ สาสนนฺ อาวสติ ฯ สิกฺขมานา วาจาย ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กลมนฺ ม อาจริยนิ ม ปตฺตนฺ ม จีวรนฺ ม ปริเยสติ สีมนฺ ม สมฺมนฺนติ

ឧបសម្បទាទេ ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិង្ខុទាំងឡាយ កិង្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិង្ខុនីណាមួយញាំងសិក្ខមានាដែលច្រឡូកច្រឡំដោយបុរស ដែលច្រឡូកច្រឡំដោយកុមារ ជាស្រីកាច ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក ឲ្យបានឧបសម្បទា កិង្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៣០) ត្រង់ពាក្យថា កិង្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីរៀបរាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ជនដែល(មានអាយុ)ដល់ ២០ ឆ្នាំហើយ ឈ្មោះថាបុរស ។ ក្មេងប្រុសដែលមិនទាន់ដល់ ២០ ឆ្នាំ ឈ្មោះថាកុមារ ។ សិក្ខមានាដែលពាក់ព័ន្ធដោយកិច្ចប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយនឹងកិច្ចប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវាចាដ៏មិនសមគួរ ឈ្មោះថាច្រឡូកច្រឡំ ។ សិក្ខមានាដែលឈ្មោះថា ជាស្រីកាច សំដៅយកស្រីដែលមានសេចក្តីក្រោធ ។ ដែលឈ្មោះថា ជាស្រីបណ្តាលសេចក្តីសោក គឺសិក្ខមានាញ៉ាំងសេចក្តីទុក្ខឲ្យកើតឡើង គឺញ៉ាំងសេចក្តីសោកឲ្យចូលគ្របសង្កត់ដល់ពួកជនដទៃ ។ ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺឲ្យបួសជាកិង្ខុនី ។ កិង្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិនីក្តី ជាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសម្មាក្តី

อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทุติยาย กมฺมวาจาย ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส กฬาสฺส ๘ อาจริยาย ๘ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๔๓๑] อนาปตฺติ อชานนฺติ วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

กุมารีภูตวคฺคสฺส ทสมสิกฺขาปทํ

[๔๓๒] เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉุลฺลนนฺทา ภิกฺขุนี มาตาปิตูหิปิ สาปิเตหิปิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปติ ฯ มาตาปิตโรปิ สาปิเตหิ อุปฺปายนฺติ ทียนฺติ ภ. เตหิปิ ภณฺฑนฺติ กลหนฺติ วิวทนฺติ อยฺยา ฉุลฺลนนฺทา อมฺหากิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปสฺสตีติ ฯ อเสฺสาสุ โข ภิกฺขุนิโย มาตาปิตูนมปิ สาปิเตหิปิ อุปฺปายนฺตานมฺปิ ทียนฺตานมฺปิ ภณฺฑนฺตานมฺปิ วิวทนฺตานมฺปิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។ កិក្ខុនីត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឮ្លាយខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៣១) ភរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺ កិក្ខុនីកាលមិនដឹងឲ្យឧបសម្បទា ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០

(៤៣២) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ចុល្លនន្ទាកិក្ខុនីឲ្យសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាផង ស្វាមីផង មិនទាន់អនុញ្ញាតឲ្យឧបសម្បទា ។ មាតាបិតាផង ស្វាមីផង ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ថា លោកម្ចាស់ចុល្លនន្ទា មិនសមបើនឹងឲ្យសិក្ខមានាដែលយើងមិនទាន់អនុញ្ញាតបានឧបសម្បទាសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឮ្លាយបានឮមាតាបិតាផង ស្វាមីផង កំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបន្ទាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឮ្លាយឯណា មានសេចក្តី

อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา ขุชฺชายิตฺถิ ขียิตฺถิ วิทาเรตฺถิ กเรยฺย หิ ตาทิส อยฺยา ปุลฺลงฺกา มาตาปิตูหิปิ สามีเกนปิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ ปุฏฺฐาเปสฺสตีติ ฯเปฯ สตฺถุ ภิกฺขู ภิกฺขาเร ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี มาตาปิตูหิปิ สามีเกนปิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ ปุฏฺฐาเปตีติ ฯ สตฺถุ ภควโต ฯ ภิกฺขเวหิ พุทฺธา ภควนฺโต ภควา เกจิ ปิ ตาทิส ภิกฺขาเร ปุลฺลงฺกา ภิกฺขุนี มาตาปิตูหิปิ สามีเกนปิ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ ปุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เยสฺ ภิกฺขาเร อปฺปสนฺนานญฺ ฯ เย ฯ ปสาทาย ฯ เย ฯ ปสนฺนานญฺ ภิกฺขาเร ภิกฺขุนิโย อยํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี มาตาปิตูหิ ฯ สามีเกน ฯ อนนุญฺญาตํ สิกฺขมานํ ปุฏฺฐาเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๔๓๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ ภิกฺขุ อุปสมฺปนฺนา อกฺขณา ฯเปฯ มาตาปิตโร ภาตา ภคินี ปุตฺตา ธีตา ฯ สามีโก ภาตา ยาว เยน ปริคฺคหิตา โหติ ฯ อนนุญฺญาตาติ อภาปุณา ฯ

ច្រើនថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលនឹងសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាផង ស្វាមីផង មិនបានអនុញ្ញាតបានឧបសម្បទាសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាបុល្លនន្តាភិក្ខុនីឲ្យសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាផង ស្វាមីផង មិនទាន់អនុញ្ញាតបានឧបសម្បទា ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុល្លនន្តាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាផង ស្វាមីផង មិនបានអនុញ្ញាតបានឧបសម្បទាទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ញុំាងសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាក្តី ស្វាមីក្តី មិនទាន់អនុញ្ញាតឲ្យឧបសម្បទា ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៣៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ជនដែលឈ្មោះថា មាតាបិតា សំដៅយកជនដែលញុំាងកូនឲ្យកើត ។ បុរសណាហួងហែងរក្សានូវស្ត្រីបុរសនោះឈ្មោះថាស្វាមី ។ ពាក្យថា មិនអនុញ្ញាត គឺមិនបានយល់ព្រម ។

สิกฺขมานา นาม ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตณฺหา ฯ อาจริโย ฯ อาจริยา ฯ ปริยาเสติ สีมา ฯ สมฺมนฺนติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฉตฺติยา ทุกฺกฏา ทฺวีหิ ตาหิ ทุกฺกฏา ตาหิ ทุกฺกฏา ตาหิ ทุกฺกฏาหิ ปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ฆ.จิตฺตัยสฺส ตณฺหาสฺส จ อาจริยาย จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๔๓๔) อนาปตฺติ อชานนฺตี วุฏฺฐาเปติ อปโลเกตฺวา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย ฯ

กุมารีภูตวคฺคสฺส ฯ.ทารุสมมสิกฺขาปทาทิ

(๔๓๕) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยา วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ปุณฺณนทา สิกฺขมานา สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ เชเว สิกฺขา สนฺติฏฺฐาเตฺวา ปหูตํ ขาทนียํ โภชนียํ ปฏิยาเทตฺวา ฯ ตาวเทว อยฺยา สิกฺขมานํ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ

ស្រីដែលសិក្សាសិក្ខាកន្លងមិនបាន យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំ ឈ្មោះថាសិក្ខមានា ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសឯកត្តន័យ ។ កិរិយាគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទាហើយ ស្វែងរកគណៈក្តី អាចារិយ៍ក្តី ឬរកក្តី បីរកក្តី សន្តតិសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិរិយាត្រូវទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដតាំងឡាយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចាព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិទុក្កដទុតិយ គណៈនឹងអាចារិយ៍ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๓๔) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កន្លងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺកិរិយាមិនដឹងឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិរិយាឲ្យលា (មាតាបិតានឹងស្វាមី) ហើយទើបឲ្យឧបសម្បទា ๑ កិរិយាឆុត ๑ កិរិយាជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

กุมารีภูตวรรค สิกขาบทที่ ๑๑

(๔๓๕) สมัยนั้น พระพุทธเจ้าผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในพระเชตวันมหาวิหาร ใกล้เมืองสาวัตถี[๑] ครั้งนั้นแล ภิกษุณีรูปหนึ่งได้ให้อุปสมบทแก่สิกขมานาผู้ไม่ศึกษาสิกขาบทให้บริบูรณ์ ด้วยคิดว่า เราจักให้อุปสมบทดังนี้ ครั้นภิกษุณีนั้นให้อุปสมบทแล้ว ก็ไปสู่สำนักของคณะก็ดี ของอาจารย์ก็ดี ของพวกก็ดี ของสันตติสมมติก็ดี ต้องอาบัติทุกกฏ ครั้นภิกษุณีนั้นต้องทุกกฏในขณะจบญัตติ ต้องทุกกฏตามๆ กันไปในขณะจบกรรมวาจาที่หนึ่ง ในขณะจบกรรมวาจาที่สอง ในขณะจบอนุสาวนาจารย์ต้องอาบัติทุกกฏทุติยภาค ในขณะจบคณะและอาจารย์ ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ

(๔๓๔) ภาวะที่ไม่ต้องอาบัติ (ในสิกขาบทนี้มี ๔ อย่าง) คือ ภิกษุณีไม่รู้ว่าให้อุปสมบท ๑ ภิกษุณีให้ลา (มารดาบิดาและสามี) แล้วจึงให้อุปสมบท ๑ ภิกษุณีฉิบหาย ๑ ภิกษุณีเป็นต้นแรกแห่งปฐมบัญญัติ ๑ ฯ

---

๑ มีเรื่องเล่าไว้ในสิกขาบทที่ ๙ แห่งมหาวิภังค์แล้ว ฯ

ชเว ภิกฺขุ อุยฺยาเชตฺวา เธวนฺตํ เคาคามเก ภ-
เมาภาคิสฺสกาเน ๑ ฌาเนวิยา ปุตฺตํ สมฺมุขตฺตา สงฺฆา-
เตสฺวา สิกฺขมานา ปฏิญฺญาเตสุ(๑) ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย
อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ ตา อุฏฺฐายนฺติ จียนฺติ วิหาเรนฺติ ภ-
ยา ตาย อยฺยา ปุจฺฉิตพฺพา ตาวกาลิกา ตาวกาลิกาเนน
สิกฺขมานา ปฏิญฺญาเตสุ ฯเป ฯ สงฺโฆ ภริ ภิกฺขเว
ปุจฺฉิตพฺพา ภิกฺขุนี ตาวกาลิกา ตาวกาลิกาเนน สิกฺขมานา
ปฏิญฺญาเตสุ ฯ สงฺโฆ ภตฺตภตฺตา ฯ ภิตรยา ตุจฺโฉ ภตฺตภ
ภ ยา ตาย ภิกฺขเว ปุจฺฉิตพฺพา ภิกฺขุนี ตาวกาลิ-
กาเนน สิกฺขมานา ปฏิญฺญาเตสุ เธวนฺตา ภิกฺขเว
อปฺปสนฺนานํ ภ ปสาทาย ฯเป ฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว

๑ ฉ. ปฏิญฺญาเตสิ ฯ

ហើយឋបញ្ចេនពួកភិក្ខុជាថេរៈទៅវិញ ទើបឲ្យប្រជុំទេវទត្តភិក្ខុ កោកាលិកភិក្ខុ កដមោរកតិស្សភិក្ខុ ខណ្ឌទេវីបុត្តភិក្ខុនីឯសមុទ្ទទត្តភិក្ខុ ហើយក៏ឲ្យឧបសម្បទាសិក្ខមានា ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បង្កូរបង្អាប់ថា ពុំលួនន្លាជាម្ចាស់មិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិ.វាសិក(គឺដែលបរិសទ្យបានឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក[1]) សោះ។បេ។ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពុំលួនន្លាភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពុំលួនន្លាភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។

---

១ សង្ឃឲ្យឆន្ទៈដោយទានធ្វើសង្ឃកម្មក្នុងពេលដែលប្រជុំគ្នាម្តង តែបម្រុងនឹងធ្វើសង្ឃកម្មក្នុងពេលក្រោយទៀត តែអដ្ឋកថាថា ឋាភិក្ខុទាំងឡាយប្រជុំគ្នាបម្រុងនឹងធ្វើសង្ឃកម្មអ្វីម្យ៉ាង មានភ្សៀងតាំងឡើងក្តីមានអាជ្ញាស្តេចមកបណ្តេញក្តី មានពួកមនុស្សមកគ្រប់សង្កត់ក្តី ពួកភិក្ខុក៏ពិគត្តគ្នាថា ថ្ងៃនេះគ្មានឱកាស យើងនាំគ្នាទៅទីដទៃចុះ ហើយមិនទាន់លះបង់ឆន្ទៈក៏ក្រោកចេញទៅ យ៉ាងនេះហៅថាបរិសបរិវាសិយ ។ ឯយោងនា ថា បារិសវិយឆន្ទទាន គឺភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដោយបរិសទ្យមិនគាប់ចិត្ត (ត័ដំនុំសង្ឃមិនយល់ព្រម) ។

กิกฺขนิยา สมีปํ สงฺฆมชฺฌา วุฏฺฐาย ปน กิกฺขนี ฉาวกสิกฺขมานาเนน สงฺฆมาทิ วุฏฺฐาเปยฺย ฉาจีตฺวิยนฺติ ฯ

(๔๓๖) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เป ฯ กิกฺขนีติ ฯ เป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ ฉาวก-สิกฺขมานาเนฉาติ วุฏฺฐาย ปริสาย ฯ สิกฺขมานา ฉาม ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ฯ วุฏฺฐา-เปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ ตาวเทว ปาตุภวติ ปตฺตสฺส ปาตุภวนกาโล ปริเยสติ สีมาย สมฺมุขตฺตา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ทุติยา ทุกฺกฏทีปิกา กมฺมปาจิตฺติยา ทุกฺกฏา กมฺมปาจิตฺติยาเนน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ฉาจีตฺวิยสฺส ตสฺส จ อาจริยสฺส จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๔๓๗) อนาปตฺติ อวุฏฺฐิตาย ปริสาย วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ ។

(๔๓๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃចាបដិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះថាវិវាសិក គឺបរិសទ្យត្រាកចេញទៅហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានា សំដៅយកសាមណេរីដែលសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទា គឺបំបួសជាភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទា ហើយសូមឆន្ទៈគណៈក្តី អាចរិនីក្តី ចាត្តក្តី ចីវរក្តី សន្ទតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីត្រូវទុក្កដ ខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឡាយ ខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិចាបិត្តិយ គណៈនឹងអាចរិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๓๗) ភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកាលបើបរិសទ្យមិនទាន់ចាកត្រាកចេញហើយ ភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទា ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

កុមារភូតវាគ្គស្ស ទុតិយស្ស សិក្ខាបទំ

[៤៣៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិង្កិណិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេន្តិ ។ ឧបស្សយោ ន សម្មតិ ។ មនុស្សា ឧដ្ឋាយនេ ទិយឌ្ឍេ វិហារេ កិង្កិណិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តិ ឧបស្សយោ ន សម្មតីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិង្កិណិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧដ្ឋាយនានំ ទិយឌ្ឍានំ វិហារេ ។ យា តា កិង្កិណិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយនេ ទិយឌ្ឍេ វិហារេ កិង្កិណិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិង្កិណិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កិង្កិណិយោ អន្តេវាសិំ វុដ្ឋាបេន្តិ នេតំ កិង្កិណិយោ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិង្កិណិយោ

(៤៣៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម ជេស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំ ។ កន្លែងសម្រាប់កិក្ខុនីនៅក៏មិនគ្រប់គ្រាន់ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំសោះ (ព្រោះ) កន្លែងសម្រាប់នៅមិនគ្រប់គ្រាន់ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ (ក៏) ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាកិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាកាលន់ឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

กิกฺขนิยา ๔มํ สิกฺขาปทํ ฆฏฺเฏสฺสติ ยา ปน กิกฺขนี อนฺวาสฺสุ วุฏฺฐาเปยฺย ฉาจิตฺตียนฺติ ฯ

(๔๓๙) ยา ปเนตา ฯเปฯ กิกฺขนีติ ฯเปฯ อยํ ๔มสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ อนฺวาสฺสนฺติ อนุสาสนฺติ ฯ วุฏฺฐาเปยฺยาติ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กลฺลา ภ อาจริยา ภ ปตฺตา ภ จีวรา ภ ปริเยสติ สีมา ภ สมฺปตฺตา อาปตฺติ ฆฏฺเฏสฺสติ ฯ ฌานฺตียา ฆฏฺเฏ ฆีหิ กาตฺตพฺพาหิ ฆฏฺเฏ ฉา กาตฺตพฺพาหิ ปริโยสาเน อุปชฺฌายาย อาปตฺติ ฉาจิตฺตียสฺส กลฺลาสฺส ฉ อาจริยา ฉ อาปตฺติ ฆฏฺเฏสฺสติ ฯ

(๔๔๐) อฉาปตฺติ ฌกนฺติกา วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกาย ปริกมฺมกายาติ ฯ

กุมารีภูตวคฺโค สตฺตรสมสิกฺขาปทํ

(๔๔๑) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน

ภิกฺขุนีตีหิ ฯลฯ ยถูปสมฺปนฺนาย ปฐมาย ภูมิยา ฐิตาย ฯ ในสิกขาบทนี้ มีวินิจฉัยดังนี้ ฯ

(๔๓๘) บทว่า ภิกฺขุนี ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ภิกฺขุนิยา ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ปาจิตฺติยนฺติ ได้แก่ ปาจิตตีย์ ฯ

(๔๓๙) บทว่า ภิกฺขุนี ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ภิกฺขุนิยา ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ปาจิตฺติยนฺติ ได้แก่ ปาจิตตีย์ ฯ

(๔๔๐) บทว่า ภิกฺขุนี ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ภิกฺขุนิยา ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ปาจิตฺติยนฺติ ได้แก่ ปาจิตตีย์ ฯ

(๔๔๑) บทว่า ภิกฺขุนี ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ภิกฺขุนิยา ได้แก่ ภิกษุณีผู้อุปสมบทแล้วด้วยญัตติจตุตถกรรม ฯ บทว่า ปาจิตฺติยนฺติ ได้แก่ ปาจิตตีย์ ฯ

กุมารีภูตวคฺค สิกฺขาปทที่ ๑๓

(๔๔๑) สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันมหาวิหาร อารามของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ใกล้กรุงสาวัตถี ฯ ครั้งนั้นแล ภิกษุณีทั้งหลาย

ขา ปน สมายน ภิกฺขนิโย ฯกกำ วสฺสำ[๑] เทฺว วุฏฺ-
เปตฺวา ฯ อุปสฺสยโย ตเทว น สมฺมติ ฯ มนฺตฺวา ต-
เทว อุฏฺฐายนฺติ ฯียนฺติ วิจาเรนฺติ กถำ หิ นาม ภิกฺขุ-
นิโย ฯกกำ วสฺสำ เทฺว วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ อุปสฺสยโย ตเทว
น สมฺมตีติ ฯ อเสฺสาสุ ขา ภิกฺขนิโย เตสำ มน-
ตฺวาสฺสานำ อุฏฺฐายนฺตานำ ฯียนฺตานำ วิจาเรนฺตานำ ฯ ยา ตา
ภิกฺขนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุฏฺฐายนฺติ ฯียนฺติ
วิจาเรนฺติ กถำ หิ นาม ภิกฺขนิโย ฯกกำ วสฺสำ เทฺว
วุฏฺฐาเปสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สตฺถุ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขนิโย
ฯกกำ วสฺสำ เทฺว วุฏฺฐาเปนฺตีติ ฯ สตฺถุ อกกมติ ฯ กิรหิ
ตุเทฺว กกก กถำ หิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขนิโย ฯกกำ
วสฺสำ เทฺว วุฏฺฐาเปสฺสนฺติ เนตำ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานำ
วา ปสาทาย ฯเปฯ ฯวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขนิ-
โย สมำ สิกฺขาปทำ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี ฯกกำ
วสฺสำ เทฺว วุฏฺฐาเปยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

---

๑ ม. ฯกกวสฺสำ ฯ ฯ สพฺพตฺถ เอวเมว ปาฐเมว ฯ

ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ ។ ភិក្ខុនីនៅក៏មិនល្មមគ្រាន់ដូច្នោះទៀត ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ដូច្នោះទៀតថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំសោះ (ត្រែះថា) លំនៅមិនគ្រាន់ដូច្នោះទៀត ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរនាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរប្រុងក្នុង ១ ឆ្នាំទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីរប្រុងក្នុង ១ ឆ្នាំ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

ฉาจิตฺตุยฺยกณฺโฑ กุมารีภูตวคฺคสฺส ตติยสมณสญฺญาปเทน อนาปตฺติวาเร

(๔๔๒) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ สิกฺขา-ทีติ ฯเปฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา สิกฺขาทีติ ฯ ฌานํ วสฺสติ ฌานํ สมาปชฺชติ ฯ เอวญฺหิ วุฏฺฐาเปยฺยาติ เอวญฺหิ อุปสมฺปาเทยฺย ฯ เอวญฺหิ วุฏฺฐาเปสฺสามีติ กณฺฑกสฺส อาจริยสฺส ปตฺตญฺจ จีวรญฺจ ปริเยสติ สีมญฺจ สมฺมนฺนติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ทุติยา ทุกฺกฏนฺติ ทุติยาหิ กมฺมวาจาหิ ทุกฺกฏา กมฺมวาจาปริโยสาเน อุปชฺฌายสฺส อาปตฺติ จาจิตฺตุยสฺส กณฺฑกสฺส จ อาจริยสฺส จ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๔๔๓) อนาปตฺติ ฌานสิกฺขาย ฌานา[๑] วุฏฺฐาเปติ อุมฺมตฺตกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

กุมารีภูตวคฺโค อฏฺฐโม ฯ

---

๑ ฉ.ม. เฉตฺวาเนสุ อยํ ปาโฐ น โหติ ฯ

(៤៤២) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌប្រហែលគ្នា ។ ពាក្យថា ក្នុង ១ ឆ្នាំ គឺក្នុង ១ ខួប ។ ពាក្យថា ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីររូប គឺបំបួសស្រីពីររូបជាកិក្ខុនី ។ កិក្ខុនីគិតថា អញនឹងឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីពីររូបហើយស្វែងរកគណៈក្តី អាចារ្យិនីក្តី ឬត្រក្តី ចីវរក្តី សន្ទុតសីមាក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដទាំងឮខណៈចប់កម្មវាចាពីរ ចប់កម្មវាចា ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិឬចិត្តិយ គណៈនឹងអាចារ្យិនីត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៤៣) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រី ១ រូប រំលងមួយឆ្នាំ ។ ១ កិក្ខុនីឆត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

កុមារីភូតវគ្គទី ៨ ចប់ ។

ឆត្តបាហនវគ្គស្ស បឋមសិក្ខាបទំ

(៤៤៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយោ ភិក្ខូ ឆត្តបាហនំ ធារេន្តិ ។ មនុស្សា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខូ ឆត្តបាហនំ ធារេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ គិហិនិយោ(១) កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា ភិក្ខូនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ឆត្តបាហនំ ធារេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ឆត្តបាហនំ ធារេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូនិយោ ឆត្តបាហនំ ធារេស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខូនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន

---

១ ម. គិហិកាមភោគិនិយោតិ ។

ឆត្តបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១

(៤៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ទាំងឡាយទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើង ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលគោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើទំាងទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើងដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ បានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលគោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរ បើទំាងទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើងសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើទំាងទ្រទ្រង់ឆត្រទំាងស្បែកដើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែង

กิกฺขนฺติ ฉฬภิชฺชนาทิกมฺมานิ กาเรยฺย จาติปฺปิเยฺยน ฯ ปาฬิยนฺตุ ภควตา กิกฺขนฺตีนนฺติ สิกฺขาปทนฺติ ปญฺญตฺตนฺติ เหตุ ฯ

(๔๔๕) เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร กิกฺขนฺติ กิลานา เหติ ฯสฺสา ปิตา ฉฬภิชฺชนาทิกมฺมานิ น กาสุ เหติ ฯ ภควตา ปกฺกมนฺตี อาเหเตสุ ฯ เป ฯ อนุชานามิ กิกฺขาย กิลานาย กิกฺขนฺติยา ฉฬภิชฺชนาทิกมฺมานิ ฯ ปาฬิ ปน กิกฺขาย กิกฺขนฺติเยติ ฯ อิทญฺจ สิกฺขาปทนฺติ ทุติยสฺส ยา ปน กิกฺขนฺติ อกฺกิลานา ฉฬภิชฺชนาทิกมฺมานิ กาเรยฺย จาติปฺปิเยฺยน ฯ

(๔๔๖) ยา ปนาติ เย เย นิสา ฯ เป ฯ กิกฺขนฺติ ฯ เป ฯ อยญฺจ สมฺมุขา อาคตา อิธาปฺปิตา กิกฺขนฺติ ฯ อกฺกิลานา นาม ยสฺสา ปิตา ฉฬภิชฺชนาทิกมฺมานิ กาสุ เหติ ฯ กิลานา นาม ยสฺสา ปิตา ฉฬภิชฺชนาทิกมฺมานิ น กาสุ เหติ ฯ ฉฬงฺคา นาม ตีณิ ฉฬงฺคานิ เสตจฺฉตฺตกิลญฺชจฺฉตฺตา ปณฺณจฺฉตฺตา มณฺฑลพทฺธา[๑] ฯ กาเรยฺยาติ สกฺกีติ กาเรติ อาปตฺติ จาติปฺปิเยฺยน ฯ

---

๑ ม.ม. สณฺหกพทฺธาติ ทิสฺสติ ฯ

ទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយទ្រទ្រង់ឆត្រនឹងវស្សាកដើង កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់កិកុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(๔๔๕) សម័យនោះឯង កិកុនីឆព្វគ្គិយាំ កិកុនីនោះមិនបានទ្រទ្រង់ឆត្រនឹងវស្សាកដើងក៏មិនសប្បាយ ។ កិកុទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឆត្រនឹងវស្សាកដើងដល់កិកុនីឈឺ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ កិកុនីទាំងឡាយចូរសំដែងទ្បើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុនីណាមួយមិនឈឺទ្រទ្រង់ឆត្រនឹងវស្សាកដើង កិកុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๔๖) ត្រង់ពាក្យថា កិកុនីណាមួយមានសេចក្តីអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាដិកណ្ណវគ្គហើយ ។ កិកុនីណាវៀរឆត្រនឹងវស្សាកដើង ហើយនៅតែសប្បាយ កិកុនីនោះឈ្មោះថាមិនឈឺ ។ កិកុនីណាវៀរឆត្រនឹងវស្សាកដើង ហើយមិនសប្បាយ កិកុនីនោះឈ្មោះថាឈឺ ។ ដែលហៅថាឆត្រ គឺឆត្រមានបីយ៉ាង ឆត្រដែលពាសដោយសំពត់ស ១ ឆត្រដែលត្បាញដោយបន្ទោះបុស្សី ១ ឆត្រដែលពាសដោយស្លឹកឈើ ១ (ឆត្រទាំងបីនេះ) ដែលគេចងឲ្យមានកងមូលចងឲ្យជាប់ចាំដោយឆ្នឹងឆត្រ ។ ពាក្យថា ទ្រទ្រង់ គឺកិកុនីប្រើប្រាស់សូម្បីម្តង (ក៏) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๔๗) อกัปปิยา อกัปปิยสัญญา ฉสุ จตุตถปาราชิกัง ชานาติ อาปัตติง จ ปฏิคคัณหาติ ฯ อกัปปิยา เมลักขกา ฉสุ จตุตถปาราชิกัง ชานาติ อาปัตติง จ ปฏิคคัณหาติ ฯ อกัปปิยา กัปปิยสัญญา ฉสุ จตุตถปาราชิกัง ชานาติ อาปัตติง จ ปฏิคคัณหาติ ฯ ฉสุ ชานาติ น จตุตถปาราชิกัง อาปัตติง ปุคคัฬสสาติ ฯ จตุตถปาราชิกัง ชานาติ น ฉสุ อาปัตติ ปุคคัฬสสาติ ฯ กัปปิยา อกัปปิยสัญญา อาปัตติ ปุคคัฬสสาติ ฯ กัปปิยา เมลักขกา อาปัตติ ปุคคัฬสสาติ ฯ กัปปิยา กัปปิยสัญญา อนาปัตติ ฯ

(๔๔๘) อนาปัตติ กัปปิยาย อาภาเย อาภาคุปจาเร ชานาติ อาปัตติยา ปฏิคคัณหาติ ฯ

จตุตถปาราชิกสิกขาปทัง ทุติยสิกขาปทัง

(๔๔๙) เตน สมเยน พุทโธ ภควา สาวัตถิยัง วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฑิกสสาติ อาภาเย ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู อุโย

(៤៤៧) ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ហើយទទួលនូវគ្រឿងសំអាងស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ មានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទទួលនូវគ្រឿងសំអាងស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំគាល់ថាឈឺ ហើយទទួលនូវគ្រឿងសំអាងស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីទទួលនូវគ្រឿងមិនពាក់ស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីពាក់ស្បែកជើងមិនចាំងនូវគ្រ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ តែមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៤៨) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កឋិនសិក្ខាបទនេះមាន ៦ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីទទួលនូវគ្រឿងសំអាងស្បែកជើងកឋិនអាភម ១ កឋិនឧបចារៈនៃអាភម ១ ភិក្ខុនីទទួលកឋិនពេលមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ២

(៤៤៩) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កឋិនដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី

ยายนฺติ ฯ มนุสฺสา ขณฺฑายนฺติ ฉิยนฺติ วิทาเฬนฺติ กถํ หิ นาม สมณา สกฺยปุตฺติยา ยาเนน ยายิสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ คิหิกามโภคิโนติ ฯ อเสฺสาสุ โข สมณา สกฺยปุตฺติยา เตสํ มนุสฺสานํ ขณฺฑายนฺตานํ ฉิยนฺตานํ วิทาเฬนฺตานํ ฯ ยา สา สมณา อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ สา ขณฺฑายนฺติ ฉิยนฺติ วิทาเฬนฺติ กถํ หิ นาม ฉพฺภิกฺขู สมณา ยาเนน ยายิสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร สมเณ สกฺยปุตฺติเย ฉพฺภิกฺขู สมณา ยาเนน ยายนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถํ หิ นาม สมเณ สกฺยปุตฺติเย ฉพฺภิกฺขู สมณา ยาเนน ยายิสฺสนฺติ เนตํ สมเณ สกฺยปุตฺติเย อปฺปสนฺนานญฺเจว ปสาทนาย ฯเปฯ ฯ ยานญฺจ ปน สมเณ สกฺยปุตฺติเย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺติ ยา ปน สมณี ยาเนน ยายเยยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ ยานนฺติ ยงฺกิญฺจิ ยานนฺติ สมฺมตญฺจ อสมฺมตญฺจ ยาวตกญฺจ ยานนฺติ ฯ

ចាំង្ហាយមានដំណើរទៅដោយយាន ។ មនុស្សចាំង្ហាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីចាំង្ហាយមិនគួរបើនឹងទៅដោយយានដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថដែលឋិតនៅកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីចាំង្ហាយបានឮមនុស្សចាំង្ហាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីចាំង្ហាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីចាំង្ហាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មតាភិក្ខុនីចាំង្ហាយមិនសមបើនឹងទៅដោយយានសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ឮថាធម្មតាភិក្ខុនីចាំង្ហាយទៅដោយយាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំង្ហាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ធម្មតាភិក្ខុនីចាំង្ហាយមិនសមបើនឹងទៅដោយយានទេ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ អំពើនេះមិនមែនទាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ភិក្ខុនីចាំង្ហាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយទៅដោយយាន ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិចុចិត្តិយ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុនីចាំង្ហាយយ៉ាងនេះ ។

(๘๕๐) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា កិក្ខុនី កិលានា ហោតិ ន សក្កោតិ បឌសា តន្តុំ ។ តតរតោ ឱតរមត្តំ អាហរិតុំ ។បេ។ អនុជានាមិ កិក្ខវេ កិលានាយ កិក្ខុនិយា យានំ ។ ឱវញ្ហ បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន កិក្ខុនី អកិលានា យានេន យាយេយ្យ ទាចិត្តិយន្តិ ។

(๘๕๑) យា បនាតិ យា យានិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតា កិក្ខុនីតិ ។ អកិលានា នាម សក្កោតិ បឌសា តន្តុំ ។ កិលានា នាម ន សក្កោតិ បឌសា តន្តុំ ។ យានំ នាម វុច្ចតិ រថោ សកដំ សន្ទមានិកា សិវិកា ទាជង្ហិំ ។ យាយេយ្យាតិ សកឹបិ យាយតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។

(๘๕๒) អកិលានា អកិលានសញ្ញា យានេន យាយតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អកិលានា វេមតិកា យានេន យាយតិ អាបត្តិ ទាចិត្តិយស្ស ។ អកិលានា

(๔๙๐) ครานั้นแล กุมารีหนึ่งรูปนั้นมิอาจจะเดินไปด้วยเท้าได้ ฯ กุมารีนั้นกล่าวคำนี้กะพระผู้มีพระภาคเจ้า ฯลฯ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า ดูกรกุมารีนั้น ตถาคตอนุญาตยานแก่กุมารีทั้งปวง ฯ ดูกรกุมารีนั้น กุมารีนั้นจงกล่าวคำนี้ว่า กุมารีใดใดหนึ่งมิอาจจะไปด้วยเท้าได้ กุมารีนั้นพึงไปด้วยยาน กุมารีนั้นต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๔๙๑) บทว่า กุมารีใดใดหนึ่ง มีอธิบายว่า กุมารีใดใดหนึ่งถึงสิกขาบทที่ ๑ ในภาคมีกรณีแล้ว ฯ กุมารีที่ไปได้ด้วยเท้า ชื่อว่ามิได้ ฯ กุมารีใดที่ไปมิได้ด้วยเท้า กุมารีนั้นชื่อว่าได้ ฯ ว่า รถ ระเทียม รถน้อย เกวียน ที่นั่ง ชื่อว่ายาน ฯ บทว่าไป คือกุมารีนั้นไปเอง ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

(๔๙๒) กุมารีมิได้ สำคัญว่ามิได้ แล้วไปด้วยยาน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กุมารีมิได้ ลังเล แล้วไปด้วยยาน ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ กุมารีมิได้ สำคัญว่าได้ แล้วไป

กิลาเสสญฺญา ยาเยน ยายตี อาปตฺติ จาติปฺปิยสฺส ฯ
กิลาสา อกิลาเสสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิลาสา
เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิลาสา กิลาเสสญฺญา
อนาปตฺติ ฯ

(๔๙๓) อนาปตฺติ กิลาสาย อาปสาสุ ฉมฺ-
ปตฺถิกาย อาธิกมฺมิกาย(๑)ติ ฯ

ธมฺมปาหนวคฺคสฺส ตติยสิกฺขาปทํ

(๔๙๔) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข
ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ อญฺญตรสฺมา ๙ตฺถิยา
กุลุปิกา(๑) โหติ ฯ อถ โข สา ๙ตฺถี ตํ ภิกฺขุ
ปเตนฺเจว ปาเทน ปหริตฺวา ๙มุ สงฺฆาฏึ อมุกาย นาม
๙ตฺถิยา โหมีติ ฯ อถ โข สา ภิกฺขุ สตาหํ ปตฺเต
อาธาย ตตฺถาหิ วิสฺสาเส เย ภวิสฺสตีติ ปฏิมฺมุญฺจิตฺวา
อคมาสิ ฯ อสฺสา ปฏิยาเย สุตฺวาโก ฉาตฺโต วิปฺปกิริ-

---

๑ ฉ. กุลูปิกา ฯ ม. กุลุปิกา ฯ

ដោយយាន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិកុនីឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកុនីឈឺ តែសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកុនីឈឺ សំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๔๙๓) **ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ** (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺកិកុនីឈឺ ๑ កិកុនីមានសេចក្តីអន្តរាយធំ ๑ កិកុនីឆ្កួត ๑ កិកុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ធម្មុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓

(๔๙๔) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិកុនីមួយរូប ជាជីតុនរបស់ស្រីម្នាក់ ។ លំដាប់នោះឯង ស្រីនោះបាននិយាយពាក្យនេះ នឹងកិកុនីនោះថា បពិត្រនាងម្ចាស់ ណ្ហើយចុះសូមនាងម្ចាស់ឲ្យខ្សែក្រវាត់ចង្កេះនេះដល់ស្រីឈ្មោះឯណោះទៅ ។ ទើបកិកុនីនោះគិតថា បើអញដាក់កឋិនបានត្រហើយទៅ អញមុខជានឹងក្តៅ គិតដូច្នោះហើយក៏ក្រវាត់ដើរទៅ ។ កាលបើខ្សែ (សំពត់ដោត) ជាប់ទៅ កម្រងឆ (ខ្សែក្រវាត់ក៏) ជ្រុះរត់ពាយព្វដ៏

ยนฺติ ฯ มนุสฺสา ขุชฺชายนฺติ วิยนฺติ วิกาเรนฺติ ตถา หิ ตาย ภิกฺขุนิยา สงฺฆาฬิ ฉาเรสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ ตินฺทินิยา ตาทิสนิยาติ ฯ อเสฺสสุ โข ภิกฺขุนิยา เตสํ มนุสฺสานํ ขุชฺชายนฺตานํ วิยนฺตานํ วิกาเรนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา ขุชฺชายิสฺสนฺติ วิยิสฺสนฺติ วิกาเรสฺสนฺติ ตถา หิ ตาย ภิกฺขุนิยา สงฺฆาฬิ ฉาเรสฺสตีติ ฯเปฯ สตฺถุ ตสฺมา ภิกฺขาย ภิกฺขุนิ สงฺฆาฬิ ฉาเรตีติ[๑] ฯ สตฺถุ ภควโต ฯ ปิตาปิ ตุมฺเห ภควา ตถา หิ ตาย ภิกฺขาย ภิกฺขุนิ สงฺฆาฬิ ฉาเรสฺสตีติ เอตฺถ ภิกฺขาย อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯเปฯ ฉายาปิ ปน ภิกฺขาย ภิกฺขุนิยา ตมฺหา สิกฺขาปทา ขุชฺชิสฺสนฺติ วิยิสฺสนฺติ วิกาเรสฺสนฺติ ตถา หิ ตาย ภิกฺขุนิ สงฺฆาฬิ ฉาเรสฺสตีติ วุตฺตา ฯ

(๔๕๕) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนิสทฺทา ฯเปฯ อยเมตฺถ อตฺถวิภาวนา ภิกฺขุนิสทฺทา ฯ สงฺฆาฬิ นาม ยา กาจิ กปฺปกตา ฯ ฉาเรยฺยาติ สกึ วา ฉาเรติ อาทึ กตฺวา ฉาเรยฺย ฯ

๑ ม.ม. ฉาเรสีติ ฯ

ផ្ទាល់នោះ ។ មនុស្សតាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនី តាំងឡាយមិនសមបើនឹងពាក់ខ្សែក្រវាត់ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិ-ភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយបានឮមនុស្សតាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីតាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងពាក់ខ្សែក្រវាត់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរ ថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីពាក់ខ្សែក្រវាត់ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុ តាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹង ពាក់ខ្សែក្រវាត់ទេ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុនីតាំង ឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយពាក់ខ្សែ ក្រវាត់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៥៥) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង សិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ។ របស់ណាមួយសម្រាប់ប្រដាប់ ប្រដែង របស់នោះឈ្មោះថាខ្សែក្រវាត់ ។ ពាក្យថា ពាក់ គឺភិក្ខុនីប្រើប្រាស់ តែម្តង ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๙๖) อถาปตฺติ อาคนฺตุกปฺปฏิยา กตสิพฺพนกาเล ทุพฺพตฺติกาย อาธิกมฺมิกาปตฺติ ฯ

ฉตฺตปาหนวคฺคสฺส ปตฺตสิกฺขาปทํ

(๔๙๗) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อารเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนิโย สตฺตาหกรณีเยน ฉตฺตานิ ธาเรนฺติ ฯ มนุสฺสา ทิสฺวาเยวนฺติ ฉิยนฺติ วิหาเรนฺติ ภณฺฑมปิ นาม ภิกฺขูนิโย สตฺตาหกรณีเยน ฉตฺตานิ ธาเรสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ คิหินิโย กามภোคินิโยติ ฯ อสฺโสสุ โข ภิกฺขูนิโย เตสํ มนุสฺสานํ อุชฺฌายนฺตานํ ขิยฺยนฺตานํ วิหาเรนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขูนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเปฯ ตา อุชฺฌายนฺติ ขิยนฺติ วิหาเรนฺติ ภณฺฑมปิ นาม ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนิโย สตฺตาหกรณีเยน ฉตฺตานิ ธาเรสฺสนฺตีติ ฯเปฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขูนิโย สตฺตาหกรณีเยน ฉตฺตานิ ธาเรนฺตีติ ฯ

(๔๙๖) ភាវៈដែលមិនគួរអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីពាក់ខ្សែបង្កើះព្រោះហេតុនៃអាពាធ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ធម្មុទ្ទេសវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔

(๔๙๗) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ធម្មគុត្តិយាកិក្ខុនីតំាងឆ្លាយទ្រទ្រង់គ្រឿងប្រដាប់ស្រី (គហស្ថ) ។ មនុស្សតំាងឆ្លាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីតំាងឆ្លាយមិនសមបើនឹងប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រី ដូចជាពួកស្រីគហស្ថដែលបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីតំាងឆ្លាយបានឮមនុស្សតំាងឆ្លាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីតំាងឆ្លាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីតំាងឆ្លាយនោះ (ក៏) ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មគុត្តិយាកិក្ខុនីតំាងឆ្លាយមិនគួរបើនឹងប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រីសោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតំាងឆ្លាយ ឮថាធម្មគុត្តិយាកិក្ខុនីតំាងឆ្លាយប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រី ពិតមែនឬ ។

สพฺพํ ตตกตฺตา ฯ ตีสุปิ ตุเยฺหสุ ตตกา ตีณิ ปิ ฉาย กังขาเย ฉฬงฺคิโย กังขานิโย ฯ ตฺวาลงฺการ์ ฉาเยสฺสนฺติ เอตฺถ กังขาเย อปฺปสนฺนาธิ ปิ ปสาทาย ฯเป ฯ ปาฬิยา ปน กังขาเย กังขานิโย ฯ ปิ สงฺกาปทํ ทุฏฺฐิสฺส ยา ปน กังขานี ฯ ตฺวาลงฺการ์ ฉาเยยฺย ฉาเจตฺวายนฺติ ฯ

(๒๕๘) ยา ปฉาตา ยา ยาจิสา ฯเป ฯ กังขานีติ ฯเป ฯ อยํ ฯ ปิ สฺมึ อตฺเถ อาธิเยฺยตา กังขานีติ ฯ ฯ ตฺวาลงฺการ์เก ฉาม สีสุปเก ตีสุปเก ปาตฺตุปเก ฉาจุปเก ตตฺตุปเก[๑] ฯ ฉาเยยฺยาติ สตฺตีปิ ฉาเยติ อาปตฺติ ฉาเจตฺวายสฺส ฯ

(๒๕๙) อฉาปตฺติ อาฉาฉปฺปจฺจยา ทุฏฺฐตฺตาย อาฉิตฺตสฺเสวายาติ ฯ

---

๑ ฉ. สีสุปเก ตีสุ. . . ปาตฺตุ. . . ฉาจุ. . . ตตฺตุปเกติ ทิสฺสติ ฯ

កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រីទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយប្រើប្រាស់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្រី ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៥៨) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌ្រចហើយ ។ គ្រឿងប្រដាប់ក្បាល គ្រឿងប្រដាប់ក គ្រឿងប្រដាប់ដៃ គ្រឿងប្រដាប់ដើង គ្រឿងប្រដាប់ចង្កេះ ឈ្មោះថា គ្រឿងប្រដាប់របស់ស្រី (ក្នុងសិក្ខាបទនេះ) ។ ពាក្យថា ប្រើប្រាស់ គឺភិក្ខុនីពាក់សូម្បីម្តង ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៥៩) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៣ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីប្រើប្រាស់ព្រោះហេតុនៃអាពាធ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ធម្មបាលវត្ថុ បញ្ចមសិក្ខាបទំ

(៤៦០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ កន្ទាឡ្ហាកេន ឧហាយន្តិ ។ មនុស្សា ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាយេន្តិ ភគវំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ កន្ទាឡ្ហាកេន ឧហាយិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ តិហិនិយោ កាមភោគិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុជ្ឈាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិហាយេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាយេន្តិ ភគវំ ហិ នាម ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ កន្ទាឡ្ហាកេន ឧហាយិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ កន្ទាឡ្ហាកេន ឧហាយន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ នាម កិក្ខវេ ឆព្ភិក្ខូ កិក្ខុនិយោ កន្ទាឡ្ហាកេន ឧហាយិស្សន្តិ នេតំ កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ

ធម្មិកវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥

(៤៦០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ធម្មិគិយាកិក្ខុនី ទាំងឡាយឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទទឹងគ្រឿងលាប ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើទទឹងឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទទឹងគ្រឿងលាបដូចជាពួកស្ត្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិភោគកាមសោះ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មិគិយាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើទទឹងឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទទឹងគ្រឿងលាបសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ធម្មិគិយាកិក្ខុនីទាំងឡាយឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទទឹងគ្រឿងលាប ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មិគិយាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើទទឹងឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទទឹងគ្រឿងលាបទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លា

ก็ ปหาตพฺพาย ฯเปฯ ฆาฏนา ปน กิจฺจา กิจฺจนฺติ
สพฺพํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตา ยา ปน กิจฺจนี กตฺวาฬฺหาเกน
นหายิตพฺพนฺติ ฯ

(๖๖๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ กิจฺจนีติ
ฯเปฯ อยเมตฺถ สงฺเขปตฺโถ กิจฺจนีติ ฯ กฬาเปตฺวาติ
นาม ยาย เกาจิ กฬาเปตฺวา ฯ วฬาเกตฺวาติ นาม ยฏฺฐิยา
วฬาเกตฺวา ฯ นหายิตพฺพาติ นหายิตพฺพา ปยาเคน ขุทฺทเก
นหานปริยาเยน อาปตฺติ ทาตพฺพายสฺส ฯ

(๖๖๒) อนาปตฺติ อาพาธปจฺจยา อุมฺมตฺติกาย
อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ฉตฺตุปาหนวคฺคสฺส ฉฏฺฐสิกฺขาปทํ

(๖๖๓) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ
วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน
โข ปน สมเยน ฉพฺพคฺคิยา กิจฺจนิโย ปาสงฺกิตเกน
ปิญฺญาเกน นหายนฺติ ฯ มนุสฺสา ชิคุจฺฉนฺติ วิยนฺติ

ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនី
ទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយងូត
ទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបទំងន់គ្រឿងលាប ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

(๔๖๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិតកណ្ឌរួចហើយ ฯ ដែលហៅថា គ្រឿងក្រអូប
សំដៅយកវត្ថុណាមួយមានក្លិនក្រអូប ฯ ដែលហៅថា គ្រឿងលាប សំ-
ដៅយកវបស់ណាមួយសម្រាប់លាប ฯ ពាក្យថា ងូតទឹក គឺភិក្ខុនីកំពុងងូត
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលងូត ងូតស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ฯ

(๔๖๒) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីងូតព្រោះហេតុនៃអាពាធ๑ ភិក្ខុនីឆត១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ๑ ฯ

ឆព្ភិបាឥវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖

(๔๖๓) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ឆព្ភគ្គិយា
ភិក្ខុនីទាំងឡាយងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិត ฯ មនុស្សទាំងឡាយ

วิตาเรตฺวา ภควโต หิ ตาทิสา กิริยา อาสวกฺขยาย สมฺภวนฺติ ยถา ตถา ตสฺส ปาปกมฺมสฺส ปริหานาย ปุญฺญสฺส จ อภิวุฑฺฒิยา ปจฺจยา โหนฺติ ฯ ตสฺมา ตาทิสา กิริยา ปุญฺญาภิสนฺทนฏฺเฐน ปุญฺญเมวาติ วุจฺจติ ฯ ตถา หิ ตาทิสา กิริยา ปุญฺญาภิสนฺทนฏฺเฐน ปุญฺญเมว โหนฺติ ฯ

ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងអប់ គ្រឿងលំអិត ដូចជាពួកស្ត្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បង្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិតសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនឹងឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងឆ្លូតទឹក ដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិតទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឆ្លូតទឹកដោយគ្រឿងអប់គ្រឿងលំអិត ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๖๖๔) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเปฯ ภิกฺขุนีติ ฯเปฯ อยํ สมฺมุติ อตฺเถ อาลปฺปนา ภิกฺขุนีติ ฯ ภาสิตกนฺติ ภาสิตเมว ภาสิตกนฺติ[๑] ฯ ปิฏฺฐิภาคกนฺติ ปิฏฺฐิปสฺสนฺติ วุตฺตนฺติ ฯ มหายเญฺญติ มหายาเค ปเยาเค ขุทฺทกนฺติ มหาชนปริโยสาเน อาปตฺติ ทาตพฺพตฺตา วุตฺตนฺติ ฯ

(๖๖๕) อนาปตฺติ อาคนฺตุกสฺส ปกตตฺตปิฏฺฐิภาคเก มหายาเค ขุทฺทกตฺตา อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ธมฺมปาหนวคฺคสฺส สตฺตมสิกฺขาปทํ

(๖๖๖) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิยา ขุทฺทานุขุทฺทกานิ ปริกฺขารานิ ปริหรนฺติปิ ปริหราปนฺติปิ ฯ มนุสฺสา วิหารจาริกํ อาหิณฺฑนฺตา ปสฺสิตฺวา ฉฑฺเฑยฺยนฺติ ฑยฺเหยฺยนฺติ วิภาเคยฺยนฺติ ภณฺฑํ หิ นาม ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุนิยา ขุทฺทานุขุทฺทกานิ ปริหริสฺสนฺติปิ ปริหราปิสฺสนฺติปิ สเยฺยถาปิ ภิกฺขูนิโย ตาทิเสสุ กุเลสุ

---

๑ ฉ ภาสิตกนฺติ ฯ

(๘๖๔) តែងពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា គ្រឿងអប់នោះ គឺគ្រឿងអប់ដែលមានក្លិនក្រអូបណាមួយ ។ ដែលហៅថា គ្រឿងលំអិតសំដៅយកមេឈ្ល ។ ពាក្យថា ងូតទឹក សេចក្តីថា ភិក្ខុនីងូត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលងូត ងូតស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๘๖๕) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๓ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីងូតទឹកដោយគ្រឿងលំអិតជាប្រក្រតីព្រោះហេតុនៃអាពាធ ๑ ភិក្ខុនីឆត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

ធម្មបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ๗

(๘๖๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យភិក្ខុនីគក៏តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ។ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅកាន់ចារិកវិហារ ឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យភិក្ខុនីគក៏តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជា

និយោតិ ។ អសេ្ឋសុំ ខោ ភិក្ខុនិយោ តេសំ បន្នុស្សន្នំ ឧដ្ឋាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិទាហេន្តានំ ។ យា តា ភិក្ខុនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ឧដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិទាហេន្តិ ភគវំ ហិ ជាម ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេសុន្តិបិ បរិមន្តារេសុន្តិបីតិ ។បេ។ សង្ឃំ ភរិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេន្តិបិ បរិមន្តារេន្តិបីតិ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគវំ ហិ ជាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេសុន្តិបិ បរិមន្តារេសុន្តិបិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ យាវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ឧម្មន្តារេយ្យ វា បរិមន្តារេយ្យ វា ចាចិត្តិយន្តិ ។

(៤៦៧) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ ភិក្ខុនិយាតិ អញ្ញាយ ភិក្ខុនិយា ។ ឧម្មន្តារេយ្យ វាតិ ឧម្មន្តារេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ បរិមន្តារេយ្យ វាតិ សម្ពាហារេតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

ภิกฺขุโก ปริโภคกามเสาะ ฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุมีความต้องการใช้สอย
นั่นเพราะโทษ เพราะเหตุไร ฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุมีความต้องการใช้สอย
มีเสียงอันไพเราะ ฯลฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุมีความต้องการใช้สอย
นั่นเพราะโทษ เพราะเหตุนี้ ฯ กิกฺขุนีตำหนิว่าภิกษุมีความต้องการใช้สอย
ไม่เป็นอาบัติ ฯล

(៤៦៨) អនាបត្តិ តិលាជាយ អាបជាសុ ឧម្មត្តិ-កាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តបាហនវគ្គស្ស អដ្ឋម-នវម-ទសមសិក្ខាបទានិ

(៤៦៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខិនិយោ សិក្ខមានាយ ឧម្មត្ត-បេត្តិបិ បរិមត្តាបេត្តិបិ ។ បេ ។ សាមណេរិយា ឧម្មត្ត-បេត្តិបិ បរិមត្តាបេត្តិបិ ។ បេ ។ តិហិនិយា ឧម្មត្ត-បេត្តិបិ បរិមត្តាបេត្តិបិ ។ មនុស្សា វិហារចារិកំ អា-ហិណ្ឌន្តា បស្សិត្វា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ តិហិនិយា ឧម្មត្តាបេស្សន្តិបិ បរិមត្តាបេស្សន្តិបិ សេយ្យថាបិ តិហិនិយោ កាមភោ-គិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ តិក្ខិនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិចារេន្តានំ ។ យា តា តិក្ខិនិយោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈា-យន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ

(๘๖๘) ភាវៈដែលមិនគ្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ឆត្តបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ๘-๙-๑๐

(๘๖๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឲ្យសិក្ខមានាគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ฯ បេ ฯ ឲ្យសាមណេរីគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ฯ បេ ฯ ឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ฯ មនុស្សទាំងឡាយដើរទៅកាន់ចារិកវិហារ ឃើញហើយក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថជាអ្នកបរិភោគកាមសោះ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឮពាក្យមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ฯ បេ ฯ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹង

กิมหิเนยฺยา อุปฺปฏิปาฏิยา ปริมณฺฑลาปตฺติโย ๆ เป ๆ สงฺฆาฏิ กิร กิกฺขเว กิกฺขุนิยา กิมหิเนยฺยา อุปฺปฏิปาฏิยา ปริมณฺฑลาปตฺติโย ๆ สงฺฆาฏิ ภคฺคาติ ๆ กิกฺขเว พุทฺธา ภคฺคา กจฺจิ หิ นาม กิกฺขเว กิกฺขุนิยา กิมหิเนยฺยา อุปฺปฏิปาฏิยา ปริมณฺฑลาปตฺติโย เนตฺถ กิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ๆ เป ๆ ยาวญฺจ ปน กิกฺขเว กิกฺขุนิยา อิมสฺมึ สิกฺขาปเท อุทฺทิสฺสมาเน ยาว ปน กิกฺขุนี กิมหิเนยฺยา อุปฺปฏิปาฏิยา ปริมณฺฑลาปตฺติโย ทาตพฺพนฺติ ๆ

(๔๗๐) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ๆ เป ๆ กิกฺขุนีติ ๆ เป ๆ อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขุนีติ ๆ สิกฺขมานา นาม ทฺเว วสฺสานิ ฉสุ ธมฺเมสุ สิกฺขิตสิกฺขา ๆ สามเณรี นาม ทสสิกฺขาปทิกา ๆ กิมหินี นาม อาคารินี วุจฺจติ ๆ อุปฺปฏิปาฏิยา ปริมณฺฑลาติ อุปฺปฏิปาฏิยา อาปตฺติ ทาตพฺพา ๆ ปริมณฺฑลาปตฺติยา ปริมณฺฑลาติ สมฺภาหาปิตา อาปตฺติ ทาตพฺพา ๆ

ឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ។ បេ ។ ទ្រង់គ្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះ ពិត
មែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា មពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។
ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំង
ឡាយមិនសមបើនឹងឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែខ្លះ ច្រចាប់ខ្លះទេ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា
ទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខា-
បទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយឲ្យស្រីគ្រហស្ថគក់តែក្តី ច្រចាប់ក្តី
ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៤៧០) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុង
សិក្ខាបទទី ១ នៃបាឋដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ដែលហៅថា សិក្ខមានា បាន
ដល់សាមណេរីដែលសិក្សាសិក្ខាកងធម៌ ៦ យ៉ាងអស់ពីរឆ្នាំហើយ ។ ដែល
ហៅថា សាមណេរី បានដល់ស្រីអ្នកបួសដែលរក្សាសិក្ខាបទ ១០ ។
ដែលហៅថា ស្រីគ្រហស្ថ សំដៅយកស្រីដែលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។
ពាក្យថា ឲ្យគក់តែក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឲ្យគេគក់តែ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។
ពាក្យថា ឲ្យច្រចាប់ក្តី សេចក្តីថា ភិក្ខុនីឲ្យគេច្រចាប់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๗๑) อนาปตฺติ อาคนฺตุกาย อาปชฺชิตฺวา ปกฺขมานตฺตกาย อาทิกมฺมิกายาติ ฯ

ฉตฺตุปาหนวคฺคสฺส ปฐมสมณสกฺยปญฺหา

(๔๗๒) เตน สมเยน พุทฺธา ภควา สาวตฺถิยํ วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุสฺส ปุรโต อนุปฺปตฺตา อาสเน นิสีทนฺติ ฯ ภิกฺขู ปฏิกฺกมนฺติ ปิยนฺติ วิกาเลปิ กปฺปติ ปคฺคหิตนฺติปิ ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุสฺส ปุรโต อนุปฺปตฺตา อาสเน นิสีทิสฺสนฺตีติ ฯ เย ฯ สตฺถุ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุสฺส ปุรโต อนุปฺปตฺตา อาสเน นิสีทนฺตีติ ฯ สตฺถุ ภควาติ ฯ อถโข ภควา ตสฺมิญฺเญว ปกรเณ ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุสฺส ปุรโต อนุปฺปตฺตา อาสเน นิสีทนฺติ[๑] เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทนาย ฯ เย ฯ ฯเปฯ ปน ภิกฺขเว

---

๑ ม. นิสีทิสฺสนฺติ ฯ

(๔๗๑) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ๔ យ៉ាង) គឺកិក្ខុនីមានហេតុនៃអាពាធ ๑ កិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិក្ខុនីឆ្កួត ๑ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ฯ

ធម្មុប្បាទវិគ្គ សិក្ខាបទទី ๑๑

(๔๗๒) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ฯ គ្រានោះឯង កិក្ខុនីតាំងផ្សាយ មិនបានច្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុ ฯ កិក្ខុតាំងផ្សាយពោលទោសតិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីតាំងផ្សាយមិនសមបើមិនច្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុសោះ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុតាំងផ្សាយ ឮថាកិក្ខុនីតាំងផ្សាយមិនច្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុ ពិតមែនឬ ฯ កិក្ខុតាំងផ្សាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុតាំងផ្សាយ កិក្ខុនីតាំងផ្សាយមិនបានច្រាប់ មិនគួរបើនឹងអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុទេ ម្នាលកិក្ខុតាំងផ្សាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ បេ ฯ ម្នាលកិក្ខុតាំងផ្សាយ កិក្ខុនីតាំងផ្សាយ

กิกฺขนิโย สมํ สิกฺขาปทํ ปญฺญเปสฺสนฺติ ยา ปน กิกฺขนี กิกฺขุสฺส ปุรโต อนาปุจฺฉา อาสเน นิสีทนฺติยา ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๔๗๓) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯเป ฯ กิกฺขนีติ ฯเป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา กิกฺขนีติ ฯ กิกฺขุสฺส ปุรโตติ อุปสมฺปนฺนสฺส ปุรโต ฯ อนาปุจฺฉาติ อนปโลเกตฺวา ฯ อาสเน นิสีทนฺติยาติ อนฺตมโส ทฺวงฺคุลมตฺตาย[๑] นิสีทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

(๔๗๔) อนาปุจฺฉเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาสเน นิสีทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนาปุจฺฉเต วิมตินิกา อาสเน นิสีทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อนาปุจฺฉเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อาสเน นิสีทนฺติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ อาปุจฺฉเต อนาปุจฺฉิตสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉเต วิมตินิกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

---

๑ ม. ธมฺมปทปิ ฯ

ប្លែសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយមិនឆ្លាប់ហើយ អង្គុយលើអាសនៈខាងមុខកិក្ខុ កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๗๓) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបាឬជិកកណ្ឌប្លែចហើយ ។ ពាក្យថា ខាងមុខកិក្ខុ គឺខាងមុខនៃឧបសម្បន្ន ។ ពាក្យថា មិនបានឆ្លាប់ គឺមិនបានពិតទូល ។ ពាក្យថា អង្គុយលើអាសនៈ គឺកិក្ខុនីអង្គុយដោយហោចទៅសូម្បីលើផែនដី ក៏ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๗๔) កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានឆ្លាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានឆ្លាប់មែន ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានឆ្លាប់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានឆ្លាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានឆ្លាប់ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបានឆ្លាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានឆ្លាប់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបានឆ្លាប់ កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបានឆ្លាប់ កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានឆ្លាប់ហើយមែន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๔๗๕) អនាបត្តិ អាបុច្ឆា អាសនេ និសីទតិ តិលា-
ជាយ អាបជាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តិបាបនវគ្គស្ស ទុតិយសមសិក្ខាបទំ

(๔๗๖) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ភិក្ខុនិយោ អនោតាសកតំ
ភិក្ខុំ បញ្ចាំ បុច្ឆន្តិ ។ ភិក្ខូ ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ
វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ភិក្ខុនិយោ អនោតាស-
កតំ ភិក្ខុំ បញ្ចាំ បុច្ឆិស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ អនោតាសកតំ ភិក្ខុំ បញ្ចាំ
បុច្ឆន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ អនោតាសកតំ
ភិក្ខុំ បញ្ចាំ បុច្ឆិស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ

(๔๗๕) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៥ យ៉ាង) គឺភិក្ខុនីច្រាប់ហើយទើបអង្គុយលើអាសនៈ ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆត្តបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១២

(๔๗๖) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុ៎កាសជាមុន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុ៎កាសសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីទាំងឡាយសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុ៎កាស ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសួរនុ៎កាសទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុដ្ឋុល្លា យា បន កិក្ខុនី អនោ-
កាសកតំ កិក្ខុំ បញ្ហំ បុច្ឆេយ្យ ចាចិត្តិយន្តិ ។

(๔๗๗) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា កិ-
ក្ខុនីតិ ។ អនោកាសកតន្តិ អនាបុច្ឆា ។ កិក្ខុ-
ន្តិ ឧបសម្បន្នំ ។ បញ្ហំ បុច្ឆេយ្យាតិ សុត្តន្តេ ចិកា-
សំ ការាបេត្វា វិនយំ វា អភិធម្មំ វា បុច្ឆតិ អាបត្តិ
ចាចិត្តិយស្ស ។ វិនយេ ចិកាសំ ការាបេត្វា សុត្តន្តំ
វា អភិធម្មំ វា បុច្ឆតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អភិធម្មេ
ចិកាសំ ការាបេត្វា សុត្តន្តំ វា វិនយំ វា បុច្ឆតិ
អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។

(๔๗๘) អនាបុច្ឆិតេ អនាបុច្ឆិតសញ្ញា បញ្ហំ បុច្ឆ-
តិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អនាបុច្ឆិតេ វេមតិកា
បញ្ហំ បុច្ឆតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។ អនាបុច្ឆិតេ
អាបុច្ឆិតសញ្ញា បញ្ហំ បុច្ឆតិ អាបត្តិ ចាចិត្តិយស្ស ។
អាបុច្ឆិតេ អនាបុច្ឆិតសញ្ញា អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

កិក្ខុនីតាំងឡាយ ចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណា មួយសួរបញ្ហានឹងកិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិ ចាចិត្តិយ ។

(๔๗๗) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាដិកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា មិនបានសូមនុកាស គឺមិនបានផ្តែង ។ ពាក្យថា នឹងកិក្ខុ គឺនឹងឧបសម្បន្ន ។ ពាក្យថា សួរបញ្ហា គឺកិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសក្នុងព្រះសូត្រ ហើយបែរទៅសួរវិន័យក្តី អភិធម្មក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសក្នុងវិន័យ ហើយបែរទៅសួរព្រះសូត្រក្តី អភិធម្មក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសក្នុងអភិធម្ម ហើយបែរទៅសួរព្រះសូត្រក្តី វិន័យក្តី ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។

(๔๗๘) កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានសូមនុកាសមែន ហើយសួរបញ្ហា ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសួរបញ្ហា ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមនុកាស តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាបានសូមនុកាស ហើយសួរបញ្ហា ត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ ។ កិក្ខុដែលខ្លួនបានសូមនុកាស តែកិក្ខុនីសំគាល់ថាមិនបានសូមនុកាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

อาปุจฺฉเต เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อาปุจฺฉเต อาปุจฺฉิตสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๔๗๙) อนาปตฺติ ตีหากาเรหิ ปุจฺฉติ อโรคิสฺส ตีหากาเรหิ ปุจฺฉติ ยตฺถ กตฺถจิ ปุจฺฉติ อุมฺมตฺติกาย อาทิกมฺมิกาย(๑)ติ ฯ

ฉตฺตุปาหนวคฺคสฺส ตติยสมนฺตปาสาทิกาทิ

(๔๘๐) เตน สมเยน พุทฺธา ภควนฺโต สาวตฺถิยํ วิหรนฺติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี อสฺสทฺธิกา ตาทิ ปิณฺฑาย จาริสิ ฯ ตสฺสา ปฏิยาย ภต-มณฺฑลิกา สงฺฆาฏิยา อุกฺกิริสุ ฯ มนุสฺสา อุกฺกุฏฺฐึ อกํสุ สุนฺทเร อยฺยาย ปฏิคฺคเหติ(๑) ฯ สา ภิกฺขุนี มนุสฺสหิ อุปฺปณฺฑิยมานา มงฺกุ อโหสิ ฯ อถโข สา ภิกฺขุนี อุปสฺสยํ คนฺตฺวา ภิกฺขุนิโย เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ

---

๑ ม. สุนฺทรา อยฺยาย ปฏิคฺคหิตาติ ฯ

កិក្ខុដែលខ្លួនបានសូមនុកាស តែកិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិ
ទុក្កដ ។ កិក្ខុខ្លួនបានសូមនុកាស កិក្ខុនីសំគាល់ថាបានសូមនុកាសមែន
មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៧៩) ភេរៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៤ យ៉ាង) គឺ
កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសហើយសូរ ១ កិក្ខុនីឲ្យកិក្ខុធ្វើនុកាសមិនចំពោះ ហើយ
សូរក្នុងពុទ្ធវចនៈឯណាមួយ ១ កិក្ខុនីឆុត ១ កិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ធម្មុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣

(៤៨០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង កិក្ខុនី១រូបគ្មាន
សម្លៀកបំពាក់ចូលទៅកាន់ស្រុកដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ ខ្យល់ព្យុះទំាងឡាយ
បក់សើយសង្ឃាដីទំាងឡាយឡើងក្នុងចែកនោះ ។ មនុស្សទំាងឡាយ
ធ្វើសំឡេងហ៊ោឡើងថា ដោះនឹងពោះលោកម្ចាស់ល្អណាស់ ។ កិក្ខុនី
នោះកាលដែលមនុស្សទំាងឡាយចំអកឲ្យ (យ៉ាងនោះហើយ) ក៏មានសេច-
ក្តីអៀនខ្មាស ។ ទើបកិក្ខុនីនោះទៅកាន់លំនៅហើយប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់
កិក្ខុនីទំាងឡាយ ។ កិក្ខុនីទំាងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។

ตา ขุชฺชายนฺติ ขีณนฺติ วิกาเลนฺติ กถํ หิ นาม ภิกฺขุนี อสญฺจิจฺจ ตาทิสึ ปวิสิสฺสตีติ ฯ เปฯ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว ภิกฺขุนี อสญฺจิจฺจ ตาทิสึ ปวิสตีติ(๑) ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา กถญฺหิ นาม ภิกฺขเว ภิกฺขุนี อสญฺจิจฺจ ตาทิสึ ปวิสิสฺสติ เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯ เปฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี อสญฺจิจฺจ ตาทิสึ ปวิเสยฺย ปาจิตฺติยนฺติ ฯ

(๔๘๑) ยา ปนาติ ยา ยาทิสา ฯ เปฯ ภิกฺขุนีติ ฯ เปฯ อยํ ฯมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา ภิกฺขุนีติ ฯ อสญฺจิจฺจาติ วินา สญฺจิจฺจกึ ฯ สญฺจิจฺจกึ นาม อชานนฺตี ชานามีติ ปฏิชานาติ ฯ ตาทิสินฺติ ปวิเสยฺยาติ ปวิฏฺฐสฺส ตาทิสสฺส ปวิฏฺฐูปคสฺส อนฺตรฆรปฺปเวสนาย ฯ ปวิเสยฺยาติ ปวิฏฺฐสฺส ตาทิสสฺส อุปจารํ อิกฺกมนฺติยา อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ

---

๑ ม. ปาวิสีติ ฯ

ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងគ្មានសម្ពត់ចោមពុងហើយចូលទៅកាន់ស្រុកសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាភិក្ខុនីគ្មានសម្ពត់ចោមពុង ហើយចូលទៅកាន់ស្រុក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់ បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីមិនសមបើនឹងគ្មានសម្ពត់ចោមពុង ហើយចូលទៅកាន់ស្រុកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ គ្មានសម្ពត់ចោមពុងចូលទៅកាន់ស្រុក ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๔๘๑) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌប្រហើយ ។ ពាក្យថា គ្មានសម្ពត់ចោមពុង គឺលះបង់សម្ពត់ចោមពុង ។ សរីរប្បទេសខាងក្រោម តាំងពីដងកាំបិតចុះមក ខាងលើតាំងពីផ្ចិតឡើងទៅ សម្ពត់ដែលគេធ្វើដើម្បីបិទបាំងសរីរប្បទេសនោះ ហៅថា សម្ពត់ចោមពុង ។ ពាក្យថា ចូលទៅកាន់ស្រុក គឺភិក្ខុនីឈានកន្លងរបងស្រុកដែលមានរបង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីឈានចូលដល់ឧបចារស្រុកដែលគ្មានរបង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[๘๘๒] អនាបត្តិ អញ្ញំ ឧទ្ទិស្សវិកាយ ឧទ្ទិស្សវិកាយ តំ លាភាយ អសតិយា អជានន្តិយា ឧម្មត្តិកាយ អាទិ-កម្មិកាយាតិ ។

ឆត្តុថាហនវភ្គោ[๑] នវមោ ។

[๘๘๓] ចុទ្ទិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ ឆសដ្ឋិសតា ឆា-ចិត្តិយោ ឆម្មា ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យាយោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ឆាចិត្តិយា និដ្ឋិតា[๒] ។

---

๑ ឆត្តវគ្គោតិបិ ឆាហោ ។ ๒ ឆ.ម. ទុទ្ទុតំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៨២) ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៧យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមានចីវរចោរដណ្តើមយកទៅ ១ ភិក្ខុនីមានចីវរវិនាស ១ ភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីមិនមានសតិ ១ ភិក្ខុនីមិនដឹងខ្លួន ១ ភិក្ខុនីឆ្កួត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

ធម្មុទ្ធារវគ្គ ទី ៩ ចប់ ។

(៤៨៣) បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ អាបត្តិបាចិត្តិយទាំងឡាយ ១៦៦ ខ្ញុំបានសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ទាំងឡាយក្នុងអាបត្តិបាចិត្តិយទាំងនោះ លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់ភារៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់ភារៈជាគំរប់បីដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងអាបត្តិទាំងនេះហើយ ហេតុនោះទើបលោកស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

ចាបិត្តិយ ចប់ ។

បាដិទេសនីយកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ អដ្ឋ បាដិទេសនីយា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

(៤៨៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ

វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

ខោ បន សមយេន ឆព្ភិក្ខូ កិក្កុនិយោ សប្បឹ វិញ្ញា-

បេត្វា ភុញ្ជន្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ

កថំ ហិ នាម កិក្កុនិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិស្សន្តិ

ភស្ស សប្បិំ ន មនាបំ ភស្ស សាធុំ ន រុច្ចតីតិ ។

អស្សោសុំ ខោ កិក្កុនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈា-

យន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្កុនិយោ

អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ

កថំ ហិ នាម ឆព្ភិក្ខូ កិក្កុនិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេ-

ត្វា ភុញ្ជិស្សន្តីតិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ កិក្ខុ-

និយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគ-

វាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ

បាដិទេសនីយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំង្ឃាយ អាបត្តិចាំង្ឃាយឈ្មោះ
បាដិទេសនីយ ៨ នេះមកកាន់ខ្ញុំស ។

(៤៨៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្ភគិយា
កិក្ខុនីចាំង្ឃាយសូមទឹកដោះពវនាន់ ។ មនុស្សចាំង្ឃាយពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីចាំង្ឃាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះ
ពវនាន់សោះ អ្នកណាមិនគាប់ចិត្តនឹងវត្តដែលសម្បូណ៌ អ្នកណា
មិនគាប់ចិត្តនឹងវត្តដែលធ្ងាញ់ ។ កិក្ខុនីចាំង្ឃាយឮមនុស្សចាំង
ង្ឃាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីចាំង្ឃាយ
ណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុនីចាំង្ឃាយនោះពោលទោស
តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្ភគិយាកិក្ខុនីចាំង្ឃាយមិនសមបើនឹងសូមទឹក
ដោះពវនាន់សោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុចាំង
ង្ឃាយ ឮថាកិក្ខុនីចាំង្ឃាយសូមទឹកដោះពវនាន់ ពិតមែនឬ ។ ពួក
កិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុចាំង្ឃាយ ឆព្ភគិយាកិក្ខុនីចាំង្ឃាយ

ฉฑฺฑิยา ภิกฺขุนิยา สปฺปึ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺเชยฺยนฺติ
เนตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานํ วา ปสาทาย ฯเปฯ
ฯวฯ ยา ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิยา ฯมํ สิกฺขาปทํ
อุทฺทิสฺสฺ ยา ปน ภิกฺขุนี สปฺปึ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺเชยฺย
ปฏิเทเสตพฺพา ตาย ภิกฺขุนิยา สารยฺหาย อยฺยา ฉมฺมึ
อาปชฺชึ อสปฺปายํ ปาฏิเทสนียํ ตํ ปฏิเทเสมีติ ฯ
ฯวฯ ฉนฺนํ ภควตา ภิกฺขุนีนํ สิกฺขาปทํ ปญฺญตฺตํ โหติ ฯ

(๘๘๕) เตน ขฺวา ปน สมเยน ภิกฺขุนิยา
ภิลานา โหนฺติ ฯ ภิลานปุจฺฉิกา ภิกฺขุนิยา ภิลา-
นา ภิกฺขุนิยา ฯตทวโจ ภควตา อยฺยา ฯมนียํ
ภควตา ยาปนียนฺติ ฯ ปุเน มยํ อยฺยา สปฺปึ
วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺชาม เตน โน ผาสุ โหติ ฯทานิ
ปน ภควตา ปฏิกฺขิตฺตนฺติ ภุกฺกุจฺจายนฺตา น วิญฺญาเปม
เตน โน น ผาสุ โหตีติ ฯ ภควโต ฯตมตฺถ

មិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះពាវនាន់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបូរសំដែងឧទ្ទេសនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយសូមទឹកដោះពាវនាន់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះអាបត្តិនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះបាដិទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(๔๘๕) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីទាំងឡាយមានជម្ងឺ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយជាអ្នកសួរជម្ងឺ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីទាំងឡាយដែលឈឺថា នែលោកម្ចាស់ លោកអាចអត់ធ្មត់នូវសេចក្តីទុក្ខបានឬទេ លោកអាចញុំាងឥរិយាបថឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឬទេ ។ ភិក្ខុនីដែលឈឺទាំងឡាយនោះនិយាយថា នែលោកម្ចាស់ ពីដើមយើងទាំងឡាយសូមទឹកដោះពាវនាន់បាន ហេតុនោះយើងមានសេចក្តីសប្បាយ តែថាឥឡូវនេះយើងទាំងឡាយរង្កៀសថា ការសូមនោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ ដូច្នេះទើបមិនហ៊ានសូម ហេតុនោះទើបយើងទាំងឡាយមិនមានសេចក្តីសប្បាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មាន

អាភោគេសុំ ។បេ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ តិសាមាយ ភិក្ខុនិយា សម្បឺ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជិកុំ ឱវញ្ហ អន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តុ យា បន ភិក្ខុនី អត្តិលាមា សម្បឺ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជេយ្យ បដិ-ទេសេតព្ពំ តាយ ភិក្ខុនិយា តាវយ្ហំ អាយ្យេ ធម្មំ អាបជ្ជឺ អសប្បាយំ បាដិទេសនីយំ តំ បដិទេសេមីតិ ។

(៤៨៦) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ ភិក្ខុនីតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឺ អត្ថេ អធិប្បេតា ភិក្ខុនីតិ ។ អត្តិលាមា នាម យស្សា វិនា សម្បឺនា ជាសុ ហោតិ ។ តិលាមា នាម យស្សា វិនា សម្បឺនា ន ជាសុ ហោតិ ។ សម្បឺ នាម តោ-សម្បឺ ភ អនិតាសម្បឺ ភ មហាសសម្បឺ[1] ភ យេសំ មំសំ កប្បតិ តេសំ សម្បឺ ។ អត្តិលាមា អត្ត-នោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិលាភេន កុញ្ជិសប្បាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អជ្ឈា-បារេ អជ្ឈាហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

---

๑ ម. មាហិសំ ភ សប្បឺ ។ ម. មាហ៊ំសា ភ សប្បឺ ។

ព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុនីឈឺសូមទឹកដោះពពែនាន់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនឈឺសូមទឹកដោះពពែនាន់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះអាបត្តិនោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតំនៀលហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះបាដិទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។

(๔๘๖) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ នៃបាចិត្តិយកណ្ឌរួចហើយ ។ ភិក្ខុនីណាលះបង់ទឹកដោះពពែហើយបានសេចក្តីសប្បាយ ភិក្ខុនីនោះឈ្មោះថាមិនឈឺ ។ ភិក្ខុនីណាលះបង់ទឹកដោះពពែហើយមិនមានសេចក្តីសប្បាយ ភិក្ខុនីនោះឈ្មោះថាឈឺ ។ ដែលហៅថា ទឹកដោះពពែ គឺទឹកដោះពពែរបស់គោក្តី ទឹកដោះពពែរបស់ពពែក្តី ទឹកដោះពពែរបស់ក្របីក្តី សាច់ពួកសត្វណាគួរ ទឹកដោះពពែរបស់សត្វពួកនោះក៏គួរដែរ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺសូមប្រយោជន៍ដើម្បីខ្លួន ត្រូវទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលសូម ភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងខណៈដែលបានមក ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយគ្រប់ៗពាក្យដែលលេបចូលទៅ ។

(๔๘๗) อกฺกิลาตา อกฺกิลาสญฺญา สปฺปี วิญฺ-
ญาเปตฺวา กุปฺปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ อกฺกิลาตา
เวมติกา สปฺปึ วิญฺญาเปตฺวา กุปฺปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจย-
สฺส ฯ อกฺกิลาตา กิลาสญฺญา สปฺปึ วิญฺญาเปตฺวา
กุปฺปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ กิลาตา อกฺกิลา-
สญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิลาตา เวมติกา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ กิลาตา กิลาสญฺญา อนาปตฺติ ฯ

(๔๘๘) อนาปตฺติ กิลาตาย กิลาตา ภุตฺวา วิญฺ-
ญาเปตฺวา อกฺกิลาตา กุปฺปติ กิลาตาย เสสกํ กุปฺปติ
ญาตกานญฺจ ปวาริตานญฺจ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ธเนน
ธมฺมิกาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

(๔๘๙) เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยํ
วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข
ปน สมเยน ธนิยสฺส กุมฺภการสฺส เตลํ วิญฺญาเปตฺวา
กุปฺปติ ฯ สเจปิ ฯ มธุ วิญฺญาเปตฺวา กุปฺปติ ฯ

(๔๘๗) ខ្ញុំមិនឈឺ កិកូនីសំគាល់ថាមិនឈឺ ហើយសូមទឹកដោះ ពាធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ ខ្ញុំមិនឈឺ (តែ) កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយសូមទឹកដោះពាធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ ខ្ញុំមិនឈឺ កិកូនីសំគាល់ថាឈឺ ហើយសូមទឹកដោះពាធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ ខ្ញុំឈឺ កិកូនីសំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ខ្ញុំឈឺ (តែ) កិកូនីមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ខ្ញុំឈឺ កិកូនីសំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(๔๘๘) ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុង៏សិក្ខាបទនេះមាន ๙ យ៉ាង) គឺ កិកូនីឈឺ ๑ កិកូនីឈឺសូម (គេបានមក) ហើយត្រឡប់ជាមិនឈឺធាន់ ๑ កិកូនីធាន់បន្តិចសល់អំពីកិកូនីឈឺ ๑ កិកូនីបានពីសំណាក់ពួកញាតិ ๑ អំពីសំណាក់ពួកជនបវារណា ๑ កិកូនីសូមដើម្បីប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ๑ កិកូនីបានមកដោយទ្រព្យរបស់ខ្លួន ๑ កិកូនីឆត ๑ កិកូនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(๔๘๙) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កុង៏ជេតវនាពាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយកិកូនីទាំងឡាយសូមប្រែងធាន់ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ សូមទឹកឃ្មុំធាន់ ។ សូមស្ករ

ជាណិតំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជនិ ។ មញ្ចំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជនិ ។
បីឋំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជនិ ។ ខីរំ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជនិ[1] ។
ទធិ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជនិ ។ មធុសប្បិ ផណ្ឌុយនិ្តឡនិ្ត ខីយនិ្ត
វិកាចេនិ្ត កថំ ហិ នាម កិក្ខុនិយោ ទធិ វិញ្ញាបេត្វា
កុញ្ជិស្សនិ្តិ កស្ស សម្បន្នំ ន មធាបំ កស្ស សាធុ ន
រុច្ចតីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ កិក្ខុនិយោ តេសំ មធុសប្បិំ
ផណ្ឌុយន្តានំ ខីយន្តានំ វិកាចេន្តានំ ។ យា តា កិក្ខុនិ-
យោ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តា ផណ្ឌុយនិ្ត ខីយនិ្ត វិកាចេនិ្ត
កថំ ហិ នាម ឆព្ភក្ខិយា កិក្ខុនិយោ ទធិ វិញ្ញាបេត្វា
កុញ្ជិស្សនិ្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ កិក្ខវេ ឆព្ភក្ខិយា
កិក្ខុនិយោ ទធិ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជនិ្តីតិ ។ សច្ចំ ភគ-
វាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម កិក្ខវេ
ឆព្ភក្ខិយា កិក្ខុនិយោ ទធិ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជិស្សនិ្តិ នេតំ
កិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរ្ហិត្វា
បន កិក្ខវេ កិក្ខុនិយោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសនុ្ត យា
បន កិក្ខុនី ទធិ វិញ្ញាបេត្វា កុញ្ជេយ្យ បដិទេសេតព្ពំ

---

๑ បិវនិ្តីតិ បាឋេន ភវិតព្ពំ ។

អំពៅធាន់ ។ សូមត្រីធាន់ ។ សូមសាច់ធាន់ ។ សូមទឹកដោះស្រស់ធាន់ ។ សូមទឹកដោះជូរធាន់ ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះជូរធាន់សោះ អ្នកណាដែលមិនគាបចិត្តនឹងរបស់សម្បូណ៌ អ្នកណាដែលមិនចូលចិត្តនឹងរបស់ធ្ងាញ់ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មតាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះជូរធាន់សោះ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាធម្មតាកិក្ខុនីទាំងឡាយសូមទឹកដោះជូរធាន់ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មតាកិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងសូមទឹកដោះជូរធាន់ទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែនទាំងជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីណាមួយសូមទឹកដោះជូរធាន់ កិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះថា

ตาย ภิกฺขุนิยา ตารฬฺหํ อเยฺย ฆรฺหิ อาปชฺชิ อสปฺปายํ ชาติเรสนิยํ ตํ ปฏิเรเสติ ฯ ฝาฏิหาริยตฺถาย ภควา ภิกฺขูนิยา สิกฺขาปทํ ปญฺญตฺตา โหติ ฯ

(๔๙๐) เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขุนิโย กิลานา โหนฺติ ฯ กิลานปุจฺฉิกา ภิกฺขุนิโย กิลานา ภิกฺขุนิโย ฌตฺตเภตฺวา ภิกฺขู อเยฺย ฆมนิยา ภิกฺขู ยาฆนิยนฺติ ฯ ปุเพฺพ มยา อเยฺย ฆนิ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺชาม เตน โข ปน สาสุ โหติ ฆนาติ ฆนานิ ปน ภควา ปฏิกฺขิปิตฺวา ภิกฺขุนิโย ฌตฺตเภยฺย เตน โข ปน สาสุ โหตีติ ฯ ภควา ฌตฺตเภตุ อาเภเธสุ ฯเป ฯ อนุชานามิ ภิกฺขเว กิลานาย ภิกฺขุนิยา ฆนิ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺชิตุ ฯ ฝาฏิหาริยตฺถาย ปน ภิกฺขเว ภิกฺขุนิโย ฆมิ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ ยา ปน ภิกฺขุนี อกิลานา ฆนิ วิญฺญาเปตฺวา ภุญฺเชยฺย ปฏิเรเสตพฺพา ตาย

បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះថាជាដំទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយយ៉ាងនេះ ។

(๔๙๐) សម័យនោះឯង ភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយមានជម្ងឺ ។ ភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយជាអ្នកសួរជម្ងឺ ឮនិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយដែលឈឺថា នែលោកម្ចាស់ លោកអាចអត់ធន់ទុក្ខបានទេ អាចញុំាងឥរិយាបថឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឬទេ ។ ភិក្ខុនីឈឺតាំងឆ្មាយនោះ និយាយថា នែលោកម្ចាស់ ពីដើមយើងតាំងឆ្មាយសូមទឹកដោះជូរធានាន់ឮន ហេតុនោះយើងតាំងឆ្មាយក៏សប្បាយ តែឥឡូវនេះ យើងតាំងឆ្មាយរង្កៀសថាព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (ឮនជា) មិនសូម ហេតុនោះទើបយើងតាំងឆ្មាយមិនសប្បាយ ។ ភិក្ខុតាំងឆ្មាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្មាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុនីឈឺសូមទឹកដោះជូរធានាន់ឮន ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្មាយ ភិក្ខុនីតាំងឆ្មាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីណាមួយមិនឈឺ សូមទឹកដោះជូរធានាន់ ភិក្ខុនីនោះត្រូវសំដែងចំពោះថា

កិត្តកិំ ឯយោ ការយ្ហំ អាយ្យ ឧបុំ អាបជ្ជិ អសប្បាយំ
បាដិទេសនីយំ តំ បដិទេសេមីតិ ។

(๔๙๑) យា បនាតិ យា យាទិសា ។បេ។ កិត្តកី-
តិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតា កិត្តកី-
តិ ។ អក្កិលាន ជាម យស្សុ វិជា ឧធិជា ជា-
សុ ហោតិ ។ កិលាន ជាម យស្សុ វិជា ឧធិជា
ជ ជាសុ ហោតិ ។ តេលំ ជាម តិលតេលំ សាសប-
តេលំ មធុកតេលំ ឱរណ្ឌតេលំ វសាតេលំ ។ មធុ
ជាម មក្ខិកាមធុ ។ ជាណិតំ ជាម ខុទ្ទម្ហា និព្ភត្តំ ។
មច្ឆោ ជាម ឯនកោ វុច្ចតិ ។ មំសំ ជាម យេសំ បំសំ
កប្បតិ តេសំ មំសំ ។ ខីរំ ជាម គោខីរំ ភ អជិកា-
ខីរំ ភ មហិសខីរំ ភ យេសំ មំសំ កប្បតិ តេសំ ខីរំ ។
ឧធិ ជាម តេសញ្ញេវ ឧធិ ។ អក្កិលាន អត្តនោ

បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលហើយ មិនជាទីសប្បាយ ឈ្មោះចាដិទេសនីយ ខ្ញុំសូមសំដែងចំពោះនូវអាបត្តិនោះ ។

(๔๙๑) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនីណាមួយ មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃចាតុជកណ្ឌរួចហើយ ។ កិក្ខុនីណាវៀរទឹកដោះដូរ បានសេចក្តីសប្បាយ កិក្ខុនីនោះឈ្មោះថា មិនឈឺ ។ កិក្ខុនីណាមួយវៀរទឹកដោះដូរមិនមានសេចក្តីសប្បាយ កិក្ខុនីនោះឈ្មោះថា ឈឺ ។ ដែលហៅថា ប្រែង គឺប្រែងគ្រាប់ល្ង ប្រែងគ្រាប់ស្ពៃ ប្រែងគ្រាប់ស្រអែ ប្រែងគ្រាប់ល្ហុងខ្មៅ ប្រែងដែលចំពាក់ពីខ្លាញ់ ។ ដែលហៅថា ទឹកឃ្មុំ គឺទឹកផ្អែមដែលឃ្មុំផ្តើ ។ ដែលហៅថា ស្ករអំពៅ គឺស្ករកើតពីអំពៅ ។ ដែលហៅថា ត្រី សំដៅយកសត្វទឹក ។ ដែលហៅថា សាច់ គឺសាច់ពួកសត្វណាគួរ (សម្រាប់ឆ្អែយក) សាច់ពួកសត្វនោះឯង ។ ដែលហៅថា ទឹកដោះស្រស់ គឺទឹកដោះស្រស់របស់គោក្តី ទឹកដោះស្រស់របស់ពពែក្តី ទឹកដោះស្រស់របស់ក្របីក្តី សាច់របស់ពួកសត្វណាគួរ ទឹកដោះស្រស់របស់សត្វអម្បាលនោះក៏គួរដែរ ។ ដែលហៅថា ទឹកដោះដូរ គឺទឹកដោះដូរបស់សត្វអម្បាលនោះឯង ។ កិក្ខុនីមិនឈឺសូមប្រយោជន៍ដើម្បីខ្លួន

อตฺตายฯ วิญฺญาเปตีติ ปยเมเกน ทุกฺกฏํ ปฏิลาเภนฺตสฺส กุญฺจิกมฺปิ ปฏิกฺขิปนฺตสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสฯ อญฺญาหาเรฯ อญฺญาหาเรติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ

(๔๙๒) อกฺกลานาติ อกฺกลานสญฺญา ทฺวีหิ วิญฺญาเปตฺวา กุญฺจิกนฺติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ อกฺกลานาติ เวมติกา ทฺวีหิ วิญฺญาเปตฺวา กุญฺจิกนฺติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ อกฺกลานาติ ตินฺนานสญฺญา ทฺวีหิ วิญฺญาเปตฺวา กุญฺจิกนฺติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสฯ ตินฺนาติ อกฺกลานสญฺญา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสฯ ตินฺนาติ เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสฯ ตินฺนาติ ตินฺนสญฺญา อนาปตฺติฯ

(๔๙๓) อนาปตฺติ ตินฺนาย ตินฺนาติ ภณฺฑา วิญฺญาปิตฺวา อกฺกลานา กุญฺจิกนฺติ ตินฺนาย เสสกานิ กุญฺจิกานิ ญาตกานนฺติ ปกาสิตานนฺติ อญฺญสฺสตฺถาย อตฺตโน ฉนฺเทน อุปฺปาทิตานนฺติ อาทิกมฺปิกาเยาติฯ

ត្រូវទុក្កដកន្លះ ប្រយោគដែលសូម ភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អញនឹងបរិ-
ភោគ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដកន្លះ ។ ណៈដែលបានមក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ
គ្រប់ៗ វារៈដែលលេចចូលទៅ ។

(៤៩២) ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ហើយសូមទឹកដោះដូរ
ធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ តែមានសេចក្តីសង្ស័យ
ហើយសូមទឹកដោះដូរធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនីមិនឈឺ សំ
គាល់ថាឈឺ ហើយសូមទឹកដោះដូរធាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុនី
ឈឺ សំគាល់ថាមិនឈឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ តែមានសេចក្តី
សង្ស័យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុនីឈឺ សំគាល់ថាឈឺ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

(៤៩៣) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន ៩ យ៉ាង)
គឺភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីឈឺសូម (គេបានមក) ហើយជាធាន់ ១ ភិក្ខុនីធាន់
បេស់សល់អំពីភិក្ខុនីឈឺ ១ ភិក្ខុនីបានពីសំណាក់ពួកញាតិ ១ អំពីសំណាក់
ពួកជនបវារណា ១ ភិក្ខុនីសូមដើម្បីប្រយោជន៍ជនដទៃ ១ ភិក្ខុនីបាន
ដោយទ្រព្យបេស់ខ្លួន ១ ភិក្ខុនីឆត ១ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

(๔๘๖) ทุทฺทฏฺฐา โข อยฺยาเยน อฏฺฐ ปาฏิเทสนียา ธมฺมา ฯ ตตฺรยฺยาเยน ปุจฺฉามิ กจฺจิตฺถ ปริสุทฺธา ฯ ทุติยมฺปิ ปุจฺฉามิ กจฺจิตฺถ ปริสุทฺธา ฯ ตติยมฺปิ ปุจฺฉามิ กจฺจิตฺถ ปริสุทฺธา ฯ ปริสุทฺธตฺถยฺยาเยน ตสฺมา ตุณฺหี ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

ปาฏิเทสนียา นิฏฺฐิตา[๑] ฯ

---

๑ ม. ปาฏิเทสนียํ นิฏฺฐิตํ ฯ

(៤៨៤) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ អាបត្តិចាំងឡាយឈ្មោះ បាដិទេសនីយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ចាំងឡាយក្នុងអាបត្តិចាំងនោះ លោកចាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង លោកចាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់វារៈជាគំរប់បីដងផង លោកចាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ចាំងឡាយបរិសុទ្ធក្នុងអាបត្តិចាំងនេះហើយ ហេតុនោះបានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការៈស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

បាដិទេសនីយ ចប់ ។

សេក្ខិយកណ្ឌំ

ឯមេ ខោ បនយ្យាយោ សេក្ខិយា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

(៤៩) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្ខិយា ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា[1] និវាសេន្តិ ។ មនុស្សា ទុដ្ឋាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាយេន្តិ ភវំ ហិ នាម ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេស្សន្តិ សេយ្យថាបិ កិមានិ-យោ ភោគកោភិនិយោតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូនិយោ តេសំ មនុស្សានំ ទុដ្ឋាយន្តានំ ខិយន្តានំ វិហាយេន្តានំ ។ យា តា ភិក្ខូនិយោ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តា ទុដ្ឋាយន្តិ ខិយន្តិ វិហាយេន្តិ ភវំ ហិ នាម ឆព្ភក្ខិយា ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេស្សន្តីតិ ។ បេ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ភក្ខិយា ភិក្ខូនិយោ បុរតោបិ បច្ឆ-តោបិ ឋិលម្ពន្តា និវាសេន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ

---

១ ម. ឱលម្ពេត្តា ។

សេក្ខិយកណ្ឌ

បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ អាបត្តិទាំងឡាយឈ្មោះ

សេក្ខិយៈអម្បាលនេះតែងមកកាន់ខុទ្ទេស ។

(៤៩៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់កន្លែងដេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ធម្មគុប្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយស្ទៀករយីករយោក (ស្មុយ)មុខខ្លះ (ស្មុយ)ក្រោយខ្លះ ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនសមបើនឹងស្ទៀករយីករយោក (ស្មុយ)មុខខ្លះ (ស្មុយ)ក្រោយខ្លះដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយបានឮមនុស្សទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ធម្មគុប្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនគួរបើនឹងស្ទៀករយីករយោក(ស្មុយ)មុខខ្លះ (ស្មុយ)ក្រោយខ្លះសោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាធម្មគុប្តាភិក្ខុនីទាំងឡាយស្ទៀករយីករយោក(ស្មុយ)មុខខ្លះ (ស្មុយ)ក្រោយខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ

ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តិក្ខវេ ឆព្ភក្ខិយោ តិក្ខិន-
យោ បុរតោបិ បច្ឆតោបិ ឯិលម្ពន្តា និវាសេស្សន្តិ នេតំ
តិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន
តិក្ខវេ តិក្ខិនិយោ នមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តេ បរិមណ្ឌ-
លំ និវាសេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយាតិ ។

(៤៩៦) បរិមណ្ឌលំ និវាសេតព្ពំ នាភិមណ្ឌលំ ជាណុ-
មណ្ឌលំ បដិច្ឆាទេន្តិយា ។ យា អនាទរិយំ បដិច្ច
បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឯិលម្ពន្តា និវាសេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។

(៤៩៧) អនាបត្តិ អសញ្ចិច្ច អសតិយា អជានន្តិយា
តិលានាយ អាបទាសុ ឧម្មត្តិកាយ អាទិកម្មិកាយា-
តិ ។ សន្ថេទោ ។

(៤៩៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន ឆព្ភក្ខិយោ តិក្ខិនិយោ ឧន្នតេ ឧច្ចា-
រេម្បិ បស្សាវេម្បិ ខេឡេម្បិ ករោន្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ
ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម តិក្ខិនិយោ ឧន្នតេ

ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិកុខាំងឡាយ ឆព្វគ្គិយាកិកុនីខាំងឡាយមិនគួរបើ
នឹងស្ងៀកសុយមុខខ្លះ សុយក្រោយខ្លះទេ ម្នាលកិកុខាំងឡាយ អំពើនេះ
មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលកិកុ
ខាំងឡាយ កិកុនីខាំងឡាយចូរសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា
កិកុនីគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញនឹងស្ងៀកឲ្យជាបរិមណ្ឌល ។

(๔๙๖) កិកុនីត្រូវស្ងៀកឲ្យជាបរិមណ្ឌល គឺបិទជុំងមណ្ឌលផ្តិត
មណ្ឌលជង្គង់ ។ កិកុនីណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយស្ងៀកសុយ
មុខ ឬសុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๔๙๗) វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (កុងសិក្ខាបទនេះមាន ๗ យ៉ាង)
គឺកិកុនីមិនភ្លេង ๑ កិកុនីមិនមានសតិ ๑ កិកុនីមិនដឹងខ្លួន ๑ កិកុនីឈឺ ๑
កិកុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ កិកុនីឆ្កួត ๑ កិកុនីដាច់ដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។
សេចក្តីសង្ខេប ។

(๔๙๘) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងជេតវនារាម
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ឆព្វគ្គិយា
កិកុនីខាំងឡាយបន្ទោបង់ឧច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ស្តោះទឹកមាត់ខ្លះក្នុងទឹក ។
មនុស្សខាំងឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា កិកុនីខាំងឡាយ

ขุชฺชาปิ ปสฺสาปิ เขฬมฺปิ กโรสฺสนฺติ เสยฺยถาปิ
ตาหิ นิยา กามโภคินิโยตา ฯ อเสฺสสุ โข
ภิกฺขุนิโย เตสํ มนุสฺสานํ อุฏฺฐายนฺตานํ วียนฺตา-
นํ วิทาเยนฺตานํ ฯ ยา ตา ภิกฺขุนิโย อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ
ตา อุฏฺฐายนฺติ วียนฺติ วิทาเยนฺติ กถํ หิ นาม ภควตฺติยา
ภิกฺขุนิโย อุธเกน ขุชฺชาปิ ปสฺสาปิ เขฬมฺปิ กโร-
สฺสนฺตีติ ฯ อถโข ตา ภิกฺขุนิโย ภิกฺขูนํ เอตมตฺถํ
อาโรเจสุ ฯ ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ
อถโข ภควา ฯเป ฯ ภิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว
ภควตฺติยา ภิกฺขุนิโย อุธเกน ขุชฺชาปิ ปสฺสาปิ เขฬ-
มฺปิ กโรนฺตีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา
กถํ หิ นาม ภิกฺขเว ภควตฺติยา ภิกฺขุนิโย อุธเกน
ขุชฺชาปิ ปสฺสาปิ เขฬมฺปิ กโรสฺสนฺติ เนตํ ภิกฺขเว
อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ ฯาฯ ปน ภิกฺขเว
ภิกฺขุนิโย ฯมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิสนฺตุ อุธเกน ขุชฺชารูปา

មិនសមបើនឹងធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះក្នុងទឹកដូចជាពួកស្រីគ្រហស្ថបរិភោគកាមសោះ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយបានឮមនុស្សចាំឆ្យាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចាំឆ្យាយមិនសមបើនឹងធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ ក្នុងទឹកសោះ ។ ទើបភិក្ខុនីចាំឆ្យាយនោះប្រាប់ដំណើរនុ៎ះដល់ភិក្ខុចាំឆ្យាយ ។ ភិក្ខុចាំឆ្យាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ត្រាស់សួរចំពោះភិក្ខុចាំឆ្យាយថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ឮថាឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចាំឆ្យាយធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ ក្នុងទឹក ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុចាំឆ្យាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីចាំឆ្យាយមិនសមបើនឹងធ្វើទុក្ការៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះក្នុងទឹកទេ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្យាយ ភិក្ខុនីចាំឆ្យាយចូរសំដែងឡើង

បស្សាវំ ឯ ខេឡំ ឯ កាតុំ សិក្ខា ករណីយាតិ ។
ឯវញ្ចិទំ ភគវតា ភិក្ខូនីនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(៤៩៩) តេន ខោ បន សមយេន តិលាជា ភិក្ខុ-
និយោ ឧច្ចារម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ កាតុំ
កុក្កុច្ចាយន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុ-
ជានាមិ ភិក្ខវេ តិលាជាយ ភិក្ខុនិយា ឧច្ចារម្បិ
បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ កាតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនិ-
យោ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសន្តូ ន ឧទ្ទេ អតិលាជា
ឧច្ចារំ ឯ បស្សាវំ ឯ ខេឡំ ឯ កាតុំ សិក្ខា
ករណីយាតិ ។

(៥០០) ន ឧទ្ទេ អតិលាជាយ ឧច្ចារេ ឯ
បស្សាវេ ឯ ខេឡេ ឯ កាតព្ពេ យា អនាទរិយំ បដិច្ច
ឧទ្ទេ អតិលាជា ឧច្ចារំ ឯ បស្សាវំ ឯ ខេឡំ ឯ
ករេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

នូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញនឹងមិនធ្វើ
ទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់បញ្ញត្តដល់កិក្ខុនីទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។

(៤៩៩) សម័យនោះឯង កិក្ខុនីទាំងឡាយឈឺក៏រអ្ងើស (មិនហ៊ាន)
ធ្វើទុច្ចរិតខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ ក្នុងទឹក ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូល
ដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានបន្ទូលថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិក្ខុនីឈឺធ្វើទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី
ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹកបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុនីទាំងឡាយចូរសំដែង
ឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនីគប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អញមិន
ឈឺនឹងមិនធ្វើទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក ។

(៥០០) កិក្ខុនីមិនឈឺ មិនត្រូវធ្វើទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី
ក្នុងទឹកឡើយ កិក្ខុនីណាមិនឈឺអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយធ្វើ
ទុច្ចរិតក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក កិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๕๐๑] อถาปรตฺถ อสญฺญิโน อสตฺตายา อชานนฺติยา กลาปาย ปเร กาเล ขุทกา ขิตฺตาติ อาปทาสุ ขุทฺทกาย จิตฺตจิตฺตาย เวทนาย อาธิกมฺมิกายาติ ฯ

[๕๐๒] ขุทฺทิกา เจว อยญฺญายา เสกฺขิยา จ ฯ ตตฺถ ญายาโย ปุถุชฺชนสฺส กงฺขาวิตรณสุทฺธิ ฯ ทุติยมฺปิ ปุถุชฺชนสฺส กงฺขาวิตรณสุทฺธิ ฯ ตติยมฺปิ ปุถุชฺชนสฺส กงฺขาวิตรณสุทฺธิ ฯ กงฺขาวิตรณสุทฺธิยา ญายาโย ตสฺมา ตุณฺหี ฯ ฯเปฯ ตาวเมตฺถ ภาวนาวิธิ ฯ

เสกฺขิยา นิฏฺฐิตา ฯ

(๙๐๑) ท่าน:ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះមាន๑๐ យ៉ាង) គឺ ភិក្ខុនីមិនភ្លេង ๑ ភិក្ខុនីមិនមានសតិ ๑ ភិក្ខុនីមិនដឹងខ្លួន ๑ ភិក្ខុនីឈឺ ๑ ភិក្ខុនីធ្វើទុក្ខារ: (ជាដើម) លើគោកហើយហូរហៀរទៅកន្លែក ๑ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីអន្តរាយ ๑ ភិក្ខុនីឆ្កួត ๑ ភិក្ខុនីមានចិត្តរវើរវាយ ๑ ភិក្ខុនីមានវេទនាគ្របសង្កត់ ๑ ភិក្ខុនីជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

(๙๐๒) បពិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយឈ្មោះសេក្ខិយ: ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ទាំងឡាយក្នុងធម៌ទាំងនោះ លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរអស់ท่าน:ជាគំរប់ពីរដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសូមសួរអស់ท่าน:ជាគំរប់បីដងផង លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយបរិសុទ្ធក្នុងធម៌ទាំងនេះហើយ ហេតុនោះបានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

សេក្ខិយ: ចប់ ។

អធិករណសមថាយ ទិសាទំ

[៥០៣] ឥមេ ខោ បនយ្យាយោ សត្ត អធិករ-
ណសមថា ឧប្បន្នុប្បន្នានំ អធិករណានំ សមថាយ វូបសមាយ សម្មុខាវិនយោ
ទាតព្ពោ សតិវិនយោ ទាតព្ពោ អមូឡ្ហវិនយោ ទាតព្ពោ
បដិញ្ញាតករណំ[1] យេភុយ្យសិកា ឥស្ស ចាបិយសិ-
កា[2] តិណវត្ថារកោតិ ។ ទុដ្ឋិដ្ឋា ខោ អយ្យាយោ សត្ត
អធិករណសមថា ឆម្ភា ។ តត្ថយ្យាយោ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ
បរិសុទ្ធា ។ ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ តតិ-
យម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ។ បរិសុទ្ធេត្ថយ្យាយោ
តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អធិករណសមថា និដ្ឋិតា ។

---

១ ម. បដិញ្ញាយ ការេតព្ពំ ។ ២ ម. តស្សបាបិយ្យសិកា ។

អធិករណសមថៈ ទីបំផុត

(៩០៣) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ ធម៌សម្រាប់រម្ងាប់នូវអធិករណ៍ចាំឆ័ន្ទាយ ៧នេះឯង តែងមកកាន់ខ្នុរខ្ញុស ។ សង្ឃត្រូវឲ្យសម្ងុំវិន័យ ឲ្យសតិវិន័យ ឲ្យអមូឡ្ហវិន័យ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិញ្ញាតករណៈ ត្រូវធ្វើយេភុយ្យសិកា ត្រូវធ្វើតស្សបាបិយសិកា ត្រូវធ្វើតិណវត្ថារក(១) ដើម្បីរម្ងាប់ គឺផ្សះផ្សានូវអធិករណ៍ចាំឆ័ន្ទាយដែលកើតឡើងហើយ ។ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ ធម៌ចាំឆ័ន្ទាយ ឈ្មោះអធិករណសមថៈចាំឆ័ន ៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយក្នុងធម៌ចាំឆ័ននោះ លោកចាំឆ័ន្ទាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំសួរអស់ពារៈជាគំរប់ពីដងឆងផង លោកចាំឆ័ន្ទាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ ខ្ញុំ សួរអស់ពារៈជាគំរប់បីដងឆងផង លោកចាំឆ័ន្ទាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ។ លោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយបរិសុទ្ធក្នុងធម៌ចាំឆ័ននេះហើយ ហេតុនោះបានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

អធិករណសមថៈ ចប់ ។

---

(១) មានសេចក្តីអធិប្បាយពិស្តារក្នុងមហាវិភង្គចតុត្ថភាគរួចហើយ ។

[๙๐๔] ทุติยปฏิ เขา อยฺยาเยา ติฏฺฐนฺตุ ทุติยา อชฺช ตาทิสิกา ตมฺหา ทุติยา สตฺถารา สทฺธินฺติเสสา ตมฺหา ทุติยา ตีหิ ติสฺสกฺขิยา ตาติยา ตมฺหา ทุติยา ตีหิ สิกฺขาหิ ตาติยา ตมฺหา ทุติยา อชฺช ตาทิเสน-นิยา ตมฺหา ทุติยา เสกฺขิยา ตมฺหา ทุติยา สตฺต อธิ-กรณสมถา ตมฺหา ฯ ปฏิกนฺตสฺส กตกรเณ สุตฺตาคตํ สุตฺตปริยาปนฺนํ อนฺวฑฺฒมาสํ อุทฺเทสํ อาคจฺฉติ ฯ ตตฺร สญฺญิเนว สมคฺคาหิ สมฺโมทมานาหิ อวิวทมานาหิ สิกฺขิตพฺพนฺติ ฯ

ภิกฺขุนีวิภงฺเค ทุติยปาราชิกกณฺฑ ฯ

(៥០៤) បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយ និទានខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិបាចិត្តិយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ៣០ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិបាចិត្តិយ ១៦៦ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិបាដិទេសនីយ ៨ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ធម្មិ ឈ្មោះសេក្ខិយៈចាំឆ័ន្ទាយខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ធម្មិ ឈ្មោះអធិករណសមថៈ ៧ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ពាក្យរបស់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគនោះមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះមកហើយកាន់សុត្តៈ រាប់បញ្ចូលហើយ ក្នុងសុត្តៈ មកកាន់ឧទ្ទេសពាល់កន្លះខែ ។ គួរលោកម្ចាស់ចាំឆ័ន្ទាយគ្រប់ អង្គព្រមព្រៀងគ្នា ស្រុះស្រួលគ្នា កុំខាស់ខែងគ្នា សិក្សាក្នុងពុទ្ធវចនៈ នោះចុះ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ ចប់ ។

សន្ទីកចន្ទ្រលក្ខ្រាប់មាត់តា

លេខទំព័រ

ភាគដំបូង ១

និទានបុរសឈ្មោះសាទ្ធ ដាក់ទៅមិតាមាតា . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាក្តី នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៨

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១១, ១៦

ភាគដំបូង ២ ១៧

និទានសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាក្តី នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២១

ភាគដំបូង ៣ ២៣

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាក្តី នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៤

ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ២៧

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៨, ២៩

ភាគដំបូង ៤ ៣០

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ជាក្តី នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៣១, ៣២

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤

ឧទ្ទេសវិសាន ៣៥

	លេខទំព័រ
សត្តរសកណ្ឌ	៣៦
សង្ឃាទិសេសទី ១	"
និទានឧបាសកម្នាក់ ប្រពៃនឃ្លាំង	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ	៣៩
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងបទភាជនីយ	៤០
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤១
សង្ឃាទិសេសទី ២	៤១
និទានភរិយាស្តេចលិច្ឆវី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	៤៤
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤៥, ៤៦
សង្ឃាទិសេសទី ៣	៤៧
និទានភិក្ខុនី ជាសិស្សព្រះកាឡិបិលានីភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាមូលង នឹងនិទានភិក្ខុនីពីររូប	៤៨
អនុប្បញ្ញត្តិ ទី ១	៤៩
និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប នឹងអនុប្បញ្ញត្តិ ទី ២	៥០, ៥១
អនុប្បញ្ញត្តិ ទី ៣ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	៥៣
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៥៤, ៥៥
សង្ឃាទិសេសទី ៤	៥៥
និទានឧបាសកាលីភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	៥៧, ៥៨
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៥៩, ៦០

សន្ទីកចង្កុលច្រាប់មាតិកា ៤២៥

លេខទំព័រ

សង្ឃាទិសេសទី ៥ ៥០

និទានសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គនឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៦១, ៦២, ៦៣

សង្ឃាទិសេសទី ៦ ៦៤

និទានសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៦៦

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៦៧, ៦៨

សង្ឃាទិសេសទី ៧ ៦៨

និទានឧណ្ណាកាលីភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៧០

ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៧៣

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៧៦

សង្ឃាទិសេសទី ៨ ៧៧

និទានឧណ្ណាកាលីភិក្ខុនី . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៧៩, ៨១

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៨៣

សង្ឃាទិសេសទី ៩ ៨៤

និទានពួកភិក្ខុនី ជាអន្តេវាសិនីរបស់ឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ៨៥, ៨៦

ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម នឹងបទភាជនីយ ៨៨, ៨៩

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៩០

	លេខទំព័រ
សង្ឃាទិសេសទី ១០	๙๑
និទានបុព្វនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	๙๓, ๙๕
ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម នឹងបទភាជនីយ	๙๗, ๑๐๐
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ នឹងឧទ្ទេសាវសាន	๑๐๑
និស្សគ្គិយកណ្ឌ	
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๑	๑๐๓
និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងបទភាជនីយ	๑๐๕, ๑๐๗
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ នឹងរឿងឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី	๑๐๘
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒	๑๐๙
និទានភិក្ខុនីប្រែនរូប	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๑๑๑, ๑๑๒
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓	๑๑๒
និទានបុព្វនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	๑๑๔
បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๑๑๕, ๑๑๖
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔	๑๑๖
និទានបុព្វនន្ទាភិក្ខុនីមានដម្បី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងបទភាជនីយ	๑๑๘, ๑๑๙
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๑๒๐

លេខទំព័រ

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ១២១

និទានឧបាសកប្រើនរូប . . . . . "

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ ១២៣, ១២៤

អាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១២៤

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ១២៤

និទានឧបាសកប្រើនរូប . . . . . "

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ១២៦

បទភាជនីយ និងអាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១២៧

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ១២៨

និទានឧបាសកប្រើនរូប . . . . . "

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ១២៩

បទភាជនីយ និងអាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៣១

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ១៣២

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ ១៣៤

អាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៣៥

បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ១៣៦

និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ ១៣៧, ១៣៨

អាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៣៨

	លេខទំព័រ
បត្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០	១៤០
និទានឧប្បល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ	១៤១, ១៤២
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៤៣
ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	១៤៤
និទានឧប្បល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៤៦
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៤៧
ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ២	១៤៨
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងបទភាជនីយ	១៤៩, ១៥០
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ និងឧទ្ទេសាវសាន	១៥១, ១៥២
លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	១៥៣
និទានទាសកម្នាក់	"
សិក្ខាបទវិភង្គ និងភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៥៦, ១៥៧
លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ២	១៥៧
និទានធម្មទិន្និយាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៥៨
ភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៥៩
លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣	១៥៩
និទានភិក្ខុនីពីររូប	"

លេខទំព័រ

សេចក្តីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៦០

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ១៦១

និទានស្រីស្មំ ..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៦២

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ១៦៣

និទានព្រះនាងបជាបតិគោតមី..... "

បទភាជនីយ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៦៥, ១៦៦

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ១៦៧

និទានមហាមាត្យឈ្មោះអាវោហន្ត..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ១៦៧

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៦៨

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ១៦៩

និទានពួកភិក្ខុនី នាំគ្នាសូមស្រូវ..... "

សិក្ខាបទវិភង្គ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៧០

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ១៧១

និទានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ជាភាជអមាត្យ..... "

សិក្ខាបទវិភង្គ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ១៧៣

លសុណាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ១៧៤

និទានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់មានស្រែស្រូវជិតណើប..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ..... ១៧៤

លេខទំព័រ

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៧៦

លសុណវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ១៧៦

និទានឆព្វគ្គិយភិក្ខុនី នឹងសេចក្តីបញ្ញត្តិ ១៧៧

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៧៨

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ១៧៩

និទានបុរសដាច្ឆាតិរបស់ភិក្ខុនី ជាសិស្សភគ្គកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨០

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨១

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ១៨១

និទានបុរសដាច្ឆាតិរបស់ភិក្ខុនី ជាសិស្សភគ្គកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨២

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨៣

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ១៨៤

និទានបុរសដាច្ឆាតិរបស់ភិក្ខុនី ជាសិស្សភគ្គកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨៥

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨៦

អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ១៨៦

និទានបិល្លនង្គាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៨៧, ១៨៨

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៨៩

សន្ទីកចង្កុលច្រាប់មាតិកា	៤៧១
	លេខទំព័រ
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥	១៨៩
និទានភិក្ខុនី ១ រូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៩១
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៩៣
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦	១៩៣
និទានឧបុ្បលវណ្ណាភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៩៤, ១៩៥
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	១៩៦
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	១៩៦
និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	១៩៨
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០០
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨	២០០
និទានភិក្ខុនី ជាសិស្សរបស់ភទ្ទាកាបិលានីភិក្ខុនី	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២០១
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០២
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩	២០៤
និទានពួកភិក្ខុនី-សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២០២, ២០៤
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០៥

	លេខទំព័រ
អន្ធការវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០	២០៥
និទានឧបសម្ពកាលីភិក្ខុនី - សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០៥, ២០៦
នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	២០៧
និទានភិក្ខុនីប្រើនរូប - សេចក្តីបញ្ញត្តិ - សិក្ខាបទវិភង្គនឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២០៧, ២០៨
នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ២	២០៨
និទានព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតសំពត់ងូតទឹក	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២០៩, ២១០
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២១១
នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣	២១១
និទានភិក្ខុនី ១ រូបមានសំពត់សម្រាប់ធ្វើចីវរ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២១២, ២១៣
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២១៥
នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤	២១៥
និទានពួកភិក្ខុនីធ្វើចីវរ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២១៦
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២១៧
នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥	២១៧
និទានភិក្ខុនី ១ រូប	២១៨
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	២១៩
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	២២០

សន្ទីកចង្អុលទ្រាប់មាតិកា ៤៣៣

លេខទំព័រ

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៤២០

និទានត្រកួលឧបដ្ឋាករបស់ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២២១

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២២២

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៤២៣

និទានអកាលចីវរ កើតឡើងដល់ភិក្ខុនីសង្ឃ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២២៤

វារៈដែលមនត្រូវអាបត្តិ ២២៥

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៤២៥

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២២៦

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២២៧

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៤២៧

និទានត្រកួលឧបដ្ឋាករបស់ចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២២៩

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៣០

នគ្គវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៤៣១

និទានឧបាសកម្នាក់ឲ្យគេធ្វើវិហារ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៣៣

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៣៤

លេខទំព័រ

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ๒๓๕

និទានភិក្ខុនីពីររូប . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ និងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๓๖

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒ ๒๓๖

និទានភិក្ខុនីពីររូប . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ ๒๓๗

សិក្ខាបទវិភង្គ ๒๓๘

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๓๙

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓ ๒๓๙

និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ ๒๔๐

សិក្ខាបទវិភង្គ ๒๔๑

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๔๒

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔ ๒๔๒

និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ๒๔๓

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ๒๔๔

តុវដ្ដវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕ ๒๔๔

និទានភទ្ទាកាបិលានីភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្ដីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ๒๔๖

សន្ធីកថង្កុលទ្រាប់មាតិកា ៤៣៥

លេខទំព័រ

សេចក្តីបញ្ញត្តិទី ២ ..... ២៤៧

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៤៨

តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ២៤៩

និទានបណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ..... ″

សិក្ខាបទវិភង្គ ២៥០

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៥៣

តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ២៥៣

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ ..... ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៥៥

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៥៦

តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ២៥៦

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ ..... ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ និងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៥៧

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៥៨

តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ២៥៨

និទានពួកភិក្ខុនី ..... ″

ភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៦០

តុវដ្តវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ២៦០

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ ..... ″

	លេខទំព័រ
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ១	๒๖๓
និទានអាយដាងបានគ្នូរគំនូរ	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๖๔, ๒๖๕
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๒	๒๖๕
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๖๗
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๓	๒๖๗
និទានធម្មទិន្នាភិក្ខុនី	"
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๖๙
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๔	๒๖๙
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๗๐
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๕	๒๗๐
និទានភិក្ខុនី ๑ រូប	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ	๒๗๒
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๗๔
បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ๖	๒๗๔
និទានឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	๒๗๖

សន្ធឹកចង្កុលច្បាប់មាតិកា ៤៣៧

លេខទំព័រ

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៤៧៦

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៧៨, ២៧៩

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៤៧៩

និទានចុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៨២

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៤៨២

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៨៣, ២៨៤

បិត្តាគារវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៤៨៤

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងសិក្ខាបទវិភង្គ ២៨៥

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ . . . . . "

អាភមវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៤៨៦

និទានភិក្ខុច្រើនរូប . . . . . "

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៩០

អាភមវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៤៩០

និទានព្រះកប្បិតក . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២៩២

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៩៣

លេខទំព័រ

អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ២៩៤

និទានបណ្ណកាលីភិក្ខុនី នឹងឋុល្លនន្ទាភិក្ខុនី . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៩៦

អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ២៩៧

និទានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ និមន្តភិក្ខុនីជាន់ . . . . . "

បទភាជនីយ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៩៩, ៣០០

អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣០០

និទានភិក្ខុនី ១ រូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣០១, ៣០២

អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៣០២

និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣០៤

អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៣០៤

និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣០៥, ៣០៦

អាចមវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៣០៦

និទានធម្មគ្គិយភិក្ខុ . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣០៨

សន្ទ្រីកចង្កុលច្រាប់មាតិកា ៤៣៩

លេខទំព័រ

អាភាវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៣០៨

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣០៩

អាភាវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៣១០

និទានភិក្ខុនី១រូប..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣១១, ៣១២

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៣១៣

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ៣១៤, ៣១៥

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៣១៥

និទានភិក្ខុនីច្រើនរូប..... "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ៣១៧

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ៣១៧

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយឲ្យឆបសម្បទាដល់សិក្ខមានា..... ៣១៧, ៣១៨

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ..... ៣២១, ៣២២

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ៣២៤

និទានភិក្ខុនីឲ្យឆបសម្បទាដល់សិក្ខមានា..... "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣២៥, ៣២៦

លេខទំព័រ

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣២៧

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគំហឹកគភ៌ មានវិសុភាមិនគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ . . . ”

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣២៩, ៣៣០

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៣៣០

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគំហឹកគភ៌. . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ. ៣៣៣

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៣៤

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៣៣៥

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្រីគំហឹកគភ៌. . . . . ”

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៣៩, ៣៤០

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៣៤០

និទានថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី. . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤១, ៣៤២

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៣៤២

និទានភិក្ខុនីមិនបំរើឧបជ្ឈាយ៍ . . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៤៣

គព្ភិនីវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៣៤៤

និទានថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី. . . . . ”

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤៥

សន្ទីតបង្អុលច្រាប់មាតិកា ៤៤១

លេខទំព័រ

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៣៤៦

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៤៧ ៣៤៨

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៣៤៩

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៥៣

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ៣៥៤

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៥៧, ៣៥៨

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ៣៥៩

និទានភិក្ខុនីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុមារី. . . . . ״

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៦០

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣៦០

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយមានវស្សាពេញ ១២. . . . . ״

រឿងបនសម្មតិ. ៣៦១

សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ៣៦៣, ៣៦៤

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦ ៣៦៥

និទានឧណ្ហាកាលីភិក្ខុនី. . . . . ״

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៦៧

លេខទំព័រ

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧ ៣៦៧

និទានសិក្ខមានា ១ រូប . . . . . "

សេចក្តីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៦៩, ៣៧០

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨ ៣៧០

និទានសិក្ខមានា ១ រូប . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៧២

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ៩ ៣៧៣

និទានបុណ្ណទាសភិក្ខុនី . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៧៤, ៣៧៥

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១០ ៣៧៥

និទានបុណ្ណទាសភិក្ខុនី . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៧៦, ៣៧៧

កុមារីភូតវគ្គ បិក្ខាបទទី ១១ ៣៧៧

និទានបុណ្ណទាសភិក្ខុនី . . . . . "

វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៧៩

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១២ ៣៨០

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឲ្យឧបសម្បទាវាល់ឆ្នាំ . . . . . "

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣.៨១

សន្ធិកថង្គ្រោះមាតិកា ៤៤៣

លេខទំព័រ

កុមារីភូតវគ្គ សិក្ខាបទទី ១៣ ៣៨១

និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៨៣

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ១ ៣៨៤

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៨៥, ៣៨៦

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ២ ៣៨៦

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សេចក្តីបញ្ញត្តិជាធម្មង ៣៨៧

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៨៨, ៣៨៩

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៣ ៣៨៩

និទានភិក្ខុនី ១ រូប . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៩០, ៣៩១

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤ ៣៩១

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ទ្រទ្រង់គ្រឿងប្រដាប់ស្ត្រី . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៩២

ឆត្តុប្បាទវគ្គ សិក្ខាបទទី ៥ ៣៩៣

និទានឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី . . . . . ″

សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៩៤

	លេខទំព័រ
ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៦	៣៩៤
និទានឆព្វគ្គិយភិក្ខុនី	"
សិក្ខាបទវិភង្គ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៩៦
ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៧	៣៩៦
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៩៧, ៣៩៨
ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨-៩-១០	៣៩៨
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៣៩៩, ៤០០
ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១១	៤០០
និទានភិក្ខុនីទាំងឡាយ មិនប្រាប់ស្រាប់តែអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤០១, ៤០២
ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១២	៤០២
និទានភិក្ខុនីសួរបញ្ហានឹងភិក្ខុ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤០៣, ៤០៤
ឆត្តុបាហនវគ្គ សិក្ខាបទទី ១៣	៤០៤
និទានភិក្ខុមួយរូប ឮនសំពត់ចោមពុង	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ នឹងវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៤០៥, ៤០៦
ឧទ្ទេសាវសាន	៤០៦

សង្ខិត្តចន្ទលេខាមាតិកា ៤៤៥

លេខទំព័រ

ចាដិទេសនីយកណ្ឌ ៤០៧

និទានភិក្ខុនី សូមទឹកជោះភវិជាន់ ....

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Shinshoin Temple
678 Osawayanagido, Shuzenji-machi, Tagata-gun, Shizuoka Japan
Shinshoin-CLUB
Shodo Sato · Torao Nojiri · Minoru Kanno · Takuhei Nozawa
Tsuneo kimura · Tayu Shinkai · Takashi Arima
Nobuo Machida · Washo Shibuya · Eiichi Ito
Nichibi-biru 1-10-1 Nishishinbashi, Minato-ku, Tokyo Japan

この本は次の方によって復刻されました。

宗教法人 曹洞宗 真照院
〒410-24 静岡県田方郡修善寺町大沢柳戸678
☎0558-72-5216
真照院倶楽部 佐藤勝道・野尻虎雄・菅野 稔・野沢卓平
木村恒男・新海泰雄・有馬 昂・町田信雄
渋谷和昭・伊東栄一
〒105 東京都港区西新橋1-10-1 日美ビル
☎03-3501-0975

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 5 (of 110 volumes total)
"VINAYA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・第5巻ヴィナヤピタカ（律部）

発　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
発　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

INSTITUT BOUDDHIQUE